

مختصر

صحیح البخاری

المسمى بـ:

التجريد الكريه

دائرة: أبي العباس زين الدين الزبيدي

به كوردی گردن و ليكۆينه وهی

نوری فارس همه خان

به گویره ته خریجی (د. مصطفى ديب البغا) ته خریج کراوه

محمود أحمد محمد

پیدا چۆته وهو سه ره په رشتی ته چا پدانی کردوه

دارالمعرفة

بيروت - لبنان

مُخْتَصَر صَاحِبِ الْبُخَارِي

المُسَمَّى

بِالتَّجْرِيدِ الصَّرِيحِ

دانراوی: اَبی العباس زین الدین الزبیدی

به کوردی کردن و لیکۆلینه وهی

نوری فارس همه خان

به گویرهی ته خریجی (د. مصطفى ديب البغا) ته خریج کراوه

محمود أحمد محمد

پینیدا چۆته وهو سه ره پهرشتی له چاپدانی کردووه

1431 هـ

2010 ز

به رگی سیهم

بۆدابه زاندنى جۆره ها كتيب: سهردانى: (مُنتدى إقرأ الثقافى)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنتدى إقرأ الثقافى)

پراي دانلود كُتايهاى مُختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

📖 ناوی کتیب: مختصر صحیح البخاری المسمى بـ (التجريد الصريح).

📖 دانراوی: ابی العباس زین الدین الزییدی.

📖 و مرگیرائی: نوری فارس همه خان.

📖 تیراژ (۲۵۰۰) دووهزارو پینج سهد دانه.

📖 ژماردی سپاردن: (۲۴۶۴ سالی ۲۰۰۹).

📖 سالی چاپ: ۲۰۱۰ ز ۱۴۳۱ ک

📖 کۆمپیوتهر وه نه چنن: (روبار حسین/کۆمپیوتهری شانیا)

📖 له سهر ئهرکی کتیبخانهی ئارام له سلیمانی چاپ کراوه. مافی چاپکردنه وهی بۆ

کتیبخانهی ناوبراوه.

۳۹- نامہ ی کرین و فروشتن (کتاب البیوع)

(فیقہی ناسان/۲/ ۴۴۳ز - ۱۸۵) (بو تیگہ یشتنی تہواو لہم باسہ بفہرموو

موتالای بہرگی ۱۲/ ۴۴۳ز - ۱۸۵ بفہرموو).

۹۹۳- عن عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ (رضي الله عنه) لَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ آخَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنِي وَبَيْنَ سَعْدِ بْنِ الرَّبِيعِ فَقَالَ سَعْدُ بْنُ الرَّبِيعِ: إِنِّي أَكْثَرُ الْأَنْصَارِ مَا لَا فَأَقْسِمُ لَكَ نِصْفَ مَالِي وَالْظُّرَّ أَيُّ زَوْجَتِي هَوَيْتَ نَزَلْتُ لَكَ عَنْهَا فَإِذَا حَلَّتْ تَزَوَّجْتَهَا، قَالَ: فَقَالَ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: لَا حَاجَةَ لِي فِي ذَلِكَ، هَلْ مِنْ سَوْقٍ فِيهِ تِجَارَةٌ؟ قَالَ: سَوْقٌ قَيْنَقَاعٍ، قَالَ: فَقَدَا إِلَيْهِ عَبْدُ الرَّحْمَنِ فَأَتَى بِأَقِطٍ وَسَمْنٍ قَالَ: ثُمَّ تَابَعَ الْغَدُوَّ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ عَلَيْهِ أَثَرُ صُفْرَةٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (تَزَوَّجْتَ) قَالَ: نَعَمْ قَالَ: (وَمَنْ) قَالَ: امْرَأَةً مِنَ الْأَنْصَارِ قَالَ: (كَمْ سُقْتَ؟) قَالَ: زِنَةَ نَوَاقٍ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ نَوَاقٍ مِنْ ذَهَبٍ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَوَلَمْ وَلَوْ بِشَاقٍ). (الحديث ۲۰۴۸ - أطرافه في: ۳۷۸۰، ۳۰۴۹، ۲۲۹۳، ۵۰۷۲، ۳۹۳۷، ۳۷۸۱، ۵۱۴۸، ۵۱۵۳، ۵۱۵۵، ۶۰۸۲، ۶۳۸۶) (۱)

عہ بدورہ حمانی کوری عہوف (ہمزای خوی لب ہز) فہرمووی: کاتی ئیمہ ی
کۆچکاران کۆچمان کرد بو مہدینہ، پیغہ مہر (دروودی خوی لہسر بن) پہیمانی
برایہ تی بہست لہ نیوانی من و سہعدی کوری رہبیع دا، سہعد پیی گوتہ: من
لہ ہہموو یاریدہ مدران (نہ انصار) دہولہ مہندترم، ہہرجی مالہ ہہیہ لہ بہینی
خۆم و خۆتا دہیکہم بہدوو کوتہ و ہو نیوہی بو من و نیوہی بو تو، دوو ژنیشم
ہہیہ سہرنج بدہ کامہ یانت بہدلہ پییم بلی، تہ لاقی دہدم بو، کہی حہیہ ی
ہہلہات و عیددہی تہواو بوو مارہی بکہ بو خۆتا منیش گوتہ: خوا پیت و

(۱) لم یوافقه مسلم علی تخريجہ (فتح/ ۴/ ۴۲۷- خاتمة کتاب البیوع) - المترجم.

فہرو پیرۆزی و بہرہگہت برژینئی بہسہر خۆتو مال و منالتا، خوا سہد
ئەوہندمت بداتی من ئەوہ ناکەم، کارم بہوہ نییہ، بہلام پیم بلی بازارہکەتان
لہ کوئیہ؟ ئەویش بازاری بہنو قەینوقاعی پی نیشان دام ئیتەر چوووم بۆ
بازارو نەگەرپامەوہ، ہەتا ہەندی کەشک و روئم لہگەل خۆم نەبردەوہ، لہوہدوا
سەرۆمەر دەرچوووم بۆ بازارو سەوداو ئالو ویلم دەرکرد

ہەتا روژی چوووم بۆ خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) نیشانہی زاواییم
پیوہ بوو، وەک شوینەواری زەردی و بۆنی خۆش. حەزەرەت (دروودی خوی لەسەر بێ)
فەرمووی: ئەم رەنگو بۆنە چییہ؟ عەرزم کرد: ژنم ہیئاوہ، لہپاریدەدەرانا،
فەرمووی: چەندت مارہیی پی داوہ؟ گوتم: سەنگی ناوکەیی زیڕ فەرمووی:
(نانی شایی دروست کە، بابەکردنی گوشتی مەرپیکیش بی بہنانی شایی).
(تاج / ۵ / ۲۰۲-ز ۵۸ ف ۱-ش/د). (فیقہی ئاسان/ ۲-ز ۴۴۳-۱۸۵).

رافەو روونکردنەوہ:

پەیوہندی ئەم فەرموودەییہ بہبابەتەکەوہ، بہہۆی بازارو بازرگانہوہیہ.

- ۱- واتای پەیمانی بڕایەتی بەستن ئەمە بوو: دوو پیاو پەیمان گری دەدەن
کە کۆمەکی و یارمەتی یەکتری بدەن و، ھاوبەشی خەم و پەژارەو خۆشی و
ناخۆشی یەکتری بکەن و، وەک دوو بڕای پشتیان لی بی، پەیمانی
بڕایەتی لەنیوان موسوڵمانانا دوو جار لہ سەردەمی پیغەمبەردا رووی
داوہ: جاری لەمەککە لەنیوانی موسوڵمانەکانی مەککەدا، لەپیش کۆچدا
جاریکیش لەمەدینە لەپاش کۆچ، لە نیوانی کۆچکاران و یاریدەدەرانا،
پاش ئەوہی کە مزگەوتەکە ی مەدینە دروست کرا، تەنانەت بہہۆی ئەم
گریدانی بڕایەتیہوہ، کەلەپورو میراتیان لەیەکتری دەرگرت نەوہک
بہہۆی ھاوہشتی و خزمایەتیہوہ، ہەتا ئایەت ہات کە دەرہموئ:
﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ﴾. سورەتی ئەنفال، ۸ / ۷۵. واتە: (ئەوانہی کەخزم و خویشی

يەككەلىك رىشتەلى خۇشايەتلى لەنىۋانىنا ھەيە، ئەوانە لەبەرتىن بۇ يەككەلىك، ھەتتا كەسكى تىرى بېگەنە، بەپىي ياساۋ دەستورى قورئانى پىرۇز، كەنامەلى بەرنامەكەلى خۇايە).

۲- ھۆى بەستىنى ئەم پەيمانى براپەتتە، پىۋىستى كۆچكاران بوو، بەكۆمەكلى و پارمەتلى يارىدەمدەران، بەتايىبەتلى لەروولى دارايىيەۋە.

۳- نانى شايى سۈننەتلىكى گەۋرەيە: (بىر: تاج/۳/ ۹۲، فىقھى ئاسان/۲/ ۶۴۲-۲۶۶- باسى: نانى شايى).

۴- لەبارەلى واتاى (ناۋكەيى زىپ) ۋە، چەند راۋ بۇچوونىك ھەيە، ھەيە دەفەرمۇئ: (ناۋكەيى كىشى بىنچ درەمە، ھەيە دەفەرمۇئ: كەمترە يان زىياترە).

۵- پىۋانى ئەم رىشتەيە، كە بىنچ كەسەن، گىشتيان مەدەنەيىن ھەندى كىشە لەسەر ارسال ياۋەسلى ئەم فەرمۇودە ھەيە.

۶- ئەۋرەحمەنلى كۆرلى عەۋف (مەزى خۇلى لى بىر) لەۋ دەكەسەيە كە پىغەمبەر مۇژدەلى بەھەشتى پىيان داۋە، ناسراۋن بە (عەشەرەلى موبەشەرە = دە كەسە مۇژدە پىدراۋەكان) يەككىكە لەۋ شەش كەسەيش كە پىشەۋا عومەر، لەپاش پىكانلى خۇلى لەسەر مەرگا، دەسنىشانلى كىردن كە يەككىكان لى ھەللىزىرن بۇ جىگەنشەن، چۈنكە پىغەمبەر (دروۋدى خۇلى لەسەر بىر) لەزىيانلى خۇيدا لىيان رازى بوۋە.

بەدەسالى لەپاش سالى عامول فىل لەدايك بوۋە، واتە: دەسالى لە پىغەمبەر مىنالىر بوۋە، لەپاش ئەۋەدا كەمۇسۇلمانان بەدزىيەۋە، لەماللى ئەرقەم دا، ناۋبەناۋ كۆبىنەۋە مۇسۇلمان بوۋە، دوو كۆچلى ئەنجام داۋە، كۆچلى يەكەم بۇ جەبەشەۋ كۆچلى دوۋە بۇ مەدەنە، بەدرى بوو، نامادەلى غەزەلى بەدرۋ شەركەكانلى تىرى پاش بەدر بوۋە. لەجەنگى ئۇخۇد دا بىست ۋىەك زامى لى كرا، بەھۆلى يەككىك لەۋ زامانەۋە دەلەنگى، لەپىشا ناۋى

عەبدولكەعبە بوو پيڭخەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) گۆڤی بە عەبدولپەرەحمان،
 پيڭخەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) ناردی بۆ ئازادکردنی دەمەتول جەندەل،
 بە دەستی خۆی میژمەری بۆ پيڭچایەوهو لڤکەکە ی بەناو شانیدا شوڤر کردەوه،
 پپی فەرموو: (ئەگەر خوا لەسەر دەستی تۆدا ئەم ولاتە ی ئازاد کرد، کچی
 پادشاکەیان بهێنە بۆ خۆت). پادشاکەیان ناوی ئەصبەغی کورپی ئەعلەبە ی
 ئەلکەلبی بوو، کچەکە ناوی تەماضیر بوو، کورپکی لپی بوو ناوی ئەبو
 سەلەمە ی فەقیەبوو، شەرەزانیکی گەورە بوو، ئەم زاتانە لە
 عەبدولپەرەحمانەوه، فەرموودە ی پيڭخەمبەریان گپراوتەوه: کورپکانی خۆی
 ئیبراهیم و حەمید و عومەر و موصەعب و ئەبوسەلەمەو، کورپی کورپی
 میسومری کورپی ئیبراهیم و، کورپی خوشکی: میسومری کورپی مەخرەمە و،
 ئیبنو عەباس و ئیبنو عومەر و جوبەیری کورپی موطعیم و جابیر و ئەنەس و
 کەسانی تریش.

لەبوخاری پیروزدا نۆ فەرموودە ی هەیه، لە ژیا نی پيڭخەمبەردا (دروودی خوی
 لەسەر بێ) عەبدولپەرەحمان فەتوای دەدا، لەسەردەمی پيڭخەمبەردا نیوہی دارایی
 خۆی بەخشی لەڤڤگە ی خوادا، دەولەتەندیکی گەورە بوو، زۆرینە ی
 سامانەکە ی هی بازرگانی بوو، لەسەر راویژی ئەو ئیمامی عومەر (پەزای خوی لە بێ)
 لەسەردەفەوه گەڤایەوه بۆ مەدینە، نەچوو بۆ شام، تا موسولمانەکان لەو
 تاعوونە دوور بختەوه، کە لەشام بلأومبوو (بەر: تاج/ل-١٧٧ف-٤).

لەسەر فەتوای عەبدولپەرەحمان، ئیمامی عومەر، حیسابی ئەهلی کیتابی بۆ
 ئاگرپەرست (مەجووس) هکان کردو، سەرانی لپیان وەرگرت، ئەو سائە ی کە
 عومەر بوو بەجینشین عەبدولپەرەحمانی کرد بە میرحەج، لەسەفەرڤکا
 پيڭخەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) رکاتی لەنوڤزی بەیانی بەجەماعەت لەپشتیەوه
 کرد، پيڭخەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرموو: (پیاوچاککی راست و رهوان، لەپاش
 مەرگی خۆم ئاگاداری جوانی هاوسەرەکانم دەکا). ئەو پیاوچاکە

عەبدورەحمانی کۆری عەوف بوو، دەپێردن بۆ حەج و کەزاوێ پەرەدەداری بۆ دەگرتنەووە، لەپێگە لەشوێنێکی بەپێزی پەنادا بارو بنکەیانێ دەخست بۆ وچان گرتن. راسپیری کرد، کەهەر کەسێ ئامادەى غەزای بەدر بوووە ماوە سەد لیرەى زێری پێ بدەى، کەژماردیانی و راسپیریە کەیان جێ بەجێ کرد، سەد پیاوی بەدری مابوون، زۆر زۆر سەخى بوو لەتەمەنى حەفتا دووساڵیدا، لەمەدینە کۆچى دواى کرد، لەسەر راسپیری خۆى ئیمامى عوتمان نوێزى تەرمى لەسەر کرد، لەگۆرستانی بەقیع بەخاک سپێراوە. رمزاو رەحمەتى خودای گەورەى لێ بێ.

٩٣٤- عن الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَةٌ فَمَنْ تَرَكَ مَا شَبَّهَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ كَانَ لِمَا اسْتَبَانَ أَثَرُكَ وَمَنْ اجْتَرَأَ عَلَى مَا يَشْكُ فِيهِ مِنَ الْإِثْمِ أَوْشَكَ أَنْ يُوَاقِعَ مَا اسْتَبَانَ وَالْمَعَاصِي حِمَى اللَّهِ مَنْ يَرْتَعْ حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ) (انظر: رقم ٤٨ - الذي سبق) (الحديث: ٢٠٥١، طرفه في: ٤٨ ت= ٥٢ ف) (٢)

ئەم فەرموودە پێرۆزمیە لەپێشەو، لەژمارە (٤٨) دا رابورد، بەلام گێڕانەوێ نێرەى پترى بەسوودی واتیادا (ب: تاج/٢/٢٩٦ ف- ١٤٥) :

نوعمانی کۆری بەشیر (ب: زێ خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغمبەرێ خوشەویست (دروندی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: (شتی حەلال ديارو ناشکرایه، هەرودها شتی حەرامیش ديارو ناشکرایه، پێویستیان بەروونکردنەو: ی فرە نییه، بگره هەموو کەس وەك يەك دەیانزانێ، بەلام لەم بەینەدا هەندێ شت هەن، دوو بەینین و لە هەردوولا دەچن، لەبەر ئەوە گەلێ کەس سەریان لێ دەرناکەن و، حوکمە کەیان لە شەرعا نازان، بەلام زانیانی شەرع، لەپاش بەیجۆری و لیکۆئینەوێهێکی باش حوکمە کەیان دەدۆزنەووە بریاردمەن

که حه لائن، یا حه رامن، نه وسو بو خه لکی تریش هه یه، له سه ر بریاری نه وان شته که بکه ن، یا نه یکه ن، جا نه وهی که خوئی بپاریزی له شتی گومانی گوناھی لی بکری، نه وه له حه رامی ناشکرا باشر خوئی ده پاریزی، به لام نه وهی که کو له و شته نه کاته وه که گومانی گوناھی لی ده کری به ره به ره توشی حه رامی ته و اویش ده بی، گوناهان پاکزو پاوهنده کانی خودان، بزنان که به سستو پاوهندی خودایش نه و شتانه یه که حه رامی کردوون، هه رکه سی ران له ده وری پاکزو پاوهند بله وه پینی به ره به ره رانه که له پاوهنده که ییش ده له وه پری). (بر: ژماره: ۴۸، + بهرگی یه که م، لاپه ره: ۱۴۳ ریاض الصالحین).

۹۳۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ عَبْدُ بَنِي أَبِي وَقَّاصٍ عَهْدَ إِبْنِ أَخِيهِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ أَنَّ ابْنَ وَلِيدَةَ زَمْعَةَ مَنِي فَأَقْبَضَهُ قَالَتْ فَلَمَّا كَانَ عَامَ الْفَتْحِ أَخَذَهُ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ وَقَالَ ابْنُ أَخِي قَدْ عَهَدَ إِلَيَّ فِيهِ فَقَامَ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ فَقَالَ أَخِي وَابْنُ وَلِيدَةَ أَبِي وَلَدَ عَلَى فِرَاشِهِ فَتَسَاوَقَا إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ سَعْدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ابْنُ أَخِي كَانَ قَدْ عَهَدَ إِلَيَّ فِيهِ فَقَالَ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ أَخِي وَابْنُ وَلِيدَةَ أَبِي وَلَدَ عَلَى فِرَاشِهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هُوَ لَكَ يَا عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ) ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ). ثُمَّ قَالَ لِسَوْدَةَ بِنْتِ زَمْعَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (اِحْتَجِي مِنْهُ لِمَا رَأَى مِنْ شَبْهِهِ بِعُتْبَةَ فَمَا رَأَاهَا حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ) (الحديث ۲۰۵۳ - أطرافه في: ۲۲۱۸، ۲۴۲۱، ۲۵۲۳، ۴۳۰۳، ۲۷۴۵، ۶۷۴۹، ۶۷۶۵، ۶۸۱۷، ۷۱۸۲) (۳).

عائشه (همزی خودی لی بی) فه رمووی: عوتبهی کوری نه بو وه ققاص، سه عدی کوری نه بو وه ققاصی برای راسپاردبوو: که کورمه کی که نیزه که کی زه معه له منه، وهری بگره وه، عائشه فه رمووی: جا سالی فه تحی مه که پاش

نازاکردنی مهککه، سهعد راسپیړیهکهی براهی جی بهجی کردو کورهکهی لی سهندنهوه وهبردییه لای خوئی جا بو دادگایی چوون بو خزمهتی پیغهمبه ر(دروودی خوی لسمر بن) سهعد فهرمووی: ئهی پیغهمبهری خودا! ئه مه برازای منهو کوری عوتبهی برامهو، کاتی خوئی عوتبه منی راسپاردوو که ئه م خولامه کوری ئه وه، فهرموو ته ماشای شیوهیشی بکه، شیوهی ریک له عوتبهی برام دهچی و کوتو مت لهو دهکا. عهبدی کوری زهمعهیش فهرمووی: ئهی پیغهمبهری خوا ئه مه برای منه، له سهر نوینی باوکم له دایک بووه له کوشی ژنی که وتوته خواره وه که که نیزه کی شهرعی باوکم بووه. پیغهمبه ریش(دروودی خوی لسمر بن) که سهرنجی شیوهی خولامهکهی دا، روانی شیوهی تهواو له عوتبه دهچی بهلام فهرمووی:

(ئهی عهبدی کوری زهمعه! ئه مه هی تویهو، ئه م خولامه شهرع دهیدا بهتو، چونکه منال هی میردی ئه و ژنهیه که ئه و مناله ی لی دهبی، یا هی خاومنی ئه و که نیزهکهی که بی میرد بی و خوئی چوبیته لای، بهپی دهستووری مولکول یه مین، هه ناسه ساردیش بو داوین پیس ده می نیته وه). له پاشا به سهوده ی کچی زهمعه ی فهرموو، که خیزانی خوئی بوو: (ئهی سهوده په چه پۆشی لی بکه حیجایی لی بگره وه) واته حیسابی برای بو مهککه، چونکه شیوهی له عوتبه ئه چوو نه وه که له زهمعه ی باوکی سهوده. نیتر ئه و کوره هه تا مردوو چوو دیوانی خودا چاوی به سهوده نه که وت (تاج/۳/ ۱۷۰ ف۱).

راشه و روونکردنه وه:

بنه مای ئه م سهرگوزه شته یه ئاوايه، له سهرده می نه زانیدا هه ندیک که س که نیزه ک (ئه مه ته = جاریه) ی راده گرت، دهیدان به کری بو داوین پیسی، له م نیوانه دا خاوه نه که شیای ده چوونه لایان، جا ئه و جوړه که نیزه کانه که

منالیاں دہبُو، یا ناغای کہ نیزہ کہ کہہ دہیکرد بہہی خوی یا نہوہی لہ گہل
دایکی نہو داوین پیسی کردبوو، نہو منالہی دہکرد بہہی خوی. جا نہو
خولامہی نہم کی شہیہی لہ باروہ دروست بوو بوو لہم جوړہ بوو، نہم
خولامہ ناوی عہ بدورہ حمانی کوپی زہمعه بوو، ناوی لہ ناو ہاورپیانی
پیغہ مہردا ہاتووہ، سہودہی کچی زہمعه قورمیشیہ، عامیریہ، ہاوسہری
پیغہ مہرہ لہ پاش و ہفاتی خہ دیجہ مارہی کرد، لہمہ کہہ گواستیہوہ، لہ
ناخرو ئوخری سہردہمی پی شہوا عومہردا کوچی دواپی کردوہ - رمز او
رہحمہ تی خودای گہورہی لہ سہر بی - (پر: تاج/ ۲ / ۱۲۸ ف- ۴+ ۵۰- ز- ۴۸ ل -
۱۱۹ ف+ ۱ تاج/ ۵ / ۱۵۸ ز- ۳۸ ف ۱-) + (پر: ژمارہ ۲۶ ب ۱ / ل - ۴۷).

نہم عوتبہیہی کہ خاوہنی نہم راسپیڑیہ یہ، لہ شہری ئو خودا سہری
پیغہ مہری شکاندو ددانی شہید کرد، ہندیک دہلین: ئیسلام بووہ،
جہ ماور بہ صہ حابہیان دانہ ناوہ، ہندی دہفرموون: بہ کافری مردووہ.

۹۳۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) : أَنَّ قَوْمًا قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ
إِنْ قَوْمًا يَأْتُونَنَا بِاللَّحْمِ لَا نَدْرِي أَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ أَمْ لَا فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (سَمُّوا اللَّهَ عَلَيْهِ وَكُلُّوهُ). (۲۰۵۷ - طرفاء
فی: ۵۵۰۷، ۷۳۹۸) (۴).

عائیشہ (ہزی خوی لی ہی) فہرمووی: کو مہ لی گوتیان: نہی پیغہ مہری خودا!
جاری وا ہہیہ ری دہ کہوئی ہندی کہسی نو موسولمان، کہ ہیشتا بہ باشی
فیری یاساکانی ئیسلامہتی نہبوون، وادہبی نہو جوړہ تازہ موسولمانانہ،
گوشتمان بو دینن، نازانین لہ کاتی سہر برینا، ناوی خودایان لی ہیناوہ یا نا،
جا نایا لی ی بخوین یا نا؟ فہرمووی (درووی خوی لہ سہر ہی): (خوتان ناوی خوا
بہینن و بیخون). (تاج/ ۴ / ۲۸ ف- ۱- د/ ب/ ن)

راقه و روونکردنه وه:

په یو مندی نه م فرمودانه به بابته تی کرین و فروشتنه وه زور روون و
ناشکرا نییه، به لام مه بهستی پی شه و بوخاری له هینانینان لهم بابته ده،
نه وه یه: که خایله و دله پراوکی و وه سواس و شتی گومان لی کراو، نه گهر
خایله ی رووت بوو، له سهر یاساو ری سایی نه بوو نه وه له بابته تی کرین و
فروشتنی شا وه که بابته گانی تر بایه خی نییه، نه نا نه گهر جی گه ی دوو دلی
بوو، جی گه ی متمانه ی ته و او نه بوو، نه وه وه که لهم فرمودانه دا روون
کراو ته وه مامه له ی له گه لدا بکه ی باشه.

۹۳۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
(يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يُبَالِي الْمَرْءُ مَا أَخَذَ مِنْهُ أَمِنَ الْحَلَالِ أَمْ مِنَ الْحَرَامِ)
(الحدیث ۲۰۵۹ - طرفه فی: ۲۰۸۳) (۵)

نه بوو هورهیره (همزی خوی لی بی) فرمودی: پی شه مبه (درویدی خوی له سهر بی)
فرمودی: (مهر دوم ده که ونه چهرخ و سهرده میکی و او، مروقه دهر بهستی
نه وه نایه ت که نه و ماله ی په یدای ده کا حه لاله یا حه رامه، دهر بهستی حه لالو
حه رام نایی). (تاج / ۲ / ۲۹۷-۲)

۹۳۸- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ وَزَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَا: كُنَّا
تَاجِرَيْنِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَأَلَنَا
رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الصَّرْفِ فَقَالَ: (إِنْ كَانَ يَدًا يَدًا فَلَا بَأْسَ
وَإِنْ كَانَ نِسَاءً فَلَا يَصْلُحُ). (الحدیث ۲۰۶۰ - أطرافه فی: ۲۱۸۰، ۲۴۹۷،
۲۱۳۹) (الحدیث ۲۰۶۱ - أطرافه فی: ۲۱۸۱، ۲۴۹۸، ۲۴۹۰) (۶)

(۵) لم يوافقه مسلم على تخريجه (فتح/ ۴ / ۴۲۷ - خاتمة) المترجم.

(۶) وأخرجه مسلم في البيوع (عيني / ۱۷۵ / ۱۱) انظر ص ۱۱ / باب الزبا- المترجم

بهرائی کوپی عازیبو زهیدی کوپی نهرقههم (رمزی خوی لن بی) فهرموویان:
لهسهردهمی پیغهمبهردا، نیمه دوو بازرگان بووین لهبارهی گۆرپینهوهی
پارهوه بهپارهی تر (وهك فروشتنی زیو بهزیر) لهپیغهمبهردمان پرسى،
فهرمووی: نهگهر دهست بهدهست بى (ونهخت بى) قهیناکات، بهلام نهگهر
دهست بهدهست نهبى نابى).

روونکردنهوه:

پاره وردکردنهوه بهر برپاری نهم فهرموودهیه دهکوهی، وهك
گۆرپینهوهی پارهی کاغهمز دهیو و پینجی، بهپارهی تری وهك دیناری
نیکل و پوولی مس.

۹۳۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ: أَنَّ أَبَا مُوسَى الْأَشْعَرِيَّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) اسْتَأْذَنَ
عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَلَمْ يُؤْذَنَ لَهُ وَكَأَنَّهُ كَانَ مَشْغُولًا فَرَجَعَ أَبُو
مُوسَى فَفَرَّغَ عُمَرُ فَقَالَ: أَلَمْ أَسْمَعْ صَوْتَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ! ائْذِنُوا لَهُ قِيلَ قَدْ
رَجَعَ فَدَعَاهُ فَقَالَ: كُنَّا نُوَمِّرُ بِذَلِكَ فَقَالَ تَأْتِينِي عَلَى ذَلِكَ بِالْبَيْتَةِ فَأُتِلِقَ إِلَى مَجْلِسِ
الْأَنْصَارِ فَسَأَلَهُمْ فَقَالُوا لَا يَشْهَدُ لَكَ عَلَى هَذَا إِلَّا أَصْغَرُنَا أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ
فَدَهَبَ بِأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ فَقَالَ عُمَرُ: أَخْفِي هَذَا عَلَيَّ مِنْ أَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَلَهَانِي الصَّفْقُ بِالْأَسْوَاقِ يَعْنِي الْخُرُوجَ إِلَى تِجَارَةٍ (الحديث
٢٠٦٢ - طرفاه في: ٦٢٤٥، ٧٢٥٣) (٧)

گیرانهوهی تاجول ئوصول ئاوايه، دهیکهین بهرافه بو گیرانهوهی ئیره.
ئهبو سهعیدی خودری (رمزی خوی لن بی) فهرمووی: جارئ لهناو کوپی لهکۆرهکانی
یاریدههرمان (انصار) دا، دانیشتبووم، تهماشام کرد وا ئهبومووسای ئهشعهری

بەشلەزاوی ھات بەرھو ئیمە، گوتمان: ھا خێرە وا بەشۆکاوی؟ فەرمووی: عومەر ناردبووی بەدواما، رویشتم بۆ لای کە گەیشتمە بەردرگاکی سێ جار سلاوم کرد، بەلام کەسێ وەلامی نەدامەو، ئیتەر منیش گەرپامەو و نەچوومە ژوورەو (وەک بۆلێ لەو کاتەدا عومەر سەرقال بوو بێ، کاتی لێی دەبیتەو دەلی: ئەرێ وادزانم گویم لەدەنگی عەبدوللای کورێ قەیس بوو، ئادەیی رێگەیی پێ بدن بابیتە ژوورەو عەرزی دەکەن: گەرپامەو) دیسان ناردیەو بەشوینما، کەچووم فەرمووی: بۆ نەھاتیت بۆ لام؟ گوتم: من ھاتم بۆ لات و سێ جار لەبەردرگاکیەدا سلاوم کرد، کەس وەلامی نەدامەو ئیتەر منیش گەرپامەو، چونکە پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (ھەرکەسێ لەئێوە سێ جار داوی رێگاپێدانی کرد، کە بجیتە مائەو، بەلام رێگەیان پێ نەدا، ئیتەر بابگەرپیتەو ئیستایش عومەر پێم دەلی: بەلگە راست بکەرەو لەسەر سەلاندنی ئەم فەرموودەیی کە دەیکرپیتەو، ئەگینا ئیشت پێ دەگەییەن!).

ئەوجا ئوبەیی کورێ کەعب فەرمووی: دەبی بجوکتیرینی ئەم کۆمەلێ ئەم کورێ دانیشتنە، ئەم شاپەتیەت بۆ بدا، ئەبو سەعید (پەزای خوی لێ بێ) فەرمووی: منیش گوتم: دەی من بجوکتیرین کەسم لەناوتان دا فەرمووی: دەبیبە لەگەڵ خۆت، منیش ھەلسام و چووم بۆ لای عومەر (پەزای خوی لێ بێ) گوتم: من ئەووم لە پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) بیستوو. عومەریش (پەزای خوی لێ بێ) فەرمووی: ئەو بۆ ئەم یاسا جوانەیی پێغەمبەر لە دەست چوو؟ دیارە بەھۆی مشووری ئال و وێلی بازارەو ئەم پەرژاوتە سەر فێربوونی ئەم دەستوورائە، خەریکبوون بەبازرگانێوە ئەمەیی لەدەست داوم. (تاج/ ١٠/ ١٥٠-ش/ د/ ت-ف-١).

٩٤٠- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ أَوْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ). (الحديث ٢٠٦٧ - طرفه في: ٥٩٨٦) ^(٨)

ئەنەس سى كۆرى مالىك (رەزى خەلىق لى بى) فەرموۋى: گۆيىم لى بوو
خۆشەويىست (دروودى خەلىق لەسەر بى) دەيفەرموو: (ئەو كەسەى كە ھەز دەكا رزق و
رۆزى زۆر بى و تەمەنى درىزى باخزم دۆست بى، سىلەى رەھمى خەلىق
بەجى بەيىنى) (تاج/٩/٤١-٢).

٩٤١- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ مَشَى إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
بِخُبْزٍ شَعِيرٍ وَإِهَالَةٍ سَبِيخَةٍ وَلَقَدْ رَهَنَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دِرْعًا لَهُ بِالْمَدِينَةِ
عِنْدَ يَهُودِيٍّ وَأَخَذَ مِنْهُ شَعِيرًا لِأَهْلِهِ وَلَقَدْ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: (مَا أَمْسَى عِنْدَ آلِ مُحَمَّدٍ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَاعٌ بُرٍّ وَلَا صَاعٌ حَبٍّ
وَإِنِّي عِنْدَهُ لَتَسَعُ نِسْوَةٌ) (٩).

ئەنەس فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خەلىق لەسەر بى) لەمەدەنە، زىيەكەى خەلىق
لەبارمتەى ھەنى جۇدا، لەلەى جولىكەيى دانابوو، جارى نانى جۇو ھەندى
رۆنە زەنگى پيوم بۇ پېغەمبەر (دروودى خەلىق لەسەر بى) برد، گۆيىم لى بوو،
دەيفەرموو: (خىزانەكانى موخەمەد - دروودى خودا لەسەر خەلىق و رەزى
خودا لە خىزانەكانى - يەك مەن گەنم يا يەك مەن دانەوئە جىيە لەماليان
دا نىيە، ج بۇ بەيانی ج بۇ ئىوارەيان، ئەو كاتەش ھەزەرت نۆ مالى ھەبوو).
(رياض/٢/٧٨ ژ: ١٠/٥٠٥-٥٦).

٩٤٢- عَنْ الْمُقْدَامِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: (مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ) (الحدیث ٢٠٧٢) انظر:
(١٠٣، ٤١٧، ٣٤١٧) (١٠).

(٩) وافقه مسلم على تخريجه وخاتمة كتاب البيوع. (فتح/٤/٤٢٧) المترجم.

(١٠) لم يوافقه مسلم على تخريجه (خاتمة كتاب البيوع ج/٤/٤٢٧) المترجم.

میقدام (رمزی خوی لن بی) فہرمووی: پیغمبہری خوشہویست (درویدی خوی لن بی)
دمفہرموی: (هیچ نانئ وہك نهوه باش نییہ کہ مروؤف لہ رمنجہشانی خوی
بخوات، داود کہ پیغمبہری خوا بوو (سہلامی خوی لن بی) ہہر لہ بہری رمنجہشانی
خوی دہخوارد) لہ گیرانہومیہکی تاج دا: (ہہر لہدہست کہوتی رمنجی شانی
خوی دہخوارد).

باسی مامہلہ خوشی

۹۴۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ
رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ وَإِذَا
اشْتَرَى وَإِذَا اقْتَضَى) (الحديث ۲۰۷۶) (۱۱)

جابیری کوری عہدوللا - رمزای خودا لہخوی و باوکی- فہرمووی:
خوشہویست (درویدی خوی لمسر بی) فہرمووی: (رحمہتی خوا لہوکسہ بیٹ کہ
لہسہوداو کپین و فروشتن و داواکردنی ہہقی خوی دا، مامہلہ خوش و
نہرمونیان بی، بہتایبہتی لہکاتی داواکردنی فہرزی خوی دا، یالہکاتی
دانہوہی قہرزی سہریدا) (تاج/۲-۳۰۳-۱۴۷-۸ + ریاض /۳-۲۹۹۲-۲).

۹۴۴- عَنْ حَدِیْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حَدَّثَهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) تَلَقَّتِ الْمَلَائِكَةُ رُوحَ رَجُلٍ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ قَالُوا: أَعْمِلْتَ مِنَ الْخَيْرِ شَيْئًا؟
قَالَ: كُنْتُ أَمْرُ فِتْيَانِي أَنْ يُنْظَرُوا الْمَعْسِرَ وَيَتَجَاوَزُوا عَنِ الْمُوسِرِ قَالَ: قَالَ: فَتَجَاوَزُ
اللَّهُ عَنْهُ). (الحديث ۲۰۷۷ - طرفاه فی: ۲۳۹۱، ۳۴۵۱) (۱۲)

حوذہیفہ (رمزی خوی لن بی) لہخوشہویستہوہ (درویدی خوی لمسر بی) فہرمووی: (لہکاتی
گیانکیشان دا، فریشتہکانی خوا گیانی پیاوکیان وەرگرت کہلہ نہتہوہکانی
پیش نیوہ بوو، پییان فہرموو: نایا لہزیانتا ہیچ چاکہیہکت کردووہ؟ گوتی:

(۱۱) لم یوافقہ مسلم علی تخريجہ (فتح/۴-۴۲۸- خاتمة كتاب البیوع) المترجم.

(۱۲) أخرجه مسلم في المساقاة باب: فضل انظار المعسر، رقم: ۵۱۶۰.

به لى قهرزم ددها به خه لك دهستورم وابوو، به پياوه كانى خوّم دهگوت؛ لهكاتى قهرز وهرگرته وهدا بيكه ن به عادت: مؤلّهتى قهرزاري نه دارا بدن و، لهگهل قهرزاري دهوله مه نديشا چاوپوشى بكه ن، مامه له تان خوش بى، خوداى گهورهش به فريشته كانى خوى دمه فرموى: ئيوهش چاوپوشى لهو بكه ن! (تاج/٢/٣٠٤ ز-١٤٧ ف-٩+ رياض٣/٩٩٢ - ف-٣، ٤، ٥، ٦، ٧-٢٤٠).

٩٤٥- عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا) أَوْ قَالَ: (حَتَّى يَتَفَرَّقَا فَإِنْ صَدَقَا وَبَيَّنَّا بُرُوكَ لَهُمَا فِي بَيْعِهِمَا وَإِنْ كَتَمَا وَكَذَبَا مُحِقَّتْ بَرَكَةُ بَيْعِهِمَا) (الحديث ٢٠٧٩ - أطرافه في: ٢٠٨٢، ٢١٠٨، ٢١١٠، ٢١١٤) (١٣).

حه كيمى كورى حيزام (پرمزى خوى لى بى) له خوشه ويسته وه (درودى خوى لى سمر بى) دمه فرموى: (كپيارو فروشيار ههردو ولايان خويان سهرپشكن و دهتوانن په شيمان ببنه وه، ههتا له يه كترى جيا ده ببنه وه، جائه گهر له گهل يه كترىدا، راست و دروست بن و شت له يه كترى نه شار نه وه، نهنگى شار وهى سه وداكه هه شار نه بدن، نه وه نه وه سه ودا يه يان پيت و فهرى تى ده كه وى بويان، به لام نه گهر له گهل يه كترى ناراست بن و شت له يه كترى هه شار بدن نه و پيت و فهرى سه وداكه يان ده چى به هه وادا) (تاج/٢/٣١١ ف-٥ ز-١٤٩- ش/د/ت/ن).

٩٤٦- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كُنَّا نُرْزَقُ ثَمْرَ الْجَمْعِ وَهُوَ الْخِلْطُ مِنَ الثَّمْرِ وَكُنَّا نَبِيعُ صَاعَيْنِ بِصَاعٍ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا صَاعَيْنِ بِصَاعٍ وَلَا دِرْهَمَيْنِ بِدِرْهَمٍ) (الحديث ٢٠٨٠) (١٤).

ئهبوسه عيد (پرمزى خوى لى بى) دمه فرموى: تىكه لهى خورما مان ده درايه لهو خورما جوړاو جوړه ك له هى زهكات كو وه كرابوو، كه وهك مره ناش، باش و خراپى تيدا بوو، نه وه يان له باتى يارمه تى ده داينى. ئيمهش دوو مه نمان لهو

(١٣) أخرجه مسلم في البيوع، باب: الصدق في البيع والبيان، رقم: ١٥٢٢.

(١٤) أخرجه مسلم في المساقاة، باب بيع الطعام مثلا بمثل، رقم: ١٥٩٥ وهذا الحديث من أفراد البخاري (عيني/١١/٢٠٣) المترجم.

تَبَيَّنَ لَهُ يَه دَهِدَا بَه يَه ك مَهَن خورمَای تری یَه ك چَه شنی باشتَر، جا بَه م
بَوْنَه یَه وه خَوْشَه وِیست (دروودی خوی لَسَر بِن) فَه رمووی پَیمان: (شتی وا مَه كَن دوو
مَهَن بَه مَه نِیَك و دوو درَه م بَه درَه مِیَك مامَه لَی وا سووده دروست نییَه).

۹۴۷- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ قَالَ رَأَيْتُ أَبِي اشْتَرَى عَبْدًا حَجَّامًا فَأَمَرَ بِمَحَاجِمِهِ
فَكُسِرَتْ فَسَأَلَتْهُ عَنْ ذَلِكَ قَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ ثَمَنِ الدِّمِ
وَكَمَنِ الْكَلْبِ وَكَسْبِ الْأَمَةِ وَلَعْنِ الْوَأَشِمَّةِ وَالْمُسْتَوْشِمَةِ وَآكِلِ الرِّبَا وَمُوكِلِهِ وَلَعْنِ
الْمُصَوَّرِ). (الحديث ۲۰۸۶ - أطرافه في: ۲۲۳۸، ۵۳۴۷، ۵۹۴۵، ۵۹۶۱).

عمونی کوری نُه بوجو حه یفه فَه رمووی: باوکم کَویلَه یَه کی کَه لَه شاخگری
کری، فَه رمانی دا ئامیرَه کانی کَه لَه شاخگری تَنه کَه ی شکاند، منیش لَیم پرسی:
هُوی نَه مَه چی بوو؟ فَه رمووی: پَیغَه مَبهر (دروودی خوی لَسَر بِن) نَه ی کردووَه لَه م
شتانَه، لَه بَه های سَه گ و لَه بَه های خویَن و، لَه کری خالکوت و ریگَه یشی نَه داوَه
کَه ژن خال بکوتی بُو خوی، هه روا ریگَه ی سوودخوَر و سووددمری نَه داوَه،
وَه نَه فرین و لَه نَه تیشی کردووَه لَه وِیَنه گر) (تاج/۲/۳۲۶ ف- ۱. بَروانه: تاج ۴۸
- ۱۹۴ سَه رباسی سَه بارمت بَه وِیَنه و وِیَنه گرتن).

روونکردنَه وه:

مَه بَه ست لَه (ثَمَن الدِّم = بَه های خویَن) نُه و کری و بَه های یَه کَه لَه باتی
خویَنی گیاندار و مرده گری، چ خویَنی مروف بی، چ خویَنی گیاندار ی تر بی،
وَه ك کَه سی کَه لَه شاخ لَه کَه سی بگری و لَه سَه ر نُه وه کری لی و مرگری،
یا قاپی خویَنی خوی بفروشی بَه کَه سی کی تر کَه پَیوِیستی بَه خویَن بی،
لَه کاتی وادا نَه گَه ر خویَن و مرگر پاداشتی کی ماددی بَه خشی
بَه خویَن بَه خشه کَه، نُه وه قَه یدی نییَه، بَه مَه رجی لَه سَه ر شیوه ی کریَن و
فروشتن و کری ناسای نَه بی.

بەلّام گۆرپنەوادی قاپی خوین بەقاپی کی تر وەك لەخەستەخانەو
نەخۆشخانەكاندا، دەیکەن بۆ ئاسانکاری، ئەووە قەیدی نییە، هەر وەها کرئ
وەرگرتن لەسەر فەحسی خوین، وەك لەتاقیگاكان دەکرئ قەیدی نییە،
هەر وەها کرپن و فروشتنی ئەم جۆرە ئامیرانە کە بۆ دەرھینانی خوین و
گواستەوادی خوین و هەلگرتنی خوین بەکار دەھێنرین قەیدی نییە، وەك
دەرزى و کیسی تایبەت و تەرمسی تایبەت، بەقیاس لەسەر کرپن و فروشتنی
زەرۆی پزیشکی و ئامیری کەلەشاخگرتن.

بەلّام هەموو جۆرە مامەلەییەکی تر بەخوینەووە حەرەمە، وەك کەسی
قەساب بى خوینەکە کۆبکاتەووە هەتا دەبی بە تەنەکەیی، یاکەمتر یازیاتر،
ئەوسا بیفرۆشی بۆ پەیناوی گول، یا بۆ مەبەستی تر، لەپراستیدا هەندى شت
پەیدا بوون وەك کرئى گورپژو پەین بۆ پەین و شتی تری وا، پێویستی
بەکۆئینەووەییەکی دوورو درێژە.

۹۴۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (الْحَلْفُ مُتَّفَقٌ لِلْسَّلْعَةِ مُمَحِقَةٌ لِلْبِرَكَةِ) (الحديث ۲۰۸۷) (۵).

ئەبوھورەیرە (پەزای خۆی لى بى) لەپێغەمبەرەووە (درویدی خۆی لەسەر بى) دەفەرموئ:
(سویندى درۆ برەو بەفروشتنی کالā دەدا بەلّام پیت و بەرەکەتی مامەلە دەبا)
(تاج/۲/۳۰۰ ف-۲).

۹۴۹- عَنْ خُبَّابٍ قَالَ كُنْتُ قَيْنًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَكَانَ لِي عَلَى الْعَاصِ بْنِ وَائِلٍ
دَيْنٌ فَأَتَيْتُهُ أَنْقَاضَهُ قَالَ لَا أُعْطِيكَ حَتَّى تَكْفُرَ بِمُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
فَقُلْتُ لَا أَكْفُرُ حَتَّى يُمِيتَكَ اللَّهُ ثُمَّ تُبْعَثَ قَالَ دَعْنِي حَتَّى أَمُوتَ وَأُبْعَثَ فَسَأَوْتِي
مَا لَا وَوَلَدًا فَأَقْضِيكَ فَتَزِلْتُ أَفْرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَا وَتَيْنَ مَا لَا وَوَلَدًا أَطْلَعَ

الْقَيْبِ أُمِّ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا) (الحديث ۲۰۹۱، أطرافه في: ۲۲۷۵، ۲۴۲۵، ۴۷۳۲، ۴۷۳۳، ۴۷۳۴، ۴۷۳۵) ^(۱۶)

خه ببابی کوری ئه پهرتت (همزی خوی لی بن) فهرمووی: له سه رده می نه فامی دا له مه ککه ئاسنگهر بووم، شمشیریکم بۆ عاصی کوری وائلی ئهل سه همی به قهرز دروست کرد، دواپی چووم داوای هه قدهسته کهیم لی کرد، گوتی: ناتدهمی هه تا له موحه ممه د هه ئه گه پیتیه وه، منیش گوتم: به خودا قهت له دینی موحه ممه د هه ئه گه پیمه وه، نه به زیندویی و نه به مردویی و نه وه کاته ش که خودا تو دهمرینئ و له پاشدا له قیامه تدا زیندووت ده کاته وه! عاص به ئیستیهزاو به ته و سه وه گوتی: که وابو ئیستا وازم لی بینه هه تا دهمرم و زیندو دهمه وه، ئه گهر ئه مه وایی دیاره ئه وه کاته ش مال و منالیم ده بی، جا ئه وه حه له و مره قهرزه کهت دهمه وه! جا به م بۆ نه یه وه ئه م نایه ته دابه زی: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأَوْثِينَ مَا لَا وَوَلَدًا * أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ مه ریه م/۱۹/۷۷-۷۸ واته: ده بی حالی شپی ئه وه کابرایه چۆن بی، که گالته ی به قهبرو قیامهت دیو، به ته و سه وه به موسو لمانان ده لی: من له قیامه تیشا مال و منالیم ده بی ئه گهر حه قییکتان له سه رمه، په له م لی مه کهن له وئ دمتانده مه وه! دیاره که ئه م کابرایه غه یزان نییه وه، ئه وه نده ش پیاویکی پیرو زو پاک نییه، که عه ه دو په یمانی وای له خوای میهره بان و مرگرتبی، که واته با گالته ی به نایینی ئیمه کردبی، روژی دی له دیوانی خوا دا خوی به تا وانباری ده بینیتیه وه. (تاج/۷/۲۳ ف-۶ سوورته می مه ریه م).

قسه یه کی نه سته ق:

ده لئین: جاری پیاوی له مه وه لوی (رحمته خودی لی بن) ده پرسئ: قوربان! که سی بزنی بدزی له قیامه تدا چی لی ده کهن؟ مه وه لوی ده فهرموئ: دادگایی

(۱۶) أخرجه مسلم في صفات المنافقين و أحكامهم، باب: سؤال اليهود النبي (دروودی خوی لفسر با) عن

دهكهن و نامه‌ی کرداری، كه فریشته‌كان له‌سه‌ریان نوسیه دهینن و بوی ده‌ورده‌كه‌نه‌وه به‌پیی ئه‌وه سزای ده‌دن!

كابرا ده‌لئ: من ئه‌و فریشتانه‌م به‌شایه‌ت قبوول نییه، ئه‌وان خودا هه‌رچیان پێ بفرمووی ئه‌وه دهنووسن، مه‌وله‌ویش ده‌یه‌وی شته‌كه له‌گورتی بپێته‌وه، ده‌لئ: ئه‌وكاته خودا بزنه‌كه زیندوو ده‌كاته‌وه ده‌یه‌ینیته زوبان و دیت شایه‌تیت لێ دده‌ا! كابرایش ده‌لئ: جامنیش ریشی بزنه‌كه ده‌گرم و ده‌یده‌مه‌وه ده‌ستی خاوه‌نه‌كه‌ی و ده‌لیم: ها بڕا! ئه‌وه بزنه‌كه‌ت ئیتر ئه‌م شایه‌ت و شایه‌تکارییه‌ی پێ ناوی!

به‌لام ئه‌م قسه‌یه‌ی كابرای دزه له‌ساویل‌كه‌یه‌یه‌وه‌یه، نه‌وه‌ك وه‌ك قسه‌كه‌ی عاصی كوری وائیل، له‌له‌نامه‌ته‌وه بیته.

۹۵۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ إِنَّ خَيْطًا دَعَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِبَطْنِ صَنْعَةَ قَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ فَذَهَبْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى ذَلِكَ الطَّعَامِ فَقَرَّبَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خُبْزًا وَمَرَقًا فِيهِ دُبَّاءٌ وَقَدِيدٌ فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَّبِعُ الدُّبَّاءَ مِنْ حَوَالِي الْقِصْعَةِ قَالَ فَلَمْ أَزَلْ أَحِبُّ الدُّبَّاءَ مِنْ يَوْمَئِذٍ (الحديث ۲۰۹۲، أطرافه في: ۵۳۷۹، ۵۴۲۰، ۵۴۳۵، ۵۴۳۶، ۵۶۳۷، ۵۴۳۹) (۷).

پێشه‌وا ئه‌نه‌س (بزمی خوی لێ بێ) فه‌رمووی: به‌رگه‌درویی نانی دروست کرد بو پێغه‌مبه‌ر (درووی خوی له‌سه‌ر بێ) و بانگی کرد، گوتی منیش له‌گه‌ل هه‌زه‌رتدا چووم، كه نانه‌كه‌ی دانا بریتی بوو له‌ نانی جۆو، مه‌رگه‌ی كووله‌كه‌و له‌تكه گوشت، سه‌رنجم دا پێغه‌مبه‌ر (درووی خوی له‌سه‌ر بێ) له‌م لاو لای له‌گه‌نه‌كه‌وه، كوله‌كه‌كه‌ی ده‌چنیه‌وه ده‌یخوارد، ئیتر منیش له‌و رۆژه‌وه هه‌تا ئیستا هه‌زم له‌ كووله‌كه‌یه) (تاج/ ۷۳/۴ - ش/د/ت/ن).

٩٥١- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزَاةٍ فَأَبْطَأَ بِي جَمَلِي وَأَعْيَا فَأَتَى عَلَيَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ جَابِرُ: فَقُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (مَا شَأْنُكَ قُلْتُ أَبْطَأَ عَلَيَّ جَمَلِي وَأَعْيَا فَتَخَلَّفْتُ فَتَزَلَّ يَخْجُنُهُ بِمِخْجِنِهِ) ثُمَّ قَالَ: (ارْكَبْ) فَرَكِبْتُ فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ أَكْفَهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (تَزَوَّجْتَ) قُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (بِكْرًا أَمْ نَيْيًّا؟) قُلْتُ: بَلَى نَيْيًّا قَالَ: (أَفَلَا جَارِيَةٌ تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ) قُلْتُ: إِنَّ لِي أَخَوَاتٍ فَأَحْبَبْتُ أَنْ أَتَزَوَّجَ امْرَأَةً تَجْمَعُهُنَّ وَتَمْسُطُهُنَّ وَتَقُومُ عَلَيْهِنَّ قَالَ: (أَمَّا إِنَّكَ قَادِمٌ فَإِذَا قَدِمْتَ فَالْكَيْسَ الْكَيْسَ) ثُمَّ قَالَ: (أَتَيْعُ جَمَلَكَ؟) قُلْتُ: نَعَمْ، فَاشْتَرَاهُ مِنِّي بِأَوْقِيَّةٍ ثُمَّ قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَبْلِي وَقَدِمْتُ بِالْعِدَاةِ فَجِئْنَا إِلَى الْمَسْجِدِ فَوَجَدْتُهُ عَلَى بَابِ الْمَسْجِدِ قَالَ: (أَلَا أَنْ قَدِمْتُ؟) قُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (فَدَعُ جَمَلَكَ فَادْخُلْ فَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ) فَدَخَلْتُ فَصَلَّيْتُ فَأَمَرَ بِلَالًا أَنْ يَزِنَ لِي أَوْقِيَّةَ فَرَزَنَ لِي بِلَالٌ فَأَرْجَحَ لِي فِي الْمِيزَانِ فَاطْلَقْتُ حَتَّى وُلِّيتُ فَقَالَ: (ادْعُ لِي جَابِرًا) قُلْتُ: الْآنَ يَرُدُّ عَلَيَّ الْجَمَلَ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ أَبْغُضَ إِلَيَّ مِنْهُ قَالَ: (خُذْ جَمَلَكَ وَلَكَ ثَمَنُهُ) (الحديث ٢٠٩٧) ^(١٨)

جابری کوپی عهبدوللا فهرمووی: لهغهزایهکا لهخزمهتی پیغهمبهردا بووم، وشترهکهه لهژیړما وهستاو لهسوپاکه بهجی مام، پیغهمبهرد (دروودی خوی لسمر بی) لهدوای سوپاکهوه بوو، تهشریفی هاتو منی گرتهوهو فهرمووی: (جابیر) عهرزم کرد: بهلی فهرمووی: (ئهوه چیته وا جیماوی؟) گوتم: وشترهکهه پهکی کهوتوووه وهستاوه، لهبهړ ئهوه بهجیماوم، جا پیغهمبهرد (دروودی خوی لسمر بی) لهولآخهکهی خوی دابهزی و بهگوچانهکهی خوی چهند گوچانیکی دا لهوشترهکهی من، ئهوجا فهرمووی: (سواربه) منیش سواربوومهوه سهرنجم دا وشترهکه واخیړا بوو، ناچاربووم که جلهوی بگرمهوه مهبادا پیش وشترهکهی

پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) بکەوێ، پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەو جابیر! ژنت هینا؟) گوتم: بەلێ، فەرمووی: (چیت هیناوه، کچ یا بیومژن؟) عەزیم کرد: نە،، بیومژنیکم هیناوه، فەرمووی: (ئەو بۆچی کچیکت نەهینا، پیکەوه یاری و دەسبازی بکەن؟!).

گوتم: ئەو پېغەمبەری خودا! خۆت دزمانی کە عەبدوللای باوکم لە غەزای ئوحووددا شەهید بوو، (بەر: تاج/ ۵/ ۸۲ ف ۱- ۵) باوکم کەمرد حەوت خوشک، یا هەشت خوشکی سەروقتگی منالکاری بەسەردا بەجیی هیشتم، لەبەر ئەوە بیومژنیکم هینا کەکارامە بێ، مالاو میردی دیبی وهك خۆیان کۆلی و دەسەوسان نەبێ، هەتا سەرپەرشتیان بکاو کۆمەلیان کۆبکاتەوهو، نەهیلێ سەریان لێ بشیوی و سەریان شانە بکاو سەرەو کاریان بکا..

جا پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) نزای باشی بۆم کردو فەرمووی: (ئەوا دەرپۆیتەوه، کەچویتەوه هۆشیار بە هۆشیارا! نەکە ی بەهۆی دووریەوه، بۆسەر جیی، جلەوی هۆش لە دەست بدە؟!).

ئەوجا پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئایا و شترەکەت دەرپۆشیت؟! گوتم: بەلێ، جا بەئۆقیەیهک کەدەکاتە چل درەمی زیو لێی کریم. ئەنجا پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) لەپیش منەوه گەیشته مائەوه، منیش بۆ سبەینێ گەیشتمەجی و رویشتم بۆ مزگەوت، تەماشام کرد پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) لەبەردرگای مزگەوت بوو، فەرمووی: (ئێستاکە گەیشتیتەجی؟) وتم: بەلێ، فەرمووی: (دە و شترەکەت بەردەو بجۆرە ناو مزگەوت و دوو رکات نوێژی سوننەتی گەرانیەوه لەسەفەر لەناو مزگەوتدا بکە) منیش چووومە ژوورەوهو نوێژەکەم کرد. ئەوجا پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمانی بەبیلال کرد ئۆقیەیی زیوی لەباتی و شترەکەم بۆم کیشاو لەکیشانەکەیشا سلاوی دایەوهو قورس کیشای. منیش پارەکەم وەرگرتو رویشتم، تاپشتم هەلکرد

لهوان بهر دو مال که و تمه پری، که چی گویم لی بوو فهرمووی: (ئادهی جابیرم
بو بانگ بکه ره وه) منیش له دلی خو ما گوتم: نهی! نیستا و شتره که م دمهاته وه
به سه ردا وه له دله وه له وه م پی ناخو شتر نه بوو که و شتره که م بداته وه به سه ردا،
که چی پیغه مبه ر (درویدی خوی لسمه بی) فهرمووی: (و شتره که م به ره وه بو خو ت
پاره کهیشی همر بو خو ت) (تاج/ ۳/ ۵۵۵ ف - ۴ز - ۲۵).

۹۵۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كَانَ رَجُلٌ اسْمُهُ
تَوَّاسٌ وَكَانَتْ عِنْدَهُ إِبِلٌ هَيْمٌ فَذَهَبَ ابْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فَاشْتَرَى تِلْكَ
الْإِبِلَ مِنْ شَرِيكِ لَهُ فَجَاءَ إِلَيْهِ شَرِيكُهُ فَقَالَ: بَعْنَا تِلْكَ الْإِبِلَ فَقَالَ: مِمَّنْ؟ بَعْتُهَا قَالَ:
مِنْ شَيْخٍ كَذَا وَكَذَا فَقَالَ: وَيْحَكَ ذَاكَ وَاللَّهِ ابْنُ عُمَرَ فَجَاءَهُ فَقَالَ: إِنَّ شَرِيكِي
بَاعَكَ إِبِلًا هَيْمًا وَلَمْ يَعْرِفْكَ، قَالَ: فَاسْتَفْهَمَهَا قَالَ فَلَمَّا ذَهَبَ يَسْتَأْفُهَا فَقَالَ: دَعَهَا
رَضِينَا بِقَضَاءِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (لا عُدْوَى) (۲۰۹۹- أطرافه
في: ۲۸۵۸، ۵۰۹۳، ۵۰۹۴، ۵۷۵۳، ۵۷۷۲) (۱۹).

ئیبنو دینار (رمزی خوی لى بی) فهرمووی: لی ره له مه که، پیاوی هه بوو ناوی
نه وواس بوو، هاو به شیکی هه بوو، سه وداو مامه لای و شتران به یه که وه ده کرد،
هه ندی و شتری به ناو که و تو یان هه بوو، که به ناو که و تن جو ره نه خو شیه که تو شی
گیاندار ده بی، دو و ناو ده که وئ همر ناو ده خواته وه همر تیر ناو نابی، وادیاره
نم جو ره نه خو شینه ش دمه نیته وه له نه خو شه وه بو ساخ.

جا ئیبنو عومهر (رمزی خودیان لى بی) ده چی نه و و شتره نه خو شان
له هاو به شه که ی ده کردی. هاو به شه که ی نه وواس ده چی بو لای نه وواس و پی
ده لی: و شتره کانم فروشت، نه وواس پی ده لی: به کی ت فروشت؟ ده لی:
فرو شتم به پیرمه یردیکی واوا، نه وواس پی ده لی: هاوار له خو ت، چو ن شتی
وات کردو وه به خوا نه وه ئیبنو عومهر بو وه، شایانی شتی وا نییه..

(۱۹) قال العلامة العيني: (وهذا الحديث من أفراد البخاري) ج/ ۱۱ ص ۲۸ قال العسقلاني في

جا نه وواس دهچې بؤ خزمه تی و، عه رزی دهکا: قوربان هاو به شه کهم هندی و شتری دووئاو که و تووی به تو فروشتوو، جه نابتی نه ناسیوه، نه ویش دمفه رموی: دهی که وایی بیان به ره وه. که نه وواس دهچې و شتره کان بباته وه، ئیبنو عومهر رای ده گورپی و دمفه رموی: (وازیان لی بیله سه ودا که هه ئناوه شینه وه، رازیم به و برپارو فرمان و حوکه می که پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر بی) ده ری کردوو، له م بار میه وه که دمفه رموی: نه خوشی ته نینه وه نییه) (پر: تاج/۴/۲۲۷ ز ۷۶).

روونکردنه وه:

له م فه رمو ودمیه وه ودرده گیر: (که و اباشه مروف خوی له نازاردانی پیاوی باش زیاتر بپاریزی، ده لئین: نه وواس هاو نشینی ئیبنو عومهر بووه، زور له خزمه تیدا داده نیشته، که لی جار قسه ی خوشی بؤ ئیبنو عومهر ده کردو دمیهنایه پیکه نین، روژی نه وواس ده لی: خوزگه م به قه د کیوی نه بو قوبه یس زیرم ده بوو!! ئیبنو عومهر پی دمفه رموی: جا چیت لی ده کرد؟ ده لی: به سه ریا ده مردم!! نه م داستانه له عه سقه لانی له فه ته دا له حومه یدیه وه راگویزی ده کا.

۹۵۳ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: حَجَمَ أَبُو طَيْبَةَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَمَرَ لَهُ بِصَاعٍ مِنْ تَمْرٍ، وَأَمَرَ أَهْلَهُ أَنْ يُخَفِّقُوا مِنْ خَرَجِهِ (الحديث ۲۱۰۲ - أطرافه في: ۲۲۱۰، ۲۲۷۷، ۲۲۸۰، ۲۲۸۱، ۵۶۹۱ (۲۰))

نه نه س (دهزی خوی لی بی) گو تی: نه بو طیبه (دهزی خوی لی بی) که له شاخی له حه زمرت گرت، حه زمرت (دروودی خوی له سر بی) له باتی نه وه مه نی خورمای پیدای و دمفه رمانیشی کرد به ناغاگانی که له سه رانه که می که م بکه نه وه. (تاج/۲/۲۹۹ - ز ۱۶۶+ تاج/۴/۱۹۷- از ۶۱- ف ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸).

۹۵۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ اخْتَجَمَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَعْطَى الَّذِي حَجَمَهُ وَلَوْ كَانَ حَرَامًا لَمْ يُعْطِهِ. (الحديث ۲۱۰۳، طرفه في: ۱۸۳) (۲۱)

ثیبَنوعه بباس (همزی خوانان لن بن) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لمسر بن) کہلہ شاخی لہ خوی گرتو بہ خششی بہو پیاوہدا، کہ کہلہ شاخہ کہی لن گرت، دیارہ نہ گہر مزو ہہ قدہستی کہلہ شاخگر حہرام بواہ پیغہمبہر (درویدی خوی لمسر بن) شتی وای نہ دہکرد، کہ بجی بہ خششی بدا بہو کہسہی کہلہ شاخی لن گرتو وہ. (تاج/۲/۳۰۰-۳ ز- ۱۶۶).

۹۵۵- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا اشْتَرَتْ ثُمْرُقَةً فِيهَا ثَصَاوِيرٌ فَلَمَّا رَأَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَامَ عَلَى الْبَابِ فَلَمْ يَدْخُلْهُ، فَعَرَفَتْ فِي وَجْهِهِ الْكَرَاهِيَةَ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ مَاذَا أَذْنَبْتُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَا بَالُ هَذِهِ الثَّمْرُقَةِ) قُلْتُ: اشْتَرَيْتُهَا لِتَقْعَدَ عَلَيْهَا وَتَوَسَّدَهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنَّ أَصْحَابَ هَذِهِ الصُّورِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُعَذَّبُونَ فَيُقَالُ لَهُمْ أَخِيُوا مَا خَلَقْتُمْ وَقَالَ إِنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيهِ الصُّورُ لَا تَدْخُلُهُ الْمَلَائِكَةُ. (الحديث ۲۱۰۵ أطرافه في: ۳۲۲۴، ۵۹۵۷، ۵۱۸۱، ۵۹۶۱، ۷۵۵۷) (۲۲)

عائیشہ دایکی ثیمانداران (همزی خوی لن بن) فہرمووی: قالیجہیہ کم کری، وینہی پیوہ بوو کاتییک پیغہمبہر (درویدی خوی لمسر بن) تہ شریفی ہات بو لام، قالیجہ کہی بینی راخراوہ، ثیتر نہ ہاتہ ژوورہوہ، لہبہر دہرگا کہ راوہستا، ہہستم کرد کہ زوویری بہروہوہ دیارہ، لہبہر نہوہ عہرزم کرد: قوربان! نہی پیغہمبہری خودا! چی گوناہییکم کردوہ کہ تو وا لیم زوویری، تہوبہی

(۲۱) أخرجه مسلم في مبحث حل أجرة الحجامه (صم/۱۰ ص ۲۴۲) - المترجم.

(۲۲) أخرجه مسلم في اللباس والزينة باب: تحريم تصوير صورة الحيوان رقم: ۵۲۳.

لی ده کم له سهر دهستی خوداو له سهر دهستی پیغه مبه ره که یدا؟
 پیغه مبه ریش (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (نهم قالیچه یه چییه؟) عه رزم کرد
 کریومه بو تو هه تا له سهری دابنیشی و شانی له سهر داده یتا پیغه مبه ر (دروودی
 خوی لسمر بی) فهرمووی: (له راستیدا خاوه نانی نهم وینانه له روژی قیامه تدا، سزا
 ددرین، پیمان ده گوتری: له سهر شیوه ی ته عجیزو ده سه و سانکردن پیمان
 ده گوتری، نهم دروستکراوانه ی خوتان زیندو و بکه نه وه) پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر
 بی) فهرمووشی: (هه ر مائی وینه ی تیا دابی فریشته ی رحمت ناچنه ناوی).
 (تاج/ ۴/ ۱۵۹ از ۵۰ هه تا کو تای).

روونکردنه وه:

باسی کی به سوووم نووسیوه له سهر بابته ی وینه به گشتی، له تاجا
 له بهرگی جوارا له لاپه ره سه دو شه ست و جوارا، جاوا لی ره بو ته واکاری نه و
 باسه ده لیم (پیش هه موو شتی بروانه زنجیره / ۳۰۵ به ته واکاری له بهرگی
 جواره می ریاض دا) :

۱- کرین و فروشتنی وینه و شتی وینه ی پیوه بی، وه ک پارچه کوتال و بهر وه
 قالی و به تانی و دمرگاو شتی تری و، داده مه زری به لام ناباشه. (بروانه:
 فتح/ ۴/ ۳۲۵).

۲- به پای هه موو خاوه ویزدانی، هه تا نهم ساته ش زیانی وینه له نایین و
 له پرده شتی بهرز، له هه موو شتی کی تر زیاتره، نه و به درده و شتی نه مپرو
 سیدی بلاوی ده کاته وه به شه یتانیش ناکری.

۳- راسته که نه مپرو وینه بووه به به شی کی سهر کی له پرده و ده ی پیشکه و تن
 له پروی زانستی و هونه ری و پزیشکی و ته کنولوزییه وه، به بی هونه ری وینه،
 به هه موو جوړه کانییه وه، پیشکه و تنی پشه سازی و زانستی و هونه ری و

راگه یانندن و سه فەر بۆ ناو بۆشایی ئاسمان ئهسته م ده بێ. به لام له گهه
ئه وهشدا وینه بووه به شهیتانی عهصر، بووه به میکروبی بێ رهوشتی بووه
به هه وینێ داروو خانی خیزانی و مایه ی بهر به ره لای و سه رچاوه ی
تیکبه ربوونی نیرو می بێ سنوور، له بهر ئه وه به بۆچوونی به نده
هه موو جوړه وینه ی، به م چه ند مه رجه حه رام ده بێ ئه گه ر:

ا- به مه بهستی لاسکایی خه لقی خودا بێ و بۆ چا ولیکری بێ له کاری خوا.

ب- بۆ په رستن و به گه وه زانین و ته ئلیه و ته خلید بێ، وه ک له کوئندا
به زوړی وینه و په یکه ر بۆ ئه م دوو مه بهسته بوون، ئیستاش ها کا وای لێ
ها ته وه!

ج- بۆ بهر وه دان به به ره ره لای و بێ رهوشتی و بێ دینی و گهنده لی کو مه ل بێ.

د- زوړ له زانایانی شه رع ده فه رموون: (هه ر وینه ی له سه ر شیوه ی بێ که
له سه ر ئه و شیوه یه خا وه نه که ی نه ژێ، وه ک مرؤقی سه ر برابو ی یا
له نا وه پر استا دوو که رت کرابی، یانی وه ی له شی گیانداره که بێ یا ته نها
سه ری بێ، حه رام نییه و مو باحه).

ه- هه روا زوړ له زانایانی شه رع ده فه رموون: (هه ر وینه ی بۆژه کرابی واته
مو ته هه ن بێ، وه ک له ژیر پێدا را خرابی، یا به دیواری ئا وه ده سه ته وه بێ،
یا به شیوه یه کی بۆژه کراوی تر دانرابی، یا هه ئا سه رابی حه رام نییه!) ،
عه للامه ی عه ینی له عومده تول قاری شه رخی سه حیحی بو خاریدا
له به رگی یازده دا لا په ره سه دو بیست و چوار دا به ده ق ده فه رموی: (قال
الطحاوي: فَلَمَّا ابْیَحَثَ التَّمَائِلُ بَعْدَ قَطْعِ رُؤْسِهَا الَّذِي لَوْ قُطِعَ مِنْ ذِي الرُّوحِ
لَمْ يَبْقَ، دَلَّ ذَلِكَ عَلَى إِباحَةِ تَصْوِيرِ مَا لَا رُوحَ لَهُ، وَعَلَى خُرُوجِ مَا لَا رُوحَ
لَمَثَلِهِ مِنَ الصُّورِ، مِمَّا قَدْ لُهِیَ عَنْهُ فِي الْأَثَارِ....) وقال أيضاً: (... وقال
الخطّابی: ... فَأَمَّا مَا لَيْسَ بِحَرَامٍ مِنْ كَلْبِ الصَّيْدِ وَالزَّرْعِ، وَالْمَاشِيَةِ وَالصُّورَةِ الَّتِي

ثُمَّ تَهَنُّ فِي الْبَسَاطِ وَالْوِسَادَةِ، وَغَيْرَهُمَا فَلَا يَمْنَعُ دُخُولَ الْمَلَائِكَةِ بِسَبَبِهِ، وَأَشَارَ الْقَاضِي إِلَى نَحْوِ مَا قَالَ الْخَطَّابِيُّ (....).

٦- دانان و هه لؤاسینی وینه و هه لگرتنی بۆ یادگار و شتی و، ئه گهر ناته و او بێ،
یا جهسته دارنه بێ به تایبه تی ئه گهر له سه ر شیوه یی بێ، که خاومه نه که ی
له سه ر ئه و شیوه یه نه زێ ئه وه حه رام نییه.

٧- کورت و پوخت: (هه ر وینه یی خزمه تی دین و دونیای موسولمانان بکا
له سه ر رای پسپۆرانی ئیماندارێ دئسوژی ئیسلام دروسته و حه رام نیه).

٨- بره وانه ریاض الصالحین به رگی دووه م به کوردی ژماره ٥٧٧/ لاپه ره: ١٣٥.

باسی بازار و سه ودا و مامه له و نه یاره و بیتوانه

٩٥٦- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ فَكُنْتُ عَلَى بَكْرٍ صَغْبٍ لِعُمَرَ فَكَانَ يَغْلِبُنِي فَيَتَقَدَّمُ أَمَامَ الْقَوْمِ فَيَزْجُرُهُ عُمَرُ وَيَرُدُّهُ ثُمَّ يَتَقَدَّمُ فَيَزْجُرُهُ عُمَرُ وَيَرُدُّهُ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِعُمَرَ: (بَغْيِيهِ) قَالَ: هُوَ لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ بَغْيِيهِ (فَبَاعَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هُوَ لَكَ يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ تَصْنَعُ بِهِ مَا شِئْتَ). (الحديث ٢١١٥ - طرفاه في: ٢٦١٠، ٢٦١١) (٣٣).

ئیبنو عومه ر (ره زای خوی لێ بێ) فه رمووی: له سه فه ریکا، له خزمه ت پیغه مبه ردا
بووین، من خۆم به سواری نووما و شترێکی تۆری توخسی چه موش بووم،
که ی باوکم بوو، هه رچه ندم ده کرد بۆم زه وت نه ده کرا، هه موو جارێ
وه پیش خه لکه که ده که وت باوکیشم ئه وه ی پێ ناخۆش بوو، که ئاوا پیش
پیغه مبه ر (درووی خوی لسه ر بێ) بکه وێ، له به ر ئه وه تی ده خوړی و ته سی پێ

(٢٢) قال العسقلاني لم يوافق مسلم على تخريج حديث ابن عمر (كان على جمل صعب..)

(فتح/٤/٢٨- خاتمة كتيب البيوع) - المترجم.

دەکردەوہ بۆ دواوہ، بەلام دیسانەوہ نۆبەنە و شترەکە وەپیش دەکەوتەوہ،
 ھەمدیسان باوکم تەسی پێ دەکردەوہ و دواى دەخستەوہ!

جا پیغەمبەر (درودى خواى لەسەر بێ) بەعموهرى فەرموو: (ئەم نۆبەنە و شترەم
 پێ بفرۆشە) ئەویش عەرزیکرد: قوربان بەبێ پارە پێشکەشت بێ. دووبارە
 فەرموو یەوہ: (پێم بفرۆشە) ئەویش فرۆشتی پێی. جا پیغەمبەر (درودى خواى لەسەر
 بێ) بەمنی فەرموو: (ئەى عەبدوڵلای کورێ عومەر! ئەوہ بۆ تۆ جی لێ
 دەکەى بیکە).

۹۵۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَجُلًا ذَكَرَ
 لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ يُخَدِّعُ فِي الْبَيْعِ فَقَالَ:
 (إِذَا بَايَعْتَ فَقُلْ لَا خِلَابَةَ) (الحديث ۲۱۱۷ - أطرافه في: ۲۴۰۷، ۲۴۱۴،
 ۶۹۶۴) (۲۴).

عەبدوڵلای کورێ عومەر (بەزای خواى لێ بێ) فەرموو: پیاوێ عەرزى
 پیغەمبەرى کرد، کە لەسەوداو مامەلەدا دەخەلەتێ، فەرموو ی پێی: (کاتێ
 سەودای شتێ دەکەى بێ: بەبێ فرو و فیل و قۆلپین). (تاج/۲/۳۰۰-ز-۱۴۷-ش/د).
 ۹۵۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): (يَغْزُوا جَيْشُ الْكُفَّةِ فَإِذَا كَانُوا بَيْنَدَاءَ مِنَ الْأَرْضِ يُخَسَفُ بِأَوَّلِهِمْ
 وَآخِرِهِمْ) قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: كَيْفَ يُخَسَفُ بِأَوَّلِهِمْ وَآخِرِهِمْ وَفِيهِمْ
 أَسْوَأُهُمْ وَمَنْ لَيْسَ مِنْهُمْ؟ قَالَ: (يُخَسَفُ بِأَوَّلِهِمْ وَآخِرِهِمْ ثُمَّ يُعْتَوْنَ عَلَى نِيَاتِهِمْ)
 (الحديث ۲۱۱۸) (۲۵).

عائیشە (بەزای خواى لێ بێ) فەرموو: پیغەمبەر (درودى خواى لەسەر بێ) فەرموو:
 (لەشکرێ دێن بدم بەسەر کابەدا و غەزوی بکەن، دێن ھەتا دەگەنە بەیدا،

(۲۴) أخرجه مسلم في البيوع، باب: من يخدع في البيع، رقم: ۱۵۳۳.

(۲۵) أخرجه مسلم في الفتن و اشراط الساعة، باب: الخسف بالجيش رقم: ۴۲۱.

كه ناوى جيگه يهكى تايبه تاييه، وا له ناو هندی مهككه و مهدينه دا، لهوئ
 هه موويان روڊه چن به ناخى زهويدا، منيش گووتم: ئه ي رهوانه كراوى خودا!
 چوڻ و بوچى هه موويان وهك يهك روڊه چن، خو هه يانه بو شهر نه هاتوو
 ته نها بازاريان بو ساز دهكا، وهه شيانه له وان نيه و به زور هيناويانه ؟
 فهرمووى (درووى خوى لىسر بى) : (هه موويان چون يهك روڊه چن به ناخى زهويدا،
 به لام له روژى قيامه تا هه كه سه يان له سه ر نيازى خوى زيدوو دهكر يته وه،
 چاكيان به چاك پاداشتى ده دري ته وه و خراپيان به خراپ). (تاج/ ۲/ ۲۷۵ف- از- ۱۳۷
 ش- د/ ت/ ن).

۹۵۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) فِي السُّوقِ فَقَالَ رَجُلٌ يَا أَبَا الْقَاسِمِ فَأُلْتَفَتَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) فَقَالَ إِنَّمَا دَعَوْتُ هَذَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَمُّوا بِاسْمِي وَلَا
 تَكُونُوا بِكُنْيَتِي (الحديث ۲۱۲۰ طرفاه في: ۲۱۲۱، ۳۵۳۷) (۳۶).

ئه نه سه كورى ماليك (درووى خوى لىسر بى) فهرمووى: جارئ پيغه مبه ر (درووى خوى لىسر
 بى) له بازاره كه ي به قيع بوو، پياوئ بانگى پياوئكى ترى ده كرد، گوتى: ئه ي
 ئه بولقاسم! پيغه مبه ريش (درووى خوى لىسر بى) ئاوړى لى دايه وه، وايزانى كه
 بانگى ئه وه دهكا، پياوه كه گوتى: ئه ي پيغه مبه رى خودا! له گه ل توّم نه بوو،
 بانگى ئه وه پياوه ي تر دهكه ين به ويش هه ر ده لي ين ئه بولقاسم. پيغه مبه ر
 (درووى خوى لىسر بى) فهرمووى: (ناوى من بكه ن به ناو بو خو تان به لام كه سناوه كه م
 مه كه ن به كه سناو بو خو تان، واته كونيه كه ي من كه ئه بولقاسمه، مه يكه ن
 به كونه ي بو خو تان، به لام خو تان ناو بنين محمد....) (تاج/ ۱۰/ ۱۵۵ز- ۶۲ف -
 ۴+۳+۲+۱).

۹۶۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ الدَّوْسِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ خَرَجَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي طَائِفَةِ النَّهَارِ لَا يُكَلِّمُنِي وَلَا أَكَلِمُهُ حَتَّى أَتَى سُوقَ بَنِي قَيْنِقَاعَ فَجَلَسَ بِفَنَاءِ بَيْتِ فَاطِمَةَ فَقَالَ أَنَّمْ لُكْعُ أَنَّمْ لُكْعُ فَحَبَسْتَهُ شَيْئًا فَظَنَنْتُ أَنَّهَا تُلْبِسُهُ سِخَابًا أَوْ تُغَسِّلُهُ فَجَاءَ يَشْتَدُّ حَتَّى عَاقَلَهُ وَقَبْلَهُ وَقَالَ: (اللَّهُمَّ أَحْبِبْهُ وَأَحِبَّ مَنْ يُحِبُّهُ) (الحديث ۲۱۲۲، - طرفه في: ۵۸۸۴) (۳۷).

نہ بوہور میرہ (کہلہ ہوزی دہوسہ) فہرمووی: جاریک بہروژ نہک بہشہو
لہ گہل پیغہ مبہردا دمر جووم، لہری بہبئ قسہو گفتوگو بہبئ دہنگی
رؤیشتین، نہئہو قسہی لہ گہل من کرد نہ من قسم لہ گہل نہو کرد، تاجوینہ
بازاری قہینوقاع کہیہ کیکہ لہ باز مرہکانی شاری مہدینہ، نہوجا گہپایہوہو
چوو بو مائی فاطیمہی کچی، کہہاوسہری ئیمامی عہلی و دایکی حہسہن و
حوسہینہ، لہوی لہ حہوشہ کہی مائی فاطیمہ دانیشٹ و فہرمووی:

(نہری بچکؤل لہوی یہ، نہری بچکؤل لہوی یہ؟) جادایکی نہختی دوی
خست، وازانم دایکی ویستی بیشوات و ہنئ حہتہ تۆکہی بۆنخوشی لہمل
بکا، زوری پی نہچوو کہ حہسہن بہہہراکردن ہات و لہ گہل پیغہ مبہر
دہستیان کردہ ملی یہکتری، باوہشیان کرد بہیہ کاو، پیغہ مبہر (دروودی خوی لہسر ہئ)
خوش خوش ماچی دہکرد، نہوجا خوشہ ویست (دروودی خوی لہسر ہئ) فہرمووی:
(خودایہ! من نہمہم خوش دہوی، ساتؤیش خوشٹ بوئ و نہو کہسہیشٹ
خوش بوئ کہ نہوی خوش دہوی). (تاج/۲/۱۱۴ف-۴).

۹۶۱- حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ حَدَّثَنَا أَبُو ضَمْرَةَ حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ عُقْبَةَ عَنْ نَافِعٍ حَدَّثَنَا ابْنُ عُمَرَ أَنَّهُمْ كَانُوا يَشْتَرُونَ الطَّعَامَ مِنَ الرُّكْبَانِ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيَبِعْتُ عَلَيْهِمْ مَنْ يَمْنَعُهُمْ أَنْ يَبِيعُوهُ حَيْثُ اشْتَرَوْهُ حَتَّى يَنْقَلِبُوا حَيْثُ يَبِغُ الطَّعَامُ (الحديث ۲۱۲۳، أطرافه في: ۲۱۳۳، ۲۱۳۷، ۶۸۵۲).

(قَالَ: وَحَدَّثَنَا ابْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
(أَنْ يُبَاعَ الطَّعَامُ إِذَا اشْتَرَاهُ حَتَّى يَسْتَوْفِيَهُ) (الحديث ٢١٢٤ اطرافه في: ٢١٣١،
٢١٣٧، ٢١٦٦، ٢١٦٧، ٦٨٥٢) (٢٨).

ثيبنوعومهر (رمزي خوي لن بن) فهرمووی: جاران خه لک و جامباز دهچوون بو
قهراخ شار، دهچوون به پیر کاروان و نهو که سانهی که لهه لاوواه خوړاک و
شمه کیان دههینا بو شار بو فروشتن، جاپیغه مبهه (دروودی خوی لسمه بن) که سانیکی
نارد بو سهریان که نه هیلن، لهوشوینه دا که کړیویانه همر لهو شوینه ش دا
بیفروشنه وه، به لکو دهی بیگویزنه وه بو شوینی ناسایی فروشتنی خوړاک،
وهک مهیدان و عهلو وه بازار).

ثيبنوعومهر (رمزي خوي لن بن) دهیغه رموو: (پیغه مبهه (دروودی خوی لسمه بن) نه هی
کردوه له وه که که سی خوړاکي بکړی له که سی، پيش نه وهی که خوی له
فروشیار و مری بگری، بجی بیفروشیته وه به که سیکی تر).

٩٦٢- عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) قَالَ لَقِيتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرِو بْنِ
الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قُلْتُ أَخْبِرْنِي عَنْ صِفَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) فِي التَّوَرَةِ قَالَ أَجَلُ وَاللَّهِ إِنَّهُ لَمَوْصُوفٌ فِي التَّوَرَةِ بِبَعْضِ صِفَتِهِ فِي الْقُرْآنِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَحِرْزًا لِلْأُمِّيِّينَ أَنْتَ عَبْدِي وَرَسُولِي
سَمِيتُكَ الْمُتَوَكَّلَ لَيْسَ بِفَطٍّ وَلَا غَلِيظٍ وَلَا سَخَابٍ فِي الْأَسْوَاقِ وَلَا يَدْفَعُ بِالسَّيِّئَةِ
السَّيِّئَةَ وَلَكِنْ يَغْفُو وَيَغْفِرُ وَلَنْ يَقْبِضَهُ اللَّهُ حَتَّى يُقِيمَ بِهِ الْمِلَّةَ الْعُوجَاءَ بَأَنْ يَقُولُوا لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَيَفْتَحَ بِهَا أَعْيُنًا عُمَيًّا وَآذَانًا صُمًّا وَقُلُوبًا غُلْفًا) (الحديث ٢١٢٥، طرفه
في: ٤٨٣٨) (٢٩).

(٢٨) أخرجه مسلم في البيوع، باب: بطلان المبيع قبل القبض، رقم: ١٥٢٧.

(٢٩) لاحظ ما جاء في خاتمة كتاب البيوع في الفتحة، حيث لم يستثن العسقلاني هذا الحديث من

المتفق عليه بين الشيخين - المترجم.

عه طائی کورپی یه سار (پرمزی خوی لئ بئ) فه رمووی: گه یشتم به خزمهت
عه بدوللای کورپی عه مری کورپی عاص (پرمزی خوی لئ بئ) عه رزیم کرد: نیشانهی
پیغه مبهری خوْمان له ته و راتا چیه پیم بلی؟ فه رمووی: (به لئی باشه
به خودا، ناو نیشانی له ته و راتیشدا وهك ئەو نیشانهی وایه که لهم نایه تهی
قورئاندا باسکراوه که دمه فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا
وَكَاذِبًا﴾ ئە حزب/ ۳۳/ ۴۶.

واته: ئەه پیغه مبهری پایه بهرز ئیمه توْمان رهوانه کردوه به شایهت و
مژده دهر و به ترسینه ر، له گه ل بازئ نیشانهی تردا که دمه فه رموی: وه توْمان
کردوه به قه لاو سه نگه ر بۆ نه ته وه میه کی نه خوینده وار، که گه لی عه ره بن و
ناویان به نه خوینده وار و بئ سه واد دهر کردوه، توْ به نده و فروستادهی منی،
خوْم ناوم ناوی پشت به ستوو به خودا، (موته وه ککیل) ئەو پیغه مبهری ئاخر
زه مانه مرقن و مؤن و دلْ ره ق نییه، وه له ناو بازارا دهنگی دهر ناچئ و به سه ر
خه لکا نافیز ئینئ و دهنکه دهنک کار نییه و به ره ره چی خراپه به خراپه
ناداته وه، به لکو چاوپووشی ده کاو لی بوردنئ هه یه، خودا نایباته وه بۆ لای
خوْی و نایم ریئ هه تا ئەو میله ته لار و خواره ی پی راست نه کاته وه،
که میله تهی عه ره بن، که له ئایینه راست و دروسته که ی ئیبراهیم لایان داوه، بۆ
فره خوایی و بتیه رستی.

ئەو راست کردنه وه یه ش به وتنی وشه ی پیروزی (لا إله إلا الله: ته نها خودا
خودایه و به س) جا به باوه ری ته و او به م وشه پیروزه یه به ری چاویان روْشن
ده کاته وه، چاویان که له ئاستی حه ق کوپر بووه روون ده بیته وه، گوئیان
که له ئاستی بیستنی حه ق که ر بووه، ده کریته وه و حه ق ده بیستئ، دلْیان
که مۆرکراوه و په رده ی ره شی به سه ردا هاتوه، به کلیلی (لا إله إلا الله)
ده کریته وه (تاج/ ۴/ ۳۶۷ ف- ۳).

۹۶۳- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ تُوْفِّي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو بْنَ حَرَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَعَلَيْهِ دَيْنٌ فَاسْتَعْنَتِ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى غُرْمَائِهِ أَنْ يَضَعُوا مِنْ دَيْنِهِ فَطَلَبَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَيْهِمْ فَلَمْ يَفْعَلُوا فَقَالَ لِي النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اذْهَبْ فَصَنَّفْ تَمْرَكَ أَصْنَافًا الْعَجْوَةَ عَلَى حِدَةٍ وَعَذَقَ زَيْدٌ عَلَى حِدَةٍ ثُمَّ أَرْسِلْ إِلَيَّ فَفَعَلْتُ ثُمَّ أَرْسَلْتُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجَاءَ فَجَلَسَ عَلَى أَغْلَاهُ أَوْ فِي وَسْطِهِ ثُمَّ قَالَ كُلْ لِلْقَوْمِ فَكَلْتُهُمْ حَتَّى أَوْفَيْتُهُمُ الَّذِي لَهُمْ وَبَقِيَ تَمْرِي كَأَنَّهُ لَمْ يَنْقُصْ مِنْهُ شَيْءٌ) (الحديث ۲۱۲۷، أطرافه في: ۲۳۹۵، ۲۳۹۶، ۲۴۰۵، ۲۶۰۱، ۲۷۰۹، ۲۷۸۱، ۳۵۸۰، ۴۰۵۳، ۶۲۵۰^(۲۰)).

جابرى كورى عهبدوللا (همزى خوابان لى بن) فهرمووى: باوكم ناوى عهبدوللاى كورى حهرام بوو، كاتى مرد قهرزار بوو چوومه خزمهتى حهرزمت عهرزيم كرد: قوربان! باوكم مردوومو قهرزى لهسهره منيش ههر نهووم ههيه كه باخه خورماكهى خوى دهيگرى، بهروبومى نهو باخهيش بهچهند سالى هيشتا بهشى دانهوى قهرزهكهى كهلهسهرهيهتى ناكاء، جابضهرموو ومره لهگهلما نهبادا خاوهد قهرزهكان قسهيهكى ناشيرين بكهن لهرووما، خو نهگهر لوتفيش بضرمووى كه داوايان لى بكهى ههر خاوهد قهرزهى لهلايهن خويهوه ههندي لهقهرزهكهى دابشكيئى نهوه يارمهتیهكى گهرهيه بو ئيمه، پيغهمبهر (دروودى خوى لسمير بن) لهم لايهانهوه روى لينان كهشتى لهقهرزهكانيان، كهوا لهسهر باوكم دابشكيئنو كهه بكهنهوه، بهلام نهوان رازى نهبوونو نهوهميان نهكرد. جاپيغهمبهر (دروودى خوى لسمير بن) بهمنى فهرموو: (برؤ خورماكهت كؤمهال كؤمهال كه چهند جوړه ههر جوړه خوى بهتهنها كؤبكهروهو وبیکه بهخهرمانى، جوړى عهجووه كهخورمايهكى زور چاكه بهجيا، جوړى عهزقى

زەمید کە جوۆرە خورمایەکی ترە بکە بە خەرمانیکی تر بە حیا، وەهەر وەها جوۆرەکانی تریش ئەوجا بنێرە بە دواما خوۆم دێم).

منیش حەزەرت چی فەرموو رێک وام کرد، ئەوجا ناردم بە شوینیدا کە تەشریفی هات سووپایە وە بە دەوری خەرمانی لە خەرمانە خورماکانا و نرای بە سەرا خویندن و لەخودا پارایە وە لە سەر تەوقە سەری بەرزترین خەرمانیان، لە ناوەرەستیدا دانیشت و فەرمووی: (دەوی دەست بکەن بە پێوانە بۆ خواوەن قەرزەکان) ئێتر یەکە یەکە بە قەد قەرزەکی خۆیان بە تەواوی خورما بۆیان پێوا، هەتا هەموو قەرزەکانم بە تەواوی پێیان دایە وە، بە لām هیشتا لە پیت و فەری پێغەمبەر وە (دروودی خوی لەسەر بێ) ئەوەندە تری لێ زیاد بوو، مایە وە بۆ خوۆم، بگرە وەک هیچی لێ کەم نەبوو بێتە وە (ابوو) (تاج/ ۴/ ۳۴۶ ز ۱۰۸- ۱) شیخی عەینی دەرمووی: (ئەو خواوەن قەرزەنە جولەکە بوون).

۹۶۴ - عَنْ الْمُقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرِبَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (كَيْلُوا طَعَامَكُمْ يُبَارَكْ لَكُمْ) (الحديث ۲۱۲۸) (۲۱).

مێقدامی کوری مەعەدیکەرەیب (دەوی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: خوۆشە و یست (دروودی خوی لەسەر بێ) دەرمووی: (لە کاتی گرێ و فرۆشتن و سەرکردن دا خوۆراکتان بپێون خوا پیت و فەری تێدەخا بۆتان). (تاج/ ۲/ ۳۰۷ ز ۱۴۸).

روونکردنە وە:

مێقدامی کوری مەعەدیکەرەیبە کە سناوی (أبو کریمە) یە، لە ئەصلا خەلکی شامە لە هاوێی مەنەلەکانی حەزەرتە، عەرزیان کرد: ئەو ئەبوە کریمە! خەلک دەلێن: تۆ پێغەمبەرت نەدیوە؟ فەرمووی: (بە، بەخودا بە خەزەمتی گەشتووم

جاری له گهال مامه ما دهرؤیشتم پیغه مبه (دروودی خوی لسمه بئ) نهرمه ی گویچکه ی گرتو و فهرمووی به مامهم: (به زهینی تو دهبی ئهم گویچکه گوشینه ی منی له بیر بمینی) وه بیستیشم دهی فهرموو: (له منالی له بارچوووه ههتا ئیختیاری کهفته کار، له رۆزی قیامه تدا له ته مه نی سیی سالی دا هه شر ده گرین...).

له شام ده ژیا، فه قتی زۆری ههیه له خه لکی شام، له ته مه نی نه وه دوویه ک سالی دا، له شام ئه مری خودای کرد، له سالی هه شتاو هه وتی کۆچیدا، له بوخاری دا دوو فهرمووده ی ههیه، له سه ر فهرمایشتی مقدمه ی فتح الباری. ۹۶۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ وَدَعَا لَهَا وَحَرَّمْتُ الْمَدِينَةَ كَمَا حَرَّمَ إِبْرَاهِيمُ مَكَّةَ وَدَعَوْتُ لَهَا فِي مُدَّهَا وَصَاعِهَا مِثْلَ مَا دَعَا إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِمَكَّةَ (الحدیث ۲۱۲۹) (۳۳).

عهبدو ئلای کۆری زهید (په زای خوی لئ بئ) فهرمووی: (پیغه مبه (دروودی خوی لسمه بئ) فهرمووی: هه زه تی ئیبراهیم (سه لاس خوی لئ بئ) به فهرمانی خودا، مه که ی کردوو به هه ره م به ستی کی ئه مین و هیمن و قه ده غه ی کردوو که کاری ناشایسته ی تیا دا به رپا بکری، وه دو عاو نزای باشی و پیرۆزی کردوو بو دانیشتوانی، وه منیش به فهرمانی خودا مه دینه م هه رام کردوو کردوو مه به به ست و هه ره م، هه ره وک چۆن ئیبراهیم مه که ی هه رام کردوو کردویه تی به به ست و هه ره م، وه من دو عاو نزای پیت و فهرم کردوو بو مه ن و مشتی مه دینه، دووقاتی ئه و دو عاو نزایه ی که ئیبراهیم کردوو یه تی بو خه لکی مه که).

روونکردنه وه:

عهبدو ئلای کۆری زهیدی کۆری عاصم، ئه نصارییه، خه زه جیه، له به نی نه ججاره ئو خودیه، به لام راجیای ههیه له به درییه تی دا، به شداری کرد له

کوشتنی موسه یله مهی که ذابدا، نو فەر مووده ی له بوخاری پیرۆزدا ههیه، سه عیدی کورپی موسه ییب، عه ببادی کورپی ته میمی نه نصاری و کهسانی تریش فه قتی بوون، له رۆزی (الحرّة) دا، شهید بوو، که ئه م روداو له سالی شهست و سی کۆچیدا بووه، رمزاو رحمه تی خودای لی بی.

باسی هه ندی ده ستووری فرۆشتنی خۆراک و شت شارده وه بو کاتی گرانی

۹۶۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ رَأَيْتُ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ الطَّعَامَ مُجَازَفَةً يُضْرَبُونَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَبْعُوهُ حَتَّى يُؤْوُوهُ إِلَى رِحَالِهِمْ (الحديث ۲۱۳۱، سبقت أطرافه في: رقم: ۹۶۱ ت= ۲۱۲۳ و ۲۱۲۴ ف) (۳۳).

ئیبو عومهر (رەزای خوی لی بی) فەر مووی: به سه رینی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بی) به چاوی خۆم نه وانهم دیوه که شت و مه کیان به گۆتره ده کپی، نه یانده هیشت که هه ر له و شوینه دا بیفرۆشنه وه، به لکو ده بی بیبه نه وه بو شوین و جیگه ی خویان، نه وسا نه گه ر ویستیان بیفرۆشن نه گه ر وایان نه کردایه و به ر له گواسته نه وه ی بیانفرۆشتایه ته وه لیان ده دان).

۹۶۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى أَنْ يَبْعَ الرَّجُلُ طَعَامًا حَتَّى يَسْتَوْفِيَهُ قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ كَيْفَ ذَاكَ قَالَ ذَاكَ ذَرَاهِمُ بَدْرَاهِمٍ وَالطَّعَامُ مُرْجَأٌ. (الحديث ۲۱۳۲، طرفه في: ۲۱۳۵) (۳۴).

ئیبو عه بباس (رەزای خویان لی بی) فەر مووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بی) ریگه ی نه ده دا که سی نه ندازه یی خۆراک بکپی و، به ر له وه ی که خوی وه ری بگری له فرۆشیار، بیفرۆشیته وه به که سی تر، عه رزی ئیبو عه بباس کرا ئه م

(۳۳) والحديث أخرجه مسلم في البيوع (عينه) ۲۴۹/۱۱ المترجم.

(۳۴) أخرجه مسلم في البيوع، باب: بطلان بيع المبيع قبل القبض، رقم: ۱۵۲۵.

مەسەلەیه چۆن چۆنییه، بۆمان روون بکەرەوه، بالە مەبەستەکەى تیبگەین؟
فەرمووی: ئەو وەك ئەو وایە پارە بدەیت بەپارە بەشیوەى سووخورى،
خۆراکەكەیش ئامادە(حازر) نەبێ). (تاج/٣٠٧/٢ ف—٤ز—١٤٨).

روونکردنەوه:

وەك ئەو ئازاد مەنێ گەنم لەكامەران بکړی، بەدرەمى، بەو مەرجه پاش
مانگى مەنە گەنمەكەى لى وەربگرى، جا هەر ئەو مەنە گەنمە كە هیشتا
وەرنەگیرابى، ئازاد بيفرۆشیتەوه بەماپەكەى خۆى یابەزیاتر، یابەكەمتر،
و بەكامەران یابەكەسیكى تر، مامەلەى وا بەپێى شەرع دادەنرێ بەسوود،
لەبەر ئەو بەرگیرى لى دەكړی).

٩٦٨- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يُخْبِرُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالْتَّمُرُ بِالْتَّمُرِ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ) (الحديث ٢١٣٤، طرفاه في: ٢١٧٠، ٢١٧٤) (٣٥).

مالیکى کوپى ئەوس(بەزى خۆى لى بێ) فەرمووی: ویستم سەد دینارى زیڤ
بگۆرمەوه بەدرەمى زیو، طەلحەى کوپى عوبەیدیلا بانگى کردم وسەودامان
برپەوهو ریكەوتین لەسەر گۆرپنەوه، كەلەباتى هەر دینارى ژمارەیهكى
دیارىكراو درەمى زیوم پێیدا، جا طەلحە زیڤەكەى لەمن وەرگرتو
لەدەستیدا ئەم دیوو ئەودىوى پێدەکرد، ئنجا فەرمووی: باكلیلدارەكەم لە
جەنگەلەكە بێتەوه، درەمە زیوەكانت دەداتى، جەنگەلەكە شوینىكى نزیكە
لەمەدینە وا لەعهوالى مەدینە، ناودارە بەغابەى مەدینە.

عومەریش(بەزى خۆى لى بێ) گوێى لەم قسانەمان بوو، فەرمووی: ئەى مالیک!
بەخودا نابى لە طەلحە جیابیبیتەوه هەتا زیوەكەى لى وەرنەگرت، بانەبى

به سوود، چونکه پیغمبر (درویدی خوی لسمر بن) فهرمووی لهم بارمیه وه: (زیر به زیر دست به دست نه بی سووده، گهنم به گهنم دست به دست نه بی سووده، خورما به خورما دست به دست نه بی سووده، جو به جو دست به دست نه بی سووده). (تاج/۲/۳۲۶ ف-۳-۴).

روونکردنه وه:

لهم روژگارمی نیمه دا، طاقه ی روحي، هیزی معنه ویات کز بووه له سایه ی عه وله مه و عه له نه وه، ماده پهرستی پهره ی سه ندووه: مال و سامان و هه وه سبازی و ئاره ق و مه ی و باده و باوه شی یار، بوون به هه موو شتی له گهل نه وه شدا نه هلی حه ق، موسولمانی باش به شی خوی هه رماوه، جا لهم روانگه وه نه وه منده ی بکری، مروف بو خودا جه ندی پی بکری له نه شری حه قا دریغی نه کا، نه گهر له سه رانه سری دنیا دا یه ک کهس به گوینی بکا زوره. (پر: ژماره ۹۷۷).

۹۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَبْعَ حَاضِرٌ لِبَاذٍ وَلَا تَنَاجَشُوا وَلَا يَبْعَ الرَّجُلُ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ وَلَا يَخْطُبُ عَلَى خُطْبَةِ أَخِيهِ وَلَا تَسْأَلُ الْمَرْأَةُ طَلَاقَ أُخْتِهَا لِتَكْفَأَ مَا فِي إِيَّانِهَا) (الحديث ۲۱۴۰، أطرافه في: ۲۱۴۸، ۲۱۵۰، ۲۱۵۱، ۲۱۶۰، ۲۱۶۲، ۲۷۲۳، ۲۷۲۷، ۵۱۴۴، ۵۱۵۲، ۶۶۰۱) (۳۶).

نه به وه ره میره (په زی خوی لی بن) فهرمووی: پیغمبر (درویدی خوی لسمر بن) نه یی ده کرد: له وهی که شاری بی به ده لال بو لادیی و شتی بو بفروشی، و مده یفه رموو: (کوسته کوسته له یه کتری مه کهن، سه ودا له سه ر سه ودا حه رامه، وده خواز بیینی به سه ر خواز بیینی برای خوتا مه کهن، و مدروست نییه بو ژن که داوای ته لاق دانی خوشکی نایینی خوی بکا، تا نه و به ته لاق بداو خوی

به شویینه که ی شاد ببی (۱) (تاج/۲/۳۱۷ ف ۳+ ۴+ ۵+ ۶+ ۷+ ۸+ تاج/۳/۱۵۰ ف - ۳+ ریاض/۱/۲۳۵).

۹۷۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَجُلًا أَعْتَقَ غُلَامًا لَهُ عَنْ دُبُرٍ فَاحْتَجَّ فَأَخَذَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (مَنْ يَشْتَرِيهِ مِنِّي؟) فَاشْتَرَاهُ نَعِيمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بِكَذَا وَكَذَا فَدَفَعَهُ إِلَيْهِ (الحدیث ۲۱۴۱، أطرافه فی: ۲۲۳۰، ۲۳۲۱، ۲۴۰۳، ۲۴۱۵، ۲۷۱۶، ۶۹۴۷، ۷۱۸۶ (۳۷)).

جابیری کوپی عهبدوللا (پژای خوی لی بی) فهرمووی: پیایو له یاریدهدمران، واته: لهئه نصار، خولامیکی هه بوو ئازادی کرد به مهرجی له پاش مردنی خوی ئازاد ببی، که به مه لهزاراوهی شهرعی پیروژدا دهگوتری: مودبهر، پیاوکه هیچ مالیکی تری وای نه بوو، جادامابوو بو مال، جا له پاشا که ئهم باسه گه یشته وه به حه زرهت - درودی خوی لسمر بی، پیغه مبه ر پیاوکه ی خسته سهر مه زاتو فهرمووی: (کی ئهم پیاوهم لی دهکری؟) جا نوعهیمی کوپی عهبدوللا لی کری به ههشت سهد درهمو پیغه مبه ر (درودی خوی لسمر بی) پاره که ی و مرگرت و دای به خاونه که ی که ناوی ئه بومه ذکور بوو، غولامه که شی ناوی ئه بو یه عقوب بوو. (تاج/۲/۲۳۴۸ ف ۳- ۱۶۵+ تاج/۳/۴۱- ۱۹ ف ۱-).

۹۷۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ بَيْعِ حَبْلِ الْحَبْلَةِ وَكَانَ يَبْعَا يَتْبَاعُهُ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ كَانَ الرَّجُلُ يَبْتَاعُ الْجَزُورَ إِلَى أَنْ تُنْتَجَ النَّاقَةُ ثُمَّ تُنْتَجَ الْتِي فِي بَطْنِهَا (الحدیث ۲۱۴۳، طرفاه فی: ۲۲۵۶، ۳۸۴۳ (۳۸)).

ئیبینوعومه ر (پژای خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (درودی خوی لسمر بی) بهرگیری (نه ی) کردوو له جوړه فروشته ی که ده به ستری به زایینی به چکه ی

(۳۷) أخرجه مسلم في الرِّكَاة، باب الإبتداء في التفقة بالنفس ثم بأهله، رقم: ۹۹۷.

(۳۸) أخرجه مسلم في البيوع، تحريم بيع حبل الحبله، رقم: ۱۵۱۴.

ناوسکی وشتری ئاوسه وه! ئەم جوۆره فروشتنه پیش له سهردهمی نهزانی پیش هاتنی ئیسلاما بابوو، خه لک دهیانکرد له سه ریه کی له دوو شیوهیه: یه کهم پیاوی وشتریکی دهکری یا شتیکی دهکری، به به هایه کی دیاریکراوی نه دراوی دواخراو، به واده ی ئه وهنده که ئه و و شتره بزێ و سکه کهشی بزێته وه ئه و سا به هاکه بدات، دووهم به چکه ی ئه و به چکه یه که و له سکی ئەم و شتره ئاوسه دا له تۆم کری به ئه وهنده و ئه وهنده.

روونکردنه وه:

له م شوینه دا مامۆستای پایه بهرز عه للامه ی عهینی رایه کی زۆر به سوودی هه یه، که به ره بهرچی ئیمامی نه وه وی پی دداته وه، که بۆ ئەم روژگاره ی ئیمه ئەم جوۆره رایه زۆر زۆر باش و له باره، ده فهرموئ: (بیع المعاطة صحیح، وجميع الناس اليوم يعملون في الأسواق بالمعاطة: يأتي رجل إلى بايع فيشتر منه جملة قماش بثمان معین، فيدفع الثمن ويأخذ المبيع من غير أن يوجد لفظ: (بعث واشتریت) فإذا حکمنا بفساد هذا العقد يحصل فساد كثير في معاملات الناس) (ر: ج/ ۱۱ ص ۲۶۵ - عینی).

واته: به یعی مو عاطات دروسته، خه لکی هه موو ئه مپرو، له بازارا له کاتی کرین و فروشتندا کاری پێ ده کهن، پیاوی ده چی له بازارا سه ودا ی پارچه یی کوتال یا شتی تر ده کا، وه له سه ر نرخه که ی ریک ده که ون و به هاکه ی دیاری ده که ن و کرپار پارمه کی ده دا به فروشیار و فروشرا وه که ده بات به یی ئه وه که قسه یی، که له زاراه ی شه رعا پیی ده گو ترئ (صیغه)، له به ینیانا ببی، نه نه و به و ده لی: ئه و پیم فروشتی به ئه وهنده، نه نه و به و ده لی ئه و لیم کریت به ئه وهنده).

ده ی نه گه ر برپار بده ی ن که ئەم سه ودا یه پوو چه و دانامه زری چونکه له فظ و بیژه ی تایبه تی بۆ دانه نرا وه، ئه وه فهرته نه و ئاژا وه یه کی زۆر زۆر له سه ودا و مامه له ی ئه و خه لکه دا رو و ده دا.

له‌راستیدا منیش رام وەکو رای شیخی عهینی وایه، برپوانه فیهی ئاسان به‌رگی دووهم لاپه‌ره (۴۴۴) وەرگه‌پاوه کوردییه‌که‌ی. وەرگی‌پ/ نوری فارس.

هه‌ندی مامه‌له‌و سه‌ودای تایبه‌تی، یا نه‌یی لی‌کراو

۹۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ اشْتَرَى غَنَمًا مُصْرَأَةً فَاحْتَلَبَهَا فَإِنْ رَضِيَهَا أَمْسَكَهَا وَإِنْ سَخِطَهَا فَلْيُحْلِبْهَا صَاعٌ مِنْ تَمْرٍ). (الحديث ۲۱۵۱، أطرافه في: ۹۶۹ت=۲۱۴۰ف) (۳۹).

ئه‌بوهوره‌یره (ه‌زی خوی لێ بێ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لێ بێ) فه‌رمووی: (ئه‌گه‌ر که‌سی نازده‌ی ورده‌ی کړی، وەک مه‌رێ یابزنی، وه به‌ فی‌ل فروشیار چه‌ند روژی نه‌یدوشی‌بوو، هه‌تا کړیار پێی بجه‌له‌تی و وابزانی که‌به‌شیره، ئه‌وه له‌کاتی وادا له‌پاش دوشینی ئه‌و نازده‌و روژن بوونه‌وه‌ی کاره‌که کړیار خوی سه‌رپشکه له‌یه‌کێ له‌م دوو: ئه‌گه‌ر چه‌زکا مه‌ره‌که، یابزنه‌که هه‌ل ده‌گرێ و ئه‌گه‌ر چه‌زکا ده‌یداته‌وه به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یدا، به‌لام ده‌بی مه‌نی خورما نه‌ک گه‌نم بدا له‌جیاتای شیره‌که‌ی). (تاج/۲/۳۱۳ف-۱۵۰).

۹۷۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا زَكَتِ الْأَمَةُ فَتَبَيَّنَ زَانَاهَا فَلْيُجْلِدْهَا وَلَا يُثْرَبْ ثُمَّ إِنْ زَكَتْ فَلْيُجْلِدْهَا وَلَا يُثْرَبْ ثُمَّ إِنْ زَكَتِ الثَّالِثَةُ فَلْيُغْفَرْ وَلَوْ بِحَبْلٍ مِنْ شَعْرِ). (الحديث ۲۱۵۲، أطرافه في: ۲۱۵۳، ۲۲۳۳، ۲۲۳۴، ۲۵۵۵، ۶۸۳۷، ۶۸۳۹) (۴۰).

ئه‌بوهوره‌یره (ه‌زی خوی لێ بێ) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خوی لێ بێ) ده‌فه‌رمووی: (ئه‌گه‌ر که‌نیزه‌ک که‌به‌عه‌ره‌بی پێی ده‌گوتری: ئه‌مه‌ته زینای

(۳۹) أخرجه مسلم في البيوع، (عيني/۱۱/۲۷۵) المترجم.

(۴۰) أخرجه مسلم في الحدود، باب: رجم اليهود أهل الذمة في الزنا، رقم: ۱۷۰۲.

کردو زیناکه‌ی له‌سهر ئیسپات بوو باخاوه‌نه‌که‌ی داری هه‌ددی لئ بڊاو، ئیتر سهرکۆنه‌ی نه‌کاوه‌موو کاتئ بیداته‌وه‌ به‌چاویدا، جا نه‌گهر دیسان زینای کرده‌وه‌ با دووباره‌ داری هه‌ددی لئ بڊاته‌وه‌، ئیتر سهرکۆنه‌ی نه‌کا، به‌لام نه‌گهر بۆ جاری سیههم زینای کرده‌وه‌، ئیتر نه‌گهر فروشتویه‌تی به‌په‌تکی موو بابیفرۆشئ) (تاج/٣/٢٤٤ز - ٩٢ف-٩).

٩٧٤- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا تَلْقُوا الرُّكْبَانَ وَلَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ قَالَ فَقُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ مَا قَوْلُهُ لَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ قَالَ لَا يَكُونُ لَهُ سِمْسَارًا. (الحديث ٢١٥٨، طرفاه في: ٢١٦٣، ٢٢٧٤) ^(٤١)

ئیبینو عه‌بباس (همزای خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهر بئ) فهرمووی: (مه‌چن به‌پیر کاروانیه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ پێش ئه‌وه‌ی که‌ بگه‌نه‌ بازار، کالاکه‌یان لئ بکړن و خۆتان له‌وه‌دوا به‌گران بیفرۆشنه‌وه‌، وه‌ شاریش شت بۆ لادیی نه‌فرۆشئ).

تاووس (ده‌ممنی خودی لئ بئ) فهرمووی: گوتم به‌ئیبینو عه‌بباس: قوربان! شاریش شت بۆ لادیی نه‌فرۆشئ واتای چیه‌؟ فهرمووی: (نه‌بی به‌ده‌لالئ) (بروانه: ریاض/٤ز- ٢٥٥ژ - ١٧٧٥).

٩٧٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يَبِيعُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ، وَلَا تَلْقُوا السَّلْعَ حَتَّى يَهْبَطَ بِهَا إِلَى السُّوقِ). (الحديث ٢١٦٥، أطرافه في: ٢١٣٩) ^(٤٢)

عه‌بدوللای کوپی عومه‌ر (همزای خوی لئ بئ) فهرمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خوی له‌سهر بئ) فهرمووی: (سه‌ودا له‌سهر سه‌ودای یه‌کتری مه‌که‌ن، وه‌مه‌چن به‌پیر ئه‌وه‌

(٤١) أخرجه مسلم في البيوع، باب: تحريم بيع الحاضر للبادي، رقم: ١٥٢١

(٤٢) أخرجه مسلم في البيوع عن يحيى بن يحيى (عيني/١١/٢٩٠) المترجم.

کەس و کاروانیانەو، کە لە دەروە خۆراک و شەکیان هێناوە تالەناو شاراً بەنرخێ ئاسایی و روژو بازار بفرۆشن، مەجەن بەپیری ئەم جوړە کەسانەو بو ئەوەی پیش ئەوەی بگەنە ناو بازار، کالاکەیان بەهەرزانی لێ بکەن و خۆتان لەو دەوا بەگران ئەو شتانه بفرۆشنەو، بە لکەو کە شتو مەکە کە گەشتە ناو بازار و جێگە ئاسایی فرۆشتنی ئەوسا ئەگەر ویستتان بکەن).

٩٧٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ الْمُرَابَنَةِ وَالْمُرَابَنَةَ بَيْعُ التَّمْرِ بِالتَّمْرِ كَيْلًا وَبَيْعُ الزَّيْبِ بِالْكَرْمِ كَيْلًا. (الحديث ٢١٧١، أطرافه في: ٢١٧٢، ٢١٨٥، ٢٢٠٥) (٤٣).

عەبدوللای کوری عومەر (مەزای خوی لێ بێ) پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) بەرگری کردووە لەو جوړە فرۆشتنە کە لە شەرعاً ناودارە بە موزابەنە. موزابەنە واتە: بەرسیلەکاری (بریتییه لە فرۆشتنی فەریکە خورما کە پێی دەگوترێ روتاب، بە خورمای کەمڵ بە پێوانە، وە بریتییه لە فرۆشتنی میوژ بە ترێ بە پێوانە) (تاج/٢/٣١٩).

روونکردنەو:

حیکمەتی ئەم جوړە نەهیە چونکە ئەم جوړە فرۆشتنە سەردەکیشی بو قوماو غەرمو شتی وا.

٩٧٧- عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ أَنَّ التَّمَسَّ صَرَفًا بِمِائَةِ دِينَارٍ قَالَ: فَدَعَانِي طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهِ فَتَرَاوَضْنَا حَتَّى اصْطَرَفَ مِنِّي فَأَخَذَ الذَّهَبَ يُقْلِبُهَا فِي يَدِهِ ثُمَّ قَالَ حَتَّى يَأْتِيَ خَازِنِي مِنَ الْعَابَةِ وَعُمَرُ يَسْمَعُ ذَلِكَ فَقَالَ وَاللَّهِ لَا تُفَارِقُهُ حَتَّى تَأْخُذَ مِنْهُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ رِبَاً

إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ رَبًّا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ رَبًّا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالتَّمْرُ
بِالتَّمْرِ رَبًّا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ. (الحديث ٢١٧٤) (٤٤).

ومرگه پراوه که ی به ته وای له ژماره (٩٦٨) دا رابوورد، طرفه فی:
(٩٦٨ ت = ٢١٣٤ ف).

روونکردنه وه:

مالیکی کورپی نهوسی کورپی حدشان هاوه لئی پیغه مبه ر (مروندی خوی له سر بی) بوو،
له سه رده می نه زانی دا جه حیّل بوو، سواری مایین ده بوو، به لام دیاره درهنگ
موسولمان بووه، له بهر نه وه هه ندی له پسپوړان به تاببعی داده نیڼ، به پیی
سه رچاوه باومرپی کراوه کان گیرانه وهی هه یه له خودی
پیغه مبه رو نه بوبه کرو عومهر و عثمان و عه لی و که سانی تره وه، له سه رده می
عومه ردا دمه رپاستی هؤزه که ی بوو. له ته مه نی نه وه دو چوار سالیډا،
له سائی نه وه دو دووی کوچی، هه ندی ده لئڼ: په نجاو دووی کوچی،
له مه دینه نه مری خودای کردووه، (ره زاو رحمه تی خودای لی بی)
دو و فهرمووده ی له بوخاری دا هه یه، نه گهر له په نجاو دووی کوچیدا مردبی و
ته مه نی شی نه وه دو دوو بووی، راسته که له سه رده می نه زانیډا، زه لام بووه و
وابووه که بتوانی سواری ولاخی به رزه بی.

٩٧٨- عن أبي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): (لَا تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ إِلَّا سَوَاءً بِسَوَاءٍ وَالْفِضَّةَ بِالْفِضَّةِ إِلَّا سَوَاءً
بِسَوَاءٍ وَيَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالْفِضَّةِ وَالْفِضَّةَ بِالذَّهَبِ كَيْفَ شِئْتُمْ). (الحديث ٢١٧٥،
طرفه فی: ٢١٨٢) (٤٥).

(٤٤) أخرجه مسلم في المساقاة، باب: الصرف وبيع الذهب بالورق نقداً، رقم: ١٥٨٦.

(٤٥) أخرجه مسلم في المساقاة، باب الصرف وبيع الورق بالورق نقداً، رقم: ١٥٩٠.

ئەبوبەكرە (پەزى خەي لى بى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خەي لەسەر بى) دەفەرموى: (زىر بەزىر مەفرۆشن مەگەر سەر بەسەر بەبى باقى، ھەروا زىو بە زىو، بەلام زىر بەزىو زىو بەزىر چۆنى دەفرۆشن بىفرۆشن).

٩٧٩- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ وَلَا تُشْفُوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلَا تَبِيعُوا الْوَرِقَ بِالْوَرِقِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ وَلَا تُشْفُوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلَا تَبِيعُوا مِنْهَا غَائِبًا بِنَاجِزٍ). (الحديث ٢١٧٧، طرفاه في: ٢١٧٦، ٢١٧٨) (٤٦).

ئەبو سەئىدى خەدرى (پەزى خەي لى بى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خەي لى بى) دەفەرموى: (زىر بەزىر زىو بەزىو گەنم بەگەنم جو بەجوو خورما بەخورماو خوى بەخوى) دەبى دەقاو دەق بن و بەقەد يەك بن ومبەبى زىادو كەم بن، نابى حازريان بە بزر بفرۆشن، وەك ئەو ەلايەكيان زىرەكەى حازر بى و ئەو ەلايەكەى تريان زىوەكەى دواخراو بى).

٩٨٠- عَنْ أَبِي صَالِحٍ الزِّيَّاتِ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى أَخْبَرَهُ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ الدِّينَارُ بِالدِّينَارِ وَالدِّرْهَمُ بِالدِّرْهَمِ فَقُلْتُ لَهُ: فَإِنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ لَا يَقُولُهُ: فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ سَأَلْتُهُ فَقُلْتُ سَمِعْتُهُ مِنَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْ وَجَدْتُهُ فِي كِتَابِ اللَّهِ؟ قَالَ كُلُّ ذَلِكَ لَا أَقُولُ وَأَنْتُمْ أَغْلَمُ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَنِّي وَلَكِنْ أَخْبَرَنِي أَسَامَةُ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَا رَبًّا إِلَّا فِي النَّسِيئَةِ). (الحديثان: ٢١٧٨، ٢١٧٩، طرفاهما في: ٢١٧٦) (٤٧).

ئەبو صالحى زەيات (سۆزو رەحمەتى خەداى لى بى) دەفەرموى: گويم لى بوو ئەبوسەئىدى خەدرى (پەزى خەي لى بى) دەيفەرموو: (دينارى بەدينارى،

(٤٦) أخرجه مسلم في المساقاة، باب: الربا، رقم: ١٥٨٤.

(٤٧) أخرجه مسلم في المساقاة، باب: بيع الطعام مثلا، رقم: ١٥٩٦.

دهست به دهست، به بی زیادو کهم، دمهرو شری، ههروا درهه به درهه) منیش
عهرزیم کرد: قوربان! ئه ی بۆچی ئیبنوعه بباس وا نافه رموی؟ به لکوو دهلی:
مادهم حازر به حازره مه رج نییه وهک یهک بنو به قهده یه کترین؟!

ئه بوسه عید فهرمووی: منیش بۆ ئه مه ی تۆ دهللیت ئه ی زه میات! له
ئیبنوعه بباسم پرسى، پیم گوت: ئه مه ی که ده لیلت خۆت له پیغه مبه رت
بیستوو، یا له نامه ی خودادا دیدوو دمه توه؟ فهرمووی: من شتی وا ناییم ئیوه
خۆتان زانترن له من به هه واله کانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بئ) به لام من
ئوسامه ی کوری زمید (دزمی خوی لی بئ) هه والی پیم دا: که پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بئ)
دمه رموی: (سوود کاتی رووده دا که لایی له دوو به ها که حازربئی و ئه وی
تریان قهرز، یادوا خراوبی).

٩٨١- عن أبي المنهال قال: سألت البراء بن عازب وزيد بن أرقم (رضي
الله عنهما) عن الصرف فكل واحد منهما يقول: هذا خير مني
فكلاهما يقول نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن بيع الذهب بالورق
دينار). (الحديثان ٢١٨٠ و ٢١٨١، طرفاهما في: ٩٣٨ ت =
٢٠٦٠، ٢٠٦١ ف) (٤٨).

ئه بومینهال فهرمووی: له باره ی پاره گوژپینه وه به پاره ی تر، له به رانی
کوری عازیبم پرسى، فهرمووی: له زمیدی کوری ئه رقه م بپرسه، ئه و باشتری
لی دزمانی، که له زمیدم پرسى، ئه ویش فهرمووی: له به راء بپرسه، ئه و باشتری
لی دزمانی هه رکه سه شیان به وی تریانی دمه رموو: ئه و له من باشتره،
وهه ر دو کیشیان سه ر نه جام فهرموویان: (پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بئ) پیشگیری
کردوو له فروشتنی زیڕ به زیو، ئه گه ر به قهرز بئ). (تاج/٢/٣٢٨ ف - ١٥٤-١٥٤).

روونکردنه وه:

سوود -ریبا- له کۆن و نوڤا له جیهانی مāl و سامانا، روژیکێ گرنگی بینیه وه له ئایینه ئاسمانیه کانا، سوود حه رام کراوه، سوودی حه قیقی که ئایین به ناره وای داده نئ ئه و جوړه سه وداو مامه له یه، که سه ر ده کیشی بو خواردنی مائی خه لک به هه وانه، یا به شیوه یه کی بی ویزدانانه، قهت وهک ئه م سه رده مه (که سه رده می شه ری زه مانه) سوود ئاوا په ره ی نه سه ندووه، به روانه: فیه ی ئاسان، به رگی دووهم، لاپه ره / ۴۵۵ز- ۱۹۴ هه تا لاپه ره / ۴۷۲.

۹۸۲م- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تَبِيعُوا الثَّمَرَ حَتَّى يَبْدُوَ صَلَاحُهُ وَلَا تَبِيعُوا الثَّمَرَ بِالثَّمَرِ) (الحديث ۲۱۸۳، طرفه فی: ۱۴۸۶) ^(۴۹).

عه بدو ئلای کوری عومه ر (په زای خوی لئ بئ) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بئ) فه رمووی: (میوه و به ری دارو دره ختو شینایی تاپینه گاو به که لکی خواردن نه یئ مه فروشن، وه روتاب مه فروشن به خورمای که ییوی ته و او).
۹۸۲م- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَخَّصَ بَعْدَ ذَلِكَ فِي بَيْعِ الْعَرِيَةِ بِالرُّطْبِ أَوْ بِالثَّمَرِ وَلَمْ يُرَخَّصْ فِي غَيْرِهِ (الحديث ۲۱۸۴، أطرافه فی: ۲۱۷۳، ۲۱۸۸، ۲۱۹۲، ۲۳۸۰) ^(۵۰).

ديسان عه بدو ئلای کوری عومه ر (په زای خوی لئ بئ) فه رمووی: زه یدی کوری ثابیت (په زای خوی لئ بئ) فه رمووی: (پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بئ) له وه دوا ریگه ی (بیع العرایا) ی دها، که به روتاب یابه خورما بفروشرئ، وه له شتی تر دا ریگه ی نه ده دا). (ب: تاج/ ۲/ ۱۵۳ ل ۳۲۴).

(۴۹) أخرجه مسلم في البيوع، باب: تحريم بيع الرطب بالتمر الا في العرايا، رقم: ۱۵۳۹.

(۵۰) أخرجه مسلم في البيوع، باب: النهي عن بيع الثمار قبل بدو صلاحها، راجع صحيح مسلم

۹۸۳- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ بَيْعِ الثَّمَرِ حَتَّى يَطِيبَ وَلَا يُبَاعَ شَيْءٌ مِنْهُ إِلَّا بِالْذِّنَارِ وَالْدَّرْهَمِ إِلَّا الْعَرَايَا (الحديث ۲۱۸۹) ^(۵۱).

جابر (رضای خوی لئ بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر بن) نہی کردوہ لہ فروشتنی بہری دارو درخت تاخوش نہی و بہکہ لکی خواردن نہی، وہیچی لئ نافرؤشرئ مہگر بہ پارہ بیجگہ لہ عہرایا، بہ لام عہرایا واتہ: دارہ دوخہ، دروستہ بہرہکہی بفرؤشرئ بہ خورما.

روونکردنہوہ:

عہرایا ئہوہیہ: کہ دہولہ مہندی داری دووان دہدا بہہہ ژاری، تابہرہکہی بخواو لہ پاشا دارہکہ ہی خوہتی، جا لہ پاشا بو بارسوکی ئہگر کابرای ہہ ژار لہو ماوہیہدا بہری دارہکہی بہکارنہ ہی نابوو۔ خاوہن باخہکہ بہرہکہی لئ دہکرپتہوہ، بہ خورمای گہییو ئہگر ہہردوولا مہیلی ئہوہیان ہہبوو۔ (بر: تاج/۲/۳۲۴-۲).

۹۸۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَخَّصَ فِي بَيْعِ الْعَرَايَا فِي خَمْسَةِ أَوْسُقٍ أَوْ دُونِ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ قَالَ نَعَمْ (الحديث ۲۳۸۲) ^(۵۲)، أُطْرَافُهُ فِي: (۲۳۸۲).

عہدوللای کوری عہدول وہاب فہرمووی: گویم لئ بوو، عوبہیدوللای کوری رہبیع لہ مالیکی پرسی: ئایا لہ داودت بیستووہ کہ ئہبوسفیان لہ ئہبوہورہیرہوہ بوئی گیرابیئتہوہ: کہ پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر بن) ریگہی بہیعول عہرایای داوہ، بہ مہرجئ لہ پینج وہسق زیاتر نہی، یا فہرمووی:

(۵۱) أخرجه مسلم في البيوع، باب: النهي عن بيع الثمار قبل بدو... رقم: ۱۵۳۶.

(۵۲) أخرجه مسلم في البيوع، باب: تحريم بيع الرطب بالتمر الا في العرايا، رقم: ۱۵۴۱.

بہمہرجیٰ لہ پینج و ہسق کہ متر نہ بی؟ مالیک رحمہتی خودای لی بی
فہرمووی: (بہ لیٰ ئہوہم لہو زاتہ بیستوہ) (بر: تاج/ ۱۲/ ۳۲۵-۳).

۹۸۵- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّاسُ فِي عَهْدِ رَسُولِ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَّبِعُونَ الثَّمَارَ فَإِذَا جَدَّ النَّاسُ وَحَضَرَ تَقَاضِيهِمْ قَالَ
الْمُبْتَاعُ إِنَّهُ أَصَابَ الثَّمَرَ الدُّمَانُ أَصَابَهُ مُرَاضٌ أَصَابَهُ قُشَامٌ عَاهَاتٌ يَحْتَجُّونَ بِهَا
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (لَمَّا كَثُرَتْ عِنْدَهُ الْخُصُومَةُ فِي ذَلِكَ
فِيمَا لَا فَلَا تَتَّبِعُوا حَتَّى يَبْدُوَ صَلاَحُ الثَّمَرِ كَالْمَشُورَةِ يُشِيرُ بِهَا لِكَثْرَةِ خُصُومَتِهِمْ)
(الحديث: ۲۱۹۳) (۵۲).

زہیدی کوپی ثابیت (زہدی خوی لی بی) فہرمووی: مہردومہ کہ لہ کاتی
پیغہ مہر خویدا (دروودی خوی لہ سر بی) بہری دارہ خورمایان بہ کالی، بہر لہ
پیگہ یشتن دہ کپی و دہ فروشت.

جا کاتی باخہ کہیان دہر نی و کاتی دہورو تہ سلیم دہات، کپیارہ کہ
دہیگووت: ئہم خورمایہ کہ پرووی ہہ لہیناوہ دہردی پیگہ یشتوہ، پوچہ لہ،
پوکاوتہوہ، بہم جوڑہ نہ خویشین و دہردانہ برو بیانویان دہینایہوہ، جا لہم
رووہوہ کاتی مہردومہ کہ سکالایہ کی زوریان لہ خزمہت حہ زرہتدا کرد، کہ ہہر
کہ سہیان بہ لای خویاندا رایان دہ کیشاو بہ باشی نہ دہہ چوونہ ژیر بارہ کہ،
حہ زرہت (دروودی خوی لہ سر بی) لہ پرووی ناموزگاری و راویژہوہ، نہوہک لہ پرووی
فہدہغہ کردنی نیجگاریہوہ، پیی فہرموون: (کہ ہہر دہیفروشن، مہیفروشن
تابہرہ کہی بہ کہ لکی خواردن دی لہم جوڑہ ٹافہ تانہ رزگاری دہی).

۹۸۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تُبَاعَ الثَّمَرَةُ حَتَّى تُشَقَّحَ فَقِيلَ وَمَا تُشَقَّقُ قَالَ تَحْمَارُ وَتَصْفَارُ

وَيُؤْكَلُ مِنْهَا). (الحديث ٢١٩٦، أطرافه في: (٥٤).

جابری کوری عهبدووللا (رہزای خوی لی بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بن) نہیی کردووه لہفروشتنی بہری دارو درہخت و بہری سہوزہوات و شینایی ہہتا ماتہ دہدا، لہسہعیدی کوری میناء پرسیارکرا، کہ یہکیک بوو لہپیوانی رشتہی نئم فہرموودہیہ: ماتہدان واتای جییہ؟ فہرمووی: یانی سوور بیئو و زمرد ہہلگہرئو بہکہلکی لی خواردن بیت.

٩٨٧- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ بَيْعِ الثَّمَارِ حَتَّى تُزْهِيَ فَقِيلَ لَهُ وَمَا تُزْهِي قَالَ حَتَّى تَحْمَرَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (أَرَأَيْتَ إِذَا مَنَّ اللَّهُ الثَّمَرَةَ بِمَ يَأْخُذُ أَحَدُكُمْ مَالَ أَخِيهِ؟). (الحديث ٢١٩٨) (٥٥).

نہنہسی کوری مالیک (رہزای خوی لی بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بن) نہیی کردووه لہفروشتنی بہروبووم ہہتا ماتہنہدات، پییان گوت: ماتہدان واتای جییہ؟ فہرمووی: نئووتہ کہسوور بیئو. پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بن) فہرمووی: (دہی پییم بلین: نئو بہروبوومہی کہبہکالی دہیفروشن بہرلہوہی کہ پی بگات، نئگہر خوا فہوتانی نیتز فروشیار بہچی مہہانہیہکی نارہوا مالی کریار دہخوات؟)

٩٨٨- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اسْتَعْمَلَ رَجُلًا عَلَى خَيْرِ فَجَاءَهُ بِتَمْرٍ جَنِيبٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (أَكُلْ تَمْرٍ خَيْرَ هَكَذَا؟) قَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا لَنَأْخُذُ الصَّاعَ مِنْ هَذَا بِالصَّاعَيْنِ وَالصَّاعَيْنِ بِالثَّلَاثَةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ

(٥٤) قال العيني: (والحديث أخرجه مسلم في البيوع) (ر: صم/١٠ص ١٩٥=صحیح مسلم بشرح النووي ج/١٠ص ١٩٥).

(٥٥) أخرجه مسلم في المساقاة، باب: وضع الحواج، رقم: ١٥٥٥.

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (لَا تَفْعَلْ بِغِ الْجَمْعِ بِالذَّارِهِمْ ثُمَّ ابْتَغِ بِالذَّارِهِمْ جَنِيًّا) (الحديث ٢٢٠١، أطرافه في: ٢٣٠٢، ٤٢٤٤، ٤٢٤٦، ٧٣٥٠) (الحديث ٢٢٠٢، أطرافه في: ٢٣٠٣، ٤٢٤٥، ٤٢٤٧، ٧٣٥١) ^(٥٦).

ئەبوسەعیدی خودری و ئەبوھورەیرە (بەزوی خەوی لێ بێ) فەرموویان: پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) پیاویکی کرد بەسەرکاری سەر قەڵای خەیبەر کە هاتەوێ خورمایەکی نایابی هینابوو، پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئایا خورمای خەیبەر هەمووی ئاواپە؟ وەك ئەمە گشتی ئاوا نایاب و هەڵبەزار دەپە؟) پیاوێکە گوتی: نەبەخوای، ئەو پێغەمبەری خوا، بەلام مەن لەم خورما نایابە لەباتی دوو مەن لەخورمای ئاسایی و مردەگرین، وەدوو مەن لەجیاتی سێ مەن! فەرمووی (دروودی خەوی لەسەر بێ) : (شتی وا مەكەن بانهی بەسوود، واتە: بانهی بەریبا، بەلام خورما ئایەخەكە بفروشن بەپارە، لەپاشا ئەو پارەیه چەندی کرد، خورمای نایابی پێ بکرن). (بڕ: تاج/١٢/٣٣٨ز-١٦١).

روونکردنەوێ:

مەبەست لەم جوێرە مامەڵەیه ئەوێهە کە موسوڵمان خۆی لە شتی گوماندار بپاریزێ، هەمیشە خۆی رابھێنێ بەکاری پاکی بێ گەردی بێ گومانەوێ، بەپێی تەوانایش بەپێی کات و شوێن و جێگەوێگە، کارناسانیش بەکاربھێنێ، بار لەمەردوم گران نەکا لەکاتی سەودا و مامەڵە ی روژانەدا، کە زۆربە ی کات، زۆربە ی خەلک لە زۆربە ی شوێن، ناچاری کردنی ئەو جوێرە ئالوگۆرە دەبن، جا وەك رێسایەکی دامەزرا و دەلیین: (گۆرینەوێ میوێ بەمیوێ هەروەها دانەوێلە بەدانەوێلە، وەك ترێ بەترێ، چ رەش چ سپی چ باش چ خراپ، گەنم بەگەنم، چ باش چ خراپ، خورما بەخورما، جو بەجو،

ههروا، میوه به میوه له جوړی خوۍ، دانه ویلله به دانه ویلله له جوړی خوۍ، لهزاراوهی یاسانامه ی پړوژی خودادا، هه موو بهیه ک چه شن دادهنرین، لهکاتی کرپنو فروشتنو قهرزو نالو گوړی تردا، دهی ههردوو لایه که وهک یه ک بن که مو زیادیان نهی، سهر به سهر بن، چ به پیوانه بی چ به کیښانه بی...).

نه گهر دوو کهس ویستیان به ویینه گهنم به گهنم بگوړنه وه هی لایه کیان باش بوو، وده کوو نه وه قهنده هاری بوو، هی نهو لایه که یان خراب بوو، وهک نه وه رهشگول بوو، وه ویستیان که سیان زمرمر نه کهن، نه وه دهی له پيشا رهشگوله که بقه بلینن به پاره، بابلیین دهر به رهشگول دهکاته ده دینار، نه و جا بهو پاره یه گهنمه قهنده هاری له کابرای دوو هه م بکړی، نه گهر قهنده هاری ربه ی به دوو دینار بی، دهی ددینار بدا به خاوهنی رهشگوله کهو ده ربه ی رهشگولی لی ودر بگری، نه وسا پینج ربه ی قهنده هاری پی بفروشی و ده دینار ه که ی له باتی نه وه لی ودر بگری!

٩٨٩- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْمُحَاقَلَةِ وَالْمُخَاصَرَةِ وَالْمُلَامَسَةِ وَالْمُنَابَذَةِ وَالْمُزَابَنَةِ (الحديث ٢٢٠٧) (٥٧).

نیمامی نه نهس قهر مووی: (پیغه مبهه (دروودی خوی له سر بن) نه یی کردووه له: موخاقله و موخاضره و له مولا مه سه و مونابهذه و له موزابه نه).

روونکردنه وه:

موخاقله، واته: قهر سیلکاری، بریتییه له فروشتنی قهر سیل و شینایی نه دوو راوه به گهنم یا به دانه ویلله ی تر، موخاضره واته: فروشتنی بهروبووم و میوه دانه ویلله به سه وزی، پیش نه وهی که بگهی، مولا مه سه

واته: فروشتن به دهست لیدان، مونا به ده واته: فروشتن به هه لدان بۆ یه کتری، موزابه نه به رسیله کاری، واته فروشتنی روتابو به رسیله تری به سه ر داره وه، به خورماو میوژ به پیوانه یه کی دیاریکراو. (بپ: تاج/ ۲/ ۳۱۵ ف ۲-+ ل ۳۱۸ ف ۱۱).

ئیسئا و اباهه فه ریکه نوک و روتابو سیوی کالی نه گه یوو هه لوژوه چواله ی سه وزو شتی تری له م بابه تانه پیش ئه وه ی به ته وای پی بگهن، ده یانرپن و ده یانفروشن، مه به ست ئه ومیه سه وزوه میوه و به ری دراو دره خت، ده بی کاتی مامه له ی کرپن و فروشتنیان بۆ نه نجام بدری، که ئه و مامه له یه کی شه یی بۆ کرپار، یابۆ فروشیار یا بۆ ئابووری گشتی دروست نه کا.

۹۹۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ هَذَا أُمُّ مُعَاوِيَةَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : إِنَّ أَبَا سَفْيَانَ رَجُلٌ شَجِيحٌ فَهَلْ عَلَيَّ جُنَاحٌ أَنْ أَخَذَ مِنْ مَالِهِ سِرًّا؟ قَالَ: (خُذِي أَنْتِ وَبَنُوكَ مَا يَكْفِيكَ بِالْمَعْرُوفِ).

(الحديث ۲۲۱۱، أطرافه في: ۲۴۶۰، ۳۸۲۵، ۵۳۵۹، ۵۳۶۴، ۵۳۷۰، ۶۶۴۱، ۷۱۶۱، ۷۱۸۰) (۵۸).

عائیشه (همزای خودای گموره ی له سه ر بی) فه رمووی: هیندی دایکی موعاویه (همزای خوده یان لی)

عه رزی پیغه مبه ری کرد (دروودی خوی له سه ر بی) گو تی: ئه ی پیغه مبه ری خودا! ئه بو سفیانی می رد م، پیاویکی رژدو گیره و، ئه وه نده م ناداتی که به ئاسایی به شی خو م و مال و مناله کانم بکا، مه گه ر ئه و نه زانی شتی تری ببه م ئه و سا به شمان بکا، جا ئایا ئه گه ر به نه ینی له ماله که ی ببه م بۆ مه سه رهی خو م و مناله کانم گونا هم ده گات؟ فه رمووی (دروودی خوی له سه ر بی) : (ئه وه نده ببه که به شی خو ت و مناله کانت بکا، به شی و ده یه کی په سه ند به پیی یاسای شه ر ع). (تاج ۱۹۶/۲ ف ۸-ش).

٩٩١- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) جَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الشُّفْعَةَ فِي كُلِّ مَالٍ لَمْ يُقَسِّمْ فَإِذَا وَقَعَتِ الْحُدُودُ وَصُرِّقَتِ الطَّرِيقُ فَلَا شُفْعَةَ (الحديث ٢٢١٣، أطرافه في: ٢٢١٤، ٢٢٥٧، ٢٤٩٥، ٢٤٩٦، ٦٩٧٦) (٥٩).

جابر (همزى خوائى لم يسن) فهرمووى: (بيغهمبهر) (درودى خوائى لم يسن) شوفعهى داناه، لههه موو شتيكا كه هاوبه شى بى و هيشتا دابهش نه كرابى، به لام نه گهر شته كه جياكرايه وهو سنوور دانراو توخوب و مهرز نيشانه كراو ريگه و بان ديارى كرا، ثيتر هه قى شوفعهى به سه روه ناميى (شوفعه: به شى هاوبه شى و هاوسا هه لگرتنه وه، كاتى هاوبه شه كه يا هاوسا كه، به شى خوى بفروشى يا كه سيكى تر به پيى شهرع نهو به شه بفروشى).

٩٩٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَاجَرَ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَسَارَةً فَدَخَلَ بِهَا قَرْيَةً فِيهَا مَلِكٌ مِنَ الْمُلُوكِ أَوْ جَبَّارٌ مِنَ الْجَبَّارَةِ فَقِيلَ دَخَلَ إِبْرَاهِيمُ بِامْرَأَةٍ هِيَ مِنْ أَحْسَنِ النِّسَاءِ فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ مَنْ هَذِهِ الَّتِي مَعَكَ؟ قَالَ: أُخْتِي ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهَا فَقَالَ: لَا تُكَذِّبِي حَدِيثِي فَإِنِّي أَخْبَرْتُهُمْ أَنَّكَ أُخْتِي وَاللَّهِ إِنْ عَلَى الْأَرْضِ مُؤْمِنٌ غَيْرِي وَغَيْرِكَ فَأَرْسَلَ بِهَا إِلَيْهِ فَقَامَ إِلَيْهَا فَقَامَتْ تَوْضًا وَتُصَلِّي فَقَالَتْ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ آمَنْتُ بِكَ وَبِرَسُولِكَ وَأُحْصِنْتُ فَرْجِي إِلَّا عَلَى زَوْجِي فَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ الْكَافِرَ فَعُطُّ حَتَّى رَكَضَ بِرَجْلِهِ قَالَ الْأَعْرَجُ قَالَ أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ رَاوِي الْحَدِيثِ: إِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَتْ: اللَّهُمَّ إِنْ يَمُتْ يُقَالُ: هِيَ قَتَلَتْهُ فَأَرْسَلَ ثُمَّ قَامَ إِلَيْهَا فَقَامَتْ تَوْضًا تُصَلِّي وَتَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ آمَنْتُ بِكَ وَبِرَسُولِكَ وَأُحْصِنْتُ فَرْجِي إِلَّا عَلَى زَوْجِي فَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ هَذَا الْكَافِرَ فَعُطُّ حَتَّى رَكَضَ بِرَجْلِهِ قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: قَالَ أَبُو سَلَمَةَ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَقَالَتْ: اللَّهُمَّ إِنْ يَمُتْ يُقَالُ هِيَ قَتَلَتْهُ فَأَرْسَلَ فِي الثَّانِيَةِ أَوْ فِي الثَّالِثَةِ فَقَالَ وَاللَّهِ مَا أُرْسَلْتُمْ إِلَيَّ إِلَّا شَيْطَانًا أَرْجِعُهَا إِلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَأَعْطَوْهَا آجَرَ

فَرَجَعْتُ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَتْ أَشَعَرْتُ أَنَّ اللَّهَ كَبَتَ الْكَافِرَ وَأَخَذَمَ وَلِيدَهُ (الحديث ٢٢١٧، أطرافه في: ٢٦٣٥، ٣٣٥٧، ٣٣٥٨، ٥٠٨٤، ٦٩٥٠ (٦٠).

ئەبوھورەیرە (بەزەوای خەوای لێ بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خەوای لەسەر بێ)

فەرمووی: ئیبراھیم پێغەمبەر (سەلامی خەوای لێ بێ) لەگەڵ خاتوو ھاجەرە ی خیزانی کۆچی کرد بۆ ولاتی رۆشتنە ناو شاری، پادشایەکی لێ دەبی، یا فەرمووی: (زۆرداری لە زۆردارە ملھورەکانی لێ دەبی. سارە بۆ جوانی وینە ی نابی، دەچن بە پادشاکی دەلێن: پیاوی ھاتوو، ناوی ئیبراھیم، ژنیکی جوانی شوخ و شەنگی وایی، جا زۆردارەکی دەنیری بۆ لای ئیبراھیم و پرسیاری لێ دەکەن: ئەو ئیبراھیم! ئەم ژنە ی وا لەگەڵتا چیتە؟ دەفەرمووی (سەلامی خەوای لێ بێ) : خوشکە.

ئەو جا ئیبراھیم دەگەرپێتەو بۆ لای سارە! پێی دەفەرمووی: ئەو سارە! من بەمانەم گوتوووە کە تۆ خوشکمی، ئەگەر لە تۆیان پرسی لەم بارەییەو، قسەکەم بەدرۆ نەخەیتەو، تۆیش پێیان بلی: کە تۆ خوشکی منی، دەو لەراستیدا تۆ خوشکی ئایینی منی بەپێی ئیسلامەتی، موسوڵمان براو خوشکی موسوڵمانە، دەو سویندەم بەزاتی خودا، لەسەر رووی زەوی بێجگە لە خۆم و لەخۆت، موسوڵمانیکی تر گومان نابەم، جا پاش ئەم ئامۆزگارییە، ئیبراھیم سارە خاتون دەنیری بۆ زۆردارەکی (وہ لەدلیشەوہ دلنیا دەبی) لەوہ کە خودای مەزن ئابروی لەکەدار ناکاتو، ئەم کارە بێ حیکمەت و دانایی نییە) ..

جا هەر که ساره دهچیتە ژوورەوہ بو لای زۆردارەکه، کابرا خوێ بو ناگیرئ و دەستی بو دەبا، جا ساره هەلدەستی دەستنوێژکی ئاسایی دەگریو، دەست دەکا بەپارێهەوہ نوێژکردن و دەفەرموئ: ئەو خودای خۆم! کەس نەزانئ تۆ دزمانی، کەمن باوێرم بە تۆو بەرپوانەکراوی تۆ کە ئیبراهیمە هیناوە و، موسوڵمانیکی پاک و بێ گەردم، دامەنی خۆم لەهەموو کاریکی ناپروا پاراستووە، بێجگە لەهاوسەری خۆم کە ئیبراهیمە کەسی تر، دەستی بو نەهیناوم، من لەشتی واوە زۆر دوورم، شایانی ئەو بێ رێزییە نیم، هەتا دەستەلاتم هەبوو ئەمە حالەم بوو، ئیستایش بێدەستەلاتم، خودایە! تۆ توانا بەدەستەلاتی، ئەم زەندیقەم بەسەردا زال مەکەو ئابروم بپاریژە، جا خودا زۆردارەکه لە گل و گوێ دەخاو، هەناسەی دەگریو و دەست دەکا بەلرخە لرخ! تەنانەت دەست دەکات بەلەقە فرتیی مەرگ).

ئەعرەج (رەحمەتی خودای لێ بێ) کە ئەم فەرموودەییە لە ئەبوهورەیرەوہ دەگیرێتەوہ، لێردا فەرمووی: ئەبوسەلەمەو کورپی عەبدورەحمان، کە ئەویش یەکیکە لەگیرەروەکانی ئەم فەرموودەییە، ئەم پارچەییە تری ئەم فەرموودەییە بو گێڕامەوہو فەرمووی: ئەبوهورەیرە (پەزەو خۆی لێ بێ) فەرمووشی: (ساره فەرمووی: خودایە! ئەم بەدکارە بەمە بمرئ من تاوانبار دەکەن و دەلێن: ئەم ژنە کوشتی، لەبەر ئەوە کە خوینی ئەم سەگە پیسە بەناھەق نەتلیتەوہ بەسەر مندا، بەمە مەیکۆژە، ئیتەر کابرا فێ و پەرکەمەکەو بەری دەدا.

بەلام عارنانئ و دیسان پەلاماری خاتوو ساره دەداتەوہ، ئەویش دیسانەوہ دەستنوێژ دەگیرێتەوہو نوێژ دەکاتەوہو لە خودا دەپارێتەوہ، کابرایش هەمدیسان توشی پەرکەم دەبیێتەوہو دەکەوێتە کەف چنان و لرخە لرخ و لەقە فرتئ، هەمدیسانەوہ خاتوو ساره دەفەرموئ: خودایە! ئەگەر بمرئ، دەلێن: ئەم ژنە کوشتی! دیسان کابرا حالەتەکە بەری دەدا، جا تا سێجار

ئەمە لەنێوانیان دا روو دەدا، لەسەری جاری سییەمدا، کابرای زۆردار بەناچاری دەلی: (بەخودا ئەمەى ئیو هیناوتانە بۆ من، جنۆکەیه دەست لەمرۆف دەوێشینی، بەکەلکی من نایەت ببەنەو بۆ ئیبراھیم خۆی).

وە لەسەر فەرمانی ئەو پادشایە خاتوو ھاجەرەیان بەدیاری پیشکەش کرد بەخاتوو سارە، و مەویش ئەو دیاریەى قەبولکردو، گەراپەو بۆ لای ھەزەرتی ئیبراھیم و فەرمووی پێی: (خۆ ئاگات لێ بوو خوا چۆن ئەو بپروایەى کۆلەکو تاو، ئەم کارەکەرەیشی بۆمان رەخساند کە ھاجەرەیه. ئیبراھیمیش دیاری کابرای بپروا، کە خاتوو ھاجەرە بوو، کە دابوو بەسارە خاتوون دامەزراندو رەتی نەکردەو).

روونکردنەو:

ئەم فەرموودەیه روونکردنەو: یەکی باشی دەوێ، بەپێی سەرچاوەکانی شیکردنەوێ ئەم جۆرە بەھرانەى واتیادا:

١- (بروانە: تاج/٥/٢٥٧ف ١+ بروانە: تاج/٤/٣٧٦ ف ٣- عینی/١١/ص ٣٠ + فتح الباری ژمارە: ٢٦٣٥، ٣٣٥٧، ٣٣٥٨، ٥٠٨٤، ٦٩٥٠) ھەروا (بروانە: تاج/٦/١٥- ١٢+ تاج/٥/٢٥٧ف ١-).

٢- ھەتھولبارى دەفەرموئ: جیگەى پەيوەندى ئەم فەرموودەیه بەم شوپنەیهو، کە باسى کرپنى کۆیلەو وەرگرتنى دیارى و بەخشین و دەسەنەیه لەکافرى جەنگى، ئەو پارچەیهیهتى کە دەفەرموئ: (وأعطرھا آجر، واتە: خاتوو ھاجەرەى بەدیاری بدەنى). ھەروا دەفەرموئ: (بەلگەیه لەسەر ئەو کە دەستنوێژ لەناو نەتەو موسولمانەکانى تری پێش ئیمەدا بوو).

٣- نوێژو نزاو پارانەوو دەستنوێژو یادی خوداو پشت بەستن بەخاوا ھانا بردن بۆ خوداو خودا کردن بەشایەت لەسەر کردەوێ چاک، ئەم جۆرە

شَتَانَه هه می شه و هه موو کاتیك باشترین چه کی دهستی مروی
موسولمانن، به تایبتهی له کاتی لیقه ومان و که ساسی و دامای و بی
دهرمانی دا.

٤- حیلَه شهرعو فیلی شهرعی و درۆ سوینی درۆ و تهورییه و شوینه ونی،
له کاتی وادا دروسته، ته نانهت ته لاق خواردن و ظیهارکردنیش له کاتی وادا
دروسته و، نه ته لاقه که ده که وئ و نه ظیهاره که داده مه زری، به مه رجی بو
به رژه و نه دیه کی ره وای وایی که شایسته ی کردن یان گوتنی ئه و شتانه
بی، کردن و گوتنی ئه م جوړه شتانه له حوکمی ئیکراه دان، به مه رجی
کردن و گوتنیان بو پاراستن و رزگارکردنی سهرو نامووس و سامانی بی که
شایسته ی ئه وه بی، به لکوو هه ندی جار سونه تن، بگره جاری واده بی
پیویستن، واته: واجب.

٥- وشه ی (ئیراهیم) - له سه ر فه رمایشتی عه سقه لانی - ناویکی سوریانییه
واته: (أَبُ رَحِيم = باوکی دلسوز = باوکی میهره بان).

٦- زورجار خودای گه وره پیاوچاگان تاقی ده کاته ووه تووشی دهر و
به لَو کی شه و ته نگ و چه له مه و سه خله تییان ده کا، تابزانی
پله ی سه برو ته حه مولیان چۆنه مه به ست ره فعی دهره جاتیانه،
هه روه ک مه به ست ئه وه ی شه که بین به سه رمه شق بو موسولمانان
به شیوه ی گشتی که له کاتی وادا بلین: خو من له هه زره تی ئیراهیم
زیاتر نیم... تاد.

٧- ئه م فه رموده یه نیوه ی مسنده و نیوه که ی تری مه وقوفه له سه ر
ئه به وهره میره (ره زاو ره حمه تی خودا له هه موو گیره ره وه کانی بی).

٩٩٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا مُقْسِطًا

فَيَكْسِرَ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلَ الْخَنَزِيرَ وَيَضَعَ الْجِزْيَةَ وَيَقْبِضَ الْمَالَ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ (الحديث ٢٢٢٢، أطرافه في: ٢٤٧٦، ٣٤٤٨، ٣٤٤٩) (٦١).

ئەبوھورەیرە (بەزای خوای لی بئ) فەرمووی: پێغەمبەر (درویدی خوای لەسەر بئ) فەرمووی: (سویندم بەو کەسە کە گیانی منی بەدەسە، کە خوای گەورەییە، ھاکا عیسی کۆپی مەریەم (سەلامی خوای لی بئ) لە ئاسمانەو هاتە خوارەو بۆ ناوتان و، بوو بەدادپەروەریکی دادپەروەر بەسەرتانەو، ئەو کاتە کە دئ بەپێی ئایینی پیرۆزی ئیسلام حوکم دەکا، لەبەر ئەو خاچ (واتە: صلیب) دەشکێنی کە نیشانەی نەصرانییەتە، وەبەراز دەکوژی (کە لەئایینی گاوراندا جوژە گرنگیەکی تایبەتی هەیە)، وەسەرانی هەڵدەگرێ (چونکە هەموو ئایینەکانی تر پوچ دەکاتەو، بەس ئایینی پیرۆزی ئیسلام قەبول دەکا).

سامان و مالیش و زۆردەبی دەبی بەلێشاو، بەشیوەیەکی وا بیزراو دەبی لەبەر زۆری کەس و مری ناگری لەکەس، هەتا دەگاتە ئەو رادەیە کەس تاقەتی مائەداری نامینی، مەردوم بەگشتی دەرانی کەوا قیامەت نزیک بۆتەو، لەبەر ئەو دایان بەدنیا خۆش نابێ، هەموو سەر دەکەنە بەندەیی و پەرسەش و خواپەرسەتی و تاعەت و نوێژ و روژوو، تاوا ی لێدێ کە تاکە یەک کێنووش بردن بۆ خودا، باشتر دەبی لەجیهان و هەرچی و لەجیهان دا). (تاج/ ١٠- ٣٣٤ف-١).

روونکردنەو:

پەيوەندی ئەم فەرموودەییە بەبەسی کێین و فرۆشتنەو لەو رووەوە: شتی کوشتنی بەشیوەیەکی گشتی رەوا بێ، دروست بێ قەڵا چۆبکری و بنەبەری، شایانی کێین و فرۆشتن نییە.

(٦١) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: نزول عيسى (عليه السلام) حاكماً بشريعة نبينا محمد (صلی اللہ علیہ وسلم). رقم: ١٥٥.

باسی کرینی وینہی شتی بی گیان

۹۹۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) إِذْ أَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا أَبَا عَبَّاسٍ إِنِّي إِنْسَانٌ إِنَّمَا مَعَيشَتِي مِنْ صَنْعَةِ يَدَيَّ وَإِنِّي أَصْنَعُ هَذِهِ التَّصَاوِيرَ؟ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: لَا أُحَدِّثُكَ إِلَّا مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ: (مَنْ صَوَّرَ صُورَةً فَإِنَّ اللَّهَ مُعَذِّبُهُ حَتَّى يَنْفُخَ فِيهَا الرُّوحَ وَلَيْسَ يَنْفُخُ فِيهَا أَبَدًا) فَرَبَا الرَّجُلُ رُبُوبَةً شَدِيدَةً وَاصْفَرَ وَجْهُهُ فَقَالَ وَيْحَكَ إِنْ أُبَيَّتَ إِلَّا أَنْ تَصْنَعَ فَعَلَيْكَ بِهَذَا الشَّجَرِ كُلِّ شَيْءٍ لَيْسَ فِيهِ رُوحٌ). (الحديث ٢٢٢٥، أطرافه في: ٥٩٦٣، ٧٠٤٢) (٦٢).

لہ عہد و لای کوری عہد باسہ وہ (مزی خوی لن بی) پیاویکی وینہ کیس ہاتہ خرمہ تی، عہری کرد: قوربان! من مروقیکم، بہرہ نچہ شانی خوّم دہزیم، من ئہم وینانہ دہکیشم، ئایا تو رہوایان دہبینی یان نا؟ ئہویش پیی فہرموو: و مرہ پیئشہ وہ ئہو جا ئیبنوعہ بباس پیی فہرموو: بو خوّم جیم لہزاری پیروزی پیغہ مبہرہ وہ (درویدی خوی لہسر بی) بیستووہ، ئہومت پیئدہ ئیم، بیستم لہ پیغہ مبہر دہیفہرموو: (ہہرکہ سی وینہ یی دروست بکا، خودا لہ قیامہ تا لہسر ئہوہ سزای دہدا، پیی دہگوتری: ئہم ئیش و ئازارمت بہر دہوام دہبی، ہہتا گیان دہکہ ی بہبہر ئہم وینہ یہدا کہ دروستت کردووہ، قہت قہتیش ناتوانی گیان بکات بہبہریدا) ئیتر کابرا ہہناسہ یہکی ساردی ہہ لکیشاو راجہ نی و زمرہ ہہ لگہ را.

ئیبینوعہ بباس پیی فہرموو: ہاوار لہ خوّت! خو ئہگہر ہہر چارت نییہو ئہم ئیشہ ہہر دہکہ یت ئہوا وینہ ی دارو درخت و شتی بی گیان و ئہم جوړہ شتانہ دروست بکہ، کہ بی گیان و گیان لہبہر نین. (تاج/ ٤٢- ٥٠ ل- ١٦١ ف٥).

روونکردنه وه:

له بهرگی چواری تاجول ئوصولی پیرۆزدا باسیکی باشم له سهر وینه گرتن، به عهره بیو به کوردی له لاپه ره ١٦٤ تا ١٦٦ نووسیوه، موتا لکردنی بی سوود نییه، ژماره (٣) ی ته رجهمه که ی هه له یه کی گه وه ی واتیا دا، راسته که ی ناوایه، ٣- دانان و هه لواسینی وینه نه گهر ته واو نه بی و، له سهر شیوه یه کی وا بی که خاوه نه که ی له سهر نه و شیوه یه نه زی، نه وه حهرام نییه، به لام یارۆچکه ی منالان و بارسته دار (مجسم) یش بی قهینا کا، ته واویش بی قهینا کا.

مروؤفی نازاد نافرۆشری

٩٩٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (قَالَ اللَّهُ: ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ أَعْطَى بِي ثُمَّ عَدَرَ وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَأَكَلَ ثَمَنَهُ وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوْفَى مِنْهُ وَلَمْ يُعْطِ أَجْرَهُ) (الحديث ٥٢٢٧، طرفه في: ٢٢٧٠) (٦٣).

نه بوهوره پیره (همزی خوی لئ بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خوی له سهر بی) فهرمووی: (خودای گه ورمو مه زن دمفه رموی: نه م سئ جوړه که سه یه، له روژی قیامه تا خۆم به تایبه تی داواچیم له سهریان: نه و که سه یه ی که به هو ی ناوی پیرۆزی منه وه که سیك هیمن دهکاته وه، وه که نه وه په یمان ده دا به که سیك و سویند به خودا دهخوا که نه و په یمانه ده باته سهر، یا له بهر خوا ته ماداری دهکا که نه و شته ی ده داتی، یا بو ی دهکا، که چی له پاشا ده ستخه رو ی ده کاو، په یمانه که ی ده شکینی و نا پاک ده رده چی، دووهم پیاو ی ئاده میزادی کی نازاد بفروشی و به ها که ی بخوا، سییه م: پیاو ی کریکاری به کری بگری و کاری خوی پیته واو بکاو، که چی کریکه یی نه داتی). (تاج/٣/٣٠٨ ف ١١).

روونکردنه وه:

مروقی ئازاد کرپن و فروشتن و هبه و به خشین و کردنی به وه وقف دانامه زری. به لام نه گهر که سی بلی: نه زر بی له سهرم منالی له مناله کانم بکه م به مه لا، یا به پزیشک نه وه نه زره که ی داده مه زری ده بی به پیی توانا جی به جیی بکا، له م سئ شته دا جیاوازی له نیوانی پیاوو ژن دا نییه، ناوه یانی پیاو له فهرمووده که دا بۆ نموونه یه، نه وه ک بۆ قهیدو مهرج.

٩٩٦- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ غَامُ الْفَتْحِ وَهُوَ بِمَكَّةَ: (إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَّمَ بَيْعَ الْخَمْرِ وَالْمَيْتَةِ وَالْخَنْزِيرِ وَالْأَصْنَامِ) فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ شُحُومَ الْمَيْتَةِ فَإِنَّهَا يُطْلَى بِهَا السُّفْنُ وَيُذْنَنُ بِهَا الْجُلُودُ وَيَسْتَصْبَحُ بِهَا النَّاسُ؟ فَقَالَ: لَا هُوَ حَرَامٌ ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَ ذَلِكَ: (قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ إِنَّ اللَّهَ لَمَّا حَرَّمَ شُحُومَهَا جَمَلُوهُ ثُمَّ بَاعُوه فَأَكَلُوا ثَمَنَهُ) (الحديث ٢٢٣٦، طرفاه في: ٢٩٦، ٤٦٣٣ (٦٤).

جابیری کوری عهبدو لالا (دروزی خوی لئ بی) فهرمووی: سالی ئازادکردنی شاری مه که له وه کاته دا که هیشتا پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بی) له مه که مابوو، نه که رابوو وه بۆ مه دینه، له خۆیم بیست ده یفه رموو: (خوداو پیغه مبه ری خودا، کرپن و فروشتنی مه ی و ئاره ق و مرداره وه بووو به رازو بتیان حهرام کردوو) عه زری کرا قوربان! نه ی پیغه مبه ری خودا پیمان بفه رموو: نه ی ئایا نه وه چۆنه که خه لک به زو پیوی مرداره وه بوو، که شتی و که وئی پی چه ور ده که ن، یا چرای پی ده گرپین؟ شتی وا ده بی یا نا؟ فهرمووی: (نابی نه وه هیش ههر حهرامه). له هه مان کاتدا فهرمووشی (دروودی خوی له سهر بی): (خودا بجی به گز جوله که کاند، کاتی خودای که وره و سه روه، به زو پیوی

مردار و ده بوی لی حرام کردن، ده چوون به ناگر دهیان توانه وه و پوختیان ده کردو دهیان پالاوت و به پونی دهیان فروشت نه و جا پاره که یان ده خوارد). (تاج/۲/۳۰۵ - از ۱۴۸) په یوه ندی فهرمووده که به بابیه تی کرین و فروشته وه ناشکرایه.

۹۹۷ - عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ وَمَهْرِ الْبَغِيِّ وَخُلْوَانِ الْكَاهِنِ (الحدیث ۲۲۳۷، أطرأفه فی: ۲۲۸۲، ۵۳۴۶، ۵۷۶۱) ^(۶۵)

نه بومه سعودی نه نصاری (په زای خوی لی بن) فهرمووی: (پیغه مبهه (دروودی خوی لسمه بن) به های سه گو کرپی حیزو وه لیفته و سه رقه له مانه ی کوله نانی فدهغه کردووه). (تاج/۴/۱-۲۳۵).

پیشه و شیخی عه سقه لانی له پایانی نه م نامه ی کرین و فروشته ندا دم فهرموئ: (نه م نامه یه دووسه دو چلو هوت فهرمووده ی به رزه وه بوو (مرفوع) ی له خو گرتووه، چلو شه شیان بی رشته ن، واته: موعه لله فن نه وانی تریان هه موویان په یوه ستن، واته: مه وصولن، دوو باره کانیا ن سه دو سیی و نو فهرمووده ن، پوخته که یان سه دوه هشت فهرمووده ن، = (۱۰۸=۱۳۹-۲۴۷) پیشه و موسلیم (دهممتی خودی لی بن) وهک پیشه و بوخاری (دهممتی خودی لی بن) نه م فهرموودانه ی هه موو گیرا و ته وه، بیجگه له م بیست و نو فهرمووده یه یان: ۱- فهرمووده ی ژماره (۲۹۳۳=۲۰۴۸ فتح= چیروکی ژنه یانی عه بدوره حمانی کورپی عه وف).

۲- فهرمووده ی (۲۰۵۵ فتح= أَجْدُ تَمْرَةٍ سَاقِطَةٌ عَلَى فِرَاشِي) له ته جریده که دا نییه.

۳- فهرمووده ی (۲۰۵۷=۹۳۶ ف = سَمُوَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَكَلُوهُ).

۴- فهرموودهی (۹۳۷ت=۲۰۵۹ ف = یأتی علی الناس زمانٌ) .

۵- (۲۰۷۰ق) فهرموودهکی نهبویهکر: قد علم قومی أن حرفتی (...).

۶- (۹۴۲ت=۲۰۷۲ ف=أطیب ما أكل من کسبه) فهرموودهکی میقدام (رمزی خوی لس

بن).

۷- فهرموودهکی جابیر (رحم الله رجلاً سمحاً = ۹۴۳ت = ۲۰۷۶ف).

۸- (...لاداء ولا خبئة ولا غائلة) له فتهتا وا له نیوانی ژماره

(۲۰۷۸ و ۲۰۷۹ دا).

۹- (۹۴۷ت=۲۰۸۶ف= باسی نهیی کردن له به های خوین) ؟.

۱۰- نه نه ره کی نیب نو عه بباس سه بارمت به دوانایه تی هاتووی قورئان، که وا

له پیش ژماره: ۲۰۸۶ و ۵.

۱۱- (۲۰۸۸ف) له ته جریده که دا نییه، فهرموودهی: (إن رجلاً أقام سلعة).

۱۲- نه نه ره کی نیب نو عومهر (كان علی جمل صعب) وا له پیش ژماره (۲۰۹۷

دا له فته تا دا).

۱۳- فهرموودهی: (۹۵۲ت = ۲۰۹۹ف) باسی وشتی به ناو که وتوو.

۱۴- فهرموودهی: (اكتالوا حتی تستوفوا).

۱۵- فهرموودهکی عوئمان: (إذا بعث فكل) نه م دووه وان له پیش ژماره

(۲۱۲۶) ی فته ته وه.

۱۶- (۹۶۳ت = ۲۱۲۷ف).

۱۷- (۹۶۴ت = ۲۱۲۸ف).

۱۸- فهرموودهی: (۲۱۳۸ف) باسی کؤچی پیغه مبه رو نه بویه کره.

۱۹- فهرموودهی: (المکر والحديعة فی النار) وا له پیش (۲۱۴۲ف).

۲۰- نه هی له مولا مه سه فهرموودهکی نه نهس وا له پیش ژماره (۲۱۴۴) ،

نه هی له مونا به ذه وا له پیش (۲۱۴۶ف).

۲۱- فہرموودہی (إذا استنصَحَ أحدُکُم أخاهُ فَلینصَحْ لَهُ) وا لہ پیش ژمارہ (۲۱۵۷ف).

۲۲- فہرموودہی (۲۱۵۹ف = لایبِعُ حاضرٌ لبادِ) گیرانہ وہی ئیبنو عومر.

۲۳- فہرموودہی (۲۱۸۷ف- ئیبنو عہ بباس) لہ تہ جریدہ کدا نییہ.

۲۴- فہرموودہ کھی زمیدی کوری ثابت سہ بارمت بہ فروشتنی میوہ جات و بہروبوومی باخ و باخات = (۹۸۵ت = ۲۱۹۳ف).

۲۵- فہرموودہی (وقال التَّيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِسلمان: كَاتِبٌ وَكَانَ حُرًّا).

۲۶- (۲۲۱۹ف = قال عبد الرحمن بن عوف رضي الله عنه لصهيب: إتَّقِ الله...).

۲۷- فہرموودہی (ثلاثة أنا خصمهم... = ۹۹۵ت = ۲۲۲۷ف).

۲۸- فہرموودہ کھی ئہ بوہورمیرہ سہ بارمت بہ دمرکردنی جوولہ کک لہ دوورگہی عہ رب، والہ پیش ژمارہ: ۲۲۲۸ف.

۲۹- بروانہ ژمارہ (۲۰) لہم زنجیرہیہ، چونکہ بریتیہیہ لہ دوو فہرموودہ.

ہہروا مامؤستای عہ سقہ لانی دمفہرموی: (...ئہم نامہی گرین و فروشتنہ پہنجاو دوو ئہ ثمر (بیستراو) ی صہ حابہ و تابعینی واتیادا).

تیبینی:

لہ تہ جریدہ کدا لہ پوختہی نامہی گرین و فروشتن، کہ سہ دو ہشت فہرموودہیہ، شہست و پینج فہرموودہیان ہاتوود، لہ ژمارہ (۹۳۳) ہتا ژمارہ (۹۹۷=۹۹۷-۹۳۲=۶۵). (باسی گرین و فروشتن بہ دوورو دریزی وا لہ بہرگی دووہمی فیقیہی ئاساندا، لاپہرہ/۴۴۳/ ز- ۱۸۵ ہتا ز- ۲۰۳ ل- ۴۷۲).

جا تکایہ لہ خوینہری نازیز، لہ کاتی کیشہیہ کا، بہوردی موتالای باسہ کک ہفہرموون لہ کتیبہ کانی فیقہدا. چونکہ سہرچاویہ ئہ و کتیبانہش ہہر سوننہتی پیغہ مہرو نایہ تہ کانی قورئانہ، وہ بہ بی گومان خاومن ئہ و بہراوہ پیروزانہ گہل لہ ئیمہ لہ فہرموودہو نایہ تہ کان تیگہ یشتوون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٤٠- نامہ ہی سہلہم

(بر: فیکھی ناسان/٢/٤٥١ز ١٨٨)

٩٩٨- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَدِينَةَ وَالنَّاسُ يُسَلِّفُونَ فِي الثَّمَرِ الْعَامَ وَالْعَامِينَ فَقَالَ: (مَنْ سَلَّفَ فِي ثَمَرٍ فَلْيُسَلِّفْ فِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ وَوَزْنٍ مَعْلُومٍ) (الحديث ٢٢٣٩، أطرافه في: ٢٢٤٠، ٢٢٤١، ٢٢٥٣) وعنه في رواية: (إلى أجلٍ مَعْلُومٍ) (الحديث: ٢٢٤٠) (٢٦٦).

ثیبینوعه بباس (برزی خوی لس بر) فہرمووی: کاتی پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر بر) کوچی کرد بو مہدینہ خہلک بہسہر بہری دارو درہختو شینایی و دانہ ویلہ، سہلہ میان دہکرد بو ماوہی سائی، دووان، جا پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر بر) فہرمووی: (ہہر کہسی سہلہم بہسہر خورما دہکا، یاسہلہم بہسہر شتی دہکا با ئہندازہی شتہ سہلہم بہسہر کراوہکہ دیاری بیٹ، ئہگہر بہ پیوانہ بی ئہندازہی پیوانہ کہی زانراوبی، وہک تہنہ کہو قہزناخو ربہو تہغارو مہن، ئہگہر بہ کیسانہ بوو، عہیاریہ کیسانہ کہی زانراوبی، وہک: کیلوو ہوقہو میسقال، ہہروہا بو ماوہی چہندی شہ ماوہکہی دیاری بکری، وہک: سائی، دوو سال، مانگی، دوو مانگ...تاد).

٩٩٩- عَنْ ابْنِ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ إِذَا كُنَّا نُسَلِّفُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ فِي الْجَنْطَةِ وَالشَّعِيرِ وَالزَّيْبِ وَالثَّمَرِ (الحديث ٢٢٤٢، أطرافه في: ٢٢٤٤، ٢٢٥٥) (٢٦٧).

عہبدوللای کوری ئہبو ئہومفا (برزی خوی لس بر) فہرمووی: (بہسہرینی پیغہمبہر خوی (درویدی خوی لہسر بر) ہہروا بہسہرینی ئہبوبہکرو عومہریش (برزی

(٦٦) أخرجه مسلم في الساقاة، باب: السلم، رقم: ١٦٠٤.

(٦٧) حسب خاتمة كتاب السلم في الفتح ج/٤ ص٤٣٥ لم يوافق مسلم على تخريجه - المترجم.

خودی لى بنى) پاره مان به سه له م ددها به جوتياره گانی شام، به سه رگه نم و جوؤ میوؤو خورماو رؤنی زمیتوون، به پیوانه یه کی دیاری، وهه تا ماومیه کی دیاری). (تاج/۲/۳۳۰ ف-۲).

- وعنه في رواية: (قَالَ كُنَّا نُسَلِّفُ نَبِيْطَ أَهْلِ الشَّامِ فِي الْحِنْطَةِ وَالشَّعِيرِ وَالزَّيْتِ فِي كَيْلٍ مَّعْلُومٍ إِلَى أَجَلٍ مَّعْلُومٍ قِيلَ لَهُ: إِلَى مَنْ كَانَ أَصْلُهُ عِنْدَهُ؟ قَالَ مَا كُنَّا نَسْأَلُهُمْ عَنْ ذَلِكَ) (الحديث ۲۲۴).

ئهم گپړانه وه ئهم پترييه ی هه یه، که دمه رموئ: (عه رزی عه بدوئلای کورې نه بو نه وفام کرد: باشه پاره که تان به سه له م ددها به و جوړه که سانه، که بنک و بنه تووی نه و شتانه یان هه بوؤ؟ فهرمووی: پرسپاری نه وه مان لى نه ده کردن، که ئایا ئیوه کشتو کال و ئاژهل و شتی واتان هه یه، که سه رچاوه ی هه بوونی ئهم شتانه ن، چونکه شتی وا له سه له ما مهرج نییه).

له پایانی نامه ی سه له م دا عه سقه لانی (د هستی خودی لى بنى) دمه رموئ: (نامه ی سه له م سی و یه ک فهرمووده ی واتیادا، چواریان بى رشتن، واته: ته علیق (موعه لله قن)، نه وانی تریان په یوه ستن، واته: مه وصولن، پالفته که یان پینج فهرمووده یان نه وانی تریان هه موو دوو باره ن، پيشه وا موسلیم له پینجه بوخته که، دوانه که ی ئیبنوعه بباسی گپړاوه ته وه).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٤١- نامہی شوفعه

(هه لگرتنه وهی بهشی هاوبه شو هاوسی (بر: فیهی ئاسان / ٢- ٥١٥- ٢٢٤).
 ١٠٠٠- عن أبي رافع رضي الله عنه، مولى النبي (صلى الله عليه وسلم) انه
 جاء الى سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه فقال: يا سعد ابتع مني بيتي في دارك
 فقال سعد والله ما أبتاعهما فقال المسور والله لبتأعنهما فقال سعد والله لا
 أزيدك على أربعة آلاف منجمة أو مقطعة قال أبو رافع لقد أعطيت بها خمس مائة
 دينار ولولا أنني سمعت النبي (صلى الله عليه وسلم) يقول الجار أحق بسقيه ما
 أعطيتكها بأربعة آلاف وأنا أعطى بها خمس مائة دينار فأعطاهما إياه (الحديث
 ٢٢٥٨، أطرافه في: ٦٩٧٧، ٦٩٧٨، ٦٩٨٠، ٦٩٨١) (٦٨).

ئهبورافیع (رمزی خوی لی بی) که نازاد کراوی پیغه مبه ر بوو (درویدی خوی لسم ر بی) هات
 بو لای سه عدی کوری ئه بو وه قاص، فه رمووی پی: ئه و دوو مالم که و ان
 له ناو خانوه که ی تودا، بیان کره لی، سه عدیش پی فه رموو: به خوا نایان کریم
 لی، میسومری کوری مه خره می ش که له وی بوو، به سه عدی فه رموو: به خوا
 ده بی بیان کریت لی، سه عدیش فه رموو: که وای لی هات به خوا چواره هزار
 زیاتر ت پی ناده م، ئه ویش به قهرزی که بکری به چهند قیستی، ئه بورافعی ش
 فه رموو: (به م به شهم که و له ناو خانوه که ی تودا، پینج سه د دیناریان پی
 داوم، به لام له بهر ئه وهی که به خودی خو م له زاری پیغه مبه رم بیستوو، که
 ده یفه رموو: ده راوسی له پی شتره بو هه لگرتنه وهی لاته نیشتی خو ی هه تا
 که سیکی تر له بهر ئه م فه رموو ده یه ی پیغه مبه ر نه بوایه، به چواره هزار نه م
 ده دا به تو، له کاتی کا که که سانی تر ناماده ن که به پینج هه زار لی بکرن، ئیتر
 ئه بو رافیع مالم که ی به و نرخه دا به سه عد، که چوار هه زار بوو).

روونکردنه وه:

ئەبو رافیع (رمزای خوی لن بڼ) راستر ئه وه یه که ناوی ئه سلهم بووه، له بڼه ږه تدا قیبطیه، ده لڼن له پیش دا کوڼله ی عه عباسی مامه ی پیغه مبه ر بووه، به خشیویه تی به پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه ر بڼ) کاتیک که عه عباس نیسلام ده بی، ئەبو رافیع ئەو مژده یه به پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه ر بڼ) راده گه یه نی، پیغه مبه ریش له مژدانه ی ئه وه دا ئازادی ده کا، له پیش به دردا نیسلام بووه، به لام به دریی نییه، واته: ئاماده ی شه ری به در نه بووه، وه لڼ ئاماده ی جهنگی ئو خودو جهنگانی پاش ئو خود بووه له گه ل سوپای نیسلاما، له دژی بیروایان! فه رمووده ی له پیغه مبه ره وه گیراوه ته وه، هه روا فه رمووده ی پیغه مبه ری له عه بدوللای کورپی مه سعوده وه گیراوه ته وه، ئەم زاتانه ییش فه قیی ئەو بوون و فه رمووده کانی پیغه مبه ریان له وه وه گیراوه ته وه: مناله کانی خوی: رافیع و حه سه ن و عوبه یدوللای و موغیره، مناله زاکانی: حه سه ن و صالح و عوبه یدوللای که کورانی عه لی کورپی ئەبو رافیع، هه روا فه ضلی کورمزی که کورپی عوبه یدوللای کورپی ئەبو رافیع... کهسانی تریش.

نه وه کانی ئەبو رافیع که له مه دینه و شوینانی تریش بوون، خانه دانانی ولات بوون، پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه ر بڼ) کاره که ریکی هه بوو ناوی سه لا بوو، ماره ی کرد له ئەبو رافیع، عوبه یدوللای کورپی ئەبو رافیع له و ژنه یه تی، سه لا مامانی کاتی له دایک بوونی ئیبراهیمی کورپی پیغه مبه ر بوو، ئەم سه لایه له کاتی غه زای خه یبه ردا ئاماده ی غه زای خه یبه ر بووه، عه بدوللای کورپی، کلیلدارو نوسه ری ئیمامی عه لی بوو.

ئەبو رافیع گشت جارئ شانازی به وه وه ده کرد که ئازادکراوی پیغه مبه ره وه مه ولای ئەوه، له پاش ته مه نیکی پر له ته قواو په رستش و خواپه رستی، له مه دینه، له پاش شه هید بوونی ئیمامی عوتمان، له سه ره تای جینشینی ئیمامی عه لییه وه، فه رمانی هه قی به جی هیئا (رمزایو ره حه مستی

ئەم جۆرە بابەتەنە ئەو لایەنە رووناکی ئیسلام دەرەخەن، کە ھەتا جی رادەیی ئیسلام رابووردووی ژیانی موسوئمان، لە لایەنی ئەدەبیەتە دەسپێتەو، کۆنە کۆیلەیی لەسایە ئیسلامەو، دەگا بەگەورەترین پایە روۆشنیری و ئەدەبی.

۱۰۰۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِنَّ لِي جَارَيْنِ فَبِأَيِّ آيَةٍمَا أَهْدِي؟ قَالَ: (إِلَى أَقْرَبِهِمَا مِنْكَ أَبَا) (الحديث ۲۲۵۹، أطرافه في: ۲۵۹۵، ۶۰۲۰) ^(۶۹)

عائیشە (رەزەئى خەوى لى بن) فەرمووی: عەرزی خۆشەو یستم کرد: ئەى پێغەمبەرى خودا! من دوو دەرەو سێم ھەيە دیاری و دەسەنە بەگامیان بدم لەپێشا ؟ فەرمووی: (بەو دیان کە دەرگاکی لێتەو نزیکتەر).

عەسقەلانی لەکوژتایی ئەم نامەییە شو فەقەدا دەرموئ: (ئەم نامەییە سێ فەرموودە پەيوەست (موصول) ی واتیادا، یەکەمیان دووبارەییە، دوو دەم و سێیەمیش لە تەنھاگانی دانەرن و موسلیم نەگێرپرانەتەو. دەرەموئ: چەند بیستراوێکیشی واتیا). بۆ تیگەیشتنی تەواو لەباسی (شوفە) (بروانە: فیکھی ئاسان/ ۵۱۴ز - ۲۲۴).

٤٢- نامه‌ی به‌کریدان (کتاب‌الاجاره)

١٠٠٢- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَقْبَلْتُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعِيَ رَجُلَانِ مِنَ الْأَشْعَرِيِّينَ فَقُلْتُ مَا عَمِلْتُ أَكْثَرُمَا يَطْلُبَانِ الْعَمَلَ فَقَالَ: (لَنْ أَوْ لَا نَسْتَعْمِلُ عَلَى عَمَلِنَا مَنْ أَرَادَهُ) (الحديث ٢٢٦١، أطرافه في: ٣٠٣٨، ٤٣٤١، ٤٣٤٣، ٤٣٤٤، ٦١٢٤، ٦٩٢٣، ٧١٤٩، ٧٧٥٦، ٧١٥٧، ٧١٧٢) (٧٠)

نهبو مووسا (بمزی خوی لن بن) فهرمووی: خوّم و دوو پیاو له ناموزاگانم، له‌شعهریه‌کانی قه‌ومم، چو‌وینه خزمه‌تی پیغهمبه‌ری خوا (درویدی خوی لن بن) پیاویکیان گوتی: ئه‌ی پیغهمبه‌ری خوا بمانکه به‌سهر کاری شتی، له‌و شتانه که خوا سباردوویانی به‌توو توّی کردوو به‌خاومنیان، ئه‌وی تریشیان هه‌مان قسه‌ی کرد منیش عه‌رزم کرد: قوربان! من نه‌مزانیه که بو ئه‌مه هاتوون، پیغهمبه‌ر (درویدی خوی لسه‌ر بن) فهرمووی: (ئیمه له‌و جوّره که‌سانه ناکه‌ین به‌سهرموکاری کاره‌کانمان که خوّیان هه‌زیان له‌سهرموکاریه‌!). (تاج/٣/٢٧٠ ف-٢).

١٠٠٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا بَعَثَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا رَغَى الْغَنَمَ) فَقَالَ أَصْحَابُهُ: وَأَنْتَ؟ فَقَالَ: (نَعَمْ كُنْتُ أَرْعَاهَا عَلَى قَرَارِيطَ لِأَهْلِ مَكَّةَ). (الحديث ٢٢٦٢) (٧١)

نهبوهوره‌یره (بمزی خوی لن بن) فهرمووی: پیغهمبه‌ر (درویدی خوی لسه‌ر بن) فهرمووی: (خودا هه‌ر پیغهمبه‌ریکی ره‌وانه کردبی، شوانی رانی کردوو) هاوړپیکانی عه‌رزیان کرد: توّیش؟ فهرمووی: (به‌لی منیش شوانیم کردوو: منیش

(٧٠) قال العيني: واخرجه مسلم في المغازي (صحيح مسلم بشرح النووي ج/١٢ ص٢٠٧. باب: التهي عن طلب الأمانة) - المترجم.

(٧١) لم يوافقه مسلم (فتح/٤/٤٦٢- خاتمة كتاب الإجارة) - المترجم.

به چهند قرانی گه له م دهله و مړاند بو خه لکی مه ککه (تاج/ ۲/ ۲۹۷-۴) = تاج، بهرگی دوه م، لاپهړه/ ۲۹۷ فهرموودهی ژماره چوار له و لاپهړمیه دا.

۱۰۰۴ - عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَثَلُ الْمُسْلِمِينَ وَالْيَهُودِ وَالنَّصَارَى كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَأْجَرَ قَوْمًا يَعْمَلُونَ لَهُ عَمَلًا يَوْمًا إِلَى اللَّيْلِ عَلَى أَجْرٍ مَعْلُومٍ فَعَمِلُوا لَهُ إِلَى نِصْفِ النَّهَارِ فَقَالُوا لَا حَاجَةَ لَنَا إِلَى أَجْرِكَ الَّذِي شَرَطْتَ لَنَا وَمَا عَمِلْنَا بِاطِلٍ فَقَالَ لَهُمْ: لَا تَفْعَلُوا أَكْمِلُوا بَقِيَّةَ عَمَلِكُمْ وَخُذُوا أَجْرَكُمْ كَامِلًا فَأَبَوْا وَتَرَكُوا وَاسْتَأْجَرَ أُخَيْرَيْنِ بَعْدَهُمْ فَقَالَ لَهُمَا أَكْمِلَا بَقِيَّةَ يَوْمِكُمَا هَذَا وَلَكُمَا الَّذِي شَرَطْتُ لَهُمْ مِنَ الْأَجْرِ فَعَمِلُوا حَتَّى إِذَا كَانَ حِينَ صَلَاةِ الْعَصْرِ قَالَا: لَكَ مَا عَمِلْنَا بِاطِلٍ وَلَكَ الْأَجْرُ الَّذِي جَعَلْتَ لَنَا فِيهِ فَقَالَ لَهُمَا أَكْمِلَا بَقِيَّةَ عَمَلِكُمَا مَا بَقِيَ مِنَ النَّهَارِ شَيْءٌ يَسِيرٌ فَأَبَيَا وَاسْتَأْجَرَ قَوْمًا أَنْ يَعْمَلُوا لَهُ بَقِيَّةَ يَوْمِهِمْ فَعَمِلُوا بَقِيَّةَ يَوْمِهِمْ حَتَّى غَابَتِ الشَّمْسُ وَاسْتَكْمَلُوا أَجْرَ الْفَرِيقَيْنِ كُلِّهِمَا فَذَلِكَ مَثَلُهُمْ وَمَثَلُ مَا قِيلُوا مِنْ هَذَا النُّورِ). (الحديث ۲۲۷۱، أطرافه في: ۲۲۶۸، ۲۲۶۹) (۷۳).

نهبو مووسای نه شعهری (په زوی خوی لږ) فهرمووی: خوښه ویست (د روډی خوی لمر
بن) دمفه رموی: (داستانی موسولمان و جوله که کان و نه سرانییه کان، و هک
داستانی بیاوی وایه، که که و مه لږ به کړی بگری که هه تا نیواری کاریکي خوی
هه یه، به کړییه کی ناوبراو بوئ ته و او بکه ن، جاکړی کاره کان هه تا نیو مړو
نیش ده که ن و ده لږن: نه کړی تو مان ده وئ و نه نیش بو تو ده که ن،
کاره که به نیو ده چلی به جی ده هیلن خاوه ن کاره که شیان ده لږ: شتی و امه که ن،
ماوهی کاره که تان ته و او بکه ن و کړی خو تان و مړ بگرن به ته و او ی
به لام رازی نه بوون و نیش که یان به نیو ده ناچلی به سر خاوه نه که ی
به جی هیشت، جا تاقمه یه کی تر له پاش نه و ان به کړی ده گری، و مپیان ده لږ:

ئىيۈە ئەم تاقى ئىيۈارەيە تەواو بىكەن ئەو كرىيەى دەم دا بەوان، ھەمموى دەدەم بەئىيۈە، جا ئەوانىش ھەتا كاتى نوپىزى عەصر ئىش دەكەن و دەست ھەلدەگرن و دەلئىن: ئىتر كار ناكەين و ھەرچىشمان كردووہ بۇ خۆت و چىمان كرى دەكەوئ نامانەوئ ئەویش بۇ تۆبى!

ئەویش پىيان دەلىن: باقى مەندەى كارەگەتان تەواو بىكەن، رۆژ زۆرى رۆيشتووہ كەمى ماوہ، بەلام ئەوانىش رازى نابن و وازدەھىنن، بىاوەكەش دەستەپى تر بەكرى دەگرى، كە ماوہى ئەو رۆژە، - واتە: لەنوپىزى عەصرەوہ تا خۆرئاوا بوون - كاربىكەن، ئەوانىش بەگوپى دەكەن و وادەكەن، بەردەوام كاردەكەن تا خۆر ئاوادەبى و سەرپراست دەرەدەچن. جا لەبەر ئەوہ پاداشت و كرى ھەردوو كۆمەلەكە بەتەواوى وەردەگرن بۇ خۆيان. دەى ئەمە نمونەى موسوئلمان و نمونەى ئەم نوورى ئىسلامەيە، كە قەبوولئيان كرددوہ). (تاج/ل۵/ ۲۶۲ ف ۱-۲).

روونكردنەوہ:

ئەم بەھرانە لەم ھەرموودانە وەردەگىرىن:

- ۱- تەمئىل و نمايشت و نمونە ھىنانەوہ دروستە، بگرە سوننەتە، بەمەرجى بۇ روونكردنەوہ: ى رووى راستى بى، نەوەك بۇ چەواشەكردن و بەرەودان بەشتى ناپەوا. لەم روانگەيەوہ ئەو ئەكتەرو نمايشكارانەى كە لەفلىم و نمايشەكانياندا، رۆلى جوان دەبينن، كاريكى باش دەكەن، دەبى بەچاوى ريزەوہ تەماشا بكرين، كورت و پوخت: تمثيل: لەزاتى خۆيا باشە!
- ۲- تەشبيھى خۆاى گەورە بەشتى ترەوہ لەھەندى كاتا بۇ ھەندى مەبەستى رەوا دروستە، وەك ليرەدا خودا تەشبيھ كراوہ بەپىاوە بەكرىگرەكەوہ.
- ۳- بەكرىگرتنى كۆمەلەن، بۇ ئەنجامدانى كارى بۇ كاتىكى ديارى، بەكرىيەكى ناوبرا و دروستە، گەرچى لەفلىقەدا، لەشتى وادا راجىيائى ھەيە

٤- كَوْنُهُ وَمِيهَ كِي زُورٌ بِهِ يَوْمَرِي جِيهَانِي، لَهُمْ جَوْرُهُ كَارُهُ نَهْيُنِي وَغِيْبِيَانُهُ

كَارِي كِي نَابَاشُهُ، زُورْتَر سَهْرَدُهُ كَيْشِي بُو پِيْجَه وَانُهُ مَهَبَسْت!

١٠٠٥ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: اُتِلِقْ ثَلَاثَةٌ رَهْطٍ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ حَتَّى أَوْوَا الْمَيِّتَ إِلَى غَارٍ فَدَخَلُوهُ فَالْحَدَرْتُ صَخْرَةً مِنَ الْجَبَلِ فَسَدَّتْ عَلَيْهِمُ الْغَارُ فَقَالُوا: إِنَّهُ لَا يُنْجِيكُمْ مِنْ هَذِهِ الصَّخْرَةِ إِلَّا أَنْ تَدْعُوا اللَّهَ بِصَالِحِ أَعْمَالِكُمْ.

فَقَالَ رَجُلٌ مِنْهُمْ: اللَّهُمَّ كَانَ لِي أَبَوَانِ شَيْخَانِ كَبِيرَانِ وَكُنْتُ لَا أَغْبِقُ قَبْلَهُمَا أَهْلًا وَلَا مَالًا فَتَأَيَّيْتُ فِي طَلَبِ شَيْءٍ يَوْمًا فَلَمْ أُرْحَ عَلَيْهِمَا حَتَّى نَامَا فَحَلَبْتُ لَهُمَا غُبُوقَهُمَا فَوَجَدْتُهُمَا نَائِمَيْنِ وَكَرِهْتُ أَنْ أَغْبِقُ قَبْلَهُمَا أَهْلًا أَوْ مَالًا فَلَبِثْتُ وَالْقَدَحُ عَلَى يَدَيَّ أَتَنْتَرُ اسْتِيقَاطَهُمَا حَتَّى بَرَقَ الْفَجْرُ فَاسْتَيْقَظَا فَشَرِبَا غُبُوقَهُمَا اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ فَفَرِّجْ عَنَّا مَا نَحْنُ فِيهِ مِنْ هَذِهِ الصَّخْرَةِ فَانْفَرَجَتْ شَيْئًا لَا يَسْتَطِيعُونَ الْخُرُوجَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) :

وَقَالَ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ كَانَتْ لِي بِنْتُ عَمٍّ كَانَتْ أَحَبَّ النَّاسِ إِلَيَّ فَأَرَدْتُهَا عَنْ نَفْسِهَا فَامْتَنَعَتْ مِنِّي حَتَّى أَلَمْتُ بِهَا سَنَةً مِنَ السِّنِّينَ فَجَاءَتْنِي فَأَعْطَيْتُهَا عِشْرِينَ وَمِائَةً دِينَارٍ عَلَى أَنْ تُخَلِّيَ بَيْنِي وَبَيْنَ نَفْسِهَا فَفَعَلَتْ حَتَّى إِذَا قَدَرْتُ عَلَيْهَا قَالَتْ لَا أَحِلُّ لَكَ أَنْ تَفُضَّ الْخَاتَمَ إِلَّا بِحَقِّهِ فَتَحَرَّجْتُ مِنَ الْوُقُوعِ عَلَيْهَا فَانْصَرَفْتُ عَنْهَا وَهِيَ أَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ وَتَرَكْتُ الذَّهَبَ الَّذِي أَعْطَيْتُهَا اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ فَعَلْتُ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ فَافْرِجْ عَنَّا مَا نَحْنُ فِيهِ فَانْفَرَجَتْ الصَّخْرَةُ غَيْرَ أَنَّهُمْ لَا يَسْتَطِيعُونَ الْخُرُوجَ مِنْهَا قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) :

وَقَالَ الثَّالِثُ: اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَأْجَرْتُ أَجْرَاءَ فَأَعْطَيْتُهُمْ أَجْرَهُمْ غَيْرَ رَجُلٍ وَاحِدٍ تَرَكَ الَّذِي لَهُ وَذَهَبَ فَتَمَرَّتْ أَجْرُهُ حَتَّى كَثُرَتْ مِنْهُ الْأُمُوالُ فَجَاءَنِي بَعْدَ حِينٍ فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ أَذْ إِلَيَّ أَجْرِي فَقُلْتُ لَهُ: كُلُّ مَا تَرَى مِنْ أَجْرِكَ مِنَ الْإِبْلِ وَالْبَقَرِ وَالْغَنَمِ وَالرَّقِيقِ فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ لَا تَسْتَهْزِئْ بِي فَقُلْتُ إِنِّي لَا أَسْتَهْزِئُ بِكَ فَأَخَذَهُ

كُلُّهُ فَاسْتَأْفَقَهُ فَلَمْ يَتْرُكْ مِنْهُ شَيْئًا اللَّهُمَّ فَإِنْ كُنْتُ فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ فَافْرُجْ
عَنَّا مَا لَحْنُ فِيهِ فَالْفَرْجَتِ الصَّخْرَةَ فَخَرَجُوا يَمْسُحُونَ). (الحديث ٢٢٧٢) (٣).

ئەبوعەبدوڕەحمان عەبدوڵلاى كورى عومەرى كورى خەطاب، ناسراو
بەئىبنوعومەر (دەزى خوى لى بى) فەرمووى: لەپىغەمبەرم بىست دەيفەرموو: جارى
سى كەس لە پيشينان بەرپىگايەكدا دەرفيشتن، باران داىگرتن، جا شەوى
پەنايان برده ناو ئەشكەوتى لەكۆى، تاوێرى لە كۆەكەوہ گل بوووەو
دەرگای ئەشكەوتەكەى قەپات كرد. جا لەناو خۆياندا گوتيان سەير بکەن
بزەنن چى كردهوہيەكى باشتان كردهوہ بۆ خوا، بەو كردهوانە لە خودا
بپارێنەوہ، سا بەشكوو بەهۆى ئەو كردهوہ باشانەوہ خودا دەروتان لى
بكاتەوہو، لەم تاوێرە رزگارمان بكا..

يەكێكىيان گوتى: خودايە! خۆت ئاگادارى كەمن باوك و دايكێكى
ئىختيارم هەبوون، لەگەڵ چەند منداڵێكى وردا شوانيم بۆيان دەكردو،
بەشوانى بەخۆيانم دەكرد، هەموو جارى كەدەگەرەپامەوہ بۆ مائەوہ رانەكەم
دەكردە پەچەوہو شيرم دەدۆشى وەلەپيشدا دەرخواردى باوك و دايكەم دەدا،
ئەو جا بەشى منالەكانى خۆيشم دەدا، هەتا رۆژى بەشوین لەو مەرى باش دا
دوووركەوتەوہو، دەرنگم بەسەر هات، كە هاتەوہ بۆ مائەوہ شەو بوو، روانيم
باوك و دايكەم خەوتوون، منيش وەك جاران شيرم دۆشى و بۆم بردن و بەديار
سەريانەوہ راوەستام تاكەى خەبەريان بوووەو شيرەكەيان بخۆنەوہ، بەلام
حەزم نەكرد كە خەبەريان بکەمەوہ، وەپيشم ناخۆش بوو كە لەبەر ئەوان
شير بەدم بە منالەكان، منداڵەكانيشم لەو وەختەدا لەبەر پێما لەبرساندا، هەر
دەزرووكانەوہ، هەتا شەبەقى دا ئەمە حالىمان بوو، كە شەبەقى دا ئەوسا
شيرەكەيان خواردەوہ، جا ئەى خودايە! تۆ دەزانى ئەگەر ئەمەم لەبەر

رمزآمەندى تۆ كر دووه، ئەوا دمروويه كمان لى بكه رهوه كه له بهر يكمەن،

بۆ بكه رهوه، كه ئاسمانى لىوه ببينين!

جا خدا كه له بهر يكى لى كردنه وهو ئاسمانيان لىوه دمركه وتو تاو پر كه
تۆزى خزا، به لام نه پانتوانى دمربچن يه كى كى تريان ووتى: خودايه! خۆت
دمزانى كه كچى كى ئامۆزام هه بوو، چهنده پياو ههز له ئافرمەت دهكا ئەوهنده
ههزم لى بوو، كه داواى ئىشى خراپه م لى كرد، خۆى نه دا به دهسته وه، هه تا
سالىكيان دوحارى گرانى و قاتو قرى بوو، وه به ناچارى هات بۆ لام،
سه دوبيست دينارى زيرم داپى له باتى نه وهى كه خۆيم ته سليم بكا، نه وىش
واى كرد جا كاتى دهستم لى گىر بوو، وه له ناو كۆشيا دانىشتم و يستم
به دهستى بگرم، كچه كه گوتى: ئەى عەبدوللا! ئەى بهندهى خدا! له خوا
بترسه و ئەم مۆره به ناڤهوا مه شكينه، ئىتر منىش هه لاسام وازم لى هيناو،
پاره كه يشم پى دا به خۆرايى بۆ خۆى، وه له و حاله ته يشدا زۆر ههزم لى
بوو، جا ئەى خودايه! تۆ دمزانى ئەگەر ئەمەم له بهر رمزآمەندى تۆ كر دووه،
ئەوا دمروويه كمان لى بكه رهوه له م سه خله تىيه، ئىتر خودا دمروويه كى ترى
لى كردنه وهو تا دوو بهشى تاو پر كه له سه ر دمركا كه لاجوو.

سىههميان گوتى: ئەى خودايه! تۆ خۆت ئاگات لىيه، كه من جارى به
قزناخى برنج كرىكار يكم گرت، كه ئىشه كهى ته واو كرد، گوتى: كرىكه مم
بدمرى، منىش گوتم: كرىكه ت نه وەتانی كه چى به دلى نه بوو، وەرى نه گرت،
منىش كه نه و رۆي پارهو كرى كرىكاره كانى ترم هه موودا، وه چه ئتوكه كهى
ئەو يشم هه موو وەرزى ده چاندو به رهه م ده ينا، تاوا زۆر بوو گاگه لىك و رانه
و شترو مهرو چه ند به نده يه كم پى كرى، تا رۆزى كرىكاره كه هاته وه بۆ لام،
گوتى: له خودا بترسه كرىكه مم بدمرى، منىش ووتم: برۆ ئەو رانه و شترو
گاگه ل و رانه مهرو شو انه كانيان به بۆ خۆت، هه مووى هى كرىكه ته، گوتى:
ئەى عەبدى خدا! له خودا بترسه گا لته م پى مه كه، منىش گوتم به راستمه

كالتتت پئ ناكهم، هه مووى هى خوٲه بببه، نئتر نه وئش هه مووى برء بو
خوئ، ؤا نهى خوءاءه! تو ءمزانى نه ؤهر نه مهم له بهر خاترى تو ؤرءووه
نه وا ءمر ؤاى نه شكه و ته ؤه مان به ته واوى بو بكه رموه، ؤا خوءا ءمر ؤاى
به ته واوى بو ؤرءنه ووه تا وئره ؤه خزاو ها تنه ءمره ووه روءشتن.
(تاؤ/ال- ٦٦+ رفاض/ال- ١٧- ١٢/١٢).

١٠٠٦- ؤءننا أبو التعمان ؤءننا أبو عواءة عن أبي بشر عن أبي المتوكل
عن أبي سعبء (رضى الله عنه) قال: (الطلق نقر من أصحاب النبى صلى الله عليه
وسلم) فى سفرة سافروها حتى نزلوا على حى من أحياء العرب فاستضافوهم فأبوا
أن يضيفوهم فلءء سبء ذلك الحى فسعوا له بكل شىء لا ىنفعه شىء فقال
بعضهم لو أتيتهم هؤلاء الرهط الذين نزلوا لعله أن يكون عنء بعضهم شىء فأتوهم
فقالوا: يا أيها الرهط إن سبءنا لءء وسعنا له بكل شىء لا ىنفعه فهل عنء أحد
منكم من شىء فقال بعضهم: نعم والله إني لارقي ولكن والله لقد استصفناكم
فلم تضيفونا فما أنا براق لكم حتى تجعلوا لنا جعلاً فصالحوهم على فطيع من
الغنم فاطلق ىنفل عليه وىقرأ الحمد لله رب العالمين فكأنما نشط من عقال
فاطلق ىمشى وما به قلبه قال فأوفوهم جعلهم الءى صالحوهم عليه فقال
بعضهم: اقسىموا فقال الءى رقى لا تفعلوا حتى نأتى النبى صلى الله عليه
وسلم: فنذكر له الءى كان فننظر ما يأمرنا فقموا على رسول الله صلى الله
عليه وسلم: فذكروا له فقال وما ىذكر لك ألقا رقية ثم قال قد أصبتم اقسىموا
واضربوا لى معكم سهماً فضحك رسول الله صلى الله عليه وسلم قال أبو عبء
الله: وقال شعبة: ؤءننا أبو بشر سمعت أبا المتوكل بهذا) (الحءء ٢٢٧٦،
أطرافه فى: ٥٠٠٧، ٥٧٣٦، ٥٧٤٩) (٧٤).

ئەبو سەئیدى خودرى (رمزى خوى لى بى) فەرمووى: دەستەيى لەيارانى
پىغەمبەر - دروودى خودا لەسەر پىغەمبەر و رمزى خودا لەهەموو
هاورپىيانى بى - دەچن بۆ سەفەرى، دەرپۆن تا لای خىلى عەرب دا لادەدن،
دەيانەوى بەميوان قەبولىيان بکەن بەلام خىلەكە رازى نابن و دايان ناکەن و،
ميوانداريان پى ناکەن، جا ئاغای خىلەكە شت پىوهى دەدا، وه بەزۆر شت
هەولئى لەگەل دەدن، بەلام سوودى نابى بۆى تا هەندىكيان دەلئىن:
بۆ ناچن بۆ ناو ئەم کاروانىيە كەلىردا لايان داوه، سابهشكوو چارەيى
لەلای كەسيان هەبى، جا دەرپۆن بۆلايان و دەلئىن: سەرخىلەكەمان شت
پىوهى داوه و بەزۆر شت هەولئەمان لەگەلئى داوه، بەلام سوودى نىيە بۆى،
ئايە لەلای كەسى لەئىوه چارەيى نىيە؟ يەكيان دەلئى: بىا، بەخوا من
دوعاى گەزەندە دەكەم، بەلام بەخوا چونكە ئىمە داواى ميوانداريمان لى
کردن، كەچى ئىوه داتان نەكردىن و رازى نەبوون، منيش دوعاتان بۆ ناکەم
تاسەر قەلەمانەيىكەمان بۆ دانەنئىن.

ئىنجا رىئەكەون لەسەر بىركەيى بەز، ئىتر ئەويش لەگەلئان دەچى بۆ
لای سەر خىلەكە و لەوى سوورەتى ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ دەخوينئى
بەسەرياو كەمى تفى لى دەدا، و مەهەتا حەوت جار، لەپىشا فاتىحە دەخوينئى،
و ئىنجا بەتەپرايى دەمى پى لى دەكا، ئىتر شت پىوهەدراوهكە وەك و شترئى
لەپەت بەربى، دەست و پاى كرايەوه و هەستا و كەوتە گەرو يەك دەمك
پەلەقازئى و پەلەفرتئى و پەلەپرووسكىي نەما. گوتى: ئىتر ئەو سەر قەلەمانەى
كەلەسەرى پىك هاتبوون بەتەواى دايان پىيان.

جا هەندى كەسيان گووتيان: بابەشى بکەين لەناو خوئمانا، بەلام دوعا
خوينەكە گوتى: دابەشى مەكەن تا دەچينەوه لای پىغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى)
وراستى رووداوهكەى عەرزەكەين هەتا بزائىن ئەو فەرمانى بەچىيە پىمان،
جا كەهاتنەوه لای پىغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) و ئەمەيان بۆى گىپرايەوه،

فهرمووی: چۆنت زانی ئەو دەوایه، گوتی: شتێ راست بوو خودا خستیه ناو دلمهوه، فهرمووی: شتێ باشتان کردووه، دهی دابهشی بکهو و پشکیکیش بۆ من دابنێن له گهڵ خۆتاندا، ههتا به تهواوی دانیابن له دروستی کاره کهیان و لهحه لائی سهرفه له مانه کهیان، ولهو کرێیهی که و مریانگرتوو.

جای یه مبه (درووی خوی له سه ر بێ) له پاش دابهش کردنه که، دیسانه وه ره زامه ندی خۆی دهر بپه وه به زمرده خه نه یی) له گیرانه وه یه کی تاجا هه ندی که سیان ئەمه یان به دل نه بووه، وه دمیانگوت: تۆ له سه ر نامه ی خودا کریت و مرگرتوو، تاکاتی هاتنه وه بۆ مه دینه، گوتیان: ئەه ی یه مبه ره ی خودا! ئەمه له سه ر نامه ی خودا کرێی و مرگرتوو؟ ئەو ییش (درووی خوی له سه ر بێ) فهرمووی: (ره واترین شت که کرێی له سه ر وهر بگرن قورئانی پیرۆزه، که نامه ی خودای که و ره و سه ر و مره) (تاج/ ۴/ ۲۲۳ ف- ۳- ۷۵ ش/ ت/ ن. باسی (الرَّقِیَّةُ بِالْقُرْآنِ الْکَرِیْمِ وَجَوَّازُ أَخَذِ الْأَجْرَ عَلَیْهَا).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نده له م بابه تی دوعاو نووشته کردن به قورئانی پیرۆزه و خواصی قورئان، له په راوی (بَيْنَ يَدَيِ كِتَابِ اللَّهِ) و شه رحه که ی دا کۆمه لی شتی جوان و به سوود و راست و دروستم کۆکردۆته وه. وا لی مردها بۆ سوودی موسوڵمانان هه ندیک ی لی راگو یز ده که ی ن، له خودا داوا ده که م که بیت و فه ری تی به ره مو ی:

فَضَائِلُ الْقُرْآنِ لَا تَعُدُّ لِحِزْرِ بَحْرِهَا الْمَدَى وَالْمَدَى نَذَكُرُ مِنْهَا هَهْنَا مُرَادُنَا نَشْكُرُ مِنْ قَدْ زَادَ مَا أَفَادَنَا مَنْ كَانَ تَوْفِيقَ السَّمَا سَلَمَهُ (تَعْلَمُ الْقُرْآنَ أَوْ عِلْمَهُ!) كَلَامَ رَبِّي إِسْمُهُ الْقُرْآنُ تَشْفِي بِهِ الْقُلُوبَ وَالْأَبْدَانُ

بجيئه تبارك الزمان وطاب من ترتيله المكان
 يا حي يا قيوم يا رحمان اجعل قلوبنا به تزدان
 من معجزات ربنا القرآن على كمال ذاته برهان
 لشرح امر خلقه تبيان نعم المفسر له الزمان
 لاتنقضي عجائب القرآن لأتته معجزة الأزمان
 إن غاص في غوره الأصفران صادا معاً جواهر المعاني
 ونوره للقلب روح ثان ورفعه في آخر الزمان
 بفضلك العميم يا شكور بالصطفى المختار يا غفوراً
 يا حي يا قيوم يا قدير اجعل قلوبنا به تنير
 لاعيش إلا العيش في ظلاله لناظر الحياة من خلاله
 أكرم بمبناه ففي جماله سامى علا معناه في كماله
 يضفي على معناه من ظلاله كأته العروس في حجاله
 قد ضاعف الرية في جلاله كأجمل العروس في غلاله
 بحق ما جاء به محمد تعبئك بلفظه مؤكداً!!
 ورقية به صحيح مسند من ربه الرافي به يسند
 إن الرقى بالآي في القرآن من أهله من طبه الروحاني
 وعندما عرت على الإنسان مالوا إلى طبههم الجسماني
 عليك بالدعاء فالدعاء لكل دائنا هو النداء!!
 فخذ من القرآن ما تشاء لما تشاء يحصل الرجاء!!
 واعلم اذا تأخر العطاء اختار غيره لك السماء
 عليك بالدعاء والنداء ففيهما شفاء كل داء
 إلا الذي يعصي على الشفاء كالموت والهزم والقضاء!!
 ألا عليكم بالشفائين العسل وكلم القرآن أنوار الأمل

يُرقى به قراءة بلا ملل مكرراً، أو مرة حسب العمل
وكتب شيء منه في اناء واكل ما فيه وشرب الماء
منه اجر، بنية الشفاء ثم استعن بخيرة الدواء
النظر في الصحف عبادة و الموت في سبيله شهادة
(الموت آت من آتى الولادة اكرم به في صورة الشهادة)
لبعضهم بعض الخواص ينجلي للمعتنى به، كهندي وعلي
قرآن ربي قلبه ياسين فقلب تاليها بها يلين
ياسين تقرأ على الأموات وجارة لسورة الصافات
ليس لتفريح القلوب مثلها وكل ليل قبل نوم فاتها
إن المدار على الإخلاص وقوة اليقين للإخلاص
يسين والصافات قد تقاسموا (لو- زل) عالم لزل العالم

وجاء في شرح الأرجوزة:

ان الرقية من حيث العموم جائزة خاصة بالقرآن الكريم، وهي مشروعة
ومطلوبة عند الحاجة، بشرط ان تكون بكلام الله تعالى او
بأسمائه وصفاته الكريمة.

لاريب ان كل مسلم يجوز له ان يحصن نفسه وماله وعياله بقراءة آيات
وسور من القرآن الكريم، أو بأدعية الحفظ الواردة في السنة المطهرة النبوية
الشريفة ولكن المدار في التجاح والتيل بالمراد، على قوة اليقين وخلوص النية،
وصدق الإخلاص، ومشروعية الدعوى وخيرية المطلوب، مع مراعاة آداب الدعاء
الأخرى، كاختيار المكان والزمان.

لقد تأكد لدى المنصفين من أهل العلم أن حصول المطلوب ونيل المنى قد
تحقق بأدعية أهل الفضل، وبركة أنفاسهم الطيبة بصورة مشهودة، لا يسع

العقل السليم إنكارها، أو عدم الإعراف بها، حتى أصبحت الحالة من الموروثات الروحية، والحقائق الدينية المعترف بها، لدى الصديق والمخالف!

وكل محاولة لطمس معالم هذه الحقيقة الحية، أياً كان مصدرها، ومن كان منفذوها، وتحت أي شعار كان، محاولة مجهضة إن القرآن الكريم والستة المطهرة، وكذلك الكتب المقدسة لدى أهل الكتاب تؤكد هذا الأمر بقوة، وقد روت لنا أعاجيب من فضل الأدعية وتأثيرها الخارق. ثم إن للرقية أنواعاً، منها ملفوظة يقرأها الرافي على المرقى، ومنها مكتوبة، تكتب في صك، وتعلق على المرقى، كالتمايم المعلقة على الصغار.

ولاريب أن للرقى والعزائم آثاراً عجيبة تتقاعد العقول عن الوصول إلى كنهها، ولها ألفاظ وكلمات مخصوصة وعلى هيئات وكيفيات خاصة، منها ماثورة ومنها مرتبة ومروية من العلماء والمشايع الكاملين من أهل الصلاح والتقوى. إن أولياء الشياطين اليوم بايحاء منها، عندما صدمتهم الحقائق الصارخة، يحاولون تسمية الأشياء بأسماء أضدادها. وقاموا بخزعبلات سحرية متوارثة من سلفهم الخائب، على أمل معارضة ما لأهل الدين من التأثير الروحي الغيبي التابع من الإيمان بالله ورسوله.

١٠٠٧ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ عَسْبِ الْفَحْلِ. (الحديث ٢٢٨٤) (٧٥)

ئيبينوعومهر (رمزي خوايان سن بن) فهرمووى: (پيغهمبر (درودى خوى لسمير بن) نههى كردوو له كرى پهرينى نير له مى وهك نهوه پهرينى ماينى له نهسپى، ياله نيرمه كرى چاك بكرى، وهخاوهنى نيره كهرمه كه يا نهسپه كه كرى نهوه پهرينه له خاوهنى مايينه كه وهربگرى). (تاج/٢/٩٣٠٨ - ب/د/ت/ن).

پایانی

مامۆستای عهسقه لان (رمز او رحمتی خودی لئ بئ) له پایانی ئهم نامه ی به (کریدان) هدا دهفهرموئ: (۳۰) فهرمووده ی بهرزکراو (مرفوع) ی واتیا، پینجیان بئ پشتهن، واته: تهعلیقن، نهوانی تریان په یوهستن، واته: مه وصولن، شازدهیان دووبارهن، هه یانه له م باسه خۆیدا دووباره بۆته وه، هه یانه له باسه کانی پیشتردا، پیشهوا موسلیمیش وهک پیشهوا بوخاری، (رحمت و رمزی خوده یان لئ بئ) هه موو ئهم فهرموودانه ی گیراوه ته وه بیجگه له م چهند ژماره یان:

- ۱- فهرمووده ی (۱۰۰۳ ات= ۲۲۶۲ ف) باسی شوانی کردنی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمز بئ).
- ۲- فهرمووده ی (المسلمون عند شروطهم) بئ پشته و بئ ژماره یه، له فته ح دا، وا له نیوان ژماره (۲۲۷۳) و (۲۲۷۴) دا.
- ۳- فهرمووده که ی ئیبنوعه بباس: (أحقُّ ما أخذتُم علیه أجرًا کتابُ الله) له فته ح دا بئ ژماره یه، واله پیش ژماره (۲۲۷۶) دا.
- ۴- فهرمووده ی (۱۰۰۷ ات= ۲۲۸۴ ف) نه یی کردن له کری ئاوی نیری، هه روا دهفهرموئ: (ههژده بیستراو ئه ئهر- ی سه حابه و تابعینیشی واتیا دا).

تیبینی:

یه که م: سه حیحی بوخاری ده یان شهرحی گه و ره گه و ره ی له سه ره، ئیستاش به رده و ام له هه موو ولاته ئیسلامیه کان، به سه دان زانا خه ریکی روونکردنه وه: یین، که چی هیشتا زیاتر شیکردنه وه له سه ر نوسین هه ل دهگری، ده ی ئهم موخته سه ره یشی هه روایه، له بهر نه وه هه روا به ئاسانی به م جوړه وهرگه رانه کورته، با زۆر پوخت و نایابیش بئ، به ته وای روون ناگریته وه.

دوۋەم: ھۆى دووبارە بوونەۋەى ئەم فەرموۋدانه، لەچەند شوین و بابەتو باسیك دا، لە بوخارى پیرۆزدا، دەگەرپتەۋە بۆ چەند ھۆى جىاجىيا، ئەگەر كەسى پەراۋىكى گەورە لەسەر ئەم باسى دووبارەبوونەۋەىە بنووسى ئەۋەپەرى ناكەۋى. ۋەك ئەۋە:

۱- فەرموۋدەكە خۆى چەند بابەتپكى جىاجىياى لەخۆگرتوۋە، ۋەك فەرموۋدەى: (بُنَيَّ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ = فەرموۋدەى ژمارە ۵- لەم كىتەبە) كەباسى شەھادەو زەكاتو ھەج و رۆژۋى واتىا، لەبەر ئەۋە ئەم فەرموۋدەىە بۆ ھەر پىنج بابەتەكە دەست دەدا، ھەر لەبەر ئەۋەشە كە بۆ ھەر پىنج بابەتەكە دەكرى بەبەتگە.

۲- ھۆى تر زۆرە بۆ دووبارەبوونەۋە، لىرەدا ئەۋەندەبزانين بەسە: كەزۆرىنەى بەھرە نەينىيەكانى صەحىحى بوخارى شەرىف وا لەدووبارەبوۋەكانى دا.

سەيەم: باسى ئەم بابەتە كە بەكرىدانه، لە فىقھى ئاساندا ۋالەبەرگى دوۋەم دا، لە لاپەرە ۵۲۴/ز-۲۲۹.

۴۳- (نامه‌ی به‌ره‌و روکردنه‌وه = حه‌واله) (کتاب الحوالات)

(ب‌روانه فیهی ئاسان/ ۲/ ۴۸۲ز- ۲۱۲. بۆ تیگه‌یشتنی ته‌واو له‌م باسه)
 ۱۰۰۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ فَإِذَا أُتْبِعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَتَّبِعْ). (الحديث ۲۲۸۷، أطرفاه في: ۲۲۸۸، ۲۴۰۰) (۷۱)

ئه‌بوهوره‌میره (ب‌م‌زی خ‌وی ل‌ی ب‌ی) له‌ خو‌شه‌ویسته‌وه دم‌فه‌رم‌وی: (قه‌رزک‌و‌ی‌ری پ‌یا‌وی ده‌وله‌مه‌ند گ‌ه‌لی س‌ته‌مه! زۆر نا‌ره‌وا‌یه نه‌گ‌هر که‌سی‌کی‌شتان له‌لایه‌نی قه‌رزازه‌که‌ی خو‌یه‌وه، به‌ره‌و رو‌وی پ‌یا‌وی‌کی ده‌وله‌مه‌ند ک‌رایه‌وه، که‌ئه‌و پ‌یا‌وه ده‌وله‌مه‌نده له‌باتی قه‌رزازه‌که‌ی خو‌ی قه‌رزه‌که‌ی پ‌ی‌ب‌داته‌وه، ئه‌وه باب‌ج‌ی قه‌رزه‌که‌ی له‌و ده‌وله‌مه‌نده وه‌رب‌گری‌ته‌وه) (تاج/ ۲/ ۳۴۹- از- ۱۶۶- ش/ د/ ت/ ن).

روونکردنه‌وه:

له‌ (فیهی ئاسان) دا، به‌رگی دو‌وه‌م لا‌په‌ره (۴۸۴) زنجیره: (۲۱۲) با‌سی: هه‌واله = حه‌واله (الحوالة) دم‌فه‌رم‌وی: (هه‌واله یا حه‌واله، وشه‌یه‌کی له‌بنه‌رم‌تدا عه‌ره‌بییه، له‌زمانا به‌مانا گ‌واسته‌نه‌وه‌یه له‌ عور‌فی شه‌رع‌یشا بریت‌یی له‌ گ‌واسته‌نه‌وه‌ی ما‌فیک له‌ئه‌ست‌وی که‌سی‌که‌وه بۆ ئه‌ست‌وی که‌سی‌کی تر. راستیه‌که‌ی فرو‌شتنی قه‌رز به‌قه‌رز، به‌لام له‌به‌ر پ‌ی‌دا‌وی‌ستی، ر‌ی‌گ‌ه‌ی پ‌ی‌درا‌وه، سه‌ربه‌ل‌گ‌ه‌ی در‌وست بو‌ونی هه‌واله ئی‌جماعه، له‌گ‌ه‌ل ئه‌و قه‌رم‌ووده‌یه‌ی که‌ شی‌خان ده‌ی‌گ‌ی‌رنه‌وه، که‌ پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر (درو‌دی خ‌وی له‌م‌ر ب‌ی) دم‌فه‌رم‌وی: (قه‌رزک‌و‌ی‌ری ده‌وله‌مه‌ند گ‌ه‌لی س‌ته‌مه! تاد‌ا‌ویی قه‌رم‌ووده‌که).

قهرزی مردوویش دروسته ههواله‌ی سه‌رکه‌سی تر بکری

۱۰۰۹- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذْ أَتَى بِجَنَازَةٍ فَقَالُوا: صَلِّ عَلَيْهَا فَقَالَ: (هَلْ عَلَيْهِ ذَنْبٌ؟) قَالُوا: لَا قَالَ: (فَهَلْ تَرَكَ شَيْئًا؟) قَالُوا: لَا، فَصَلَّى عَلَيْهِ ثُمَّ أَتَى بِجَنَازَةٍ أُخْرَى فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلِّ عَلَيْهَا قَالَ: (هَلْ عَلَيْهِ ذَنْبٌ؟) قِيلَ: نَعَمْ قَالَ: (فَهَلْ تَرَكَ شَيْئًا؟) قَالُوا: ثَلَاثَةٌ ذَنَائِرٍ فَصَلَّى عَلَيْهَا، ثُمَّ أَتَى بِالثَّلَاثَةِ فَقَالُوا: صَلِّ عَلَيْهَا قَالَ: (هَلْ تَرَكَ شَيْئًا؟) قَالُوا: لَا قَالَ: (فَهَلْ عَلَيْهِ ذَنْبٌ؟) قَالُوا: ثَلَاثَةٌ ذَنَائِرٍ قَالَ: (صَلُّوا عَلَيَّ صَاحِبِكُمْ) قَالَ أَبُو قَتَادَةَ: صَلِّ عَلَيْهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَيَّ ذَنْبُهُ، فَصَلَّى عَلَيْهِ (الحديث ۲۲۸۹، طرفه في: ۲۲۹۵) (۳۷).

سه‌له‌مه‌ی کو‌ری نه‌کو‌ه‌ع (مردوی خوی لئ بئ) فه‌رمووی: جاری له‌خزمه‌ت خو‌شه‌ویست دا دانیشتبووین، له‌وکاته‌دا ته‌رمی مردوویه‌کیان بو‌ هی‌نا که نو‌یژی مردووی له‌سه‌ر بکا، عه‌رزیا‌ن کرد قوربان: نو‌یژی له‌سه‌ر بکه، فه‌رمووی: (نایا قهرزی که‌سیکی له‌سه‌ره؟) گوتیان: نه‌خیر قهرزازی که‌س نییه، فه‌رمووی: (نایا له‌پاش خوی مائیکی لئ به‌جی‌ماوه؟) عه‌رزیا‌ن کرد: نه، له‌پاش خوی سامانی به‌جی نه‌هیشتوو، ئیتر پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بئ) نو‌یژی ته‌رمی له‌سه‌ر کرد.

له‌پاشا ته‌رمی تریان بو‌ هی‌نا، عه‌رزیا‌ن کرد: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا نو‌یژی له‌سه‌ر بفه‌رموو: ، فه‌رموویه‌وه: (نایا قهرزی له‌سه‌ره؟) گوتیان: به‌لئ. فه‌رمووی: (نایا مالی، شتیکی لئ به‌جی‌ماوه؟) گوتیان: ئا: سی دینای له‌پاش به‌جی‌ماوه، ئیتر له‌سه‌ر نه‌ویش نو‌یژی مردووی کرد، له‌پاشا ته‌رمی سی‌هه‌میان هی‌نا بو‌ی، عه‌رزیا‌ن کرد: قوربان بفه‌رموو! نو‌یژی له‌سه‌ر بفه‌رموو، فه‌رمووی: (نایا هیچی به‌جی هیشتوو؟) گوتیان: نه، فه‌رمووی: (نایا

قهرزی لهسهره؟) عهرزیان کرد: ئا، سئ لیره ی زیڤری لهسهره، فهرمووی: (ده خوتان نویژ لهسهر مردووکه تان بکه ن! ئه بوقه تاده، که یه گئ بوو له هاورپیانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لهسهر بی) ، لهوئ بوو عهرزی کرد: قوربان! ئه ی پیغه مبه ری خودا! تۆ نویژه که ی لهسهر بکه، ئه و سئ لیرمه لهسهر من من دهیده مه وه به خاومن قهرزه که، با ئه م موسولمانه ئه م به هره که وره یه ی له کیس نه چی، پیغه مبه ریش (دروودی خوی لهسهر بی) نویژی لهسهر مردووکه کرد. (تاج/۲/۹۳۴۶).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۴- نامه ی دهسته به ربوون (که فالهت) (کتاب الکفاله)

(بروانه فیهی ئاسان/ ۱۲/ ۴۹۴ز- ۲۱۶ بۆ زیاده به هره و تیگه یشتن)

۱۰۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) : أَنَّهُ قِيلَ لَهُ: أَبْلَغَكَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا حِلْفَ فِي الْإِسْلَامِ) ؟ فَقَالَ قَدْ خَالَفَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَ قُرَيْشٍ وَالْأَنْصَارِ فِي ذَارِي (الحديث ۲۲۹۴، طرفاه فی: ۶۰۸۴، ۷۳۴۰) (۷۸).

عهرزی ئه نه سی کور ی مالکیان کرد: ئایا ئه و فهرموودمه ی پیغه مبه ر که یشتوو پیت، که ده فهرموئ: (په یمان به ستن له ئیسلامدا نییه) ئه نه س فهرمووی: له مائی منا پیغه مبه ر (دروودی خوی لهسهر بی) په یمانی دۆستایه تی و برایه تی به ست، له نیوانی کۆچکاران که له هۆزی قوره یش بوون، به شیوه ی گشتی و له نیوانی یاریده دهران (أنصار) دا، که له خه لکی مه دینه بوون. (ت/۵/۲۰۳-ف- ۳+۴+۵ز-۵۸) (فیهی ئاسان/ بهرگی/ ۱۲- ۴۹۴ز-۲۱۶).

روونکردنه وه:

په یوه ندى ته هم فهرمووده یه به باسه که وه له و رووه وه یه که چوونه ژیر په یمان و په یمان به ستن له سهر شتی ره و، جوړیکه له دهسته به ربوون، چونکه دهسته به ربوون له یاسا نامه ی خودادا، بریتیه له نه ستو گرتنی کاریکی باش، به بی و ده ل (عرض) ده ی په یمان به ستیش له ئیسلاما شتی که له بابته.

۱۰۱۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَوْ قَدْ جَاءَ مَالُ الْبَحْرَيْنِ قَدْ أُعْطِيَكَ هَكَذَا وَهَكَذَا) وَهَكَذَا فَلَمْ يَجِئْ مَالُ الْبَحْرَيْنِ حَتَّى قُبِضَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمَّا جَاءَ مَالُ الْبَحْرَيْنِ أَمَرَ أَبُو بَكْرٍ فَنَادَى مَنْ كَانَ لَهُ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِدَّةٌ أَوْ دَيْنٌ فَلْيَأْتِنَا فَأَتَيْتُهُ فَقُلْتُ: إِنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لِي كَذَا وَكَذَا فَحَتَّى لِي حَتِيَّةٌ فَعَدَدْتُهَا فَإِذَا هِيَ خَمْسُ مِائَةٍ وَقَالَ: (خُذْ مِثْلَيْهَا) (الحديث ۲۲۹۶، أطرافه في: ۲۵۹۸، ۲۶۸۳، ۳۱۲۷، ۳۱۶۴، ۴۳۸۳) (۷۹).

جابیری کوری عه بدوللا - رمزی خویان لن بی - فهرمووی: پیغه مبه (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی پیغ: (نه گهر مال (سهرانه ی) به حرمین هات، نه وهنده و نه وهنده و نه وهنده ته ده می) نیر وارپکه و مالئ سهرانه ی به حرمین هه نه هات هه تا پیغه مبه (دروودی خوی لسمر بی) گیانی پاکی سپارد. به لام کاتی مال که گه یشته، نه بوبه کر (رمزی خوی لن بی) بوو بوو به جینشین، فرمانی فهرموو جارچی جاری دا: هه رکه سی به لئین یاقه رزیکه هیه له سهر پیغه مبه - دروودی له سهر - با بی بو لای ئیمه، منیش چووم و عه رزیم کرد: پیغه مبه (دروودی خوی لسمر بی) واو وای به من فهرموو، نه ویش لاگو یلیکی له مال که داپیم، که ژماردم پینجسه دبوو، فهرمووی: دوو نه وهنده ی تریش هه لبره بوو خو ت). (ریاض/ ۱۲/ ۲۱۴ ف ۶۹۱).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۵- نامه‌ی جیداری، واته: وه کالهت (کتاب الوکاله)

(پیشگی پروانه فیهی ئاسان، بهرگی/۲ - ۲۲۰-۵۰۰ بۆ تیگه‌یشتنی ته‌واو له‌م بابه‌ته)

۱۰۱۲- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَعْطَاهُ غَنَمًا يَقْسِمُهَا عَلَى صَحَابَتِهِ فَبَقِيَ عَتُودٌ فَذَكَرَهُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (ضَحَّ بِهِ أُنْتُ). (الحديث ۲۳۰۰، أطرافه في: ۲۵۰۰، ۵۵۴۷، ۵۵۵۵) (۸۰).

عوقبه‌ی کوری عامیر (رمزی خوی لئ بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لئسم بئ) برکه‌یی رانی پیم دا، که دابه‌شی بکه‌م به‌سهر هاوړیکانم دا بۆ قوربانئ، گیسکی مایه‌وه، عهرزی پیغه‌مبه‌رم کرد: قوربان! گیسکی ماوه‌ته‌وه، فه‌رمووی: (ئه‌ویش بکه به قوربانئ بۆ خۆت) (فیهی ئاسان ال - ۵۰۰-۲۲۰).

۱۰۱۳- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ كَانَتْ لَهُمْ غَنَمٌ تَرْعَى بَسْلَجٍ فَأَبْصَرَتْ جَارِيَةً لَنَا بِشَاةٍ مِنْ غَنَمِنَا مَوْتًا فَكَسَرَتْ حَجَرًا فَدَبَحَتْهَا بِهِ فَقَالَ لَهُمْ: لَا تَأْكُلُوا حَتَّى أَسْأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْ أُرْسِلَ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَنْ يَسْأَلُهُ وَأَنَّهُ سَأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ ذَلِكَ أَوْ أُرْسِلَ فَأَمَرَهُ بِأَكْلِهَا. (الحديث ۲۳۰۴، أطرافه في: ۵۵۰۱، ۵۵۰۲، ۵۵۰۴) (۸۱).

که‌عبی کوری مالیک (رمزی خوی لئ بئ) ده‌فه‌رموئ: که‌نیزه‌کیکم هه‌بوو، له‌لای رانه‌که‌مان بوو، روژی ده‌بینئ مه‌رئ پی‌کراوه، خه‌ریکه ده‌مرئ، ئیتر

(۸۰) أخرجه مسلم في الأضاحي، باب: سن الأضحية، رقم: ۱۹۶۵.

(۸۱) لم يوافقه مسلم على تخريجه (فتح/۴-۷۸) خاتمة كتاب الكفالة والوكالة) - المترجم.

کہنیشکہ کہ، بہردیٰ لہت لہت دہکاو تیژی دہکا، ئہوجا مہرہکہ بہو چہقؤ
بہردینہیہ سہر دہپرئ، کہعب کاتی بہکارہکہی زانی فہرمووی: لی ی
مہخؤن ہہتا لہ پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر ہن) دہپرسم لہم بارہیہوہ، یا
فہرمووی: ہہتا کہسی دہنیرم بو خزمہت پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر ہن) کہ لہم
بارہیہوہ پرسیری لی بکات، دواپی خوی لی ی پرسی یا کہسیکی نارد لی ی
پرسی، فہرمووی: (بیخؤن). (تاج/۴/۲۶۷-۲۷۰)

بہیوہندی ئہم فہرموودہیہ بہباسہکہوہ لہو رووہوہیہ، کہ جیدارو شوان
لہکاتی ناچاریدا، بہرپرسن نین، بہمہرجی دریقی لہئہرکی سہرشانی خویان
نہکەن، وەك ئەم رووداوہ.

۱۰۱۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَقَاضَاهُ فَأَعْلَظَ فَهَمَّ بِهِ أَصْحَابُهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (دَعُوهُ فَإِنَّ لِصَاحِبِ الْحَقِّ مَقَالًا) ثُمَّ قَالَ: (أَعْطُوهُ سِنًا مِثْلَ سِنِّهِ) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَا نَجِدُ إِلَّا أَمْتًا مِثْلَ مَنْ سِنِّهِ فَقَالَ: (أَعْطُوهُ فَإِنَّ مِنْ خَيْرِكُمْ أَحْسَنَكُمْ قَضَاءً)
(الحديث ۲۳۰۶، أطرأفہ فی: ۲۳۰۵، ۲۳۹۰، ۲۳۹۲، ۲۳۹۳، ۲۴۰۱،
(۲۶۰۶، ۲۶۰۹) (۸۲).

ئہبہوہرہرہ (دروودی خوی لی ہن) فہرمووی: پیاوئ فہرزی لہسہر پیغہمبہر (دروودی
خوی لہسر ہن) بوو، ہات بو خزمہتی بہشیوہیہکی رەق و تەق داوای فہرزہکہی
لی کردہوہ، ہاورپیانی پیغہمبہر - دروودی خودا لہ پیغہمبہر رو رەزای خودا
لہ ہاورپیکانی بی- ویستیان تہمی بکہن، بہقسہ یا بہنازاردان، لہسہر ئہوہ
چؤن بیوئی وا لہرووی پیغہمبہردا ئہنجام دہدا، پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر ہن)
فہرمووی: (مہکەن، وازی لی بیئن، چونکہ خاوہنی ماف ریگہی گوتاری
ہہیہو، مافی ئہوہی پی دراوہ کہ قسہی خوی بکا) ئہوجا فہرمووی:

(وشریکی پی بدن که له سیره و شتره که ی خوئی دا بی) عه رزیان کرد:
قوربان! و شتری و امان لا نییه، که له ته مه نی و شتره که ی خوئی دا بی، مه گهر
و شتریکی ته مه ن گه وره تری پی بدهین فهرمووی: (بیدن پی، له راستیدا
مروقی باش هه میشه قهرزی خه لک به باشی ده بزیریته وه).

جیگه ی په یومندی ئه م فهرمووده یه له و رسته یه دایه که دمه رموی:
(أعطوه: بیدن پی) چونکه ئه م فهرمان کردنه به جیدارو وه کیل بو
دانه وه ی قهرزه که، ئه مه ییش دووشت ده گه یه نی: جیداری و وه کاله ت دروسته،
دووم: جیداری له قهرز دانه وه ش دا ده بی.

١٠١٥ - عَنْ مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ وَالْمُسَوَّرِ بْنِ مَخْرَمَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَامَ حِينَ جَاءَهُ وَقَدْ هَوَّازَنَ مُسْلِمِينَ فَسَأَلُوهُ أَنْ يَرُدَّ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ
وَسَبَّيَهُمْ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (أَحَبُّ الْحَدِيثِ إِلَيَّ
أَصْدَقُهُ فَاخْتَارُوا) إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ إِمَّا السَّبْيَ وَإِمَّا الْمَالَ وَقَدْ كُنْتُ اسْتَأْنَيْتُ بِهِمْ).
وَقَدْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) انْتِظَرَهُمْ بَضْعَ عَشْرَةَ لَيْلَةً حِينَ قَفَلَ
مِنَ الطَّائِفِ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَيْرَ رَاٍ إِلَيْهِمْ إِلَّا
إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ قَالُوا: فَإِنَّا نَخْتَارُ سَبْيَنَا فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي
الْمُسْلِمِينَ فَأَتَى عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ قَالَ: (أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ إِخْوَانَكُمْ هَؤُلَاءِ قَدْ
جَاءُوا تَائِبِينَ وَإِنِّي قَدْ رَأَيْتُ أَنْ أَرُدَّ إِلَيْهِمْ سَبْيَهُمْ فَمَنْ أَحَبَّ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيبَ بِذَلِكَ
فَلْيَفْعَلْ وَمَنْ أَحَبَّ مِنْكُمْ أَنْ يَكُونَ عَلَى حَظِّهِ حَتَّى نُعْطِيَهُ إِيَّاهُ مِنْ أَوَّلِ مَا يُفِيءُ اللَّهُ
عَلَيْنَا فَلْيَفْعَلْ) فَقَالَ النَّاسُ: قَدْ طَيَّبْنَا ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَهُمْ
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (إِنَّا لَا نَذَرِي مَنْ أَذِنَ مِنْكُمْ فِي ذَلِكَ
مِمَّنْ لَمْ يَأْذَنَ فَارْجِعُوا حَتَّى يَرْفَعُوا إِلَيْنَا عُرْفَاؤَكُمْ أَمْرَكُمْ) فَارْجَعَ النَّاسُ فَكَلَّمَهُمْ
عُرْفَاؤُهُمْ ثُمَّ رَجَعُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرُوهُ أَنَّهُمْ قَدْ طَيَّبُوا
وَأَذْنُوا). (الحديث ٢٣٠٧، أطرافه في: ٢٥٨٤، ٢٥٣٩، ٢٦٠٧، ٣١٣١،

(٤٣١٨، ٧١٧٦). (الحديث: ٢٣٠٨، أطرافه في: ٢٥٤٠، ٢٥٨٣، ٢٦٠٨، ٣١٣٢، ٤٣١٩، ٧١٧٧) (٨٣).

عوره وه دمفه رموی: مهروانی کوری چه کمه ومیسومری کوری
مه خرده مه (همزی خوی لئ بی) فهرموویان: هوزی هه وازین له پاش ته و او بوونی
غمزای حونه نین، نیسلام بوون و، دهسته یه کیان هاتن بۆ لای پیغه مبه ر (دروودی
خوی لئسر بی) داوایان لیکی کرد: که مال و ژن و خیزانه به دیل گیراوه کانیان پی
بداته وه، نه ویش پیی فهرموون:

(من بهش به حالی خۆم چه زم له قسه ی راسته، قسه و گفتوگو هه تا
راستربیی خوشه ویستره له لای من، که و ابو یه کی له دوو شته هه لئبژیرن: یا
دیه کانتان پی بدمه وه، یا ماله کانتان، وه من گه لیکیش چاومروانیم کردن،
سابه شکو نیوه نیسلام ببین و بۆ لام هه تا شته کانتان پی بدمه وه، به لام
نیوه هه رنه هاتن بۆیه منیش تالانی و دیله کانم دابهش کرد، نه وه بوو
پیغه مبه ر (دروودی خوی لئسر بی) که له غمزای تائیف گه راپه وه، ده شه و زیاتر
چاومرواری نه وانی کرد سابه شکو بچن بۆ خزمه تی، هه تا شتومه که کانیان پی
بداته وه. وه فده کهیش که زانیان پیغه مبه ر (دروودی خوی لئسر بی) هه ریه کی له و دوو
شته یان پی دمه تاته وه، گو تیان: که واته دیله کانمان دمویته وه.

نیتر پیغه مبه ر (دروودی خوی لئسر بی) هه لئسایه وه له ناو موسولمانه کاند
ووتاریکی فهرموو، سوپاس و ستایشیکی جوانی وای خودای گه وره ی کرد،
که ههر شایانی نه و زاته بی، نه و جا فهرمووی: له پاش سوپاس و ستایشی خودا
نه م برادرانه، که برای نایینی نیوهن که نوینه ری هه وازینن، په شیمان
بوونه ته وه له کاری ناشیرینی خویان و نیسلام بوون و هاتوون بۆ لامان، منیش
له بهر نه وه برپارم داوه که زن و مناله به دیل گیراوه کانیان پی بدمه وه، به لام

ئىۋە بەكەيفى خۇتەن يەككى لەم دوو رىگەيە ھەلبۇزىرن: يەكەم:
 ھەركامىكتان پىي خۇشە كە بەپىاۋەتى بەشى خۇي رەت بىكەتەۋەو بىداتەۋە
 پىيان ئەۋە زۇر باشە، دووم: ھەركامىكتان پىي خۇشە كەلەسەر بەشى خۇي
 بىمىنى بابمىنى، بەلام ئەۋەي كەلايەتى لەم خاۋو خىزانە دىلانە بارەتى
 بىكەتەۋە، بىاندەينەۋە بەكەسو كارەكانيان، ھەتا لەيەكەم تالانى كە خودا
 دەپەرەخسىنى بۇمان تۆلەي ئەۋەي بۇ دەكەينەۋە.

مەردومەكەش غەزەلەن كەرد: قوربان! لەبەر خاترى تۆۋ لەسەر فەرمانى
 تۆ ھەموومان ھەزدەكەين بەپىاۋەتى، بەبى ۋەجەل بىاندەينەۋە،
 پىغەمبەر (دروۋى خۇي لەسەر بى) فەرموۋى: ئىستا ئىمە بەروۋنى نازانين بۇ ئەم
 مەسەلەيە كى رازى بوۋەو كى رازى نەبوۋە، لەبەر ئەۋە ئىستا بىرۋەۋە بۇ
 جىگەو رىگەي خۇتەن، لەدۋايدا سەركارو چاۋەشەكانتان ۋەلامەكانى
 ئىۋەمان بەبوۋەو بەنەبوۋە بۇ بەينەۋە، خەلەكەكەش رۆيشتەۋە
 سەركارەكانيان يەكەيەكە قەسەيان لەگەل كەردن، ھاتنەۋە بۇ خەزمەتى
 پىغەمبەرۋە غەزەلەن كەرد: كە خەلەكەكە بەخۇشەنۋى خۇيان و
 بەرمەزەمەندى خۇيان، دىمانەۋى منال و ژنە دىلەكانيان پى بدەنەۋە).
 (بىرۋانە: تاج/۸/۱۷۶ز - ۷۱۰ - للأمير المن والفداء.. + تاج/۸/۲۳۷ز - ۹۶ - غەزەي
 حۈنەين ف-۱).

روۋنكەرنەۋە:

لەپاش ئازادكەردنى مەككەي پىرۋز لەبىستى رەمەزانى سالى ھەشتى
 كۆچىدا، پىغەمبەرۋە سوپاكەي لەپىنجى شەشەلانى ھەمان سال دا، لەمەككە
 دەرچوۋن، رۆيشتن بۇ غەزەي ھۆزى ھەۋازىن، كەناسراۋە بە غەزەي حۈنەين،
 جا لەشكرى ھەردوۋلا بەرامبەر يەكترى راۋەستان، سوپاكەي پىغەمبەر (دروۋى
 خۇي لەسەر بى) لەسەرەتاۋە شەكستىان ھىنا، بەلام لەئەنجاما لەپاش نەبەردىكى

سەخت، لەشکری ناموسو ئامانەکان شکاو هەڵیان تۆرانندو، سەرو مالیان بو بە تالانی بۆ سوپای ئیسلام، وە پێغەمبەر (درودی خۆی لەسەر بێ) وەک لە فەرموودەکەدا دەفەرموێ: لەپاش چاو پر وانییەکی زۆر، تالانییەکی دابەش کرد بەسەر جەنگاو مەرەکاندا، بەلام دواوی تکای لێ کردن کەژن و منالە دیلەکانیان بۆ رەت بکەنەو.

ژیاننامەی مەخرەمە لەپێشەو رابوو، مەرپوان لە پیاوان (رجال) ی صەحیحی بوخارییە، پێشەو موسلیم لەصەحیحی موسلیم دا گیرانەوێ لەووە ئەنجام نەداو. ئەم مەرپوانە کۆری ئەو حەکەمەییە کە نووسەری پێغەمبەر بوو، وە پێغەمبەر نەفی کرد بۆ تائیف.

تەمەنی لەکاتی گۆچی دواوی حەزەرت دا لەدەوری هەشت سالاندا بوو، ئیمامی عوسمان لەسەردەمی جێنشینی خۆی دا کردی بەنووسەری خۆی، بەرە بەرە زāl بوو بەسەر هەست و هۆشی ئیمامی عوتمان دا، هەتا وای لێ هات عوتمان لەقەسە دەر نەدەچوو، مەرپوان کۆری مامی حەزەرتی عوسمان بوو، یەکی بوو لەهۆیەکانی کوشتنی پێشەو عوسمان، لەروژی جەنگی ئەل جەمەل دا، لەگەڵ عائیشە بوو لەدژی پێشەو عەلی، موعاویە کردی بەسەرەکشاری مەدینە. ئیبنو عەبدول بەر (رەحمەتی خۆدی لێ بێ) لە ئیستیعابا هێرشێکی توندو تیز دەکاتە سەر مەرپوان، بەتایبەتی کۆمەڵی لەو هەلبەستانە یاد دەکا، کە عەبدو پرەحمانی برای مەرپوان لەزەمی مەرپوان دا گوتویانی، دەلی: بەهۆی شەرەدەمییەکەو لەنیوانی خالیدی کۆری یەزیدی کۆری موعاوییەداو لەنیوانی مەرپوان دا روو دەدا، لەسەر ئەم شیوەیە مەرپوان دەرمان خوارد دەکری: (مەرپوان بۆ سووکایەتی بەخالید دایکی مارە دەکا، روژی لەسەر شتی دەبی بە شەرە دەمیان، مەرپوان قەسە رەق بەخالید دەلی و تانە ناشرین لە دایکی خالید دەدا، کەژنی خۆیەتی، مەرپوان دەچی بۆلای دایکی و سکالای حالی لەلا دەکا، ئەویش دلتیای دەکا کە تۆلەیی لێ

دہستینی، ودمرمان خواردی دہکاو دہیکوژی، لہبہر نہوہ مہشہوورہ کہ مہروان بہدہستی ژن کوژراوہ، لہسائی شہستو پینجی کؤچیدا، لہتہمہنی شہستو سی دا. ہہندی دہلین: لہتہمہنی شہستو ہہشت دا مردوہ.

مہروان فہفتی زوری ہہبووہ لہپہیرہوان کہ فہرموودہکانی نہویان گیراوتہوہ، خوشی لہم زاتانہ کہلہ ہاورپیانی پیغہمبہرن، گیرانہودی ہہیہ، لہعومہرو عوسمان وعہلو زہیدی کوری ثابتو کہسانی تریش (رہزاو رجمہتی خودا لہ ہہموویان بی). (بو نہم مہبہستہ تہماشای بہرگی سیہہمی فیقہی ناسان، لاپہرہ/۸۵۱ بفرمہوون).

۱۰۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: وَكَلَّنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِحِفْظِ زَكَاةِ رَمَضَانَ فَأَتَانِي آتٍ فَجَعَلَ يَحْثُو مِنَ الطَّعَامِ فَأَخَذْتُهُ وَقُلْتُ وَاللَّهِ لَأَرْفَعَنَّكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِنِّي مُحْتَاجٌ وَعَلَيَّ عِيَالٌ وَلِي حَاجَةٌ شَدِيدَةٌ قَالَ فَخَلَّيْتُ عَنْهُ فَأَصْبَحْتُ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (يَا أَبَا هُرَيْرَةَ مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ الْبَارِحَةَ؟) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ شَكَا حَاجَةَ شَدِيدَةً وَعِيَالًا فَرَحِمْتُهُ فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ قَالَ: (أَمَّا إِنَّهُ قَدْ كَذَبَكَ وَسَيَعُودُ). فَعَرَفْتُ أَنَّهُ سَيَعُودُ لِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنَّهُ سَيَعُودُ فَرَصَدْتُهُ فَجَاءَ يَحْثُو مِنَ الطَّعَامِ فَأَخَذْتُهُ فَقُلْتُ لَأَرْفَعَنَّكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: دَغْنِي فَإِنِّي مُحْتَاجٌ وَعَلَيَّ عِيَالٌ لَا أَعُودُ فَرَحِمْتُهُ فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ فَأَصْبَحْتُ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (يَا أَبَا هُرَيْرَةَ مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ؟) قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ شَكَا حَاجَةَ شَدِيدَةً وَعِيَالًا فَرَحِمْتُهُ فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ قَالَ: (أَمَّا إِنَّهُ قَدْ كَذَبَكَ وَسَيَعُودُ).

فَرَصَدْتُهُ الثَّلَاثَةَ فَجَاءَ يَحْثُو مِنَ الطَّعَامِ فَأَخَذْتُهُ فَقُلْتُ: لَأَرْفَعَنَّكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهَذَا آخِرُ ثَلَاثِ مَرَّاتٍ أَلَا تَزْعُمُ لَا تَعُودُ ثُمَّ تَعُودُ قَالَ دَغْنِي أَعْلَمَكَ كَلِمَاتٍ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهَا قُلْتُ: مَا هُوَ؟ قَالَ إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَافْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ اللَّهُ لَا

إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ حَتَّى تَخْتِمَ الْآيَةَ فَإِنَّكَ لَنْ يَزَالَ عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ وَلَا يَفْرَبَنَّكَ شَيْطَانٌ حَتَّى تُصْبِحَ فَخَلَيْتُ سَبِيلَهُ.

فَأَصْبَحْتُ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ الْبَارِحَةَ؟) قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ زَعَمَ اللَّهُ يَعْلَمُنِي كَلِمَاتٍ يَنْفَعُنِي اللَّهُ بِهَا فَخَلَيْتُ سَبِيلَهُ قَالَ: (مَا هِيَ؟) قُلْتُ: قَالَ لِي: إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَأَقْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ مِنْ أَوَّلِهَا حَتَّى تَخْتِمَ الْآيَةَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَقَالَ لِي لَنْ يَزَالَ عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ وَلَا يَفْرَبَنَّكَ شَيْطَانٌ حَتَّى تُصْبِحَ وَكَانُوا أَحْرَصَ شَيْءٍ عَلَى الْخَيْرِ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (أَمَّا إِنَّهُ قَدْ صَدَقَكَ وَهُوَ كَذُوبٌ تَعْلَمُ مَنْ تُخَاطَبُ مِنْذُ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟) قَالَ: لَا قَالَ: (ذَاكَ شَيْطَانٌ) (الحديث ۲۳۱۱، أطرأه في: ۳۲۷۵، ۵۰۱۰).

ئەبۇھورەیرە (رەزى خۇى لى بىن) فەرەمۇۋى: جارى بېغەمبەر (دروودى خۇى لەسەر بىن) ئاگادارى سەرفىتەرى رەمەزانى پىسپاردىم، جا زەلامى ھاتو دەستى کرد بە خۇراک بردن لە کۆمەلەى سەرفىتەکە بەگوڭل دەيمائىه ناو کۆشى منىش گرتەم و گوتەم: بەخو دەتەم بۇ خزمەتى بېغەمبەر (دروودى خۇى لەسەر بىن) تا تۆلەى ئەم تاوانەيەت لى بىستىنى، کەدزى دەکەيت، بەلام کابرا پاراپەو دە گوتى: ئەمە ھى ئاتاج و ئەدارايانە، منىش نەبوو دە ئاتاجم، گەلى نەدارام و سەرمەراى ئەو ھەش خىزانىكى زۆرى رەش و رووتەم وابەسەرەو دە، لەبەر ئەو دە منىش وازم لىيەيتنا، بۇ بەيانى ھەزەرت (دروودى خۇى لەسەر بىن) فەرەمۇۋى: ئەى ئەبۇھورەیرە! ئەرى دوى شەو چىت لەدیلەکەت کرد؟ گوتەم: قوربان! ئەى بېغەمبەرى خو! سکاالى لەدەست نەبوونى و بەسەراکەوتنى خىزانى زۆر کرد، منىش بەزەيىم پيا ھاتەو دە بەرەلایىم کرد، فەرەمۇۋى: ئەدى ئەو دەروى لەگەل کردوۋى ديسان دیتەو دە.

ئىتر لەبەر فەرمايشتەکەى ھەزەرت (دروودى خۇى لەسەر بىن) زانىم کە ئەو کابرايە ديسان دیتەو دە بۇ دزى، جا خۇم لى داگرت، تاھاتەو دە دەستى کرد بەلامشت

لیدان له خۆراکه که منیش گرتمه و هو گوتم: به خوا دمتبهم بۆ دادگایی بۆ لای پیغه مبهری خودا، ئەو خۆی دزمانی که مافت چیه، گوتی: ئەم جارمیش وازم لێ بێنەو مەم بە، ئەم خۆراکه خۆشی هی نەداراو ئاتاجانەو منیش نەداراو ئاتاجم و کۆشی خیزانی رهشو روتیشم به سەردا که وتوو، به خوا ئیتیر نایه مه وه، منیش به زمییم پیا دا هاته وه و وازم لێی هینایه وه، بۆ سبهینێ چه زمرت فەرموو یه وه: ئەی ئەبوهورمیرە! دیله کهت چی لێ کردوو؟ گوتم: قوربان! دیسانه وه سکاڵای له دهست نه بوونی و پێویستی کردو دهیگوت خیزانی زۆری به سهرمه و یه ئیتیر منیش رهحم پێی جولاو به ره لاییم کردوه، فەرموو یه وه: ئەوه درۆی له گه ل کردوویت هه م دیس دیته وه!

جا له شهوی سییه م دا خۆم بۆ مه لاس داو خۆم لێی داگرت، تا هاته وه هه م دیسان دهستی کردوه به لاله و ئیچ دان له رزقه که، منیش پرم پیا دا کردوه و گوتم: ئەمجارمیان دمتبهم بۆ دادگایی کردن بۆ لای پیغه مبهری خوا، ئەمه سییه م جاره تو ئەم درۆیه ده که ی، گوايه ئیتیر نایه یته وه که چی هه م دیسانه وه دیته وه، که چی گوتی: ئەگەر وازم لێ بێنیت چه ند و وشه یه کی سوکه ئەو که مت فیرده که م، که خوا به هۆی ئەوه وه سوودو قازانجت پێ ده گه یه نی. گوتم: کوا؟ کامانه ن؟ گوتی: کاتی که ده چیته سه ر نوینی خه و تنه که ت نایه ته لکورسی بخوین، که نایه تی ﷲ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، هه تا کۆتایی ده وری بکه ره وه و نایه ته که به ته واوی بخوین، ئیتیر له ته رمفی خودا وه پاسه وانیکت بۆ دیاری ده کری ئیشکت ده کری وه هه تا به یانی شه یان توخت نا که وێ!

جا بۆ سبهینێ خۆشه و یست (بروودی خوی لسه ر به) که له خودای گه و ره وه ناگادرای کاره که کرابوو، فەرموو ی پیم: ئەری دیله کهت چی لیکرد؟ عه رزیم کرد: قوربان! ئەی رابه ری یه زدان به قسه ی خۆی چه ند وشه یه کی پێ نیشان دام، گوايه ئەو ووشانه ئەو سووده یه م پێ ده گه یه نی، که ئەو ووتی ئیتیر

منیش بهرهللاییم کرد، فهرمووی: نهو وشانه کامانهن؟ گوتم: دیله کهم پیی گوتم: کاتیک دهچیته سهر نوین، نایه ته لکورسی به ته واوی بخوینه که نه م نایه ته یه (اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ)، دهیگوت: ئیتر له لایه نی یه زدانه وه پاسه وانئ به دیارته وه ده بی، وه تا به یانی شهیتان و جنوکه نزیکت نابنه وه.

پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بی) فهرمووی: نه دی نه م قسه یه ی راسته، که به توی گوتوو نه مه یه کی که له بیت و فهرمو سوودی نایه ته لکورسی، وه لی نه م دیله تۆخوی درۆزنه نه ی نه بوهورمیره نه دی دزمانی که نه مه سی شه وه تۆ له گه ل کی دا گفتوگو ده که ی؟ گوتم: نه، نا نازانم، فهرمووی (دروودی خوی له سهر بی): نه وه شه یاتینی بوو! (ریاض الصالحین/ ۳/ ۸۱۸ ف- ۱۲ ز- ۱۸۳ + تاج/ ۵/ ۳۰۰ ف- ۲۲ ز- ۸۲).

له عه ینی و فه تحول باریدا، زۆریان له به هره گانی نه م فهرمووده یه نووسیوو، وه ک جنوکه که نه و خۆراکانه دهخۆن که مروف دهیخوات، جاری واده بی مروف دهیانبینی به زمانی مروف قسه ده که ن، دزی و فرو فیل ده که ن نه م فهرمووده یه به لگه یه له سهر گه وره یی نایه ته لکورسی، نه و خۆراکه ی ناوی خودای له سهر یادنه کری، شه یاتینی و جنوکه لیی دهخۆن، دز له کاتی گرانی دا دهستی نابهری، عوزر قبول کردن کاریکی باشه، پۆشینی نه یینی و عه یب و نه نگه ی خه لکی کاریکی په سه نده، هه روا دمفه رموون: به لگه یشه له سهر نه وه که و مرگرتن و فیربوونی دانایی و زانستی باش، هه میسه نیچیری پیاوی موسو لمانه، بۆیه له هه رلا چنگی بکه وی هه ر له خۆی جوانه.

جا به نده له م روانگه یه وه ده ئیم: و مرگرتنی زانست له به دگار (فاسق) و بی برپا دروسته و ناردنی فیرخوازو قوتابی و خویندکار بۆ دمه وه ی ولاتی ئیسلامی دروسته له قورئانی پیرۆزدا، له داستانی یاخی بوونی شه ییتانا، زۆر په ندو حیکمه ت و به هره ی واتیادا، ته نانه ت له گوته گانی شه ییتانیش دا که قورئان ده یگێریته وه زۆر به هره ی واتی.

هەر لاهم بابەتەیه ئەم چیرۆکە:

دەلێن: سید شەریفی جورجانی (دەستە خودی لێ بە) کە خۆی سوننی و زانیایەکی گەورەیه لەکەڵ کۆمەڵەی فەقێ تری سوننی دا، لەخزمەت نەصیرەددینی طوسی دا، کتێبی شەرحە مەواقیف دەخوینن، کە دانراوی نەصیرەددینی طوسی شیعیه، تا ماوەیهکی زۆر لەلای دەخوینن، وەبۆ بەرژەومندی خوێندنەکیان، دلی پادەگرن و ریزی هەستی دەگرن. تا پاش ماوهێ نەصیرەددینی مامۆستایان نەخۆش دەکەوێ، ئەوانیش بۆ حەقی وەفا دەچن بۆ سەردانی و سەرخۆشی لێ کردنی، مامۆستای طوسی فەقیکانی خۆی بەئەهلی راویژ دەزانی: بەئومیدی ئەوەی چارەییکیان لەلای، پێیان دەلی: فەقێنە! لەم حالی سەرەمەرگەدا حاتم شەرە بەتایبەتی بۆگەنی دەمم، خۆم و هاونشینانمی هەراسان کردوو، دەبی هۆی چی بی؟

سید شەریفی جورجانی پێی دەفەرموێ: (... ئەوە هی ئەو ناماقولییانەیه کە لە کۆتایی شەرحە مەواقیف دا، دەرپاری حەزەرتی ئەبوبەکر و عومەر و عوسمان نووسیوتە، هەروا هی ئەو رەف و جەینانەیه کە لەکاتی دەرەکان دا، دەرپاری ئەم زاتانە دەتکرد، ئەمە بەرای سزای سەختەر و لەدواوە! طوسیش بەحەسرەتەوه دەلی: بۆ ئیوه لەوان! تازە لەدەستم چوو، دەنا یەك وشەم فێر نەدەکردن.

١٠١٧- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ جَاءَ بِلَالٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِتَمْرٍ بَرْنِي فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مِنْ أَيْنَ هَذَا؟) قَالَ: بِلَالٌ كَانَ عِنْدَنَا تَمْرٌ رَدِيٌّ فَبَعْتُ مِنْهُ صَاعَيْنِ بِصَاعٍ لِنُطْعِمَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (عِنْدَ ذَلِكَ أَوْهَ أَوْهَ عَيْنُ الرَّبَِّا عَيْنُ الرَّبَِّا لَا تَفْعَلْ وَلَكِنْ إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تَشْتَرِيَ فَبِعِ التَّمْرَ بِبَيْعِ آخَرَ ثُمَّ اشْتَرِهِ) (الحديث ٢٣١٢) (٨٤)

نەبوسەعییدی خودری (رمزی خوی گموری لئ بئ) فەرمووی: جاری بیلال (رمزی خوی لئ) خورمای بهرنی که جۆره خورمایه کی زۆر نایابه، خریلهیه کی زمر دباوه، هینای و داینا بۆ پیغه مبهەر که نۆشه بکا، پیغه مبهەر (دروودی خوی لئ سەر بئ) فەرمووی: (نەمه هی کوئییه؟) بیلال فەرمووی: خورمایه کی نایه خمان هه بوو، یهک به دوو فروشتم به مه، هه تا پیشکەشی پیغه مبهری خوشه ویستی بکهین، تانۆشی بفرمووی: که بیلال وای فەرموو: حەزرمەت فەرمووی: (وای! وای! نەوه سوودی پهتییه، نەوه سوودی تهواوه، به لام کاتی ویستان مامه لهی و نەنجام بدن، خورماکهی خۆت به فروشتنیکی سهر به خو بفروشه، نەوسا به به هاکهی خورماکهی تر بکهر). (پروانه: فەرموودهی: ۲۲۰۱ که له م بهرگه دا له پیشه وه رابوورد).

بیلالی کوپی رهباحی حه بهشی (رمزی خوی لئ بئ) ناورداره به بانگدەری پیغه مبهەر، یه کی که له موسو لمانه هه ره پیشینه کان، ده لئین: حه وته م کهس بووه که ئیسلام بووه، دایکی ناوی حه مامه بوو، برایه کی هه بوو ناوی خالید بوو، خوشکیکی هه بوو ناوی عه فره بوو، پیاویکی که له گه تی لاوازی سه وزه بوو، زۆر دلباک بوو زۆر موسو لمانیکی جوان و راست و دروست بوو، له سەر ئیسلامه تی بته رسته کان نازارو نه شکه نجه یه کی زۆریان دا، ئومه ییه ی کوپی خه ل ه ف له قرجه ی گه رمای نیومرۆدا، له سەر زیخ و لی زیخه لانه که ی مه که که، له سەر گازمره ی پشت ته خت رای ده کی شاو تاو پیریکی گه وره ی ده خسته سەر سکی و پیی ده گوت: یا کافر ده بی به موحه ممه د، یا نەمه حالته تاده مری، له سەر ئه م حاله نه بوبه کر له م کاته دا بی نی، کپی و ئازادی کرد.

له هه موو شه رگه و غه زاو مه لبه نده کانه دا، له خزمه ت پیغه مبهەر دا ناماده ی شه ر بووه، هه می شه له خزمه ت پیغه مبهەر دا بووه، لیی جیا نه دبووه مه گه ر له کاتی تایبه ت دا، له کاتی په یمان به ستنه که دا پیغه مبهەر (دروودی خوی لئ سەر

(ب) کردی به برای نه بو عوبه یدهی جه راج، له پاش و مفاقی پیغه مبه ریش (درویدی خوی
 لسم ب) بیلال ده چوو، بو غه زاگردن، هه تا له سه رده می جینشینی عومهردا
 له شام له ته مه نی شهست و سئ سائیدا گیانی پاکی سپارد.

ئهم زاتانه گیرانه و میان لیوه ئه نجام داوه: ئه بو به کړو عومهر و ئوسامه و
 عه بد و ئلای کوری عه مرو کهسانی تریش، له فه تحول باریدا ده فه رموی؛
 بیلال سئ فه رمو و دهی له بو خاریدا هه یه، پیغه مبه ر زور خوشی
 ده ویست، وار ئه ده که وئ: بیلال خوا بو ی دمه ر خسی ئی ئومه ییه ی کوری
 خه له ف ده کوژی، ئه بو به کړی صدیق به م هه ئه به سته پیرو زبایی و ده ست خوشی
 لی ده کا:

هینأ زادك الرحمن خیرأ فقد أدركت تاركأ یابلألأ

واته:

پیرو زب، بیلال! خوا پیرو زیکا تۆله ی خۆتت سه ند له دو ژمنی خوا

١٠١٨- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ الْحَارِثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جِيءَ
 بِالتَّعِيمَانِ أَوْ ابْنِ التَّعِيمَانِ شَارِبًا فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَنْ كَانَ
 فِي الْبَيْتِ أَنْ يَضْرِبُوهُ قَالَ فَكُنْتُ أَنَا فِيمَنْ ضَرَبَهُ فَضَرَبْنَاهُ بِالنَّعَالِ وَالْجَرِيدِ
 (الحديث ٢٣١٦، طرفاه في: ٦٧٧٤، ٦٧٧٥) (٨٥)

عوقبه ی کوری حاریث (د مزی خوی ل ب) فه رمووی: پیاوئ هه بوو، ناوی
 نوعه یمان بوو، یه کئ بوو له هاوه لانی پیغه مبه ر، له گه ل سو پای ئیسلام، له دژی
 ببیروایان ئاماده ی غه زای به در بوو، ئه نصاری بوو، جارئ ئهم نوعه یمانه یان
 به سه ر خوشی هیئا بو خزمه تی پیغه مبه ر، پیغه مبه ریش (درویدی خوی لسم ب)
 فه رمانی به وانه دا، که له ماله که دا بوون، ئاده ی لیئ دهن، فه رمووی: جا من

خۆم یه كێك بووم لهوانه كه لییمان دا، ئیتر به سۆل و پهلكه خورماو شتیوا لییمان دا. (تاج/۳-۲۵۲ف-۲ز-۹۶- باسی هه‌ددی ئاره‌قخۆر).

په‌یومندی ئەمه به‌باسه‌كه‌وه له‌وه‌دایه، كه پێغه‌مبهر ئاماده‌بووانی كردوو به‌جێداری خۆی، كه هه‌دد له‌سهر نوعه‌یمان جی به‌جی بکه‌ن، كه‌واته وه‌کیلی و جێداری لهم جۆره شتانه‌دا دروسته‌و ده‌بی.

عوقبه‌ی كورپی حارث رۆژی ئازادبوونی مه‌ككه، ئیسلام بوو له‌بوخاری دا سی فهرمووده‌ی هه‌یه،، له‌سهرده‌می نه‌زانیدا ئیمامی خوبه‌یب ئەم عوقبه‌یه كوشتی. له‌سهرده‌می جێنشینی زوبه‌یردا به‌دمردی خودا ده‌مری - رمزاو ره‌حه‌مه‌تی خودای لی بی-.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٤٦- نامه‌ی کیتلانو زهوی دان به مولکانه

باب: الحَرْثُ وَالْمَزَارَعَةُ

١٠١٩- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ غَرْسًا أَوْ يَزْرَعُ زَرْعًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَهِيمَةٌ إِلَّا كَانَ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ وَقَالَ لَنَا مُسْلِمٌ حَدَّثَنَا أَبَانُ حَدَّثَنَا قَتَادَةُ حَدَّثَنَا أَنَسٌ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ٢٣٢٠، طرفه في: ٦٠١٢) (٨٦).

ئهنه‌س (رمزای خوی لی بن) فهرمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خوی له‌سهر بن) ده‌فهرمووی: (ههر موسولمانی نه‌مامی بنیژی، یاشتی بجینی، بالئهمی، كه‌سی، ئازله‌ی، لی بخوات، یا ههر سوودیکی تری لی وهرگیری، ده‌بی به‌خیر و به‌خشش بۆی).

ماموستای عهسقه لانی لهشیگردنه وهی ئەم فەرموودهیه دا دمفەر موئ: (..خوازهی ئەم فەرموودهیه ئەمەیه: پاداشی ئەو بەردهوام دەبی مادام ئەو ئەمامە، یا ئەو چینراوهی بمینی، تەنانەت ئەگەر خاوەنەکەشی یاجینەرەکەشی بمری، یا خاوەنیتی ئەو چینراوه بگوێزێتەو بە کەسی تر هەروایەو، خێرەکە ی ئەو بەردهوامە، ئەو هوش کە دمفەر موئ: هەر موسولمانی یا هەر گیانداری لەسەر شیوەی گشتی، بەلگە ی ئەو، هەر موسولمانی ئازادبی یا کۆیلە، ژن بی یا پیاو، بەدین بی یا نافەرمان، کاریکی وا ئەنجام بدا، کە گیانداران کەلکی لی وەربگرن، بوئ دەبی بەخیرو خیرات و بەخشش و خیری نەپراو...).

بەندەیش دەلیم: چینراو نەوونەو وینەیه، دنا هەموو کاریکی رهوای بەردهوام هەمان خیرو پاداشتی بو هەیه، هەتا کەسی بەهرە ی لی وەربگری، وەهەتا گیانداری کەلکی لی وەربگری، وەك: بیرو کاریزو پردو مرگەوت و کتیب و خانوو و شتی تری لەم بابەتە، لەپاش مردنی خاوەنیشی هەروا لەپاش گواستنه وهی خاوەنیتیشی واتە: نەقلی مۆلکیه تی، خیرو پاداشتی دروستکەری یەکەمی هەر دەمین، ئەو هوش مەعنای وانیه، ئەگەر کەسی دووهم کاتی ئەوشتە دەکړی و دەیکا بەخیرو خیری ئەو ناگات، بەلکو هەموولا خیریان دەگا، بو خودا چی تی دەچی.

١٠٢٠ - عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ رَأَى سِكَّةً وَشَيْئًا مِنْ آلَةِ الْحَرْثِ فَقَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لَا يَدْخُلُ هَذَا بَيْتَ قَوْمٍ إِلَّا أَذْخَلَهُ اللَّهُ الدَّلَّ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ وَاسْمُ أَبِي أُمَامَةَ صُدِّيُّ بْنُ عَجْلَانَ) (الحديث ٢٣٢١) (٨٧).

ئەبو ئومامە سودەى كۆرى عەجلانى ئەل-باھىلى - (بىزى خۇى لى بى) جارى
 ھەوجارو يەرەقو گاسنو شتى تىرى لەكەرەسەى جووت بىنى، فەرمووى:
 بەگووى خۆم لەزارى پىرۆزى ھەزرىمە ژنەوت، دىفەرموو: (ئەمە سەربىكا
 بەھەر مالىكا، خودا دەىكا بەمايەى ژىردەستى و كەساسى بۆيان!).

روونکردنەو:

مەبەستى سەرەكى لەم فەرموودەىە دوو شتى سەرەكىيە: يەكەم
 موسولمان سەرەكەنە كشتو كال و مالدارى و شتىوا، بەجۆرىكىوا
 كەدوورىان بخاتەو ەلدروستكردى ھىزى سەربازى پىويست، بەلكو لەپلەى
 يەكەما دەبى گرنگى بەجى بەجى كرىنى ئەم ئايەتە بدەن كە دىفەرمووى:
 ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾. دووهم: فەلايى و كشتىارى و شتىوا، لك و
 بۆبى زۆرى لى دەبىتەو، وەك: مافى ملكانەو مافى ھەزاران و مافى زەكات.
 زۆرىنەى كاتىش ئەم جۆرەشتانە سەردەكىشن بۆ يەكى لەم دوو شتە: يەكەم
 بەرپرسىارى لای خوا لەقىامەتا. دووهم: داماوى و كەساسى و ژىردەستى ئاغاو
 خاومەن مولك.

ئەوەى لەبەر چاوە، ھەتا كو ئەمىرۆكەش لەولاتى ئىسلاما، لەمسكىن و
 فەلاو جوتىار كەساسىرو بىنەواتر نىيە، كەواتە ئەم فەرموودەىە
 بەپىچەوانەى فەرموودەى يەكەم نىيە، بەلكو مەبەست لەھەردولا پلەى
 (اعتدال) و مامناوەندىيە، كەنەشيش بسوتى و نەكەباب و نەدەست.

ئەبو ئومامەى باھىلى ناوى سودەى كۆرى عەجلانە، لە ھۆزى باھىلەىە
 خۆى دىفەرمووى: كاتى ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ
 الشَّجَرَةِ﴾ لە قورئانى پىرۆزدا لەپەسەن و مەتخى بەشدارانى بەيەتەى
 رضواندا ھاتەخوارەو، ەرزى خۆشەويستەم كرد: قوربان! منىش يەكىك

بووم لهو کۆمه لهی که له ژێر ئەم شێخه له دا پهیمانم دا بهتۆ، فهرمووی: (تۆ له منی و منیش لهتۆم).

ههروا خۆی دهفهرمووی: له غهزایه کا جوومه خزمهت چه زههت (درویدی خۆی
 (سهر به) عهرزیم کرد: قوربان! نزام بۆ بکه که خودا لهم غهزایه دا شه هید
 بوونم به نسیب ببی. به لام خو شه ویست فهرمووی: (اللهم سلمهم و غنمهم)
 واته: (خودایه! لهم غهزایه دا همم بی وهی و سهلامه تیان بکهو همم تالانیان
 به نسیب بفهرمووا!)

ئه بو ئومامه (همزی خۆی لی به) له حومس، له شام دمییا، ده لێن: دوا هه مین
 کهس بووه له هاوه لانی پێغه مبهری نازیز که له شام مردووه. گێرانه وهی زۆری
 له خو شه ویسته وه ئه نجام داوه، زۆرینهی گێرانه وه کانی شامیه کان دهی گێر نه وه.
 له ههتج و عهینی دا دهفهرمووی: سێ فهرموودهی له بوخاری دا ههیه، ههروا
 مامۆستای عهینی دهفهرمووی: ... ئه وه پهری داماوای و که ساسی واله ناو فه لاو
 جوتیارو و مرزێر هکانی میسر دا، چونکه دهر به گه کان زال بوون به سه ریا ناو
 به وه پهری چه و سانه وه دهیان چه و سین نه وه، لێیان دهن زیندانیان دهکن، وهک
 کۆیلهی زهر خریده رهفتاریان له گه ل دهکن، به هه یج شیوه ی ناتوان خۆیان
 له چنگی ئەم سته مکارانه رزگار بکهن، ههتا کور له باتی باوک دهگرن! ئه بو
 ئومامه له ته مه نی نه وه دو یهک سالی دا، له سالی هه شتاو یهکی کۆچی دا
 له شام به مردنی خوا دهمری، (رهزاو رهحه تهی خودای لی به).

١٠٢١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ أَمْسَكَ كَلْبًا فَإِنَّهُ يَنْقُصُ كُلَّ يَوْمٍ مِنْ عَمَلِهِ قِرَاطًا لَا كَلْبَ حَرْثٍ أَوْ مَاشِيَةٍ). قَالَ ابْنُ سِيرِينَ وَأَبُو صَالِحٍ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِلَّا كَلْبَ غَنَمٍ أَوْ حَرْثٍ أَوْ صَيْدٍ). وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَلْبَ صَيْدٍ أَوْ مَاشِيَةٍ (الحدیث ٢٣٢٢، طرفه فی: ٢٣٢٣) (٨٨).

ئەبۇھورەيرە (بەزى خۇي لى بى) لە خۇشەويستەۋە دەفەرمۇي: (كەسى سەگى رابگىرى كە سەگى پاسى زەۋى و زارو، پاسى ران و ئازەل نەبى، ھەموو رۇزى دووپارچە لەپاداشى كىردەۋى باشى كەم دەبىتەۋە).

لەگىرەنەۋەيەكى تىرىدا: (..كەسەگى پاسى ران و كىلگەۋ راۋ نەبى..).

لەگىرەنەۋەيەكى تىرىدا: (..كەسەگى پاسى ئازەل و راۋپىكىردن نەبى...).

روونكىردنەۋە: (بروانە: تاج/۲/ ۲۵۷ ز ۱۷۱).

لېرىدا مامۇستاي مەزن ئىبن جەجەرى عەسقىلانى، روونكىردنەۋە: يەكى نايابى ھەيە كە گۈزەنەۋەي بۇ ئىرە، لەم رۇزگارەدا زۇر لەبارە، چونكە ئىستا واباۋە كەلەۋلاتى خۇرئاۋا ئەم ياسايە چەسپاۋە: (بەپلەي يەكەم مافى سەگ و بەپلەي دوۋەم مافى ژن و بەپلەي سىيەم مافى پىاۋ رەچاۋ دىكىرى!).

عەسقىلانى دەفەرمۇي: لەم فەرمۇدەيەدا ئەۋەي واتيا كەراگرتى سەگ، بۇ راۋو پاس دروستەۋ رەۋايە، ھەروا ئەگەر لەبەر ھەر بەرژەۋەندىيەكى رەۋاي تر رابگىرى، يا لەبەر پىشگىرى لەھەر زىانى رابگىرى، كەۋاتە پوختەي كار ئەمەيە: (راگرتى سەگ بەبى كارپىۋوون و بەخۇرايى ناباشەۋ مەكروھە چونكە دەبىت بەھۋى تۇقانى خەلك و دووركەۋتەۋەي فرىشتە لەۋشۈيەنە...).

لەراستى دا لەم رۇزگارەي ئىمەدا سەگ بۇ زۇر مەبەستى رەۋاۋ گىرگ بەكارنەھىنرى، ۋەك سەگى پۇلىسى، سەگى چاۋساغ، سەگى ئەزموۋنى پىشكى و بەكارھىنانى سەگ لەمەۋدا زانستى و ھونەرىيەكاندا، كەبەئازەل تر ناكىرى، چونكە سەگ زۇر زىرەكە، زوۋشت فېردەبى دەتۋانى فەرمان جى بەجى بكا.

جا لهم کاتانهدا که سهگ رابگیرئ بؤ مه بهستی رهوا راگرتنه کهی پاداشی باشی ههیه، نهک گوناھ، چونکه سهگیش بهر ئه و فهرموودیه دهکهوئ که دمهفرموئ: (فی کل ذات کبد حرّی أجرٌ = نهوئ تهپایی ژیانی تیابئ خیری بی دهمئ).

وهکی تر: کهراگرتنی سهگ دروست بی، بهمهرجی خوئ دیاره بهرومدهکردنی بهچکهشی ههر دروسته، بهههمان مهرج، بهلام بهپی توانا پیشگیری لهزیانهکانی بکری، وهک: کوتانی پزیشکی ههتا نهبی بههوی هاربوونی کهسئ، ههرومهنا نههیلرئ ببئ بههوی پیس و پوخلئ و نازاردانی مهردوم بههوی ومپین و شتی تری واوه، یان لهبهر برسیتی بجئ شتی دمرو دمراوسئ بدزیئتو بیخوات.

عهسقهلانی دمهفرموئ: ئهم فهرموودیه کراوه بهبهلگه لهسهه نهوه، که ههر سهگئ دروست بی رابگیرئ پاکه، چونکه خوئیپاراستنی زور زهحمهته.

باسی نهوئ ههرشتی بؤ شتی دروست کراوه

۱۰۲۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (بَيْنَمَا رَجُلٌ رَاكِبٌ عَلَى بَقَرَةٍ انْفَقَتْ إِلَيْهِ فَقَالَتْ: لَمْ أَخْلُقْ لِهَذَا خَلْقْتُ لِلْجَرَّائَةِ) قَالَ: آمَنْتُ بِهِ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ (وَأَخَذَ الدَّئِبُ شَاةً فَتَبِعَهَا الرَّاعِي فَقَالَ لَهُ الدَّئِبُ: مَنْ لَهَا يَوْمَ السَّبْعِ يَوْمٌ لَا رَاعِيَ لَهَا غَيْرِي) قَالَ: آمَنْتُ بِهِ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ. قَالَ الرَّاوِي عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: وَمَا هُمَا يَوْمَانِ فِي الْقَوْمِ (الحديث ۲۳۲۴، أطرافه في: ۲۴۷۱، ۳۶۶۳، ۳۶۹۰) (۸۹).

ئهبوهورمهیره (مزی خوئ لئ به) لهخوشهویستهوه (مروندی خوئ لئ به) دمهفرموئ: جارئ پیاوئ سواری رهشه ولاخئ بوو بوو، رهشه ولاخهکه ناوری لئ دمداتهوهو پیئ دهلئ: من بؤ ئهمه دروست نهکراوم، من بؤ سواربوون و

بارھه لگرتن دروست نه کراوم، به لکوو من بو جووت کردن دروست کراوم، خوا هر شتیکی بو شتی دروست کردوو، مروق بو خواپهرستی، گا بو جووت کردن. جا خه لکه که له مه سهرسام بوون و هانایان برده بهر یادو ذیکری خوا، گوتیان: سوبحانه لالا، نامه خوا له کاری خوا، ره شه ولاخ قسه دهکا! جاحه زمرت (درویدی خوی لسمر بن) فهرمووی: (نه گهر هندی کهس سهرسام مهبین له قسه کردنی نازهلای بی زمان، به لام من خوم و نه بوبه کری صدیق و عومهری فاروق باومردمه کین بهم گفتوگوویه، سهرسام مهبین به شتی وا بو خوا چی تی ده چی، نهو کهسه ی نادمیزادی هیئاوخته قسه ده توانی نازهلایش بهینیتته قسه، فهرمووی: جاری گورگی مهری دهرپنی له بهر شوانی، شوانه که شوینی ده که وئ و دهنیشیتته سهری، ههتا لیی ده سینیتته وه، جا گورگه که پیی ده لی: نهی نهو روزه که رور رورزی دپندهیه و، جگه له من شوانی تری نییه، کی قوتاری دهکا له چنگم!.

مهردومه که گوتیان وه: سوبحانه لالا! حه زمرت (درویدی خوی لسمر بن) فهرمووی: من و نه بوبه کری صدیق و عومهر باومر به مه ده کین. نه بوسه له مه که گیرمرووی نه م فهرموودیه له نه بوهورمیره وه، فهرمووی: نهو کاته ی که پیغمبه ر (درویدی خوی لسمر بن) نه م شایه تیه ی دها بو نه بوبه کرو عومهر، خویان له وی حازر نه بوون، به لام له بهر نه وه ی پشت سوورده بی له نیمان و باومری پته ویان، به ههرچی که پیغمبه ر ی خوا بیضه رموی، بویه له نادیار شایه تیان بو دها. (تاج/۲/۳۵۸ ز-۱۷۱ ف-۲).

۱۰۲۳ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَتِ الْأَنْصَارُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): اَقْسِمُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ إِخْوَانِنَا التَّخِيلَ قَالَ: (لَا) فَقَالُوا: تَكْفُونَا الْمَثْوَةَ وَتَشْرِكُكُمْ فِي الثَّمَرَةِ قَالُوا: سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا. (الحديث ۲۳۲۵، طرفاه في: ۲۷۱۹، ۳۷۸۲) (۹۰).

ئەبۇھورەیرە (ھەزرى خۇى لى ھى) ھەرمووى: يارىدەمدەران ەرزى پېغەمبەريان
کرد: قوربان! بەبۇنەى كۆچکردنى كۆچكارانەو ە خزمەت جەنابتا ە
مەككەو ە بۇ مەدینە، كېشەى نەبوونى و ئاتاجى دروست بوو، جا ئیمە بۇ
چارەسەرى ئەم كېشەى پېشنىيار دەكەین كە جەنابت باخ و بېستانەكانى
ئیمەى يارىدەمدەران (انصار) دابەش بكەى بەسەر ئیمەو ئەوانا تا ئەوانیش
و ەك ئیمە ببن بەخاومنى مال و سامان و ماىەى ژىواریان بۇ دابین بكرى؟

پېغەمبەر (درووى خۇى لەسەر ھى) ھەرمووى: (نابى) جاپارىدەمدەران ھەرموویان:
دەى ئەى پېغەمبەرى خودا! ئىوەى كۆچكاران باخ و بېستانەكانمان بۇ
بەخیوبكەن و بۇمان بەرھەم بەئین، ئیمەیش دەتانكەین بەھاوبەشى خۇمان
لەبەر و بوومەكەى دا؟ ھەرمووى: (باشە) كۆچكارانىش كە بینیان
پېغەمبەر (درووى خۇى لەسەر ھى) وا بۇ ئەمەیان موافقە بەیەك دەنگ ھەرموویان:
(سَعْنَا وَاطْعْنَا = ئەمەیان زۆر بەجیە بۇ ئەمەیان بەگویتان دەكەین).

۱۰۲۴- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كُنَّا أَكْثَرَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ
مُزْدَرَعًا كُنَّا نُكْرِى الْأَرْضَ بِالنَّاحِيَةِ مِنْهَا مُسَمًى لِسَيِّدِ الْأَرْضِ قَالَ:
فَمِمَّا يُصَابُ ذَلِكَ وَكَسَلَمُ الْأَرْضُ وَمِمَّا يُصَابُ الْأَرْضُ وَيَسَلَمُ ذَلِكَ فَتَهِنَا
وَأَمَّا اللَّذْهَبُ وَالْوَرِقُ فَلَمْ يَكُنْ يَوْمَئِذٍ. (الحديث ۲۳۲۷) (۹۱).

رافعی كورى خەدیج (ھەزرى خۇى لى ھى) ھەرمووى: لەمەدینە ئیمە لەھەمووان
زیاتر زەوى و زارمان ھەبوو، كەدەست بەدن بۇ چاندن، جا جارى واھەبوو
زەویمان دەدا بە ملىكانە، لەسەر ئەم شىویمە: پارچەيەكمان لەزەویەكە دیارى
دەکردو ئەو پارچەيەمان دادەچاند، بۇ خاومنى زەویەكە لەباتى ملىكانەو،
ئەویتیشى بۇ وەرزیرەكە دای دەچاند بۇ خۇى.

جا زور جاری وا ریډه کهوت پارچه یه کیان باشی ده هیڼاو به لّام پارچه کهی تر باشی نه ده هیڼا جا له کاتی خه رمان هه لگرتن و کؤگردنه وهی بهروبووم دا دمبوو به ناکؤکیان، جا له بهر نه وه پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه ر بن) نه هی لی کردین، هه تا ناخؤشی بهر پا نه بی، له و رؤزگاردا نه بوو بوو به باو که زه وی و زار به پاره، به زیرو زیو بدری به کری. (تاج/۲/۳۲۵ ف+۲+۱ ل-۳۵۵ ف+۱۶۹).

۱۰۲۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَخْبَرَهُ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَامَلَ خَيْرَ بَشَطٍ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ أَوْ زَرْعٍ فَكَانَ يُعْطِي أَزْوَاجَهُ مِائَةً وَسَقَى ثَمَانُونَ وَسَقَى ثَمْرَ وَعِشْرُونَ وَسَقَى شَعِيرٍ فَقَسَمَ عُمَرُ خَيْرَ فَخَيْرَ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَقْطَعَ لَهُنَّ مِنَ الْمَاءِ وَالْأَرْضِ أَوْ يُمَضِّيَ لَهُنَّ فَمِنْهُنَّ مَنْ اخْتَارَ الْأَرْضَ وَمِنْهُنَّ مَنْ اخْتَارَ الْوَسْقَ وَكَانَتْ عَائِشَةُ اخْتَارَتِ الْأَرْضَ (الحديث ۲۳۲۸) (۹۲)

عه بدوللای کوری عومهر (رمزی خوین ل بن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه ر بن) کاتی فه لای خه یبه ری رزگارکرد، دایه وه به دانیشتوانی خه یبه ر که به نیوهی به ره می به یڼن چ بهروبووم چ شینایی به نیوهی، جا پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه ر بن) هه موو سالی له دهرامه تی خه یبه ر سه د وه سقی ده دا به هاوسه ره گانی خوی هه شتای خورماو بیستی جو.

جا کاتی پیشه وا عومهر (رمزی خوی ل بن) بو به جینشین و خه یبه ری دابه ش کرد، هاوسه ره گانی پیغه مبه ری کرد به سه رپشک، که یا زه وی و ئاو هه لگرن، یاله سمر سالانه ی خوین بن و سال به سال چهند ته غاریان موچه بو دانراوه ئیستاش وه ک جاران هه موو سالی هه مان موچه وهر بگرن، ئیتر نه وه بوو هه ندیکیان زه وی و ئاویان وهر گرت وهه ندیکي تریان سالانه یان هه لبارد،

عائشہو حەفسە لەو ھاوسەرانی بوون کە پارچەیی زەوی و زاریان
هەنگرتبوو. (تاج/ ۲- ۳۵۶ ش/ د/ ت).

رافعی کۆری خەدیج (عزەزی خۆی لێ بێ) ئەنصارییە، لەرۆژی بەدرا لەبەر
ئەوێ کە میرد منداڵ بوو، پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) رێگەی پێ ئەدا
کە بەشداری لەغەزای بەدردا بکا، بەلام لەرۆژی جەنگی ئوحووددا رێگەی پێ
دا لەم جەنگەدا تیرێ بەریکەوت، لەحەفتاو چواری کۆچی دا لەتەمەنی
هەشتاو شەش سالی دا، هەلی دایەووەو بوو بەتیراوی و گوشتی، دەلێن:
ئیبینوعومەر (عزەزی خۆی لێ بێ) تەرمەکە بەرێ دەکا، کۆمەلێ ژن بەفیژمو ھاوار
شوینی دەکەون ئیبینوعومەر پێیان دەفەرموی: (وس بن ئەم پیرەمیژدە
گوناهبار مەکەن، خۆی پیرەمیژدەکی ئیختیارە بەرگە ی سزای
خوای گەورە ناگرێ).

۱۰۲۶- عَنْ عُمَرَو رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى قَالَ: قُلْتُ لِمَاؤُسَ رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى: لَوْ
تَرَكْتُ الْمُخَابِرَةَ فَإِنَّهُمْ يَزْعُمُونَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْهُ؟ قَالَ أَيْ
عُمَرَو إِنِّي أُعْطِيهِمْ وَأُغْنِيهِمْ وَإِنْ أَعْلَمَهُمْ أَخْبَرَنِي يَعْنِي ابْنُ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللهُ
عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَنْهَ عَنْهُ وَلَكِنْ قَالَ أَنْ يَمْنَحَ أَحَدُكُمْ
أَخَاهُ خَيْرَ لَهُ مِنْ أَنْ يَأْخُذَ عَلَيْهِ خَرْجًا مَعْلُومًا (الحديث ۲۳۳۰، طرفاه في:
۲۳۴۲، ۲۶۳۴) (۹۳).

عەمری کۆری دینار (رەحمەتی خۆی لێ بێ) فەرمووی: عەرزی طاووسم کرد (رەحمەتی
خۆی لێ بێ): خۆزیا وازت لەبەکرێدانی زەوی بەملکانە دەهینا، چونکە ئەوانە
بەقسە ی خۆیان دەلێن: پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) نەیی لەشتی وا کردوو؟
طاووس (عزەزی خۆی لێ بێ) فەرمووی: زانائیرینیان کە ئیبینوعەبباسە (عزەزی خۆیان لێ بێ)
هەوالی داو دەپێم: پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) نەیی لێ نەکردوو بەلام

فهرموویه‌تی: نه‌گهر زه‌وی و زارتان به‌پیاومتی بدن به‌برای ئایینی خوتان، که‌بو خوی دای‌چینی له‌وه باش‌تره که‌به ملکانه پی‌ی بدن! (تاج/۲/۳۵۲/ز/۱۶۸-ف/۲-ش/د/ت/ن).

۱۰۲۷- عَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: لَوْلَا آخِرُ الْمُسْلِمِينَ مَا فَتَحَتْ قَرْيَةٌ إِلَّا قَسَمْتُهَا بَيْنَ أَهْلِهَا كَمَا قَسَمَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَيْرَ (الحديث ۲۳۳۴، أطرافه في: ۳۱۲۵، ۴۲۳۵، ۴۲۳۶) (۹۴).

عومهر (همزای خوی لئ بهی) فهرمووی: (نه‌گهر له‌بهر به‌رژه‌وه‌ندی دواپینه‌ی موسولمانان نه‌بی، که‌نه‌بادا هی‌چیان بو نه‌مینیت‌ه‌وه، دنا هر گوندو شارو ولاتی نازاد بکه‌م، یه‌کسهر دابه‌شی ده‌که‌م به‌سهر ئه‌و غه‌زاکارانه‌دا که نازادی ده‌که‌ن، وه‌ک چو‌ن پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهر بهی) کاتی قه‌لای خه‌یبه‌ری نازاد کرد، دابه‌شی کرد به‌سهر نازادکاره‌کاندا).

باسی زه‌وی بی‌ خاوه‌دن و ناوه‌دان کردنه‌وه‌ی

۱۰۲۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ أَغْمَرَ أَرْضًا لَيْسَتْ لِأَحَدٍ فَهُوَ أَحَقُّ (الحديث ۲۳۳۵) (۹۵).

عائیشه (همزای خوی لئ بهی) له‌ خو‌شه‌ویسته‌وه ده‌فه‌رموی: (که‌سی‌ک زه‌وییه‌ک ناوه‌دان بکاته‌وه، که‌هی که‌سی‌کی تر نه‌بی ئه‌وه ده‌بی به‌ی خوی). (تاج/۲/۳۵۰-ف/از-۱۶۷)

۱۰۲۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَجْلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا ظَهَرَ عَلَى خَيْبَرَ أَرَادَ إِخْرَاجَ الْيَهُودِ مِنْهَا وَكَانَتِ الْأَرْضُ حِينَ ظَهَرَ عَلَيْهَا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ

(۹۴) لم يوافقهم مسلم على تخريبه (فتح/۲۸/۵- خاتمة كتاب الزراعة) - المترجم.

(۹۵) قال العلامة العيني: (وهذا الحديث من أفراد، ج/۱۲ ص ۱۷۶) المترجم.

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلِلْمُسْلِمِينَ وَأَرَادَ إِخْرَاجَ الْيَهُودِ مِنْهَا فَسَأَلَتْ الْيَهُودُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيُقَرَّرَ بِهَا أَنْ يَكْفُوا عَمَلَهَا وَلَهُمْ نِصْفُ الثَّمَرِ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (تُقَرَّرُكُمْ بِهَا عَلَى ذَلِكَ مَا شِئْنَا). فَفَرُّوا بِهَا حَتَّى أَجْلَاهُمْ عُمُرُ إِلَى تَيْمَاءَ وَأَرِيحَاءَ) (الحديث ۲۳۳۸) (۹۶).

نِيبَنُو عومەر (درویدی خویسان لئ بئ) فەرمووی: نِیمامی عومەر (درویدی خوی لئ بئ)

لەسەر دهمی جینیشینی خویدا، جوله کهو گاومرکانی لەحیجاز و دەمرناو خاکی حیجازی پێ چۆل کردن، هۆی رهوایی ئەم کارە عومەریش دەگەرێتەوه بۆ ئەم داستانە: پێغەمبەر (درویدی خوی لەسەر بئ) کاتی سەرکەوت بەسەر قەلای خەیبەردا، ویستی بە جوله کهکانی چۆل بکا، چونکە بە ئازادکردنی خەیبەر، لەلایەنی سوپای نێسلامهوه، خاک و زهوی خەیبەر هەمووی بوو بەهی خوداو پێغەمبەر و موسوڵمانان، لەهی ناموسوڵمان دەرچوو، جا که پێغەمبەر (درویدی خوی لەسەر بئ) ویستی خەیبەر بە جوله کهکان چۆل بکا، جوله کهکان داویان لە پێغەمبەر (درویدی خوی لەسەر بئ) کرد: کە لهوئ بیا نهیلئ، هەتا زهوی و زاره کهی بهرهم بهینن، به مەرچی جوله کهکان کارهکان نه انجام بدن و کار و نیش و فهرمانی بهرهمهینان لهسەر نهوان بئ به لام بهروبومه کهی به نیوهی بئ: نیوهی بۆ موسوڵمانان و نیوهی بۆ جوله کهکان. پێغەمبەر (درویدی خوی لەسەر بئ) فەرمووی: (باشه لهسەر ئەمه رێده کهوین و مافی مانه وهتان پێ دهمین، هەتا خۆمان ئارموزمان هەبئ!!) ئیتر ئەوانیش بهمه رازی بوون و لهوئ مانه وه هەتا ئەو سەردەمه ی عومەر ئەوئ پێ چۆل کردن و رهه نهی کردن بۆ تهیماو نه ریحا.

۱۰۳۰ - عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجِ بْنِ رَافِعٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ عَمِّهِ ظَهْرٍ بْنِ رَافِعٍ قَالَ ظَهْرٌ لَقَدْ نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ أَمْرِ كَانَ بَنَّا رَافِقًا

قُلْتُ مَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَهُوَ حَقٌّ. قَالَ: دَعَانِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا تَصْنَعُونَ بِمَحَاقِلِكُمْ؟) قُلْتُ: نُوَاجِرُهَا عَلَى الرَّبْعِ وَعَلَى الْأَوْسُقِ مِنَ التَّمْرِ وَالشَّعِيرِ قَالَ: (لَا تَفْعَلُوا أَرْزَعُوهَا أَوْ أَرْزَعُوهَا أَوْ أَمْسِكُوهَا) قَالَ رَافِعٌ: قُلْتُ: سَمْعًا وَطَاعَةً (الحديث ٢٣٣٩، أطرافه في: ٢٣٤٦، ٤٠١٢) (٩٧).

رافيعی کوپی خەدیج ی کوپی رافیع (دەزی خۆی لێ بێ) فەرمووی: مامەم ظوھەیری کوپی رافیع (دەزی خۆی لێ بێ) فەرمووی: لەراستی دا سەرەنجام پیغەمبەر لەسەر شیۆمیەکی روون و ناشکرا نەیی لێ کردین لەکاری لەبار بوو بۆمان. منیش گوتم: هەرچی پیغەمبەر (درووی خۆی لەسەر بێ) بیفەرموی: رەواپەو راستەو دروستە. فەرمووی: پیغەمبەر (درووی خۆی لەسەر بێ) بانگی کردم و فەرمووی: (زەوی و زارەکانتان چۆن چۆنی بەرھەم دەھێنن؟) عەرزیم کرد: دەیدەین بەکری، بە چواریەکی داھاتەکە و بەچەند تەغاریکی ناوبراو لەخورماو جۆ، فەرمووی: (وامەکەن، بەلکوو خۆتان بۆ خۆتان دایچیێن یا بەپیاوتمی بیدەن بەکەسی بۆ خۆی دایچیێن، یا بەبەیری بیھێننەو!).

رافەو شیکردنەو:

یەکەم: زەوی دان بەملکانە راجیاییەکی زۆری واتیا بەلام گورت و پوخت: (شتی و دروستە بەمەرچی سەرئەکیشتی بۆ کیشەو بەرەلەنیوانی خاوەنی زەویەکەو وەرزیرو ئاودێرەکان و کشتیارەکان دا).

دووەم: ظوھەیری کوپی رافیع (دەزی خۆی لێ بێ) ئەنصارییە، ئەوسییە، مامە ی رافیعی کوپی خەدیجە، کە لەکۆتایی فەرموودە ی ژمارە ١٠٢٥ دا ژياننامەکە ی

رابوورد. نامادهی پهیمانی عهقه بهی دووهم بووه، لهه پهیمانه دا پهیمانی له گه ل پیغه مبهردا به ست عه سقه لانی له نیصا به دا دمفه رموی: نامادهی جهنگی بهدر بووه، که واته بهدرییه، به لام له نیستیعا با نیبنو عه بدول بهر دمفه رموی: (نامادهی بهدر نه بووه به لام نامادهی جهنگی ئو خودو شهر گهو جهنگه کانی تری پیغه مبهرد بووه، که له پاش ئو خود رویان داوه) له سهر فهرمایشتی موقه دیمه ی فته تحولبارییه که فهرمووده ی له صه حیجی بوخاری پیر و زدا هه ییه، دیاره که نه ویش نهه فهرمووده ییه ئیرمه یته (رمز او رحمه تهی خودایان لی بی).

۱۰۳۱ - عَنْ نَافِعٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانَ يُكْرِي مَزَارِعَهُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ وَصَدْرًا مِنْ إِمَارَةِ مُعَاوِيَةَ ثُمَّ حَدَّثَ عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ كِرَاءِ الْمَزَارِعِ فَلَذَهَبَ ابْنُ عُمَرَ إِلَى رَافِعٍ فَلَذَهَبَتْ مَعَهُ فَسَأَلَهُ فَقَالَ نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ كِرَاءِ الْمَزَارِعِ فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: قَدْ عَلِمْتُ أَلَا كُنَّا نُكْرِي مَزَارِعَنَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَا عَلَى الْأَرْبَعَاءِ وَبِشْيٍ مِنَ الثَّنَنِ (الحديث ۲۳۴۳، طرفه في: ۲۳۴۵، والحديث: ۲۳۴۴) (۹۸).

نافع (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: جاران نیبنو عومهرد (رمزی خوی لی بی) له سه رده می پیغه مبهرد (دروودی خوی له سهر بی) و نه بو به کړو عومهرو عوسمان دار (رمزی خوی لی بی) جاران نیبنو عومهرد (رمزی خوی لی بی) له سه رده می نهه زاتانه دا، هه تا سه رده تای فهرمان پهروایی مو عاو یه یش، لهه ماو میه دا زهوی و زاری خوی ددها به کړی، به لام که فهرمووده که ی رافعی کوری خه دیجی ژنهوت، که له پی شه وه: ژماره ۱۰۲۴ او ۱۰۳۰ دا رابوورد، که پیغه مبهرد (دروودی خوی له سهر بی) نه یی کړدوه له به کړیدانی زهوی و زار، کاتی نهه فهرمووده ی پی گه یش نیبنو عومهرد خوی

چوو بۆلای رافیع بۆ دُنیا بوون له کاره که، منیش له خزمهتی دا چووم که لیم
پرسی رافیع فهرمووی: (پێغه مبهه (دروودی خوی لسهه به) پێشگیری (نهیی) کردوه
له به کردانی زهوی و زار).

ئیبینوعومهر فهرمووی: (ئهوهی من دهیزانم جاران زهوی و زارمان
له سهردهمی پێغه مبهه دا ده دا به کری له سهه ئهه شیوهیه: ئهوهی له سهه ما کاو
وجۆگه له کانه بۆ خاوهن زهوییه که له گهه هه ندی کا، له باتی ماکانه
(تاج/۲/۲۵۳-۲۴/۱۶۸)

۱۰۳۲ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
كَانَ يَوْمًا يُحَدِّثُ وَعِنْدَهُ رَجُلٌ مِنَ أَهْلِ الْبَادِيَةِ: (أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ اسْتَأْذَنَ
رَبَّهُ فِي الزَّرْعِ فَقَالَ لَهُ: أَلَسْتَ فِيمَا شِئْتَ؟ قَالَ: بَلَى وَلَكِنِّي أَحِبُّ أَنْ أَرْزَعَ قَالَ
فَبَدَرَ فَبَادَرَ الطَّرْفَ نَبَاثَةً وَاسْتَوَاوَهُ وَاسْتِخْصَاذُهُ فَكَانَ أَمْثَالَ الْجِبَالِ فَيَقُولُ اللَّهُ
دُونَكَ يَا ابْنَ آدَمَ فَإِنَّهُ لَا يُشْبِعُكَ شَيْءٌ فَقَالَ الْأَغْرَابِيُّ: وَاللَّهِ لَا تَجِدُهُ إِلَّا قُرْشِيًّا أَوْ
أَنْصَارِيًّا فَإِنَّهُمْ أَصْحَابُ زَرْعٍ وَأَمَّا نَحْنُ فَلَسْنَا بِأَصْحَابِ زَرْعٍ فَصَحَّحَ النَّبِيُّ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۲۳۴۸، طرافاه في: ۲۵۱۹) (۹۹).

ئه به وهه ره (دروودی خوی لسهه به) فهرمووی: پێغه مبهه (دروودی خوی لسهه به) رۆژیکیان
فه رمایشتی ده فهرموو، پیاویکی ده شته کیش له خزمهتی دا بوو، فهرمووی:
له به هشتا پیاوی له خودا داوا ده کا که ریگهی پی بدا، که کشتو کا ل بکا، خودایش
پی ده فهرمووی: له چیت که مه واحهز له چاندن ده کهیت؟ ئه ویش ده لی:
له هیچم کهم نییه، ئه وهی پیم خووش بی هه مه، به لام وهک خولیایی مه راقم
به ریوه ته سهه ئه وه که کشتو کا ل بکهه! جا خودا ریگهی پی ده دا گورج تۆو
ده وه شینی، به چاوتروکانی سه وه زده بی و نیڕ ده بی و راست ده بی ته وهه پی ده گا و
ده ختی دروینهی دی و ده دوور ته وهه، وهک کیو کۆمهه ل کۆمهه ل خپ هه ل

دمدرئو دهبی به‌شاراو خه‌رمان و جوخین و شتی‌وا، خوی گه‌وره له‌رووی نازگرتنه‌وه پیی دمه‌رموی: ئه‌ی ئاده‌میزادی چاوبرسی! به‌هیج تیر ناخوی، ده‌ها ئه‌میش هه‌مووی بۆ تو! عاره‌به ده‌شته‌کیه‌که‌ش قسه‌یه‌کی خوشی کرد، فه‌رمووی: قوربان! ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! به‌و خودایه‌ بی‌و نه‌بی ئه‌و پیاوه کشتیاره له‌خۆتانه، له‌ئیمه‌ نییه، یا قورمیشییه یان ئه‌نصارییه، چونکه ئه‌وان فه‌لان و فی‌ری کشتوکالن، به‌لام ئیمه‌ فی‌ری ئه‌وه نین، ئیمه‌ چی‌ودارین، خاومن نازه‌لین و به‌دوای له‌وه‌ردا ده‌گه‌رپین! له‌به‌ر ئه‌وه پیمان نا‌کری به‌دیار کشتوکاله‌وه به‌سه‌رتیینه‌وه، خوشه‌ویسته (بروودی خوی له‌سه‌ر بێ) له‌خوشی ئه‌م حاله‌ته‌وه ئه‌م قسه‌ نه‌سته‌قه خوشه‌ پیکه‌نی. (تاج/ ۱۰- ۵۱- ۱۴۱).

پایانی = خاتمة

ماموستا شیخ نیبنوحه جهری عهسقه لانی (سۆزو رحمه تی خودای
 گهورهی لی بی) دمه رموی: نامه ی کیلان و زهوی و زارو پیوه به سراوه گانی،
 وهك: بابته تی ئاوه دان کردنه وهی زهوی بی خاوهن، که پپی ده گوتری:
 (ئاوه دان کردنه وهی ویرانه = اِحْيَاءُ الْمَوَاتِ) دمه رموی: ئه م نامه یه و
 پاشکۆگانی چل فهرمووده ی به رزه وهرای واتیا دا، نۆیان
 بی رشتن ئه وانی تریان په یوهستن، دوو بارمکانیان بیست و دوو فهرموودن،
 پالفته که یان ده کاته (۴۰-۲۲=۱۸) هه زده فهرمووده له م هه زده یه
 چوارده یان له ته جریده که یدا هاتوو، له (۱۰۱۹) وه، هه تا (۱۰۳۲)، چونکه
 (۱۰۳۲-۱۰۱۸=۱۴). هه روا دمه رموی: پیشه و موسلیمیش (رحمه تی خودای لی بی)
 هه موویانی دهره ی ناوه بیجکه له مانه یان:

۱- فهرمودده که ی نه بوئو مامه (۲۰ ات = ۲۳۲۱ ففتح).

۲- فهرمودده‌ک‌ه‌ی نه‌ب‌و‌ه‌و‌ر‌ه‌ی‌ر‌ه، سه‌ب‌ار‌م‌ت به‌د‌اب‌ه‌ش‌ک‌ر‌د‌ن‌ی م‌ال‌ه‌ک‌ان‌ی‌ان (۱۰۲۳‌ات = ۲۳۲۵‌ف‌ت‌ح). به‌ل‌ام ع‌ه‌ی‌ن‌ی د‌م‌ف‌ه‌ر‌م‌و‌ئ: م‌وس‌ل‌ی‌م له‌ن‌ام‌ه‌ی ال‌ب‌ی‌و‌ع دا د‌ه‌ر‌ی ه‌ی‌ن‌او‌ه، ب‌ر‌و‌ان‌ه: ژ‌مار‌ه (۱۰۲۳‌ات).

۳- فہر موودمکہی عومہر (۱۰۲۷ ات = ۲۲۳۴ ف)

۴- بیپرشتہکہی عہمری کوری عہوف لہتہ جریدمکہدا نییہ، والہ پیش ژمارہ: ۲۲۳۵.

۵- بیپرشتہکہی جابیر وا لہ دوا بیپرشتہکہی عہمری کوری عہوفہوہ.

۶- فہر موودمکہی عائیشہ (۱۰۲۸ ات = ۲۲۳۵ ف).

۷- فہر موودمکہی تۆوکردن لہبہہشت دا (۱۰۳۲ ات = ۲۲۴۸ ف).

ہہروا مامؤستای عہسقلانی دمفہرموی: سی و نو ئہنہری ھاوړپیان و

پہپرہوانی واتیا دا. خودا بو خوی لہہموو کہسی باشت دمرانی.

(بو زیاده بہہرہ بروانہ فیقی ئاسان بہرگی ۲/لاپہرہ/۵۲۲ز-۲۳۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۷- نامہی باخہوانی (مساقات) و شت خواردنہو خیری ناوو

بیرو شتی تری لہم بابہتہ (کتاب المساقاة (الشرب)

(بر: فیقی ئاسان/۲/۵۲۲ز ۲۲۸. بو تیگہیشتی تہواو لہم باسہ) + (تاج ۲۱

۱۷۰/۳۵۶/)

۱۰۳۳- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِقَدَحٍ فَشَرِبَ مِنْهُ وَعَنْ يَمِينِهِ غُلَامٌ أَصْغَرُ الْقَوْمِ وَالْأَشْيَاخُ عَنْ يَسَارِهِ فَقَالَ يَا غُلَامُ أَتَأْذُنِي لِي أَنْ أُعْطِيَهُ الْأَشْيَاخُ قَالَ مَا كُنْتُ لِأَوْثَرِ بِفَضْلِي مِنْكَ أَحَدًا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَأَعْطَاهُ إِيَّاهُ. (الحديث ۲۳۵۱، أطرافه في: ۲۳۶۶، ۲۴۵۱، ۲۶۰۵، ۲۶۲۰) (۱۰۰).

سہہلی کوری سہعد (مزی خوی لہ بئ) فہرمووی: جاری لہخزمہت

پیغہمبہردا (درووی خوی لہمر بئ) بووین، جامی خواردنہو میان ہیئا بو

پيغهمبەر (درویدی خوی لسمر بښ) خوی لیی خواردموه، له‌لای راستیه‌وه کورپکی لاوی لی بوو له‌لای چه‌پیشیه‌وه پیره‌کان دانیشتببون، پيغهمبەر (درویدی خوی لسمر بښ) به‌کوره لاوه‌که‌ی فهرموو: (ثایا رازی ده‌بیت که خواردنه‌وه‌که له‌پیش تودا بددم بهم پیرانه؟) کوره‌که‌ش نیبنوعه‌بباس بوو گووتی: نه‌به‌خوا، نه‌ی پيغهمبهری خودا! به‌شی خوم له‌بهر ماوه‌ی پیرؤزی تو به‌که‌س نادم، پيغهمبهریش (درویدی خوی لسمر بښ) جامه‌که‌ی دایه ده‌ستی. (ریاض/۲/۲/۵۷۰ - ۶۲ف-۲).

۱۰۳۴ - عَنْ الزُّهْرِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ حَدَّثَنِي أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهَا حَلَبَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَاةً دَاجِنٌ وَهِيَ فِي دَارِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ وَشِيبَ لَبَنُهَا بَمَاءٍ مِنَ الْبُئْرِ الَّذِي فِي دَارِ أَنَسٍ فَأَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْقَدَحَ فَشَرِبَ مِنْهُ حَتَّى إِذَا نَزَعَ الْقَدَحَ مِنْ فِيهِ وَعَلَى يَسَارِهِ أَبُو بَكْرٍ وَعَنْ يَمِينِهِ أَعْرَابِيٌّ فَقَالَ عُمَرُ وَخَافَ أَنْ يُعْطِيَهُ الْأَعْرَابِيُّ أَعْطَى أَبَا بَكْرٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ عِنْدَكَ فَأَعْطَاهُ الْأَعْرَابِيُّ الَّذِي عَلَى يَمِينِهِ ثُمَّ قَالَ الْأَيْمَنُ فَلَا أَيْمَنَ (الْحَدِيثُ ۲۳۵۲، أَطْرَافُهُ فِي: ۲۵۷۱، ۵۶۱۲، ۵۶۱۹) (۱۰۱).

زوهري (ده‌مست خوی لی بښ) فهرمووی: نه‌نه‌سی کورپ مالیک (په‌زی خوی لی بښ) فهرمایشتی گپ‌رایه‌وه بوم فهرمووی: جاری خوشه‌ویست (درویدی خوی لسمر بښ) له مائی من میوان بوو، شیري نازده‌لیکی ورده‌ی مالیان دوشی بوی، به‌ناو شکانديانه‌وه به‌ناوی بیره‌که‌ی خانوه‌که‌ی من که‌می ترنگیان کرده‌وه، جامه شیره‌کیان برده خزمه‌ت پيغهمبهر لیی خواردموه، له‌وکاته‌دا عاره‌بیکی ده‌شته‌کی له‌لای راستی پيغهمبهره‌وه بوو، ومنه‌بویه‌کریش له‌لای چه‌پیه‌وه بوو.

جا کاتیک پیغهمبهر (دروودی خوئی لسمبر بی) جامه‌گهی له‌دهمی دوور خسته‌وه،
 عومهر له‌بهر نه‌وهی، که‌مه‌ترسی نه‌وهی هه‌بوو، جامه‌گهی بدا
 به‌نه‌عرا بیه‌که‌و نه‌یدا به‌ نه‌بویه‌کر، فه‌رمووی: قوربان! به‌فه‌رموو جامه‌که
 بده به‌ نه‌بویه‌کر، که‌وا له‌لاتا، به‌لام پیغهمبهر (دروودی خوئی لسمبر بی) جامه‌گهی دا
 به‌عه‌ربه ده‌شته‌کیه‌که، که‌له‌لای راستیه‌وه بوو، وه فه‌رمووی: (لای راست
 له‌پیشتره، که‌واته ده‌بی جامه‌که به‌لای راستا بگیردری) (ریاض/۲ف۵۶۹+ف-
 ۷۶۰). برپوانه: تاج/۴-ل۵۷ باسی نه‌ریت وده‌ستووری شت خواردنه‌وه زنجیره‌ی
 ۱۷ به‌تایبه‌تی فه‌رمووده‌ی ژماره: ۱۴ (فیقه‌ی ناسان/۲/۵۲۲ز-۲۲۸).

راشه‌و روونکردنه‌وه:

۱- ئیمامی زوه‌ری (پرزوو و ده‌مندی خودی لای بی) ناوی پیشه‌وا نه‌بویه‌کر موحه‌مه‌دی
 کو‌ری موس‌لیم ه، نازناوی زوه‌ریه، ناوداریشه به‌ ئیبنو شه‌هاب، له‌تاب‌عییه
 بچ‌کۆله‌کانه، فه‌رمووده‌ی له‌ ئیمامی نه‌ه‌سو ره‌بعی کو‌ری عبادو هاوه‌لانی
 تره‌وه و مرگرتووه، ئیبنو عومه‌ری بینیه‌وه به‌خزمه‌تی گه‌شته‌وه،
 و فه‌رمووده‌ی له‌ویشه‌وه گیراوه‌ته‌وه، هه‌ندی ده‌فه‌رموون: ته‌نیا دوو
 فه‌رمووده‌ی له‌ ئیبنو عومه‌ر و مرگرتووه. فه‌رمووده‌ی زانیکی ناوداره له‌ریجالی
 سه‌حیحی بوخاری و سه‌حیحی موس‌لیمه، ئیمامی موس‌لیم (پرزوو و ده‌مندی خودی لای بی)
 له‌ سه‌حیحی موس‌لیم دا، له‌په‌سنی جوانی ئیمامی زوه‌ریدا به‌ده‌ق
 ده‌فه‌رموی: (.. لَمَّا لَزَّيْتُ الزَّهْرِي فِي جَلَالَتِهِ وَكَثْرَةِ أَصْحَابِهِ الْخُفَّاءُ الْمُتَّقِينَ حَدِيثِهِ ...)
 که‌مه‌به‌ست له‌م فه‌رمایشته‌ی ئیمامی موس‌لیم نه‌مه‌یه: (ئیمامی زوه‌ری
 پیشه‌وا یه‌کی فه‌رمووده‌زانی شکۆمه‌ند بووه، کۆمه‌لی فه‌رمووده‌زانی شاره‌زای
 پس‌پۆری زه‌ین رۆشنی هه‌بووه، که‌هه‌میشه له‌خزمه‌تی دا بوون و
 فه‌رمووده‌کانی نه‌ویان زۆر به‌باشی له‌به‌رکردووه). یه‌کی له‌فه‌قیکانی زوه‌ری
 پیشه‌وا عومه‌ری کو‌ری عه‌بدولعه‌زیز بوو له‌جینه‌شینه هه‌قناسه

هه قه رومره كان، كه پيش نه وهی ببی به جینشین نیمای نه نهس نویژی له پشته وه ده كرد، كاتی ده مرئ هه ندی پارچه نینۆك و مووی پیغه مبهری (دروودی خوی لسمر بی) هه بوو، رایسپارد كه له ناو كفنه كهی دا دایبنین و له ناوی دا بینیزن...

۱۰۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يُمْتَعُ فَضْلُ الْمَاءِ لِيُمْتَعَ بِهِ الْكَلْبُ) (الحديث ۲۳۵۳، طرفاه في: ۲۳۵۴، ۶۹۶۲) (۱۰۲).

نه بوهوره پیره (همزی خوی لئ بی) فهرمووی: پیغه مبهری (دروودی خوی لسمر بی) دمفه رموی: (ئاوی زیاده قه دهغه مه کهن، هه تا زیاده له وهری پی قه دهغه بکهن). (تاج/ ۲- ۳۶۵ ف- ۱۷۴).

راشه و شیکردنه وه:

نیمای نه وهی (دهحه من خودی لئ بی) دمفه رموی: وهك نه وه كهسی له دهشت یاله شوینی، بیریکی هه بی، وئاوی بیركه له خوی زیادبی، وهله نزیکی نه و بیرمه له وهر هه بی، جا نه گهر خاومن بیركه، ئاوی زیاده بیركهی قه دهغه بكا له ران و گایه لو مالات و ئازهل، ئیتر له بهر بی ئاوی كهس ئازهل و مالات ناله وهر پینی له و له وهر گایه!

۱۰۳۵- (مكرر) وَعَنْهُ فِي رَوَايَةٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تَمْتَعُوا فَضْلَ الْمَاءِ لَتَمْتَعُوا بِهِ فَضْلَ الْكَلْبِ) (الحديث ۲۳۵۴). وهر گه پراوه كهی له پيشه وه رابوورد.

۱۰۳۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ يَفْتَتِعُ بِهَا مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ

هُوَ عَلَيْهَا فَاجِرٌ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبًا). فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ الْآيَةَ. فَجَاءَ الْأَشْعَثُ فَقَالَ مَا حَدَّثَكُمْ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ فِي أَنْزَلْتُ هَذِهِ الْآيَةَ كَانَتْ لِي بَثْرٌ فِي أَرْضِ ابْنِ عَمٍّ لِي فَقَالَ لِي: شَهُودُكَ قُلْتُ: مَا لِي شَهُودُ قَالَ: (فِيمِنْهُ) قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِذَا يَخْلِفَ فَدَكَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هَذَا الْحَدِيثَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ ذَلِكَ تَصْدِيقًا لَهُ). (الحديث ۲۳۵۶، ۲۴۱۶، ۲۵۱۵، ۲۶۶۶، ۲۶۶۹، ۲۶۷۳، ۲۶۷۶، ۴۵۴۹، ۶۶۵۹، ۶۶۷۶، ۷۱۸۳، ۷۴۴۵) و (الحديث ۲۳۵۷، ۲۴۱۷، ۲۵۱۶، ۲۶۶۷، ۲۶۷۰، ۲۶۷۷، ۷۱۸۴) (۱۰۳).

عہدو لای کوری مہ سعود (ہمزای خوی لی بن) فہرمووی: پیغہ مبہر (درویدی خوی لمسر بن) فہرمووی: (کہسی بہناہق سویند بخوا، ہہتا بہو سوینہ نارہوایہ مالی کہسیکی تر بیچریننی بو خوی، نہوہ کاتی دہجیتہ دیوانی خودا لہروزی ژینہ وودا، خودای گہورہ زور تورہیہ لی). جا خودا بو پشتیوانی نہم فہرموودہیہ نہم نایہتہی نارده خوارہوہ:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظَرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾
ثالی عیمران ۷۷/۳۔

واتہ: (نہو کہسانہی کہپہیمانی خوداو سویندی خویمان دہفروشن بہبہہایہکی کہمی دنیاوی دہیانگورنہوہ، نہوانہ لہروزی پاشہ پوژدا، بی بہشو بارمن لہہموو خوشیہکی قیامہت، وہخودای گہورہ قسہیان لہگہلا ناکا، بہچاوی میہرو رہحمہ تیشہوہ تہماشایان ناکات، وہرووی خوشیان ناداتی و پاکیان ناکاتہوہو تاریفیان ناکا، سہرمہرای نہوہیش سزای سہختیان بو نامادہکراوہ).

جا ئەشعەشی کورپی قەیس هات گوتی: (ئەو بەواوکی عەبدورەحمان — واتە: ئیبنو مەسعود — چیان بۆ باس دەفەرموی؟ ئەم ئایەتە پەرۆزە، ھۆی ھاتنی من بووم، داستانەکە ئاوابوو: بیرێکم ھەبوو، لەزەوی ئامۆزایەکمما بوو ئامۆزاکەم حاشای لێ کرد، بۆ داداگایی بردم بۆ خزمەتی پیڤەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: (کوا شایەتەکانت ئامادەیان بکە) گوتم: شایەتم نییە، فەرمووی: (دە سویندی بدە) عەرزیم کرد: ھوربان! سویند دەخوات دەربەستی سویند نای، ئیتەر پیڤەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) ئەم فەرموودەییە فەرموو. لەپاشاش خۆی گەورە بۆ پشتیوانی فەرموودەکە پیڤەمبەر ئایەتەکە نارد.

راڤەو روونکردنەو:

١- بەپێی بنەمای (الحدیثُ یفسرُ بعضُهُ بعضاً) بۆ وەرگیرانەکە بەھەرە لەگیرانەووە ئەطرافەکانی فەرموودەکان وەردەگیرێ. بۆ نموونە لەطەرمفی ژمارە (٢٥١٥) دا، ئەشعەث، سەبارت بەمتانە کردن بەسویندو قسە ی ئامۆزاکە، سەبارت بەم بابەتە عەرز ی پیڤەمبەر دەکا: (إِذَا يَحْلِفُ وَلَا يُبَالِي) بەلام لەگیرانەووە ئێرمدا ھۆی سوینخوازدنەکە روون نەکراوەتەو.

٢- ئەشعەشی کورپی قەیس لەھۆزی کیندییە، کەسناوی باوکی موحمەدە، (ابو محمد)، لەسائی دەی کوچیدا لەگەڵ شاندیکی حەفتا کەسیدا، لەھۆزی کیندە ھاتن بۆ خزمەتی پیڤەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) کە ئەو سەرۆکیان بوو، ئیسلام بوونی خۆیان راگەیاند، یەکی بوو لەپادشاکانی کیندە، لەپاش دەرچوونی حەزرت لەجیھان لەگەڵ زۆر کەس لەھۆزی کیندە لەئیسلام پاشگەزبوونەو، بەدیلی ھینایان بۆلای ئەبوبەکر، داوا ی لێ کرد کەنەیکوژی، وەسوودی لێ وەرگیری لەشەرەکانی ئاییندە دا، ھەروەھا داوا

له نه بویه کر کرد که خوشکچی خوی لی مارمبکا، نه بویه کریش به گوئی کردو
فهرودی کچی نه بوقوحافه شی لی ماره کرد، جاری جهریرو نه شععت نامادهی
سه رته رمی بوون، نه شععت جهریری پیش خوی خست، وتی: چونکه من
پاشگه زبوومه وه، به لام تو پاشگه ز نه بوویته وه.

له پاش شهید بوونی نیما می علی به جل شه و مردوه، حه سه نی کوری
علی نویژی له سهر تهرمه که ی کرد، له بوخاری پیروژدا یه ک فهرمووده ی
هیه ه - رمزاو رهمه تی خودای له سهر بی.

۱۰۳۷ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (ثَلَاثَةٌ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ رَجُلٌ كَانَ لَهُ فَضْلٌ مَاءٍ بِالطَّرِيقِ فَمَنْعَهُ مِنْ ابْنِ السَّبِيلِ وَرَجُلٌ بَايَعَ إِمَامًا لَا يُبَايِعُهُ إِلَّا لِدُنْيَا فَإِنْ أَعْطَاهُ مِنْهَا رَضِيَ وَإِنْ لَمْ يُعْطِهِ مِنْهَا سَخِطَ وَرَجُلٌ أَقَامَ سِلْعَتَهُ بَعْدَ الْعَصْرِ فَقَالَ وَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ لَقَدْ أُعْطِيتُ بِهَا كَذَا وَكَذَا فَصَدَّقَهُ رَجُلٌ) ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾. (الحديث ۲۳۵۸، أطرأفه فی: ۲۳۶۹، ۲۶۷۲، ۷۲۱۲، ۷۴۴۶) (۱۰۴).

(بروانه: ریاض/ ۴- ۱۳۲۸ ف- ۲۸).

نه بوهورمیره (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بی)
فهرمووی: (له روژی قیامه تا نه س جوره که سه خودای گه وره نه به چاوی
رهمه ت ته ماشایان ده کا، نه له تاوان پاکیان ده کاته وه، سه رمپای نه وه ش
سزایه کی به سوایان بو ناماده کراوه: پیایوئ که زیاده ناوی هه بی و له سهره ری
بی و له ریباری قه ده مغه بکا، پیایوئ کیش په یمان بدا به پی شه واو سهیری
به رزمه وندی دنیای خوی بکا، نه گهر پی شه واو به شی دا نه ویش به گوئی بکا،
نه گهر پی شه وا که ی به شی نه دا نه ویش نارازی بی و به گوئی نه کا، پیایوئ کیش

که له پاش عهصر، کاتی بازار داخستن و دوکان هه لگرتن و بهرز هومبوونی فریشته کانه، له گه ل کرده و دی روژی بهنده دا، که چی نه و له و کاته ناسک و پیرو زه دا، له سه ر مامه له و سه و دا، بو ته فرم دانی کرپار سویندی درو بخوات، وهک: نه وه بلیت: به و تاقه خودایه، که بیجگه له خوی خودای تر نییه، له پیش تو دا نه و هندو نه و هنده یان داوه پی م نه م داوه، گه لی زیاتر له و نرخه ی تو دهیدی به من، پیاو ی کیش بر و ا به درو که ی بکا و شته که ی به و نرخه درو یه لی بکری) له پاشا نه م نایه ته ی خوینده وه بو پشتیوانی فه رم ووده که (وَإِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا رَافِعَهُمْ لَهْزُمَارَهُ (۱۰۳۶) دا رابوورد. (تاج/۲/۳۶۵-۲ ش/د/ت/ن).

۱۰۳۸ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (بَيْنَا رَجُلٌ يَمْشِي فَاشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ فَنَزَلَ بِئْرًا فَشَرِبَ مِنْهَا ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا هُوَ بِكَلْبٍ يَلْهَثُ يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ فَقَالَ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا مِثْلُ الَّذِي بَلَغَ بِي فَلَمَّا خُفِّهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِيَمِينِهِ ثُمَّ رَفَعَنِي فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَّرَ لَهُ) قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَإِنَّ لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ قَالَ: (فِي كُلِّ كَبِدٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ). (الحديث ۲۳۶۳) (۱۰۵)

نه بوهوره پیره (همزی خوی لی بی) فه رم ووی: خو شه ویست (درو دی خوی له سه ر بی) فه رم ووی: (جاری پیاو ی له چو لی به ری گایه کدا دمر و ی، تونی تی زو ری بو هی نا، تابیری کی دوزیه وه و چو وه ناوی و تیر ناوی خو ارده وه، کاتی هاته دمر وه روانی و سه گ ی له تو و نیانا و ا زمانی دمر کی شا وه و هاسکه هاسکیه تی و، له تا و ا ته رایی ده وری بیر که ده لی سی ته وه، جا پیا وه که له بهر خو یه وه گو تی: نه م سه گه یش له تو و نیانا وه کو منی به سه ر هاتو وه! جادی سانه وه رو یش ته وه خو ارده وه بو ناو بیر که و کاله (خوففه) که ی پی ی دا که ندو پری کرد له ناوو،

گرتی به دهمیه وه به دیواری بیر که دا هه زنییه وه سه رکه وته وه سه ری وه سه که که ی ناودا، جا خوا له سه ر نه وه سو پاسی کردو تۆله ی بۆ کرده وه لی خوش بوو!).

هاوه لان عه رزیان کرد: قوربان! نه ی ره وانه کراوی خودا! دیاره هه رچا که یی له گه ل گیانله به ری بیژمانا بکه ین خیرو پاداشی هه یه؟ فه رمووی: (به لئ وایه، هه رچا که یی له گه ل هه رشتی بکری، که ته پرای زیانی تیابی، خیریکی که وره یه). (تاج/۲/۳۶۸-۳ ش).

۱۰۳۹ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَأُذَوِّدَنَّ رَجُلًا عَنْ حَوْضِي كَمَا تُذَادُ الْغَرِيْبَةُ مِنَ الْإِبِلِ عَنْ الْحَوْضِ (الحديث ۲۳۶۷) (۱۰۶).

نه بوهوره میره (به ی خوی لئ به) فه رمووی: خوشه ویست (درودی خوی لئ به به) فه رمووی: (سویندم به و که سه که گیانی منی به ده سه، له رۆزی قیامه تدا، که داده نیشم بۆ پیشوازی له دینیکه رانی نه ته وه ی نیسلامم، که دین بۆ سه ر هه وزی که وشه رم، به ده ستی خۆم، له هه ندی پیاو گوری گوری ده که م و له هه وزی که وشه رم دووریان ده خه مه وه، هه ره که چۆن وشتری نامۆ و ناوه کی گوری گوری لئ ده کری و ریگه ی ناو خوار دنه و میان پئ نادری).

(باسی هه وزی که وشه ر له تاجا و له به رگی دها، له لاپه ره (۲۷۹) وه، ده ست پئ ده کا، هه تا لاپه ره (۳۸۸) که بریتییه له زنجیره (۱۲۶) هه تا زنجیره (۱۲۸)) به روانه (ریاض/۴-ل ۱۳۵۶-ه ۵۳).

۱۰۴۰ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ رَجُلٌ حَلَفَ عَلَى سِلْعَةٍ لَقَدْ أَعْطَى بِهَا أَكْثَرَ مِمَّا أَعْطَى وَهُوَ كَاذِبٌ وَرَجُلٌ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ كَاذِبَةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ لَيَقْتَطَعَ بِهَا مَالٌ

أَمْرِي مُسْلِمٍ وَرَجُلٌ مَنَعَ فَضْلَ مَاءٍ فَيَقُولُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الْيَوْمَ أَمْتَعَكَ فَضْلِي كَمَا مَنَعْتَ فَضْلًا مَا لَمْ تَعْمَلْ يَدَاكَ). (الحديث ۲۳۶۹) (۱۰۷).

دیسان ئه‌بوهوره‌پیره (مزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (درووی خوی لئ بئ) فهرمووی: ئه‌م سئ جووره‌که‌سه له قیامه‌تدا، خودا نه‌له‌پرووی نازده‌وه‌قه‌سه‌یان له‌گه‌ل ده‌کا، نه‌به‌چاوی ر‌حمه‌ت ته‌ماشایان ده‌کا، پیاوی به‌سویندی درؤ کال‌او شمه‌کی فروته‌نی خوی ساغ بکاته‌وه، وه‌ک ئه‌وه سویند بخوات که ئه‌وشته ک‌پیری تر ئه‌وه‌نده‌ی داوه‌پیم‌زیاد له‌وه‌ی که‌پیی دراوه، پیاوی‌کیش له‌پاش عه‌صر به‌سویندی درؤ مائی پیاوی‌کی موسولمان ب‌چ‌رپ بؤ خوی، پیاوی‌کیش زیاده‌ناوی هه‌بی له‌که‌سئ پیوستی پیی هه‌بی، قه‌ده‌غی بکات، خوی گه‌وره له‌کاتی لی‌پ‌رسینه‌وه‌دا پیی دمه‌فرموی: (ئه‌م‌رؤ من فه‌ضلو به‌هری خو‌مت لئ قه‌ده‌غی ده‌که‌م، ه‌م وه‌کوو تۆ فه‌ضلو به‌هری ئه‌و زیاده‌ناومت له‌ئاتاجان قه‌ده‌غی کرد، له‌کاتی‌کا ئه‌و ناوو زیاده‌ناوه تۆ دروستت نه‌کردبوو، ر‌زقی خوا بوو ره‌خساندبوی بۆت).

راقه‌و روون‌کردنه‌وه:

له‌مه‌دا جیاوازی پیاوو ژن نییه، هه‌روا ئه‌و دیعایه‌و پ‌رو پاگه‌ندانه‌ش که له‌روژنامه‌و رادیو‌و ته‌له‌فزیو‌ن دا، بؤ بره‌ودان به‌کالایی ده‌ک‌ری به‌ر هه‌ره‌شی ئه‌م فهرمووده‌یه ده‌که‌وی. (پ‌روانه ژماره ۱۰۳۷).

۱۰۴۱ - عن الصَّعْبِ بْنِ جَثَامَةَ قَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَا حِمَى إِلَّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ (الحديث ۲۳۷۰، طرفه‌ی: ۲۰۱۳) (۱۰۸).

(۱۰۷) لاحظ هامش الرقم: ۱۰۳۷ - المترجم.

(۱۰۸) قال العسقلاني: لم يوافق مسلم على تخريج حديث الصعب في الحمى (فتح/ص ۵۲) -

صەعبى كۆرى جەننامە (مەزى خوى لى بى) فەرموۋى: خۆشەويست (دروودى خوى لىسىر بى) فەرموۋى: (پاكزو پاۋەند بەس بۇ خوداۋ پېغەمبەرى خودا ھەيە). (تاج/۲/۲۵۰ ص ۲۲۲ف۲).

راۋە روونكردنهۋە:

۱- مەبەست لە پاكزو پاۋان پارچەي زەوى لەومرپاۋىيە، كەسى، يا دىيەك، دەيكەن بەپاكز، نابى كەس ران و گايەلى تىادا بلەومرپىنى، مەگەر بەپىي ياساۋ رىسايەك، كە خۇيان لەناۋ خۇيانا لەسەرى رىك كەوتوون، ۋەك ئەۋە لەومرپى پى دەشتەكان بۇ ھاۋىن و لەومرپى شاخەكان بۇ زستان كەلەومر كز دەبى.

۲- مەبەست لەم فەرموۋدەيە ئەۋمىيە كە پېغەمبەر (دروودى خوى لىسىر بى) لەژيانى خۇيداۋ جىنشىنى ئەۋ لەپاش ژيانى ئەۋ مافى ئەۋمىيان ھەيە كە پارچەي زەوى بىكەن بەپاۋان بۇ مەبەستىكى رەۋا، بەنمۈنە: بگوترى: لەومرپى گۆيزە قەدەغەيە لەسەر ئازەلى زمكاتى مىرى!

۳- صەعبى كۆرى جەننامە، لەۋەددان، نىشتەجى بوو، كە لەۋلاتى حىجازە، داپكى ناۋى فاخىتەى خوشكى ئەبوسفىانى كۆرى حەربە، ئامادەى ئازادكردىنى ۋلاتى ئىصطەخر بوۋە، دەلئىن: لەپاش ئازادكردىنى ئىصطەخر جارچى جارپەدا، كەۋا جەجال ھەئساۋە، كەدەگەن بەصەعب (مەزى خوى لى بى) دەفەرمۈى: (بەگوۋى خۇم لەزارى پىرۋزى پېغەمبەرم ژنەۋتوۋە دەيفەرموۋ: جەجال ھەئناسى ھەتا خەلك باسى پشت گۆى دەخەن). صەعب چەند فەرموۋدەيەكى صەحىجى گىراۋەتەۋە. لەبوخارى دا سى فەرموۋدەى ھەيە، راستر ئەۋمىيە كەلە ئاخرو ئۆخرى جىنشىنى عومەردا مردوۋە - رەزاي خودا لەھەموۋيان بى -.

١٠٤٢ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْخَيْلُ لِثَلَاثَةِ لِرَجُلٍ أَجْرٌ وَلِرَجُلٍ سِتْرٌ وَعَلَى رَجُلٍ وَزْرٌ فَأَمَّا الَّذِي لَهُ أَجْرٌ فَرَجُلٌ رَبَطَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَطَالَ لَهَا فِي مَرْجٍ أَوْ رَوْضَةٍ وَمَا أَصَابَتْ فِي طِيلِهَا ذَلِكَ مِنَ الْمَرْجِ أَوْ الرَّوْضَةِ كَانَتْ لَهُ حَسَنَاتٍ وَلَوْ أَهَّهَا قَطَعَتْ طِيلَهَا فَاسْتَنْتَ شَرْفًا أَوْ شَرْفَيْنِ كَانَتْ أَرْوَاهَا حَسَنَاتٍ لَهُ وَلَوْ أَهَّهَا مَرَّتْ بِنَهْرٍ فَشَرِبَتْ وَلَمْ يُرِدْ أَنْ يَسْقِيَهَا كَانَ ذَلِكَ لَهُ حَسَنَاتٍ فَهِيَ لَذَلِكَ أَجْرٌ وَرَجُلٌ رَبَطَهَا تَغْنًيًا وَسِتْرًا وَتَعَفُّفًا وَلَمْ يَنْسَ حَقَّ اللَّهِ فِي رِقَابِهَا وَظُهُورِهَا فَهِيَ لَهُ كَذَلِكَ سِتْرٌ وَرَجُلٌ رَبَطَهَا فَخِرًا وَرِبَاءً وَنَوَاءً لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ فَهِيَ وَزْرٌ. وَسُئِلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْخُمْرِ فَقَالَ: (مَا أُنْزِلَ عَلَيَّ فِيهَا إِلَّا هَذِهِ الْآيَةُ الْجَامِعَةُ الْفَادَةُ ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾) (الحديث ٢٣٧١، أطرافه في: ٢٨٦٠، ٣٦٤٦، ٤٩٦٢، ٤٩٦٣، ٧٣٥٦) (١٠٩).

نه بوهوره يره (بزي خوي لى بي) فهرموى: پيغه مبهه (درووى خوي لمير بي) فهرموى: (ولاخى بهرزه به پيى نيازى خاومنه كهى سى جوړه: بو هه ندى پياو مايه ي پاداش و خيره، بو هه ندى پياو پهرده و داپوشه رى حالیه تی، بو هه ندى پياو مايه ي تاوان و شهړه، مايه ي پاداش و خيره بو نه و كه سه ي كه رايد ه گري بو غه اكردن و خه باتكردن و تي كو شان له بهر رمزاي خودا، بو بهرزه و موندى گه لى نيسلام، له ميرگيكا، يا له ميرغوزاريكا، به گوري سى دهبه ستيت ه و نيت نه و ولاخه هه رچى بخوات له و ميرگو و ميرغوزاره و، چه نده بله وړى له و له و مړگايه، به ژماره ي نه و ه چا كه بو خاومنه كهى دهنوسرى.

وه به ژماره ي ته رس و ميزه كه يشى چا كه و خير و خيرات بو خاومنه كهى دهنووسرى، ته نانه ت نه گهر مهربه نده كهى بپسي نى، يا خود گوري سه كهى بپچرپي نى، وه سه رى دووسه ر غاربكاو، باى بالى خوى بداو يارى بكا، وبه بى

سواره‌کە‌ی بە‌پشتی خاڵی ڕە‌مبازی و تە‌راتێ‌ن بکا، تە‌نانە‌ت لە‌کاتی وایش دا،
خودا بە‌ژمارە‌ی شوێ‌ن سە‌م و تە‌رس و می‌زە‌کە‌ی چاکە‌و خێ‌ر بۆ‌ خاوە‌نە‌کە‌ی
دە‌نووسی، گری‌مان ئە‌گەر خاوە‌نە‌کە‌ی لە‌سەر ئاوێ‌کە‌وە‌ بردی، بە‌نیازی
ئە‌وە‌یش نا کە‌ بی‌با ئاوی بە‌دا، بە‌لام و لا‌خە‌کە‌ لە‌خۆ‌یە‌وە‌ دە‌می نایە
چە‌مە‌کە‌وە‌و لێ‌ی خوار دە‌وە‌، ئە‌وە‌ بە‌قە‌د ژمارە‌ی ئە‌و ئاوە‌ی کە‌ دە‌یخوا‌تە‌وە‌،
چاکە‌ی بۆ‌ دە‌نووسرێ‌، دیارە‌ ئە‌گەر سووارە‌کە‌ی خۆ‌ی مە‌شقی پێ‌ بکا، یا بچێ‌
ئاوی بە‌دا، یا لە‌غە‌زادا سواری بێ‌، ئە‌وە‌ پاداش‌تە‌کە‌ی چە‌ند قاتە‌. و لا‌خی بە‌رزە
چ ماین بێ‌، چ ئە‌سپ بۆ‌ ئە‌م جۆ‌رە کە‌سە‌ مایە‌ی پاداش‌تە‌. مایە‌ی پە‌ردە‌و
داپۆ‌شینە‌ بۆ‌ کە‌سێ‌ کە‌ را‌یدە‌گرێ‌، هە‌تا لە‌مە‌ردۆ‌م بێ‌ نیازی‌و بۆ‌ رووسووری
هە‌ردوو جی‌هان، کارو کە‌سابە‌تی پێ‌وە‌ دە‌کاو، ئە‌و مافە‌ی کە‌ خودا لە‌سەر ئە‌و
ولا‌خە‌ی دانا‌وە‌، کە‌ بریتی‌یە‌ لە‌خە‌بات‌گیران لە‌سەر پشتی، فە‌رامۆ‌ش نا‌کا، هە‌روا
مافی و لا‌خە‌کە‌ش فە‌رامۆ‌ش نا‌کا، بۆ‌ ئە‌م جۆ‌رە کە‌سە‌ پە‌ردە‌و داپۆ‌شەرە‌.

مایە‌ی شە‌پۆ‌ و تاوانی‌شە‌ بۆ‌ کە‌سێ‌ کە‌ را‌یدە‌گرێ‌ بۆ‌ چا‌وە‌و رووپامای‌و
خۆ‌ن‌واندان و شانازی‌کردن بۆ‌ دو‌ژمنایە‌تی و دژایە‌تی گە‌لی ئی‌سلام و، لە‌دژی
موسو‌لمانان، لە‌ حە‌زەرە‌تی پێ‌غە‌مبە‌ری خودا (درو‌دی خۆ‌ی لە‌سەر بێ‌) لە‌بارە‌ی
گو‌یدێ‌ژە‌وە‌ پرسیار‌کرا کە‌چی مافی‌کی تیا‌یە‌، زە‌کاتی لێ‌ دە‌کە‌وێ‌ یا‌ن نا؟
فە‌رمو‌وی: لە‌بارە‌ی گو‌یدێ‌ژە‌وە‌ هیچ س‌روش و (وە‌حی) ی‌کی تایی‌بە‌تیم بۆ‌
نە‌هاتو‌وە‌، تە‌نها ئە‌م نایە‌تە‌ دان‌سقە‌و کە‌م ها‌وتایە‌ نە‌بێ‌، کە‌ تێ‌ک‌را هە‌موو
جۆ‌رە خێ‌رێ‌، کە‌م و زۆ‌ر دە‌گری‌تە‌وە‌، کە‌ دە‌فە‌رمو‌ی: ﴿مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
خَيْرًا يَرَهُ * وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ سوورە‌تی زە‌لزە‌لە‌ نایە‌تی هە‌شتە‌م،
لە‌سوورە‌تی ژمارە‌ نە‌وە‌دو نو، واتە‌: هە‌رکە‌سێ‌ بە‌قە‌ی سە‌نگی تۆ‌سقالی
چاکە‌ی کردبێ‌ دێ‌تە‌و‌م‌پێ‌ی، وە‌هە‌رکە‌سێ‌ بە‌قە‌ی سە‌نگی تۆ‌سقالی خراپە‌ی
کردبێ‌ دێ‌تە‌و‌م‌پێ‌ی. (ریاض/ ۳- ۹۰۰ ف+ تاج/ ۸- ۸۹ ف- ۳).

راقه و روونکردنه وه:

۱- په یوه مندی نهم فهرموودیه به سهر باسه که یه وه لهوئ دایه که دم فهرموئ: (ولو آنها مرّت بهر فشربت منه).

۲- روونکردنه وه: یه کی جوانم له سهر نهم فهرموودیه له تاج دا نووسیوو، نه گهر له نایینده دا له چا په کانی نایینده دا نه قل بکری بو ئیرمش دمبی.

۱۰۴۳- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: أَصَبْتُ شَارِفًا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي مَعْنَمٍ يَوْمَ بَدْرٍ قَالَ: وَأَعْطَانِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَارِفًا أُخْرَى فَأَنْخَتُهُمَا يَوْمًا عِنْدَ بَابِ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ أَحْمِلَ عَلَيْهِمَا إِذْ خَرَا لِابِيعَةٍ وَمَعِيَ صَائِعٌ مِنْ بَنِي قَيْنَقَافٍ فَاسْتَعِينَ بِهِ عَلَى وَلِيمَةِ فَاطِمَةَ وَحَمْزَةَ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ يَشْرَبُ فِي ذَلِكَ الْبَيْتِ مَعَهُ قَيْنَةٌ فَقَالَتْ: أَلَا يَا حَمْزُ لِلشَّرَفِ النَّوَاءِ فَتَارَ إِلَيْهِمَا حَمْزَةُ بِالسَّيْفِ فَجَبَّ أَسْنِمَتَهُمَا وَبَقَرَ خَوَاصِرَهُمَا ثُمَّ أَخَذَ مِنْ أَكْبَادِهِمَا قُلْتُ لَابْنِ شِهَابٍ: وَمِنْ السَّنَامِ؟ قَالَ: قَدْ جَبَّ أَسْنِمَتَهُمَا فَذَهَبَ بِهَا.

قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: قَالَ عَلِيٌّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): فَتَطَرْتُ إِلَى مَنْظَرٍ أَفْطَعَنِي فَأَتَيْتُ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعِنْدَهُ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ فَأَخْبَرْتُهُ الْخَبَرَ فَخَرَجَ وَمَعَهُ زَيْدٌ فَأُتِلَقْتُ مَعَهُ فَدَخَلَ عَلَى حَمْزَةَ فَتَغَيَّظَ عَلَيْهِ فَرَفَعَ حَمْزَةُ بَصْرَهُ وَقَالَ: هَلْ أَنتُمْ إِلَّا عِبِيدٌ لَأَبَائِي. فَرَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْفَرُ حَتَّى خَرَجَ عَنْهُمْ وَذَلِكَ قَبْلَ تَحْرِيمِ الْخَمْرِ (الحديث ۲۳۷۵) (۱۱۰)

عەلی کوری ئەبو طالیب (پەزەیی خوی لێ بێ) فهرمووی: له تالانه که ی روژی به دردا، که له خزمه تی پیغه مبهردا (دروودی خوی له سهر بێ) ناماده ی نهم نه بهرده بووم، وشتره

مینگه یه کی سهره م بهر که وت، پیغه مبه ریش (درویدی خوی لسه بر) و شتر یکی تری وای
 پی دام، بوون به دووان، رۆژی له بهر دمرگای پیاویکی نه نصاری دا، پیخم دان،
 به نیازی نه وهی بچم باریان بکه م له سرناتک (انخر) وه باره سورپانتکیان
 پیبهینم وله بازار بیفرۆشم و دهستگیرۆیی خۆمی پی بکه م بو نانی شایی
 گواستنه وهی فاطیمه دهسباریکی شارمزی نه م کارهیشم له گه ل بوو،
 له جوله که کانی بهنی قهینوقاع بوو. حه مزه ی کوری عه بدول موططه لیبیش
 —که مامی هه قی من و پیغه مبه ر بوو. له زووره وه له و ماله دا، پیش نه وهی که
 مه ی حه رام ببی، دانیشتبوو، باده ی دهنۆشی مه ست بوو. که نیزه کیکی
 گۆرانی بیژ گۆرانی بو دمه گوت و نه م هه لبه ستانه ی بو ده چری (وافی) :

أَلَا يَاحْمَزَ لِلشُّرَفِ النِّوَاءِ وَهَنْ مَعْقَلَاتٍ بِالْفَنَاءِ
 ضَعِ السَّكِينِ فِي اللَّبَاتِ مِنْهَا وَضَرَجْهَنْ حَمَزَةً بِالذَّمَاءِ
 وَعَجَّلْ مَنْ أَطَايِبِهَا لِشِرْبٍ قَدِيرًا مِنْ طَبِيخٍ أَوْ شَوَاءِ

واته:

ئه ی حه مزه! ئاده ی، نه و وشترانه که وان له حه وشه، کۆت له پایانه!
 بیانگه وزینه له خوینی خۆیان مه نجه ل هه ئینجه له گوشت بویان
 به زمی سازکه، بو نه م مه ستانه به مه رگه و که باب به زمی شاهانه

به په خشانیش واته:

ئه ی حه مزه! ناگات له و وشتره قه له وانه یه، که له حه وشه دا نه شکیل
 کراون و به سترانه ته وه، ئاده ی چه قۆ دابنی لسه ر گه رده ملیان و
 سه ریان به ره و له خوینی خۆیا نا بیانگه وزینه و له پارچه خۆشه کانیان وهک:
 جه رگه و دووگیان مه نجه ل پر بکه و شایی له مه رگه و که باب بو نه م
 کۆمه له ی مه ستانه سازبکه.

ئیتز حەمزەش بەشمشیرەوہ رادەپەرئۆ و پەلاماریان دەدا، بەشیرەکەى دووگیان ئەبەرئۆ و کەلەکەیان هەل ئەدەرئۆ و لەجەرگەکەیان دەبات!

ئیبنو جورەیح کە ئەم فەرموودەیه لە ئیبنو شەهاب (زوهرى) یەوہ، دەگیرێتەوہ، دەفەرموئ: عەرزی ئیبنو شەهاب کرد: ئەى لە دووگەکەیان؟ فەرمووی: دووگیان دەبەرئۆ و لەویش دەبات. ئیبنو شەهاب (محمەتى خودى لى بى) فەرمووی: عەلى (عزى خودى لى بى) فەرمووی: کەسەیرى ئەم دیمەنەم کرد تۆقاندی، جا بۆ سکاڵاکردن چووم ب خزمەت پیغەمبەرى خودا (درووى خودى لى بى) ، لەوکاتەدا زمیدی کوپى حاریشە لەخزمەتى دا بوو، سەرگوزەشتەکەم لەنووکەوہ بۆ یگیراپیەوہ، تەشریفى ھاتەدەرەوہ، زەیدیش لەخزمەتیدا بوو، منیش لەخزمەتیاندا رویشتم پیغەمبەر (درووى خودى لى بى) چووہژورەوہ، لەحەمزە تورە بوو، حەمزەش چاوی ھەلپری و ووتی: ئیوہ خۆتان بەچی دزانن؟ ئیوہ کەبەرەى عەبدوڵلای برام و ئەبوطالبی برام، وەك غولام و کۆیلەى باوک و باپیرانى من وابوون!

ئیتز پیغەمبەر (درووى خودى لى بى) کەحالەکەى بینى پاشەوپاش گەراپەوہ دواوہ، وەلای ئەوانى چۆل کرد، نەبادا حەمزە بەھۆى مەستیەوہ کارى ناشینتر بکا، ئەم رووداوہ لەپیش قەدەغەکردنى مەى دا بوو.

پەيوەندى ئەم فەرموودەیه بەسەرپاسەکەى خۆیەوہ کە: (باسى فرۆشتنى دارو گياو پووشە) ئاشکرایە.

باسى زەوى و زارى خەلاتى

(بې: تاج / ۲- ۳۷۲ ز - ۱۸۰).

۱۰۴۴ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دَعَا النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْأَصَارَ لِيَقْطَعَ لَهُمْ بِالْبَحْرَيْنِ فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ فَعَلْتَ فَاكْتُبْ

لَاخَوَانَنَا مِنْ قُرَيْشٍ بِمِثْلِهَا فَلَمْ يَكُنْ ذَلِكَ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ
إِنكُمْ سَتَتَرُونَ بَعْدِي أَثَرَةَ فَاضْطَرُّوا حَتَّى تَلْقَوْنِي
(الحديث ۲۳۷۶، أطرافه في: ۲۳۷۷، ۳۱۶۳، ۳۷۹۴) (۱۱۱).

نه نه سى كورى ماليك (مزي خوى لى به) فهرمووى: پيغه مبه (درووى خوى لى سمر به)
ياريد دمران (انصار) ى بانگ كرد، كه له ولاتى به حرمين به شه زهويان بو
جيا بكا ته وهو به خه لاتى بيان داتى بو خويان به به خشش و شتى وا بهره
جووتيان پى بدات، نه وانيش عه رزيان كرد: نه ى پيغه مبه ى خودا! نه گهر
زهوى خه لاتى و بهره جووت دمه ى به نيمه، ده بيت به قه د نيمه به شى برا
كوچكاره كانيشمان بدهيت. پيغه مبه (درووى خوى لى سمر به) له بهر نه وه ى كه نه وه منده
زهوى به ده سته وه نه بوو، كه به شى هه ردو و لايان بكا، وازى له زهوى
به خشينه كه هيناو، فهرمووى: (له پاش خوّم خو خويى له ناوتانا روو دماو
به جاوى خو تان ده بينن، جا ددان به خو تانا بگرن و خو گربن و به كه مترین
مه هانه نازاوه بهرپا مه كهن، هه تا له قيامه تدا له سمر هه و زى كه و نه رم،
ده گه نه وه به خوّم، جا نه و كاته پاداشى باشى خو تان به زياده وه و مرده مگرن).

باسى مافى هاموشو و ناودان و شتى وا

۱۰۴۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ ابْتَاعَ نَخْلًا بَعْدَ أَنْ تُؤَبَّرَ فَمَرَّتْهَا لِلْبَائِعِ إِلَّا أَنْ
يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ وَمَنْ ابْتَاعَ عَبْدًا وَلَهُ مَالٌ فَمَالُهُ لِلَّذِي بَاعَهُ إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ)
(الحديث ۲۳۷۹) (۱۱۲).

(۱۱۱) أخرجه المسقلاني من الأحاديث المتفق عليه بين البخاري و مسلم (خاتمة فتح ۵/۵۲)
الترجم.

(۱۱۲) أخرجه مسلم في البيوع، باب: من باع نخلا عليها تمر، رقم: ۱۵۴۳.

عبداللہ کوری عومہر (رمزی خوی لہ ہن) فہرمووی: لہ پیغہ مہرم بیست
(درویدی خوی لہ سمر ہن) دہیفہرموو: (کہسی دارہ خورما یا باخہ خورمای کری، پاش
موتور بہ کردنی، ئەوہ بہرہکە ی بۆ فروشیارہکە یہ، لہ بہر ئەوہ مافی ہاموشو
ئاودان و شتی وای ہہیہ، تا بہرہکە ی دہرنی، مہگەر کریارمکہ مہرج دابنی
کہ بہرہکە ی بۆ خوی بی و فروشیاریش لہکاتی گریدانہکە دا بہوہ رازی بی،
وہکەسی کۆیلہیی بکری، کہ مالی ہہبی، مالہکە ی ہی ئەو کہسہیہ کہ
دہیفروشی، مہگەر کریارمکہ مہرج دابنی!).

پایانی

ماموستای ئیبن حەجەری عەسقەلانی - رمزو رحمتی خوی لہ ہن- دہفہرموی:
نامہ ی باخەوانی و شت خواردنہوہ، سیی و شەش فہرموودە ی لہخو گرتووە،
پینجیان بی رشتەن ئەوانی تریان پەیوہستەن، دووبارەکانیان
حەق دەن بوختەکە یان نۆزدەن موسلیمیش ہەموویانی گیراوەتەوہ بیجگە
لەمانەیان:

۱- بپرشتەکە ی عوتمان، لەبارە ی بیری رۆمەوہ، بی ژمارە یہ، لەتەجریدەکە دا
نییہ و والہپیش ژمارە (۲۳۵۱) ی فەتەحەوہ.

۲- فہرموودە ی ژمارە: (۲۳۶۸ ف) لەتەجریدەکە دا نییہ.

۳- فہرموودە ی ژمارە: (۱۰۴۱ = ۲۳۷۰ ف).

۴- فہرموودەکە ی ئیبنو شەہاب سہبارت بەکردنی نہقیع بہپاوان، والہدوا
ژمارە: (۱۰۴۱) تەجریدەکەوہ. لەتەجریدەکە دا نییہ.

۵- فہرموودە ی ژمارە: (۱۰۴۴ = ۲۳۷۶ ف). دہفہرموی: ہەروا دووئەشەر -

بیستراو- ی واتیا، ہەردووکیان لہئیمامی عومہرەون! باسی

موسافات (باخەوانی) والہبەرگی / ۲- ۵۲۲- ۲۲۸ / فیقیہی ئاسان

۴۸- نامه‌ی قهرزکردن و دانه‌وه‌ی قهرزو ده‌ست به‌ست و نابووتی (کتابُ الإستقراض وأداء الديون والحجر والتفليس)

(بر: فیهی ثاسان/۲/۷۵-۴۷۵-۲۰۴-ل-۷۹-ز-۲۰۶) له تاج دا وا له (تاج/۲-ل-۳۴۳-ز-۱۶۴).

۱۰۴۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ أَخَذَ أَمْوَالَ النَّاسِ يُرِيدُ أَدَاءَهَا أَدَّى اللَّهُ عَنْهُ وَمَنْ أَخَذَ يُرِيدُ إِثْلَافَهَا أَثْلَفَهُ اللَّهُ) (الحديث ۲۳۸۷) (۱۱۳).

ئه‌بوهوره‌یره (مرزى خوى لى بن) فهرمووى: خو‌شه‌ويست (درووى خوى لى بن) دم‌فهرمووى: (كه‌سى مالى كه‌سى و مربرگرئو و له‌دله‌وه نيازى دانه‌وى هه‌بى، نه‌وه خوا بوى هه‌لد‌مسورپنى و دميداته‌وه، به‌لام نه‌وه‌ى كه‌دميه‌وى بيبا بو نه‌وه‌ى كه‌لرفى لى بداو له‌ناوى ببا، نه‌وه‌ى خودا خوى له‌ناوى دمبات) (تاج/۲-۳۴۴-ز-۱۰۴۷).

۱۰۴۷- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كُنْتُ أَمْشِي مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي حَرَّةِ الْمَدِينَةِ فَاسْتَقْبَلَنَا أَحَدٌ فَقَالَ: (يَا أَبَا ذَرٍّ) قُلْتُ: كَيْفَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: (مَا يَسْرُنِي أَنَّ عِنْدِي مِثْلَ هَذَا ذَهَبًا تَمْضِي عَلَيَّ ثَالِثَةٌ وَعِنْدِي مِنْهُ دِينَارٌ إِلَّا شَيْئًا أَرَصُدُهُ لِدَيْنٍ إِلَّا أَنْ أَقُولَ بِهِ فِي عِبَادِ اللَّهِ هَكَذَا وَهَكَذَا عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ خَلْفِهِ ثُمَّ مَشَى فَقَالَ: إِنَّ الْأَكْثَرِينَ هُمْ الْأَقْلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا مَنْ قَالَ: هَكَذَا وَهَكَذَا عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ ثُمَّ قَالَ لِي: مَكَانَكَ لَا تَبْرَحْ حَتَّى آتِيكَ ثُمَّ انْطَلَقَ فِي سَوَادِ اللَّيْلِ حَتَّى تَوَارَى فَسَمِعْتُ صَوْتًا قَدْ ارْتَفَعَ فَتَخَوَّفْتُ أَنْ يَكُونَ قَدْ عَرَضَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَرَدْتُ أَنْ آتِيَهُ فَذَكَرْتُ قَوْلَهُ لِي لَا تَبْرَحْ حَتَّى آتِيكَ فَلَمْ أَبْرَحْ حَتَّى أَتَانِي قُلْتُ يَا

رَسُولَ اللَّهِ لَقَدْ سَمِعْتُ صَوْتًا تَخَوَّفْتُ فَدَكَّرْتُ لَهُ فَقَالَ وَهَلْ سَمِعْتَهُ قُلْتُ نَعَمْ قَالَ
ذَٰكَ جِبْرِيلُ أَتَانِي فَقَالَ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِكَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ قُلْتُ
وَإِنْ زَكَّى وَإِنْ سَرَقَ قَالَ وَإِنْ زَكَّى وَإِنْ سَرَقَ (الحديث ۲۳۸۸) (۱۱۴)

ئەبوزەر (دەزى خەوى ئى بن) فەرمووى: شىۋان بوو، لەخزمەتى خۆشەويستدا
بووم، لەناو خەپە بەردەلانىيەكەى مەدينەدا دەروېشتين، سەيرى چىاى
ئوحوودمان دەکرد، فەرمووى (دروودى خەوى لەسەر بن) : ئەبوزەر! گوتم: فەرموو
بفەرموو ئەى پيغەمبەرى خودا! واوام لەخزمەتدا فەرمووى: (ئەم كىوى
ئوحوودە ئەگەر هەمووى زىرپى و ھى من بى، حەزدەكەم گشتى بەسى شەو
داغان بکەم و هەمووى بکەم بەخىرو بەپياوەتىو، يەك دىنارى لەلام نەمىنى،
مەگەر ئەو دىنارە كە ھەلى بگرم بۆ دانەوى قەرزى).

ئەوجا پيغەمبەر (دروودى خەوى لەسەر بن) فەرمووى: (لەقيامەتدا، ئەوانەى
كەلەدنىادا داراتربوون و مال و سامانيان زۆرتر بوو، لەوى لەھەموو كەسى
نەداراترو كەم دەست ترن، مەگەر كەسى ئاواوئاوا بەھەرچوارلادا
لەخىركردن دريغى و كۆتايى نەكا، ئەو جوړە كەسانەيش بەراستى زۆر
كەمن) جا زوھرى (دەمەنى خەوى ئى بن) بۆ روونكردەو: كەى ئامازەكەى
پيغەمبەر (دروودى خەوى لەسەر بن) ، فەرمووى: واتە: بەھەر چوارلای خۆيدا، بەراستو
چەپدا، خىر بكاو شت ببەخشى لەپىگای خودادا.

ئەبوزەر فەرمووى: لەپاشا روېشتين ھەتا فەرمووى: (ئەى ئەبوزەر! تۆ
لیرمە لیرە مەزوى تا خۆم دیمەوہ بۆلات). تەشرىفى روېشت تالەبەر جاوم
ون بوو، بەلام زۆر دوور نەكەوتەوہ گویم لەغەلبەغەلب و دەنگەدمنگى بوو،
گوتم: دەترسم كەپيغەمبەر (دروودى خەوى لەسەر بن) شتىكى بەسەر بى، ويستم
بەشويئيا بچم بۆ سوراخى ئەو مشت و مەر، بەلام ئەوہم بىركەوتەوہ كە

فهرمووی: له جیئ خۆت مه بزوه تا خۆم دیمه وه بۆلات، کاتی ته شریفی هاته وه، باسی نه و دمنگه دمنگه بۆی کرد که بهرگویم کهوت، فهرمووی: (بۆ گویت لئ بوو؟! گوتم: بهلئ: فهرمووی: (نه وه جبرائیل بوو دروودی لئ بئ- ته شریفی هات بۆ لام پئی فهرمووم: ئه ی موحه ممه دا مزدبه ی: هه رکه سی له نه ته وه ی ئیسلامی تو، له سه ره مه رگا، له سه ر موسو لمانه تی به مرئ و له سه ر شیرک و فره خواپی و ناموسو لمانی نه مرئ ده چیته به هه شتا) منیش گوتم: ئه ی جبرائیل! بادزی و حیزیش بکات؟ فهرمووی: (بهلئ، بادزی و حیزیش بکا). (تاج/ ١٠/ ٧١+ تاج/ ٥/ ص ٢١٧+ عمده القارئ ج/ ٢٣/ ص ٥٢+ ٥٠+ اقتران النیرین بهرگی هه شتم، لاپه ره/ ٧٠).

١٠٤٨ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ ضَخِي، فَقَالَ: (صَلِّ رَكَعَتَيْنِ) وَكَانَ لِي عَلَيْهِ ذَيْنِ فَقَضَانِي وَزَادَنِي (الحديث ٢٣٩٤) (١١٥).

جابیری کوپی عهبدو للا (همزی خودی لئ به) فهرمووی: کاتی چیشه نگاو بوو، پیغه مبه (دروودی خودی له سه ر به) ته شریفی له مزگه وت بوو، چووم بۆ خزمه تی له سه فه ری گه رامه وه، که له و سه فه ره دا. و شتریک لئ کریم، فهرمووی: (دوو رکات نوێژ بکه). فهرزیکم له سه ری بوو، قه رزمه کی به زیاده وه دامه وه.

روونکردنه وه:

مامۆستای عهینی (همزی و محممتی خودی لئ به) دمفه رموی: پیشه وا بوخاری - همزی و محممتی خودی لئ به. ئه م فهرمووده یه له حه قده جیگه دا له سه حیحی بوخاری پیرۆزدا دمه یناوه، هه ندئ جار به کورتی و هه ندئ جار به درێژی. له باسی (نوێژی سوننه ت له کاتی هاتنه وه له سه فه ر) دا، بوخاری ئه م فهرمووده یه ی

بهدهق دهرهیناوه، لهوئ لهکوئایه وه نووسراوه: (الحديث ٤٤٣- أطرافه في: ١٨٠١، ٢٠٩٧، ٢٣٠٩، ٢٣٨٥، ٢٣٩٤، ٢٤٠٦، ٢٤٧٠، ٢٦٠٣، ٢٦٠٤، ٢٧١٨، ٢٨٦١، ٢٩٦٧، ٣٠٨٧، ٣٠٨٩، ٣٠٩٠، ٤٠٥٢، ٥٠٧٩، ٥٠٨٠، ٥٢٤٣، ٥٢٤٤، ٥٢٤٥، ٥٢٤٦، ٥٢٤٧، ٥٢٤٧، ٦٣٨٧). بهپئی ئەم ئەطرافانه جهنابی بوخاری ئەم فهرموودهیهی لهبیست و شەش جیگه‌دا دهرهیناوه.

به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ئەم فهرموودهیه دهست دهما بکری به:

١- هۆی سوننه‌تبوونی نوێزی هاتنه‌وه له‌سه‌فه‌ر.

٢- هۆی سوننه‌تبوونی نوێزی دیاری مزگه‌وت.

٣- هۆی سوننه‌تبوونی نوێزی چێشته‌نگاو.

١٠٤٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا مِنْ مُؤْمِنٍ إِلَّا وَأَنَا أَوْلَى بِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَقْرَأُوا إِنَّ شَيْئَكُمْ ﴿النَّبِيُّ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ فَإِذَا مَاتَ مُؤْمِنٌ مَاتَ وَتَرَكَ مَالًا فَلْيَرِثْهُ عَصَبَتُهُ مَنْ كَانُوا وَمَنْ تَرَكَ دِينًا أَوْ ضِيَاعًا فَلْيَأْتِيهَا فَأَنَا مَوْلَاهُ) (الحديث ٢٣٩٩، أطرافه في: ٢٢٩٨، ٢٣٩٨، ٤٧٨١، ٥٣٧١، ٦٧٣١، ٦٧٤٥، ٦٧٦٣) (١١٦).

ئه‌بوهوره‌یره (ه‌زی خوی لی ه‌) فهرمووی: پێغه‌مبه‌ر (ه‌روودی خوی له‌سه‌ر ه‌) فهرمووی: (له‌جه‌هان و له‌دوا روژدا، من د‌سوژترم بو ه‌ه‌موو موسو‌لما‌نی، له‌ه‌ه‌موو که‌سی‌کی تر، ه‌تا له‌خو‌یشی، نه‌گه‌ر جه‌زیش ده‌کن می‌صداقی ئەم قسه‌یه‌ی من له‌قورئاندا بزانن، فهرموو ئەم ئایه‌ته‌ پ‌ی‌روژه‌ بخو‌یننه‌وه: ﴿النَّبِيُّ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ - نه‌ح‌زاب - ٦/٣٣- واته: پێغه‌مبه‌ر له‌ه‌ه‌موو ش‌تی‌کا بو ه‌ه‌موو موسو‌لما‌نی نزیک‌تره‌و له‌پ‌یش‌تره‌ له‌ه‌ه‌موو که‌سی‌کی تر ته‌نانه‌ت له‌پ‌یش‌تره‌ بو‌یان له‌خودی خو‌یان).

جانه گهر موسوئمانی مردو مائی له پاش به جیما، باکه سوکاره کهی ههرکس ههن، که له پووورو میراته کهی به میراتی بیهن بۆ خۆیان، به لام ئه گهر قهرزی له سهر بوو، ئه وه قهرزه کهی له سهر من، من قهرزه کهی بۆ دده مه وه، و نه گهر منال و خیزانی بی دهرمتانی له پاش به جیما، بابین بۆ لای خۆم، من خاومنیانم و به خێوکردنیان له سهر منه).

١٠٥٠ - عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (دروزی خوی لێ بهی) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمَّهَاتِ وَوَادَ الْبَنَاتِ وَمَنْعَ وَهَاتٍ وَكَرِهَ لَكُمْ قِيلَ وَقَالَ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ) (الحديث ٢٤٠٨، أطرافه في: ١٤٧٧) (١١٧).

موغیره ی کوپی شوعبه (دروزی خوی لێ بهی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بهی) فهرمووی: خودا قه دهغه ی کردوو له سهرتان، دلپرنجانی باوک و دایکان، و مزینه به چال کردنی کچان، و منه دانی مافی سهرتان، و مزهوت کردنی مافی خه لکان، و هه زیش ناکا له م سێ رهفتاره بۆتان: له وتی و له پرسپاری زۆرو له سوال کردنی زۆر، له زایه کردنی مال به بی هووده. (تاج/٢/٣٤٥ف-٤+تاج/٢ ص ٢٢٥)

پیومندی ئه م فهرموودیه به باته که وه له (وإِضَاعَةَ الْمَالِ) دایه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۹- نامه‌ی دژایه‌تی (خصومه‌ت) (کتاب الخصومات)

۱۰۵۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَجُلًا قَرَأَ آيَةَ وَسَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ خِلَافَهَا فَأَخَذَتْ يَدَهُ فَاتَيْتُ بِهِ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (كِلَاكُمَا مُحْسِنٌ لَا تَخْتَلِفُوا، فَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ اخْتَلَفُوا فَهَلَكُوا) (الحديث ۲۴۱۰، أطرافه في: ۲۴۰۸، ۲۴۱۸، ۲۴۷۶، ۴۸۱۳، ۵۰۶۳، ۶۵۱۷، ۶۵۱۸، ۷۴۲۸، ۷۴۷۷) (۱۱۸)

عبداللہ بن مسعود (رضی اللہ عنہ) فرمود: گویم له‌پیاوی بوو، نایه‌تیکی ده‌خویند، که‌من له‌خزمت پیغه‌مبهر خویدا، به‌شیوه‌یه‌کی جیا له‌و، له‌بهرم کړدبوو، جاده‌ستیم گرت وبردیم بؤ خزمتی حه‌زرت، کاتی پیغه‌مبهر (درویدی خوی له‌سمر بی) شیوه‌ی قورثان‌خویندن ه‌ردوولامانی بؤ روون بوویه‌وه، ف‌رمووی: (هی ه‌ردووکتان زور باشه دووبه‌ره‌کی په‌یدا مه‌که‌ن، چونکه نه‌ته‌وه‌کانی پی‌ش نی‌وه، وه‌ک: جوله‌که‌و گاور، دووبه‌ره‌کی له‌ناوی بردن و به‌فه‌تارمتی بردن). (بروانه: تاج/۵-۳۲۵-۹۳ باسی قورثان به‌حه‌وت شیوه‌هاتووه).

۱۰۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: اسْتَبَّ رَجُلَانِ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَرَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ قَالَ الْمُسْلِمُ وَالَّذِي اضْطَفَى مُحَمَّدًا عَلَى الْعَالَمِينَ، فَقَالَ الْيَهُودِيُّ: وَالَّذِي اضْطَفَى مُوسَى عَلَى الْعَالَمِينَ، فَرَفَعَ الْمُسْلِمُ يَدَهُ عِنْدَ ذَلِكَ فَلَطَمَ وَجْهَ الْيَهُودِيِّ، فَذَهَبَ الْيَهُودِيُّ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرَهُ بِمَا كَانَ مِنْ أَمْرِهِ وَأَمْرِ الْمُسْلِمِ، فَدَعَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمُسْلِمَ، فَسَأَلَهُ عَنْ ذَلِكَ فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ: النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا تُخَيِّرُونِي عَلَى مُوسَى

فَإِنَّ النَّاسَ يَصْنَعُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَصْعَقُ مَعَهُمْ، فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يُفِيقُ، فَإِذَا مُوسَى بَاطِشٌ جَانِبَ الْعَرْشِ فَلَا أَذْرِي أَكَانَ فِيمَنْ صَعِقَ فَأَفَاقَ قَبْلِي أَوْ كَانَ مِمَّنْ اسْتَنْتَى اللَّهَ) (الحديث ٢٤١١) (١١٩).

ئەبوھورەیرە (بەزە خەوای لێ بێ) فەرمووی: دوو پیاو یەکی موسولمان و یەکیکی جولەکە- بوو بە شەرەجنیویان، موسولمانەکە دەتای: بەو کەسە کە موخەمەدی ھەڵبژاردوو کردوو یەتی بەسەر و مری ھەموو جیھان! جولەکەکەش بەرپەرچی دەداتەو دەتای: بەو کەسە کە موسای ھەڵبژاردوو کردوو یەتی بەسەر و مری ھەموو جیھان!، ئیتر موسولمانەکە تەنگە دیگرت و شەفازللەیی لە جولەکەکە دەدا، جولەکەکە دەچی بۆلای پیغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) وە سەرگوزەشتەکە ی خۆی و موسولمانەکە ی عەرز دەکا، پیغەمبەریش (دروودی خەوای لەسەر بێ) دەنیرێ بەدەوای موسولمانەکە دا لەم لایەنەو پرسیاری لێ دەکا، ئەویش دەنگوباسەکە ی بۆ باس دەکا.

جا پیغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) دەفەرموێ: (باوی من مەدەن بەسەر مووسادا و من بەباشتر دامەنێن لەو، چونکە لەرۆژی قیامەتدا، کە بەرە ی ئادەمیزاد سەر جەم خورپەیان لێ دەکەوێ و لەسام و بیمی نرکە و نەعرەتە گەورەکە ھەموو لەھۆش خۆیان دەچن و دەبوورینەو، منیش لەگەڵیان و دەک ئەوان لەسەر خۆ دەچم، بەلام یەکەم کەس دەبم کە دیمەو ھۆش خۆم، کەچی لەوکاتەدا دەبینم و موسا پەلاماری دامینی تەخت و بارەگا (عرش) ی خودای داو، بەتوندی گرتوو یەتی، جانا زانم کە ئایا مووساش لەگەڵ ئیمەدا لەھۆش خۆی دەچی، بەلام لەپیش مندا ھۆشی دیتەو بەبەردا، یا ئەو ھەر لەسەر تاو و نابوو ریتەو یەکی دەبێ لەوکەسانە کە خودا جیای کردوونەتەو، وەک لەم ئایەتەدا دەفەرموێ: ﴿وَلَفَّخْ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ۖ (۳۹/۶۸-). واته: (هوو دهکری به که پرماندا نیتر به فهرمانی خودا ههرچی زیندوو ههیه له ناسمانه کان و لهزهوی دا دهری، مه گهر نهو که سه نه بی که خودا جیای کردوونه ته وه ههز دهکا نه مرن و بهر نه م فهرمانه گشتیه نه که ون). (تاج/۴/۳۷۹ ف-۱. باسی گهره یی مووسا (سه لاس خوی لئ بئ)).

۱۰۵۳- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ يَهُودِيًّا رَضَّ رَأْسَ جَارِيَةٍ بَيْنَ حَجْرَيْنِ، قِيلَ: مَنْ فَعَلَ هَذَا بِكَ أَفْلَانْ أَفْلَانْ؟ حَتَّى سُمِّيَ الْيَهُودِيُّ، فَأَوْمَاتُ بِرَأْسِهَا، فَأُخِذَ الْيَهُودِيُّ فَأَعْتَرَفَ فَأَمَرَ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرُضَ رَأْسُهُ بَيْنَ حَجْرَيْنِ (الحديث ۲۴۱۳، أطرافه في: ۲۷۴۶، ۵۲۵۹، ۶۸۷۶، ۶۸۷۷، ۶۸۷۹، ۶۸۸۴، ۶۸۸۵) (۱۲۰)

پیشهوا نه نهس (درووی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیاویکی جوله که له سه ره نهی خشل، له نیوانی دوو بهرددا سه ری کچوله یه کی شکاندبوو، له پاشا توری دابووو ناو بیریکه وه، کاتیک دوزیانه وه هیشتا نیوه گیانیکی تیادا مابوو، جا لییان ده پرس: کی وای لئ کردوو؟ ئایا فیساره کهس بوو؟ ئایا نه م بوو؟ ئایا نهو بوو؟ تاناوی کابرایه کی جوله که یان هیئاو گوتیان: ئایا فیساره جووله که وای لئ کردوویت؟ نه ویش سه ری له قاندو به سه ری نامازه ی کرد، ئا نهو وای لئ کردوو، جا کابرای جووه یان هیئاو، پیی له تاوانی خوی ناو ددانی به کاره که دا ناو چووو ژیری، پیغه مبه ریش (درووی خوی له سه ره بئ) فهرمانی دا له نیوانی دوو بهرددا سه ری نه ویشیان شکاندو له باتی کچوله که کوشتیانه وه. (تاج/۳/۲۱۰- ش/د/ت/ن).

١٠٥٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ وَهُوَ فِيهَا فَاجِرٌ لَيَقْتَطِعَ بِهَا مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَقِيَ اللَّهُ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانُ قَالَ: فَقَالَ الْأَشْعَثُ: فِيَّ وَاللَّهِ كَانَ ذَلِكَ كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَجُلٍ مِنَ الْيَهُودِ أَرْضٌ فَجَحَدَنِي، فَقَدَّمْتُهُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَلَاكَ بَيِّنَةٌ) قُلْتُ: لَا قَالَ: فَقَالَ لِلْيَهُودِيِّ: (اخْلُفْ) قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: (إِذَا يَخْلُفَ وَيَذْهَبَ بِمَالِي فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ إِلَى آخِرِ الْآيَةِ) (أنظر رقم: ١٠٣٦) (الحديث ٢٤١٦، ٢٤١٧) (١٢١).

(بؤ و مرگه پراوه که ی پروانه ژماره: ١٠٣٦. که له پی شه وه رابوورد)

پایانی (خاتمه)

ماموستای عهسقه لانی (دخانو د رحمتی خودی لن بن) دمفه رموی: نامه ی قهرزگردن و بابته کانی تر که له گه لیدا باس کراون هه تا ئیره، په نجا قهرمووده ی له خو گرتووه، شهشیان بی رشتنه، دووباره کانیان سی و هه شت قهرمووده ن، پالفته که یان (١٤=٣٦-٥٠) قهرمووده، له ته جریده که دا نۆیان هاتوون. شیخی موسلیمیش هه موویانی گیراوه ته وه بیجگه له ژمارانه:

١- (١٠٤٦=٢٣٨٧فه تح).

٢- (١٠٤٧=٢٣٨٨فه تح).

٣- قهرمووده ی (لې الواحد یحل عقوبته) بی رشتیه، ژماره ی نییه، و له پیس ژماره: (٢٤٠١) هوه.

٤- قهرمووده ی (١٠٥١=٢٤١٠ف).

دمفه رموی: دوازه بیستراو (ئه شه ر) هاوه لانی و دوا هاوه لانی واتیادا.

۵- نامہی دوزراوہ (کتاب فی اللقطة)

(ئەم باسە لە فێقی ئاسان دا وا لەبەرگی ۲/ ۵۴۶- ۲۳۸)

۱۰۵۵- عَنْ أَبِي بَنْ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: وَجَدْتُ صُرَّةَ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيهَا مِائَةٌ دِينَارٍ فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (عَرَفْتُهَا حَوْلًا) فَعَرَفْتُهَا حَوْلًا، فَلَمْ أَجِدْ مَنْ يَعْرِفُهَا، ثُمَّ أَتَيْتُهُ فَقَالَ: (عَرَفْتُهَا حَوْلًا) فَعَرَفْتُهَا فَلَمْ أَجِدْ ثُمَّ أَتَيْتُهُ ثَلَاثًا فَقَالَ: (أَحْفَظُ وَعَاءَهَا وَعَدَدَهَا وَوِكَاءَهَا فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا وَإِلَّا فَاسْتَمْتِعْ بِهَا) (الحديث ۲۴۲۶، أطرفه في: ۲۴۳۷) (۱۲۲).

ئوبەى كورێ كەعب (پەرزەى خۆى لى بى) فەرمووى: پریاسكەیهكم دۆزییهوه سهە دیناری زیڤی تیاڤا بوو، چووم بو خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بى) بارودۆخەكەم بوى روونكردهوه، فەرمووى: (یهك سالى تەواوچارى بو بده) منیش وام كرد، بەلام كەسم دەست نەكەوت كەناونیشانی شتەكەم بو هەل دا، دووبارە رۆیشتمەوه بو خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بى) فەرموویەوه: (سالیکی تریش چاری بو بدمرەوه). منیش دووبارە سالیکی تریش چارم بو دایەوهوه، دیسانەوه كەسم دەست نەكەوت كەناونیشانی بزانی، بو چاری سییەم چوومەوه بو خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بى) فەرمووى: (ناگاداری پریاسكەكەى و ژمارەكەى و بەنى دەمبینهكەى بکە، جا ئەگەر خاوەنەكەى هاتەوه بیدمرەوه پێی، بەمەرچی ناسینەوهى دەنا بو خۆت سوودی لى وەر بگەرەو بیکە بەهێ خۆت).

۱۰۵۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنِّي لَأَقْلِبُ إِلَى أَهْلِي فَأَجِدُ الثَّمْرَةَ سَاقِطَةً عَلَى فِرَاشِي فَأَرْفَعُهَا لَا أَكُلُهَا ثُمَّ أَخْشَى أَنْ تَكُونَ صَدَقَةً فَأَلْقِيهَا) (الحديث ۲۴۳۱) (۱۲۳).

ئەبوھورەیرە (پەزى غوى لى بى) فەرمووى: خۆشەويست (درووى خوى لەسەر بى) فەرمووى: (جارى وا رێدەگەوى کەدەچمەو بە مالهەم، وادەبى کەدەنكى خورما کەوتوو لەسەر نوێنەگەم، منیش هەلى دەگرم و دەمەوى بىخۆم، بەلام دواى بێردەگەمەو دەرسم هینی زەکات بى، ئیتەر فری دەدەم و نایخۆم!).

پایانی

مامۆستای مامۆستاى ئیبنو حەزرى عەسقەلانى (پەزى و مەحمەتى خودى لى بى) دەفەر موئ: نامەى دۆزارو بەست و یەك فەرموودەى واتیادا، پینجیان بێرشتەن ئەوانى تریان رشتەدارو پەيوەستن، واتە: مەوصولن، هەژدەیان دووبارەن یا لەم نامەىە خۆیدا دووبارە بوونەتەو، یا لەنامەکانى پێشیدا، بوختەگەیان دەگاتە (۲۱-۱۸=۳) سى فەرموودە، هەموویان، متفق علیەین، پێشەوا موسلیمیش وەك پێشەوا بوخارى دەریهێناون. یەك بیستراو (ئەئەر) یشى واتیادا. لەتەجریدەگەدا دوانیان هەن، ژمارە: ۱۰۵۵ و ۱۰۵۶.

لەخوا داوا دەکەین، کە رەحم بەحالى شێرمان بفرموى، حوسنى خاتمه مان پى خەلات بفرموى. (بروانە: بەرگی دوو ل ۵۵۶-ز ۲۳۹-فیقهى ئاسان) + (تاج/ ۲ ل ۳۸۷- ز ۱۸۴).

۵۱- نامه‌ی ناره‌وا‌یی یه‌کان (کتاب المظالم)

۱۰۵۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا خَلَصَ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ حُبِسُوا بِقَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ فَيَتَقَاصُونَ مَظَالِمَ كَانَتْ بَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَتَّى إِذَا تُقَرَّوا وَهَدَّبُوا أُذُنَ لَهُمْ بِدُخُولِ الْجَنَّةِ فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَأَحْدَهُمْ بِمَسْكِنِهِ فِي الْجَنَّةِ أَدْلُ بِمَنْزِلِهِ كَانَ فِي الدُّنْيَا وَقَالَ يُونُسُ بْنُ مُحَمَّدٍ حَدَّثَنَا شَيْبَانُ عَنْ قَتَادَةَ حَدَّثَنَا أَبُو الْمُتَوَكِّلِ (الحديث ۲۴۴۰، طرفه في: ۶۵۳۵) (۱۲۴).

نه‌بوسه‌عی‌دی خودری (همزی خوی لب بی) فهرمووی: پیغهمبه‌ر (درووی خوی لسمه بی) فهرمووی: (بر‌واداران کاتی رزگاریان دهبی له‌چنگی ناگری دۆزه‌خ، له‌سهر پردی‌که‌وا له‌نیوانی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ دا- چه‌پس دمکری‌ن، هه‌تا وه‌کوو تو‌له‌ی نه‌و ناهه‌قی‌یانه‌ی که‌له‌جیهاندا له‌یه‌کتریان کردوو له‌ی‌یان ده‌ستی‌نری، هه‌تا به‌ته‌واوی پاک و خاوی‌ن دمکری‌نه‌وه، هه‌قی که‌سیان له‌سهر که‌سیان نامی‌نی، نه‌وجا ری‌گه‌یان پی‌ده‌دری که‌ب‌چنه‌ناو به‌هه‌شت، ده‌سابه‌و که‌سه‌گیانی موچه‌مه‌دی به‌ده‌سته، دیاره‌که‌نه‌و که‌سه‌یه‌یه‌زدانی پاکه، نه‌و به‌هه‌شتیانه‌یه‌ک به‌یه‌کیان له‌ماله‌کانی دنیا‌یان با‌شتر شار‌م‌زای ماله‌کانی خویانن له‌ناو به‌هه‌شتا، که‌نه‌مه‌یه‌که‌م جاریانه‌ده‌چنه‌ناوی) (تاج/۱۰-۳۷۲).

۱۰۵۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ وَيَسْتَرُهُ فَيَقُولُ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَيْ رَبِّ حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ وَرَأَى فِي

(۱۲۴) قال العسقلاني لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي سعيد: (إذا خلع المؤمنون) (ر: فتح/۱۲۷/۵- خاتمة كتاب المظالم) المرحم.

نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ قَالَ: سَرَتْهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ فَيُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيَقُولُ الْأَشْهَادُ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ (الحديث ۲۴۴۱، أطرافه في: ۴۶۸۵، ۶۰۷۰، ۷۵۱۴) (۱۲۵)

ئيبنو عومەر (پەزى خوى لى بى) فەرمووى: بەگوڤى خوڤم بىستم لەزارى پىروڤى پىغەمبەر (دروڤى خوى لەسەر بى) دەيفەر موو: (لەرۆزى قىامەتدا، لەراڤىكى نەيىنى دوو بەدوودا، خوداى گەوره موسوئلمان نزيك دەكاتەوه، بەرپەنگىكى وا لەپەناى خویداپەناى دەداو لەپەناى پەردەى مېهرەبانى خوڤى دا دەپېوڤشى، هەتا خەلىكى مەحشەر چاويان لى نەبى، ئەوجا خودا يەكە يەكە، پىي پى دەنى لەگوناھەکانى: پىي دەفەرموى: ئايا پى دەنييت لەم گوناھەو لەو گوناھە كە كردوتن، بەندەكەش گشت جارى لەباتى جارى دووجار دەلى: بەلى ئەى خوداى من! پىيان لى دەنيىم و لەدنيدا ئەم تاوانانەم هەموو كردوون، هەتا بەندەكە ددان دەنى بەهەموو ئەو گوناھانەى كەئەنجاميانى داوه..

ئيتەر بەندەكە دەترسى و دەحەپەسى و لەدلى خوڤا دەلى: سەرم تيا دەچى، فەرمووى: جا خوا دەفەرموى: مەترسە! من لەجيهاندا ئەم گوناھانەم بۆ پۆشيت، ئەوا ئەمپۆكەش لىت خوڤ بووم لەو گوناھانە. لەپاش ئەمە نامەى كردەوه باشەكانى دەدەنە دەستى راستى، ئەمە حالى موسوئلمانە، بەلام ناموسوئلمان، چ بىپروا بى، چ ناپاك، جار كيش لەبەرچاوى شايەتەكانى سەر كردهوهكانيان بانگەواز هەلەدەداو دەلى: ﴿ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴾ -هود/۱۱- واتە: ئا ئەمانە بوون كە درويان بەدەم خوداوه دەكرد، بزائن كەنەفرين و لەعنەت و سزای سەختى خودا بۆ ستمەكارانە).

١٠٥٩- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ٢٤٤٢، طرفه في: ٦٩٥١) (١٢٦).

ديسان ئيبنو عومەر (رمزي خوى لى بى) له خوْشه و يسته وه (درودى خوى لى سمر بى) دهغه رموى: (موسولمان براى موسولمانه، نابى زؤرو سته مى لى بكا، يابيدات به دهست ناحهزو دوژمنى خوْيه وه، ياپشتى له زموى بدات، ههركهسى مشوورى كارى برايهكى ئايىنى خوْى بخوات وبجى به دهنگيه وه، به پيى توانا، بو جى به جى بوونى ئه و كاره، ياريدى بدات، خودايش مشوورى كارى ئه و دهخوات لهكاتى پيويستدا دهچيى به دهنگيه وه، ههركهسى موسولمانى له تهنگانه يى رزگار بكا، خودايش ئه و له تهنگانه يه كه له تهنگانه كانى روژى ژينه وه رزگار دهكا، وههركهسى موسولمانى پوْشته بكا ته وه به جل و بهرگ له شى بيوشى، خودايش له روژى قيامه تدا ئه و پوْشته و بهر داخ دهكا ته وه، يا بو رمزاى خواد نهنگ و نه ينى ئه و بيوشى، خوداش له توْله ي باشى ئه ودا له قيامه تدا، نهنگ و نه ينى ئه و داده پوْشى). (رياض/١١-٢١ ف-١٢/٢٣٣ ز-٢٧).

راهه و روونکردنه وه:

بيژهى پياو له م جوْره جييه دا بو قهيد نيه، به لكوو بو نموونه يه، كه واته موسولمانى پوْشه ر يا پوْشراو، جياوازى ژن و پياو و نيرو مئى نيه، بگه ر جارى واهه يه، پوْشىنى نهنگى ئافرمت خيرتره، به تايبه تى ئه گه ر

نازاووه فهرته نهی لی بکه ویت هوه به شیوه ی گشتی ئەم دوو خاڵه له م جوړه باسانه دا، ره چاو ده کریښ:

یه که م: پۆشینی نهنگ و خراپه و گوناوی بهنده، کاتی زوړ په سهنده که کون بووبی، و کاتی به سهر چووبی و خاوه نه که ی لی په شیمان بی و وازی له و جوړه بی شهرعیه هی نابی، دنا نه گهر کابرا خوی دمر به ست نه بوو، و د شهرمی له خوداو له بهنده ی خودا نه ده کردو به رده وام بوو، له سهر نه و تاوانه، نه وه پۆشینی زوړ باش نییه، چونکه سهر ده کیشی بۆ به رده لای و بی شهرعی زوړ تر.

دووهم: له کاتی جهرح و ته عدیلی پیاوانی رشته گاندا، پۆشینی نه و نهنگانه ی دمن به هو ی ته عدیلیان دروست نییه، به لکوو ده بی بخړینه روو تاکه س به و راوییه ده ستخه رڼ نه بی هه روا له کاتی شایه تی دان دا پۆشینی به ناهه ق دروست نییه.

۱۰۶۰ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (انْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا) قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: هَذَا نُنْصِرُهُ مَظْلُومًا فَكَيْفَ نُنْصِرُهُ ظَالِمًا؟ قَالَ: (تَأْخُذُ فَوْقَ يَدَيْهِ) (الحديث ۲۴۴۴، طرفاه فی: ۲۴۴۳، ۶۹۵۲) (۱۲۷).

پیشوه و نه نه س (همزی خوی لی بن) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خوی له سهر بی) فهرمووی: (یاریده ی برای خۆت بده له سهر هه ق بی یا له سهر ناهه ق بی!) یاران فهرموویان: نه ی پیغه مبهری خودا! نه گهر له سهر هه ق بی نه و جی که ی خو یه تی که یار مه تی بده م، به لام پیمان به فهرموو: نه گهر له سهر ناهه ق بوو چۆن چۆنی یار مه تی بده م؟ فهرمووی: (مه یه له نه و ناهه ق ییه بکا، نه وه با شترین یار مه تییه بوی!). (ریاض/ال-۲۱۲-ف-۲۳۷-۲۷).

١٠٦١- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الظُّلُمُ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ٢٤٤٧) (١٢٨)

ثیبنو عومەر (ہمزای خوی لن بی) فہرمووی: خوْشہویستہ (درویدی خوی لسمہر بی) فہرمووی: (خوتان لہ زولم وزورو ستہم ہپاریزن، بہراستی زولم وزورو ستہم تہم و مزو تاریکی زورن لہرؤزی قیامہ تداو، زوردارہ کہ دہکہویتہ ناویان و ہک: کویری مزمہ عیل بہہیج لایہکا سہر دہرناکا). (ریاض/ال-۱۹۳-۲۶+ تاج/ص ۱۹+ تاج/۹-۱۰-۳۲ ز-۱۰)

١٠٦٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عَرْضِهِ أَوْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أُخِذَ مِنْهُ بِقَدَرٍ مَظْلَمَتِهِ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتٍ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ) (الحديث ٢٤٤٩، طرفه في: ٦٥٣٤) (١٢٩)

ئہبوہورہیرہ (ہمزای خوی لن بی) دہگیریتہوہ لہ خوْشہویستہوہ (درویدی خوی لسمہر بی) دہفہرمووی: (ہہرکہسی نارہواییہکی لہ کہسی کردبی، یاہہقی کہسیکی تری لہسہر بی، خواہی ناموس بی، خواہی شتیکی تر بی، بائہمرو لہم جیہانہدا گہردنی خوْی پی نازاد بکا لہو ہہقہ، یالہو نارہواییہ یا بہرہر شیوہی دہتوانی، بہپی شہر رازی بکا لہ خوْی، بہرلہوہی کہہمری و بجی بو ئہو دنیاو ہہقہ کہ بکہویتہ روژی کہوہ کہ لہو روژہدا دینارو درہم و پارہو پوول نامینی و بہدمرد ناخوا، ئہگینا ئہگہر وانہکا ئہوہ حال لہم دوو خالہ بہدمرنیہ: ئہگہر کردہوہی باشی ہہبی بہقہد ئہو ہہقہ لہ کردہوہ باشہکی دہدری بہخاودن ہہقہ کہ، خو ئہگہر گریمان کردہوہی باشی نہبوو ئہو

خراپتر، چونکه له خراپه‌ی برادره‌که‌ی که‌هه‌فه‌که‌ی له‌سه‌ریه‌تی هه‌ل ده‌گیری و فږه دمدریته سهر نه‌و!). (ریاض/۱-۱۹۷ز-۲۶+تاج/۵ص -۲۰ز-۱۰).

۱۰۶۳- عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ ظَلَمَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئًا طَوَّقَهُ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ) (الحديث ۲۴۵۲، أطرافه في: ۳۱۹۸) (۱۳۰)

سه‌عیدی کوږی زمید(زمزی خوی لښ بڼ) فه‌رمووی: به‌گوږی خوږم له‌زاری خوشه‌ویستم ژنه‌وتوو ده‌یفه‌رموو: (هه‌رکه‌سی به‌زوږو سته‌م به‌قه‌د بستی، زه‌وی داگیربکا، یاکه‌متر، یازیاتر، له‌روژی قیامه‌تدا، به‌هه‌ر جه‌وت چینه‌ی زه‌وییه‌وه، وه‌ک که‌له‌مه‌ی نیل له‌ملی که‌له‌گادا، ناوا ده‌کری به‌ته‌ووق و ده‌کریته نه‌ستوی!) (تاج/۹-۳۲+ریاض/۱-۱۹۴ز-۲۶).

راقه‌و شیکردنه‌وه:

سه‌عیدی کوږی زمید کوږی عه‌مری نه‌ل عه‌ده‌وییه‌(زمزی خوی لښ بڼ) ، په‌کیکه له‌موسولمانه هه‌ره پښینه‌کان، نیمامی عومه‌ر له‌مالی نه‌ودا نیسلا م بوو، سه‌عید می‌ردی فاطیمه‌ی کچی خه‌طاب بوو، که‌خوشکی پښه‌وا عومه‌ر بوو، سه‌عید په‌کیکه له‌عه‌شه‌ره‌ی موبه‌شه‌ره، واته: په‌کیکه له‌و ده‌که‌سه که پیڅه‌مبه‌ر(دروودی خوی له‌سر بڼ) له‌ژیانی خو‌ی دا مزده‌ی به‌هه‌شتی پښ داون، ناماده‌ی گه‌لی له‌غه‌زاو نه‌به‌رده‌کانی پیڅه‌مبه‌ر بووه، وه‌ک غه‌زای یه‌رموک، به‌شداری له‌نازاد کردنی دیمه‌شق دا کردووه، سه‌عیدی کوږی حه‌بیب دمیغه‌رموو: نه‌م زاتانه له‌خزمه‌ت پیڅه‌مبه‌ردا له‌یه‌ک پله‌و پایه‌دا بوون: نه‌بویه‌کرو عومه‌رو عوسمان و عه‌لی و سه‌عدو سه‌عیدو طه‌لحه‌و زوبه‌یرو عه‌بدوره‌حمانی کوږی عه‌وف، له‌شه‌رو کوشتاردا له‌به‌رده‌میوه‌و بوون،

لهنوژدا له پشتمهوه بوون، سه عید پیاوړکی گهنم رهنکی توکن بوو، نزی زور زوو گیرا دبوو، زمیدی باوکی پیاوړکی روشنیر بوو، له سهر دینی حه زرمی ئیراهیم بوو (سلاوی خوی لږ بی)، خوین و مردارو موبووی نه ده خوارد، هه روا گوشتی نازده لیکي نه ده خوارد که ناوی بت و نه نصابی له سهر هیترایی، له پیش پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ردا، به خزمه تی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بی) دهگا، به لام فریای هاتنی نیسلام ناکه وی، ئیبنوعه بدول بهرر راگویر دهگا: سه عیدی کوری زمید ده چیته خزمه تی حه زرمی، عه زری دهگا: قوربان! باوکم نه و دبوو که خوت دیوته و خه لک باسی کردوو بوت، که واته نزی بؤ بکه و بوی بهار پرموه که خوا لی خوش بی، پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بی) دمفه رموی: (باوکت له روژی قیامه تدا که زیندوو دمکریته وه، به یه که نه ته وهی ته و او دادمیری!).

هه ندی زمید به صه حابی داده نی، ئیبنو حه جهری عه سقه لانی له (إصابة) دا دمفه رموی: نه م بؤ چوونه جیگه ی وردوه بوون و سهرنجه، چونکه زمید به پینج سال بهر له وهی پیغه مبه ر بی به پیغه مبه ر مردوو، سه عید سی فهرمووده ی له بوخاری پیروزدا هه یه، سه عید له کو تایی ته مه نیدا له عه قیق دهری، تهرمه که ی دمه نه وه بؤ مه دینه له وی به خاکی ده سپرن، له سالی (۵۵) په نجاو پینجی کوچی دا دهری، له سه رده می جینشینی مو عاوییه دا، ته مه نی نزیکي حه فتاو سی سال بووه، (رمزو و ده مانی خوی لږ بی).

۱۰۶۴ - حَدَّثَنَا بَشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ عَنْ سَالِمٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ أَخَذَ شَيْئًا مِنَ الْأَرْضِ بِغَيْرِ حَقِّهِ خُسِفَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى سِنِّ أَرْضَيْنِ) (الحدیث ۲۴۵۴، طرفه ی: ۳۱۹۶) (۱۳۱).

ئیبینو عومەر (دەزای خەوی لێ بێ) - فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خەوی لەسەر بێ) فەرمووی: (هەرکەسێ بەناڕەوا پارچەیی زەوی زەوت بکات، رۆژی قیامەت هەتا هەر حەوت تەبەقەى زەوی رۆدەجێ بەناخی دا) (تاج/٩-٣٢-٢-ز-١٠، بێروانە: ژمارە: ١٠٦٣).

١٠٦٥ - عَنْ جَبَلَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا بِالْمَدِينَةِ فِي بَعْضِ أَهْلِ الْعِرَاقِ فَأَصَابَنَا سَنَةٌ، فَكَانَ ابْنُ الزُّبَيْرِ يَرْزُقُنَا التَّمْرَ فَكَانَ ابْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَمُرُّ بِنَا فَيَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ الْإِقْرَانِ إِلَّا أَنْ يَسْتَأْذِنَ الرَّجُلُ مِنْكُمْ أَخَاهُ. (الحديث ٢٤٥٥، أطرافه في: ٢٤٨٩، ٢٤٩٠، ٥٤٤٦) (١٣٢).

جەبەلە - رەحمەتی خودای گەورە لێ بێ - فەرمووی: جارێ لەگەڵ وەفدییکی عێراقی دا لەمەدینە بووم، لەو سەردەمەدا کە عەبدوڵلای کۆری زوبەیر (دەزای خەوی لێ بێ) جێنشینى سەر مەدینە بوو، سألە کەى گرانى و وشکەسالى بوو، ئیبینو زوبەیر بەخورما مۆجەى سالانى پیمان دا، جاروبار کە ئیبینو عومەر (دەزای خەوی لێ بێ) دەهات بۆ ناومان دەیفەرموو: پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) نهی کردوو لەو کە مەرۆف دوو دەنگ دوودەنگ خورما پیکەو بەخوات، ئیبینو عومەر (دەزای خەوی لێ بێ) دەیفەرموو: (بەلام ئەگەر هاوڕێکانی رێگەى ئەوێ بدن ئەو کاتە دروستەو ناباشى نیه). (تاج/٤-٦٨-ز-٢٠-ف-٥).

رافەو شیکردنەو:

ئەم نهی کردنە لەجووت کردنی دوو دەنگ لەکاتی خواردنابۆ هەموو میوهیهکە، هۆی ئەم نهی کردنەش دەگەرێتەو بۆ چەند هۆیهک:

۱- ئەدەبى خۋان و دەستوورى نانخواردن ئەو دەخۋازى، بەتايىبەت ئەگەر لەگەل كۆمەل دابى.

۲- لەكاتى ئاۋو نانخواردندا ھەرچى ھەلپەھەلپ و زۆر خۆرى و چاۋچىنۆكى بى باش نىيە.

۳- شتى ھاوبەش بەبى مۆلەت وەرگرتن لەھاوبەشەكان، تەصەروفى سەربىكىشى بۆ بەكارھىنانى پتر لەبەشى خۆت ناباشە.

۴- كاتى گرانى و نەبوونى، رزق و رۆزى ھاوبەش بەيەكسانى بى باشە.
 ۱۰۶۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ أَبْغَضَ الرَّجَالِ إِلَى اللَّهِ الْأَلَدُ الْخَصِمُ) (الحديث ۲۴۵۷، طرفاه في: ۴۵۲۳، ۷۱۸۸) (۱۳۳)

حەزرىتى عائىشە (پەزى خۋى لى بى) فەرموۋى: خۆشەويست (دروۋى خۋى لەسەر بى) فەرموۋى: (لەلای خودای گەورە رىزاگرانترىن كەس ئەوانەن، كەرق ئەستوۋرو شەپانين!) (تاج/۳-۳۲۰-ز-۱۲۲).

۱۰۶۷- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : أَنَّهُ سَمِعَ خُصْمَةَ بِبَابِ حُجْرَتِهِ فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: (إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ وَإِنَّهُ يَأْتِينِي الْخَصْمُ فَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ أَنْ يَكُونَ أَبْلَغَ مِنْ بَعْضٍ فَأَحْسِبُ أَنَّهُ صَدَقَ فَأَقْضِيَ لَهُ بِذَلِكَ، فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ بِحَقِّ مُسْلِمٍ فَإِنَّمَا هِيَ قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ، فَلْيَأْخُذْهَا أَوْ فَلْيَتْرُكْهَا) (الحديث ۲۴۵۸، طرفاه في: ۲۶۸۰، ۲۹۶۷، ۲۱۶۹، ۷۱۸۱، ۲۱۸۷) (۱۳۴).

ئومموسەلەمەى ھاوسەرى پىغەمبەر (پەزى خۋى لى بى) فەرموۋى: دوو پىياو ھاتنە لای حەزرىتى (دروۋى خۋى لەسەر بى) ھەندى كەلەپورىان ھەبوو، لەسەرى بوو

(۱۳۳) أخرجه مسلم في العلم، في الألد الخصم، رقم: ۲۶۶۸.

(۱۳۴) أخرجه مسلم في الأفضية، باب: الحكم بالظاهر و اللحن بالحجة، رقم: ۱۷۱۳.

بوو به ناکۆکیان، له بهر دهرگای هۆده که ی پێغه مبهردا بوو به دهمه قاله یان که سیشیان به لگه یان نه بوو، ته نیا داوای رووت نه بێ، کاتی پێغه مبهردا (برووی خوی بهر بێ) گوئی له قهه قهه یان بوو، چوو دهرمه بو لایان، کاتی له مه سه له که حالی بوو، فهرمووی: (منیش ههر ئاده میزادام و، وهك ئیومغه یبزان نیم، له بهر نه وه به پێی رووکاری کارمه که بریار دهم، جا واده بێ دوو هاوداوا دین بۆلام، بۆ دادگایی، رێده که وێ یه کیکیان له وێ تریان به دهم و پل تهره قسه زانتره، منیش واده زانم که راست دهکا، وه له م روومه بریاری بۆ دهم و به ظاهر داواکه ده باته وه، دهی بزائن: ههر که سی له سه ر قسه ی ناروه ای خوی من شتی بریار بدهم بۆی، به وه نابێ به هی نه و که واته باومری نه گری، چونکه شتی وا به و بریار دانه ی منه، که له سه ر شایه تی و به لگه و قسه ی ناروه ای خوی بووه، نابێ به هی خوی، به لکوو نه وه پارچه یی ناگری رووته من بری دهم بۆی! ئیتر پاش نه م روونکردنه وه: یه ئارمه زووی خۆیه تی نه و پارچه ناگره یه هه لده گری یا وازی لی دینی!) (تاج/ ۳- ۳۱۳- ۱۸- ۳).

۱۰۶۸- عَنْ عَقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ تَبْعُنَا فَنَنْزِلَ بِقَوْمٍ فَلَا يَقْرُونَنَا فَمَا تَرَى فِيهِ؟ فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنْ نَزَلْتُمْ بِقَوْمٍ فَأَمَرُوا لَكُمْ بِمَا يَنْبَغِي لِلضَّيْفِ فَأَقْبِلُوا فَإِنْ لَمْ يَفْعَلُوا فَخُذُوا مِنْهُمْ حَقَّ الضَّيْفِ الَّذِي يَنْبَغِي لَهُمْ) (الحدیث ۲۴۶۱، طرفه فی: ۶۱۳۷) (۱۳۵).

عوقبه ی کوپی عامیر (برزی خوی لی بێ) فهرمووی: عهرزی هه زهمان کرد: قوربان! واده بێ تۆ دهمان نیی بۆ کار و فرمانی، جاری واهیه ده چینه ناو ئاوایه ک، میواندرایمان پێ ناکهن، جا له م باره یه وه فهرمانت به چیه؟ فهرمووی پیمان: (کاتی نه بن به میوانی خه لک، نه گهر نه وه ی که باوه بۆ

ميوان دهكرى بۆيانكردن نهوا لييان قه بوول بكن، دهنه نه گهر نه يانكرد خوتان نه وهى مافى ميوانه لييان بستينن!).

رافه و روونكردنه وه:

به يوهندى به بابته كه وه لهو رو وهويه، كه نه دانى مافى ميوان نار وهواييه، لابردنى نار وهوايش كاريكى به جييه.

١٠٦٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يَمْنَعُ جَارَ جَارَهُ أَنْ يَغْرِزَ خَشْبَهُ فِي جِدَارِهِ) ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ: مَا لِي أَرَاكُمْ عَنْهَا مُعْرِضِينَ وَاللَّهِ لَأُرْمِينَ بِهَا بَيْنَ أَكْفَاكِكُمْ) (الحديث ٢٤٦٣، طرفاه في: ٥٦٢٧، ٥٦٢٨) (١٣٦).

نه بوهوره يره (هزى خوى لى بن) فهرمووى: خو شه ويست (دروندى خوى لى بن) ده فهرمووى: (ريگه ي دراوسى بدن كه سه رى ده سته ك و گويسه وانه له سه ر ديوارى نيوه دابنين). له پاشا نه بوهوره يره فهرمووى: نه وه بوجى ده تان بينم لوته لان لهم فهرمايشته! ده سا به يه زدانى پاك خو شيتان بى و ترشيتان بى، من نه ركى سه رشانى خو م به جى ده يينم و نه م فهرمايشته و ناموزگار ييانه وهك گول ميخ ده كوتم به ناو شان تانا. (تاج/٢-٣٣٤ف - ١٥٨-١٥٩)

١٠٧٠- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِيَّاكُمْ وَالْجُلُوسَ عَلَى الطَّرِيقَاتِ) فَقَالُوا: مَا لَنَا بِذَلِكَ إِنَّمَا هِيَ مَجَالِسُنَا نَتَحَدَّثُ فِيهَا، قَالَ: (فَإِذَا أَبَيْتُمْ إِلَّا الْمَجَالِسَ فَأَعْطُوا الطَّرِيقَ حَقَّهَا) قَالُوا: وَمَا حَقُّ الطَّرِيقِ؟ قَالَ: (غَضُّ الْبَصَرِ وَكَفُّ الْأَذَى وَرَدُّ السَّلَامِ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ) (الحديث ٢٤٦٥، طرفه في: ٦٢٢٩).

ئەبوسەئیدی خودری (بەزى خوى لى بەى) فەرمووى: پێغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بەى) فەرمووى: (نەكەن لەسەر رێگەوبان دابنیشن) گوتیان: ئەى پێغەمبەر! خودا! چارمان نىيە، جیگەى ترمەن نىيە، كەلى دابنیشین و دەمە تەقى لى بكەین، ئەوى نەبى. فەرمووى: (كەواى لى هات، مافى رێگەوبان بەجى بهینن) گوتیان: قوربان! ئایا مافى رێگەوبان چىيە؟ فەرمووى: (چاوى خۆتان بگرن و تەماشای نامووس و نەنگى خەلكى پى مەكەن و ئەگەر شتێكتان بەرچا و كەوت چاوپۆشى لى بكەن و نازارى كەس مەدەن و مەبن بەئیش و نازار بۆ رێبوار، وەلامى سلا و بدەنەو و رێگەى باش نیشانى خەلك بدەن و جەو گیرى لەخراپە بكەن). (رياض/١-١٧٥ف-١٩٠ز-٢٣-الأمر بالمعروف و...)

١٠٧١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَضَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا تَسَاجَرُوا فِي الطَّرِيقِ بِسَبْعَةِ أَذْرُعٍ (الحدیث ٢٤٧٣).

ئەبوهورەیرە (بەزى خوى لى بەى) دەفەرمووى: (پێغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بەى) لەسەر حەوت گەز بەگەزى بەناى داناو و بۆ پانىی رێگەى گشتى، ئەگەر لەسەرى بووبە كێشە و بەرە).

راقەو شىكردنەو:

ياسايەكى ئوصولى ھەيە دەفەرمووى: (بەپار بەپى رۆژ دەگوێ): مەبەست لەم جوړە ياسا ئوصولیە ئەم جوړە بەپارنەيە، كە بەپى كات و شوین و سەردەم، بابەتى مەحكوموفیەيە كە دەگوێ. ئەمە بۆ جارەن بوو، ئیستا شەقام و رێگەوبان دەستوو و رێساو ياسای تاپەتى خوى ھەيە.

١٠٧٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَهُوَ جَدُّ أَبِي أُمِّهِ قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ النَّهْيِ وَالْمُثْلَةِ (الحدیث ٢٤٧٤، طرفه في: ٥٥١٦) (١٣٧).

عہدوللای کوری یہ زیدی نل ئەنصارى (پڑی خوی لى بى) فہرمووی:
 پیغہمبەر (درویدی خوی لى بى) نہیی کردووہ لەتالان و پاوو رووت، ھەروا نہیی
 کردووہ لەئەتک کردنی جەستەى مرؤفو شیواندنی چ بەزیندوویی، چ بە
 مردوویی، وەك لووت برین و گوئقرتانندن و دەست وپاپەراندن و چاو
 ھەلکۆلین. لەتاج دا، لەبەرگی ھەشتەم دا، لەلایەرە (۱۳۱) دا، ئەم فہرموودمیہ
 ئاوا کراوہ بەکوردی: (پیغہمبەر (درویدی خوی لى بى) تالان و بروو لچو لیو کردن و
 ئەتک کردنی ھەموو گیانداریکى قەدەغە کردووہ).

۱۰۷۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ سَمِعْتُ
 النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ)
 (الحديث ۲۴۸۰) (۱۳۸).

عہدوللای کوری عہمر (پڑی خوی لى بى) فہرمووی: خۆشەویست فہرمووی: (ھەر
 کەسێ لەسەر مالى خۆى بکۆژرێ ئەوہ شەھیدە) (ریاض/۳-ل-۹۷۱-ز-۲۳۵-ف-۴+۳).
 ۱۰۷۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ
 عِنْدَ بَعْضِ نِسَائِهِ فَأَرْسَلَتْ إِحْدَى أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ مَعَ خَادِمٍ بِقِصْعَةٍ فِيهَا طَعَامٌ
 فَضَرَبَتْ يَدَيْهَا فَكَسَرَتْ الْقِصْعَةَ فَضَمَّهَا وَجَعَلَ فِيهَا الطَّعَامَ وَقَالَ: كُلُوا وَحَبَسَ
 الرَّسُولُ وَالْقِصْعَةَ حَتَّى فَرَّغُوا فَدَفَعَ الْقِصْعَةَ الصَّاحِبَةَ وَحَبَسَ الْمَكْسُورَةَ
 (الحديث ۲۴۸۱، طرفه في: ۵۲۲۵) (۱۳۹).

ئەنەس (پڑی خوی لى بى) فہرمووی: پیغہمبەر (درویدی خوی لى بى) لەمالی ژنی
 لەژنەکانی بوو، ژنیکی تری بەکارەکرێکی خویا لەگەنی خواردەمەنی بو
 نارد، ژنەکەى تەنگە گرتی و دەستی کیشا بەلەگەنەکەداو شکاندی. جا
 پیغہمبەر (درویدی خوی لى بى) ھەردوو لەتی لەگەنەکەى نوساندنەوہ بەیەکەوہو

(۱۳۸) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: الدليل على أن من قصد مال غيره، رقم: ۱۴۱.

(۱۳۹) قال العسقلاني: (لم يوافقہ مسلم على اخراج حديث أنس في القصة المكسورة

(فتح/۵ص۱۲۷) خاتمة كتاب المظالم — المترجم.

خوارده مه نييه كهى تى كرده وه فهرمووى: (دايكتان تهنگه دهىگرى و دلى پر بووه، بويه لهگه نه كهى هه ويكهى شكان ئيوه بخون) نه وانيش خوارديان، جا كه لهگه نى ژنه كهى تريشى هات ديسان فهرمووى: (بخون، رابهرو لهگه نه شكاهه كيشى گل دايه وه، تالى بوونه وه، نه وسا لهگه نه ساغه كهى دا به كاره كه ره كه وه لهگه نه شكاهه كهى گل دايه وه، بوئه وه ژنهى كه لهگه نى ژنه كهى ترى شكاندا). (تاج/ ٢/ ٣٤٢ ز- ١٦٣ ف- ٦).

پايانى (خاتمه)

ماموستاي ئيبنو حه جهرى عه سقه لانى (دهمى خوى كمورى لى بى) دمفه رموى: نامهى ناروهواييه كان (كتاب المظالم) چلو ههشت فهرموودهى وايتادا، شه شيان بى رشتن، واته: ته عليقن، بيست وهشتيان دووبارن، سا يا لهم نامه دا، دووباره بوونه ته وه، يان له پيشيه وه، پالفته كه يان دهكاته (٢٠=٢٨-٤٨) بيست فهرمووده. پيشهوا موسليميش (دهمى خودى لى بى) گشتيانى دهره يناوه، واته: ته خريج كردوه بيجگه له فهرمووده كهى:

- ١- نه بوسه عيد: (إذا خَلَصَ الْمُؤْمِنُ) = (١٠٥٧ ات= ٢٤٤٠ ف).
 - ٢- نه نهس: (أَنْصُرْ أَخَاكَ) = (١٠٦٠ ات= ٢٤٤٤ ف).
 - ٣- نه بوهورميره: (مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ) = (١٠٦٢ ات= ٢٤٤٩ ف).
 - ٤- ئيبنو عومهر: (مَنْ أَخَذَ شَيْئاً مِنَ الْأَرْضِ) = (٢٤٥٤ ف) له ته جريده كه دا فهرمووده كهى سه عىدى كورى زميد هاتووه، كه ژماره كهى (١٠٦٢).
 - ٥- عه بدوللاى كورى يه زيد (في النهي عن التهي والمثلة) = (١٠٧٢ ات= ٢٤٧٤ ف).
 - ٦- نه نهس سه بارمت به لهگه نه شكاهه كه (١٠٧٤ ات= ٢٤٨١ ف).
- ههروا دمفه رموى: حهوت بيستراو (نه نهس) يشى وايتادا. له ته جريده كه دا هه ژده يانى وايتادا له (١٠٥٧) وه هه تا (١٠٧٤) ئاوا: (١٠٥٦-١٠٧٤). (١٨).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۲- نامہی ھاوبہ شی (کتاب الشریکۃ)

۱- باسی ھاوبہ شی لہ خوراک و خہرجی و مہصرہ فی کاتی

ریبوری و لہ مہ موو جوړہ کالو سامانیکا

(باب الشریکۃ فی الطعام والنہد والعروض)

۱۰۷۵- عَنْ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ خَفْتُ أَرْوَادَ الْقَوْمِ وَأَمْلَقُوا فَأَتَوَا النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي نَحْرِ إِبِلِهِمْ فَأَذِنَ لَهُمْ فَلَقِيَهُمْ عُمَرُ فَأَخْبَرُوهُ فَقَالَ: مَا بَقَاؤُكُمْ بَعْدَ إِبِلِكُمْ؟ فَدَخَلَ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ يَارَسُولَ اللَّهِ: مَا بَقَاؤُهُمْ بَعْدَ إِبِلِهِمْ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (نَادِ فِي النَّاسِ فَيَأْتُونَ بِفَضْلِ أَرْوَادِهِمْ) فَبَسِطَ لِدَلِكِ نِطْعَ وَجَعَلُوهُ عَلَى النَّطْعِ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَدَعَا وَبَرَكَ عَلَيْهِ ثُمَّ دَعَاهُمْ بِأَوْعِيَّتِهِمْ فَأَحْتَسَى النَّاسُ حَتَّى فَرَعُوا ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ (الحديث ۲۴۸۴، طرفه في: ۲۹۸۲) (۱۴۰).

سہ لہ مہی کوری ٹہ کوہ ع (ہرمزی خوی لن ہن) فہرمووی: لہ غمزای ہہ وازین دا، کہ ناسراویشہ بہرؤژہ کہی حونہین، کہ لہ شہشی مانگی شہ شہ لانا سالی نازاد کرنی مہککہ، لہ پاش فہتھی مہککہ روی دا، موسوئلمانان دوازدهہ زار بوون، سوپای ہہ وازین و ھاوبہیمانہ کانی چواردهہ زار بوون، لہشیوی حونہین دا کہوا لہ نیوان مہککہ و طائف دا، شہرکہ روی دا، جا بہرمبہرہ تویشوو و نانہ بہرہ کانی سوپای نیسلام ہاتہ کزی و ہہ ژاری و نہداری یہ خہی پی گرتن، جا لہ تاو برسیتی چوون بو خزمہتی حہ زہمت و عہرزیان

(۱۴۰) رواہ مسلم فی کتاب اللقطة، باب: استحباب المواساة بفضول المال صم/ج ۱۲ ص ۲۳+

ج ۱ ص ۲۲۲- نووی- المترجم.

کرد: ئەو رهوانه کراوی خودا! ئەگەر ریگه مان پێبدهی و شتره گانمان سەر دهبرین؟ ئەههیش ریگهی پێدان، له ریگه توشی ئیمامی عومەر بوون، له حاله که حالیان کرد، ئەههیش فهرمووی: (ژیانی ئیوه به ستره و به و شتره گانتانه وه، ئەگەر ئەوان نه مین، خوشتان سهرتان تیا ده چی)، جا چوو بۆ خزمهتی پیغه مبهەر (دروودی خوی لسههر بر) عهرزی کرد: (قوربان! و شتره گان، ژیان و مانیا نه) پیغه مبهەر (دروودی خوی لسههر بر) فهرمووی: (دهی که وایه، به ناو له شکره که دا جار بدهن و بانگه واز هه لبدن که پاشه روک و پاشماوهی تویش به رهو نانه به ره گانیان بهین).

جا بۆ ئەم مه بهسته له سههر فهرمانی خوشه و یست (دروودی خوی لسههر بر) که و ئیان راخست، جا ئەو بنبۆل و پاشه روکی که له ناو تویش به ره گانیان مابوو، هیانیان و هه ئیان پرشته سهر که و ئه که، جا پیغه مبهەر (دروودی خوی لسههر بر) هه لساو له سههری راوه ستاو نرای پیت و فهری به سهردا خویند، ئەهه سا به فهرمانی خوشه و یست بانگه واز هه لدره که نهی خه لکه تویش به رهو جه و ئه گانتان بهین و خۆراک بهرن! ئیتر پیت و فهریکی ئاشکرای وا که و ته ئەو که مه خۆراکه وه، له شکره که به له پ لێیان ده مایه ناو دمه ره گانیان وه، هه تا هه موو پر بوون.

جا دیمه نه که ئەهه نه شیرین و کاریگەر بوو، موعجیزه که ئەهه نه روون و ئاشکرا بوو پیغه مبهەر - سهرو مال و منال و هه ست و نه ست به قوربانی گهردی سهر گوپی پیروزی بۆ - بۆ تهحه دوو به به رهو نازو نیعمه تی خودا شایه تمانییکی به هه قی هی ناو فهرمووی: (أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله: به زمان ده لیم و به دل باوم ده که ته نه خودای گه وره خودایه و بهس، وه موحه مه دی کوپی عه بدو لایش به نه دهو پیغه مبههری ئەهه). (بروانه: تاج/ ٤- ٤٣ ز- ١٠٦- باسی موعجیزه گانی پیغه مبههر).

په وهندی ئه م فهرموودميه به بابته كه وه له وهدايه، كه پاشه پرۆكى تويشه به ره گانيان له سهر كه ولى كۆده كرده وه له پاش نزاى پيت و فهر خويندن به سهريدا، له لايهن خوشه ويسته وه، دهستان كرد به لايىردنى.

۱۰۷۶- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (إِنَّ الْأَشْعَرِيِّينَ إِذَا أُرْمِلُوا فِي الْغَزْوِ أَوْ قُلَّ طَعَامُ عِيَالِهِمْ بِالْمَدِينَةِ جَمَعُوا مَا كَانَ عَنْدهُمْ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ ثُمَّ اقْتَسَمُوهُ بَيْنَهُمْ فِي إِسَاءٍ وَاحِدٍ بِالسَّوِيَّةِ فَهُمْ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ) (الحديث ۲۴۸۶) (۱۴۱).

ئهبو موسا (رمزی خوی لى بى) فهرمووى: پيغه مبه ر فهرمووى: (ئه شعهر ييه كان كه هوزى ئهبو موساى نه شعهرين، مهرداييه گيان ههيه ئه گهر له غه زادا خواردنيان هاته كزى - ياخود له ناو شارو ناوايى دا، نان و خوراكي خيزانيان هاته كه مى - دين ئه وهى ماوه له لايان، هه مووى له يه ك دمفرا كۆده كه نه وه، ئه و جا به قايى، به حاجه تى، له به ينى خويانا وه ك يه ك، يه كسان، به شى ده كه ن، ئه وان له من و من له وانم!) (تاج/ ۵- ۲۲۸- ف- ۶۳- ۶۴).

۱۰۷۷- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِذِي الْحُلَيْفَةِ فَأَصَابَ النَّاسَ جُوعٌ وَأَصْبَنَّا إِبِلًا وَغَنَمًا وَكَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي أَخْرِيَّاتِ النَّاسِ فَعَجَلُوا وَذَبَحُوا فَتَصَبَّوْا الْقُدُورَ فَأَمَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْقُدُورِ فَأُكْفِيتْ، ثُمَّ قَسَمَ، فَعَدَلَ عَشْرَةَ مِنَ الْغَنَمِ بِبَعِيرٍ فَتَدَّ مِنْهَا بَعِيرٌ فَطَلَبُوهُ فَأَعْيَاهُمْ وَكَانَ فِي الْقَوْمِ خَيْلٌ يَسِيرَةٌ فَطَلَبُوهُ فَأَعْيَاهُمْ فَأَهْوَى إِلَيْهِ رَجُلٌ مِنْهُمْ فَحَبَسَهُ اللَّهُ ثُمَّ قَالَ: (إِنَّ هَذِهِ الْبَهَائِمُ أَوَابِدُ كَأَوَابِدِ الْوَحْشِ فَمَا غَلَبَكُمْ مِنْهَا فَاصْنَعُوا بِهِ هَكَذَا). فَقَالَ: جَدِّي إِنَّا نَرْجُو أَوْ نَخَافُ أَنْ نَلْقَى الْعَدُوَّ غَدًا وَلَيْسَ مَعَنَا مُدَى، أَفَتَذْبَحُ بِالْقَصَبِ؟ فَقَالَ: (مَا أَظْهَرَ الدَّمَ وَذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَكُلُوهُ، لَيْسَ السِّنُّ وَالظُّفْرُ وَسَأَحْدَثُكُمْ عَنْ ذَلِكَ: أَمَّا السِّنُّ فَعِظْمٌ وَأَمَّا الظُّفْرُ فَمُدَى الْحَبْشَةِ).

(الحديث ٢٤٨٨، أطرافه في: ٢٥٠٧، ٣٠٧٥، ٥٤٩٨، ٥٥٠٣، ٥٥٠٦، ٥٥٠٩، ٥٥٤٤، ٥٥٤٣، ٥٥٠٩) (١٤٢).

رافيعی کوری خه دپیج (رمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: له ذولحوله یفه له خزمهت پیغه مبهردا بووم، له شکره که ی پیغه مبهردا (درودی خوی لئ بئ) توشی برسیتی بوون، جا و شتر و ناژه لئ تالانیان و ده دست که وت، فهرمووی: پیغه مبهردا خوی (درودی خوی لئ بئ) له دوا ی سوپا که وه بوو، خه لکه که کش په له یان بوو، ده ستیان کرد به ناژه لئ سهر برپین و مهنجه لئان خسته سهر ناگر، هه تا کاتی پیغه مبهردا (درودی خوی لئ بئ) هاته بهر وه، بهم حاله ی زانی وه که ته می کردنی بویان، فهرمانی دا مهنجه له گوشت و مهر که کانیان قلاب کرده وه، نه و جار پیغه مبهردا (درودی خوی لئ بئ) خوی ده سته که وه که ی دابهش کرد، وه ده سهر بهزی به یه که و شتر دانا، جا له م نیوانه دا، و شتر ی به له سه بوو، ته را بوو، که وتنه شوینی، چاریان نه کرد، ماندووی کردن له ناو له شکره که دا چهند و لاخیکی بهرزه ی کهم هه بوو، جا پیاوی له یاریده دران تیریکی پیوه ناو خودا بهو تیره گلی دایه وه.

نه و جا پیغه مبهردا (درودی خوی لئ بئ) فهرمووی: (هه ندی له م ناژه لانه سل و سرکن، وه که جان هوهری کیوی سرك و توړهن جان هگر شتی و رووی داو چارتان نه ده کرد، که به شیوه ی ئاسایی سهری برپن، نه وه وه که نه مه ئاوی لئ بکه ن، نه وه بری سهر برپنه که ی ده که وی) رافیع فهرمووی: گوتم: قوربان! نه ی پیغه مبهردا خودا! ئیمه له شهرداین و له گهل دوزمن داین و دوورنیه سبهینی بهر هنگاری یه کتر نه بین، جا نه گهر ویستمان ناژه لئ سهر برپین چه قوو کیردی پیویستمان پی نییه، ئایا به ته له قامیشی تیژو چه قوی بهردین چه یوان سهر برپین؟ فهرمووی: (گورج بهو ده ستو بردی لئ بکه و به شتی زور کول مرداری مه که ره وه، ئیت به ههرچی سهری ده بری باشه، به مهر جی

فیچقہ بہ خوینہ کہ بکاو لہ کاتی سہر برین دا، خوینہ کہ پہلہ میزکہ بہہستی، وەناوی خودای لی ببری، وە بہ مەرچی ئەوەش، ئەو شتە کہ پیی سەردەبیری ددان و نینۆک نہبی، ئیتیر لیی بخۆ، چونکہ ئەوہ حەلّالە، بێشت بلیم کەلەبەرچی دروست نییە شت بە ددان و بە نینۆک سەربیری، چونکہ ددان ئیسکەو ئیسکیش کولەو تیز نییە، وە زۆری مرداری دەکاتەوہ.

نینۆکیش چەقوی حەبەشییە ناموسولمانەکانە، ئەوان دەستوریان وایە، زۆرینە کات ئازەل بە نینۆک دەخکینن و دەبخۆن، دەی چاولێکردنیان لەم بی شەریعەدا نادروستە).

رافەو شیکردنەوہ:

لەم جۆرە کاتانەدا ئەگەر پاش پیکانی ئازەلە بەلەسە بوو کە، بە ئاسانی دەتوانرا سەربیری ئەوہ دەبی بە سەربیرین حەلّال بکری، بەلام ئەگەر مەودای سەربیرین نہبوو ئەوہ پیکانەکە ی بریتی سەربیرین دەکەوی و بەوہ حەلّال دەبی، هەندێ شت هەییە هەلەییەکی بڵاوە، وەک مەل هەلکیشانی چۆلەکەو شتی تری وەک چۆلەکە، ئەوہ حەرامە، بەوہ حەلّال نابێ.

١٠٧٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ أَعْتَقَ شَقِصًا مِنْ مَمْلُوكِهِ فَعَلَيْهِ خُلَاصُهُ فِي مَالِهِ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ قَوْمَ الْمَمْلُوكِ قِيمَةُ عَدْلٍ ثُمَّ اسْتُسْعِيَ غَيْرَ مَشْقُوقٍ عَلَيْهِ) (الحديث ٢٤٩٢، أطرافه في: ٢٥٠٤، ٢٥٢٦، ٢٥٢٧) (١٤٣).

ئەبوھورەیرە (ڕەزای خۆی لی بی) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بی) فەرمووی: ئەوہی کە بەشی خۆی لەکۆیلەییەک ئازادبکا، لەسەریەتی لەمالی خۆی هەمووی ئازاد بکا، ئەگەر ئەو مەندە مال هەبوو کە بەشی ئەوہ بکا، بەلام

نەگەر ئەومەندەى ماڻ نەبوو ئەوا ھەر ئەو بەشەى ئازاد دەبى ئە ئازادکراوە، ئەوسا کۆپلەکە بەنرخى کاتى کۆپلەى رىک دەقەبلىئىرى، ئەوجا کەسابەتى پى دمکرى تا ئەومەندە پەيدا دەکا، کە بىدات بەئاگاگەى و بەیەکجارى خوى پى ئازاد دەکاو، لەکۆپلەى رىزگارى دەبى، بەلام نابى زمبرى زىاد لەئەندازەى لى بکرى، بۆ پەيدا کردنى بەهاى ئەو بەشەى تری کە لەسەر خۆپەتى بەکارکردن ئازادى بکات). (تاج/٣-٣٧-ف/١-ش/د/ت/ن).

١٠٧٩- عن الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهْمُوا عَلَى سَفِينَةٍ فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلُهَا فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ فَقَالُوا: لَوْ أَنَّا خَرَقْنَا فِي نَصِيْبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا فَإِنْ يَتْرَكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ نَجَوْا وَنَجَوْا جَمِيعًا) (الحديث ٢٤٩٣، طرفه في: ٢٦٨٦) (١٤٤).

نوعمانى كورى به شير (بەزى خوى لى بە) دەقەرموى: ھەزەرەت (درووى خوى لەسەر بە) ھەرموى: (وێنەى كەسێ كە ناگای لەخوى بى و خوى بپارىزى لەو شتانەى كە خودا سنوورى بۆ داناون، و ئەو سنوورانە نەبەزىنى، لەگەڵ ئەو كەسەدا كە گوى نەداتى و سنوورەكانى خودا ببەزىنى و بى ھەرمانى خودا بكا، وێنەى ئەم دوو جۆرە كەسەى، وەك وێنەى كۆمەلى وایە كە لەناو خۆيانا لەسەر جیگەى خۆيان، لەناو پاپۆرپىكى دووقاتى دا تىروپشك بكەن، تاقەمەىەكيان قاتى سەرموھىيان بەربكەوى و ئەوانى تریان قاتى خوارموھىيان بەربكەوى، ئەوانەى لەقاتى خوارموەن بەسەر ئەوانەدا بچن بۆ ئا و كەوان لەقاتى سەرموھ، لەبەر ئەوەبلىن: بۆجى ئیمە لەبەشى خۆمانا كونیكى تىنەكەىن و نیتەر ئەومەندە ئازارى ئەوانەى قاتى سەرموھ نەدەین، و بەسەریانا نەچىن و

نہیہین، جا نہ گھر ٹھوانہی سہرموہ وازیان لی بیئن و ریگہی ٹھوہیان پی بدہن، کہ کونی تی بکہن، ٹھوا پاپورمکہ پردہبی لہناوو نو قم دہبی، ھہموویان و مکوویہک دمفہوتین، بہلام ٹھگہر دہستیان بگرن و نہہیلن ٹھو ھہلہیہ بکہن، ٹھوا خویشیان و ٹھوانہی خواروہمیش ھہردوولا رزگاردہبن!) (ریاض/۱۲/۱۷۳ژ-۴/۱۸۷ز-۲۳).

۱۰۸۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ هِشَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَكَانَ قَدْ أَدْرَكَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَدَهَمَتْ بِهِ أُمُّهُ زَيْتُبُ بِنْتُ حُمَيْدٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بَايَعُهُ فَقَالَ: (هُوَ صَغِيرٌ) فَمَسَحَ رَأْسَهُ وَدَعَا لَهُ (الحديث ۲۵۰۱، طرفه في: ۷۲۱۰) (۱۴۵).

عہدوللای کوری ھیشام (رضی خوی لی ہی) کہیہکی بوو لھو ھاوری منالکارانہی کہ بہہچکوٹھی بہ خزمہت پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر ہی) گہیشتبوون فہرمووی: منالکار بووم، دایکم کہ زمینہبی کچی حہمید بوو۔ بردمی بو خزمہتی حہزرمہت (درویدی خوی لہسر ہی) عہرزی کرد: ٹھی پیغہمبہری خودا! پھیمان بہہستہ لہگہل عہدوللای کورم؟ ٹھویش فہرمووی: (ٹاخر منالہ، بچوو کہ کاتی پھیمان پیدانی نہہاتووہ). ٹھوسا پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر ہی) دہستی پیروزی ھینا بہسہر سہری عہدوللاداو نزای باشی بو کرد.

۱۰۸۰- (مکرر) وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ كَانَ يَخْرُجُ إِلَى السُّوقِ فَيَشْتَرِي الطَّعَامَ فَيَلْقَاهُ ابْنُ الزُّبَيْرِ وَابْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) فَيَقُولَانِ لَهُ: أَشْرَكْنَا فَإِنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ دَعَا لَكَ بِالْبَرَكَةِ فَيُشْرِكُهُمْ فَرَبَّمَا أَصَابَ الرَّاحِلَةَ كَمَا هِيَ فَيَبْعُثُ بِهَا إِلَى الْمَنْزِلِ (الحديث ۲۵۰۲، طرفه في: ۶۳۵۳) (۱۴۶).

(۱۴۵) لم يوافقہ مسلم علی تخريجہ (فتح ۵/ خاتمة كتاب الشركة ص ۱۳۹) المترجم.

(۱۴۶) لم يوافقہ مسلم علی إخراجہ (المصدر السابق) - المترجم.

دېسان غەبدوللای كۆرى ھېشام (مەزەل خۇدای لى بى) فەرەمۇى: گەلى جار كە
دەچووم بۇ بازار بۇ ئال و وىل، بۇ كرىن و فروشتنى دانە وىلەو خوار دەمەنى،
ئىبنو عومەرو غەبدوللای كۆرى زوبەيرم پى دەگەشتن (مەزەل خۇدای لى بى) پىيان
دەفەرەمۇوم: (ھەرچىت كرى ئىمەيش بکە بەھاوبەشى خۇت، چونكە مسۆگەر
قازانجى باش دەكەيت، چونكە تۇ كاتى خۇى پىغەمبەر (مەرودى خۇدای لەسەر بى) نزاى
پىت و فەرى بۇ كرويت، منىش دەمكردن بەھاوبەشى خۇم، ئەم غەبدوللایە
لەپىت و فەرى نزاى پىغەمبەرەم، خودا وا پىرۇزى خستبوە مامەلەو
سەوداىەو، جارى وادەبوو لەمامەلەيەكدا يەك و لاخى بارەبەرى بەتەواوى
قازانج دەكرد! وەلەسەر ئەو شىوہيە كە دىكرى دەيناردەو بۇ مائەو!.

راھە و شىكردنەو:

يەكەم: ئەم بەھرانە لەم دوو فەرەمۇودەيە و مردەگىرین:

۱- دەستەينان بەسەر منال.

۲- پەيمان نەبەستن لەگەل كەسى رەسىدە نەبوو بى.

۳- ھاموشوى بازار بۇ سەودا و مامەلەو بازىرگانى و شتى و.

۴- داواكردنى پىت و فەرو پىرۇزى لەشتى لەبارەى دا بى و لەكەسى لەشانى دا بى.

۵- منال دەتوانى شتى كاتى منالى بەگەورمىي بگىرپتەو، وەلەو مەتەمانەى
پى دەكرى، وئەگەر لە پىغەمبەرەو بى، پى دەبى بەھاوەل و صەحابە،
وئەگەر لە چىنەكانى پاش پىغەمبەرەو بى پى دەبى بەيەكى لەپەيرەوانى
ئەو چىنە.

۶- بەلگەيە لەسەر ئەو كە ژنان منالى خۇيان بىردو و بۇ خزمەت
خۇشەويست (مەرودى خۇدای لەسەر بى) ھەتا بەخزمەتى بگەن و نزاى باشيان بۇ بكا،
ئەو ش نىشانەى ئەو يە كەئەو جۇرە ژنانە زۇر ھۆشمەندو دووربىن و داناو
زانا بوون، وەدمرەبەستى دوارۇزى منالى خۇيان بوون.

۷- موعجزیه کی گه وره واتی که دوعاکه پیغه مبه (درویدی خوی لسمر بی) بو
عه بدوللا گرا بووه.

دووه: نهم فهرمودیه ناوی چوار هاوړپی پیغه مبه واتیادا، که
زهینه بی کچی حومه یدو عه بدوللا کوری و نیبنو عومهر و نیبنو زوبه یرن،
ژیان نامه ی دوانیان له پیشه وه رویشته وه، نهمه یش به کورتی ژیان نامه ی نه و
دووانه که ی تریان:

عه بدوللا کوری هیشام شهنش سالانه بوو، که پیغه مبه (درویدی خوی لسمر بی)
مردووه، عهینی لیږده دمه رموی: هیشامی باوکی له پېش نازاد کړدنی
مه که ده، به ناموسو لمانی مردووه، عه سقه لانیس له فته تح دا له شهرحی نهم
فهرمودیه ده، هه روا دمه رموی، که چی له نیصا به ده دمه رموی: (عه بدوللا
خوی و هیشامی باوکی له هاوړپیان پیغه مبه رن) که چی نه خوی و نه نیبنو
عه بدول بهرر له نیصا به و له نیستی عا به له هه موو به شهکانی پیتی (ه) دا باسی
هیشام ناکهن. له چواری کوچیدا له دایک بووه، له مه دینه ژیاوه، هه تا
سهرده می جینشینی موعاویه ژیاوه له بوخاری دا چوار فهرمودی هه یه.

دایکی عه بدوللا ناوی زهینه بی کچی حومه یدی کوری زوهه یره
هاوړپیتی پیغه مبه ی به نصیب بووه، له فهرمودی ساغدا ناوی چه سپاوه.

ماموستای نیبنو حه جهری عه سقه لانی له پایانی نهم نامه ی هاو به شییه ده،
دمه رموی: (نهم نامه یه بیست و هوت فهرمودی واتیادا، تاقه
یه کیکیان بی پرشته یه، بیست و شه شه که ی تریان په یوه ستن، واته:
موصولن. سیازدهیان دووبارهن، پوخته که یان چواردهن، شیخی موسلیمیش
وهک شیخی بوخاری هه موویانی دمه هیناوه، ته نیا نهم چند فهرمودیه یان
نه بی، فهرموده که ی نوعمان (مثل القائم علی حدود الله) = (۱۰۷۹-۲۴۹۳ ف).

دووه فهرموده که ی عه بدوللا کوری هیشام = (۱۰۸۰-۲۵۰۱ ف)
+ ۱۰۸۰ مکرر = (۲۵۰۲ ف) دوو فهرموده که ی عه بدوللا کوری عومهر و

عبداللہ کوری زوبہیر، کہوان لہناو داستانہ کہی عہدوللہ کوری ہیشام دا، فہرمودہ کہی ٹیبنو عہدباس لہفہتج ژمارہ کہی (۲۵۰۶). یہك بیستراو (نہ ٹہر) یشی واتیا دا. خودا بؤ خوئی باشتری لی دمرانی.

تیبینی:

باسی ہاوبہشی لہفقیقی ٹاسانا والہ بہرگی دوودا، لاپہرہ: ۴۹۶ زنجیرہی: ۲۱۷. تہ ماشا کردنی بی بہرہ نابی. + (تاج / ۲-۳۳۶-۱۶۱).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۲- نامہی بارمتہ (واتہ: رهن) (کتاب الرهن)

۱۰۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الظَّهْرُ يُرَكَّبُ بِنَفَقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُوًّا وَلَبَنُ الدَّرِّ يُشْرَبُ بِنَفَقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُوًّا وَعَلَى الَّذِي يَرَكَّبُ وَيَشْرَبُ النَّفَقَةُ) (الحديث ۲۵۱۲، طرفه في: ۲۵۱۱) (۱۴۷).

نہ بوہورہ میرہ (ہرمزی خوئی لی ہی) لہ حہ زرہ تہ وہ (برودی خوئی لہ سر ہی) دمفہ رموی: (ولاخی سواری نہ گہر لہ بارمتہ دا دنا ربی- دروستہ بارمتہ و مرگر سواری پی بکا، ناژہ لی شیرداریش نہ گہر لہ بارمتہ دا دنا ربو- دروستہ بارمتہ و مرگر شیرہ کہی بخواتہ وہ، وہمہ سرہ فیش لہ سر نہو کہ سہیہ کہ سواری نہو ولاخہ

دهبی، یاشیری نهو نازده له دهخواته وه) (تاج/ ۲/ ۳۳۲/ ت/ ب/ د+ د+ فیهی
ناسان/ ۲/ ۴۷۵- ۲۰۳- جاسی بارمته (رههن).

رافه و شیکردنه وه:

عهسقه لانی دهفه رموی: مه به ست لهو که سه که مه سرف دهکات،
یه کی که له م سئ که سه: بارمته کارو بارمته و مرگرو هه که سیکی تر
که مه سرفی بارمته کراوه که بکات، هه روا دهفه رموی: (وفیه حجة لمن قال
يجوز للمرتهن الانتفاع بالرهن إذا قام بمصلحته ولو لم يأذن له المالك - راجع
المجلد الخامس ص ۱۴۴ الحديث رقم: ۲۵۱۲).

۱۰۸۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَضَى:
أَنَّ الْيَمِينَ عَلَى الْمُدْعَى عَلَيْهِ (الحديث ۲۵۱۴، طرفاه في: ۲۶۶۸، ۴۵۵۲) (۱۴۸).

ثيبنو عه عباس (همزای خوی لاسی) فه رموی: پیغه مبه (دروودی خوی لاسی)
دهفه رموی: (به لگه له سمر داواکاره و سویندیش له سمر داوا لیکراو) نه مه
گیرانه وهی تاجه. (تاج/ ۳- ۳۰۷- ز- ۱۱۴).

ماموستا شیخی عهسقه لان دهفه رموی: نامه ی بارمته نو فه رمووده ی
به رزه کراوی واتیدا، هه موویان په یومستن، واته/ مه وصولن، شهشیان
دووبارهن، پوخته که یان سیانه، پی شهوا موسلیمیش له دهر هیانی نهو
فه رموودانه دا هه ماهه نگي پی شهوا بوخاری کردووه هه موویانی گیراومه وه
بیجگه له فه رمووده ی ژماره (۱۰۸۱= ۲۵۱۲+ ف+ طرفه: ۲۵۱۱).

هه روا دهفه رموی: دوو بیستراویشی واتیدا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۴- نامه‌ی کویله نازادکردن (کتاب العتق)

(باسی کویله نازادکردن له فیهی ئاسان دا وا له بهرگی/ ۳- ۱۰۰۹-۹۹۹) (له

تاج دا وا له بهرگی ۳/ ل- ۲۳) دا.

۱۰۸۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَيُّمَا رَجُلٍ أَعْتَقَ امْرَأً مُسْلِمًا اسْتَنْقَذَ اللَّهُ بِكُلِّ عُضْوٍ مِنْهُ عُضْوًا مِنْهُ مِنَ النَّارِ (الحديث ۲۵۱۷، طرفه في: ۶۷۱۵) (۱۴۹).

ئەبوھورەیرە (بەزی خوی لێ بێ) لەخۆشەویستەوه دەفەرموو: (هەر پیاوی پیاویکی کویله موسولمان نازاد بکا، خودا له جیاتی هەر ئەندامیکی ئەو کویلهیه، ئەندامیکی ئەو نازادکاره، له ناگری دۆزهخ نازاد دهکا) (تاج/ ۳/ ۳۴- ۱- ش/ ت).

۱۰۸۴- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَأَلْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (إِيمَانٌ بِاللَّهِ وَجِهَادٌ فِي سَبِيلِهِ) قُلْتُ: فَأَيُّ الرِّقَابِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (أَعْلَاهَا ثَمَنًا وَأَنْفُسُهَا عِنْدَ أَهْلِهَا) قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَفْعَلْ، قَالَ: (تُعِينُ ضَايِعًا أَوْ تَصْنَعُ لِاخْرَقَ) قَالَ: فَإِنْ لَمْ أَفْعَلْ، قَالَ: (تَدْعُ النَّاسَ مِنَ الشَّرِّ فَإِنَّهَا صَدَقَةٌ تَصَدَّقُ بِهَا عَلَى نَفْسِكَ) (الحديث ۲۵۱۸) (۱۵۰).

ئەبوزەر (بەزی خوی لێ بێ) فەرمووی: پرسیم لەخۆشەویست (دروودی خوی لەسەر بێ): کام کاره زۆر پەسەندو زۆر باشه؟ فەرمووی: (ئیمان و باوەڕ بەخودا و خەبات و تیکۆشان و غەزاکردن لەرێگەى ئەودا) گوتم: ئەى کام جوۆره بەندەبێ نازاد بکری پاداشت و خیری گەورەتره؟ فەرمووی: (ئەوهی کهبه بهها گرانه و لهلای

خاومنه که ی گه لی چاگ و نایابه) عهرزیم کرد: نه گهر نه ودم بؤ نه کرا؟
 فهرمووی: (یاریده ی پیشه سازی بده، یادهستی ناشیی و کۆلئییه ک بگرمو فییری
 کارئ، ئیشئ، پیشه یه کی بکه) عهرزیم کرد: نه ی نه گهر نه ویشم بؤ نه کرا
 چۆن؟ فهرمووی: (شه ری خۆت له مه ردوم لادمو شه ر به خه لک مه فروشه
 نه ویش ههر خیره که بؤ خۆتی ده که یت) (تاج/۲/۲۵-۲/ش).

رافه و شیکردنه وه:

نهم فهرموودمیه رسته که ی ناوایه: ۱- شیخی بوخاری: ۲- عوبه یدوللای
 کورپی موسا. ۳- هیشامی کورپی عوروه. ۴- عوروه ی کورپی زوبه یر- نه بوذمر.
 مامۆستا که ی بوخاری تابیی تابیییه، هیشامو عوروه ی باوکی و
 نه بوموراویح ههرسیکیان، تابیین و له یه ک چینن، نه بوذمریش صه حابییه.
 نهم جوړه رسته یه که رچی به دیمه ن له جوړی رسته ی پتر له سیانییه،
 به لām و له حوکمی (سندی ثلاثی = رسته ی سیانی) دا. چونکه دمره ی نه ری
 فهرمووده که، که لیره دا پیشه و بوخارییه، به سی چین، یابلیین:
 به سی پشت ده گاته وه به پیغه مبه ر (دروودی خوی له سمر بن) که بریتین له: ۱- په یره وانی
 په یره وان. ۲- په یره وان. ۳- صه حابه. (= اتباع التابعین + تابعین + صحابة).

۱۰۸۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ أَعْتَقَ شَرِكًا لَهُ فِي عَبْدٍ فَكَانَ لَهُ مَالٌ يَبْلُغُ ثَمَنَ الْعَبْدِ قَوْمَ
 الْعَبْدِ عَلَيْهِ قِيمَةٌ عَدْلٍ فَأَعْطَى شُرَكَاءَهُ حِصَصَهُمْ وَعَتَقَ عَلَيْهِ الْعَبْدَ وَإِلَّا فَقَدْ عَتَقَ مِنْهُ
 مَا عَتَقَ (الحديث ۲۵۲۲، أنظر: ۲۴۹۲ وأطرافه وأنظر أيضاً: ۲۵۲۱، ۲۵۲۳،
 ۲۵۲۴، ۲۵۲۵) (۱۵۱).

واتاکەى لەژمارە: ۱۰۷۸ دا رابووورد. راستترین گوته لەم شوینەدا بێژەى (عەبد) بۆ نموونە، بۆ مەرج نییە، لەبەر ئەوە لەم بېیارەدا جیاوازی ژن و پیاو نییە، کۆیله کەژن بێ، یاپیاو لەلای جەماوەری زانایان هەمان بېیاری بۆ هەیه کە لەم فەرموودانەدا باس کراوە، لەوینەى بێژەى (عەبد) ه لەم ئایەتە پیرۆزەدا ﴿... إِلَّا آتَى الرَّحْمَانُ عَبْدًا مَرِيْمَ ۹۲/۱۹﴾.

۱۰۸۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي مَا وَسَّوَسَتْ بِهِ صُدُورُهَا مَا لَمْ تَعْمَلْ أَوْ تَكَلَّمْ (الحديث ۲۵۲۸، طرفاه في: ۵۲۶۹، ۶۶۶۴) (۱۵۲).

ئەبوھورەیرە (بەزى خەوى لى بى) فەرمووی: خۆشەویست (دروى خەوى لەسەر بى) فەرمووی: (خەوى گەورە چاوپۆشى دەکا لەو خوتوپات و دەسووسەى کە دیت بەدلى نەتەوێ نىسلامى من دا، ئەووش لەبەر خاترى من بەلام بەمەرچى بەکردهو پىادهى نەکەن، یا بەزمان نەیلین!) (تاج/۱/۲۴-ز-۴).

رافەو روونکردنەو:

مەبەست ئەوەیە ئەو خەیاڵات و وتووێژە دەروونییهى کە جاروبار لەناو دلى مەرفەدا روو دەدا، وەك ئەوێ ژن تەلاق دەدا، یا کۆیله نازاد دەکا، یا خیر بېیار دەدا، یا بىر لە گوناھى دەکاتەوێ لەدلیهوه پیلانى بۆ دادمەری، ئەم جۆرە خەیاڵ و وێژە دەروونیانە بایەخیان نییە، نەتەلاقیان پى دەکەوێ، نەکەپن و فرۆتن و سەودا و مامەڵەیان پى دا ئەمەزى، بەو دوو مەرجهى کە باسکران.

شەرع شەرمى نییە: دەلێن: جارى لەمەلایى دەپرسن: ئایا دروستە لەکاتى کۆبوونەوێ شەرى لەگەڵ خەلال و هاوسەرى خۆتا، بىر لەژنێكى

تری جوان بکهیته وه؟ مه لا دمفه رموی: (چۆن دهبی له رهشی خۆتی بنییت و بیر له سپی خه لک بکهیته وه!).

١٠٨٧ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ لَمَّا أَقْبَلَ يُرِيدُ الْإِسْلَامَ وَمَعَهُ غُلَامُهُ ضَلَّ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِنْ صَاحِبِهِ فَأَقْبَلَ بَعْدَ ذَلِكَ وَأَبُو هُرَيْرَةَ جَالِسٌ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (يَا أَبَا هُرَيْرَةَ هَذَا غُلَامُكَ قَدْ أَتَاكَ، فَقَالَ: أَمَّا إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنَّهُ حُرٌّ قَالَ فَهُوَ حِينَ يَقُولُ: يَا لَيْلَةَ مِنْ طُولِهَا وَعَنَائِهَا * عَلَى أَلْفَا مِنْ دَارَةِ الْكُفْرِ نَجَّتْ) (الحديث ٢٥٣٠، أطرافه في: ٢٥٣١، ٢٥٣٢، ٤٣٩٣) (١٥٣).

ئه بوهوره پیره (رمزی خوی لی بی) فه رموی: کاتی وستم بچم و موسولمان بيم، خولامی کی خۆم له گه لدا بوو، له پریگه یه کتریمان گوم کرد، من له مه دینه له خزمهت پیغه مبهردا (دروودی خوی لسم بی)، پاش ئیسلام بوونم، دانیشتبووم، له و کاته دا خولامه کهم هات، پیغه مبهمر (دروودی خوی لسم بی) فه رموی: (ئه ی ئه بوهوره پیره! ئه مه خولامه کهته وانه ویش هات بو لات). منیش گوتم: (ده ی تۆ ئه ی پیغه مبهری خوا! به شایهت به که و ئازادم کرد). ئه مهیش ئه و دهمه بوو که به دهم گوتنی ئه م شیعروه گه یشته ناو مه دینه:

يا لَيْلَةَ مِنْ طُولِهَا وَعَنَائِهَا على أَلْفَا مِنْ دَارَةِ الْكُفْرِ نَجَّتْ

به شیعره له به حره که ی خۆی که طه ویلی مه خروومه:

شهوی بوو درێژ پر ئیش و نازار، به لام به جوانی

سو پاس بو خودا، رزگاری کردین له کافرسانی!

(تاج/٥-٢٤٤ز-٦٨ف-٣).

۱۰۸۸- عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ أَعْتَقَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ مِائَةَ رَقَبَةٍ وَحَمَلَ عَلَى مِائَةِ بَعِيرٍ فَلَمَّا أَسْلَمَ، حَمَلَ عَلَى مِائَةِ بَعِيرٍ وَأَعْتَقَ مِائَةَ رَقَبَةٍ قَالَ فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ أَشْيَاءَ كُنْتُ أَصْنَعُهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ كُنْتُ أَتَحَنُّ بِهَا يَعْني أَتَبَرَّرُ بِهَا؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَسَلَمْتَ عَلَى مَا سَلَفَ لَكَ مِنْ خَيْرٍ) (الحديث: ۲۵۳۸، أطرأه في: ۱۴۳۶، ۲۲۲۰، ۵۹۹۲) (۱۵۴).

ناوېرؤك و مه به ست له م فه رموودميه له ژماره: (۶۸۹=۱۴۳۶ف) دا رابوورد.

۱۰۸۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَغَارَ عَلَى بَنِي الْمُصْطَلِقِ وَهُمْ غَارُونَ وَأَنْعَمَهُمْ تُسْقَى عَلَى الْمَاءِ فَقَتَلَ مُقَاتِلَتَهُمْ وَسَبَى ذُرَارِيَهُمْ وَأَصَابَ يَوْمَئِذٍ جُوَيْرِيَةَ (الحديث: ۲۵۴۱) (۱۵۵).

له تاجی پېرؤزدا ئه م فه رموودميه ناوايه، بؤ روونكرندنه وه: ى بابته كه راگويزى ده كه ين:

ئيبنو عهون (رحمته خوي لى بى) فه رمووى: نامه يه كم بؤ نافع نووسى له بارى بانگه وازى پيش ده ستپيكردى جهنگه وه پرسيارم لى كرد، نه و يش نامه ى بؤ من نووسيه وه: كه ئه مه له سهرمتاى ئيسلامه تيه وه وابوو هه تا بانگيان نه كردنايه بؤ سهر ئيسلام و، له پاش مل نه دان ئاگاداريان نه كردنايه ته وه، كه خويان ئاماده بكن په لاماريان نه ده دان، به لام له وه پاش پيغه مبه ر(درودى خوى له سهر بى) خو ى په لامارى تيره ى به نى موصطه له قى داو، ئاگاشيان له خويان نه بوو له و كاته شدا ئازده لكانيان له سهر ئاو بوو، خهريك بوون ئاويان دمدان! جا پيغه مبه ر(درودى خوى له سهر بى) له و شه ردا پياوه جهنگاومره كانى كوشتن و خيزه كانى به تالانى بردن، وه هه ر له و رؤزدا بوو كه

جوویرییهی کچی حاریتی سهر کۆماری نهو خیلّهی دهست کهوت و ماری کرد بو خوی. (تاج/۸/۱۱۹ ف-۴۶-ش/د).

۱۰۹۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَا زِلْتُ أُحِبُّ بَنِي تَمِيمٍ مُنْذُ ثَلَاثِ سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ فِيهِمْ: (هُمْ أَشَدُّ أُمَّتِي عَلَى الدَّجَالِ) قَالَ وَجَاءَتْ صَدَقَاتُهُمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَذِهِ صَدَقَاتُ قَوْمِنَا) وَكَانَتْ سَبِيَّةً مِنْهُمْ عِنْدَ عَائِشَةَ فَقَالَ أَعْتَقِيهَا فَإِنَّهَا مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ (الحديث ۲۵۴۳، طرفه في: ۴۳۶۶) (۱۵۶).

ئه‌بوهورهیره (همزی خوی لئ بئ) ده‌فرمووی: نه‌ومتی ئهم سی وەسپ و مه‌دحه جوانهم له‌دهمی پی‌غه‌مبهر خوی (دروودی خوی لئسر بئ) به‌گووی خۆم بیستوو، ئیتر له‌وساو هۆزی به‌نی ته‌میمم خۆش ده‌وی، لیم ژنه‌وت ده‌یفه‌رموو: ئازاترینی ئۆمه‌تم له‌ناستی جه‌جال هۆزی به‌نی ته‌میمم! کاتی زه‌کاته‌که‌شیان هات، پی‌غه‌مبهر (دروودی خوی لئسر بئ) فه‌رمووی: (ئه‌مه زه‌کاتی خزمانی ئیمه‌یه). ژنیکی به‌تالانگیراویشیان که‌نیزه‌کی عائیشه‌ی هاوسه‌ری پی‌غه‌مبهر بوو، پی‌غه‌مبهر (دروودی خوی لئسر بئ) پپی فه‌رموو: (ئه‌ی عائیشه! ئهم کاره‌که‌رمته ئازاد بکه، چونکه له‌نه‌وه‌ی ئیسماعیلی کوری هه‌زره‌تی ئیبراهیمه، که باپیره که‌وره‌که‌مانه!).

۱۰۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يُحَدِّثُ عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: لَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: أَطْعِمَ رَبِّكَ، وَضَيَّ رَبِّكَ، اسْقِ رَبِّكَ وَلْيَقُلْ: سَيِّدِي مُوَلَايَ وَلَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: عَبْدِي، أُمَّتِي، وَلْيَقُلْ: فَتَايَ، وَفَتَاتِي، وَغُلَامِي (الحديث ۲۵۵۲) (۱۵۷).

ئه‌بوهورهیره (همزی خوی لئ بئ) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خوی لئسر بئ) فه‌رمووی: (کاتی داوای شتی له‌به‌نده‌و کۆيله‌و که‌نیزه‌که‌کانتان ده‌که‌ن پێیان

(۱۵۶) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: من فضائل من غفار و اسلم، رقم: ۲۵۲۵.

(۱۵۷) أخرجه مسلم في الألفاظ من الأدب و غيرها، باب: حكم الطلاق.. رقم: ۲۲۴۹.

مه لئین: اطعم ربك: نان بیینه بۆ من که ره ببی تۆم، یان ناوی ده ستوئیز بیینه بۆمن که ره ببی تۆم، یان خواردن بده به من که ره ببی تۆم! با بهندهو کۆیله کانتان له کاتی گفتوگۆدا پیتان نه لئین: ره ببی، با پیتان بلین: گه وره، سه روهرم، ئیوهش که بانگی نهوان ده کهن، مه لئین: عه بده کهم، نه مه ته کهم، به لکو بلین: کوره، کچه، خولامه کهم. (تاج/ ۱۰/ ۱۶۱).

رافه و شیکردنهوه:

مه به ست له م جوړه فهرمووده یه نه مه یه: که موسولمان به چاوی خوا یی ته ماشای خوارد دهستی خویان نه کهن، له عهره ببی و له هر جوړه زمانیکی تر دا، نه و جوړه بیژمو ووشانه بۆ خویان به کار نه هیئن، که له سه ر رووی راسته قینه یی هر بۆ خوا به کار دین، وهک وشه ی (رب) له عهره بیدا و وشه ی (خودا وهند) له کور دیدا.

۱۰۹۲ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ خَادِمُهُ بِطَعَامِهِ فَإِنْ لَمْ يُجْلِسْهُ مَعَهُ فَلْيُنَاوِلْهُ لُقْمَةً أَوْ لُقْمَتَيْنِ أَوْ أَكْلَةً أَوْ أَكْلَتَيْنِ فَإِنَّهُ وَلِيَ عِلَاجِهِ (الحديث ۲۵۵۷، أطرافه في: ۵۴۶۰) (۱۵۸).

ديسان نه بوهوره ر (هه زای خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بئ) ده فهرمووی: (کاتی که سیکتان نو که ری نانه که ی بۆ ناماده دهکا، با نه ویش دهستی بگری و له گه ل خوی دایبنی بۆ نان خواردن، نه گه ر دایشی نه نا له گه ل خوی با پارویی دوو پارووی له نانه که بداتی، یا بۆی به یلێته وه، چونکه نه و

نۆکهره نامادهی کردوووه و نه‌رکی دروست کردن و هینانه‌که‌ی کیشاوه! (تاج/٤/٦٧ز-٢٠ف٣).

١٠٩٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِذَا قَاتَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجْتَنِبِ الْوَجْهَ) (الحديث ٢٥٥٩) (١٥٩)

دیسان ده‌فه‌رموی: پی‌غه‌مبه‌ر (درووی خوی لسه‌ر به) ده‌فه‌رموی: (له‌کاتی شه‌رو شو‌ردا خو‌تان له‌ لی‌دانی رو‌خساری لی‌دراوه‌که‌ بپاریزن، به‌تایبه‌تی نه‌گهر بو ته‌می و شتی‌وا له‌نۆکهره‌و منال و خو‌اردستی خو‌تان دا).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(نامه‌ی نامه‌نووسی) (کتاب‌المکاتب)

(بپ: تاج/٢ ل ٣٨ز-١٨+ فیهی ناسان/٣ل-١٠٦ز-٤١٢)

١٠٩٤- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) : أَنَّ بَرِيرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) جَاءَتْ تَسْتَعِينُهَا فِي كِتَابَتِهَا وَلَمْ تَكُنْ قَصَتْ مِنْ كِتَابَتِهَا شَيْئًا قَالَتْ لَهَا عَائِشَةُ: ارْجِعِي إِلَى أَهْلِكَ فَإِنْ أَحْبَبُوا أَنْ أَقْضِيَ عَنْكَ كِتَابَتَكَ وَيَكُونَ وَلَاؤُكَ لِي فَعَلْتُ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ بَرِيرَةَ لِأَهْلِهَا فَأَبَوْا وَقَالُوا: إِنْ شَاءَتْ أَنْ تَحْتَسِبَ عَلَيْكَ فَلْتَفْعَلْ وَيَكُونَ وَلَاؤُكَ لَنَا فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (إِبْتَاعِي فَأَعْتِقِي فَإِنَّمَا الْوَلَاءُ لِمَنْ أَعْتَقَ) قَالَ ثُمَّ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: مَا بَالُ أَنْاسٍ يَشْتَرِطُونَ شَرْطًا لَيْسَتْ فِي كِتَابِ اللَّهِ مَنْ اشْتَرَطَ شَرْطًا لَيْسَ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَلَيْسَ لَهُ وَإِنْ شَرَطَ مِائَةَ مَرَّةٍ شَرَطَ اللَّهُ أَحَقُّ وَأَوْثَقُ) (الحديث ٢٥٦٠، أطرافه في: ٢١٥٦، ٢٥٦٢، ٢١٦٩، ٢٧٥٧، ٦٧٥٢، ٦٧٥٧، ٦٧٥٩، ٢٥٦١، ٢٥٦٣، ٢٥٦٤، ٢٥٦٥) (١٦١).

(١٥٩) أخرجه مسلم في الألفاظ من الأدب وغيرها، باب: حكم إطلاق لفظ... رقم: ٢٢٤٩.

(١٦٠) أخرجه مسلم في العتق، باب: إنما الولاء لمن اعتق، رقم: ١٥٠٤.

عائیشہ (رمزی خوی لی بی) فہرمووی: (بہریرہ ہات بؤ لام، گوتی: خاومنہ کانم نامہ نووسی (موکاتہ بہ) یان لہ گہلدا کردووم، لہ سہر نؤ ئوقیہ بؤ ماوہی نؤ سال کەھەر سالہ ئوقیہ بہ بدہم، جا ہاتووم بؤ لات کە تۆیش یاریدہیہ کم بدہی؟! ئەو کاتہ ہیچ پشکیکی لہ نامہ نووسیہ کە ی جی بہ جی نہ کردبوو، منیش پیم گوت: برؤ بہ ئاغاگان ت بلی: ئەگەر ئاغاگان ت ئارہ زویان ھەییہ، ئەوا من ئەو پارہیان بہنہختی بؤ دژمیروم یە کسەر ئازادت دہکم، بہ لام بہ مہرجی کە سہرداریی (وہلاء = ھەقداریی) یە کەت بؤ من بی و من بېم بہ ھەقدرات، جا ئەویش ئەم باسہ دہگیریتەوہ بؤ ئاغانی بہ لام ئاغانی بہوہ رازی نابن و دہلین: سہرداریی و ھەقداریی ھی خۆمانہو نایدہین بەکەس، ئەگەر عائیشہ حەز دہکا، با لہبەر رمزای خودا ئەمەت بؤ بکا، بہ لام بہ ھەرحال سہردای (وہلاء) دہکەت ھەر بؤ خۆمان دہبی!

جا دیسانہوہ ھاتەوہ بؤ لام و ئەم باسہو خواسہی بؤم گپرایەوہ، منیش باسہ کەم عەرزى پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بی) کرد، فہرمووی پیم: (تۆ بیکرہو ئازادی بکەو مہرجیش دابنی کە سہرداری بؤ ئەوان بی، ئەو مہرجہ پایەخی نییہ، چونکە لە راستیدا سہرداریی بؤ ئەو کەسەییہ بہندەکە ئازاد دہکا). منیش وام کرد. جا سەر لہ ئیوارہیی پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بی) ھەلسا یەوہ و تاریکی دا، سوپاس و ستایشی خودای کرد و ئنجا فہرمووی: (لہ پاش ئەمە ئەوہ بۆچی ھەندئ کەس ھەندئ مہرجی و بہ مہرج دہگرن، لەکاتی سەودا مامەلەو کردنی کاریکا، کەشتی و او مہرجی و لہبەرنامەى خودادا، لەشەرعی خودادا نییہ، دەى ھەرکەسى مہرجی و بہ مہرج بگرئ، کە لەناو یاسانامەى خودادا نہبی، ئەوہ پووج و بەتالە ئەو جۆرہ مہرجہ سوودی نابئ بؤی، ئەگەر سەد مہرجیش بی ھەموویان پوچ و بی پایەخن، مہرجی خودا راسترەو مەحکەم ترو لەبارترە). (تاج/ ۲- ۳۸- ۱۸- ۱+ تاج/ ۲- ۳۱۰- ۳- ۱۴۹).

رافه و شیکردنه وه:

ئهم جوړه زاراوانه: (مکاتب) و (ولاء) له کوردیدا و اتاو بهر اهره که یان زوړ روون و ناشکرانییه، گهلئ له ماموستا بهر پزه کان هه ولئ تهرجه مهی ئهم جوړه وشانه یان داوه، په پیره وگردنی ئهو زاتانه زوړ به سوودو به که لکه، دهنه زمانی کوردی، له بابته تی و مرگه پران و به کوردیکردندا تووشی گیزاوو پاشاگردانی و بی سهر و بهریه کی وا ده بی، که مانه ندی نه بی.

پایانی (خاتمه)

ئیبنو حه جهر (رمز او په حقه تی خودی لئ بی) ده فهرموئ: نامه ی گوئله نازادکردن و نامه نووسی شهست و شهنش فهرمووده ی واتیادا، سیازده یان بیپرشته ن، ئه وانی تریان په یوهستن، واته: موصولن دوو باره کانیا ن چل و نو فهرموودهن، پالفته که یان (٦٦-٤٩=١٧) حه فده فهرموودهن. پی شه و موسلیمیش گشتیانی گیراوه ته وه، بیجگه له سیانیان: فهرمووده که ی ئه بوهوره پره، له باره ی نازادکردنی خو لاهه که یه وه (٨٧-١٠=٢٥٣٠ف). فهرمووده که ی ئه نه س له باره ی داستان که ی عه بباسه وه (٢٥٣٧ف) له ته جریده که دا نییه. فهرمووده ی: نامه نووسی وا له بهرگی/٣ل/١٠٠٦ز-٤١٢ فیهی ناسان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۵- نامه‌ی به‌خشین و به‌هره‌ی شت به‌خشین و دیاری (کتابُ الهبة والقضاء)

(بپر: تاج/۲-۳۶۷-۱۷۶)

۱۰۹۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: يَا نِسَاءَ الْمُسْلِمَاتِ لَا تَخْفِرْنَ جَارَةً لِّجَارَتِهَا وَلَوْ فَرَسَنَ شَاةٍ (الحديث ۲۵۶۶، طرفه فی: ۶۰۱۷) (۱۶۱)

نه‌بوه‌ره‌یره (رمزی خوی لب بن) - فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خوی لمسر بن)
فه‌رمووی: (دیاری پی‌شکه‌شی یه‌کتری بکه‌ن، چونکه دیاری دل ساف ده‌کاو
دمغه‌زی سینگ ده‌کی‌شی، نافرته‌تیش بو نافرته‌تی دهر اوسیی خوی هیج دیاری و
ده‌سهنه‌و کاسه ناوسیی‌ه‌ک به‌که‌م نه‌زانی و بو‌ی به‌ری، با لاسمی مه‌ری‌کیش
بن) (تاج/۲-۳۶۸-۱۷۶) + (فیقهی ناسان/۲-۲۳۶-۲۴۴-۲۳۶).

۱۰۹۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ لِعُرْوَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى: ابْنُ أَخْتِي إِنْ كُنَّا لَنَنْظُرُ إِلَى الْهَلَالِ ثُمَّ الْهَلَالِ ثَلَاثَةَ أَهْلَةٍ فِي شَهْرَيْنِ وَمَا أَوْقَدَتْ فِي آيَاتِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَارًا. فَقُلْتُ: يَا خَالَةَ مَا كَانَ يُعِيشُكُمْ؟ قَالَتْ: الْأَسْوَدَانِ: التَّمْرُ وَالْمَاءُ، إِلَّا أَلَّهُ قَدْ كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِیرَانٌ مِنَ الْأَنْصَارِ كَانَتْ لَهُمْ مَنَاحٍ وَكَانُوا يَمْتَحُونَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَلْبَانِهِمْ فَيَسْقِيَانِ (الحديث ۲۵۶۷، طرفاه فی: ۶۴۵۸، ۶۴۵۹) (۱۶۲)

عورو‌ی خوشکه‌زای هه‌زرته‌ی عائیشه‌ی - رمزی خودا له‌هه‌زرته‌ی
عائیشه‌و ره‌حمه‌تی خودا له‌و- فه‌رمووی: پوورم پی‌ی گوتم: نه‌ی خوشکه‌زام!

(۱۶۱) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: الحث على الصدقة، ولو بالقليل، رقم: ۱۰۲۰.

(۱۶۲) أخرجه مسلم في الزهد الرقاق...، رقم: ۲۹۷۲.

جاری وا بووه سی مانگی یهك شه ودهمان دهبینی، كه دهق دهكاته دوو مانگی ریك، له ماوهی ئەو دوو مانگهدا ئاگر له مائی خیزانه گانی پیغه مبهردا (بروودی خوی لسمه بن) نه دهكرایه وه، عوروه - رحمه تی خودای لی بی- فه رمووی: منیش گوتم: پووری! ئەهی باشه به چی دمزیان؟ فه رمووی: ته نیا به خورماو ئاوی روت و بهس! به لام چهند مائیکی نه نصاری هاوسای پیغه مبهردا، ئازهلای به شیریان هه بوو، له شیری نه وانه بهشی پیغه مبهریان نه دا، نه ویش نه و شیرهی دهر خواردی ئیمه ددها. (تاج/ ۹- ۳۱۶- ۹۹- مبحث فی معیشه النبی).

۱۰۹۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَوْ دُعِيتُ إِلَى ذِرَاعٍ أَوْ كُرَاعٍ لَأَجَبْتُ وَلَوْ أَهْدِيَ إِلَيَّ ذِرَاعٌ أَوْ كُرَاعٌ لَقَبِلْتُ (الحديث ۲۵۶۸، طرفه في: ۵۱۷۸) (۱۶۳).

ئه بوهوره پیره (همزی خوی لی بی) فه رمووی: خو شه ویست (بروودی خوی لسمه بن) دمفه رموی: (ئه گهر خو لکم بکه ن بو سهر پاچه ش ده چم، یا خود ئه گهر سه رو پی شم به دیاری بو بینن وهری ده گرم) (تاج/ ۲- ۳۱۷- ۱۷۱- باسی شت به خشین و دیاری).

۱۰۹۸- حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ هِشَامِ بْنِ زَيْدٍ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ أَنَسِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَلْفَجْنَا أَرْبَابًا بِمَرِّ الظُّهْرَانِ فَسَعَى الْقَوْمُ فَلَعَبُوا فَأَذْرَكْنَاهَا فَأَخَذْتُهَا فَأَتَيْتُ بِهَا أَبَا طَلْحَةَ فَدَبَحَهَا وَبَعَثَ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِوَرِكَيْهَا أَوْ فَخِذَيْهَا فَقَبِلَهُ قُلْتُ وَأَكَلَ مِنْهُ قَالَ وَأَكَلَ مِنْهُ ثُمَّ قَالَ بَعْدَ قَبْلِهِ (الحديث ۲۵۷۲، طرفاه في: ۵۴۸۹، ۵۵۳۵) (۱۶۴).

(۱۶۳) قال العسقلاني: (لم يوافق مسلم على تخريجه) (فتح/ ۵- ۲۴۷- خاتمة كتاب الهبة) المترجم.

(۱۶۴) أخرجه مسلم في الصيد والذبائح، باب: إباحة الأرنب، رقم: ۱۹۵۳.

نہ نہس (ہمزای خوی لن ہی) فہرمووی: لہمہرو ظہہران کہروی شکی کمان ہہ لسان،
 پیاوگہل نیستنہ سہری تاماندوو بوون، بہ لآم من نیستنہ سہری ہہ تا گرتہم،
 نہوجا بردم بو نہبوطہ لہ، نہبوطہ لہ سہری ہری و ہہردوو سمتہ کہی نارد
 بو پیغہ مبہر (دروودی خوی لہسر ہی) یا فہرمووی: ہہردوو رانہ کہی نارد بووی۔
 پیغہ مبہریش (دروودی خوی لہسر ہی) وہری گرت (تاج/ف/۴-۱۳)

۱۰۹۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَهْدَتُ أُمَّ حُفَيْدٍ خَالََةَ ابْنِ
 عَبَّاسٍ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَقِطًا وَسَمْنًا وَأَضْبًا فَأَكَلَ
 النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ الْأَقِطِ وَالسَّمْنِ وَتَرَكَ الضَّبَّ تَقْدِيرًا قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ
 فَأَكَلَ عَلَى مَائِدَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَوْ كَانَ حَرَامًا مَا أَكَلَ عَلَى
 مَائِدَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ۲۵۷۵، أطرافه في: ۵۳۸۹،
 ۵۴۰۲، ۷۳۵۸) (۱۶۵).

ئیبنوعہ بباس (ہمزای خوی لن ہی) فہرمووی: پوورم نومو حہ فید کہ خوشکی
 دایکم بوو، کہ شک و روؤ و چہند بزئمڑیہ کی بہ دیاری بو پیغہ مبہر (دروودی خوی
 لہسر ہی) نارد، پیغہ مبہریش (دروودی خوی لہسر ہی) ہہر سی دیاری بہ کانی پوورمی
 و مرگرت، وبہ خودی خوی لہ کہ شکہ کہو لہرؤنہ کہی خوارد بہ لآم قیزی
 کردہوہ لہ بزئمڑہ کہ، لہ بہر نہوہ لی نہ خوارد، ئیبنوعہ بباس (ہمزای خوی لن ہی)
 فہرمووی: (بہ لآم گوشتی بزئمڑہ لہ خزمہت پیغہ مبہر داو لہسر خوانی
 پیغہ مبہر خوراوہ، دہی نہ گہر خواردنی بزئمڑہ نہ گہر حہرام بوایہ لہسر
 خوانی پیغہ مبہر نہدہ خورا)۔

۱۱۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أُتِيَ بِطَعَامٍ سَأَلَ عَنْهُ: (أَهْدِيَّةٌ أَمْ صَدَقَةٌ) فَإِنْ قِيلَ: صَدَقَةٌ قَالَ

لأَصْحَابِهِ: (كُلُوا) وَلَمْ يَأْكُلْ وَإِنْ قِيلَ: هَدِيَّةٌ ضَرَبَ يَدِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَكَلَ مَعَهُمْ) (الحديث ٢٥٧٦) (١٦٦).

ئەبوھورەیرە (مزی خوی لى بى) فەرمووی: دەستووری پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بى) کاتى خوار دەمەننیه کی بو دەهات، لەبارەیه وه دمیضەر موو: (ئایا دیارییه یا زەکاتە؟) ئەگەر بگوترایه: هی زەکاتە، بەهاورپیکانی دەگوت: (ئێوه بخۆن) وهخۆی لى نه دهخوارد، خو ئەگەر عەرزی بکرایه: (کەهی دیارییه)، ئەوا خوۆشی دەستی بو دەبردو لەگەڵ ئەوانا دەستی دەکرد بەلیخواردنی!).

١١٠١ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِلَحْمٍ فَقِيلَ: تُصَدَّقَ عَلَى بَرِيرَةَ قَالَ: (هُوَ لَهَا صَدَقَةٌ وَلَنَا هَدِيَّةٌ) (الحديث ٢٥٧٧) (١٦٧).

ئەنەسە سى كورى مالیک (مزی خوی لى بى) فەرمووی: گوشتیان هینا بو پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بى) کە بیخوات پێیان گوت: ئەم گوشتە هی زەکاتە دراوه بەبەریرە، ئایا تۆ لێی دەخۆی؟ فەرمووی: (ئەمە بو ئەو زەکات بووه، بەلام بو ئیمە ئەبى بەدیاریی و لەزەکاتی دەر دەچى!) (تاج/٢/٤٧-٤٩-١٩-٣-ش-د-ن) پروانه ژماره: (٧١٨=١٤٩٥ف).

رافەو شیکردنەوه:

کورت و پوخت، بەکوردی پەتی، زەکات و قوربانى و نەزرو خێرى نەزرو سەر فترەو شتى ترى لەم بابەتانه کاتى دەدرين بەکەسى، وەدەبن بەمالى، لەمالى خواوەنى يەكەميان، کە زەکات دەرکەيه، یا قوربانیکەرەکەيه، یا نەزەرکەرەکەيه دەر دەچى، وەدەبى بەمالى ئەو کەسەى کە پێى دراوه،

(١٦٦) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: قبول النبي (صلى الله عليه وسلم) الهدية وردم الصدقة، رقم: ١٠٧٧.

(١٦٧) قال العيني: أخرجه مسلم في الزكاة (ج/١٣/١٣٥) المترجم.

ودهه موو ته صهرو فی کی که سی دووم لهو مالهدا دروسته، که واته دروسته به دیاری بیداته وه به زه کاتدر که، یان نه گهر قوربانیکه ره که بوو به میوانی نهو مالهی که له گوشتی قوربانی خوئی به شی داون، وه مالیه که لهو گوشته یان بؤدانا که بیخوات بوئی هه یه، که لئی بخوات چونکه له قوربانیتی دمرچوو وه بووه به نانی میوانی، هه روا نه گهر زن زه کاتی خوئی بدات به میردی خوئی، له پاشا میرده که ی بوئی هه یه له باتی ژیار (نفقه) بیداته وه به خوئی واته: به ژنه که ی.

۱۱۰۲ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ نِسَاءَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كُنَّ حِزْبَيْنِ فَحِزْبٌ فِيهِ عَائِشَةُ وَحَفْصَةُ وَصَفِيَّةُ وَسَوْدَةُ وَالْحِزْبُ الْآخَرُ أُمُّ سَلَمَةَ وَسَائِرُ نِسَاءِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَانَ الْمُسْلِمُونَ قَدْ عَلِمُوا حُبَّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَائِشَةَ فَإِذَا كَانَتْ عِنْدَ أَحَدِهِمْ هَدِيَّةً يُرِيدُ أَنْ يُهْدِيَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخْرَهَا حَتَّى إِذَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَيْتِ عَائِشَةَ بَعَثَ صَاحِبُ الْهَدِيَّةِ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَيْتِ عَائِشَةَ فَكَلَّمَ حِزْبُ أُمِّ سَلَمَةَ فَقُلْنَ لَهَا: كَلِّمِي رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُكَلِّمُ النَّاسَ فَيَقُولُ: مَنْ أَرَادَ أَنْ يُهْدِيَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هَدِيَّةً فَلْيُهْدِهَا إِلَيْهِ حَيْثُ كَانَ مِنْ بُيُوتِ نِسَائِهِ.

فَكَلَّمَتْهُ أُمُّ سَلَمَةَ بِمَا قُلْنَ فَلَمْ يَقُلْ لَهَا شَيْئًا فَسَأَلَتْهَا فَقَالَتْ: مَا قَالَ لِي شَيْئًا فَقُلْنَ لَهَا: فَكَلِّمِي قَالَتْ: فَكَلَّمَتْهُ حِينَ دَارَ إِلَيْهَا أَيْضًا فَلَمْ يَقُلْ لَهَا شَيْئًا فَسَأَلَتْهَا: فَقَالَتْ: مَا قَالَ لِي شَيْئًا فَقُلْنَ لَهَا: كَلِّمِي حَتَّى يُكَلِّمَكَ فَدَارَ إِلَيْهَا فَكَلَّمَتْهُ فَقَالَ لَهَا: (لَا تُؤْذِنِي فِي عَائِشَةَ فَإِنَّ الْوَحْيَ لَمْ يَأْتِنِي وَأَنَا فِي ثَوْبِ امْرَأَةٍ إِلَّا عَائِشَةَ) قَالَتْ: فَقَالَتْ أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَذَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ثُمَّ إِنَّهُنَّ دَعَوْنَ فَاطِمَةَ بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَرْسَلَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَقُولُ: إِنَّ نِسَاءَكَ يَنْشُدُنَّكَ اللَّهُ الْعَدْلَ فِي بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ فَكَلَّمَتْهُ: فَقَالَ: (يَا بَنِيَّةُ أَلَا تُحِبُّنَّ مَا أَحَبُّ) قَالَتْ: بَلَى فَرَجَعَتْ إِلَيْهِنَّ فَأَخْبَرْتُهُنَّ فَقُلْنَ: ارْجِعِي إِلَيْهِ فَأَبْتُ أَنْ تَرْجِعَ

فَارْسَلَنَ زَيْنَبَ بِنْتَ جَحْشٍ فَأَتَتْهُ فَأَغْلَظَتْ وَقَالَتْ: إِنَّ نِسَاءَكَ يَنْشُدُنَّكَ اللَّهُ الْعَدَلَ فِي بِنْتِ ابْنِ أَبِي قُحَافَةَ فَرَفَعَتْ صَوْتَهَا حَتَّى تَنَاولَتْ عَائِشَةَ وَهِيَ قَاعِدَةٌ فَسَبَّتْهَا حَتَّى إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيَنْظُرُ إِلَى عَائِشَةَ هَلْ تَكَلِّمُ، قَالَ فَتَكَلَّمْتُ عَائِشَةَ تُرَدُّ عَلَى زَيْنَبَ حَتَّى أَسْكَنْتُهَا قَالَتْ: فَنَظَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى عَائِشَةَ وَقَالَ: (إِنَّهَا بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ) (الحديث ٢٥٨١) (١٦٨).

عائشہ (ہمزای خوی لہ بی) فہرمووی: ژنہ کانی پیغہمبہر (درویدی خوی لہسہر بی) بوو بوون بہدوو دہستہوہ، دہستہیہکیان عائشہو حفصہو صفیہو سہودہی تیابوو، دہستہکھی تریشیان نوم سہلہمہو گشت ہاوسہرہکانی تری پیغہمبہری تیابوو، موسولمانان بہشیوہیہکی گشتی ہہستیان بہوہ کردبوو کہ پیغہمبہر (درویدی خوی لہسہر بی) عائشہی زیاتر خوش دہوی، جا لہبہر نہوہ کاتیک دہیانویست دیارییہک ببہن بو پیغہمبہر چاومروانی نہو روژہیان دہکرد، کہ پیغہمبہر لہلای عائشہ بی لہروژی سہرہی خوی دا، لہو روژہدا دیارییہکیان دہبرد بو پیغہمبہر (درویدی خوی لہسہر بی) جاکؤمہلہکھی نوم سہلہمہ بہنوم سہلہمہیان گوت: عہرزی پیغہمبہر بکہ کہ بہو خہلکہ بضمہرموی: ہہرکہسی دہیہوی دیاری ببا بو پیغہمبہری خودا، با جیاوازی نہکا، پیغہمبہر (درویدی خوی لہسہر بی) لہمالی ہمرکامی لہہاوسہرہکانی بوو، بادیاریہکھی بو ببا بوئہوی، چونکہ نیئمیش حہز دہکین کہ لہو خیرہمان بہر بکہوی.

جا نوم سہلہمہ فہرمووی: کہ نہمہم عہرزی حہزرت کرد وہرامی نہدامہوہ. جا ژنہکانی تری لییان ہرسی، فہرمووی: وہلامی بہچاک و خراب نہدامہوہ. عہرزیان کرد: دووبارہ لہم ہارمیہوہ قسہی لہگہل دا بکہ. نوم سہلہمہ فہرمووی: بو جاری دووہم کہسہرہی روژی خووم بوو وہپیغہمبہر تہشریفی ہاتہوہ بو مالی من، ہہمان شتم عہرزی کردہوہ، دووبارہ ہیچ وہلامیکی نہدامہوہ، کہ لییان ہرسییہوہ، فہرمووی: دیسان ہیچ وہلامی

نهدامه وه. نه وانیش به ئوم سه له مه یان گوت: ئه مجاره له م بارهیه وه قسه ی له گه لدا بکه، وازی لی مه هینه هه تا وه لامت دهداته وه.

جا کاتی سهری ئوم سه له مه هاته وه له نۆره روژی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه ر بی) ئوم سه له مه له م بارهیه وه قسه ی له گه ل کرده وه، پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه ر بی) پی پی فهرموو: (ئه ی ئوم سه له مه! له باره ی عایشه وه ئازارم مه ده، چونکه به خودا نه بووه که له ناو نوینی زنی له ئیوه دابم و سرووشم بو بی، جگه له نوینی عایشه).

عایشه فهرمووی: ئوم سه له مه که وه لامه که ی پیغه مبه ر ده بیستی ده فهرمووی: (په نا ده گرم به خوا که ئازاری دلی تو بدهم ئه ی پیغه مبه ری خودا!). دوا ئه مه هاوسه ره گانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه ر بی) فاطیمه ی کچی پیغه مبه ر بانگ ده که ن و دهینیرن بو لای پیغه مبه ر، که پی پی بلی: ژنه کانت داوات لی ده که ن که له به ر خاتری خودا، په کسان رهفتاریان له گه ل بکه یت و هه موویان به یه ک چاو سه یر بکه یت و جیاوازی له نیوان نه وان و عایشه دا، له م لایه نه وه نه که یت.

جا کاتی فاطیمه ئه م په یامه ی هاوسه ره گانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه ر بی) راده گه یه نی به پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه ر بی)، پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمه ر بی) ده فهرمووی: (ئه ی کچی شیرینم! ئایا تۆش ئه ووت پی خوش نییه که من پیم خوشه!). جا فاطیمه ده چیته وه بو لایان و باسه که یان بو ده گیریته وه، دیسانه وه پیان گوته وه، دووباره به چۆره وه بو خزمه تی به لام فاطیمه رازی نه بوو که به چیته وه بو سکا لکردن له لای. له به ر ئه وه ئه مجاره زهینه بی کچی جه حشیان نارد، زهینه ب خوشی هاوسه ری پیغه مبه ر بوو.

زهینه ب که ده چی قسه ی ره ق ده بی له گه ل پیغه مبه ردا، وده لی: (هاوسه ره کانت داوات لی ده که ن که له به ر خاتری خودا، به یه کسان رهفتاریان له گه ل بکه یت و جیاوازی له نیوان نه وان و عایشه دا نه که یت، تا به ره به ره

زەینەب پێی لێ هەڵبەری و دەنگی بەرزەوه کرد، عائیشە گە لەوێ بوو، زەینەب شالۆی قەسە بۆ بردو جێیوی پێ دا، پێغەمبەر (درودی خوی لەسەر بێ) لەم کاتەدا تەماشای عائیشە دەکر، لەدای خۆیەوه دەیفەرموو: دەبێ عائیشە وەلامی زەینەب بداتەوه، فەرمووی: جا عائیشە ھاتە قەسو بەرپەرچی زەینەبی وادایەوه دەمکوێ کرد، فەرمووی: پێغەمبەریش سەرئەجیکی عائیشە داو وەك بلی قەسەکانی عائیشە بەدەل بێ و بۆ پشتگیری عائیشە فەرمووی: (کچی باوکی خۆیەتی، ئەمیش وەك ئەبوەکری باوکی دەرانی چۆن قەسە بکاو بەرامبەر دەمکوێ بکات!). (تاج/٥/١٥٥ز-٣٧ف-٦).

١١٠٣- عَنْ أَسِي (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ لَا يَرُدُّ الطَّيْبَ (الْحَدِيث ٢٥٨٢، طَرَفُهُ فِي: ٥٩٢٩).

ئەنەسی (دەزی خوی لێ بێ) فەرمووی: دەستووری پێغەمبەر (درودی خوی لەسەر بێ) وابوو کەسێ بۆنی خۆشی پیشکەش بکردایە، لێی و مردەگرت و نەیدەفەرموو: نامەوی. (تاج/٤-١٦٧ز-٥١ف-١ش/د/ت/ن).

١١٠٤- عَنْ الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَهُوَ عَلَى الْمُبَرِّ يَقُولُ: أَعْطَانِي أَبِي عَطِيَّةً فَقَالَتْ عَمْرَةُ بِنْتُ رَوَاحَةَ: لَا أَرْضَى حَتَّى تُشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنِّي أُعْطِيتُ ابْنِي مِنْ عَمْرَةَ بِنْتِ رَوَاحَةَ عَطِيَّةً فَأَمَرْتَنِي أَنْ أَشْهَدَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: (أُعْطِيتَ سَائِرَ وَلَدِكَ مِثْلَ هَذَا؟) قَالَ: لَا قَالَ: (فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ) قَالَ: فَرَجَعَ فَرَدَّ عَطِيَّتَهُ (الْحَدِيث ٢٥٨٧) (١٦٩).

نوعمانی کوری بەشیر (دەزی خوی لێ بێ) فەرمووی: باوکم بەخششێکی پێم داو عەمرە کچی رەواحە کە دایکی منە، بەباوکمی گوت: بەوەندە رازی نابم کە تۆ ئەو شتەت بەخشێوە بە نوعمانی کورم، بۆ دانیایی تەواو دەبێ ببەهێ بۆ

لای پیغهمبهر و پیغهمبهر (دروودی خوی لسمر بی) بکهی بهشایهت لهسهر ئهم پی بهخشینه، جا باوکم هه ئی گرتم و بردمی بو لای پیغهمبهر (دروودی خوی لسمر بی) و گوتی: ئهی پیغهمبهری خودا! ئهم کورهم که لهعه مره ی ژمه خه لاتیکم پی بهخشیوه، عه مره داوای لی کردوم که تو لهسهر ئهم پی بهخشینه بکه بهشایهت. فهرمووی: (ئایا هه موو مناله کانی تریشت بهقه د ئه مت پی بهخشیون؟) باوکم فهرمووی: نه. پیغهمبهر (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (دهنابی که سیکی تر بکه بهشایهتی ئه مه من شایهتی و ناره و ناده م).

له پاشا فهرمووی: (ئهی چه زیش ده که ی که هه موویان وه ک یه ک بو ت باش بن؟) باوکم گوتی: به لی. فهرمووی: (که واته نابی) ئه و جا خو شه و یست (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (دهی له خودا بترسن و بی فهرمانی مه که ن و به یه ک چاو ته ماشای هه موو مناله کانتان بکه ن، چونکه خوا وای پی خو شه) فهرمووی: جا باوکم له بهخشیشه که ی په شیمان بووه و له منی سه نده وه. (تاج/ ۳/ ۳- ف- ۳- ش/ د/ ت).

۱۱۰۵ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الْعَائِدُ فِي هَيْبَتِهِ كَالْكَلْبِ يَعُودُ فِي قَيْئِهِ) (الحديث ۲۵۸۹، أطرافه في: ۲۶۲۱، ۲۶۲۲، ۶۹۷۵) (۱۷۰).

ئیبنو عبباس (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (که سی دسه نه و بهخششی خو ی دووباره هه لبرگرتیه وه، یان بیسه نیته وه له و که سه که پی بهخشیوه وه ئه وه وایه که سه گ سه ر له نو ی رشانه وه ی خو ی دووباره بخواته وه!) (تاج/ ۳۶۹/ ۲- ش/ د/ ت/ ن).

له گیرانه وه یه کی تاجا: (رهفتاری ناشیرین له ئیمه وه دووره، وه ک رهفتاری ئه وه که سه ی که له دسه نه و بهخششی خو ی پاشگه ز ده بیته وه، ئه وه وه ک سه گ وایه، که دمرشیتیه وه، که دووباره رشانه وه که ی خو ی ده خواته وه!).

١١٠٦- عَنْ مَيْمُونَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَخْبَرْتُهُ أَنَّهَا أَعْتَقَتْ وَلِيدَةً وَلَمْ تَسْتَأْذِنْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمَّا كَانَ يَوْمُهَا الَّذِي يَدُورُ عَلَيْهَا فِيهِ قَالَتْ: أَشَعَرْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنِّي أَعْتَقْتُ وَلِيدَتِي؟ قَالَ: (أَوْفَعَلْتِ؟) قَالَتْ: نَعَمْ قَالَ: (أَمَّا إِنَّكَ لَوُ أُعْطِيتَهَا أَخْوَالَكَ كَانَ أَعْظَمَ لَأَجْرِكَ) (الحديث ٢٥٩٢، طرفه في: ٢٥٩٤) (١٧١).

مہیموونہی کچی حاریث (رمزای خودای لئ بئ) کہ ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خوی لمسر بئ) بوو، فہرمووی: کہنیزیکم بوو، نازادم کرد، بہبی ناگا لیبوونی پیغہمبہر (دروودی خوی لمسر بئ)، جا لہسہرہی روژی خوّم دا، کہ پیغہمبہر (دروودی خوی لمسر بئ) لہلای من دہمایہوہ، عہرزیم کرد: ئہی پیغہمبہری خودا! نایا دہزانی کہ کہنیزکہمم نازاد کرد؟ فہرمووی: (ناہا کردت؟) گوتم: ئہری. فہرمووی: (دہی ئہگہر بتدایہ بہخالوکانت پاداشتی گہورمتر بوو).

١١٠٧- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَرَادَ سَفَرًا أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ فَأَيُّتَهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ وَكَانَ يَقْسِمُ لِكُلِّ امْرَأَةٍ مِنْهُنَّ يَوْمُهَا وَلَيْلَتَهَا غَيْرَ أَنْ سَوْدَةَ بِنْتُ زَمْعَةَ وَهَبَتْ يَوْمُهَا وَلَيْلَتَهَا لِعَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَبْتَغِي بِذَلِكَ رِضَا رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ٢٥٩٣، أطرافه في: ٢٦٣٧، ٢٦٦١، ٢٦٨٨، ٢٨٧٩، ٤٠٢٥، ٤١٤١، ٤٦٩٠، ٤٧٤٩، ٤٧٥٠،

٤٧٥٧، ٥٢١٢، ٦٦٦٢، ٦٦٧٩، ٧٣٦٩، ٧٣٧٠، ٧٥٠٠، ٧٥٤٥).

عائیشہ (رمزای خوی لئ بئ) فہرمووی: کاتی پیغہمبہر (دروودی خوی لمسر بئ) دہیویست بجی بو سہفہری لہنیوانی ژنہکانی دا تیروپشکی دہکرد ناوی ہہرکامیان دہربچوایہ ئہوہیانی دہبرد بو ئہو سہفہرہی، ہہریہکی لہژنہکانی شہوو روژی خوٰی بو دانابوو، بہسہرہ لہلایان دہبوو، بہلام سہودہی کچی زہمعہ

(پەزى خوى لى بى) نۆرە رۆژەكەى خۆى بەخشى بوو بەمن، لەنۆرە رۆژى سەودەش دا پيغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) لەلای من دەمايەو، مەبەستى سەودەش لەم سەرە بەخشىنە بەمن خوشتنودى و رەزامەندى پيغەمبەر بوو. (بەر: ژ- ٩٣٥ و ١١٢١ ت).

رافە و شیکردنەو:

سەودە (پەزى خوى لى بى) تەمەنى هەبوو، لەبەر ئەوەى نەبادا نەتوانى ئەركى سەرشانى خۆى بەرامبەر پيغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) بەجى بهيئى سەرە رۆژى خۆى بەخشى بە عائیشە. لەخولى نۆرە رۆژى پيغەمبەر لەناو هاوسەرەکانى دا، عائیشە دوورۆژى بەش دەکەوت رۆژیکى خۆى و رۆژیکى سەودە. (بەر: تاج/٣-١٢٨-٤).

١١٠٨ - عَنْ الْمُسَوِّرِ بْنِ مَخْرَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَفِيَّةً وَلَمْ يُعْطِ مَخْرَمَةً مِنْهَا شَيْئًا فَقَالَ مَخْرَمَةُ: يَا بُنَيَّ انْطَلِقْ بِنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَانْطَلَقْتُ مَعَهُ فَقَالَ: ادْخُلْ فَادْعُهُ لِي قَالَ فَدَعَوْتُهُ لَهُ فَخَرَجَ إِلَيْهِ وَعَلَيْهِ قَبَاءٌ مِنْهَا فَقَالَ: (خَبَأْنَا هَذَا لَكَ) قَالَ: فَتَنَظَّرَ إِلَيْهِ فَقَالَ: (رَضِيَ مَخْرَمَةُ) (الحديث ٢٥٩٩، أطرافه في: ٢٦٥٧، ٣١٢٧، ٥٨٠٠، ٥٨٦٢، ٦١٣٢) (١٧٢).

میسومری کوری مەخرەمە (پەزى خوى لى بى) فەرمووی: باوکم پيى فەرمووم: کورم! دەلێن: پيغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) هەندى کەواى بۆ هاتوو خەریکە دابەشیان دەکا، بابڕۆین بۆ لای، کە چووین پيغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) لەمالەو بوو باوکم گوتى: کورم! بچۆرە ژوورەو بانگى بکە بۆم، منیش بانگم کرد بۆى، هاتە دەرەو بۆ لای باوکم کەوايەکی ديباجى لەبەردا بوو، بەدوگمەى زير

یہ خہ کہی داخرا بوو فہرمووی (درووی خوی لیسر بی) : (ئہی مہ خرہمہ! ئہمہ مان بوؤ
تؤ شاردؤتہوہ) فہرمووی: باوکیشم سہیری کردو بہدلی بوو، ئہوجا فہرمووی:
بہلی قوربان بہدلّمہ! (تاج/۴/۱۰۴-۳۱ف-۲- باسی جؤرمکانی کالا).

۱۱۰۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) بَيْتَ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَلَمْ يَدْخُلْ عَلَيْهَا وَجَاءَ عَلِيٌّ فَذَكَرَتْ لَهُ ذَلِكَ
فَذَكَرَهُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِنِّي رَأَيْتُ عَلَى بَابِهَا سِتْرًا مَوْشِيًا فَقَالَ:
مَا لِي وَلِلدُّنْيَا فَأَتَاهَا عَلِيٌّ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهَا فَقَالَتْ: لِيَأْمُرَنِي فِيهِ بِمَا شَاءَ قَالَ تُرْسِلُ بِهِ
إِلَى فُلَانٍ أَهْلُ بَيْتٍ بِهِمْ حَاجَةٌ (الحديث ۲۶۱۳) (۱۷۳)

ئیبنو عومہر (ہمزای خوی لی بی) فہرمووی: جارئ پیغہمبہر (درووی خوی لیسر بی) جوو
بوؤ مائی فاطیمہی کچی (ہمزای خودای لی بی)، بہلام نہچووہ ژوورہوہ،
کہنیمامی عہلی ہاتہوہ فاطیمہ ئہمہی بؤیگیڑاپہوہ، ئیمامی عہلیش عہرزى
پیغہمبہری کرد: قوربان! خیر بوو تہشریف تہینا بوو بوؤ مالمان کہچی
تہشریف نہچووہ بووہ ژوورہوہ؟ فہرمووی: (چونکہ بہدہرگا کہی فاطیمہوہ،
پہردہیہکی رازاوہم بینی بؤیہ گہرامہوہ) ، ئہوجا فہرمووی: (من لہ کوئو
جیہان لہ کوئو!). ئیمامی عہلی فہرمووی: چووم حالہ کہم بوؤ فاطیمہ
روونکردہوہ، فاطیمہ فہرمووی: دہ عہرزى بکہ پیّم بفہرمووی: چی لہو
پہردہیہ بکہم، فہرمووی: (با فاطیمہ ئہو بہردہیہ ببہخشئ بہمائی
فیسارہ کہس، چونکہ مائیکی ئاتاجن).

۱۱۱۰- عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَهْدَى إِلَيَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) خُلَّةَ سَيَرَاءٍ فَلَبِسْتُهَا فَرَأَيْتُ الْغَضَبَ فِي وَجْهِهِ فَشَقَّقْتُهَا بَيْنَ نِسَائِي
(الحديث ۲۶۱۴، طرفاه فی: ۵۳۶۶، ۵۸۴۰) (۱۷۴)

(۱۷۳) لم يوافقہ مسلم على تخريجه (خاتمة كتاب الہیة ج/۲۴۷/۵- فتح) المترجم.

(۱۷۴) أخرجه مسلم في اللباس والزينة، باب: تحريم استعمال إناء الذهب.. رقم: ۲۰۷۱

پیشہوا علی (ہمزای خوی لی ہی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لسمہر ہی) دہستی
بہرگی بہدیاری پیم دا، ناوریشمی بہتی بوو، منیش بؤ خوّم لہبہرم کرد،
کہچی تہماشام کرد پیغہمبہر (دروودی خوی لسمہر ہی) تورہ بوو، ومفہرمووی: (خو من
بؤ ئەوہ بۆتہم نہناردووہ کہ خوّت لہبہری بکہی، بؤ ئەوہ بؤم ناردویت کہ
پارچہ پارچہی بکہی، بؤ سہرپۆش بؤ ژنانتان) منیش وام کرد. (تاج/۴/۰۳-از-
۳۰- ناوریشمو زیپر بؤ میینہ دروستن).

۱۱۱۱- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثَلَاثِينَ وَمِائَةً فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَلْ مَعَ
أَحَدٍ مِنْكُمْ طَعَامٌ؟) فَإِذَا مَعَ رَجُلٍ صَاعٌ مِنْ طَعَامٍ أَوْ نَحْوُهُ فَعُجِنَ ثُمَّ جَاءَ رَجُلٌ
مُشْرِكٌ مُشْعَانٌ طَوِيلٌ يَغْنَمُ يَسُوقُهَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (يَبْعَا أَمْ
عَطِيَّةٌ؟) أَوْ قَالَ: (أَمْ هِبَةٌ) قَالَ: لَا بَلْ يَبِيعُ فَاشْتَرَى مِنْهُ شَاةٌ فَصُنِعَتْ وَأَمَرَ النَّبِيُّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِسَوَادِ الْبُطْنِ أَنْ يُشَوَّى وَيَأْتِيَ اللَّهُ مَا فِي الثَّلَاثِينَ وَالْمِائَةِ إِلَّا
قَدْ حَزَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَهُ حُزَّةٌ مِنْ سَوَادِ بَطْنِهَا إِنْ كَانَ شَاهِدًا
أَعْطَاهَا إِيَّاهُ وَإِنْ كَانَ غَائِبًا خَبَأَ لَهُ فَجَعَلَ مِنْهَا قِصْعَتَيْنِ فَأَكَلُوا أَجْمَعُونَ وَشَبِعْنَا
فَفَضَلَتْ الْقِصْعَتَانِ فَحَمَلْنَاهُ عَلَى الْبَعِيرِ) (الحديث ۲۶۱۸، طرفاه في: ۲۲۱۶،
۵۳۸۲ (۱۷۵).

عہدوہرحمانی کوہی ئەبوبہکر (ہمزای خوی لی ہی) فہرمووی: سہدو سی کہس
بووین، لہسہفہریکا، لہخزمہت پیغہمبہردا بووین، خوړاکمان ہاتہکزیو
برسیمان بوو، پیغہمبہر (دروودی خوی لسمہر ہی) فہرمووی: (کہستان خوړاکی پییہ؟)
پیائو مہنئ خوړاکی پی مابوو، یا دەوری مہنئ دەبوو، ئەوجا کابرایہکی
بتہہرستی قز ئالۆزکاوی قووجی درێژداھۆل رانیکی بہرہو ئیمہ ہیئا بہرہو
شوینئ لیئ دەخوہری، پیغہمبہر (دروودی خوی لسمہر ہی) پیئ فہرموو: (یا بہفروشتن،
یا بہپیاوہتی ئازہلێکمان پی بدہ؟) یا فہرمووی: (یا بہدیاریو بہخشین)

کابرا گوتی: به فروشتن ده تانده می، جا نازده لئیکی له پانه که ی لئ کړی،
 فهرمانی فهرموو سهریان بری و پاکیان کرد، پیغه مبه ر (دروودی خوئی لسمر بی)
 فهرمانی دا ناوسکه که یان برژاند. سویندم به خوا نهو سهدو سی که سه،
 پیغه مبه ر خوئی هه ریه که ی لهو ناوسکه پارچه یه کی بؤ بری و دای پیی،
 نه گهر هاوه له که خوئی لهوئ بوايه دهیدایه دهست خوئی، نه گهر لهوئ نه بوايه
 بؤی هه لده گرت هه تا دهاته وه و دهیدا پیی.

جا کاتی گوشتی مه ر که کولا کردی به دوو قهره وانه، نه و جا
 هه موومان به دهووری نهو دوو قهره وانه دا دانیشتین و هه موومان به بهر که تی
 پیغه مبه ر به دهووریاندا جیمان بؤوه و دهستمان کرد به خواردن لییان، هه تا
 ته و او تییرمان خوارد که چی هیشتا له بهرمان مایه وه، خوا پیت و فهر پکی
 ناشکرای وای تی خست، جا نه و منده مابوو بارمان کرد له و شتری. یا وهک
 راوی خوئی گوتی.

رافه و شیکردنه وه:

په یوهندی نه م فهرمو و دمه به به باسه که وه له و دایه، که پیغه مبه ر (دروودی خوئی
 لسمر بی) داوای دیاری و به خشی نی له بی برپا کردووه، نه و هوش به لگه ی نه و دمه
 که دیاری و به خشین و دهسه نه ی بی برپا دروسته و هه روا و مرگرتن و
 لیخواردنیشی دروسته.

۱۱۱۲ - عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: قَدِمْتُ عَلَى أُمِّي
 وَهِيَ مُشْرِكَةٌ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاسْتَفْتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قُلْتُ: إِنَّ أُمِّي قَادِمَةٌ وَهِيَ رَاغِبَةٌ أَفَأَصِلُ أُمِّي؟ قَالَ: (نَعَمْ
 صِلِي أُمَّكَ) (الحدیث ۲۶۲۰، أطرأفه فی: ۳۱۸۳، ۵۹۷۸، ۵۹۷۹) (۱۷۶)

ئەسمای کچی ئەبوبەگری صدیق (مزی خوی لى بى) فەرمووی: لەمەدینە قەتیلەى دایکم هات بۆ لام، کات سەردەمى پێغەمبەر بوو، عەرزیم کرد: ئەى پێغەمبەرى خودا! دایکم هاتووە بۆ سەردانم بەتەمای ئەوەمیشە کە یارمەتى بدم و دیارى و دەسەنەى بدم، جا ئایا سیلەى رەحمى دایکم بەجى بهینم یا نا؟ فەرمووی: (بەلى، سیلەى رەحمى دایکت بەجى بهینە، گەرچى ناموسولمانیشە، بەلام لەبەر ئەوەى کە دایکتە مافى ئەوەى هەیه کە سیلەى رەحمى بەجى بهینى).

۱۱۱۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ: أَنَّ بَنِي صُهَيْبٍ مَوْلَى ابْنِ جُدْعَانَ ادَّعَوْا بَيْتَيْنِ وَحُجْرَةً أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَعْطَى ذَلِكَ صُهَيْبًا فَقَالَ مَرْوَانُ: مَنْ يَشْهَدُ لَكَمَا عَلَى ذَلِكَ قَالُوا: ابْنُ عُمَرَ فِدَعَا، فَشَهِدَ لِأَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صُهَيْبًا بَيْتَيْنِ وَحُجْرَةً فَقَضَى مَرْوَانُ بِشَهَادَتِهِ لَهُمْ (الحدیث ۲۶۲۴) (۱۷۷).

عەبدوللا کورپی عوبەیدوللاى کورپی ئەبومولەیکە، فەرمووی: کورەکانى صوھەیبى رۆمى کە ئازادکراوى عەبدوللاى کورپی جەدعان بوو رەزاو رەحمەتى خوا لەھەموویان بى، داخوازی ئەوەیان ھەبوو کە پێغەمبەر (سەددى خوی لى بى) دوو مال و ھۆدەیهکى بەخشىوہ بە صوھەیبى باوکیان، مەرپوانى کورپی ھەکەمیش کە ئەو کاتە فەرمانپەرەى موعاویە بوو، لەسەر شارى مەدینە، بە کورەکانى صوھەیبى فەرموو: کى شایەتتانە لەسەر ئەم داوايەتان؟ گوتيان: عەبدوللاى کورپی عومەر. جا ئیبنو عومەر (مزی خوی لى بى) لەسەر ئەم شیوہە شایەتى دا: سویندم بەخودا، پێغەمبەرى خودا دوو مال و ھۆدەیهکى بەخشى بە صوھەیب، ئیتەر مەرپوان لەسەر شایەتییەکەى ئیبنو عومەر، بپرارى دوو مال و ھۆدەکەى دا بۆیان.

راڻه و شيگردنه وه:

صوهه يبي كورې سناني كورې خاليدى موصلى، پاشان رومي، پاشان مهككهي، پاشانتر مهدينه يي، له موسوئمانه هره پيشينه كانه له پيناوي خواو پيغه مبهرو ئيسلاما، ئه شكه نجه و ئازارى زوري چهشتووه، صوهه يي بهرگه ز عهربه، به لام به منالي روم ديلي دهكهن له بهر نه وه زمانى نه وان باشتر فيرده يي. باوكي صوهه يي يا مامه ي كار به دهستي كيسرا ده يي، له سهر (الابله) ههوارگه يان له خاكي موصل بوو، سوپاي روم هيرش دهبه نه سهر ناوچه كه صوهه يي ديل دهكهن، جا له ناو روما پهرومرد ده يي، جا له بهر نه وه زمانى نه وان باشتر فير ده يي و ناو دمرد كا به صوهه يي رومي، ههتا هو زى كه لب دهيكړنو ديهيئنن بو مهككه، له وي عه بدوللاي كورې جه دعان دهيكړي و ئازادى دهكا، له گه لي دا له مهككه نيشته جي دمبي ههتا ئيبنو جه دعان دمري، نه و جا صوهه يي (مزي خوي لي بي) كوچ دهكا بو مهدينه، له مانگي رهيي يه كه ما له قه باء، بهر له وه بجي ته ناو مهدينه به خزمهت پيغه مبهر (درودى خوي له سهر بي) دهكات، وه ئاماده ي شهري به درو شهركه كاني پاش به دريش له خزمهت پيغه مبهردا ده يي.

واقيدى دمه فرموي: صوهه يي و عه ماري كورې ياسير، له يهك روژدا موسوئمان بوون. ده ليئ: صوهه يي زور سووركه له بووه، مووي زوروو پر بووه كه مي كورته بنه بووه. صوهه يي دمه فرموي: له پيش پيغه مبهريش دا هاورپي پيغه مبهر (درودى خوي له سهر بي) بووم، پيغه مبهر (درودى خوي له سهر بي) دمه فرموي: (كه سي باومري ته واي به خواو روژي دوايي هه يه، باوهك چون منالي خوي خوش دوي، ناوا صوهه يي خوش بوي). له ته مهني هفتا سالي دا، له مهدينه مردووه، سه عدي كورې نه بو وه قاص نويزي مردوي له سهر تهرمه كه ي دهكا، كوره كاني صوهه يي نه مانه ن: همزه، سه عد، صالح، صهفي، عباد، عوئمان،

حبيب، محمد، همموويان فهرموودهيان له باوكيانه وه گيرآوته وه — رمزاو
رحمته تي خودا له همموويان بي - .

١١١٤- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَضَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
بِالْعُمَرَى أَلَهَا لِمَنْ وَهَبَتْ لَهُ (الحديث ٢٦٢٥).

جابر (همزي خوي لى به) فهرمووى: پيغه مبهه (درودى خوي لى به) برپارى داوه
نه گهر كه سى شتى ببه خشى به كه سى، پيى بلتى: كه هه تا ماوى نه م شته بو
توبى، نه وه ده بى به هى نه وه كه سه كه پيى به خشراوه، پاش مردنيسى
ناگه رپته وه بو خاومنى پيشووى، به لكو ده بى به هى كه له پوور گرانى
پييه خشراوه كه. (تاج/٢/٣٧١-ز-١٧٩-باسى عومراو روقبا).

١١١٥- عَنْ عَبْدِ الْوَاحِدِ بْنِ أَيْمَنَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ:
دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) وَعَلَيْهَا دِرْعٌ قَطْرٌ ثَمَنُ خَمْسَةِ
دَرَاهِمَ فَقَالَتْ أَرْفَعُ بَصْرَكَ إِلَى جَارِيَتِي انْظُرْ إِلَيْهَا فَإِلَيْهَا تُرْهِى أَنْ تَلْبَسَهُ فِي الْبَيْتِ
وَقَدْ كَانَ لِي مِنْهُمْ دِرْعٌ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَا كَانَتْ
امْرَأَةً تُقِينُ بِالْمَدِينَةِ إِلَّا أُرْسَلَتْ إِلَيَّ تَسْتَعِيرُهُ. (الحديث ٢٦٢٨) (١٧٨).

عبدالواحيدى كورى نهيمه (هممته خودى لى به) فهرمووى: باوكم (هممته خودى
لى به) فهرمووى: چووم بو خزمته عايشه (همزي خوي لى به) كراسيكي جاوى
له بهر دا بوو، بايى پينج درهم، فهرمووى: نهى نهيمه! سهيركه!
كه نيزه كه كه له ماله وه دش بيزى نايه وه دعيه نايه، نه مه له بهر بكا،
له سه رده مى پيغه مبه ريش دا (درودى خوي لى به) ، كراسيكم له مانه هه بوو، هه
نافرته لى مه دينه دا كه ده چوو به بووكى و خوى دمرازانده وه بو زاوا، ده ينارد
بو لام نه وه كراسه لى ده خواستم بو شهوى بوو كينييه كهى، كه چى ئيستا

دمعیه وا زل بووه کارهکیش بیژی نایهت له بهری بکا. (تاج/۲/۳۴۰ ز-۱۶۲-
باسی عاریه و خواسته مهنی)

۱۱۱۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ لَمَّا قَدِمَ الْمُهَاجِرُونَ الْمَدِينَةَ مِنْ مَكَّةَ وَلَيْسَ بِأَيْدِيهِمْ يَغْنَى شَيْئًا وَكَانَتِ الْأَنْصَارُ أَهْلَ الْأَرْضِ وَالْعَقَارِ فَقَاسَمَهُمُ الْأَنْصَارُ عَلَى أَنْ يُعْطَوْهُمْ ثَمَارَ أَمْوَالِهِمْ كُلِّ عَامٍ وَيَكْفُوهُمْ الْعَمَلَ وَالْمُتَوَنَةَ وَكَانَتْ أُمُّهُ أُمُّ أَنَسٍ أُمُّ سَلِيمٍ كَانَتْ أُمُّ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ فَكَانَتْ أَغْطَتْ أُمُّ أَنَسٍ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِدَاقًا فَأَعْطَاهُنَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُمُّ أَيْمَنَ مَوْلَاتُهُ أُمُّ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (الْحَدِيثُ ۲۶۳۰، أَطْرَافُهُ فِي: ۳۱۲۸، ۴۰۳۰، ۴۱۲۰) (۱۷۹).

ئههههسی کوری مالیک (بزی خوی لئ بئ) فهرمووی: کاتی کۆچکاران له مهکهکه وه
کۆچیان کرد بۆ مه دینه، ههچیان بهدمسته وه نه مابوو، نهوسامانهی که ههیان
بوو، له مهکهکه بهجی مابوو، وه یاریدمدهران -انصار- یش خاومنی زهوی و زارو
باخ و رمز بوون، جا یاریدمدهران کۆچکارهکانیان کرد بههاوبهشی خۆیان
له بهروبوووی باخ و رمز و داهاتی سامانهکانیان دا، بهمهرجی نهوانیش لهباتی
خۆیان سهروهوکاری باخ و دیبهرو سامانهکانیان بکهو و سالانه بهرهه میان
بهینن و بنکهکان بۆ خاوه نهکانیان بن، بهلام له بهروبوو مهکهیان ههردوولا
هاوبهش بن (وهک لهژماره: ۱۰۲۳ دا رابوورد) دایکیشم - که ناودرابوو به ئوم
سولهیم، که دایکی عهبدوللای دایک برام بووکه کوری نهبو طهلههی میردی
دایکم بوو- بهری چهند دارخورمایهکی خۆی بهخشیبوو به پیغه مبهه (دروودی خوی
لهسر بئ) ، پیغه مبهه ریش (دروودی خوی لهسر بئ) بهری نهو دارخورمایانهی بهخشیبوو
به ئوم ئهیمهنی نازادگرای خۆی، که دایکی ئوسامهی کوری زهید بوو!.

۱۱۱۶- (مکرر) وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا فَرَّغَ مِنْ قِتَالِ أَهْلِ خَيْبَرَ فَانْصَرَفَ إِلَى الْمَدِينَةِ رَدَّ الْمُهَاجِرُونَ إِلَى الْأَنْصَارِ مَنَاقِحَهُمُ الَّتِي كَانُوا مَنَحُوهُمْ مِنْ ثِمَارِهِمْ فَرَدَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى أُمِّهِ عِدَاقَهَا وَأَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُمَّ أَيْمَنَ مَكَائِنَهُنَّ مِنْ حَائِطِهِ (۱۸۰).

ديسان نه نهس (همزی خوی لی بی) هه رمووی: کاتی پیغه مبهه (دروودی خوی لهسهر بی) له کوشتاری خه لکی خه بیهه لی بووه، وگه پرایه وه بو مه دینه، به هووی نهو هه موو باخو رمزو زهوی و زاره زورهی که له خه بیهه دهستیان کهوت، نهو بهروبوو مهی که یاریده دمران به خشیبوویان به کوچکاران، له بهروبوو می سالانهی رمزو باخه کانیان، گپرایه وه بویان که نیتر له وه دوا باخه کانیان هه بوخویان بی. پیغه مبهه ریش (دروودی خوی لهسهر بی) بهری نهو چهند دارخورمایانهی که به خشیبووی به نوم نهیمه نی دایه نی، لیی سهنده وه دایه وه به دایکم، چونکه له بنه پرتدا هی دایکم بوون نهو به خشیبوونی به پیغه مبهه (دروودی خوی لهسهر بی) و پیغه مبهه ریش به خشیبوونی به نوم نهیمه، وه پیغه مبهه (دروودی خوی لهسهر بی) له باخه کهی خوی ههقی نه وهی بو نوم نهیمه ن کرده وه. (بروانه: ژ ۱۰۲۵ + ۱۰۲۹).

راهه و شیکردنه وه:

نوم نهیمه ن (همزی وحمهتی خودی لی بی) له لهو دایه نی پیغه مبهه (دروودی خوی لهسهر بی) بووه، ناوی بهرکه بووه، که نیزی نامینهی دایکی پیغه مبهه (دروودی خوی لهسهر بی) بووه، کاتی پیغه مبهه گه وره بوو نازادی کردو ماره ی کرد له زمیدی کوپی حاریته، که زمیدیش نازادگرای خوی بوو، جا نوم نهیمه ن له زمید نوسامه ی

بوو، نهیمه‌ن و نوسامه برای دایکین. پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسمه‌ر بی) به‌نوم نهیمه‌نی دمه‌رموی: دایه! وه دمیغه‌رموو: (به‌ره‌که له‌دوای دایکم نهو دایکمه) ، له‌پاش مه‌رگی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسمه‌ر بی) به‌پینج مانگ نوم نهیمه‌نیش دمه‌ری - رمزاو ره‌حمه‌تی خودای لی بی - (بروانه: تاج/۵/۱۶۳-ز-۴۲-چاکیتی نوم نهیمه‌ن).

۱۱۱۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (أَرْبَعُونَ خَصْلَةً أَغْلَاهُنَّ مَنِيحَةُ الْعَنْزِ مَا مِنْ عَامِلٍ يَعْمَلُ بِخَصْلَةٍ مِنْهَا رَجَاءَ ثَوَابِهَا وَتَصَدِّقَ مَوْعُودِهَا إِلَّا أَذْخَلَهُ اللَّهُ بِهَا الْجَنَّةَ). (الحدیث ۲۶۳۱).

عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌مر (رمزی خوی لی بی) فه‌رمووی: خو‌شه‌وی‌ست (دروودی خوی لسمه‌ر بی) دمه‌رموی (رؤحم به‌قوربانی بی) : (چل کاری باش همن هه‌ره‌که و ره‌که‌یان بزنه‌به‌دوخه‌یه، هه‌ر که‌سی یه‌کی له‌م نیشه باشانه بکات به‌هیوای پاداشی باشی، وه له‌هه‌مان کاتدا باومری به‌و به‌لینه هه‌بی که خودا داویه‌تی، له‌باره‌ی نه‌و نیشه‌وه، نه‌وه بی‌گومان که خوا دمیاته به‌هه‌شت). (تاج/۲/۶۱-ز-۲۳-هاندان له‌سه‌ر خیرکردن).

پایانی خاتمه

شیخی عه‌سقه‌لان (ره‌حمه‌تی خودی لی بی) دمه‌رموی: نامه‌ی به‌خشین و پاشکۆکانی نه‌وه‌دو نو، سه‌د یه‌ک که‌م، فه‌رمووده‌ی واتیادا، بیست و سی‌ان بی‌رشته‌ن، واته: ته‌علیقن، نه‌وانی تریان په‌یوه‌ستن، واته: مه‌و‌و‌و‌ولن، دووباره‌کانیان شه‌ست و هه‌شتن، پوخته‌که‌یان (۹۹-۶۸-۳۱) ده‌کاته سی و یه‌ک فه‌رمووده، موسلیمیش وه‌ک نیمامی بوخاری (ره‌حمه‌تی خودیان لی بی) گشتیانی گیراومه‌وه بی‌جگه له‌مانه‌یان:

١- (١٠٩٧ ات= ٢٥٦٨ ف)

٢- (٢٥٨٠ ف) له ته جریده که دا نییه.

٣- (١١٠٣ ات= ٢٥٨٢ ف).

٤- (٢٥٨٥ ف) له ته جریده که دا له م شوینه دا نییه.

٥- ته علیقه که ی ئیبنوعه بباس: (مَنْ أَهْدَيْتَ لَهُ هَدِيَّةً

فَجَلَسَاؤُهُ شُرَكَاءُ) و له پېش ژماره: (٢٦٠٩ ف) دا له

ته جریده که دا نییه.

٦- (١١٠٩ ات= ٢٦١٣ ف).

٧- (١١١٣ ات= ٢٦٢٤ ف).

٨- (١١١٥ ات= ٢٦٢٨ ف).

٩- (١١١٧ ات= ٢٦٣١ ف).

هه روا دمفه رموی: (سیازده بیستراوی هاوه لآن و زانایانی پاش ته وانیشی

واتیادا. بیستراو = اثر).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لیرهدا به دهق نه مه م نووسیوه، و بو یادگارو بیت و فهرو پیرؤزی

روونووسی ده که مه وه به بی دستکاری وهك خوی: (جزمی یه که م ته و او)

له سه عات حه وت روؤزی ١٣٩٣/١/١٥ هـ: ری که وتی سه عات یه کی روؤزی ٩٧٣/٢/١٨

له و مرگی رانی جزمی یه که می نامه ی (ته جریدو صهریج) لی بو و مه وه.

و مبه پستی خوا ورم گی راپه سهر زمانی شیرینی کوردی. و مرگی ر: نوری فارس.

تیبینی:

باسی (به خشین) له فیقه ی ئاسانا و له لاپه ره ٢٣٦-٥٤٤/٢٣٦. باسی عاریه

(خواسته مه نی) و له ل-٥٠٩-٢٢٢.

۵۶- نامہی شایہ تیدان (کتاب الشہادات)

۱۱۱۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ يَجِيءُ أَقْوَامٌ تَسْبِقُ شَهَادَةُ أَحَدِهِمْ يَمِينُهُ وَيَمِينُهُ شَهَادَتُهُ) (الحديث ۲۶۵۲، أطرافه في: ۳۶۵۱، ۳۶۵۰، ۶۴۲۸، ۶۶۵۹، ۶۴۲۹، ۶۶۵۸) (۱۸۱).

عبدالوللای کوری مہ سعود (رمزی خوی لہ بی) دمفہرموی: خوشہ ویست (درویدی خوی لہ سر بی) دمفہرموی: (باشترینی مہردوم چینی هاوچہ رخی منہ، کہ چینی هاوہ لآنہ، کہ ناودارن بہ چینی سہ حابہی پیغہ مبہر - درودی خوا لہ سہر پیغہ مبہر و رمزای خودا لہ وان بی، نہ جا چینی دواۓ نہ وان کہ چینی دووہمی موسولمانن، کہ ناودارن بہ تابعین، نینجا چینی سییہمی موسولمانن کہ وان لہ دواۓ چینی دووہمہوہ، کہ پییان دہگوتری: تابعی تابعین - رمزاو رحمہمتی خودایان لہ بی - لہ پاشان ہوزی پیددا دہبن، کوناکہ نہوہ لہ شایہتی و سویند خواردن، وتیکہ ل و پیکہ لیان دہکەن بہ سہر یہ کدا). (تاج/۳-۳۱۱-۱۱۷- باسی ہرہ شہ کردن لہ شایہتی درؤ + تاج/۵/۴۱-ش/د/ت).

ہرہ شہ کردن لہ شایہتی درؤ

۱۱۱۹- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ عَنْ أَبِيهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَلَا أُتَبِّحُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ ثَلَاثًا، قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: (الِإِشْرَاكُ بِاللَّهِ وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ) وَجَلَسَ وَكَانَ مُتَكِنًا، فَقَالَ: (أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ) قَالَ: فَمَا زَالَ يُكْرِّرُهَا حَتَّى قُلْنَا: لَيْتَهُ سَكَتَ) (الحديث ۲۶۵۴، أطرافه في: ۵۹۷۶، ۶۲۷۳، ۶۲۷۴، ۶۹۱۹) (۱۸۲).

(۱۸۱) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: فضل الصحابة ثم الذين يلونهم، رقم: ۲۵۲۳.

(۱۸۲) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان الكبائر وأكبرها، رقم: ۸۷.

ئەبوبەكره (رەزى خۇاى لى بى) فەر مووى: خۇشە وىست (درووى خۇاى لەسر بى) فەر مووى: (ئەدى، ئاگادراىن، گوڭبىگرن با پىتان بلېم كە گوناھى گەورە چىيە؟) گوتيان: بفەر موو، ئەى پىغەمبەرى خودا! گويمان لىتە، فەر مووى: (هاوئل برىاردان بۇ خۇاى تاك وتەنياو دلرېنجاندىنى باوك و دايك) حەزرىت (درووى خۇاى لەسر بى) لەم كاتەدا شانى دادا بوو، جا بۇ گرنگى دان بەمەيان راست دانىشتو فەر مووى: ومشاىەتى درؤ. ئىتر ئەم ووشەيەى ئەومەندە دووبارە كردهو هەتا بەزەمىيان پىادا هاتەو مەترسى ئەومان هەبوو كە ماندووى بكا، لەبەر ئەو ئەو لەبەر خۇمانەو دەمانگوت خۇزگە بى دىنگ دەبوو. (تاج/۲/۳۱۰-ز-۱۱۷-ش/ت).

شاىەتى كوئىرو بانگو سەوداو مامەلەى و شتى ترى وای كە پەيوەندى بەدەنگەو بى دروستە

۱۱۲۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا يَقْرَأُ فِي الْمَسْجِدِ فَقَالَ رَحِمَهُ اللَّهُ: لَقَدْ أَذْكَرَنِي كَذَا وَكَذَا آيَةً اسْقَطْتُهُنَّ مِنْ سُورَةٍ كَذَا وَكَذَا. (الحديث ۲۶۵۵، أطرافه في: ۵۰۳۷، ۵۰۳۸، ۵۰۴۲، ۶۳۳۵).

عائىشە (رەزى خۇاى لى بى) فەر مووى: شەوئ پىغەمبەر (درووى خۇاى لەسر بى) لەمالئى من بوو، خەرىكى شەو نوئىز بوو، پىاوئىكىش لەناو مزگەوتا شەونوئىزى دەكردو قورئانى دەخوئىند، پىغەمبەر (درووى خۇاى لەسر بى) گوئى لەدەنگى قورئانخوئىندەكەى بوو، لەمنى پرسى: (ئەى عائىشە! ئەمە دەنگى عەببەدى كورپى بىشرە؟) گوتەم: بەلى ئەو دەنگى ئەو، فەر مووى: (رەحمەتى خوداى لى بى، ئەم پىاوو فیسارە ئایەتى لەفیسارە سوورەت یادخستەمەو، كەئەو ئایەتەم لەیاد برباؤو). (تاج/۵/۲۸۳-۴-ش/د).

چۇنئىتى بەلگەيەتى ئەم فەر موودەيە، لەسەر بابەتەكە، لەووداىە، كەپىغەمبەر (درووى خۇاى لەسر بى) اعتمەدى لەسەر دەنگى عەببەكردو، بەبى

نه وهی چاوی له خووی بێ، وهك چۆن كوێریش ههروایه، ههر دهنگی كه سهكه دهبیستی، خووی نابینی.

+ وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ تَهَجَّدُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَيْتِي فَسَمِعَ صَوْتَ عَبَادٍ يُصَلُّونَ فِي الْمَسْجِدِ فَقَالَ: (يَا عَائِشَةُ أَصَوْتُ عَبَادٍ هَذَا) قُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (اللَّهُمَّ ارْحَمْ عِبَادًا) واتاكهي رابوورد. باسی شایهتی دا، له فیهی ناسان دا وا له بهرگی سییهه ل- ۹۸۸ز- ۴۰۰.

داستانی ههلات و بوختانه که وره که (حديث الإنك)

۱۱۲۱- عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ سَفَرًا أَفْرَعَ بَيْنَ أَرْوَاجِهِ فَأَيَّتُهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ فَأَفْرَعَ بَيْنَنَا فِي غَزَاةٍ غَزَاهَا فَخَرَجَ سَهْمِي فَخَرَجْتُ مَعَهُ بَعْدَ مَا أُنْزِلَ الْحِجَابُ فَأَنَا أُحْمَلُ فِي هَوْدَجٍ وَأُنْزَلُ فِيهِ فَمِيرْنَا حَتَّى إِذَا فَرَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ غَزَوَتِهِ تِلْكَ وَقَلَّ وَدَكُونَا مِنَ الْمَدِينَةِ آذَنَ لَيْلَةً بِالرَّحِيلِ فَقُمْتُ حِينَ آذَنُوا بِالرَّحِيلِ فَمَشَيْتُ حَتَّى جَاوَزْتُ الْجَيْشَ فَلَمَّا قَضَيْتُ شَأْنِي أَقْبَلْتُ إِلَى الرَّحْلِ فَلَمَسْتُ صَدْرِي فَإِذَا عَقْدٌ لِي مِنْ جَزَعِ أَطْفَارٍ قَدْ انْقَطَعَ..

فَرَجَعْتُ فَالْتَمَسْتُ عِقْدِي فَحَبَسَنِي ابْتِغَاؤُهُ فَأَقْبَلَ الَّذِينَ يَرَحِلُونَ لِي فَاحْتَمَلُوا هَوْدَجِي فَرَحَلُوهُ عَلَى بَعِيرِي الَّذِي كُنْتُ أَرْكَبُ وَهُمْ يَخْسِبُونَ إِلَيَّ فِيهِ وَكَانَ النِّسَاءُ إِذْ ذَاكَ خِفَافًا لَمْ يَقْلُنَّ وَلَمْ يَغْشَهُنَّ اللَّحْمُ وَإِنَّمَا يَأْكُلْنَ الْعُلُقَةَ مِنَ الطَّعَامِ فَلَمْ يَسْتَنْكِزِ الْقَوْمُ حِينَ رَفَعُوهُ ثِقَلَ الْهَوْدَجُ فَاحْتَمَلُوهُ وَكُنْتُ جَارِيَةً حَدِيثَةَ السِّنِّ فَبَعَثُوا الْجَمَلَ وَسَارُوا فَوَجَدْتُ عِقْدِي بَعْدَ مَا اسْتَمَرَّ الْجَيْشُ فَحِجْتُ مَنْزِلَهُمْ وَلَيْسَ فِيهِ أَحَدٌ فَأَمَمْتُ مَنْزِلِي الَّذِي كُنْتُ بِهِ فَظَنَنْتُ أَلَهُمْ سَيَفْقِدُونِي فِيرْجِعُونَ إِلَيَّ فَبَيْنَا أَنَا جَالِسَةٌ غَلَبَنِي عَيْنَايَ فَنِمْتُ وَكَانَ صَفْوَانُ بْنُ الْمَعْطَلِ السُّلَمِيُّ ثُمَّ الدَّكْوَانِيُّ مِنَ وَرَاءِ الْجَيْشِ فَأَصْبَحَ عِنْدَ مَنْزِلِي فَرَأَى سَوَادَ إِنْسَانٍ نَائِمٍ فَأَتَانِي وَكَانَ يَرَانِي قَبْلَ

الْحِجَابِ فَاسْتَيْقَظْتُ بِاسْتِرْجَاعِهِ حِينَ أَنَا خَ رَاحِلَتُهُ فَوَطِئَ يَدَهَا فَرَكِبْتُهَا فَأُطْلِقَ يَقْرُدُ بِي الرَّاحِلَةَ حَتَّى أَتَيْنَا الْجَيْشَ بَعْدَ مَا نَزَلُوا مُعَرَّسِينَ فِي نَحْرِ الظَّهِيرَةِ فَهَلَكَ مَنْ هَلَكَ وَكَانَ الَّذِي تَوَلَّى الْإِفْكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي ابْنِ سَلُولٍ.

فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ فَاشْتَكَيْتُ بِهَا شَهْرًا وَالنَّاسُ يُفِيضُونَ مِنْ قَوْلِ أَصْحَابِ الْإِفْكِ وَيَرِينِي فِي وَجْعِي أَنِّي لَا أَرَى مِنَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اللَّطْفَ الَّذِي كُنْتُ أَرَى مِنْهُ حِينَ أَمْرُضُ إِلَّا مَا يَدْخُلُ فَيُسَلِّمُ ثُمَّ يَقُولُ: (كَيْفَ تَيْكُمُ؟). لَا أَشْعُرُ بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ حَتَّى لَقِيتُهَا فَخَرَجْتُ أَنَا وَأُمُّ مِسْنَحٍ قَبْلَ الْمَنَاصِعِ مُتَبَرِّزًا لَا نَخْرُجُ إِلَّا لَيْلًا إِلَى لَيْلٍ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ نَتَّخِذَ الْكُنْفَ قَرِيبًا مِنْ بُيُوتِنَا وَأَمْرًا أَمْرُ الْعَرَبِ الْأَوَّلِ فِي الْبَرِّيَّةِ أَوْ فِي التَّنْزِهِ فَأَقْبَلْتُ أَنَا وَأُمُّ مِسْنَحٍ بِنْتُ أَبِي رُحْمٍ لَمْ شَيْ فَعَثَرَتْ فِي مِرْطِهَا فَقَالَتْ: نَعَسَ مِسْنَحٌ فَقُلْتُ لَهَا: بِنْسَ مَا قُلْتَ أَتُسَيِّنُ رَجُلًا شَهِدَ بَدْرًا فَقَالَتْ: يَا هَتَاهَا أَلَمْ تَسْمَعِي مَا قَالُوا فَأَخْبَرْتَنِي بِقَوْلِ أَهْلِ الْإِفْكِ فَازْدَدْتُ مَرَضًا عَلَى مَرَضِي فَلَمَّا رَجَعْتُ إِلَى بَيْتِي دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَلَّمَ فَقَالَ: (كَيْفَ تَيْكُمُ؟) فَقُلْتُ: ائِذَنْ لِي إِلَى أَبِي قَالَتْ: وَأَنَا حِينَئِذٍ أُرِيدُ أَنْ أَسْتَتِينَ الْخَبَرَ مِنْ قَبْلِهِمَا فَأَذِنَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَتَيْتُ أَبَوَيَّ فَقُلْتُ لَأُمِّي: مَا يَتَحَدَّثُ بِهِ النَّاسُ؟ فَقَالَتْ: يَا بِنْتُ هَوْنٍ عَلَى نَفْسِكَ الشَّائِنُ فَوَاللَّهِ لَقَلَّمَا كَانَتْ امْرَأَةٌ قَطُّ وَضِيئَةً عِنْدَ رَجُلٍ يُحِبُّهَا وَلَهَا ضَرَائِرُ إِلَّا أَكْثَرْنَ عَلَيْهَا فَقُلْتُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَلَقَدْ يَتَحَدَّثُ النَّاسُ بِهِذَا قَالَتْ فَبِتُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ حَتَّى أَصْبَحْتُ لَا يَرَقًا لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَجِلُ بَنَوْمٍ.

ثُمَّ أَصْبَحْتُ فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَأَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ حِينَ اسْتَلَبْتُ الْوُحْيَ يَسْتَشِيرُهُمَا فِي فِرَاقِ أَهْلِهِ فَأَمَّا أُسَامَةُ فَأَشَارَ عَلَيْهِ بِالَّذِي يَعْلَمُ فِي نَفْسِهِ مِنَ الْوُدِّ لَهُمْ فَقَالَ أُسَامَةُ أَهْلُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا نَعْلَمُ وَاللَّهِ إِلَّا خَيْرًا وَأَمَّا عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَمْ يُضَيِّقْ اللَّهُ عَلَيْكَ وَالنِّسَاءُ سِوَاهَا كَثِيرٌ وَسَلَّ الْجَارِيَّةُ تَصَدَّقَكَ فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

وَسَلَّمَ) بَرِيرَةُ فَقَالَ: (يَا بَرِيرَةُ هَلْ رَأَيْتِ فِيهَا شَيْئًا يَرِيكَ؟) فَقَالَتْ: بَرِيرَةُ لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنْ رَأَيْتُ مِنْهَا أَمْرًا أَغْمَصُهُ عَلَيْهَا قَطُّ أَكْثَرَ مِنْ أَلْهَا جَارِيَةِ حَدِيثَةِ السَّنِّ ثَنَامٌ عَنِ الْعَجِينِ فَتَأَيَّي الدَّاجِنُ فَتَأْكُلُهُ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ يَوْمِهِ فَاسْتَعْدَرَ مِنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بْنِ سَلُولٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ يَغْدُرُنِي مِنْ رَجُلٍ بَلَغَنِي أَذَاهُ فِي أَهْلِي فَأَوَالِلَهُ مَا عَلِمْتُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا خَيْرًا وَقَدْ ذَكَرُوا رَجُلًا مَا عَلِمْتُ عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا وَمَا كَانَ يَدْخُلُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا مَعِي).

فَقَامَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا وَاللَّهِ أَغْدُرُكَ مِنْهُ إِنْ كَانَ مِنَ الْأَوْسِ ضَرَبْنَا عُنُقَهُ وَإِنْ كَانَ مِنْ إِخْوَانِنَا مِنَ الْخَزْرَجِ أَمَرْنَا فَفَعَلْنَا فِيهِ أَمْرًا. فَقَامَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ وَهُوَ سَيِّدُ الْخَزْرَجِ وَكَانَ قَبْلَ ذَلِكَ رَجُلًا صَالِحًا وَلَكِنْ احْتَمَلَتْهُ الْحَمِيَّةُ فَقَالَ كَذَبْتَ لَعَمْرُ اللَّهِ لَا تَقْتُلُهُ وَلَا تَقْدِرُ عَلَى ذَلِكَ فَقَامَ أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ فَقَالَ: كَذَبْتَ لَعَمْرُ اللَّهِ وَاللَّهِ لَنَقْتُلَنَّهُ فَإِنَّكَ مُنَافِقٌ تُجَادِلُ عَنِ الْمُنَافِقِينَ فَكَارَ الْحَيَّانِ: الْأَوْسُ وَالْخَزْرَجُ حَتَّى هَمُّوا وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْمِنْبَرِ فَتَزَلَّ فَخَفَضَهُمْ حَتَّى سَكَنُوا وَسَكَتَ وَبَكَيْتُ يَوْمِي لَا يَرْقَأُ لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَحِلُ بِنَوْمٍ فَأَصْبَحَ عِنْدِي أَبَوَايَ وَقَدْ بَكَيْتَ لَيْلَتَيْنِ وَيَوْمًا حَتَّى أَظُنُّ أَنَّ الْبُكَاءَ فَالِقُ كَبْدِي قَالَتْ فَبَيْنَا هُمَا جَالِسَانِ عِنْدِي وَأَنَا أَبْكِي إِذِ اسْتَأْذَنَتِ امْرَأَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَأَذِنْتُ لَهَا فَجَلَسَتْ تَبْكِي مَعِي.

فَبَيْنَا نَحْنُ كَذَلِكَ إِذْ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجَلَسَ وَلَمْ يَجْلِسْ عِنْدِي مِنْ يَوْمٍ قِيلَ فِيَّ مَا قِيلَ قَبْلَهَا وَقَدْ مَكَثَ شَهْرًا لَا يُوحَى إِلَيَّ فِي شَأْنِي شَيْءٌ قَالَتْ: فَتَشْهَدُ ثُمَّ قَالَ: (يَا عَائِشَةُ فَإِنَّهُ بَلَغَنِي عَنْكَ كَذَا وَكَذَا فَإِنْ كُنْتَ بَرِيرَةُ فَسَيِّئُكَ اللَّهُ وَإِنْ كُنْتَ أَلَمَمْتُ بِذَلِّبٍ فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتُوبِي إِلَيْهِ فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِذَلِّهِ ثُمَّ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ) فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَقَالَتهُ قَلَصَ دَمْعِي حَتَّى مَا أَحْسُ مِنْهُ قَطْرَةً وَقُلْتُ لِأَبِي: أَجِبْ عَنِّي رَسُولَ اللَّهِ

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ وَاللَّهِ مَا أَذْرِي مَا أَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ لِأُمِّي: أَجِيبِي عَنِّي رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيمَا قَالَ قَالَتْ: وَاللَّهِ مَا أَذْرِي مَا أَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: وَأَنَا جَارِيَةٌ حَدِيثَةُ السَّنِّ لَا أَقْرَأُ كَثِيرًا مِنَ الْقُرْآنِ فَقُلْتُ إِنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُ أَلكُمْ سَمِعْتُمْ مَا يَتَحَدَّثُ بِهِ النَّاسُ وَوَقَرْتُ فِي أَنْفُسِكُمْ وَصَدَقْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ قُلْتُ لَكُمْ إِنِّي بَرِيئَةٌ وَاللَّهِ يَغْلُمُ إِنِّي لَبَرِيئَةٌ لَا تُصَدِّقُونِي بِذَلِكَ وَلَئِنْ اعْتَرَفْتُ لَكُمْ بِأَمْرِ وَاللَّهِ يَغْلُمُ أَنِّي بَرِيئَةٌ لَتُصَدِّقَنِي وَاللَّهِ مَا أَجِدُ لِي وَلَكُمْ مَثَلًا إِلَّا أَبَا يُوسُفَ إِذْ قَالَ: (فَصَبَّرَ جَمِيلٌ وَاللَّهِ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ).

ثُمَّ تَحَوَّلْتُ عَلَى فِرَاشِي وَأَنَا أَرْجُو أَنْ يُرَيِّنِي اللَّهُ وَلَكِنْ وَاللَّهِ مَا ظَنَنْتُ أَنْ يُنْزَلَ فِي شَأْنِي وَحَيًّا وَلَا أَنَا أَحَقُّ فِي نَفْسِي مِنْ أَنْ يُتَكَلَّمَ بِالْقُرْآنِ فِي أَمْرِي وَلَكِنِّي كُنْتُ أَرْجُو أَنْ يَرَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي النَّوْمِ رُؤْيَا يُرَيِّنِي اللَّهُ فَوَاللَّهِ مَا رَأَمَ مَجْلِسُهُ وَلَا خَرَجَ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ حَتَّى أُنْزَلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ فَأَخَذَهُ مَا كَانَ يَأْخُذُهُ مِنَ الْبُرَحَاءِ حَتَّى إِنَّهُ لَيَتَحَدَّرُ مِنْهُ مِثْلُ الْجُمَانِ مِنَ الْعَرَقِ فِي يَوْمٍ شَاتٍ فَلَمَّا سُرِّيَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَضْحَكُ فَكَانَ أَوَّلَ كَلِمَةٍ تَكَلَّمَ بِهَا أَنْ قَالَ لِي: (يَا عَائِشَةُ ااحْمَدِي اللَّهَ فَقَدْ بَرَّأكَ اللَّهُ) فَقَالَتْ لِي أُمِّي: قُومِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ: لَا وَاللَّهِ لَا أَقُومُ إِلَيْهِ وَلَا أَحْمَدُ إِلَّا اللَّهَ.

فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ﴾ الْآيَاتِ فَلَمَّا أُنْزِلَ اللَّهُ هَذَا فِي بَرَاءَتِي قَالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): وَكَانَ يُنْفِقُ عَلَى مِسْطَحِ بْنِ أُنَائَةَ لِقَرَابَتِهِ مِنْهُ وَاللَّهِ لَا أَتَّفِقُ عَلَى مِسْطَحٍ شَيْئًا أَبَدًا بَعْدَ مَا قَالَ لِعَائِشَةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا إِلَى قَوْلِهِ غَفُورٌ رَحِيمٌ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ بَلَى وَاللَّهِ إِنِّي لَأُحِبُّ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لِي فَرَجَعَ إِلَى مِسْطَحِ الَّذِي كَانَ يُجْرِي عَلَيْهِ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْأَلُ زَيْنَبَ بِنْتَ جَحْشٍ عَنْ أَمْرِي

فَقَالَ: (يَا زَيْنَبُ مَا عَلِمْتَ مَا رَأَيْتُ؟) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْمِي سَمْعِي وَبَصَرِي
وَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَيْهَا إِلَّا خَيْرًا قَالَتْ: وَهِيَ الَّتِي كَانَتْ تُسَامِينِي فَعَصَمَهَا اللَّهُ
بِالْوَرَعِ) (الحديث ۲۶۶۱، أطرافه سبقت في: ۱۱۰۷ تجريد).

عائشہ کی کچی ٹہبہ بھری صدیق - دایکی موسولمانان - (ہمزی خود بیان لیں ہیں)
فہر مووی: دہستووری پیغہ مبہر (درویدی خوی لیسر ہیں) وابوو، کاتی دمرؤیشٹ بو
سہ فہری، لہ نیوانی خیزانہ گانی دا تیروپشکی دہ کرد، ئیتر بہ ناوی
ہر کامیکیانہ وہ پشک دمر بچوایہ، نہو ژنہ یانی لہ گہل خوی دمر برد بو نہو
سہ فہرہ، وہ لہ سہر ٹہم یاسایہ جاری پشکی خست لہ ناو ماندا، دمیویست بجی
بو غہ زای بہنی موصطہ لہ ق، وارپیکہ وت پشک بہ ناوی منہ وہ دمر چوو، وہ من
لہ خزمہ تیدا چووم بو نہو غہ زایہ، ٹہم سہ فہرہ یش پاش نہوہ بوو کہہ ٹایہ تی
حیجاب و حیجاب گر تنہ وہ ہاتبہ وہ خوارہ وہ، دمر بارہی ہاوسہ رہ گانی
حہ زرمٹ (درویدی خوی لیسر ہیں) لہ بہر نہوہ من بہ بہرگی حیجابہ وہ لہ ناو
کہہ ژا وہ یہ کدا ہہ ٹیان دہ گرتہم، و دہیان خستہ سہر پشٹی و شترہ کہہ م و ہر
بہ کہہ ژا وہ کہہ وہ لہ و شترہ کہہ دایان دہ گرتہم، رؤیشٹین ہہ تا حہ زرمٹ (درویدی خوی لیسر
ہیں) لہ غہ زاکہ ی لیں بو وہو گہ پرایہ وہو گہ یشٹینہ نزیکی مہ دینہ، لہ ویدا
لہ شہودا، پیغہ مبہر (درویدی خوی لیسر ہیں) دہستووری دا، کہہ بکہ ونہ پی و بہرہ و
مہ دینہ بجمین...

منیش لہ وکاتہ دا کہہ خہ لکہ کہہ خہریکی بارکردن بوون، ہہ ستام چووم
بو سہراو و دوور کہہ وت مہ وہ لہ فہرہ باغی سوپاکہ، کاتی سہراوہ کہہ م تہوا و کرد،
ہاتمہ وہ بو لای شوینہ کہہ ی خووم، تہ ماشام کرد، گہردانہ یہ کی بہر دہ شہ وہ ی
ظہ فارم ہہ بوو، پسابوو، وہ چہن دانہ یہ کی لیں داکہ وت بوو، منیش بہرپیکہ کہہ ی
خو ما گہر امہ وہو گہ پرام بو ملہ وینکہ کہہ م جا ٹہم گہ پان و خہریکبوونہ
درہنگی بہ سہرہ ینام و لہ کہہ ژا وہ کہہ م بی ناگا بووم، تومہ ز نہوانہ ی کہہ خزمہ تی
ٹیمہ بیان دہ کرد و شترہ کہہ یان بووم کوپان دہ کرد، ہاتبوون کہہ ژا وہ کہہ ی منیان

بە خالیتی ھەلگرتوو ھەلناوینەتە سەرپشتی و شترەکم، بەبیری خۆیان وایانزانووە کە من وام لەناویدا، ئەو سەردەمەش ھیشتا ئافرەتان سوکەلە بوون و قەلەوو گۆشتن و قورس نەبوو بوون، چونکە خواردنیان کەم بوو، بەقەد بەرکولی دابوو نەدەبوو، سەرەرای ئەمەیش من خۆیشم ئەو ھەلە ھیشتا کچۆلە بووم و کەنیشکیکی مەلکار بووم و تەواو سووکەلە بووم، ئیتر لەبەر ئەم ھۆیانەو دیارە چارەنووسی خودایی وابوو، کاتی پیاوێکە کە ژاوە خالییە کە ھەلەدەگرن و دەینین لەو شترەکە ی زێر من، ھەست بەسووکی و چۆلییە کە ناکەن و یەکسەر و شترەکە ھەلەدەستین و دەپۆن..

کاتی ملەوانکە کەم بەتەواوی دۆزییەو و رویشتمەو و بۆ شوین ھەوارگە ی سوپاکە، تەماشام کرد کەسی لێ نەماو، ئیتر رویشتم بۆ سەر شوینە پێشووەکە ی خۆم و بەناچاری لەوێ دانیشتم، بەھیوا ی ئەو کە ھاوڕێکانم درەنگ یا زوو ئاگادار دەبن لەو کە من لەکە ژاوە کەدا نیم و ھەلە ی خۆیان بۆ دەردەکەوێ، کە کە ژاوە کە بەتالەو من لەبەر ھەر ھۆی بێ و ن بووم و دەگەرێنەو بەشوینما کەمێ مامەو لەو شوینەدا خەوم پیاکەوت..

کە چام کردەو و صەفوانی کۆری موعەطەلی سولەمی دەکوونی، کە لەپاش سوپاکەو بوو ھات، صەفوان لەبەر مەبەیان سەرخەوێ دەشکێنی و لەپاشا شەو لەناو شەو دەگرێ بەدەمەو دەکەوێتە پێو، لەدەمی بەیاندا گەشتە لای من، صەفوان عادەتی وادەبێ ھەمو جاری لەسوپاکە دواوەکەوێ تادەپۆن، ئەو جار بەشوینەواری سوپاکەدا تێدەپەرێ ئەگەر شتی لەسوپاکە، داکەوتبێ ھەلێ دەگرێتەو شوینیان دەکەوێ، کە نزیک دەبێتەو لەمن لەدوو رەوێ و تارمایی مەروفیکی نووستوو دەبینی، کە دێتە پێشەو دەگاتە سەرم، تەماشام دەکا دەمناسیتەو، چونکە لەپیش ئەو دەکا کە پەچەو چارشێو گرتەو دابی و بەرگی حیجاب پەیدا بێ، ئەو منی دەدی، کە دەمناسیتەو دەست دەکا بەگوێتی: ﴿إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾.

ئىتر لەدەنگى ئەم وشەيە خەبەرم بۆو، كە چاوم كەردووە صەفوان دەيگوت: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾. ئىتر من خۆم يەكسەر داپۆشى و گورج چارشپۆهكەى خۆم دا بەروى خۆم دا، بەزاتى خودا يەك وشە چييه، قسەى ترى لەگەڵ نەكردم، جگە لەو ئايەتە زياترم لى نەبيست، ئەومەنبى كەكيشاي بەدەستى وشترەكەيداو، يىخى داو منيش بەبى ياريدەى ئەو كەبالم بگرى، ياقاچم هەل بېرى، سواربووم، جا كەوتە پى و جەلەوى وشترەكەى بۆ رادەكيشام، هەتا لەسەر ئەم حالەتە گەيشتینەو بەسوپاكە. كە لەقرجەى گەرمای نيومرۆدا بۆ وچان لايان دابوو.

جا ئىتر سەبارەت بەمن تياچوو ئەوەى تياچوو، وەك دەلێن: باوێلكە، بايەكى بەسە، داخ لەدلەكانيش ئەمەيان بەهەل زانيو قۆستيانەووە بەنيازی ئابروو بردنى حەزەرت و تانەدان لە خانەوادەى پاك و مەردو داوين پاكي وپستيان، خەنجەرە كۆل و كۆلەكەى خۆيان، هەتا مشتوو رزپۆهكەى، بدمن لەكۆلەى ئيسلام، بۆيەكا سەرۆكى ناپاكەكان، عەبدوللای كورپى ئوبەيى، كەپيشى دەگوترى: عەبدوللای كورپى سەلۇل، چونكە دايكى ناوى سەلۇولە، ئەو سەرچۆپى گۆبەنى هەلات و بوختانە زەكەى دەكيشاو، خۆش خۆش ناگرى ئاژاوەكەى بەدەستە چيلە خۆش دەكرد، كاتى گەيشتینەو مەدينەى نازدار واريكەوت من يەك مانگى رەبەق نەخۆش كەوتم.

ئىتر لەبەر نازارى خۆم ئاگام لەو خەلكە نەبوو، كە لەناو خۆيانا باسى ئەو بوختانە دەكەن، كە دەستەى هەلاتبازەكان هەلێان بەستبوو بۆ من، وەكردبويان بەبنيشتە خۆشەى خۆيان، سەرمراى ئيش و نازارى نەخۆشپەكەشم من لەكراسى خۆما پاك بووم، هيچ ئاگام لەم كەينو بەينە نەبوو، بەلام لەو دوو دل بووم كە پيغەمبەر دروودى خوداى لەسەر بى و رمزاي خودا لەگشت هاوسەرەكانى بپت— لەو نەخۆشپەندەدا وەك نەخۆشپەندەى جارەن نازى نەدەگرتەم، و ئەو مپهرەبانى جارەنەى نەمابوو لەگەلام، جار جار

دهاته بهر دمرگای هۆدهکه م و سلاوی لی دهر دین و دمیفرموو به دایکم که
 بۆ چاودیری له لام بوو: (نه خو شه که تان چۆنه؟) نیت دهر و یشت، بهس له مه
 دوو دل بووم، به لام ههستم بهشتی خراب نه دهر کرد، تا رۆژی پاش نه وهی
 تۆژی بوورامه وه که می چاک بوومه وه، له گه ل دایکی میسطه حا - که
 پوورزای باوکم بوو - چوومه دهر وه بۆ مه ناصیع، که جیگهی سهراومان بوو،
 شه و او شه و نه بوایه دهر نه ده چووین، نه و کاته هیشتا ئاوده ستمان له نزیك
 ماله کانمانه وه دروست نه کرد بوو، له سه ر عاده تی عهر مبه پێشینه کان
 له چۆله وانی سهراومان دهر کرد، چونکی نه و سا ئاودهستی لای مال
 نازاری ده داین به بۆنی ناخۆشی! جا کاتی له ئیشی خۆمان بووینه وه و
 گه راپینه وه بۆ ماله وه دایکی میسطه ح له رێگه قاچی له عاباکهی گیراو پێی
 هه لکه وت و، نزیه کی خرابی له میسطه حی کۆری کرد، گوتی: میسطه ح
 سه رنگری بۆ و له ناو بجی؟!

ئه م دایکی میسطه حه ناوی سه لا بوو، کچی نه بو ره می کۆری
 مو طه لیبی کۆری عه بدومه ناف بوو، دایکی سه لماش کچی سه خری کۆری
 عامیر بوو، پووری هه قی نه بوبه کری صدیق بوو، میسطه حی کۆری سه لماش
 کۆری ئو ئانه ی کۆری عه ببادی کۆری مو طه لیب بوو، که واته میسطه ح:
 پورزازی نه بوبه کری صدیقه، که نه و دوعایه شه په ی له میسطه ح کرد پیم
 گوت: بۆ نزای شه پی لی ده که ی؟ میسطه ح له به شداران ی جهنگی به دره و
 پیاوی باشه، فه سی خراب هه ئناگری؟ نه و یش گوتی: نه ی هینه! هه ی گێله!
 تۆ نازانی نه و چی گوتوه؟ گوتم: بۆ چی گوتوه؟ جا به دوورو دریزی باسی
 داستانی بوختانه که ی بۆ گیرامه وه.

نیت نه خو شینه که م لی زیندو و بوه وه بارم گرانت بوو، که چوومه وه بۆ
 ماله وه کاتی هه زرمه ت (درویدی خوی له سه ر ب) هاته وه بۆ لام و وه ک جار ان سلاوی کردو
 فه رمووی: نه وه که تان چۆنه؟ واته نه خو شه که تان چۆنه؟ عه رزیم کرد:

ريگهه ددهي برؤمه وه بؤلاي باوك و دايكه؟ عايشه دهگوت: مه بهستم
ئه وه بوو كه ئهم دمنگوباسه له لاي نه وان روون بكه مه وه و بچه بنچ و
بنه واني، جا هه زمرت (درووي خوي لسهه به) ريگهه پي دام و منيش رويشتمه وه بؤ
لاي باوك و دايكه، جا هه رزي دايكه كرد: دايكه كه نه و قسانه چين، خه لكي
دهيانكه؟ نه ويش گوتي: كچه كهه له سه ره خو به و گوپي مه دمرئ، په تي درؤ
كورته، زوو دمه ده كه وئ، به خوا به ده كهه ن ري ده كه وئ كه زئي شوخ و
شهنگ و جوان بي وله لاي مي ده كهه نازدارو خوشه ويست بي و، هه وپيار بي،
وهك حالي حازري ئي ستاي تو، به لام له پلارو زمان و توانچ و دهه هه ويكاني و
كه ساني سه ره به هه ويكاني رزگاري ببئ و قسه ي زوري بؤ هه لئه به ستن.

منيش گوتم: سوبحانه للآ لهه سهيره! ئايا شتي واري تي دهچي كه نه و
خه لكي نه وه نه دهه دمه به ستي رمزي خوداو پيغه مبهه نه يه و قسه ي و ناره و
بكه ن؟! ئيتر شه و كردي و من كردم نه وشه وه تاشه به قى دا هه گر يام و
فرمي سك وشك نه بو وه و خه و نه چوه و چا و! وهه تا سبه ي سهروم ده گر يام
جاله بهر نه وه ي كه له و كاته دا سهرووش نه دههات بؤ پيغه مبهه (درووي خوي لسهه به)
لهه لايه نه وه و درهنگ هات، هه زمرت عه لي كوري نه بو طاليب و ئوسامه ي كوري
زه يدي بانگ كرد، وه بؤ جيا بو نه وه له ها و سه ري خوي كه منم را وپزي پيكر دن،
ئوسامه (رمزي خوي لسهه به) زور به جواني نه وه ي كه ده ميزاني له پاكي و پاكي زمي و
مه ردايه تي و دا وينا پكي خيزانه كه ي پيغه مبهه وه، رووني كرده وه بؤي، بهه وي
ئه و دؤستي و دلسؤزيه ي كه له نا و دموون و ناخي خويدا هه ستي پي ده كرد،
بهه رابهه به خيزانه كاني پيغه مبهه (درووي خوي لسهه به) بهه وي نه وه وه گوتي: ئه ي
پيغه مبهه ري خودا! خيزاني خيزاني تو بي، خراپ نابي ههه قابيل بهه خوته و
دلت چه كه ره نه كا، ئيمه بهش بهه حالي خو مان نه وه ي باش نه بي لي مان نه دي وه.

به لام عه لي (رمزي خوي لسهه به) گوتي: قوربان! خو خودا دمووي زنه ي ناني لي
نه به ستي و زئي تريش زورن له دونيادا، ئه ي پيغه مبهه ري خودا! نه وه نه بي لهه

قسه یه مه بهستم نه وه بی خوانه خواسته من دلم له ئاستی رهوشی بهرزی
عائیشه گهردی گرتبی، یاحهزم له وه بی که تو دهست بهرداری ببیت، نه،
مه بهستم نه مه نییه، به لکوو مه بهستم نه و میه که تو به هه حاله خوت
به باشی دهرانی هه راموشیت بۆ بی، دهنه نه گهر چهز ده که ی به باشی له حاله که
حالی بی، نه و من له تو باشتی لی نازانم، بۆ نه مه نه گهر پرسیار له بهریره
به که ی که که نیزیه تی و له گه لی هه لسو که وت دهکا، نه و قسه ی راستت بۆ دهکات.

ده لی: جا پیغه مبه ر بهریره ی بانگ کردو هه رمووی: نه ی بهریره! هیچت
له عائیشه دیوه، که جیگه ی گومان بی؟ بهریره پیی گوت: سویندم به و
که سه ی تو ی به راستی نار دو وه کردویتی به پیغه مبه ری راست و دروست
هیچی وام لی نه دیوه، که خوانه خواسته مایه ی سووکی بی بۆ پایه و شان و
شوین و جیگه ی نه و، ته نیا نه وه نه بی که که نیشکیکی منالکاره، هیشتا
هه لسو که وتی له منال دهکا، چونکی جار و بار که هه ویر ده شیلی
به سه ر هه ویره که وه خه وی لی ده که وی، گه لی جار ئازده لی ناو مال دین
هه ویر مکه ی دهخون!

جا پیغه مبه ر (درووی خوی لسه ر بی) که تو زی دلی ئارام بوو، هه ر نه و رۆژه
رۆشت بۆ مزگه وت و ته شریفی رۆشته سه ر مینه رو سکا لی حالی کرد
له دهست سه روکی ناپاکه کان: عه بدو لای کوری ئوبه ی کوری سه لول
هه رمووی: نه ی گه ل موسو لمانینه! کی هه قه م دهراتی و یار مه تیم ده دا،
له سه رم دهکاته وه نه گهر بچم به گز نه م پیاوه ناپیاوه دا، که شه رم و شکو
له خودا ناکا و به خوت و خۆپایی ئازار به خۆم و خیزانم ده گه یه نی و بووه
به درکی مه و زین لی مان، ده سا به زاتی خودا من به ش به حالی خۆم، که
پیغه مبه ری خودام و له قسه ی راست و له شایه تی هه ق به مو و لانه دم، شایه تی
ده دم بۆ خیزانی خۆم نه وه ی باشه و چاکه نه بی، له و خیزانه ی خۆمه
نه مدیوه و، له گه ل خۆشم دانه بی سه ری به مالی مندا نه کردووه.

جا سەعدى كۆرى موعاز مەردانە ھەستاۋ گوتى: ئەي پېغەمبەرى خودا!
 مەن يارمەتتە دەردەم ھەقت دەردەمىۋ لەسەر تۆ دەچم بەگژىدا،
 ئەگەر ئەو نامەردە گىرەشپۇنە لەھۇزى ئەۋسە، كە خۇم سەرۋكىانم ئەۋا
 بەس تۆ فەرمان بىفەرموو، ھەتا بىدەم لەگەردنى خۇ ئەگەر لەبرا
 خەزەرەجىيەكانمانە ئەۋا چىمان لەبارمىيەۋە فەرمان پى بىفەرموو دىكەين!
 كەچى لەۋىدا سەعدى كۆرى عوبادەى سەرۋكى خىلى خەزەرەج، تەنگە
 گرتىۋ راستەۋە بوو، بەرپەرچى سەعدى كۆرى موعازى دايەۋەۋە گوتى:
 درۆت كىدا بەزاتى خودا نايكوزىۋ ناتوانى بىكوزى!

عائىشە (مەزى خۇى لى ھى) فەرموۋى: سەعد لەۋمبەر پىاۋپكى باش بوو، بەلام
 لەۋ كاتەدا دەمارو تەنگە گرتىۋىۋى، جا لەۋىد ئوسەيدى كۆرى حوزىر
 راستەۋە بوو، كە نامۇزى سەعدى كۆرى موعاز بوو، گوتى بەسەعدى كۆرى
 عوبادە: تۆ درۆ دەكەى! سا بەگەۋرەيى خوا دىكوزىن، بەراستى تۆ لەناپاك و
 مونافىقانى، ئەۋەتەننى بەناشكرا لەسەر ئەۋان دەكەيتەۋەۋە پاسى ناپاكان
 دەكەى (چۇن موسولمان پىشتى پېغەمبەر بەردەداۋ پىشتى دزەكەى دەگرى، تۆ
 چاۋ بىكەرەۋە، ئەي موسولمانى خودا! دىزانى قىسەكەت كۆى دوگرىتەۋە؟).

جا لەۋىدا ھەردوۋ ھۇزى ئەۋسو خەزەرەج ھورۇۋزان، نىزىك بوو كە
 بىقەۋمىۋ بىچن بەگژى يەكتىداۋ، پەلامارى يەكتى بىدەن، خەزەرەتەش ھەر
 لەسەر مەنبەرەكە راۋەستا ھەر لەۋپۇۋە بەفەرمايىشتى شىرىن، خەرىك بوو
 ھىدى دەكردنەۋە، ھەتا بەرمبەرە خاۋى كىردنەۋەۋە، بى دىنگو ئارام بوون
 خۇشى ۋاتە: پېغەمبەر خۇشى خامۇش و ئارام بوو.

عائىشە —سەد ھەزار جار رىزامەندى خوداى لەسەربى— كە خودا
 كىردۋىيە بەھۇى ئەم ھەموۋ ئايەت و فەرمايىشتە شىرىن و بەسوۋدانە،
 كەبەزەمانى پىرۇزى خۇى بۇمان دەگىرپىتەۋە، فەرموۋى: ئەۋ رۇزمەش كەنەم
 ھەرايە روۋى دا، دىسانەۋە سەرۋمىر گىيام و خەۋ نەچۋە چاۋم و، فرمىسكىم

وشك نه كردهوه، ومباوك و دايكم له دلسوزى خويان له وباومرېدا بوون، كه من له بهر گريان سويم دمبېته وهو گريان جگهرم له ت له ت دهكا، جا له و كاته دا كه باوك و دايكم له لام دانېشتبوون و من له سهر نه و حاله ده گريام، ژنيكي نه نصارى ئيدنى خواست كه بې بولام، منيش ريگه م پې دا، نه وېش هات دانېشت له گه لئا، دهستى كرد به گريان!!

عائېشه (همزى خوى لى بې) فهرمووى: له م كاته دا كه له سهر نه م حاله بووېن، ته ماشام كرد پېغه مېهر (درودى خوى لى سهر بې) هاته ماله وه، بولامان و سلاوى كردو دانېشت، له و روژم وه كه نه و قسه و قسه لوكانه دربارى من كرابوون، نه وه يه كه م جار بوو له لاي من دابنېشېت، نه و بوو بوو به مانگيكي ربه قېش كه له م بارميه وه نيگاي بو نه هاتبوو، جا چه زرم ت له پاش دانېشتن شايه تمانى هېنا و فهرمووى: (له پاش سوپاس و ستايشى خودا، نهى عائېشه! دربارى تو هه ندې قسه ي ناشايسته م بېستو ته وه، نه گهر تو پاك بې و له وانه به دوورې نه و خودا به زوى پاكى تو ناشكرا دهكات، نه گهر قهرى گونا هيكېش كه وتووى نه و ته وېه لى بكه و، داواى لېبوردين و لېخوشبوون له خودا بكه، چونكه خودا مېهره بانه له گه ل بهنده ي خوى دا، ههركاتې بهنده يى گونا هې بكاو ته وېه لى بكا، وهې له گونا هې خوى بنې، ئيتړ خوداى گه وره ته وېه و په شيمانى لى گيرا دهكا).

عائېشه (همزى خوى لى بې) فهرمووى: كاتې چه زرم ت (درودى خوى لى سهر بې) فهرمايسته كه لى خوى ته و او كرد، فرميسك له چاوما قه تيس ماو وشك بوو، ههستم به تنوكى نه شك نه كرد، (چونكى خه فته و په ژاره كه زورى هېنا، درمگاي فرميسك ده بېه ستې! نه وكاته دل تك تك خوينى لى دې) جا به باوكم گوت: بابا! تو له باتى من وه لامى پېغه مېهر (درودى خوى لى سهر بې) بدمره وه بو نه م قسه يه كه دمېفه رموى، باوكم فهرمووى: به خوا نازانم وه لامى چى بدمره وه، جا گوتم به دايكم: نهى دايكه! تو وه لامى پېغه مېهر (درودى خوى لى سهر بې) بدمره وه، نه وېش فهرمووى: نازانم چى عهرزى چه زرم ت بكه م.

عائيشه (رمزي خوي لس بي) فهرمووي: من نهو کاته کهنيشکي منالکار بووم
 زوريشم لهقورئان نه خویندبوو، لهبهر نهوه لهبهر پهريشاني دلي خوځ ناوي
 حه زهرتي يه عقوبی باوکی حه زهرتي يوسفم لهبیر چوو بوو، بهلام لهگهڼ
 نهوهدا خودای گه وړه سهری خستم، که بهگوساخی وهلامی حه زهرتي
 پيغه مېهر (درووي خوي لمسر بي) بدهمه وه..

بويه کا گوتم: بهخودا من باش باش دزمانم که نيوه نهوهدنه هم قسمو
 باسه چوو بهگويچکه تانا له دلتانا چه سپيوه، باومرتان پي کردووه، جا
 نهگهر من پيستان بليم که من پاک و بهری و بي ناگاو بي گهردم لهم
 بوختانه، نيوه باومر به من ناکهن هرچهنده خودا بهو باني سهردهو بو
 خوي دزمانی و باش باش ناگاداره که من لهگول پاکترم و لهمنالي ساوا بي
 تاوانترم، بهلام نهگهر بهدرو پي بنيم لهکردنی تاواني که نه مکردووه. نهوا
 نيوه باومر پي دهکهن، باومر بهراسته کهم ناکهن، باومر بهدرو کهم دهکهن!

بهلام سه بووريم بهوهدی که خودا بو خوي ناگاداره و دزمانی که من وهک
 دهنکی تهرزه پاک و بي گهردم، سويندم بهخودای باني سهر لهم ههلوپسته
 ناسکه دا، که جهنگی خهم و خهفت و پهزارميهو، خورپهم لي که وتوو له تاو
 هيرشی بوختان و شالوی ناهق، سويندم بهخوا له ناوا ههلوپستيکا باشتري
 داستانی که بيکه بهسهر مهشوق که بشي بو بهيانی حالی من و حالی نيوه
 فهرمايشته کهی باوکی حه زهرتي يوسف، که کوره کانی پيلانيان له يووسفي
 برايان کردووه، بهدرو پاکانه يان بو باوکيان کردو گوتيان: کوره کهت گورگ
 خواردويه تي، سهرمپای نهوهدش نهوان تانهی نهوهديان له باوکيان ددها، که
 گوايه نيمه فسهی راست بو دهکهن و تو لهبهر نهوهی دلت پيسه له نيمه
 برومان پي ناکه ی، نهوهدش لهم حاله دا، لهم بارودوخه ئالوزدها، که له دوو لاه
 جهرگی داخ گرابوو، وهک هم حاله ی نيستای من، کاری خوي سپارد به خوداو
 فهرمووي: ﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰی مَا تَصِفُوْنَ﴾ يوسف/ ۱۸/۱۲ واته:

بهش و باره‌ی من سه‌برو ئارامیکی جوانه له‌به‌ر باری خودای گه‌ورهدا، هه‌ر خودایه داوای یارمه‌تی لێ ده‌کړئ و ده‌توانی که سه‌بووری دلم بداو ته‌واناییم پێ ببه‌خشێ بۆ هه‌لگرتنی ئهم باره قورسه‌ی که‌ئێوه ده‌یڵین.

عائیشه (په‌زی خوی لێ بێ) ده‌فه‌رموێ: ئیتر له‌و شوینه هه‌ستام ورۆیشتمه‌وه بۆ سه‌ر نوینه‌که‌ی خۆم و له‌سه‌ری پال که‌وته‌وه! عائیشه (په‌زی خوی لێ بێ) فه‌رمووی: من هه‌ر ئهو کاته زۆر باش دهمزانی که‌من پاکم و، دهمزانی که‌ خودا پاک‌ی و پاکیزه‌یی من به‌یان ده‌کات، زوو یادرنه‌گ ئهو تۆمه‌ته‌ ناهه‌قه به‌درۆ ده‌خاته‌وه، من ئهمه‌م به‌باشی دهمزانی به‌لام به‌خودا زمینم بۆ ئه‌وه نه‌ده‌چوو که‌ خودا نایه‌تی قورئان له‌شانی مندا بنیڕیته‌ خواره‌وه‌و ئهو نایه‌تانه، له‌ناو قورئانی پی‌رۆزدا بمینن و هه‌تا هه‌تایه ئهو نایه‌تانه ده‌وربکړینه‌وه له‌ هه‌موو لای!

به‌لام هیوام وابوو که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بێ) له‌خه‌ودا خه‌وی ببینی و حاڵی بکړی که‌من به‌دوورم له‌شتی وانا‌شایسته، فه‌رمووی: جا سویندم به‌خودا ئیتر هه‌ر له‌ویدا پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بێ) له‌سه‌ر شوینی خۆی نه‌بزووت، وه‌که‌سه‌یش له‌دانیش‌توانی ناو کۆره‌که له‌مال دمرنه‌چوون، هه‌تا (نیگا=سروش) هاته‌ خواره‌وه، پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بێ) حاڵه‌تی هاتنی سرووش دایگرت، وه‌ک هه‌موو جارێ که‌ سرووشی بۆ ده‌هات، ئهمجاره‌ش ناوا قورسی باری سرووش دایگرت، وه‌ک تایه‌کی گران، وه‌جه‌سته‌ی پی‌رۆزی نیشته سه‌ر ئاره‌ق، ته‌نانه‌ت دتۆپی ئاره‌ق دانه‌دانه وه‌ک گۆی مرواری به‌روخساری پی‌رۆزو جه‌سته‌ی نازداریا، به‌رو دوا دتۆپ دتۆپ ده‌هاته‌ خوار! ئه‌وه‌ش له‌به‌ر زمه‌برو قورسی وه‌حی و سرووشه‌که، له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا که ئیمه له‌هه‌ره‌تی سه‌رما‌ی زستاندا بووین و رۆژه‌که‌شی رۆژیکی تۆفی تووشی سارد بوو.

جا کاتی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بێ) فه‌رامۆشی بۆ هات و سرووشه‌که‌ی و مرگرت و هاته‌وه سه‌ر بارودۆخی ئاسایی خۆی، له‌پیش هه‌موو شتی‌کا له‌خۆشیاندا پیکه‌نی و فه‌رمووی: ئه‌ی عائیشه! موژده‌بی، ئه‌وا خودای

گه ورمی خاومن شکو دمری خست که تو پاک و دووری لهو تاوانه! جا دایکم
 فهرمووی: نهی عانیسه! هه لسه بچو بۆ لای چه زرمتم - دروودی خوای له سهر
 بی و سهر و مال و منال و هه ست و نه ست به قوربانی خاکی ژیر پای بی-
 له خزمه تیدا دانیسه، له خووشی نهم مزده خو شهیه. منیش گوتم: به خودا
 ناچم بۆلای و سوپاسی خودا نه بی سوپاسی کهس ناکهم، که به میهرمبانی و
 گه ورمی خوئی ئالای سهر به رزی بۆ من هه لکرد.

نیت خوای گه ورمه و سهر ورم نهم ده نایه تهی ناردده خوارمده: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ
 جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ﴾ هه تا ﴿وَإِنَّ اللَّهَ رُؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾
 - نور ۲۴/ ۱۱-۲۰- واته: نهو که سانه که نهو هه لاته ههره گه ورمیان هه لبه ست
 تاقمه یی بوون له خو تان، وه لی ئیشی خوا بی سرنییه و کاری خودا بی
 حکمه ت نییه، که واته به هه لده مه چن و گومان مه بهن که نهم درو بوختانه
 شهر بووه بۆ ئیوه و زمرمر له قه لای قایمی ئیسلام ددها، به لکوو خودا کردی
 به مایه ی خیر و خووشی بۆ ئیوه و بۆ هه موو گه لی ئیسلام، له لایه که وه
 بوو به که فارمه تی گونا هو له لایه که وه بوو به هوئی هاتنه خوارمده هه زده
 نایه تی پیروزی قورئان، که شتی واته خیر و نرخه ته وای نابیی، نهو
 هه لاتبازانه ییش ههر که سه یان به پیی به شداری خوئی له دروستکردنی نهم
 تاوانه هه لبه سته دا سزای ره وای تاوانی خو یان و مرده گرن، به تایبه ته ی
 عه بدوللای کوری سه لول که کیشی تاوانه که ی هاو یشته سهر شانی خوئی.

نه ی موسولمانینه! ده بوو ههر له سهر مه تاوه که نهم هه لاته تان بیست،
 گورج پیوو ژنتان بتانگوتبایه، درو یه که له کیشا نه بی، عه قل نایگری، نهم
 بوختانه گه ورمیه یه، که به چه ره می پیغه مبه ری خودا کراوه، ئیمه که
 موسولمانین، با ورم مان وایه که خودا بی پیزی نایه نی به شانی موحه ممه دداو،
 ئابروو نامووسی خوئی و خانه واده ی و کهس و کاری له هه موو گه ردو لکه و
 نه نگێ ده پاریزی، که واته: نه مه درو یه کی ئاشکرایه، نهو درو هه لبه ستانه کوا

شایه تیان، کوا به لگه و نیشانیان، نه گهر راست ده کهن و درو ناکهن و دروژن نین، با چوار شایهت له سمر داواکهنیان راست بکه نه وه، جا مادهم شایه تیان نییه، دیاره مه بهستیان گیره شیوینی و روو خاندنی قه لای نیسلامه، وه خوا بۆ خۆی باش دمزانی که نه وانه درو ده کهن و نه وانه به دروژن له قه له م دراو. له فاضل و سایه ی خواوه بوو، به سۆزو رحمه تی بی پایانی خۆی، له دنیاو دواروژدا پاراستی، دهنه له تۆله ی نه م وتی وتیه دا، که سهرتان تی کردبوو، دهمتان تی ژمندبوو، سزایه کی گه لی گه وره چرزهی لی هه ل دهمستاندن!

به تایبه تی له گهر مه ی نه و کاته دا که نه م درو یه تان کردبوو به بنیشته خو شه ی بن ددانتان، واتان دمزانی که نه مه شتیکی سووک و ناسان و ناساییه، گه ستنی نامووسی موسو لمانان و زامارکردنی هه ست و دل و دموون و نامووسیان هه روا به دهم خو شه، به لام شتی و له یاسای خودادا به تاوانیکی گه لی گه وره دادم نری. دمبوو هه ر له یه که م جار هوه باومرتان پی نه کردایه و به دروتان به خستایه ته وه و بتانگو تبايه: خوانه کا که نیمه قسه ی و نار هوا به سمر زمانمانا بی، سو بجان هه ل لا له م درو عه نتی که یه! ده لئی شاخ و گو یی هه یه نه و منده هه لاتیکی زل و گه و ره یه، به راستی درو هه روا ده بی، بوختانی رووتی بی به لگه و نیشان و شایهت هه روا ده بی!

خودا له پرووی سۆزو میهرو جهرگسۆزییه وه ته می و ناموژتان ده کا: که جاریکی تر هه له ی و نه که نه وه، هه تا هه تایه و بپرای بپرای نه بن به کۆمه کی، بۆ به کریگیراوانی شه ی تان بۆ بلا و کردنه وه ی تۆوی نازاوه دانه وه به ناو گه لی نیسلاما، نه گهر نیوه به راستی خاوه نی ئیمان و باومری ساخن.

خودا هه می شه وهك مامۆستایه کی میهرمبانی دلسۆز گو یی له ده ورو دمرستان ده گری، به نه زاکه ت هه له تان بۆ راست ده کاته وه، یاسا و نیشانه و نایهت و حوکمی خو یتان بۆ روون ده کاته وه، چونکه خودا دانایه به حال و زانایه له کاری خو یا، دمزانی شانی به نده ی خۆی چی هه لده گری.

کەسانی کە حەزەدە کەن قاوی ناشیرین دابکەوئ و ئابەر ووی موسوئلمانان بەخوت و خوڤایی لکەدار بکەن و، بەدرۆو بەراست شەن و کەوی باسو خواسی ناشیرین بکەن، لەهەردوو جیهانا سزای سەختی خوڤیان و مردەگرن، خودا خوئی هەموو شتئ بەباشی دمرائئ، بەلام ئیوہ گەلئ شت هەیه لەخۆتانەوہ نایزانن، مەگەر کەسئ تر فیترانی بکا، قەسە پوخت و پالفتە فەرماشت ئەمەیه: لەسایە و فەزل و رحەمتی خوداوہو لەبەر خاتری بوونی پیغەمبەر (دروودی خوئی لەسر بی) لەناوتانا، لەبەر ئەمانە ئەمجارە لەم قۆرت و سەخلەتییە رزگارتان بوو، وەخودا لەوانە خوڤ بوو کە لەبەر ساویلکەیی و کەمتەر خەمی، ئەم دەرنگوباسە پیسەیان دەماو دەم دەقۆستەوہ، دەرنا کەستان لەسزای سەختی ئەم تاوانە قوتارتان نەدەبوو.

کاتئ خودای گەورە ئەم نایەتانە ناردە خواری بۆ دەربرینی پاکئ و بی تاوانی من، باوکەم ئەبو بەکرئ صدیق (دەزای خوئی لی بی) فەرمووی: بەخودا، چونکە مەستەح ئەوہی بەعائیشە کچم گوتووہ، ئیتر نابئ کە هیچ خەرچ و مەسرفیکی بۆ بکەم، بۆیە وایگوت چونکە لەو بەر مووچانە دەدا بەمەستەح، لەبەر ئەوہ کە هەم خەزمی بوو هەم هەزار بوو، تا خودای گەورە ئەمە ناردە خواریوہ: ﴿وَلَا يَأْتَلِ أُولَ الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيُغْفَرُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نور/۲۲.

واتە: باخاوەن پایە ئایینی و خاوەن مایە جیهانی ئیوہ، بەهۆی ئەم رووداوە ناخۆشەوہ لەخیرکردن و پیاوہتی کردن، دلیان سارد نەبیئەوہ، سویند خواری و شتی و نە کەن بەمەهانە بۆ ئەوہی مووچەو بەراتی خەزم و خویش و هەزاران و ئەوانە لەمە ککەوہ لەبەر رمزای خودا کۆچیان کردووہ بۆ مەدینە بچرن، لەناو خۆتان بەحەوصەئەو نەرم و نیان بن، چاوپۆشیتان هەبی، لیبووردنتان هەبی نابئ لەسەر هەموو شتئ دەست بەدەنە شیرو تیر

لهیه کتری ساوین، گهلئ شت ههیه لهسهروهه تاله لهژیرهوه شیرینه، ئیوهیی کهئهوهنده رق ئهستوور بن، نهتانهوی لهکەسی خوش ببن کهههلهیه کتان لهگهل دهکات، ئیتر بهج روویه کهوه لهخودا داوا دهکەن که لهتاوانتان خوش ببی، دهی باش باش بزانی که خودا ههم تاوانپۆشه وههم بهرهحم و میهرمبانه، کهواته ئیوهش رهفتارتان رهفتاری رهحمان بیو، دوور بن لهههنگاوهکانی شهیتان، کهپه خشه وهکردنی رق و کینه وه دهغهزو دوژمنایه تییه لهناوتان دا.

جا ئه بوبه کر (همزی خوی لئ بی) فهرمووی: بهلئ به خودا چه زده کهم که خودا له گوناهم خوش بی. ئیتر ئهو خهرجی و مهسرفهی دهیکرد بو میستهح کهراندیه وه بوی و فهرمووی: به خودا ئیتر ئهم خهرجی و مهسرفهی ههتا سهر ددهمی و ههتا ماوم قهت نایبرم.

عائیشه (همزی خوی لئ بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی لهسهر بی) بو مهسه له کهی من، پرسپاری لهزمینه بی کچی جهحشیش کرد، فهرمووی: ئهی زهینه ب! چی لی دزمانیت؟ یا چیت دیوه؟ زهینه ب (همزی خودی لئ بی) دهلی: ئهی پیغه مبه ری خودا! من به گوپی خۆم هیچی خراپم لهم نافرمته نه بیستووه، ومبه چاوی خۆم هیچی ناشیرینم لی نه دیوه، ئیتر لهخۆمه وه درۆی چی بکه م، کهواته گوئ و چاوی خۆم له درۆ بوختان و ئاگری دۆزهخ دهپاریزم! من خیر و چاکه نه بی هیچم له عائیشه نه دیوه.

عائیشه (همزی خوی لئ بی) فهرمووی: له ناو خیزانه کانی چه زره تدا (دروودی خوی لهسهر بی) ههر زمینه ب هه بوو که هاوتای من بکاو وهک من له لای پیغه مبه ر (دروودی خوی لهسهر بی) نازو خاتری هه بی و به جوانی خوی له لای چه زرهت بنازیو، شان لهشانی من بدا، به لام خوا هه قه و خودا به هوئ دینداری و له خودا ترسیی خۆیه وه پاراستی و باشی گوت و خراپی نه گوت و قسه ی هه قی کرد، به لام چه منه ی خوشکی وهک ئاگری بن کا له خۆیه وه له سهر زمینه ب شه ری به من

دەگىراو، ئاگرى ئازاۋەمكەى خۇش دەكرد، تا لەسەر حىسابى من پاىەى خوشكەكەى بەرز بکاتەو، ئەو مەبوو ئەویش تياچوو لەگەل ئەوانەدا کەتياچوون، وەدارى ھەددى بوختانى لى درا لەگەل چەند کەسىكى تردا).
تاج/۷-۶۹-۲-ش/ت. واتە: ئەم ھەرموودە پىرۋزمىە بوخارى و موسلىم و تەرمىزى گىراۋيانەتەو، (رەزاو رەھمەتى خودەمان لى ھى). (لە تاجا وا لەبەرگى ۷/ لاپەرە/۶۹ ھەرموودەى سىيەم).

۱۱۲۲- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ أَتْنِي رَجُلٌ عَلَى رَجُلٍ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ وَبَلَكَ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ مِرَارًا ثُمَّ قَالَ: مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَادِحًا أَخَاهُ لَا مَحَالَةَ فَلْيُقْلِ أَخْسَبُ فَلَانَا وَاللَّهُ حَسْبِيهِ وَلَا أَزْكِي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا أَحْسَبُهُ كَذًّا وَكَذًّا إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَلِكَ مِنْهُ (الحديث ۲۶۶۲، طرفاه في: ۶۰۶۱، ۶۱۶۲) (۱۸۳)

ئەبۇبەكرە (رەزاى خۇى لى ھى) ھەرمووى: لەلاى پىغەمبەر (درووى خۇى لەسەر ھى) باسى پياۋى كرا، پياۋىكى تىرىش وەسپى چاكى و باشىى ئەوى كىرد، پىغەمبەر (درووى خۇى لەسەر ھى) ھەرمووى: (ھاوار بۇ تۆ ئەستۆى ھاۋرپىكەتتە شكاندا) وەچەند چارى لەسەرىەك ئەو رستەپەى دووبارە كىردەو.

ئەو چار ھەرمووى: (ئەگەر كەسىكتان ھەر چارى نەبوو كەۋىستى وەسپى كەسى بكا، با جەزمى پىادا نەنى و بىخاتە خانەى بۇچوونەو بلى: وادىزانم ئەو پىاۋە واپاشە، ئەمەپىش بەمەرجى ئەو ئەو كابرەپە رىى تى بچى كەوەك ئەو دەلى وابى، نەوەك مەتھەكەى درۋى رۋوت بى، ئىتەر خودا بۇ خۇى ئاگای لەدلىەتى و بەپىى نىازى دلى پاداشى دەداتەو، بەلام بەھىچ جۆر نابى بىرپار بىداو بلى فەيسارە كەس لەلاى خودا پاكە، چۈنكە شتى و بەس خودا بۇ خۇى دەىزانى). (تاج/۹-۵۸-۲-۱۹-ش/دباسى زمانلووسى و دەمتەرى و...).

١١٢٣- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَرَضَهُ يَوْمَ أَحَدٍ وَهُوَ ابْنُ أَرْبَعِ عَشْرَةَ سَنَةً فَلَمْ يُجْزَنِي ثُمَّ عَرَضَنِي يَوْمَ الْخُنْدَقِ وَأَنَا ابْنُ خَمْسِ عَشْرَةَ سَنَةً فَأَجَازَنِي (الحديث ٢٦٦٤، طرفه في: ٤٠٩٧ (١٨٤))

ئینوعومهر (همزای خوی لی بی) فهرمووی: روژی غهزای ئوحوود چوارده سال بووم، پیغهمبهر (دروودی خوی لسمهر بی) تهماشای کردم تابزانای بهکه لکی جهنگ دیم یان نا، بهلام پاش هه لسه نگاندنم له بهر بچووکی ته مه نم به گهنندی نه کردم، وه لی روژی غهزای خهندهق پازده سال بووم، پیغهمبهر (دروودی خوی لسمهر بی) بو هه مان مه به ست ته ماشای کردم وریگهی غهزا کردنی پی دام. له تاجا ئه مه ی پتره:

نافیع - رحمه تی خوی لی بی- فهرمووی: عومهری کوپی عه بدولعه زیز - جینشین (خلیفه) بوو، جووم بو سهردانی و ئه م فهرمووده یه م بو یگی پرایه وه، جا عومهر گوتی: ئه م سهرگورشته یه راده ی جیا کردنه وه ی بچووک و گه ورمیه له یه کتری، جا بو یه نامه ی نووسی بو سهرکاره کانی: که ئه وه ی پازده سالی ته واه به شی بو دابنن و له خیر و له شهردا به پیاوی ته واه دایبنن، ئه وه ی شی ته مه نی له وه که متربی، دایبنن به ورده خیزان و له چاک و خراپا حالی حالی مناله. (تاج ١/٢٠٧-٥١. باسی مهرجه کانی نو یژ).

رافه و شیکردنه وه:

به یوهندی ئه م فهرمووده یه و فهرمووده که ی پی شی به باسه که وه، که شایه تی دانه، له م دوو رووه وه یه:

١- ته زکیه، شایه تییه، ده بی ئه و په ری دووربینی تیادا بکری.

٢- شایه تی منال دادمه زری یا نا؟

۱۱۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَرَضَ عَلَى قَوْمِ الْيَمِينِ فَأَسْرَعُوا فَأَمَرَ أَنْ يُسْهَمَ بَيْنَهُمْ فِي الْيَمِينِ أَتَيْتُهُمْ يَحْلِفُ (الحديث ۲۶۷۴) (۱۸۵).

نهبوهورهیره (همزای خوی لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لمسر بی) پیشنیاری
کرد بو ہوزی کہ لہرووداویکا سویند بخون، نہوانیش ہہموویان پہلاماریان
دا

کہسویند بخون، نہویش فہرمانی فہرموو کہ تیرو پشک بکہن لہناو خویانا،
تاکی ناوی دمرچوو نہوہ سویند بخوا. (تاج/۳/۳۱۴-ز۱۱۸).

۱۱۲۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيُحْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْنُتْ. (الحديث ۲۶۷۹، أطرافه في: ۳۸۳۶، ۶۱۰۸، ۶۶۴۶، ۶۶۴۸).

ئیبنوعومہر (همزای خوی لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لمسر بی) دہفہرمووی:
(ہہرکہسی ویستی سویند بخوا با یابہخوا سویند بخوا، یا بہغہیری خودا
سویند نہخواو بیڈہنگی لی بکا). (بروانہ: تاج/۳/۳۲۲-ز۱۲۳-باسی سویند).

پایانی (خاتمة)

ماموستای ئیبنو حہجہری عہسقہلانی لیہردا دہفہرمووی: نامہی
شایہتیہکانو نہو بابہتانہی خراونہتہ تہکیان، حہفتاوشہش فہرموودہی
بہرزہومہکراوہی واتیادا، یازدہیان بیپرشتہن، نہوانی تریان پہیوہستن،
واتہ: موصولن. دووبارہکانیان چلو ہہشت فہرموودہن، پوختہکہیان:
(۲۸-۴۸-۷۶) بیستو ہہشت فہرموودہن.

پیشہوا موسلیمیش، وەك پیشہوا بوخاری-رمزاو رحمہتی خودایان لی
بی- ھەموویانی گیراوتەو، جگە لەمانەیان:

۱- (كَانَ النَّاسُ يُؤْخَذُونَ بِالرَّحِي=۲۶۴۱ف) لەتە جریدەكەدا نییە.

۲- (فەرموودەكەى عەبدوللای كۆرى زوبەیر، ریاویەتى تایبەت بەخۆى،
ئەم ریاویەتەى لێردەدايە موسلیمیش گیراویەتەو).

۳- (مورسە لەكەى القاسم بن محمد لەبارەى حەدیثى ئیفكەو).

۴- (۱۱۲۴=۲۶۷۴ف)

۵- فەرموودەى ئیبنوعەبباس (رمزى خوايان لى بى): (يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ كَيْفَ
تَسْأَلُونَ أَهْلَ الْكِتَابِ) لەتە جریدەكەدا نییە.

ھەروا دمفەرموئ: حەفتا و سێ بیسترا و ئنریشى واتیادا، وەخوا بو
خۆى لەھەموو شتێ باشتر دەزانێ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۷- نامەى ریکەوتن (سولج) (کتاب الصلح)

۱- سەبارەت بە نیوان ریکخستن و ناوبرى کردن

۱۱۲۶- عَنْ أُمِّ كَلْثُومٍ بِنْتِ عَقْبَةَ أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لَيْسَ الْكُذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيُنْمِي خَيْرًا أَوْ يَقُولُ
خَيْرًا) (الحديث ۲۶۹۲) (۱۸۶).

ئومموکولثومی کچی عوقبە (رمزى خوى لى بى) فەرمووی: ژنەوتم لەحەزەرت
خۆى دەیفەرموو: (بەو کەسە ناگوتری درۆزن کە میانەى خەلک رێک دەخاو

قسهی باش له نیوانیاندا دینۆ و دهبا، به نیازی نیوان ریک خستنیان و نیوان خوش بوونیان، با ئه و قسانهش که له و بهینه دا دهیانکات، خووی دروستی بکات). (ریاض/١/٢١٩ز-٣١ف-٢٤٩- باسی ناو بژی کردن+ تاج/٣-٣٢١ز-١٢٢- باسی ریک که و تن (صولح) + فیهی ناسان/٢-٤٨١ز-٢١٠).

نوم گولثومی کچی عوقبه، خوشکی دایکی ئیمامی عوتمانیه (رهمزی خودایان لی بی) دایکی ناوی ئهروای کچی که ریزه، یه کیکه له موسولمانه ههره پیشینه کان له سالی ریکه و تنی حوده یبیه دا، به ته نیا به پی، له مه که وه کۆچی کرد بو مه دینه، ئه و کاته کچ بوو شووی نه کرد بوو، له مه دینه شووی کرد به زهیدی کوری حاریته، له پاش شه هید بوونی زهید شووی کرد به زوبهیری کوری عه وام، له پاش ئه و به عه بدوره حمانی کوری عه ووف، که مرد شووی کرد به عه مری کوری عاص، مانگی له لای مایه وه و فره مانی ههقی به جی هیئاو مرد. یه کیکه له و ژنه کۆچکارانه که په یمانیان له گه ل پیغه مه ردا به ستووه.

یه که فره مووده ی له سه حیحی بوخاری دا ههیه، که ئه م فره مووده یه که واین له خزمه تیدا. چه ند منالیکی بووه، زهینه ب له زوبهیری کوری عه وام، ئیبراهیم و حمید له عه بدوره حمانی کوری عه ووف - رهزاو ره حمه تی خودایان له هه موویان بی -.

١١٢٧- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ أَهْلَ قُبَاءٍ اقْتُلُوا حَتَّى تَرَامُوا بِالْحِجَارَةِ فَأَخْبَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِذَلِكَ فَقَالَ اذْهَبُوا بِنَا نُصْلِحْ بَيْنَهُمْ (الحديث ٢٦٩٣، أطرافه تقدمت في: ٣٨٥ ت= ٦٨٤ ف) (١٨٧).

سه هلی کوری سه عد (رهمزی خووی لی بی) فره مووی: جارئ خه لکی قوباء له ناو خویان بوو به شهریان، هه تا گه یشته شه ره به رد، که نه مه یان عه رزی

پیغمبر (درودى خوى لىسر بن) كرد، فہرمووى: (با بروین بو لایان ناشتیاں

بکہینہ وہو نیوانیان ریک بخہینہ وہ). (ریاض ۱/۲۲۱/ز ۳۱).

۱۱۲۸- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ اعْتَمَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي ذِي الْقَعْدَةِ فَأَبَى أَهْلُ مَكَّةَ أَنْ يَدْعُوهُ يَدْخُلُ مَكَّةَ حَتَّى قَاضَاهُمْ عَلَى أَنْ يُقِيمَ بِهَا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَلَمَّا كَتَبُوا الْكِتَابَ كَتَبُوا هَذَا مَا قَاضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَقَالُوا: لَا نُقَرُّ بِهَا فَلَوْ نَعْلَمُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ مَا مَنَعْنَاكَ لَكِنْ أَتَى مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: (أَنَا رَسُولُ اللَّهِ وَأَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) ثُمَّ قَالَ: (لِعَلِّي أَمُحُ رَسُولُ اللَّهِ) قَالَ: لَا وَاللَّهِ لَا أَمُحُوكَ أَبَدًا فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْكِتَابَ فَكَتَبَ: هَذَا مَا قَاضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ لَا يَدْخُلُ مَكَّةَ سِلَاحَ إِلَّا فِي الْقِرَابِ وَأَنْ لَا يَخْرُجَ مِنْ أَهْلِهَا بِأَحَدٍ إِنْ أَرَادَ أَنْ يَتَّبِعَهُ وَأَنْ لَا يَمْنَعَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِهِ أَرَادَ أَنْ يُقِيمَ بِهَا).

فَلَمَّا دَخَلَهَا وَمَضَى الْأَجَلَ أَتَوْا عَلِيًّا فَقَالُوا قُلْ لِصَاحِبِكَ أَخْرُجْ عَنَّا فَقَدْ مَضَى الْأَجَلَ فَخَرَجَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَتَبِعَتْهُمْ ابْنَةُ حَمْزَةَ يَا عَمَّ يَا عَمَّ فَتَنَاطَلَهَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَأَخَذَ بِيَدِهَا وَقَالَ لِفَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ ذُوْنِكَ ابْنَةُ عَمِّكَ اخْمِلِيهَا فَاخْتَصَمَ فِيهَا عَلِيُّ وَزَيْدٌ وَجَعْفَرٌ فَقَالَ عَلِيُّ: أَنَا أَحَقُّ بِهَا وَهِيَ ابْنَةُ عَمِّي وَقَالَ جَعْفَرٌ: ابْنَةُ عَمِّي وَخَالَتُهَا تَحْتِي وَقَالَ زَيْدٌ: ابْنَةُ أَخِي فَقَضَى بِهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لِخَالَتِهَا وَقَالَ: (الْخَالَةُ بِمَنْزِلَةِ الْأُمِّ) وَقَالَ لِعَلِّي: (أَأْتِ مِنِّي وَأَنَا مِنْكَ) وَقَالَ لَجَعْفَرٍ: (أَشْبَهْتَ خَلْقِي وَخُلُقِي) وَقَالَ لَزَيْدٍ: (أَأْتِ أَخُوْنَا وَمَوْلَانَا) (الحديث ۲۶۹۹) (۱۸۸).

بہرائی کوری عازیب (درودى خوى لىسر بن) فہرمووى: سالى ریکہوتنى حودہیبیہ، کہ ناموسولمانہکان ریگہی پیغمبرو یارانیاں نہدا کہ بچن بو عہمرہ، نہوہ بوو پیغمبرو ہاورپیکانی لہمانگی ناوجہژنانا، لہ مہدینہوہ

که وتنه پښتو بڼه مه که بڼه عه مره کردن. به لام له نه نجاما خه لکی مه که له گهل پښه مبهردا (دروودی خوی لسمر به) له حوده ییبه، که ناوی بیریکه له مه که وه قوناعی دووره، ریکه وتن له سر نه وه که پښه مبهردا (دروودی خوی لسمر به) و هاوړیکانی نه مسال که سالی شه شی کڅچیه عه مره نه که ن و بگه پښه وه بڼه مه دینه و سالی ناپینده بڼه وه بڼه عه مره بڼه مه که، له وی سی رڅر بڼه نه وه.

جا کاتی په یمانه که یان نووسی پښه مبهردا (دروودی خوی لسمر به) به نیمای عه لی (همزی خوی لی به) فهرموو: مهرجه که له نیوانمانا له سر نه م شیوه به بنووسه: به ناوی په زدانی به خشنده میهره بان، نه مه نه و ریکه وتن نامه به که موحه مبهردی پښه مبهردی خودا ریک که وتوو له سهری.... ناموسو لمانه کان کوتیان: شتی و ناسه لنین چونکه نه گهر نیمه بزانی که تڼ پښه مبهردی خودا یت نیسلام ده بین و په پره ویت ده که یان، نه وه کوو قه ده غه مان ده کردی له عه مره. که واته شتی و نابی، به لام بنووسه: موحه مبهردی کوری عه بدوللا تڼ له لای نیمه موحه مبهردی کوری عه بدوللا ی وبه س. پښه مبهردا (دروودی خوی لسمر به) فهرمووی: (من پښه مبهردی خودا شم و موحه مبهردی کوری عه بدوللا شم).

نه و جا پښه مبهردا (دروودی خوی لسمر به) به عه لی فهرموو: (وشه ی پښه مبهردی خودا بکوژینه وه له شوینی نه وه وشه ی (کوری عه بدوللا بنووسه) عه لی فهرمووی: نا، به خودا هه رگیز شتی و ناکه م و تڼ ناسر په وه، جا پښه مبهردا (دروودی خوی لسمر به) به عه لی فهرموو: جیگه که یم پښه مبهردی بده من خوم ده یکوژینه وه، نه ویش پښه نیشان دا، جا پښه مبهردا (دروودی خوی لسمر به) نامه که ی و مرگرتو (پښه مبهردی خوی) کوژانده وه، نه و جا فهرمانی به عه لی فهرموو: نووسی: (نه مه نه وه به که موحه مبهردی کوری عه بدوللا له گهل قورمیشدا له سهری ریکه وتون: له سالی ناپینده دا که موحه مبهردی هاوه نه که نای دینه وه بڼه عه مره، ده بی که دینه ناو مه که وه چه که کانیا ن له کیلانا بی له ناو هه بگه دا، وه هر که سیکیش له خه لکی مه که ویستی شوینی بکه وی نابی

بیبات، وههر که سیکیش له شوینکه وتوانی موحه مهه د ویستیان له مه کهه
به مینه وه نابی ریگهی نه وهی لی بگری).

جا له سالی نایینه دا به پیی بهنده گانی نه م ریکه وتنه له مانگی
ناوجه ژنانا پیغه مبهرو هاوه لانی هاتنه وه عه مره یان به جی هیناو سی رۆژ
له ناو مه کهه دا مانه وه. له سه ری رۆژی سییه م دا خه لکه که به عه لیان گوت:
به پیی مهرجه که هاوړیکه ت نه مړۆ دواو ژیه تی، دهی پیی بلی بابروا،
عه لیش پیی گوت، نه ویش فهرمووی: (به لئ باشه!) نه و جا پیغه مبهرو (دروودی خوی
له سر به) خوی و سوپاکهی له شار دهرچوون و بهرو مه دینه گه پانه وه.

کچه کهی حه مزهی مامی پیغه مبه ریش که له غه زای ئو خوددا شه هید
بوو، به مامه مامه دوايانکه وت، عه لیش په لاماری داو دهستی گرت و دایه
دهست فاطیمهی هاوسه ری، پیی گوت: کچی مامه ت بگروه هه لی بگروه.

جا عه لی و زهیدو جه عفر له سر نه م کچه کههی کامیانه، بوو به کیشه و
به رمیان، عه لی دهیگوت: کچی مامه و به من له پیشتره، جه عفریش دهیگوت:
کچی مامه ی منیشه و پووریسی ژمه، خوشکی دایکی خیزانی منه، زهیدیش
فهرمووی: هی منه چونکه باوکی به پیی به یاننامهی برایه تی
به ستن، پیغه مبهرو (دروودی خوی له سر به) کردوویه تی به برای من، که واته نه م
کچۆله یه برازای منه و هی خۆمه.

پیغه مبهرو (دروودی خوی له سر به) برپاری دا که بهر پووره کهی ده که وئ و شهرع
دهیدا به و، و مفرمووی: (پور له جیگهی دایکه) و مبه عه لی فهرموو: (تۆ
له منی و من له تۆم) به جه عفریشی فهرموو: (تۆ هه م له شیوه داو هه م
له رفعتاری به رزدا له خۆم ده که یت). و مبه زهیدیشی فهرموو: (تۆ هه م
برامانی و هه م دۆستی ئازادکرا ومانی!). (تاج/۸/۱۸۱-ز ۷۶. باسی
ریکه وتن+تاج/۵/۱۰۵-ز ۱۸).

١١٢٩- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْمُنْبَرِ وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ إِلَى جَنْبِهِ وَهُوَ يَقْبَلُ عَلَى النَّاسِ مَرَّةً وَعَلَيْهِ أُخْرَى وَيَقُولُ: (إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُصْلِحَ بِهِ بَيْنَ فِتْنَتَيْنِ عَظِيمَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ) (الحديث ٢٧٠٤) (١٨٩).

ئەبوبەكرە (پەزەي خۆی لێ بێ) فەرمووی: لەسەر دوانگە، پێغەمبەرم بەچاوی خۆم بینی هەسەنی کۆری عەلی، کچەزای خۆی لەتەنیشتیەوه بوو، جارێ سەیری خەڵکەکە ی دەکردو جارێ سەیری هەسەن، لەم حالەدا لێم ژنەوت دەیفەرموو: (ئەم کۆرە ی من سەپیدە، واتە سەرگەورەو سەرورە، ئومیدە لەکاتیکی زۆر ناسک و هەستیاردە خۆدای گەورە بیکات بەمایە ی رەحمەت بۆ ئۆمەتەم، و لەنیوانی دوو کۆمەڵە ی لەناوخۆیاندا ناکۆکی، لەموسوڵمانان پێ رێک بچا، کە لەبارو دۆخی جەنگ و هەرادا دەبن). لە گێرپانەو مەیه کی تاجا، کە دەبێ بە هۆی ئەم گێرپانەو مە ی ئێرە، ناوایە: (ئەم کۆرە ی من لەسەردارو سەرورە، کە سەر دەستی ئەم دا، خودا ناوێژی دوو کۆمەڵە ی گەورە لە موسوڵمانان دەکاو، نیوانی تێکچوو یان رێک دەخاتەوه).

پاڵەو روونکردنەوه:

وەک دەزانرێ لەپاش شەهید بوونی ئیمامی عوتمان، دەوڵەتی ئیسلام بوو بەدوو بەشەوه، موعاوییە لەشام و عەلی لەحیجازو عێراق، وەجەندی ن شەری گەورە گەورە لەنیوانیاندا رووی دا، هەتا بەکوشتنی ئیمامی عەلی (پەزەي خۆی لێ بێ) ئیمامی هەسەن لەجیگە ی دانیشت و بوو بەجینشین، بەلام شەرو شۆرو ئاژاوه هەر بەردوومام بوو، سەرەنجام ئیمامی هەسەن لەگەڵ موعاوییەدا رێک کەوتو وازی لەجینشین هێنا، بۆ بەرزەو مەندی یەکیتی موسوڵمانان. و مەفرمووی: من بەگوێی خۆم ئەم فەرموودەیه ی پێغەمبەرم لەئەبوبەكرەوه

بیستووه، ئیستاوا به کردهوه پیادهی دهکهم، وه کردی، وه بۆ ماومیهکی زۆر دمه‌له‌تی ئیسلام یه‌کی گرته‌وه‌ا.

ئهمه‌ش پوخته‌ی ئهم باسه‌یه بۆ که‌سی خۆی بێ به‌هره نابێ: (له‌مانگی رهمه‌زانی سالی چلو یه‌کی کۆچیدا، ئیمامی عه‌لی به‌ده‌ستی عه‌بدوره‌حمانی کوری مولجه‌می مورادی، شه‌هید کرا، له‌همان مانگو ههمان سالا ئیمامی حه‌سه‌ن له‌شوینی باوکی بوو به‌جینشین، له‌پاش وتو وێژیکی دوورو درێژ، له‌نیوانی هه‌ردوو لادا، له‌پاش شه‌ش مانگ ئیمامی حه‌سه‌ن ده‌ستی له‌جینشینی هه‌لگرتو ته‌سلیمی به‌موعاویه کرد).

۱۱۳۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَقُولُ سَمِعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَوْتَ خُصُوفٍ بِالْبَابِ عَالِيَةِ أَصْوَاتُهُمَا وَإِذَا أَحَدُهُمَا يَسْتَوْضِعُ الْآخَرَ وَيَسْتَرْفِقُهُ فِي شَيْءٍ وَهُوَ يَقُولُ: وَاللَّهِ لَا أَفْعَلُ فَخَرَجَ عَلَيْهِمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (أَيْنَ الْمُتَأَلِّي عَلَى اللَّهِ لَا يَفْعَلُ الْمَعْرُوفُ؟) فَقَالَ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَهُ أَيُّ ذَلِكَ أَحَبُّ) الْحَدِيثُ (۲۷۰۵) (۱۹۰).

عائیشه (پرمزای خودای لێ بێ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بێ) گوێی له‌قه‌ره‌قه‌ری بۆو له‌پشت دمرگا که‌وه‌ هاوداواکان کردبوویان به‌هه‌راو زه‌نا، قه‌رزاره‌که‌ داوای له‌خاوه‌ن قه‌رزمه‌که‌ ده‌کرد، که‌ دلی به‌حالی بسووتی وه‌ هه‌نی له‌قه‌رزه‌که‌ی سه‌ری بۆ دابشکێنی، ئه‌ویش ده‌یگوت: به‌خودا نایکه‌م، هه‌ز مه‌تیش (دروودی خوای له‌سه‌ر بێ) دمرچوو بۆ لایان و فه‌رمووی: ئه‌وه‌ کێیه‌ به‌خودا سویند ده‌خواو ده‌یکا به‌بیانوو بۆ ئه‌وه‌ی که‌ چاکه‌ نه‌کا؟ خاوه‌ن قه‌رزه‌که‌ش گوتی: ئه‌وه‌ منم ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! که‌واته‌ هاوڕێکه‌م چۆن هه‌ز ده‌کا با وابێ و چه‌نده‌م له‌قه‌رزمه‌که‌م ده‌داته‌وه‌ که‌یفی خۆیه‌تی. (ریاض/۱/۲۱۹-ف-۲۵۰-ز-۳۱- باسی ناو بژی کردن و نیوان ریکخستن-ش).

پایانی

ماموستای ئیبنو حه جهری عه سقه لانی (ره حجتی خودی لئ بئ) له م پایانه دا دمفه رموی: نامه ی ریکه وتن (صولح) سی و یه ک فه رمووده ی واتیادا، نۆزده یان بیپرشته ن، واته: ته علیقن، نهوانی تریان په یوه ستن، واته: مه وصولن، پوخته که یان (۱۲=۱۹-۳۱) دوازدن موسلیمیش هه موویانی گیراوه ته وه نه م سیانه نه بی:

۱- (۱۱۲۹ ات= ۲۷۰۴ ف).

۲- فه رمووده بیپرشته که ی عه وفی کورپی مالیک: (ثم تكون هدنة بینکم و بین بنی الأصغر). وا له پیش ژماره: ۲۷۰۰ ف.

۳- فه رمووده بیپرشته که ی میسومر: (لقد رأیتنا یوم ابی جندل) وا له دوا بیپرشته که ی عه وفی کورپی مالیکه وه.

سی بیستراو - اثر- ی هاوه لآن و کهسانی پاش نهوانیشی واتیادا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۸- نامه ی مهرجه کان (کتابُ الشُّرُوط)

۱۱۳۱- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحَقُّ الشُّرُوطِ أَنْ تُوفُوا بِهِ مَا اسْتَخْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ (الحديث ۲۷۲۱، طرفه فی: ۵۱۵۱) (۱۹۱).

عوقبه ی کورپی عامیر (ره زی خوی لئ بئ) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ بئ) دمفه رموی: (ره ووترین مهرجی که شایه نی نه وه بی جی به جی بکه ن، نه و مهرجانه ن که ژنانتان له خۆتان پێیان هه لال کردووه، وه ک مارمیی و شتی وا).

راقه و شیکردنه وه:

مه به سستی سه ره کی لهه جوړه مهرجه ته نیا نه وه مهرجه ره وایانه یه که به یوه مندی یان به ژنمار مېرینه وه هه یه وه به س.

مهرجی که شه رعی نه بی پووجه

۱۱۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَكْهَمَا قَالَا إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَعْرَابِ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَشُدُّكَ اللَّهُ إِلَّا قَصَيْتَ لِي بَكْتَابِ اللَّهِ فَقَالَ الْخَصْمُ الْآخَرُ وَهُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ نَعَمْ فَأَقْضِ بَيْنَنَا بِكِتَابِ اللَّهِ وَأَذِّنْ لِي فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (قُلْ) قَالَ: إِنَّ ابْنِي كَانَ عَسِيفًا عَلَى هَذَا فَزَكَيْ بِامْرَأَتِهِ وَإِنِّي أَخْبَرْتُ أَنَّ عَلَى ابْنِي الرَّجْمَ فَأَقْضَيْتُ مِنْهُ بِمِائَةِ شَاةٍ وَوَلِيدَةٍ فَسَأَلْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ فَأَخْبَرُونِي: أَلَمَّا عَلَى ابْنِي جُلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِيبُ عَامٍ وَأَنَّ عَلَى امْرَأَةٍ هَذَا الرَّجْمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا قُضِيَ بَيْنَكُمَا بِكِتَابِ اللَّهِ الْوَلِيدَةُ وَالْعَنَمُ رَدٌّ وَعَلَى ابْنِكَ جُلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِيبُ عَامٍ اغْدَا يَا أُنَيْسُ إِلَى امْرَأَةٍ هَذَا فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَارْجُمُهَا) قَالَ: فَقَدَا عَلَيْهَا فَاعْتَرَفَتْ فَأَمَرَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرُجِمَتْ (الحديث ۲۷۲۴، أطرافه في: ۲۶۹۵، ۲۷۲۴، ۶۶۳۳، ۶۸۲۷، ۶۸۳۳، ۶۸۳۵، ۶۸۴۲، ۶۸۹۵، ۷۱۹۳، ۷۲۵۸، ۷۲۶۰، ۷۲۷۸). (الحديث ۲۷۲۵، + أطرافه في: ۲۶۴۹، ۲۶۹۶، ۲۷۲۵، ۶۶۳۴، ۶۸۲۸، ۶۸۳۱، ۶۸۳۶، ۶۸۴۳، ۶۸۶۰، ۷۱۹۴، ۷۲۵۹، ۷۲۷۹).

نه بهوهر مېروم زهیدی کوری خالیدی جوهه نی (همزی خوهران لږ بی) فهرموویان: بیاوړکی دهشته کی هاته خزمهت چه زرمته و عهرزی کرد: قوربان! نهی رموانه کراوی خودا! توبیت و خودا نه گهر به پیی نامه ی خودا، بریارم بو نه دهی! هاوداوا که یشی که وادیار بوو لهو زرنکتر بوو گوتی: به لږ باشه، به پیی

نامه‌ی خودا حوکم بکه له‌نیوانمانا و دادگاییمان بۆ بکه، و م‌پ‌گه‌یشم بده تamen له‌پ‌یشا قسه بکه‌م.

پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ریش (دروودی خوی ل‌س‌م‌ر ب‌ن) ر‌ی‌گه‌ی پ‌ی داو ف‌ه‌رمووی: (ئاده‌ی ب‌ل‌ی) گو‌تی: کو‌ر‌پ‌کی من له‌لای ئەمه ر‌ه‌نج‌ب‌ه‌ر بوو، ژنه‌که‌ی خراپ کردوو، داو‌ی‌ن‌پ‌یسی له‌گه‌ل دا کردوو، به‌منیان گو‌ت: گوايه کو‌ر‌ه‌که‌م ده‌بی به‌رده‌باران ب‌ک‌ری تاده‌مری، جا من له‌تۆ‌له‌ی کو‌ر‌ه‌که‌ما سه‌د سه‌ر مه‌رم پ‌ی دا له‌گه‌ل که‌ن‌یز‌یکا، له‌پاشا کات‌ی له‌زانایانی شه‌رع‌م پ‌رسی، ف‌ه‌رموویان: که کو‌ر‌ه‌که‌ی من سه‌د داری ح‌ه‌دد‌ی ل‌ی ده‌دری و سالی دوور ده‌خ‌ری‌ته‌وه، و م‌ژنه‌که‌ی ئەم‌یش به‌رده‌باران ده‌ک‌ری.

پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر (دروودی خوی ل‌س‌م‌ر ب‌ن) ف‌ه‌رمووی: (به‌و که‌سه‌ی گیانی منی واله‌ده‌سا، به‌پ‌ی ف‌ه‌رمانی نامه‌ی خودا ب‌ر‌پ‌ارده‌دم له نیوانتانان، که‌ن‌یزه‌ک و سه‌د مه‌ره‌که ده‌دری‌ته‌وه به‌تۆ، کو‌ر‌ه‌که‌ت سه‌د داری ح‌ه‌دد‌ی ل‌ی ده‌دری و سالی دوور ده‌خ‌ری‌ته‌وه و ره‌ه‌نده ده‌ک‌ری. ئە‌ی ئونه‌یس! تۆ‌یش هه‌ل‌سه ب‌رۆ بۆ لای ژنه‌که‌ی ئەمه ئەگه‌ر هاتوو چوو ز‌ی‌ری و دان‌ی به‌ئ‌یشه‌که‌دا نا، ئە‌وا به‌رده بارانی بکه. جا که ئونه‌یس چوو بۆ لای، ژنه‌که پ‌ی ل‌ی نا، پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ریش (دروودی خوی ل‌س‌م‌ر ب‌ن) ف‌ه‌رمانی دا، سه‌نگه ساریان کرد). (تاج/٣/٢٣٨-ف-٤-ز-٩٢-باسی تۆ‌له‌ی شه‌روال‌پ‌یسی).

١١٣٣- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ لَمَّا فَدَعَ أَهْلُ خَيْبَرَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ قَامَ عُمَرُ خَطِيبًا فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ عَامِلَ يَهُودَ خَيْبَرَ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَقَالَ: (نُقِرُّكُمْ مَا أَقْرَكُمُ اللَّهُ) وَإِنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ خَرَجَ إِلَى مَالِهِ هُنَاكَ فَعُدِّي عَلَيْهِ مِنَ اللَّيْلِ فَفَدَعْتُ يَدَاهُ وَرَجُلَاهُ وَلَيْسَ لَنَا هُنَاكَ عَدُوٌّ غَيْرُهُمْ هُمْ عَدُوْنَا وَتُهَمَّتْنَا وَقَدْ رَأَيْتُ إِجْلَاءَهُمْ فَلَمَّا أَجْمَعَ عُمَرُ عَلَى ذَلِكَ أَتَاهُ أَحَدُ بَنِي أَبِي الْحَقِيقِ فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَتُخْرِجُنَا وَقَدْ أَقْرَأَ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعَامَلَنَا عَلَى الْأَمْوَالِ وَشَرَطَ ذَلِكَ لَنَا؟ فَقَالَ عُمَرُ: أَطْنَنْتِ أَلِّي نَسِيتُ قَوْلَ

رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (كَيْفَ بِكَ إِذَا أُخْرِجْتَ مِنْ خَيْرَ تَعْدُو بِكَ قُلُوبُكَ لَيْلَةً بَعْدَ لَيْلَةٍ) فَقَالَ: كَأَنْتَ هَذِهِ هُزَيْلَةً مِنْ أَبِي الْقَاسِمِ. قَالَ: كَذَبْتَ يَا عَدُوَّ اللَّهِ فَأَجْلَاهُمْ عُمَرُ وَأَعْطَاهُمْ قِيمَةَ مَا كَانَ لَهُمْ مِنَ الثَّمَرِ مَالًا وَإِبِلًا وَعَرُوضًا مِنْ أَقْتَابٍ وَحِبَالٍ وَغَيْرِ ذَلِكَ) (الحديث ۲۷۳۰) (۱۹۲).

نېبنوعومەر (پرمزی خوی لى بى) فەرمووی: کاتى خەلکى خەیبەر عەبدوللای کورپى عومەریان گۆد کرد، عومەر هەتسایەو و تارىکی دا، فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بى) جوولەکەکانى خەیبەرى کردبوو بە جوتیارى سەر سامان و باخ و زەوى و زارەکانیان، کەبە نیوڤى بەرھەمیان بهینن، وەك لە فەرموودەكەى ژمارە: (۱۰۲۵=ت=۲۳۲۸ ف داو، لەژمارە: ۱۰۲۹=ت=۲۳۳۸ ف) دا رابوو. عومەر لە وتارەكەى دا ئەو مەرجەى روونکردووە کە پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بى) کاتى خۆى بۆ ئەم مەسەلەى مانەوێ جوولەکەکان لەخەیبەرى دانابوو، کە ئەم مەرجەى پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بى) پێى فەرموون: (تەنیا ئەوەندە مۆلەتتان دەدەین، کەبە نیوڤى ئەم زەوى و زارانە بەرھەم بهینن، کەخوا مۆلەتتان بدا) وەك لەژمارە: (۱۰۲۹=ت=۲۳۳۸) دا روونکراوەتەو.

ئەوجا عومەر (پرمزی خوی لى بى) فەرمووی: عەبدوللای کورپى عومەرىش چوووە بۆ خەیبەر، بۆ سەر مالى خۆى و بەشەو دەستدریژیان لى کردوو، وەهەردوو دەست و هەردوو قاچى گۆج کراون، وەلەوان زیاتر لەوێ دوژمن گومان نابەم، هەر ئەوان دوژمنى ئیمەن و جیگەى گومانى ئیمەن!

وہ من وابہباش دزمانم کہ کاتى ئەوہ ہاتووہ کہ خەیبەر بەم جوولەکانە چۆل بکەم، جا عومەر (پرمزی خوی لى بى) کاتى برپارى کۆتایى ئەوہى دا، یەکیک لە کورەکانى ئەبولحەقیق ہات بۆلای پێشەوا عومەر، گوتى: ئەى فەرمانرەوای

موسولمانان! چۆن شتی وا دهکە؟ خو ئیمه کاتی خوئی موحه ممه د خوئی دایناوین، وه کردوینی به سه رکاری باخ و رهزو سامانه کانمان، وه نه و مهرجهی بۆ داناوین که له جیگه ی خو مان بمینینه وه. عومه ریش فهرمووی: له تو وایه من مهرجنامه کهم له یاد نه ماوه، به تایبه تی نه و فهرمایشته ی پیغه مبه ر (درووی خوئی لسه ر بئ) که به ئیوه ی کو ره کانی نه بول حوقه یقی فهرموو، که خو تان به سه روکی جوله که کان دهمان: (ده بی ت حالت چۆن بی ت نه و کاته ی که له خه یبه ر وه دمه رده نری ت، که وشتره پشو و دریزه کانت شه وانی دوورو دریز دوورت ده خه نه وه له ولاتی حیجازو له ولاتی دورگه ی عه رب) ، کو ره که ی نه بول حه قیقیش گو تی: نه وه نه بول قاسم به گالته ی بوو! عومه ر فهرمووی: درو ت کرد نه ی دوژمنی خودا! جا عومه ر پی پی چۆل کردن، وه نرخ ی نه و به رو بوومه ی نه و ساله که ده یان که وت دای پپیان، وه قه بلان دی به وشتر و که لو په ل و کو پانی وشتر و گوریسو شتی واو دای پپیان.

باسی مهرج له غه زادا و

ریکه وتن له گه ل دوژمن و دهسته ی جهنگ دا

١١٣٤- عَنْ الْمُسَوَّرِ بْنِ مَخْرَمَةَ وَمَرْوَانَ رَحِمَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى يُصَدِّقُ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا حَدِيثَ صَاحِبِهِ قَالَا: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زَمَنَ الْحُدَيْيَةِ حَتَّى إِذَا كَانُوا بِبَعْضِ الطَّرِيقِ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنَّ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ بِالْعَمِيمِ فِي خَيْلٍ لِقُرَيْشٍ طَلِيعَةٌ فَخُذُوا ذَاتَ الْيَمِينِ) فَوَاللَّهِ مَا شَعَرَ بِهِمْ خَالِدٌ حَتَّى إِذَا هُمْ بِقَتْرَةِ الْجَنَشِ فَاطْلُقَ يَرْكُضُ نَذِيرًا لِقُرَيْشٍ وَسَارَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى إِذَا كَانَ بِالثَّنِيَةِ الَّتِي يُهَيِّطُ عَلَيْهِمْ مِنْهَا بَرَكْتَ بِهِ رَاحِلَتُهُ فَقَالَ النَّاسُ: حَلْ حَلْ فَالْحَتَّ فَقَالُوا: خَلَّاتِ الْقَصَوَاءُ خَلَّاتِ الْقَصَوَاءُ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَا خَلَّاتِ الْقَصَوَاءُ وَمَا ذَاكَ لَهَا بِخُلُقٍ وَلَكِنْ حَبَسَهَا حَابِسُ الْفِيلِ)

ثُمَّ قَالَ: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَسْأَلُونِي خُطَّةً يُعْظَمُونَ فِيهَا حُرْمَاتِ اللَّهِ إِلَّا أُعْطِيَتْهُمْ إِيَّاهَا) ثُمَّ زَجَرَهَا فَوَكَّبَتْ قَالَ: فَعَدَلَ عَنْهُمْ حَتَّى نَزَلَ بِأَفْصَى الْخُدْيِيَّةِ عَلَى تَمَدٍّ قَلِيلٍ الْمَاءِ يَتَبَرَّضُهُ النَّاسُ تَبَرُّضًا فَلَمْ يُلَبِّثْهُ النَّاسُ حَتَّى نَزَحُوهُ وَشَكِيَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْعَطَشُ فَانْتَزَعَ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِهِ ثُمَّ أَمَرَهُمْ أَنْ يَجْعَلُوهُ فِيهِ فَوَاللَّهِ مَا زَالَ يَحِيشُ لَهُمْ بِالرَّيِّ حَتَّى صَدَرُوا عَنْهُ.

فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ جَاءَ بُدَيْلُ بْنُ وَرْقَاءَ الْخُزَاعِيُّ فِي نَفَرٍ مِنْ قَوْمِهِ مِنْ خُزَاعَةَ وَكَانُوا عِيَّةً نَصَحَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَهْلِ تِهَامَةَ فَقَالَ إِنِّي تَرَكْتُ كَعْبَ بْنَ لُؤَيٍّ وَعَامِرَ بْنَ لُؤَيٍّ نَزَلُوا أَعْدَادَ مِيَاهِ الْخُدْيِيَّةِ وَمَعَهُمُ الْعُودُ الْمَطَافِيلُ وَهُمْ مُقَاتِلُوكَ وَصَادُوكَ عَنِ الْبَيْتِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنَّا لَمْ نَجِئْ لِقِتَالِ أَحَدٍ وَلَكِنَّا جِئْنَا مُعْتَمِرِينَ وَإِنَّا قُرَيْشًا قَدْ نَهَكْنَهُمُ الْحَرْبُ وَأَضْرَبَتْ بِهِمْ فَإِنْ شَاءُوا مَادَدْتَهُمْ مُدَّةً وَيُخْلَوْا بَيْنِي وَبَيْنَ النَّاسِ فَإِنْ أَظْهَرَ فَإِنْ شَاءُوا أَنْ يَدْخُلُوا فِيمَا دَخَلَ فِيهِ النَّاسُ فَعَلُوا وَإِلَّا فَقَدْ جَمُّوا وَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا قَاتِلَنَّهُمْ عَلَى أَمْرِي هَذَا حَتَّى تَنْفَرَدَ سَالِفَتِي وَلَيَنْفِذَنَّ اللَّهُ أَمْرَهُ.

فَقَالَ بُدَيْلٌ: سَأُبَلِّغُهُمْ مَا تَقُولُ قَالَ: فَانْطَلَقَ حَتَّى أَتَى قُرَيْشًا قَالَ إِنَّا قَدْ جِئْنَاكُمْ مِنْ هَذَا الرَّجُلِ وَسَمِعْنَاهُ يَقُولُ قَوْلًا فَإِنْ شِئْتُمْ أَنْ نَعْرِضَهُ عَلَيْكُمْ فَعَلْنَا فَقَالَ سَفَهَاؤُهُمْ: لَا حَاجَةَ لَنَا أَنْ نُخْبِرَكَ عَنْهُ بِشَيْءٍ وَقَالَ ذُوو الرَّاْيِ مِنْهُمْ: هَاتِ مَا سَمِعْتَهُ يَقُولُ قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ كَذَا وَكَذَا فَحَدَّثَهُمْ بِمَا قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَامَ غُرُوةَ بْنِ مَسْعُودٍ فَقَالَ: أَيُّ قَوْمٍ أَلَسْتُمْ بِالْوَالِدِ؟ قَالُوا: بَلَى قَالَ: أَوَلَسْتُ بِالْوَلَدِ؟ قَالُوا: بَلَى قَالَ: فَهَلْ تَتَّهِمُونِي؟ قَالُوا: لَا قَالَ: أَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنِّي اسْتَفْتَرْتُ أَهْلَ عُكَازٍ فَلَمَّا بَلَّغُوا عَلَيَّ جِئْتُكُمْ بِأَهْلِي وَوَلَدِي وَمَنْ أَطَاعَنِي؟ قَالُوا: بَلَى قَالَ: فَإِنَّ هَذَا قَدْ عَرَضَ لَكُمْ خُطَّةٌ رُشِدٍ أَقْبَلُوهَا وَدَعُونِي آتِيَهُ قَالُوا: ائْتِيهِ.

فَاتَّاهُ فَجَعَلَ يُكَلِّمُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَحْوًا مِنْ قَوْلِهِ لِبُدَيْلٍ فَقَالَ غُرُوةُ عِنْدَ ذَلِكَ أَيُّ مُحَمَّدٍ أَرَأَيْتَ إِنْ اسْتَأْصَلَتْ

أَمَرَ قَوْمَكَ هَلْ سَمِعْتَ بِأَحَدٍ مِنَ الْعَرَبِ اجْتَاَحَ أَهْلَهُ قَبْلَكَ وَإِنْ تَكُنِ الْأُخْرَى فَبِإِنِّي
وَاللَّهِ لَأَرَى وَجُوهَهَا وَإِنِّي لَأَرَى أَوْشَابًا مِنَ النَّاسِ خَلِيقًا أَنْ يَفِرُّوا وَيَدْعُوكَ فَقَالَ لَهُ
أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ: امْصُصْ بِيْظِرِ اللَّاتِ أَنْحُنْ نَفِرْ عَنْهُ وَنَدْعُهُ؟ فَقَالَ: مَنْ ذَا؟ قَالُوا:
أَبُو بَكْرٍ قَالَ: أَمَّا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ لَا يَدٌ كَانَتْ لَكَ عِنْدِي لَمْ أَجْزِكَ بِهَا
لَأَجَبْتُكَ قَالَ: وَجَعَلَ يُكَلِّمُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَكَلَّمَا تَكَلَّمَا أَخَذَ بِلِحْيَتِهِ
وَالْمُغِيرَةَ بِنُ شُعْبَةَ قَائِمَةً عَلَى رَأْسِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعَهُ السَّيْفُ وَعَلَيْهِ
الْمُغْفَرُ فَكَلَّمَا أَهْوَى غُرُورُهُ بِيَدِهِ إِلَى لِحْيَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ضَرَبَ يَدَهُ
بِنَعْلِ السَّيْفِ وَقَالَ لَهُ: آخِرُ يَدِكَ عَنْ لِحْيَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرَفَعَ
غُرُورُهُ رَأْسَهُ فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: الْمُغِيرَةُ بِنُ شُعْبَةَ فَقَالَ: أَيُّ غَدْرٍ أَلَسْتُ أَسْعَى فِي
غَدْرَتِكَ؟

وَكَانَ الْمُغِيرَةُ صَحْبَ قَوْمًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَقَتَلَهُمْ وَأَخَذَ أَمْوَالَهُمْ ثُمَّ جَاءَ فَأَسْلَمَ
فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَمَّا الْإِسْلَامُ فَأَقْبَلُ وَأَمَّا الْأَمَالُ فَلَسْتُ مِنْهُ فِي
شَيْءٍ) ثُمَّ إِنَّ غُرُورَهُ جَعَلَ يَرْمُقُ أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِعَيْنَيْهِ قَالَ:
قَوْلَ اللَّهِ مَا تَنْخَمُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نُخَامَةً إِلَّا وَقَعَتْ فِي كَفِّ رَجُلٍ
مِنْهُمْ فَذَلِكَ بِهَا وَجْهَهُ وَجِلْدُهُ وَإِذَا أَمَرَهُمْ ابْتَدَرُوا أَمْرَهُ وَإِذَا تَوَضَّأُوا يَقْتَتِلُونَ
عَلَى وَضُوئِهِ وَإِذَا تَكَلَّمُوا خَفَضُوا أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَهُ وَمَا يُحَدِّثُونَ إِلَيْهِ النَّظَرَ تَعْظِيمًا لَهُ
فَرَجَعَ غُرُورُهُ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ أَيُّ قَوْمٍ وَاللَّهِ لَقَدْ وَقَدْتُ عَلَى الْمُلُوكِ وَوَقَدْتُ عَلَى
قَيْصَرَ وَكِسْرَى وَالنَّجَاشِيِّ وَاللَّهِ إِنْ رَأَيْتُ مَلِكًا قَطُّ يُعْظِمُهُ أَصْحَابُهُ مَا يُعْظِمُ
أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُحَمَّدًا وَاللَّهِ إِنْ تَنْخَمُ نُخَامَةً إِلَّا وَقَعَتْ فِي
كَفِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ فَذَلِكَ بِهَا وَجْهَهُ وَجِلْدُهُ وَإِذَا أَمَرَهُمْ ابْتَدَرُوا أَمْرَهُ وَإِذَا تَوَضَّأُوا
كَادُوا يَقْتَتِلُونَ عَلَى وَضُوئِهِ وَإِذَا تَكَلَّمُوا خَفَضُوا أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَهُ وَمَا يُحَدِّثُونَ إِلَيْهِ
النَّظَرَ تَعْظِيمًا لَهُ وَإِنَّهُ قَدْ عَرَضَ عَلَيْكُمْ خُطَّةٌ رُشِدٍ فَاقْبَلُوهَا فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي كِنَانَةَ
دَعُونِي آتِيهِ فَقَالُوا آتِيهِ.

فَلَمَّا أَشْرَفَ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابِهِ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَذَا فُلَانٌ وَهُوَ مِنْ قَوْمٍ يُعْظُمُونَ الْبُذْنَ فَابْعُثُوهَا لَهُ) فَبِعِثَتْ لَهُ وَاسْتَقْبَلَهُ النَّاسُ يُلَبُّونَ فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ مَا يَنْبَغِي لِهَؤُلَاءِ أَنْ يَصْدُوا عَنْ الْبَيْتِ فَلَمَّا رَجَعَ إِلَى أَصْحَابِهِ قَالَ رَأَيْتُ الْبُذْنَ قَدْ قُلِدَتْ وَأَشْعِرَتْ فَمَا أَرَى أَنْ يَصْدُوا عَنْ الْبَيْتِ فَقَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ يُقَالُ لَهُ مِكْرَزُ بْنُ حَفْصٍ فَقَالَ دَعُونِي آتِيهِ فَقَالُوا ائْتِهِ فَلَمَّا أَشْرَفَ عَلَيْهِمْ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَذَا مِكْرَزُ وَهُوَ رَجُلٌ فَاجِرٌ) فَجَعَلَ يُكَلِّمُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيَتِمَّا هُوَ يُكَلِّمُهُ إِذْ جَاءَ سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو قَالَ مَعْمَرٌ: فَأَخْبَرَنِي أَيُّوبُ عَنْ عِكْرِمَةَ أَنَّهُ لَمَّا جَاءَ سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَقَدْ سَهَّلَ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ).

قَالَ مَعْمَرٌ: قَالَ الزُّهْرِيُّ: فِي حَدِيثِهِ فَجَاءَ سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو فَقَالَ: هَاتِ اكْتُبْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابًا فَدَعَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْكَاتِبَ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) قَالَ سُهَيْلٌ: أَمَّا الرَّحْمَنُ فَوَاللَّهِ مَا أَذْرِي مَا هُوَ وَلَكِنْ اكْتُبْ: بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ كَمَا كُنْتَ تَكْتُبُ فَقَالَ الْمُسْلِمُونَ: (وَاللَّهُ لَا نُكْتُبُهَا إِلَّا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (اكْتُبْ بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ) ثُمَّ قَالَ: (هَذَا مَا قَاضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) فَقَالَ سُهَيْلٌ: وَاللَّهِ لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ مَا صَدَدْنَاكَ عَنِ الْبَيْتِ وَلَا قَاتَلْنَاكَ وَلَكِنْ اكْتُبْ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (وَاللَّهِ إِنِّي لَرَسُولُ اللَّهِ وَإِنْ كَذَّبْتُمُونِي) اكْتُبْ: مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ.

قَالَ الزُّهْرِيُّ: وَذَلِكَ لِقَوْلِهِ: (لَا يَسْأَلُونِي خُطَّةً يُعْظُمُونَ فِيهَا حُرُمَاتِ اللَّهِ إِلَّا أَعْطَيْتُهُمْ إِيَّاهَا) فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (عَلَى أَنْ تُخْلُوا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْبَيْتِ فَتَطُوفَ بِهِ) فَقَالَ سُهَيْلٌ: وَاللَّهِ لَا تَتَحَدَّثُ الْعَرَبُ أَكَّا أَحَدُنَا ضَعْفَةً وَلَكِنْ ذَلِكَ مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ فَكَتَبَ فَقَالَ سُهَيْلٌ وَعَلَى أَنَّهُ لَا يَأْتِيكَ مِنَّا رَجُلٌ وَإِنْ كَانَ

عَلَى دِينِكَ إِلَّا رَدَدْتُهُ إِلَيْنَا قَالَ الْمُسْلِمُونَ سُبْحَانَ اللَّهِ كَيْفَ يُرَدُّ إِلَى الْمُشْرِكِينَ وَقَدْ جَاءَ مُسْلِمًا فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ دَخَلَ أَبُو جَنْدَلٍ بْنُ سُهَيْلِ بْنِ عَمْرِو يَرْسُفُ فِي قِيُودِهِ وَقَدْ خَرَجَ مِنْ أَسْفَلِ مَكَّةَ حَتَّى رَمَى بِنَفْسِهِ بَيْنَ أَظْهُرِ الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ سُهَيْلٌ هَذَا يَا مُحَمَّدُ أَوَّلُ مَا أَقَاصِيكَ عَلَيْهِ أَنْ تُرَدَّهُ إِلَيْنَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (إِنَّا لَمْ نَقْضِ الْكِتَابَ بَعْدُ) قَالَ: فَوَاللَّهِ إِذَا لَمْ أَصَالِحْكَ عَلَى شَيْءٍ أَبَدًا قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (فَأَجِزْهُ لِي) قَالَ: مَا أَنَا بِمُجِيزِهِ لَكَ قَالَ: بَلَى فَاَفْعَلْ قَالَ: مَا أَنَا بِفَاعِلٍ قَالَ مِكْرَزٌ: بَلْ قَدْ أَجَزْتَاهُ لَكَ.

قَالَ أَبُو جَنْدَلٍ: أَيُّ مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ أُرَدُّ إِلَى الْمُشْرِكِينَ وَقَدْ جِئْتُ مُسْلِمًا أَلَا تَرَوْنَ مَا قَدْ لَقِيتُ وَكَانَ قَدْ عَذَّبَ عَذَابًا شَدِيدًا فِي اللَّهِ قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: فَأَتَيْتُ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ: أَلَسْتُ نَبِيَّ اللَّهِ حَقًّا؟ قَالَ: (بَلَى) قُلْتُ: أَلَسْنَا عَلَى الْحَقِّ وَعَدُّوْنَا عَلَى الْبَاطِلِ؟ قَالَ: (بَلَى) قُلْتُ: فَلِمَ تُعْطِي الدِّينِيَّةَ فِي دِينِنَا إِذَا؟ قَالَ: (إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ وَلَسْتُ أَغْصِيهِ وَهُوَ نَاصِرِي) قُلْتُ: أَوَلَيْسَ كُنْتُ تُحَدِّثُنَا أَنَا سَنَاتِي الْبَيْتِ فَتَطُوفُ بِهِ؟ قَالَ: (بَلَى فَأَخْبَرْتُكَ أَنَا تَأْتِيهِ الْعَامُ؟) قَالَ: قُلْتُ: لَا قَالَ: فَإِنَّكَ آتِيهِ وَمَطُوفٌ بِهِ قَالَ: فَأَتَيْتُ أَبَا بَكْرٍ فَقُلْتُ: يَا أَبَا بَكْرٍ أَلَيْسَ هَذَا نَبِيَّ اللَّهِ حَقًّا؟ قَالَ: بَلَى قُلْتُ: أَلَسْنَا عَلَى الْحَقِّ وَعَدُّوْنَا عَلَى الْبَاطِلِ قَالَ: بَلَى قُلْتُ: فَلِمَ تُعْطِي الدِّينِيَّةَ فِي دِينِنَا إِذَا؟ قَالَ: أَيُّهَا الرَّجُلُ إِنَّهُ لَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَيْسَ يَعْصِي رَبَّهُ وَهُوَ نَاصِرُهُ فَاسْتَمْسِكْ بِغُرْزِهِ فَوَاللَّهِ إِنَّهُ عَلَى الْحَقِّ قُلْتُ: أَلَيْسَ كَانَ يُحَدِّثُنَا أَنَا سَنَاتِي الْبَيْتِ وَتَطُوفُ بِهِ؟ قَالَ: بَلَى فَأَخْبَرْتُكَ أَنَّكَ تَأْتِيهِ الْعَامُ؟ قُلْتُ: لَا قَالَ: فَإِنَّكَ آتِيهِ وَمَطُوفٌ بِهِ.

قَالَ الزُّهْرِيُّ: قَالَ عُمَرُ: فَعَمِلْتُ لِذَلِكَ أَعْمَالًا قَالَ: فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ قَضِيَّةِ الْكِتَابِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأَصْحَابِهِ: قُومُوا فَانْحَرُوا ثُمَّ اخْلِقُوا قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا قَامَ مِنْهُمْ رَجُلٌ حَتَّى قَالَ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَلَمَّا لَمْ يَقُمْ مِنْهُمْ أَحَدٌ دَخَلَ عَلَى أُمِّ سَلَمَةَ فَذَكَرَ لَهَا مَا لَقِيَ مِنَ النَّاسِ فَقَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ

أَحَبُّ ذَلِكَ اخْرُجْ ثُمَّ لَا تُكَلِّمَ أَحَدًا مِنْهُمْ كَلِمَةً حَتَّى تَنْحَرَ بُدْنَكَ وَتَدْعُوَ حَالِقَكَ
فِي خَلْقِكَ فَخَرَجَ فَلَمْ يُكَلِّمَ أَحَدًا مِنْهُمْ حَتَّى فَعَلَ ذَلِكَ نَحَرَ بُدْنَهُ وَدَعَا حَالِقَهُ فَحَلَقَهُ
فَلَمَّا رَأَوْا ذَلِكَ قَامُوا فَتَحَرَّوْا وَجَعَلَ بَعْضُهُمْ يَخْلُقُ بَعْضًا حَتَّى كَادَ بَعْضُهُمْ يَقْتُلُ
بَعْضًا عَمَّا ثُمَّ جَاءَهُ نِسْوَةٌ مُؤْمِنَاتٌ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مِنْ أَجْرَاتٍ فَاْمْتَحِنُوهُنَّ﴾ حَتَّى بَلَغَ ﴿بَعْصَمَ الْكَوَافِرِ﴾.

فَطَلَّقَ عُمَرُ يَوْمَئِذٍ امْرَأَتَيْنِ كَانَتَا لَهُ فِي الشَّرْكِ فَتَزَوَّجَ إِحْدَاهُمَا مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي
سُفْيَانَ وَالْأُخْرَى صَفْوَانَ بْنَ أُمَيَّةٍ ثُمَّ رَجَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى الْمَدِينَةِ
فَجَاءَهُ أَبُو بَصِيرٍ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ وَهُوَ مُسْلِمٌ فَأَرْسَلُوا فِي طَلَبِهِ رَجُلَيْنِ فَقَالُوا الْعَهْدُ
الَّذِي جَعَلْتَ لَنَا فَدَفَعَهُ إِلَى الرَّجُلَيْنِ فَخَرَجَا بِهِ حَتَّى بَلَغَا ذَا الْحُلَيْفَةِ فَتَزَلُّوا يَأْكُلُونَ
مِنْ ثَمَرِ لَهَا.

فَقَالَ أَبُو بَصِيرٍ لِأَحَدِ الرَّجُلَيْنِ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَى سَيْفَكَ هَذَا يَا فُلَانُ جَيِّدًا فَاسْتَلَّهُ
الْآخَرَ فَقَالَ أَجَلٌ وَاللَّهِ إِنَّهُ لَجَيِّدٌ لَقَدْ جَرَّبْتُ بِهِ ثُمَّ جَرَّبْتُ. فَقَالَ أَبُو بَصِيرٍ أَرِنِي
أَلْظُرُّ إِلَيْهِ فَأَمْكَنَهُ مِنْهُ فَضْرَبَهُ حَتَّى بَرَدَ وَفَرَّ الْآخَرُ حَتَّى أَتَى الْمَدِينَةَ فَدَخَلَ الْمَسْجِدَ
يَعْدُو فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ رَأَاهُ: (لَقَدْ رَأَى هَذَا دُعْرًا) فَلَمَّا
انْتَهَى إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: قَتَلَ وَاللَّهِ صَاحِبِي وَإِنِّي لَمَقْتُولٌ فَجَاءَ
أَبُو بَصِيرٍ فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ قَدْ وَاللَّهِ أَوْفَى اللَّهُ ذِمَّتَكَ قَدْ رَدَدْتَنِي إِلَيْهِمْ ثُمَّ أَلْجَأَنِي
اللَّهُ مِنْهُمْ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (وَيْلُ أُمِّهِ مِسْعَرَ حَرْبٍ لَوْ كَانَ لَهُ
أَحَدٌ).

فَلَمَّا سَمِعَ ذَلِكَ عَرَفَ أَنَّهُ سَيَرُّدُهُ إِلَيْهِمْ فَخَرَجَ حَتَّى أَتَى سَيْفَ الْبَحْرِ قَالَ
وَيَنْفَلِتُ مِنْهُمْ أَبُو جَنْدَلِ بْنِ سُهَيْلٍ فَلَحِقَ بِأَبِي بَصِيرٍ فَجَعَلَ لَا يَخْرُجُ مِنْ قُرَيْشٍ
رَجُلٌ قَدْ أَسْلَمَ إِلَّا لَحِقَ بِأَبِي بَصِيرٍ حَتَّى اجْتَمَعَتْ مِنْهُمْ عِصَابَةٌ فَوَاللَّهِ مَا يَسْمَعُونَ
بِعَيْرٍ خَرَجَتْ لِقُرَيْشٍ إِلَى الشَّامِ إِلَّا اعْتَرَضُوا لَهَا فَفَقَتَلُوهُمْ وَأَخَذُوا أَمْوَالَهُمْ.

فَأَرْسَلْتُ قُرَيْشًا إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تُنَاشِدُهُ بِاللَّهِ وَالرَّحِمِ لَمَّا أَرْسَلَ فَمَنْ أَتَاهُ فَهُوَ آمِنٌ فَأَرْسَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَيْهِمْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَنْ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ حَتَّى بَلَغَ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَكَانَتْ حَمِيَّتُهُمْ أَكْثَرُ لَمْ يَقْرُوا أَنَّهُ نَبِيُّ اللَّهِ وَلَمْ يَقْرُوا بِـ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ وَحَالُوا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْيُسْتِ (الحديث ٢٧٣١، ٢٧٣٢، سبقت أطرافها في رقم: ٧٩٩ ت = ١٦٩٤،

١٦٩٥^(١٩٣) میسومری کوری مه خرده مه (برزی خوی لئ بی) و مهروانی کوری حه کهم - ردهمه تی خوی لئ بی - فهرموویان: پیغه مبه ر (درویدی خوی له سر بی) له سرده می غه زای حوده ییبیه دا، له مه دینه وه له گهل نزیکه ی هه زارو چوار سه د که س له ها وه لانی به ره مه که به نیازی عه مره، له سه ره تای مانگی ناوجه ژنانا، له سالی شهشی کوچی دا که وه پری، هه تا گه یشته نه ستیلی نه شتاط، له وی به یارانی خوی فهرموو: (خالیدی کوری وه لید له گهل برکه یی سواردا، وان له غه میم قهره وی قوره یشن، لای راستی نه وان بگرن و برؤن با پیمان نه زان).

فهرمووی: به خوا ئیر خالید ههستی پی نه کردن، هه تا تهپ و تۆزی سوپاکه ی پیغه مبه ریان دی، ئنجا خالید رای کردو و شتره که ی غارداو، خه لکی مه که که ی هوشیار کرده وه، که وا پیغه مبه رو سوپاکه ی هاتوون بو سهرتان و وان له نه نییه تولیرار، که دهر وانی به سر حوده ییبیه دا، پیغه مبه ریش (درویدی خوی له سر بی) خوی و سوپاکه ی رویشان هه تا گه یشتنه سر نه وه مله یه ی که له وی وه به سر نه وانا شوړد بینه وه، له وی و شتره که ی ژیر پیغه مبه ر (درویدی خوی له سر بی) که ناوی قه صواء بوو پال که وت و نه رویشان. مه ردومه که ش تییان خوری و ده ستیان کرد به هه چه هه چه، و شتره که یش مانی گرت و هه لئه سا، مه ردومه که ش گوتیان: قه صواء مانی گرتوو! قه صواء مانی گرتوو!

پیغهمبه ریش (دروودی خوی لسمه بئ) فهرمووی: (نه قه صواء مانی گرتووه)، نه خووشی وایه که مان بگری، به لام ئه م پال که وتنه ی هویه کی تری ههیه، که نهومیه: نه ووی کاتی خوی بهری فیله کانی له شکری نه بره هه ی حبه هشی گرت، که نه یه یشت ئه و سوپایه برواته ناو مه ککه وه، هه ر نه ووش که فریشته ی خوایه، بهری قه صوای گرتووه و ناهیلّی برواته ناو مه ککه وه، نه و جا پیغهمبه ر (دروودی خوی لسمه بئ) فهرمووی: (به و که سه که گیانی منی به ده سه، که خوای تاک و تنه یه، هه ر پلان و پیشتیاریکی وام لی داوا بکه ن، که ریژی ریژدارانی خودای تیادابی و بیی به ووی کپ کردنی هه لگیرسانی ناگری جهنگ، قه بوولی ده که م).

نه و جا خوشه ویست (دروودی خوی لسمه بئ) ده می له قه صواء کردو تیی خوپی، ئیتر قه صواء راپه ری، فهرمووی: نه و جا پیغهمبه ر (دروودی خوی لسمه بئ) که می گه رایه وه دواوه له سه ر کویره کانیه کی که م ئا و له و په ری حوده ی بییه وه، خوی و سوپاکه ی دابه زین و بارو بنه یان خست و سوپاکه به مشت و به لوئچ و نه خته نه خته ئاویان لی ده گرت، نه و منده ی نه برد که هه موویان هه لگوزی و هیچیان تیا نه هیشت و چۆریان لی بری، وه چون بو خزمه تی پیغهمبه ر (دروودی خوی لسمه بئ) سکاالی بی ئاوی و تینویتیان له لاکرد، نه ویش تیریکی له تیردانه که ی خوی دهره ی ناو فهرمانی پییان کرد که داینین له ناو کویره کانیه که دا، سویندبی به خوا ئیتر سه رومر کفاره ی ئاوی ده هات و کانیه که ته قی، هه تا هه موو تیئراو بوون و ته کیان دایه دواوه په ریان لی گرت.

جا له م کاتانه دا نه و منده یان زانی بودمیلی کوپی و مرقانی خوزاعی و کۆمه لی تر له هۆزی خوزاعه پهیدا بوون، که هۆزی خوزاعه هه رچه ند ئه و کاته ناموسوئمان بوون، به لام ئه میندارو دلسۆزی پیغهمبه رو موسوئمانان بوون له ناو خه لکی تیهامه دا (که بریتییه له مه ککه و ده ور به ری).

جا بودەیل لەسەر شیوەی ئامۆزگاری دۆستانە، عەرزى پێغەمبەرى کرد:
 قورەیش خۆیان ئامادە کردوووە بۆ جەنگین لەگەڵ تۆ کە من ھاتم بۆلای تۆ
 بەلای سوپای ھۆزى کەعبى کورپى لوتەى و عامىرى کورپى لوتەى دا، ھاتم کە
 گەورەترین دوو ھۆزى قورەیش، لەسەر سەرچاوەکانى ئاوەکانى حودەیبیيەدا
 داہەزیون، بەتەواوى خۆیان ئامادە کردوووە بۆ جەنگ تەنانەت وشتى تازە
 زاوو وشتى گوێرەکە لەبەریان پێیە، ھەتا زیاتر سوورو مەجیزین لەسەر
 شەرو بیر لە ھەلھاتن نەکەنەو! جا مسۆگەر کە رێگەت نادەن بچیت بۆ
 بەیت، ئەگەر بەشەڕپیش بوو قەدەغەت دەکەن لە دینی خانەى خودا.
 پێغەمبەر (دروودی خۆى لەسەر بێ) فەرمووی: (دەى ئیمە بۆ جەنگ و شەرو شۆر
 نەھاتووین، ھەرامان لەگەڵ کەسێ نییە، بەلام ھاتووین بەناشتى عەمرە
 بکەین و بەس، قورەیشیش جەنگ شەکەت و کفتى کردوون، ھەموو رۆژى
 شەڕ شەڕ! زیانى گەورەى لێیان داو، جا ئەگەر ئەوان حەزبکەن کە شەڕ
 نەکەن من پێم خۆشە، ومانگر بەستى بۆ ماوہیەکی دیاریکراو دہبەستین و
 رادەگەییەنین، وەلەماوہى ئەو شەڕ وەستانەدا بائەوان ھەقیان بەسەر منەو
 نەبێ، من لەگەڵ ئەو خەلکەى تردا خەریک دہبم، جا ئەگەر من سەرکەوتەم
 ئەو خەلکەى ترم موسوڵمان کرد، ئەوا ئەوان سەرپشک بن: حەزبانکرد، با
 ئەوانیش وەک ئەو خەلکەى تر بێنە سەر ئایینی من و ئەوہى خەلکى
 قەبوولیان کردوو، ئەوانیش قەبوڵی بکەن، خۆ ئەگەر حەزبان لەمە نەبوو
 ئەوا ھیچ نەبێ لەوماوہیەدا بۆ خۆیان وچانى، پشووێ دەدەن!!
 بەلام ئەگەر ھەر وازیش ناھینن، دەسا بەو کەسە کە گیانى منى وا
 لەدەسا، لەسەر ئەم ئایینەم، تادوا ھەناسەو تا دوا دلوپی خوینم دەجەنگم
 لەگەڵیان، وەتا دەدرئ لەگەردنم لەسەر کارى خۆم دەرۆم، وەکى تریش
 بادۆست و دوژمن ھەموو بزائن، من خوام لەگەڵە زوو یادرنەگ خوا ئەم
 ئایینەى من سەردەخات، کەواتە: ھەر کەسێ شەڕ لەگەڵ من بکا،
 شەرى خۆتپین دەکا!).

بودەپل (مەزى خۇي لى بى) كە لەۋەدودا لەرۋى ئازادكردنى مەككەدا موسولمان بوو، كە لەخزمەت پېغەمبەردا ئامادەى حونەين و طائىفو تەبوك بوو، كە ھەر لەزىانى پېغەمبەردا (دروودى خۇي لەسەر بى) وەفاتی كردوو، فەرمووى: (چىت فەرمو من دەچم بۇيان دەگىرپمەو). قەسبەر (راوى) فەرمووى: لەپاشا بودەپل چوو بۇ ناويان بە قورەيشى وت: ئىمە لەلەى ئەو پىاۋدە كە موخەممەدە ھاتووېن بۇ لاتان و قەسەيەكى ئەومان بىستوو، جا ئەگەر ھەزدەكەن ئەوا بۇتان دەگىرپنەو، دىنا نا، جا گەوج و نەقامەكانيان يەكسەر گوتيان: كارمان بەھىچى ئەو نىيە، قەسەيى قەسەى ئەوبى مەگىرپەو بۇمان، بەلام ھۇشيارو خاۋەن راكانيان گوتيان: ئادەى چىت لى بىستوو بىلى، گوتى: موخەممەد ئاۋا وا دەلى، وە ھەموو قەسەكانى پېغەمبەرى گىرپاۋە بۇيان.

جا عوروۋى كورى مەسعودى ئەفەفى (مەزى خۇي لى بى) كە لەپاش ئەم رووداۋە موسولمان بوو، وەگەپاۋە بۇ ناۋ ھۆزەكەى بانگەۋازى لى كردن بۇ سەر ئىسلام، بەلام كوشتيان، ھەئسا گوتى: ئەى گەل! ئىۋە لەجىگەى باوك و دايك نىن بۇ ئىمە لەروۋى دىسۋى و خۇشەۋىستىەو؟ گوتيان: با، واىە. گوتى: ئەى منىش بۇ ئىۋە لەجىگەى منالى خۇتان نىم بۇ رىزو قەدر زانى؟ گوتيان: با، واىە. گوتى: خۇ ھىچ گومانىكى خراپتان لەمن نىيە؟ گوتيان: نە. گوتى خۇ خۇشتان زۇر چاك دەزانن كە من چەند دىسۋى بۇ ئىۋە، ئەو بوو ئەو جارە كە دوژمن شەرى پى دەفرۇشتن، من عەشاماتەكەى بازارى عوكاظم وروژان كە بىن بەھاۋارتانەو، بەلام كەئەۋان نەھاتن بەدەنگەۋەو نەھاتن بۇ فرىاكەۋتنى ئىۋە، من بەخۇم مالى و منال و كەسوكارم و بەۋانەى كە بەگوپيان كردم لەھۆزەكەم ھاتىن بەھاۋارتانە. گوتيان: بەلى ئەمەى دەپلىۋى واىە راستە. گوتى: دەسا، پىاۋ راست بلى، ئەم پىاۋە نەخشەو پىشنيارىكى زۇر دروستى پىشنيار كردوو، كەۋاتە قەبوۋلى بىكەن و رىگەى من بىدەن كەبچم بۇلاى؟ گوتيان: بىرۇ بۇلاى.

ئەوېش ھات بۆلای پېغەمبەر (دروودی خوی لىسر بى) و دەستى کرد به گفتوگۆکردن له گەل پېغەمبەر (دروودی خوی لىسر بى) پېغەمبەریش چى فەرموو به بودەيل، ھەمان شتى به عوروەش فەرموو. عوروە لەویدا که پېغەمبەر (دروودی خوی لىسر بى) فەرمووی: (... بەلام ئەگەر ھەر وازیش ناهيئن... تادوا دلوپ خوینم دەجەنگم لەگەلایانا...) عوروە لەم کاتەدا گوتی: ئەى موحەممەد! ئایا پيىم بلى: ئەگەر تۆ قەلاچۆى گەلەکەى خۆت بکەیت ولەرگەو ريشەو ھەليان بکەنیت، ئەو بەکارىکى باش دەزانى؟؟ ئایا بيستووتە که لەپيش تۆدا کەسى لەعەرب کارى ناباشى وای کردبى لەگەل کەسوکارى خۆى دا، خۆ ئەگەر شەر بەبارەکەى تردا بسورئ، قورەيش سەربکەون و شەر بقیەومى لەنيوانتانان، بەخوا ھەرچەندە ناودارانیش دەبينم لەناو سوپاکەى تۆدا، بەلام زۆربەى مەردومەکەى لەگەل تۆدایە، وەك من دەبينم ھەموو خوێرى و ھەرچى و پەرچى و رەمەکين، ھەرکەسەى ھى لایەکن، شەر بەمانەناکرى بەلکوو شایانى ئەوەن، کە ھەر لەسەرمتاوە ھەلبیئ و رابکەنو دەورت چۆل بکەن، واتە: شەرکە یا ھۆزەکەتى تىادەچئ یا سوپاکەت. ئەبوبەکریش پيى فەرموو: قیتکەى لات بمژە! ئیوہ دەورى لات دەگرن بەلام ئیمە دەورى موحەممەد چۆل دەکەين، قسەى وادروؤى رووتە.

عوروە گوتی: ئەمە کيیە؟ گوترا: ئەبوبەکرى صدیقە، گوتی: دەى بەو کەسەى کە گیانى منى وا لەدەسا، ئەگەر ئەو چاکەيەت بەسەرمەوہ نەبوايە کەھيشتا تۆلەيم بۆت نەکردۆتەوہ، وەلامى ئەم قسە تالەم دەدایتەوہ، فەرمووی: وەدەستى کردەوہ بە قسە کردن لەگەل پېغەمبەردا، وەھەموو جارئ کە قسەى دەکرد ريشى پېغەمبەرى دەگرت، وە موغەيرەى کورى شوعبەيش بەشمشیرەوہ بەدیار سەرى پېغەمبەرەوہ راوەستابوو، ھەموو جارئ کەبەدەم قسەکردنەوہ عوروە دەستى دەبرد بۆ ريشى پېغەمبەر (دروودی خوی لىسر بى) موغەيرە بەنوکی کيلانى شمييرەکەى دەيمالى بەدەستى دا، وەپيى دەگوت: دەستت لابە.

موغھیرہ ہرازای عوروہ بوو، بۆ ئەوہی مامہی نہیناسیئەوہ زریہو کلاو
 زریہی پۆشیبوو، بۆیہ عوروہ گوتی: ئەمە کییہ کە دەمالی بەدەستی
 من دا؟ گوتیان: موغھیرہی کۆری شوعبەییہ، گوتی: ئەی بی ئەمەکی بی وەفا!
 خۆ من هیشتا رزگارم نہبووہ لەدەست چارەسەری ئەو گۆبەندە ی تۆ
 ناوتەتەوہ، چیرۆکی ئەم گۆبەندە ئاوا دەبی: موغھیرہ لەسەردەمی نہفامی دا
 لەگەڵ کۆمەلای پیاوا لەھۆزی ئەقیف دەچن بۆلای موقەوقەس، کە
 دەرگەزینەوہ لەپێگە مەو و بادە دەرۆشن و سەرخۆش دەبن و موغھیرہ ھەر
 سیازدەیان دەرکۆژی و ھەموو مال و سامانەکەشیان دەباو، دەرپا بۆ مەدینە
 لەخزمەت پیغەمبەردا ئیسلام دەبی، عوروہی مامەیشی بۆی تی دەرکەوی و
 خوینی سیازدە پیاوہکە دەدا بەھۆزی ئەقیف.

پیغەمبەرش (دروودی خوی لەسەر بی) کاتی موغھیرہ لەسەر ئەم حالە دی بۆ
 خزمەتی دەفەرموی: (موسولمان بوونت قەبوول دەرکەم، بەلام ئەو مالو
 سامانە ی کە هیناوتە، چونکە بە بەدنامەکی پەیدات کردووہ من ھەقم نییە
 بەسەریەوہ).

ئەوجا عوروہ ھەرچاویکی کرد بەدوو چاوو بەھەرچوارلادا دەستی کرد
 بەتەماشاو سەرنجدانی ھاوپیانی پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بی) عوروہ دەیگوت:
 بەو خودایە پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بی) ھەر بەئەمەکی ھەل دەدا یەکسەر
 دەرکەوتە دەستی یەکی لەھاوپیەکانیەوہ، کەلەدەوری بوون، جا بۆ پیرۆزی و
 مووفەرکی دەیسوی لەدەموچاوی خۆی، کاتی فەرمانیکی پی دەرکردن، گورج
 ئەو فەرمانیان دەقۆستەوہو پێشپێکیان دەرکرد لەسەر جی بەجی کردنی،
 کاتی دەستنوێژی دەشۆرد لەسەر ئاوی دەستنوێژەکی خەریک بوون بی
 بەھەرایان لەناوی خۆیان، کەبەئاوہ چۆراوہکە ی خۆیان پی پیرۆزو مووفەرک
 دەرکرد، کاتی کە خۆشەویست (دروودی خوی لەسەر بی) و سەرو مال و منال و
 ھەست ونەست بەقوربانی گەردی بەر ئاستانەکی بی) قەسە دەفەرموو

ھاورپىيانى دەنگى خۇيان كې دەكردو نەھيان نەدەكردو گوپيان بۇ
فەرمايشتەكەي ئەو شل دەكرد، وئەۋەندە رىزىيان لەپىغەمبەر (دروودى خۇي ئەسەر بىر)
دەگرتو سامى ھەبوو لەبەر چاوپان بەوردى سەرنجيان نەدەدا.

جا عوروەش پاشان گەراپەۋە بۇلاي كۆمەلەكەي خۇي و گوتى: ئەي
خزمىنە! بەخۇا بەنۆينەرى چوۋمەتە لاي زۇر لەگەۋرەپياۋان و پادشايان،
چوۋمەتە لاي قەيسەرى پادشاي رۇم و كىسراي شاي ئىران و نەجاشى پادشاي
حەبەشە، بەزاتى گەزاتى خودايە، ئەو رىزەي كە يارانى موحەممەد لە
موحەممەدى دەگرن، ھەرگىز لەدەست و پىۋەندى ھىچ پادشايەكەم نەدىۋە كە
لەپادشاي خۇيانى بگرن، سوپندەم بە خۇا ھەر بەئغەمى ھەل دەدا يەككىيان
دەيگىرئەۋە ھەل دەسوئ لەروۋمەتى خۇي و پىستى خۇي پى پىرۇز دەكا،
كاتى فەرمانيان پى دەكا بەزوۋىي فەرمانەكەي دەقۇزەۋە جى بەجىي
دەكەن، كاتى دەستىۋىز دەگىرئ لەسەر چۇراۋگەي ئاۋى دەستىۋىزەكەي كە
خۇيانى پى موفەرك و پىرۇز بگەن، وەختە بىي بەشەپرو ھەرايان! كاتى قەسە
دەكا ئىتر ئەۋان كېو خامۇش دەبن، وئەۋەندە بەسامە لەلايان و ئەۋەندە
رىزى دەگرن زەق زەق تەماشاي ناكەن، بەلكوۋ بەشەرمەۋە سەپرى دەكەن.

ئەمە لەلايى ۋەكوۋ تىرىش نەخشەۋ پىشنىارپىكى دروستىشى پىشكەش
كردوۋن، مەن رام واپە كە ئەو نەخشەيە قەبوۋل بگەن. پىاۋپىكى كىنانەش
—كەناۋى حولەيسى كورپى عەلقەمە بوۋ- گوتى: لەمنىش بگەپىن بابچەم
بۇلاي و بۋار تاقى بگەمەۋە. گوتيان: بىرۇ بۇلاي. كاتى حولەيس نىزىكەۋە
بوۋ، پىغەمبەر (دروودى خۇي ئەسەر بىر) بەپارانى فەرموۋ: (ئەمە حولەيسە لەھۋزى
كىنانەيە، كە رىزى بەيت و دىارى بەيت و حوشترى دىارى بەيت و قوربانى
دەگرن، دەي بەزوۋىي ئەو قوربانى و دىارى بەيتانەي و پىمان ھەلىيان
بىسپىن، باحولەيس بەچاۋى خۇي بىانبىنى و بزائى ئىمە بۇ عەمرە ھاتوۋىن،
نەك بۇ شەر) ، جا ئەۋانەش گاۋو وشرە دىارى بەيتەكانيان ھەلىسان، ھەموۋ

تیغ درابوو له دوگیان و گولەنگ بۆ نیشانه کرابووە ملیان، وەخەلکەکەش بەتەلبیە کردنەووە چوون بەپیریەووە پیشوازیان لێ کرد.

جا کاتی حولهیس ئەمەى دی گوتی: سوبحانەللا! کارێکی زۆر ناشایستەیه کە ئەمانە، کەهاتوون بۆ عەمرە، لەدینی بەیت قەدەغە بکری، جا کاتی گەرایەووە بۆ ناویان، گوتی: خۆم گاو و شتری دیاریبەکانی بەیتە بەچاوی خۆم دی، هەموو سۆل کراوە بەگولنگ و کراوەتە ملیان و دووگی و شترەکان بەدەمە تیغ زامار کراون، بۆ نیشانهى ئەو کە ئەم نازەلە دیاری بەیتن، تا هەموو کەس بزانی دەسا من رام وانییە کەپێگە لەمانە بگیری کە دینی خانەى خودا بەجێ بهێن!

پیاوی تریان -کەناوی میکەرمزی کورێ حەفص بوو- هەلسا گوتی: وازم لێ بێنن بامنیش بچم بۆلای، گوتیان برۆ بۆلای، جا کاتی لەموسولمانەکان نزیکەووە بوو، پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەوا میکەرمز هات بەراستی پیاویکی بەدکارە).

کاتی میکەرمز لەگفتوگۆدا بوو لەگەڵ پێغەمبەردا، لەوکاتەدا سوهەیلی کورێ عەمریش پەیدا بوو، پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: (واکارەکەتان نەختی ئاسان بوو! چونکە پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) بەناوی سوهەیل نوقلانیە باشەى لێ داو، تەفائولی بەخێر کرد، چونکە سوهەیل واتە: نەختی ئاسان! جا کاتی سوهەیل هات لەگەڵ پێغەمبەردا (دروودی خۆی لەسەر بێ) پاش گفتوگۆیەکی تەواو گەشتنە ئەو کەریکەوتن نامە مۆرکەن و بۆ ماوەى دەسال شەپۆ شۆر رابگرن، جا سوهەیل گوتی: بێنە رێکەوتن نامەیهک بنووسە لەنیوانی ئیمە و ئیوهدا، پێغەمبەریش (دروودی خۆی لەسەر بێ) نووسەری بانگ کرد، کە ئیمامی عەلى بوو، وەپێی فەرموو: بنووسە بەناوی یەزدانی بەخشندەى میهرەبان، سوهەیل گوتی: بەخوا نازانم (رەحمان=میهرەبان) چییە بەلام وەك جاری جارن بنووسە: (باسمك اللهم: بەناوی تۆ ئەى خودایە!).

به لّام موسولمانه کان فہرموویان: به خوا ہر بہناوی خودای بہخشنہدی
میہربان دہنووسین، پیغہمبہریش فہرمووی: (بنووسہ: بہناوی تو ئہی
خودایہ!) ئہوجا فہرمووی: بنووسہ: (موحہممہدی پیغہمبہری خودا لہسہر
ئہمہ برپاری داوہ). سوہہیلش گوتی: ئہگہر بزانیں کہ تو پیغہمبہری
خودایت نہ لہبہیت قہدہغہمان دہکردی نہدہچووین بہگرتا، بہ لّام بنووسہ:
موحہممہدی کوری عہبدوئلّا. (بروانہ: ژ-۱۱۲۸ت=۲۶۹۹ف).

پیغہمبہریش (دروودی خوی لہسر ہی) فہرمووی: (بہ خوا من پیغہمبہری خوا، با
ئیوہش باوہرم پی نہکەن، بنووسہ: موحہممہدی کوری عہبدوئلّا).

ئیمامی زوہری (دہممتی خودای لہ ہی) فہرمووی: ئہمہی کہ پیغہمبہر (دروودی خوی
لہسر ہی) بہقسہی سوہہیل نامہکەہی دہگۆری بہپی ئہو فہرمایشتہیہتی کہ
فہرمووی: بہو کەسہ کہ گیانی منی بہدہسہ، کہ خودای تاکو تہنایہ ہر
پلان و پیشنیاریکی وام لی داوا بکەن، کہ ریژی ریژدارانی خودای تیادابی و...
قہبوولی دہکەم.

ئہوجا پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر ہی) فہرمووی: (موحہممہدی کوری
عہبدوئلّا برپاری داوہ لہگەل قورمیش دا: لہسہر ئہوہ کەئہوان ریگہی ئیمہ
بدەن کەسەردانی خانہی خودا بکەین و لہسہر شیوہی تایبەتی ئایینی
بہدہوریدا ہەلسورپین، سوہہیلش گوتی: بہخودا نابی، ئہگینا عہرەب
تانہمان لی دہدەن و پیمان دہلین: کہ ئیمہ زۆر بگيرکراوین، لہبەر ئہوہ
شتیوا قہبوول ناکەین، بہ لّام ئہم برگہیہ بو سالی ئاییندە، ئہویش وای
نووسی کەلہسالی ئاییندەدا، موحہممہدو ہاورپیکانی دینہوہ بو عہمرہ).

سوہہیل گوتی: لہسہر ئہوہیش کەہەر پیاو لی ئیمہ ہات بو ناو ئیوہ،
بالہسہر ئایینی ئیوہش بی، نابی وہری بگرن دہبی بیدەنہوہ دہست ئیمہ.
موسولمانانیش گوتیان: سوبجانہ لّلا لہم قسہیہ! ئہو کہ بہ موسولمانی ہاتبی
بو ناو ئیمہی موسولمان، ئیتەر چۆن تہسلیم دہکریتہوہ بہ ناموسولمانان!

جا ئالەم دەمەدا بوو كە لەپ، ئەبوجەندەلى كۆرى سۈھەيلى كۆرى
 غەم، بەكۆتۈر زنجىر پۈتۈنلەي دەكەيەو خۇى كەرد بەزۈوردا، وەھەلى دەست
 كەوتىبوو لەخوارووى مەككەو خۇى دەرپاز كەردبوو، تا لەسەر ئەو ھالەتە
 خۇى كەرد بەناو كۆمەلەي موسولماناناو چەسپاندى كە ھەلھاتوو! سۈھەيلى
 گوتى: ئەي موحەممەد! ئەمە يەكەم كەسە كەبەپىي ئەم بېرگەيە
 لىتى داۋادەكەم، وە دەبىت بىدەيتەو پىم. پىغەمبەرلىك (دروودى خۋاى لەسەر بىن)
 فەرمووى: (خۇ ھىشتا ئىمە رىكەوتن نامەكەمان نەتەواو كەردووو
 نەمۇرمان كەردووو، كەواتە ئەم داۋاى تۆيە جىگەي خۇى نىيە) سۈھەيلى
 گوتى: بەخۇا ئەگەر ئەم راكەردووو تەسلىم نەكەيتەو، ئىتر لەسەر ھىچى
 تر لەگەلتا رى ناكەوم.

پىغەمبەر (دروودى خۋاى لەسەر بىن) فەرمووى: (دەبى بەخشە بەمن) گوتى:
 نايەخشەم پىت، فەرمووى: (با، بىيەخشە) گوتى: نەمكەردووو نايكەم،
 مىكەرز گوتى: باشە وابەخشىمان بەتۇ بەلام سۈھەيلى قايبىل نەبوو،
 ئەبوجەندەل گوتى: ئەي گەلى موسولمان! چۆن دەمەنەو دەست
 ناموسولمانان ؟ ئايا سەير ناكەن كە لەپىناۋى ئىسلاما جىم بەسەر ھاتوو؟
 لەراستىدا لەپىناۋى خودادا سزاۋ ئەشكەنجەيەكى توندو سەختيان دابوو.

قەسەبەر دەلى: غومەرى كۆرى خەطاب لەم بارودۇخە زۆر نىگەرەن بوو،
 خۇى فەرمووى: چوومە خەزمەت ھەزەرت (دروودى خۋاى لەسەر بىن) و غەرزىم كەرد:
 ديارە كەتۇ بەبى گومان پىغەمبەرى ھەقى خوداى، فەرمووى: بەلى وايە،
 گوتەم: ديارە ئىمە لەسەر ھەقىقەت ئەوان لەسەر ناھەق، فەرمووى: (بەلى
 وايە) گوتەم: جا كەوايە ئىتر بۇ سوووكى ئايىنى بەسەر خۇمان بەيىنىن ئەم
 ھەمكە مەرجە ناقتۇلەي ئەوان قەبوول بەكەين؟

خۇشەويست (دروودى خۋاى لەسەر بىن) فەرمووى: (مەن شەت بەھەو دەس ناكەم، مەن
 فروستادەي خودام، خودا خۇى چۆنەم ئاراستە دەكا، لەفەرمانى دەرناچم و

فەرمانى نەشكىنەم، دىنىيەشم لەو دەكەسەرم دەخا لەكات وشوئى ديارىكرادا ،
 گوتم: قوربان! ئەى تۆ جاران بەئىمەت نەدەفەرموو: بەزووى دەچىنە
 سەردانى خانەى خودا و تەوافى دەكەين؟ فەرمووى: (با، بەلام ئايا من پىم
 گوتم كەئەم سال دەچىن؟) گوتم: نە، فەرمووى: (دە دىنىابە بەزووى
 دەچىت و تەوافى بەيتىش دەكەى).

فەرمووى: لەتاو پەرىشانى دل و دەروونى خۆم، چوويشم بۆ خزمەتى
 ئەبوبەكرى صدىق(پەزى خوى لى بى) ، پىم گوتم: ئەى ئەبوبەكر خۆ گومانى تىادا
 نىيە كەئەم پىاو دەپىغەمبەرى راست و دروستى خودايە، فەرمووى: بەلى،
 واىە، گوتم: دەى ئايا ئىمە لەسەر دروستى نىن و دوزمنان لەسەر هىچ و پووج،
 فەرمووى: با، واىە. گوتم: كەواتە بۆچى سووكى ئايىنى بەسەر خۆمان
 بەيئىن؟

فەرمووى: كابرە ئەو دەپىغەمبەرى خودايە نافەرمانى پەروەردگارى خۆى
 ناكە، لەهەلى ئامازەى ئەو دەرنەچى دىنىام كەخودا يارىدەريەتى و سەرى
 دەخا، دەى نەكەى لامنجى و شتى واكەى لەفەرمانى، بەلكو دەست
 بگەرە بەكەمەندى و رشتەى پتەوى ئايىنە پىرۆزەكەى بگەرە دەكەى
 بەئاوات، سا بەخوداى گەورە پىغەمبەرى خودايە و لەسەر هەقە، گوتم:
 باشە ئەى ئەو نەبوو قەسەى ئەو بۆ دەكردىن كە دەچىنە خزمەتى
 بەيت و لەدەورى هەلدەسورپىن؟ فەرمووى: با، بەلام خۆ ئەو نەپەرموو: كە
 ئەمسال ئەو ئەنجام دەدەى. گوتم: نە، ئەو نەفەرموو، فەرمووى: دىنىابە
 كەدەچىت بۆ سەردانى خانەى خودا و بەدەورىدا لەسەر شۆوى
 خواپەرىستى هەلدەسورپىت.

عومەر(پەزى خوى لى بى) فەرمووى: لەكەفەرمەتى ئەم لىكۆلەنەو دەو
 تەحقىقاتەدا، چەند كاريكى خەيرم ئەنجام دا تا خودا لىم نەگرى و لىم
 ببورى.

قسه بهر (راوی) دمفرموئ: کاتئ له نووسینی نامه که به ته واوی لی بوونه وه، چهند پیاوئ له ههردوولا کران به شایهت له سهر ئهم ریکه وتنه، جاپیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) به هاوړپییانی فره موو: (دهئیت ههستن برۆن دیارییه کانی بهیت سهر بېرن، ئه و جا سهرتان بتاشن و ئیحرام بشکینن). فره مووی: به خوا تاسی جار پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) ئهم فره مانهی دووبارم کردمه، به لام که سیان هه ئه سان و فره مانه که یان به جئ نه هیئا، ئه و منده له باری شانیان گران بوو (بروانه: تاج/ ٧-١٤٥ ف- ٣١-٣٤ سوورده تی فته تح). جا پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) له م هه ئو یسته یان نیگه ران و نارده حهت بوو، رویش بۆلای ئوم سه له مهی هاوسه ری، سکالای ئهم حالهی بۆیکرد، ئوم سه له مهش زۆر به دانایانه ته گیری بۆی کرد، فره مووی: قوربان! نه گهر چهز ده که ی له فره مانته دمر نه چن ته شریفهت به ره، قسه له گه ل که سیانا مه که، هه تا دیارییه کانی بهیتت سهر دم بریت و ئه و جا سهر تاشه کهت بانگ بکه و، له بهر چاوی ئه وان سهری خۆت بتاشه، ئیت ئه وانیش چاریان نامینئ و واده کهن!

جا پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) به پئی ئامۆژگارییه که ی ئوم سه له مهی کرد، شته کانی به رودوا ئه نجام دا، ئیت هاوړپییانیش به ناچاری هه ئسان فره مانه کانی پیغه مبهه ریان ئه نجام دا، به لام ئه و منده په ست و غه مبار بوون و کاره که یان نابهل بوو، وه ئه و منده سهر چه نجال بوون و به یه کا دههاتن و دهچوون، خه ریک بوون ببن به ژیر پئی یه که تیه وه و یه که تری بکوژن!

جا له وه پاش له ماوه ی ریکه وتنه که دا هه رپیاوئ دههات، پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) دهیدایه وه پئیان به پئی مه رجی ریکه وتنه که، به لام له و ماوه یه دا کۆمه لی ژنی موسو لمان کۆچیان کردو هاتن بۆ مه دینه بۆ خزمه تی پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) جا خودای گه و ره سه بارمهت به و ژنانه ئهم ئایه تانه ی نارد ه خواره وه:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مَهَاجِرَاتٍ فَاْمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآثُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ﴾ — مومته حینه ۱۰/۶۰.

واته: ئەى كەسانى كەباومرې ساغتان بەخوداو بەپېغەمبەرى خودا
هيناو! كاتى ژنه خاومر باومرەكان كۆچيان كردو هاتن بۆ ناو نيوه، ئەوه
لەپيشا تاقيان بکەنەوه كە هەر بۆ رەزاي خودا كۆچيان كردوووه پەنايان
هيناو بۆلاى نيوه، نەوهك لەبەر دلدارى و شتى ترى وا، هەرچەندە خودا بۆ
خوى راستى هەموو روداوى زۆر بەباشى دمرانىو، ناگاي لەباومر و ئيمانى
ئەوانه، جا ئەگەر بۆتان دمرکەوت كە ئەوژنانە لە دەستى كوفر كۆچيان
كردوووه موسولمانن، ئيتەر مەياندهنەوه بەميرده بپروا ناموسولمانەكانيان،
چونكە ئەنەمانە حەلالن بۆ ئەوان و نەئەوان حەلالن بۆ ئەمان، بەلام
نەفەقەو خەرجى و مارهى و شتى و بدمنەوه بەميردهكۆنەكانيان، لەبەر
ئەوى كە ئيسلام بەيەكجارى جياى كردوونەوه لەميردهكانيان، گوناھتان
لەسەر نيبە كەلەو ژنە كۆچكارانە مارەبکەن بۆ خۆتان، بەلام دەبى مارهى
خۆيان پى بدن، هەر ئەوه بەس نيبە كەداوتانە بەميردهكانيان، لەهەمان
كاتا پەيوەندى ژن و ميردى بپرن لەگەل ژنى بپرواي ناموسولمانا، چونكە
لەرۆژى موسولمان بوونى نيوەوه، مادەم ئەوان لەگەلتانا، موسولمان نەبوون،
پەيوەندى و گريبەندى ژن و ميرديتان پچراوهو ئەوان لەژنى نيوه دمرچوون.
(بپر: تاج/ ۷- ۱۹۴ز- ۴۳ سوورەتى مومته حينه).

جا لەپاش هاتنى ئەم نايەتە پيرۆزه، پيشەوا عومەر (دروندى خوى لەسەر بى) ئەو
سەردەمە دوو ژنى هەبوو، هى سەردەمى نەزانی بوون، موسولمان نەبوو
بوون، لەمەكە مابوونەوه، هەردووکیانى تەلاق دا، يەکیکیان ناوى قەريبە
بوو، موعاويە مارهى کرد، هەردوو لايان بتيەرسىت بوون لەو کاتەدا،

ئەو پەتەریان ئوم کلئومی کچی عەمری ئەل خوزاعی بوو، دایکی ئیبنو عومەر بوو، خزمیکی خۆی ماری کرد ناوی ئەبوجەھم بوو، ئەو سەردەمە هەردوو لایان ناموسو ئلمان بوون. (بەروانە: عەینی/ ١٣ ص ٢٩١) بەلام لێردا دەرەرموئ: ئەو پەتەریان شووی کرد بە صەفوانی کۆری ئومەییە.

ئەوجا پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) خۆی و هاوڕێیانی گەڕانەووە بۆ شاری مەدینە، ئەبوبەصیر، گەپیاویکی قورەیشی موسو ئلمان بوو هات بۆ مەدینە بۆ لای پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ)، ئەوانیش نامەییەکیان بۆ پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) نووسی و دووپاویان بە و نامەییەووە نارد بە شوێن ئەبوبەصیردا، گوئیان: داوای ئەو مەوت لێ دەکەین کە لەم بارەییەووە ئەو پەیمانەیی داوێتە بە ئێمە جێ بە جێی بکە. پیغەمبەریش (دروودی خوی لەسەر بێ) ئەبوبەصیری دایە دەست دووپاوەکە و بردیان و گەڕانەووە بەرەو مەککە، دەرۆن هەتا دەگەنە نۆل حولهیفە، لەوێ لادەدەن و خورمایان پێ دەبێ و دادەبەزن و دەست دەکەن بە خورما خواردن.

ئەبوبەصیریش بۆ تەفرەدان و بەرتیلە قسە، بەپیاوێکیان دەلێ: ئەو فیسارە کەس! بەخوا دەبینم شمشیرەکەت نایابە! ئەویش بەمە فەش دەبێتەووە لە کێلانەکەیی هەلێ دەکێشێ و دەلێ: بەلێ، ئەوێ بەخوا، زۆر نایابە، چەندین جار تاقیم کردۆتەووە لە شەپەرە شمشیردا. ئەبوبەصیر دەرەرموئ: ئادەیی نیشانمی بدە باسە پێکی بکەم، ئەویش دەیدات، ئەبوبەصیریش هەر لە گەڵ دەستی لە شمشیرەکە گیر دەبێ، بە شیر دای دەکوێ هەتا ساردی دەکاتەووە تەواو دەیکوێ دەنیشیتە سەر ئەوێ تریشیان هەتا ناو مەدینە، بە هەراکردن خۆی دەکا بە ناو مزگەوتە، پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) کە دەبینی دەرەرموئ: (بەراستی ئەم کابرایە مەترسی گەورەیی بە چاوی خۆی دیو، ئەو هەتا تۆ قەوێ).

جا کابرا ھەر لەگەڵ گەیشتە پێشەوہ بۆ لای پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) ،
 وەك شیت ھاواری لێ ھەلسا: بەخوا ھاوڕێكەم ئەبوبەصیر كوشتی، ئەو ھەتا
 بەدوامەوہ فریام نەكەون خۆشم دەكوژێ! جا ئەبوبەصیر ھات، ھەرمووی:
 ئەی پێغەمبەری خودا! بەخودا بەراستی خودا پەیمانەكەى تۆى بردەسەر، تۆ
 منت دایەوہ پێیان و خوداش رزگاری كردم لەدەستیان. پێغەمبەریش (دروودی خوای
 لەسەر بێ) ھەرمووی: (مالی دایكى وێران بێ، وەى لەم خانە خراپە چۆن
 جەربەزەپەكە، ئای لەم كۆلەوژى تەندووڕى جەنگە، ئەگەر كەسێ ھەبێ بۆى
 بەسەنیتەوہ ئاگرى جەنگى لەگەڵ خۆش بكات).

كاتی ئەبوبەصیر ئەمەى لە پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) بیست، زانى كە
 دووبارە دەیداتەوہ دەستیان ئیتەر دووبارە ھەڵھاتەوہو روشت ھەتا گەیشتە
 شوینی ناوی عەیس بوو، دەكەوێتە سەر قەراخی دەرپا، رێگەى خەلكى
 مەككە كەدەچن بۆ شام لەوێوہ دەرپا. ھەرمووی: لەلایەكى تریشەوہ،
 وارپێدەكەوئ ئەبوجەندەلى كۆرى سوھەیلیش لەدەستیان ھەتا دەكا، و دەچێ
 دەنیشێ بەئەبو بەصیرەوہ تا بوون بەتاقمەپەكە بەھیزی گەورە، ژمارمیان
 لەچل تێدەپەڕی، ئیتەر بەخودا بوون بەملۆزم لەكاروانى قورەیش،
 ھەركەدەیان بیست واكاروانى قورەیش دەرچووہو دەچێ بەرەو شام، بۆسەیان
 بۆ دادەناو رێگەیان پێ دەگرتو ئەوہى دەیانكوشت دەیانكوشت، مال و
 سامانەكەشیان بەتالانى دەبرد بۆ خۆیان!

ناچار قورەیش وھەدیان نارد بۆ خزمەتى پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ)
 گوتیان: یەكەم لەبەر خواو، دووھم لەبەر خزمایەتى، ئەمانەمان لەكۆل بخرە،
 بنێرە بەشوینیانا بابینەوہ بۆ لای تۆ بۆ مەدینە، ئێمە داوايان ناكەینەوہ
 ھەقمان نییە بەسەریانەوہ. ئەو جا پێغەمبەریش (دروودی خوای لەسەر بێ) ناردى
 بەشوین ئەبوبەصیر و كۆمەلەكەى دا ھەموو ھاتن بۆ مەدینەى نازدار، ئەو جا
 خودای پاك و پیرۆز ئەم چەند ئایەتەى لەسوورەتى ھەتھ ناردە خوارەوہ:

﴿وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَنْ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ ههتا دهگاته ﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ فهتج ۴۸ / ۲۴-۲۶.

واته: خودا نهو خودایهیه که بهری دهستی ناموسوئمانه کانی قورهیشی گرت له دهست دریژی کردنه سهر ئیوهو بهری دهستی ئیوهشی له هیش کردنه سهر نهوان بههوی نههیهوه گرت، لهکاتی ریکهوتنی حودهیبیهدها، کهجیگهیهکه وا لهناو خاکی بهست (حرم) ی مهککهدها، لهپاش نهو سهرکهوتنهوه کهخوا بهنسبی ئیوهی کرد، لهدژی نهوان کهلهشکرهکی خالید، کهلهشکری ئیسلام بوو، لهشکرهکی عیکرمهه شکاندو ههتا ناو مهککه ههلی فراندن، خودا بوخوی زور باش بهوهی دهیکه زاناو بهناگایه، بهراستی نهوانه هوژیکی بی باوهرن و سهرکشن و دژی ههق و راستین، بویه ریگهی ئیوهیان نهدا کهلهسالی ریکهوتنی حودهیبیهدها عهرهکهتان تهواو بکهن و سهردانی خانهی خودا، بههیمنی و ناشتی بکهن وهدیارییهکانی بهیتیان چهپس کردو نهپانهیشت بگهنه جیگهی سهربرینی ناسایی خویان، کهخاکی مینایه، لهراستیدا نهگهر لهبهر خاتری نهو کوومهله موسوئمانه نهبوایه، که هیشتا تیکهئیان ماوه لهگهل نهو ناموسوئمانانه شهرفرؤشاندها، که نهو کوومهله موسوئمانانه، ههپانه پیاوه، ههپانه ژنه، کهئیهو نایانناسن و لهبهر نهو بۆتان جیاناگرینهوه لهوان، وهدووریش نییه کهبهبی مهبهست و بهبی ناگا ببن بهزیر پیوهو تووشی ئیش و نازار ببن و ئیوهش لهم رووهوه بههوی نهوانهوه، تووشی گوناوو رهنج و کیشهو بهرهو ناخوشی ببن، وهک دانی خوینبایی و کهفارهتی کوشتنی بهههله.

لهراستیدا نهگهر لهبهر نهو دوو مهبهسته نهبوایه، بهری دهستی ئیوهمان لهکوشتاریان نهدهگرت، ههتا نهو بهری دهستگرتنهش بیی بههوی نهوهی ههتا ههزی خودا لهسهر ههرکهسی بی بههوی ئیسلام بوونهوه

بههؤی باومرپی جوانه وه بهر رهحهتهی خوئیان بخات، نهگهر گریمان پاک و بیس بکرانییه موسولمان له ناموسولمان بهباشی جیاوه بووایه، نه وه جه زربه یه کی باشی ناموسولمانه کانمان نه دا، به تایبه تهی له وه دمه دا نه م جه زربه یه مان دمه دان، تووشی لوتبه رزی و تهنگه گرتهی سه رده می نه فامی و نه زانی بوو بوون و، له بهر کینه و دهغه زو لوتبه رزی بیزو فیزی سه رده می نه زانی، بیژیان نه دههات پی له هه ق بنی و هه شانازیان به میراتی بوچی باو باپیرانیانه وه ده کرد.

ده فهرموئ: حه میه ت و لوتبه رزی و تهنگه گرته که یان نه وه بوو: که ددانیان به وه دا نه نا که موحه ممه د پیغه مبه ری خوایه، وه فقه بووئیان نه کرد که له سه ره تای پهیمان نامه که وه (بسم الله الرحمن الرحيم) بنووسن، وه نه یان هیشت له وه سائه دا سه ردانی خانه ی خودا بکه ن.

راشه و شیکردنه وه:

- ١- نه م فهرمووده یه یه کی که له فهرمووده هه ره درێژه کانی سه حیحی بوخاری.
- ٢- نه م فهرمووده یه داهه نرئ به دوو فهرمووده، که گیرانه وه ی میسوورو گیرانه وه ی مه روانه، بۆیه دوو ژماره ی (٢٧٣١) و (٢٧٣٢) ی بۆ دانراوه له کو تاوه، که واته: هه ردوو فهرمووده یه له چه ند که سه وه بی، ریوایه تهی هه ره که سی له وان به فهرمووده یه داهه نرئ.
- ٣- پوخته یه کی کورته ژیان نامه ی میسوورو مه روان، له بهرگی دووه م دا له لاپه ره (٢١٦) دا، له ژماره (٧٩٩) دا رابوو رد.
- ٤- نه م فهرمووده یه بریارو زانیاری و سه رباس و بابه تهی زۆری واتیدا، له بهر نه وه بۆ زۆر شت و زۆر بابه ت ده ست دمه دا، وه سوودو به هه ره کانی له ژماره نایه ن، پۆیستی به شه رحییکی ته واوه، که بهرگیکی گه وه ره دمه ده چی.

۵- ئەم فەرموودەییە دادەنری بەمورسەل، واتە: بەرەلا، چونکە نەمیسومرو نەمەروان نامادەى ئەم باسو خواسانە نەبوون، چونکە کە پیغەمبەر (بروودی خوی نسر ب) وفاتی کرد، ئەوان زۆر منال بوون، تەمەنیان لەدەوری شەش حەوت سالان دا بوو، بەلام ئەم فەرموودەیان لەکۆمەلای صەحابەو وەرگرتوو، کەخۆیان نامادەى سەرگوزەشتەکە بوون، وەک عومەرو عوتمان و عەلى و موغەیرەى کورى شوعبەو سەهلى کورى حەنیفو ئومموسەلەمەو کەسانی تریش. چونکە لەشویئەکانى تر، مەروان و میسومر، ئەم فەرموودەى ئیڕەیان لەچەند کەسێ لەهاورپیانی موحەممەدەو گێراوئەتەو، وەک لیڕەدا هەندیکى لەعومەرەویدە.

۶- بەلگەى ئەوێ تیادایە کەهەندى گیاندار، لەهەندى کاتدا، بۆ مەبەستى تاییبەتى لەخوداوە، ئاراستە دەکریڤ، کەهەندى شت بکەن بۆ ئاگادارکردنەوێ مەردوم، وەک لیڕەدا قەصواء پالکەوت و بەرەو مەککە نەرۆیشت. وەستى واهەموو کاتى روودەدا، لەبەر ئەوێ کارپیکردنى دروستە. گەلێ جار دیومەمایین، یارەشە و لاخ، یاکوپیژو هیستر، لەهەندى کاتدا مان دەگرن یا ناچنە ناو مال و ژوورەو، واباشە لەو کاتانەدا دووربینى بکری و ناوی خودا بهیئری.

۷- دانەر ئەم فەرموودەییە لەچەند شوپنی لەصەحیحى بوخارى دا گێراوئەتەو. بەلام هیچ شوپنی وابەدریژی وەک ئیڕە دەری نەهیئاو، وەئەم فەرموودەییە دادەنری بەدریژترین فەرموودە لە بوخارى پیروژدا.

۸- لەم فەرموودەدا برپاری زۆرى واتیادا، وەک: نوقلانی باش و نووسینەوێ بیسمیلا لەسەرەتای نامەو شتی واو، وەک: پاکیتی چلەم و تفو بەلغەم و موو خو پیروژکردن بەشویئەواری پیاوچاکان و صولح لەگەل ناموسولمان.

۹- فەزلى ئەبوبەکرو عومەرو ئوم سەلەمەى واتیادا.

۱۰- لهم فہرموودمیہدا راویژکردن بہژن و گوئ لئ گرتنی و بہقسہکردنی لہراویژی باشا ہہیہ کہ سوننہتہ. ئہوہی ہندی کہس دہیلین لہم بارمیہوہ ناراستہ.

۱۱- زور دابو نہریتی گونی عہرہبہکانی واتیادا.

۱۲- دروستہ متمانہ بہہہوالی ناموسولمان بکری و باومپی پی بکری و کاری پی بکری، بہمہرجی قہرینہو نیشان ہہبی لہسہر راستی و دروستی ئہو ہہوالہ. کہواتہ: ئہمرو گوئگرتن و کارکردن و باومپرکردن بہہہوالی ئازانسو میدیا نا ئیسلامیہکان دروستہ، بہنمونہ: ئہگہر ئازانسیکی راستگو ہہوالی ہاتنی رہمہزان یا جہژنی راگیان باومپی پی دہکری و کاریشی پی دہکری.

۱۳- سویند خواردن دروستہ لہوانہیہ ہندی جار باشیش بی، بہمہرجی سویندی درؤ نہبی، لہعہینی دا دمفہرموی: (وہک دہزانری پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر بی) خوی زیاتر لہہہشتا بونہدا سویندی خواردووہ).

۱۴- جاروبار موسامہحہ لہکاروباری ئایینی دا دروستہ، وہک مہسہلہکہی ئہبوجہندہل و ئہبوبہصیر.

۱۱۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ (الحدیث ۲۷۳۶، أطرافہ فی: ۶۴۱۰، ۷۳۹۲) (۱۹۴).

ئہبہوہورمیرہ (ہمزای خوی لی بی) دمفہرموی: : خوشتہویست (دروودی خوی لہسر بی)

دمفہرموی: (خودای گہورہ نہوہدو نو ناوی ہہیہ، سہد یہک کہم ہہرکہسی لہبہریان بکاو، رہفتو کار بہچہمک ومہبہستیان بکا، دہچیٹہ بہہہشت، خودا خوی تافہو حہز لہتاک دہکا) (تاج/۹/۱۵۳-۵۹۱-ش/ت).

پایانی

ماموستای ئیبنو حه جهری عه سقه لانی لیژمدا دمفرمووی: نامه ی مهرجه گان چل و جهوت فهرمووده ی بهرزموه بوو -مرفوع- ی واتیادا، پوخته گه یان پینج فهرموودن ئه وانی تریان دووبارهن، بیپرشته گانیان بیست و جهوتن، هه موویان پیشه و موسلیمیش (دهمستی خودی لی بهی) دمفرمویان، بیجگه له به لاغه که ی زوهری (٢٧٣٣). دمفرمووی: یازده بیستراو- ئه شهر- ی هاوړپیان و کهسانی پاش ئه وانیشی واتیادا.

پوخته که هه ر پینجه گه یان له ته جریده که دا هه یه: (١١٣١، ١١٣٢، ١١٣٣، ١١٣٤، ١١٣٥).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٥٩- نامه ی راسپیری (وهسیت) (کتاب الوصایا)

(باسی وهسیت له فیهی ئاساندا و له بهرگی دووهم ل- ٢٥٩ز- ٢٥١) + (تاج/ ٣- ١٢ز- ١).

١١٣٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةً عِنْدَهُ) (الحديث ٢٧٣٨) (١٩٥).

عه بدوللای کوری عومه ر (همزی خوی لی بهی) دمفرمووی: پیغه مبه ر (مروودی خوی له سمر بهی) دمفرمووی: (هه ر موسولمانی شتیکی هه بی که بهی وهی راسپیری (وهسیت) ی بو بکا، هه ق وایه دووشه وی به سه ردا تینه به ری هه تا وهسیت نامه که ی به نووسراوه یی له لای خوی دا ده نی). (تاج/ ٣- ٢٥ز- ١١- ش/ د/ ت/ ن. باسی راسپیری).

۱۱۳۷- عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ خَتَنِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخِي جُوَيْرِيَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ قَالَ مَا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَ مَوْتِهِ دِرْهَمًا وَلَا دِينَارًا وَلَا عَبْدًا وَلَا أَمَةً وَلَا شَيْئًا إِلَّا بَغْلَتُهُ الْبَيْضَاءُ وَسِلَاحُهُ وَأَرْضًا جَعَلَهَا صَدَقَةً (الحديث ۲۷۳۹، أطرافه في: ۲۸۷۳، ۲۹۱۲، ۳۰۹۸، ۴۴۶۱) (۱۹۶).

عہمری کوری حاریث (ہمزای خوی لن ہی) ، کہ ژنبرای پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر ہی) بوو، کہبرای جوہیریہی کچی حاریثی هاوسہری پیغہمبہرہ - دروودی خودا لہسہر پیغہمبہرہ ورمزای خودا لہسہر نہو خوشک و براہیہ بی - فہرمووی: کاتی کہ پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر ہی) ومفاتی کرد، نہپوول نہپارہ نہزیوو نہزیرو نہکویلو نہکہنیزہک و نہرانہمہرو نہہیچی لہپاش بہجی نہما، تنہیا ہیستریکی سپی ہہبوو، لہگہل چہکہکھی، پارچہیی زہویشی ہہبوو، کردبووی بہوہقف. (تاج/۳-۲۴-از-۱۰-ش/د/ن).

راقہ و شیکردنہوہ:

(ہروانہ: ژمارہ: ۹۱۶ بہرگی دووہم) بو ژیاننامہی جوہیریہی کچی حاریث لہوئی نوسراوہ، عہمری کوری حاریث (ہمزای خوی لن ہی) ژنبرای پیغہمبہرہ (دروودی خوی لہسہر ہی) ، چونکہ برای جوہیریہی کچی حاریثہ، کہ هاوسہری پیغہمبہرہ، موستہلیقیہ، لہہوژی بہنی موصلہلیقہ. لہبوخاریدا یہک فہرموودہی ہہیہ.

۱۱۳۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) هَلْ كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْصَى فَقَالَ: لَا فَقُلْتُ: كَيْفَ كُيِّبَ عَلَى النَّاسِ الْوَصِيَّةُ أَوْ أُمِرُوا بِالْوَصِيَّةِ؟ قَالَ: أَوْصَى بِكِتَابِ اللَّهِ (الحديث ۲۷۴۰، طرفاه في: ۴۴۶۰، ۵۰۲۲) (۱۹۷).

(۱۹۶) لم يوافقہ مسلم علی تخريجہ (فتح/۵/۴۱۴) خاتمة کتاب الوصایا - المترجم.

(۱۹۷) أخرجه مسلم في الوصية، باب: ترك الوصية لمن ليس له شيء يوصي فيه، رقم: ۱۶۳۴.

لهعهبدوڤلای کورپی نهبو نهوفايان پرسى: ئايا پيځهمبهر (دروودى خواى لىسمر بى) وهسييتى کرد بو پاش مەرگى؟ فهرمووى: نهء، گوترا: ئهى باشه ئهى چؤن وهسييتى لهسهر خهڤكى تر داناوه؟ فهرمووى: وهسييتو راسپيړى پيځهمبهر (دروودى خواى لىسمر بى) نهوهبوو: كه كار بهنامهى خودا بكهـن. برپوانه تاجول ئوصول، بهرگى يهكهـم لاپهره/۵۹ز۹ف-۱۳+۱۴تاج/۵/۲۵۷ز-۷۴+ل-۲۷۸ف-۱۵ز۷۶+ل-۹۹ف۳ز-۱۶. بو تيگهيشتنى تهواو لهچؤنييتكى ئهم راسپيړيهى پيځهمبهر.

١١٣٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَحِيحٌ حَرِيصٌ تَأْمُلُ الْغِنَى وَتَخْشَى الْفَقْرَ وَلَا تُمَهِّلُ حَتَّى إِذَا بَلَغْتَ الْخُلُقُومَ قُلْتَ لِفُلَانٍ كَذَا وَلِفُلَانٍ كَذَا وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ) (الحديث ٢٧٤٨، طرفه في: ١٤١٩) (١٩٨).

و مرگه پاره‌کمی به ته‌واوی له به‌رگی دووه‌مدا، له لاپه‌ره / ۱۰۵-ژ- ۱۲۸۰ رابوورد.

۱۱۴۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ أُنْزِلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ قَالَ: يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا اشْتَرُوا أَنْفُسَكُمْ لَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ لَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا يَا عَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَيَا صَفِيَّةُ عَمَّةَ رَسُولِ اللَّهِ لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَيَا فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ سَلِينِي مَا شِئْتَ مِنْ مَالِي لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا) (الحديث ۲۷۵۳، طرفاه في: ۳۵۲۷، (۴۷۷۱) (۱۹۹).

(١٩٨) أخرجه مسلم في الزكاة، باب بيان أن أفضل الصدقة صدقة الصحيح.. رقم: ١٠٣٢.

(١٩٩) أخرجه مسلم في الإيمان باب: في قوله تعالى: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾، رقم: ٢٠٤.

ئەبۇھورەیرە (رەزى خۇى لى بى) فەرمووى: كاتى خۇداى گەورە ئەم ئايەتەى ناردە خوارەو: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ - الشعراء ۲۶/۲۱۴.

واتە: ئەى موحەممەد! خزمە ھەرە نزيكەكانت ھۇشيار بكەرەو وە بيانترسىنە لەقارو غەزمى خۇدا، كاتى ئەم ئايەتە ھاتەخوارەو ھەزەت (دروودى خۇى لەسر بى) رۇيشت لەسەر تەپۇلكەى صەفا راووستاو، بەدەنگى بەرز، فەرمووى: ئەى ھۇزى قورمىش نەفسى خۇتان لەخۇداى گەورە بکرنەو، من لەلاى خۇدا ھىچ سوډى بەئىو ناکەيەنم، ئەى نەو ەبەدومەناف! من لەلاى خۇدا ھىچ سوډى بەئىو ناکەيەنم، ئەى ەبباسى كورى ەبەدولوطەليب! ئەى مامەى پىغەمبەر! من لەلاى خۇدا ھىچ سوډى بە تۇ ناکەيەنم، ئەى صەفيەى پوورى پىغەمبەرى خۇدا! من لەلاى خۇدا ھىچ سوډى بە تۇ ناکەيەنم، ئەى فاطيمەى كچى پىغەمبەر! ئەگەر داواى مالى دنيا دەكەى ئىستا بىكە، ھەتا بەشت بەدەم دەنا لەقيامەتدا من ھىچ سوډى بەتۇ ناکەيەنم. (تاج/۷/۷۴ف-۳ز-۹، رياض/۱/۳۲۹ل-۳۶۴ز-۴۰).

راڤەو شىکردنەو:

ئەم جۆرە فەرموودەيە لەسەر ئەم شىو رەھايە، کەپىغەمبەر (دروودى خۇى لەسر بى) لەقيامەتدا دەسلەتتى ھىچى نەبى بۆكەس، چ خزم، چ بىگانە، جۆرە كىشەو دژايەتییەك، لەگەل چەند فەرموودەى ترى صەحىحا دروست دەکا، چونكە پىغەمبەر (دروودى خۇى لەسر بى) لەدنیاو قيامەتا رەحمەتە بۇ ھەموان، بەتايبەتى لەروژى دوارۇزدا گەورەترین پشتو پەنايە - لەپاش خۇدا- بۇ باومرداران، خاوەنى شەفاعەتى كوبرايە، بەتكای ئەو بەمەلایین تاوانبار ەفو دەكرين، بەمەلایین مەلایین، پایەو پلەى موسولمانان و باومرداران بەرزەو دەبى، كەواتە:

۱- ئەمە بەر لەو موبوو کە خودا ئاگاداری بکاتەووە کە لە قیامەتدا خاوەنی شەفاعةتول کووبرایە، وەھەر وەھا لەدوونیدا سوودی زۆری جۆراو جۆری بۆ موسوڵمانان ھەیە.

۲- یا مەبەست ھەر شەو چاوترساندن و ھۆشیار کردنەوێھ.

۳- یا مەبەست ئەوێھ کە ئەگەر باومر نەھێنن سوودی نابێ بۆیان.

۴- بۆ ئەوێ بەھیزی فەرموودەکانی پێچەوانەیی ئەم فەرموودەییە بزانی کە بەلگەی روون و ئاشکران لەسەر سوودی پێچەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) لەھەردوو جیھاندا بۆ باومرداران فەرموو بپروانە:

ا- بەرگی دووھم، لاپەرە/ ۱۱۱ف+ ۶۷۸ل- ۹۵ف+ ۶۷۰ل- ۱۴۷ مەسەلەیی نوێژی قەزای حاجەو کردنی پێچەمبەر بەتکاگەر لەلای خودا، بەلکوو گشت باسەکە بەتەواوی.

ب- تاج/ ۱۰/ ۲۸۸ زنجیرەیی/ ۲۹بەتەواوی باسی تکا کردنی پێچەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) دەکا، ھەروا زنجیرەیی / ۱۳۰. لەلاپەرە / ۳۸۹ وە ھەتا (۴۰۹) ھەروا زنجیرە/ ۱۳۱- ۴۰۹ ھەتا/ ۴۲۰+ تاج/ ۵ص ۳۸۳.

ج- ریاض الصالحین/ ۱- ۲۱۷ز- ۳۰+ ریاض/ ۴ل- ۱۳۶۱ف- ۵۹.

د- عمدة القاري/ ج/ ۲۵ص ۱۲۷+ ۱۳۰+ ۱۲۳ حدیث/ ۶۵.

ه- فتح الباری ج/ ۱۳ص ۴۷۳ حدیث رقم: ۷۵۰۹+ ۷۵۱۰+ ۷۵۱۷ص ۵۲ص ۴۶۱.

تێبینی:

(ص و ج) نیشانەیی ئەسلە عەرەبەییەکانی (تاج و ریاض و تەجرید و فیکھی ئاسان) ھ. ج= جلد، ص= صەحیفە، ل= لاپەرە، نیشانەیی وەرگەرپراوە کوردییەکەیانە. ز= زنجیرە، ژ= ژمارە، ئەمە لەھەموو شوێنی وایە.

۱۰۴۱- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ عُمَرَ تَصَدَّقَ بِمَالٍ لَهُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَانَ يُقَالُ لَهُ ثَمَغٌ وَكَانَ نَخْلًا فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي اسْتَفَذْتُ مَالًا وَهُوَ عِنْدِي نَفِيسٌ فَأَرَدْتُ أَنْ أَتَصَدَّقَ بِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (تَصَدَّقْ بِأَصْلِهِ لَا يُسَاعُ وَلَا يُوهَبُ وَلَا يُورَثُ وَلَكِنْ يُنْفَقُ ثَمَرُهُ) فَتَصَدَّقَ بِهِ عُمَرُ فَصَدَّقَتْهُ تِلْكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَفِي الرِّقَابِ وَالْمَسَاكِينِ وَالصَّيْفِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَلِذِي الْقُرْبَى وَلَا جُنَاحَ عَلَى مَنْ وَلِيَهُ أَنْ يَأْكُلَ مِنْهُ بِالْمَعْرُوفِ أَوْ يُؤْكَلَ صَدِيقُهُ غَيْرَ مُتَمَوِّلٍ بِهِ) (الحديث ۲۷۶۴).

ثیبنو عومەر (دعویٰ لای بی) فەر مووی: عومەر (دعویٰ لای بی) زهوییه کی دهست کهوت، له بهر ابره مه دینه بوو، ناوی ته مغ بوو، بری بوو له باخه خور مایی، کات سه رده می پیغه مبه (دروودی دعویٰ لای بی) بوو، رویشته خزمه تی، عهرزی کرد: نهی پیغه مبه ری خودا! مالی کی زور چاکم دهست کهوت ووه، دهمه وی بیکه م به خیرو، تو دهمه رمووی که بیکه م به چی؟ فەر مووی: (ناوا بیکه به و مقف: جی زهوییه که خوی و مقف بی، نه دهمه فر و شری، نه دهمه خشری، نه به که له پوور دهگیری، به لام دهرامه ته که ی ده به خشری به پیشیاوانی).

نیت عومهریش له سهر نهو شیوه یه ی که پیغه مبه ری پیشانی دا: جی زهوییه که ی کرد به و مقف و دهرامه ت و دهسکه و ته که ی کرد به خیر، و نهو خیره ش بو نه م چه شاننه - واته: سینفانه- بی: بو خه باتگیریان و تی کو شه رانی ری که ی خودا، بو نازا کردنی کو یله و بو نه دارا و هه ژاران و بو میوان و، بو ری بواران و، بو خزمان و خویشانی پیشیاو، و نهو که سه ییشی که سه رپهرشتی نهو و مقفه دهکا، که پیی دهگوتری: (متولی) گونا هی له سهر نییه نه گهر به شیوه یه کی رهوا خوی لی بخوا، یا دهر خواردی دؤست و برادره ری خوی بدا، به مه رجی لی نه کا به هی خوی و نه یکا به مال و پاشه که وتی بکا. (تاج/۲/۳۷۵-ف ۲-ز ۱۸۲. باسی و مقف + ز-۱۸۱) + (فیقهی ناسان، بهرگی دووهم، ل-۵۴۱، باسی و مقف ز-۲۳۵).

۱۱۴۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤْبَقَاتِ) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: (الشَّرْكُ بِاللَّهِ وَالسَّحَرُ وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّخْفِ وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ) (الحديث ۲۷۶۶، طرفاه في: ۵۷۶۴، ۶۸۵۷) (۲۰۰).

نەبوھورەمیرە (بەزەیی خەوی لێ بێ) لە خۆشەویستەووە (دروودی خەوی لەسەر بێ) دەفەر موی: خۆتان دوور بگرن لە حەوت تاوانی کوشندە) یاران (بەزەیی خەوی لێ بێ) فەر مویان: قوربان! ئەو پێغەمبەری خودا! ئەو حەوتە چی و چین؟ فەر موی: (یەكەم: شیرك و ھاوبەش پەیدا كردن بۆ خودای تاك و تەنیا، دووهم: سیحرو جادوو بازی، سیھەم: گوشتنی كەسێ كە خودا رەزای لەسەر نەبێ، چوارەم: سوود خۆری، پێنجەم: خواردنی مائی هەتیو، بەبێ فەرمانی شەرع، شەشەم: هەڵهاتن و پشت هەڵكردن لە دوژمنی دین لە روژی هیرش هیانی دوژمنانا، حەوتەم: بوختانی داوینپەسی هەلبەستن بۆ ژنی داوینپاکی بێ ئاگای موسوڵمان) (تاج/۳/۲۰۴ ف-۸ ش/د/ن).

۱۱۴۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يَفْتَسِمُ وَرَكْبَتِي دِينَارًا مَا تَرَكْتُ بَعْدَ نَفْقَةِ نِسَائِي وَمَثْوَةَ عَامِلِي فَهُوَ صَدَقَةٌ) (الحديث ۲۷۷۶، طرفاه في: ۳۰۹۶، ۶۷۲۹) (۲۰۱).

نەبوھورەمیرە (بەزەیی خەوی لێ بێ) فەر موی: خۆشەویست (دروودی خەوی لەسەر بێ) فەر موی: (كەسو كاری من - لەپاش مردنی من- پارەو پوول دا بەش ناكەن، هەرچیم لەپاش بەجیما خێرو خیراته، تەنیا ژیاواری ژنەكانەم و ئازوووخەى سەركارەكەمى لێ دەرچێ) (تاج/۲/۲۴-ز-۱۰. باسی مائی پێغەمبەر لەپاش خۆی بۆ نەتەوێكەیهتی. نەك بۆ كە لەپوور بەرانی).

۱۱۴۴- عَنْ عُثْمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حِينَ حُوصِرَ أَشْرَفَ عَلَيْهِمْ وَقَالَ أُنْشُدْكُمْ اللَّهَ وَلَا أُنْشُدُ إِلَّا أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : أَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ حَفَرَ رُومَةَ فَلَهُ الْجَنَّةُ) فَحَفَرْتُهَا أَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ قَالَ: (مَنْ جَهَّزَ جَيْشَ الْعُسْرَةِ فَلَهُ الْجَنَّةُ) فَجَهَّزْتُهُمْ قَالَ: فَصَدَّقُوهُ بِمَا قَالَ (الحديث ۲۷۷۸) (۲۰۲).

نہو روژانہی کہ پیښهوا عوتمان (دعویٰ خوی لئ بی) له مائه کهی خویدا له لایه ن نازاوه گپړه کانه وه که مارو درابوو، که له میسر وه هاتبوون، له بانیزیه که وه گفتوگوئی له که لیا نا کردو فهرمووی: (سویندتان ددهم به خودای که وره، ته نیا نهو بهرپزانه یشتان سویند ددهم که هاورپی پیغه مبهه (دروودی خوی لئسر بی) بوون، چونکه نهوان هه میسه شایه تی هه ق ددهن: نایا ناگاتان لئ نییه که پیغه مبهه (دروودی خوی لئسر بی) فهرمووی: (هه رکه سی بیري رومه هه لکه نی به هه شتییه) منیش له سهر مه سرفی خوّم هه لم که ند؟ نایا ناگاتان لئ نییه که پیغه مبهه (دروودی خوی لئسر بی) فهرمووی: (هه رکه سی جهیشولعوسره ته داره ک بکا به هه شتییه) منیش نهو جهیشهم تضاق خست؟ قسه بهر (راوی) فهرمووی: هاورپیانی پیغه مبهه ریش، فهرموویان: به لئ نهو قسانه ی عوتمان راسته) (تاج / ۲ / ۳۷۷-ف ۲-ز ۱۸۲ ووقف + تاج / ۹/۵-ز ۸ - فهرلی عوتمان).

۱۱۴۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَهْمٍ مَعَ تَمِيمِ الدَّارِيِّ وَعَدِيِّ بْنِ بَدَاءٍ فَمَاتَ السَّهْمِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِأَرْضٍ لَيْسَ بِهَا مُسْلِمٌ فَلَمَّا قَدِمَا بِتَرْكِتِهِ فَقَدُوا جَامًا مِنْ فِضَّةٍ مُخَوَّصًا مِنْ ذَهَبٍ فَأَخْلَفَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ وَجَدَ الْجَامَ بِمَكَّةَ فَقَالُوا: ابْتِغَاهُ مِنْ تَمِيمٍ وَعَدِيٍّ فَقَامَ رَجُلَانِ مِنَ أَوْلِيَائِهِ فَخَلَفَا لَشَهَادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَإِنَّ الْجَامَ لِصَاحِبِهِمْ.

قَالَ: وَفِيهِمْ نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنتُمْ صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثِمِينَ فَإِنْ غَشَرَ عَلَى آفَتُهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَأَخْرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولِيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ذَلِكَ أَذْنَى أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَى وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ (المائدة/ ۱۰۶-۱۰۸-۵) (الحديث ۲۷۸۰) (۲۰۳).

ثیبنو عہبباس (ہمزای خوی لن بی) فہر مووی: پیاو یکی بہنی سہمی لہ گہل تہ میمی داری و عہدی کوری بہد ادا، دہجن بو رہوتہنی (سہ فہر) بو بازرگانی بو شام، کابرای بہنی سہمی لہری دمری، لہ شویئی دمری موسولمانی تیادا نابی، کاتی دوو پیاوہ کھی ہاوری کھ لہ پوورہ کھیان ہیئایہ وہ بو کھ سووکارہ کھی، جامیکی زیوین دیار نہ بوو، کھ بہ ویئہ لہ سہر شیوہی پھلکھ خورمای زپرین نہ خشابوو، جا کاتی بوو بہ داواو داواکاری، پیغہ مہر (برودی خوی لہسر بی) ہر دوو کیانی سویندا، کھ ناگامان لہو جامہ نییہ.

دوایی جامہ کھ لہ مہ کھ بہ سہر گرایہ وہ، نہ وانہی جامہ کھیان لہ لا دوزرایہ وہ گوتیان: لہ تہ میمی داری و عہدی کوری بہد امان کرپوہ، دیسانہ وہ بووہ بہ کیشہ، جا نہ مجار دوو کھس لہ خزمانی یاروی سہمی کوژراو ہلسان سویندیان خوار دو گوتیان: بہ خوا شایہ تیہ کھی ئیمہ راست ترہ لہ شایہ تیہ کھی ئو دووانہ، وہ جامہ کھ جامی خزمہ کھ مانہ.

ئىبنو عەبباس (پەزى خۇي لى بىن) فەر مووى: ئەم ئايەتە سەبارەت بەوان دابەزى كەدەفەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا...﴾ تا كۆتايى، كەئىستا خوئندرايەو. واتە: ئەى نەتەوئى ئىسلام! يەكئى لەبىر يارەكانى ئىسلام ئەمەيە: كاتئى كەسەكتان لەسەر مەرگا ويستى وەسەيت و راسپىرى شەرى بىكات، با دووپياوى دادپەرور لەخۆتان ئامادەى ئەو راسپىرىيە بىن و بىن بەشايەت لەسەرى و لەكاتى پىويست دا، ئەو شايەتيە بەدەن، يا دووپياوى تىرى ناموسوئمان بىكەن بەشايەت لەسەر ئەو راسپىرىيە.

ئەم جوړە شايەتيە بۆ كاتى سەفەرە، ئەگەر كەسەكتان كارەساتى مەرگ يەخەى گرت لەسەفەردا، ئەو دوو شايەتە لەپاش نوئىزى عەسر، كەخەك لەو كاتەدا كۆدەبنەو، ئەگەر لىيان كەوتنە گومانەو رابگرن، ئاوا سوئند بخوئ: سوئند دەخوئ بەخوداى پاك و پىروژ ئەم شايەتيەى كەدامان راستەو دروستەو، مەبەستمان پىي خزمەتى راستيە، نەو ك شتئ تر، وەبەجئ بەجئ كردنى ئەم شايەتيە مەبەستمان ئەو مەنيە كەبەهايەكى كەمى جىهانى پى بەدەست بەئىن، باخاوەن پەيوەندى سوودومرگر لەم شايەتيەى ئىمە خزمىش بئ، ئەو شايەتيەى خودا خستوو يەتيە ئەستۆمان زايەى ناكەين و حەشارى نادەين... تا كۆتايى.

راڤەو شىكردنەو:

تەمىمى دارى (پەزى خۇي لى بىن) لەپىشا مەسىحى بوو، لەسالى نوئى كۆچيدا موسوئمان بوو، موسوئمانىكى زۆر جوانى لى دەرچوو، غەزاي لەخزمەت پىغەمبەردا كردو، پىغەمبەر (درووى خۇي لەسەر بىن) داستانى جەساسەو جەجالى لەموو گىراوەتەو، وئەو دادەنرئ بەگەورەترىن شانازى بۆى. (بىر: تاج/۱۰-ال-۳۰۵ ف-۱-۱۱۰).

یہ کہم کہس بوو کہ چرای لہ مزگہوت داگیر ساند، یہ کہم کہ سیش بوو کہ چیرۆک و داستانی گیرایہ و، بہ شہو شہ و نوویزی زوری دہکرد، روودانی ئەم داستانہی و لہم فہرموودہیہ دا، سہ بارہت بہم جامہ لہ پیش ئیسلام بوونی تہمیما بووہ. جاری و دہبوو لہ یەک رکات شہ و بنویژدا ہہموو قورئانی خەتم دہکرد! ہہمیشہ شہ و نوویزیکی زور زوری دہکرد شہوئ تابہ یانی ہەر بہم ئایہ تہ شہ و نوویزی دہکرد، لہ ہہموو رکاتیکا لہ پاش فاتیحہ وہ دووبارہی دہکردم وہ:

﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ - حاثیة ۲۱/۴۵ -

واتہ: بابی باومرآن کہ ئەو ہہموو کو فرو بہدکاری و خراپہ یان تی گوشیوہ، کہ چی باوہریشیان وایہ: کہ ئەوان و موسولمانان کہ ئەو ہہموو کردوہ باشانہ یان کردوہ، لہ دنیا و قیامہ تدا بہ یەک چاو تہ ماشایان بکہین؟! با بی باومرآن خو یان بہ مجورہ بوچوونہ ہہ ئە یہ دەستخەرۆ نہ کەن بہ راستی ئەمہ برپاریکی زور خراپ و ہہ ئەو چہوتہ. لہ پاش کوشتنی عوٹمان تہ میم رؤیشت بو شام، وہ لہوئ مرد، گۆزی والہ بہیت جہ برین، لہ ولاتی فہلہ سطین، حەزرتی عومەر زور ریزی دہگرت.

پایانی (خاتمہ)

نامہ ی راسپییری و پاشکۆکانی ہہ تا ئیرہ، شہست فہرموودہی بہر زوہ بووی واتیادا، ہہژدہ ریگہ یان بی رشتہن، ئەوانی تریان پە یوہستن، چلودوویان دووبارہن، پوختہ کە یان ہہژدہ فہرموودہن، پیشہوا موسلیمیش ہہموویانی دمرہ یناوہ، بیجگہ لہ مانہ یان:

۲- فہرموودہ کہی ٹیبنوعہ بباس: (کان المال للولد = ۲۷۴۷ف) لہ (ت) نییہ.

۳- فہرموودہ کہی ٹیبنوعہ بباس: (۱۱۴۵ت=۲۷۸۰ف).

۴- فہرموودہ کہی ٹیبنوعہ بباس: (ہما والیان = ۲۷۵۹ف) لہ (ت) نییہ.

۵- حدیث: (الذین قبل الوصیۃ = ۲۷۸۱ف) لہ تہ جریدہ کہدا نییہ.

۶۰- نامہ ی خہبات و تیکووشان و غہزاو ژینامہ

(کتاب الجہاد والسیر)

۱- باسی گہورہ ی خہبات و غہزاو ژینامہ

(باسی خہبات و تیکووشان وا لہ سہرہ تای بہرگی ہہ شتہ می تاجول
نوصولہ وہ، بروانہ: فیقہی ناسان، بہرگی سییہم ل-۸۶۵ ز-۳۴۶- باسی غہزاو
تیکووشان).

۱۱۴۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: ذُلِّي عَلَى عَمَلٍ يَغْدِلُ الْجِهَادُ قَالَ: (لَا أَجِدُهُ) قَالَ:
(هَلْ تَسْتَطِيعُ إِذَا خَرَجَ الْمُجَاهِدُ أَنْ تَدْخُلَ مَسْجِدَكَ فَتَقُومَ وَلَا تَفْشَرَ وَتَصُومَ وَلَا
تُفْطِرَ؟) قَالَ: وَمَنْ يَسْتَطِيعُ ذَلِكَ. (الحديث ۲۷۸۵) (۲۰۴).

ئہ بوہورہ دیرہ (ہمزای خوی لی ہن) فہرمووی: پیاوی ہاتہ خزمہ تی حہ زرہت (درووی
خوی لہ سہر بی) عہرزی کرد: قوربان! چی کاریکی باشی تر ہاوتای تیکووشان
لہر یگای خودای گہورہ دا دہکا؟ فہرمووی: (کاری وا گومان نابہم). نہوجا
بہ پیاوہ کہی فہرموو: (نایا دہتوانیت نہو کاتہ ی کہ خہباتکار دمروات بو

خه باتکاری، تۆیش بجیته ناو نوپزگه کهتو سهرو مړ نوپزو شه ونوپز بکهیت بهی ساردبوونه وه بهرؤزیش ههر بهرؤزوو بیو یهک رؤزی لی نه خوی بهیوه که گوتی: جا کی شتی وا ده توانی؟ (تاج/ ۸/ ۴۷ ف- ۳ ش/ ت/ ن) + (ریاض/ ۳- ۹۴۸ ز- ۲۳۴ باسی جهاد).

۱۱۴۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مُؤْمِنٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ) قَالُوا: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: (مُؤْمِنٌ فِي شُعْبٍ مِنَ الشُّعَابِ يَتَّقِي اللَّهَ وَيَدْعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ). (الحديث ۲۷۸۶، طرفه في: ۶۴۹۴) (۲۰۵).

نه بوسه عیدی خودری (همزی خوی لی بی) فهرمووی: پرسیارکرا له پیغه مبه (دروودی خوی لسم بی): چاکترین کهس کیه؟ فهرمووی: (نهو موسولمانه ی که به گیان و سامان و به سهرو به مال له پیکه ی خودادا تی دهکوشی) گوتیان: نهی دوی نهو کی چاکترین کهسه؟ فهرمووی: (نهو موسولمانه ی که له په نایه کا سهری خوی کز دهگری و، به جوانی خودای خوی دهپه رستی، وهله خودای کهوره دهترسی و نازاری کهس نادات. (تاج/ ۸/ ۴۹- ۶ ش/ د/ ت).

۱۱۴۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ وَتَوَكَّلَ اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِهِ بِأَنْ يَتَوَفَّاهُ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ أَوْ يَرْجِعَهُ سَالِمًا مَعَ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ). (الحديث ۲۷۸۷) (۲۰۶).

ئەبوھورەیرە (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: بیستم لە خۆشەویستی خودا (درودی خۆی لەسەر بێ) دەیفەرموو: (وێنە کەسێ لە ڕێگەی خودادا بچێ بۆ خە با تو کۆشش و، ببێ بە تیکۆشەر لە ڕێگەی خودادا، وەک وێنە ئەو کەسە وایە کە هەتا ئەو دەگەرێتەووە بۆ جێگەی خۆی، ئەویش سەرو مەر هەر نوێژ بکا و، هەمیشە بەرۆژو بیویەک دەم چێ یە لە نوێژو ڕۆژو سارد نەبێتەووە.

وێ خودا بوو بە دەستەبەری خەباتکاری ڕێگەی خودا، کە یەکی لەم دووبەهرە گەورەیی بۆ دا بێن و مسۆگەر بکات: ئە گەر خودا لەو کاتی خەباتەدا گیانی کیشا یەکسەر ببیاتە ناو بە هەشت، ئەگەر بە بیویش و بەساغی گەڕانیەووە یەکی لەم دوو بەهرەییە یا بەلایەنی کەمەووە بەهرەییەکیانی دەست بخات: پاداشتی باشی پێ خەلات بکات، یا پاداشت و دەسکەوتی تالانی پێ خەلات بکات.

١١٤٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَصَامَ رَمَضَانَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ هَاجِرًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ جَلَسَ فِي أَرْضِهِ الْيَوْمِ وَلَدَ فِيهَا) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تُنَبِّئُ النَّاسَ بِذَلِكَ؟ قَالَ: (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ كُلُّ دَرَجَتَيْنِ مَا بَيْنَهُمَا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَسَلُّوهُ الْفَرْدُوسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهُ تَفْجَرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ) (الحديث ٢٧٩٠، طرفه في: ٧٤٢٣ (٢٠٧).

ئەبوھورەیرە (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (درودی خۆی لەسەر بێ) - فەرمووی (هەر کەسێ بپروای بەخودا، بە پێغەمبەری خودا هەبێ، نوێژ بکا، ڕۆژووی ڕەمەزان بگرت، دەبێ بە ماف لەسەر خودا کە ببیاتە ناو بە هەشت، ئێتر چێ

خەبات و غەزا لە ڕێگەی خودادا بکات، یا لەو خاکەیی تیایدا لەدایک بوووە دانیشیۆ نەچی بۆ غەزا).

هاورپیان (هزای خۆی لێ بێ) فەرموویان: ئەو پێغەمبەری خودا! بۆچی ئەم مژدە خۆشە لە ناو مەردوومدا پەخشەووە نە کەین، وە پێیان ڕابگەیەنین ئەگەر دەریش نەچن بۆغەزا، مادام باوەرپیان هەیه و نوێژ دەکەن و پۆژو دەگرن، خودا بەهەشتیان پێخەلات دەفەرموێ؟ خۆشەویست (دروودی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: (راستە ئەمە وایە، بەلام لەو گەلی باشتەر هەیه کە ئەوەیە: لە بەهەشتدا سەد پلەیی بەرپێزی بەرز هەیه کە نیوانی هەموو دووبەلەیهکی بە قەد نیوانی ئاسمان و زەوی دەبێ، خوودای گەورە ئامادەیی کردوون بۆ تیکۆشەران و غەزاکاران لە ڕێگەی خودادا، دەیی کاتی لە خودای گەورە داوای جیگە لە بەهەشتا دەکەن داوای فێردەوسی هەرە بالایی لێکەن، کە نایابترین و بەرزترین شوێنە لە بەهەشتدا، سابهشکو بە ھۆی نزاو پارانەووە فێردەوس بۆ خۆتان بچێن، گەرچی خۆی لە بنەرەتدا بۆ غەزاکاران دانراوە، وە لە ژوور فێردەوسەووە بارە گای (عەرش) ی خودای گەورە بەخشنەو میهرەبانە، وە لە بن فێردەوسەووە هەرچوار پرووبارە گەورە ناودارەکانی بە هەشت ھەلە قوڵێن) (بروانە: تاج/ ٨-٤٩ ز- ١١+ تاج/ ١٠-٤٢٩ ز- ١٣٣ ھەتا لاپەرە ٤٨٦/ باسەکانی بەهەشت) + (ریاض ٣/ ٩٥٠ ز - ١٦. باسی جیھاد).

١١٥٠- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَعَذْوَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ رَوْحَةٌ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا) (الحديث ٢٧٩٢، طرفه في: ٢٧٩٦، ٦٥٦٨) (٢٠٨).

پێشەوا ئەنەسی کورێ مالیک (هزای خۆی لێ بێ) لە پێغەمبەرەووە (دروودی خۆی لەسەر بێ) دەفەرمووی: (تاقی کۆشش و تیکۆشان لە ڕێگەی خودادا - چی تاقی

به يانی بئو، چى تاقى ئىواره بئى، له هه موو سامان و مولكى جيهان چاكتره)
(تاج/٨/٤٨ ز-١١ ف-٤) + (رياض/٣-٤٣ ف-٦، ٤).

١١٥١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَقَابُ قَوْسٍ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِّمَّا تَطْلُعُ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَتَغْرُبُ) وَقَالَ: (لَغْدَوَةٌ أَوْ رَوْحَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِّمَّا تَطْلُعُ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَتَغْرُبُ) (الحديث ٢٧٩٣، طرفه في: ٣٢٥٣) (٢٠٩).

ئه بهوهره (پهزى خوى لى بئى) فهرموى: خو شه ويست (درودى خوى لى بئى) دمه رموى: (بهقهى جئ كه وائى له بهه شتا لهه موو جيهان باشتره، وه فهرموشى: تاقى كووشش و غهزاو تىكووشان له ريگهى خودادا - چى تاقى به يانی بئو چى تاقى ئىواره بئى - لهه موو سامان و مولكى جيهان چاكتره!).
(تاج/٨/٤٨ ز-١١ ف-٤) (ن/ت).

باسى پهريه چاو به له كه كان و چوئيه تى شيوهى شيرينيان

١١٥٢- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَوْ أَنَّ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَطْلَعَتْ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ لَأَضَاءَتْ مَا بَيْنَهُمَا وَلَمَلَأَتْهُ رِيحًا وَلَنْصِيفَهَا عَلَى رَأْسِهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا) (الحديث: ٢٧٩٦) (٢١٠).

له نه نه سه وه (پهزى خوى لى بئى) پيغه مبهه (درودى خوى لى بئى) دمه رموى: (ئه گهر بئىتو ئافره تى له دانىشتوانى بهه شت خوى نيشانى دانىشتوانى سهه زهوى بدا، له بهر شهوقى ئه و نيوانى بهه شت و زهوى هه مووى روشن دهبئته وه،

وهمپری دهبی له نوورو بۆن و بهرامه ی خوش! سه ره پۆشی سه ری ژنی به هه شتی باستره له جیهان و هه رچی وا له جیهانا!). (تاج ٨/٤٨/٥١-١١).

١١٥٣- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ بَعَثَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَقْوَامًا مِنْ بَنِي سُلَيْمٍ إِلَى بَنِي عَامِرٍ فِي سَبْعِينَ فَلَمَّا قَدِمُوا قَالَ لَهُمْ خَالِي: أَتَقْدُمُكُمْ فَإِنْ آمَنُونِي حَتَّى أُبَلِّغَهُمْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَإِلَّا كُنْتُمْ مِنِّي قَرِيبًا فَتَقَدَّمُ فَأَمَرُوهُ فَبَيْنَمَا يُحَدِّثُهُمْ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذْ أَوْمَأُوا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ فَطَعَنَهُ فَأَلْفَدَهُ فَقَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ فُزْتُ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ ثُمَّ مَالُوا عَلَى بَقِيَّةِ أَصْحَابِهِ فَقَتَلُوهُمْ إِلَّا رَجُلًا أَعْرَجَ صَعِدَ الْجَبَلَ قَالَ هَمَّامٌ فَأَرَاهُ آخَرَ مَعَهُ فَأَخْبَرَ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُمْ قَدْ لَقُوا رَبَّهُمْ فَرَضِيَ عَنْهُمْ وَأَرْضَاهُمْ فَكُنَّا نَقْرَأُ: (أَنْ بَلَّغُوا قَوْمَنَا أَنْ قَدْ لَقِينَا رَبَّنَا فَرْضِي عَنَّا وَأَرْضَانَا ثُمَّ نُسِيخْ بَعْدَ فِدْعَا عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا عَلَى رِغْلٍ وَذَكَوَانٍ وَبَنِي لَحْيَانَ وَبَنِي غُصَيَّةَ الَّذِينَ عَصَوْا اللَّهَ تَعَالَى وَرَسُولَهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ٢٨٠١، أطرافه سبقت في: ٥١٥) (٢١١).

ئه نه هس (د مزی خوی لی بی) فه رموو: پیغه مبهه ر (دروندی خوی له سه ر بی) چه فتا که سی نارد بۆ ناو به نی ریع و به نی ده کوان و به نی عوصه ییه، چه ند پیاویکی به نی سوله میمان تیدا بوو، جا کاتیک ده گه نه پی شه وه، جا هه رامی کوپی میلحانی خالۆم پیانی فه رموو: ئیوه لی ره چاوه پروان بن من خۆم له پی شا دهرۆم بۆ ناویان، دهم و دوویان تا قی ده که مه وه جا نه گه ر ئه مانیان پی دام، ئه وا نامه که ی پیغه مبه ریان پی راده گه یه نم له گه ل په یامه که ی دا، خو ئه گه ر ناپاکیشیان لی کردم، ئه وا ئیوه له نزی که مه وه بن، به شته که ده زانن ئیتر به پیی هه لۆیست یاکۆمه کی من ده که ن، یا هه ر هیچ نه بی هه ل دین و راده که ن و ئیوه قوتارتان ده بی.

جا کاتی خالم چووہ پی شہوہ بہ درو بہ فیل ئہ مانیان پی دا، و مدہستی کرد بہ راگہ یاندنی کاغہزو پہیامہ گہی پیغہ مہر (دروودی خوی لسمہ بی) لہ ناو خویان دا، ئامازہ یان لہ پیاو یکیان کرد رمیکی لہ پستہ وہ لی دا، لہ سنگیہ وہ دمر چوو. جا خالم فہرمووی: اللہ اکبر! گہورہی ہر بو خودایہ، بہ خودای گہورہ، بہ خاودنی کہ عہ، شادبووم بہ شہید بوون، و گہیشتم بہ ئاواتی خووم پیروز بووم، ئہ و جا ہوزی بہنی عامر دہنیشہ سہر تاقمہ گہی حہرام و ہر حہفتیان دہکوژن، تہنیا پیاو یکی شہلیان نہ بی کہ ہہ لدمنی بہ کیوہ کہ داو خوی دہگہیہ نیتہ لوتکہی کیوہ گہ. جا جوبرائیل (سہامی خوی لی بی) ہہ وائی بہ پیغہ مہر (دروودی خوی لسمہ بی) دا، کہ ئہو شہیدانہ گہیشتون بہ خرمہتی خودای خویان و خودا لہوان رازیہو، ئہوانیشی رازی کردوہ.

جا خودای گہورہ لہ قورئانی پیروزدا ئہمہی ناردہ خواروہ، و دتا ماومہی لہ ناو قورئاندا ئہ مانخویند، تادوایی خودا سرپہوہ و نہسخی کردوہ، ﴿اِنَّ بَلْغَرًا قَوْمًا، اَنْ قَدْ لَقِينَا رَبَّنَا فِرْضِي عَنَّا وَاَرْضَانَا﴾ واتہ: خودایہ! ہہ وائی حالمان رابگہیہ نہ بہ گہلی ئیسلام، کہوا ئیمہ شادبووین بہ دیداری بہرومردگارمان، و دخوا لیمان رازیہو و رازیسی کردوین.

جا لہ و دوا پیغہ مہر (دروودی خوی لسمہ بی) چل بہیانی نزای شہری لہ ناو قونوتا، لہم ہوزانہ کرد: لہ ریعلو لہ ذہکوان و لہ بہنی لہ حیان و لہ بہنی عوصہ ییہ، کہئہ وانہن لہم روودا و دلا لہ خودا و لہ پیغہ مہر خودا یاخی بوون. (بروانہ: تاج/ ۸/ ۲۵۴ ف+ ۱+ ۲- ۱۰۲ ہہ ناردنی حہفتاکہ سہ قورئانخوینہ کان + ریاض/ ۳/ ۹۵۷ ف- ۳۲ ز- ۲۳۴. باسی خہبات و...).

۱۱۵۴ - عَنْ جُنْدَبِ بْنِ سُفْيَانَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ فِي بَعْضِ الْمَشَاهِدِ وَقَدْ دَمِيتَ إِصْبَعُهُ فَقَالَ: هَلْ أَلتِ إِلَّا إِصْبَعٌ دَمِيتَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا لَقِيتَ (الحديث ۲۸۰۲) (۲۱۲).

جوندوبی کوری سوفیان (درویدی خوی لیسر بڼه) فهرمووی: له خزمه تی چه زرمه تدا
 بووم له غه زایه کا له ناو نه شکه وتی کا، په نجه یه کی چه زرمه زامار بوو، خوینی
 لی هات پیغه مبه ریش (درویدی خوی لیسر بڼه) بو دلدا نه وهی په نجه ی، هه تا ئو قره
 بگری له سر ئیش و نازره که ی فهرمووی:

هَلْ أَنْتِ إِلَّا إِبْصَعٌ دَمِيتِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَالَقِيَتِ

واته به شیعر له دم ریاکه ی خوی که ره جه زه:

نه ی په نجه وایه پایه و شویت له پتی خودادا وړا خوینت

مه به ستی خوشه ویست (درویدی خوی لیسر بڼه) نه وه یه، که له سر شیوه ی
 موعجیزه دلی په نجه ی خوی بداته وهو، تی بگه یه نی نه و ئیش و نازره ی که
 پی گه شتووه له چا و هی تر دا هر زور که مه له گه ل نه وه شدا به خورایی
 ناروا، خوا بو ی حسیب ده کا به تی کو شان له ریگه ی خویدا. (بروانه:
 تاج/ ۷/ ۲۵۵ ز ۷۶- سورمتی ضوحی. ف- ۲ + تاج/ ۱۰/ ۱۷۲ ز ۶۹ ف- ۱)

جوندوبی کوری سوفیان ناوی ته وای جوندوبی کوری عه بوللای کوری
 سوفیانی بوجه یلیه، به دوو شیوه گیرانه وهی لیوه ده کری: جوندوبی کوری
 عه بوللای به ناوی باوکیه وه، جوندوبی کوری سوفیان به ناوی باپریه وه. نه م
 جوړه ورده کاریانه په یوه ندی زوری به زانستی فهرموودم وه هیه.
 کورته یه کی که میش له ژیان نامه ی جوندوب له ژماره: (۶۴۸) دا رابوورد.

۱۱۵۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) قَالَ: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُكَلِّمُ أَحَدًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُكَلِّمُ
 فِي سَبِيلِهِ إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللُّونَ لَوْنُ الدِّمِّ وَالرَّيْحُ رِيحُ الْمَسْكِ) (الحدیث
 ۲۸۰۳، سبق طرفاه فی رقم: ۱۷۰ فی المجلد الأول) (۲۱۳).

واتاو مه به ست لهم فهرمووديه له ژماره (١٧٠) دا رابوورد (رياض/٣/٩٤٦).

١١٥٦ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ غَابَ عَمِّي أَنَسُ بْنُ النَّضْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ قِتَالِ بَذْرِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ غِبْتُ عَنْ أَوَّلِ قِتَالٍ قَاتَلْتَ الْمُشْرِكِينَ لِنِ الْوَلَّهِ أَشْهَدَنِي قِتَالِ الْمُشْرِكِينَ لِيرَيْنَ الْوَلَّهِ مَا أَصْنَعُ فَلَمَّا كَانَ يَوْمَ أَحُدٍ وَالْكَشْفِ الْمُسْلِمُونَ قَالَ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَذِرُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ هَؤُلَاءِ يَعْنِي أَصْحَابَهُ وَأَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ هَؤُلَاءِ يَعْنِي الْمُشْرِكِينَ).

ثُمَّ تَقَدَّمَ فَاسْتَقْبَلَهُ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ فَقَالَ: يَا سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ الْجَنَّةُ وَرَبُّ النَّضْرِ إِنِّي أَجِدُ رِيحَهَا مِنْ دُونِ أَحَدٍ قَالَ سَعْدٌ: فَمَا اسْتَطَعْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا صَنَعَ قَالَ أَنَسٌ: فَوَجَدْنَا بِهِ بَضْعًا وَكَمَانَيْنِ: ضَرْبَةً بِالسَّيْفِ أَوْ طَعْنَةً بِرُمَحٍ أَوْ رَمِيَّةً بِسَهْمٍ وَوَجَدْنَاهُ قَدْ قُتِلَ وَقَدْ مَثَلَ بِهِ الْمُشْرِكُونَ فَمَا عَرَفَهُ أَحَدٌ إِلَّا أَخْتَهُ بَنَاتِهِ قَالَ أَنَسٌ: كُنَّا لُرَى أَوْ نَظُنُّ: أَنَّ هَذِهِ الْآيَةَ نَزَلَتْ فِيهِ وَفِي أَشْبَاهِهِ: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾. إِلَى آخِرِ الْآيَةِ (الحديث ٢٨٠٥، طرفاه في: ٤٠٤٨، ٤٧٨٣).

وَقَالَ إِنَّ أَخْتَهُ وَهِيَ تُسَمَّى الرُّبَيْعَ كَسَرَتْ ثَنِيَّةَ امْرَأَةٍ فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْقِصَاصِ فَقَالَ أَنَسٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَا تُكْسِرُ ثَنِيَّتَهَا فَرَضُوا بِالْأَرْضِ وَتَرَكُوا الْقِصَاصَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ مَنْ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ (الحديث ٢٨٠٦) (٢١٤).

نه نه سی کوری مالیک (هزی خوی لئ بئ) فهرمووی: مامهم نه نه سی کوری نه ضر (هزی خوی لئ بئ) نامادهی غه زای به در نه بوو، له بهر نه وه عهرزی پیغه مبهری کرد: نهی پیغه مبهری خودا! یه کهم جهنگی که تو له گهل بیباوه راندا کردت به نسیبم نه بوو، که هاوبه شی نه وه جهنگه پیروزمیه بکه م،

جا نه گهر خودا فرسه تی دامو ناماده ی جهنگی تر بووم له نایینده دا له گه ل کافره کانا، نه و کاته خودای گه وره ده مبینی که چۆن جهنگی ده که م، جا کاتی روودای نوحود هاته پپیش زۆربه ی موسولمانه کان شکان و دهوری حه زره تیان چۆل کرد، مامه م فه رمووی: خودایه! من پۆزش خواهی ده که م و عوزر ده هیئمه وه بۆ تۆ له وه ی که نه م موسولمانانه کردیان، و به داخه وه نه م هاوری نازدارانه ی من له م جهنگه دا که شه ری مان و نه مان و تیکشکانه هه لّه اتن!

و مبه ری و به دووریشم له خزمه تی تۆدا له م کاره ناشیرین و نامه ردیه که نه م کافرا نه دمرباره ی پیغه مبه ری تۆ کردیان، پاش نه مه شیرانه هه لمه تی بردو چوو ه پیشه وه بۆ ناو کوڤی شه رو دهستی کرد به جهنگین و شه ریکی دلیرانه ی کردو نه به زی و وازی نه هیئا هه تا کوژرا و شه هید کرا.

جا له کاتی هیرش بردندا سه عدی کوڤی مو عاذ، رووبه رووی دی و به ره ودوا راده کا، مامه م پیی ده لئ: نه ی سه عدی کوڤی مو عاذ! به هه شتم ده وی نه لّه ی به هه شت ده که م، سویندم به خودای نه ضری بابم، له لای نوحوده وه بۆن و به رامه ی به هه شت دی به سه رم دا!!

سه عد فه رمووی: نه ی پیغه مبه ری خودا! نه وه ی نه و کردی له توانای من دا نه بوو، نه نه سی برازای فه رمووی: هه شتا و نه وه نده جیی ده مه شیرو شوین رم و جیگه تیرمان پیوه دۆزییه وه، کاتی دۆزیمان وه کوژرابوو، کافره کان نه تکیان کردبوو، جهسته یان شیواند بوو، کهس نه یناسیه وه روبه یعی خوشکی نه بی، که پووری من بوو، نه ویش به سه ره په نجه کانی ناسیه وه.

نه نه س فه رمووی: به بۆچوون و بیروباوه ری ئیمه له وو له وینه ی نه ودا نه م نایه ته هاته خواره وه، که به یان حالئ نه وی واتیادا، که ده فه رموی: **لَمِنْ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ لِحُبِّهِ وَالْمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا**.

ئەنەسى كۆپى مالىك (رەزى خۇى لى بى) فەرموۋى: ئەو خوشكەى مامە ئەنەسىم كەمن بەناۋى ئەوودە ئاونراوم، كەئەو خوشكەى ناۋى روبەيىع بوو، ددانە دووینەى ژنىكى شكاند بوو، كاتى بوو بەشكات و شكاتكارى و سكالآ برايه لای پىغەمبەرى خوا، پىغەمبەر (دروودى خۇى لىسەر بى) دەستوورى دا بەتۆلە سەندنەوودە فەرموۋى: دەبى لەبرىتى ئەوودە ددانى روبەيىعیش بشكىنرى. ئەنەسى براشى فەرموۋى: ئەى پىغەمبەرى خودا! بەو كەسەى كە تۆى بەراستى كردو بەپىغەمبەرى خۇى و بەم ئايىنە راست و دروستەوودە رەوانەى كردوۋى، پشت بەكەرەمى خودا ددانى ئەم خوشكەم ناشكىنرى. جا لەپاش ھەول و كۆششى ئاشتىانە، كەسوكارى ژنەكە بەخوینى ددانەكە قايىل بوون، و وازيان لەتۆلە سەندنەوودە ھىنا.

پىغەمبەرىش بەم بۆنەپەوودە فەرموۋى: (خوداى گەورە بەندەى باشى واى ھەپە، ئەگەر ورك لەخودا بگرى و سویندى لى بخوات، كەدەبى فیسارە ئیشم بۆ بكەيت، خودا دلى ناشكىن و ئىشەكەى بۆ دەكات، وەك ئەم سویندەى ئەنەس خواردى كە ددانى خوشكەكەى ناشكىنرى). (بەروانە تاج/۷-۸۹-۴- سوورەتى ئەحزاب ز-۱۶+بەرگى ۲۱۲/۸+تاج/۸-۱۰۸/۳-ز-۲۵) + (رىاض/۱-۱۱۲-۴-۱۰۹+۱۳-۹۵۸).

راقەو شىكردنەوودە:

مامۇستا ئەحمەد كۆپى عەلى ئىبنو حەجەرى عەسقەلانى - رەزاو رەحمەتى خوداى گەورەى لى بى - دەفەرموۋى: ئەم فەرموودەپە ئەم بەھرانەى واتىادا: خۆبەخت كردن و گيان كردن بەقوربانى لەكاتى غەزاو جەنگى بىباوەرپاندا كاريكى رەواو پەسەندە، تەنانەت دەبى بەبەلگەو نىشانەى دامەزراندنى باومپى تەواو. وەبەر ئەو نەھىيە ناكەوئى كە كراو لەخۇفرىدانە ناو سەرتياچوونەوودە. كە دەفەرموۋى: ﴿ولا تلقوا بأيديكم إلى التهلكة﴾.

۱۱۵۷- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ نَسَخْتُ الصُّحُفَ فِي الْمَصَاحِفِ فَقَدْتُ آيَةً مِنْ سُورَةِ الْأَحْزَابِ كُنْتُ أَسْمَعُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ بِهَا فَلَمْ أَحْذَهَا إِلَّا مَعَ خُزَيْمَةَ بِنْتِ ثَابِتِ الْأَنْصَارِيِّ الَّذِي جَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَهَادَتَهُ شَهَادَةً رَجُلَيْنِ وَهُوَ قَوْلُهُ: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾. (الحديث ۲۸۰۷، أطرافه في: ۴۰۴۹، ۴۶۷۹، ۴۷۸۴، ۴۹۸۶، ۴۹۸۸، ۴۹۸۹، ۷۱۹۱، ۷۴۲۵) (۲۱۵).

زهیدی کوری ثابت (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: نهو کاته، که له سهر فهرمانی
حه زرهتی عوسمان، که قورئانمان کوکرده وهو جهند دانه یه کمان لی روونووس
کرد، له سووره تی نه حزاب نایه تی کم لی بزر بوو، من خوّم له بهرم
بوو، چونکه گه لی جار له پیغه مبهرم ده بیست که له ژیانیدا ده یخویند، جا
کاتی بوّی گه راین له لای خوزیمه ی کوری ثابتی نه نصاری دوزیمان وه، که
نه م خوزیمه یه نه وهنده پیاو یکی هه قانی و راست و دروست بوو،
پیغه مبهرم (درویدی خوی له سهر بی) شایه تی نهوی له باتی شایه تی دووپیاو هه بوول
ده کرد. (تاج/۷-۹۰ف-۱۶+تاج/۵/۳۳۴-ز-۹۴).

۱۱۵۸- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ مُقَنَّعٌ بِالْحَدِيدِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقَاتِلْ أَوْ أَسْلِمْ؟ قَالَ: (أَسْلِمَ ثُمَّ قَاتِلَ) فَأَسْلَمَ ثُمَّ قَاتِلَ فَقَاتِلَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (عَمِلَ قَلِيلًا وَأَجَرَ كَثِيرًا). (الحديث ۲۸۰۸) (۲۱۶).

بهرائی کوری عازیب (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: له جهنگی ئو حوددا پیاو
زری ئاودامانی پو شیبوو، هاته خزمه تی پیغه مبهرم (درویدی خوی له سهر بی) گوتی: نهی
پیغه مبهری خودا! من جاری له پيشا ده جهنگم له گه ل ئیوه دا له دزی

دوژمنانتان، له پاشا که شهر ته واو بوو موسوئلمان دهم؟ پیغه مبهه (دروودی خوی لسمه
 بن) فهرمووی: (نه، نه، هه نابی، به لام له پيشا موسوئلمان ببه، نه و جا بجه نگی)
 نه ویش موسوئلمان بوو، وده دستی کرد به شهر کردن هه تا کوژرا.
 پیغه مبهه (دروودی خوی لسمه بن) بهم بونه هه وه فهرمووی: (کاری که می کردو
 پاداشی زوری برد!) (ریاض ۳/۹۵۳ ف-۲۶ ز-۲۴-باسی جهاد).

راقه و روونکردنه وه:

نه م پیاوه شهیده ناوی عه مری کوری ثابتی نه شهه لیه، نازناوی
 نه صرمه، نه م رووداوه گه لی جار ده کری به مه ته و ده گوتری: (به بی)
 نه وه یه که سوژده ی بو خودا بردبی ده جیته به هه شت!) - رمزاو ره حمه تی
 خودا له م شهیده بی -

۱۱۵۹ - عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ أُمَّ الرَّبِيعِ بِنْتَ الْبَرَاءِ (رَضِيَ
 اللَّهُ عَنْهُ) ۱ وَهِيَ أُمُّ حَارِثَةَ بْنِ سُرَاقَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَتَتْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَلَا تُحَدِّثُنِي عَنْ حَارِثَةَ - وَكَانَ قُتِلَ يَوْمَ بَدْرٍ أَصَابَهُ سَهْمٌ
 غَرَبٌ - فَإِنْ كَانَ فِي الْجَنَّةِ صَبَرْتُ وَإِنْ كَانَ غَيْرَ ذَلِكَ اجْتَهَدْتُ عَلَيْهِ فِي الْبُكَاءِ؟
 قَالَ: يَا أُمُّ حَارِثَةَ إِنَّهَا جَنَّاتٌ فِي الْجَنَّةِ وَإِنَّ ابْنَكَ أَصَابَ الْفَرْدَوْسَ الْأَعْلَى
 (الحديث ۲۸۰۹، أطرافه في: ۳۹۸۲، ۶۵۵۰، ۶۵۶۷) (۲۱۷)

نه نه سی کوری مالیک (همزی خوی لی بن) فهرمووی: نوممو روبه یعی کچی
 به پراء، که دایکی حاریته ی کوری سوراوه بوو، که حاریته ی کوری له غه زای
 به دردا به تیریکی ویل شهید بوو، هاته خزمه تی حه زرمه ت (دروودی خوی لسمه بن)
 عهرزی کرد: نه ی پیغه مبهه ی خودا! خوژگه م باسی حالی حاریته ی کورمه ت

بۆم دهکرد: نه گهر جیگهی باش بئو له بهههشتا بئو ئهوا سه بووریم دئو
 ددان به خووما دهگرم، خو خوا نه خواسته نه گهر حاالی باش نه بئو جیگهی
 خراپ بئو، ئهوا ههتا وزهم لی دهبری ههر بۆی دهگریم!

پیغه مبهه (دروودی خوی لهسر بئو) فهرمووی: (ئهی دایکی حاریته! خوی بهههشت
 لهناو بهههشته و ان لهناو بههشتی بهرین دا، له سایه ی رحمه تی خوداو
 بههوی شهید بوونی کورکه ته وه، کورکه ی تو بههشتی ههره باش و ههره
 بالای بهرکه وته وه، که ناوداره بهفیر دهوسی ئهعلا) (ریاض/ ۳- ۹۵۹- ۲۳۴.
 باسی جهاد).

۱۱۶۰- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ الرَّجُلُ: يُقَاتِلُ لِلْمَغْنَمِ وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلذَّكْرِ وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيُرَى
 مَكَانَهُ فَمَنْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: (مَنْ قَاتَلَ لَتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْغَلِيَّةَ فَهُوَ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ) (الحديث ۲۸۱۰، أطرافه سبقت في رقم: (۱۰۲= ۱۲۳ ف) (۲۱۸).

ئهبو مووسا (رمزای خوی لی بئو) فهرمووی: پیاوی هاته خزمه تی حه زمهت (دروودی
 خوی لهسر بئو) فهرمووی: پیاوی وا ههیه بو تالان و دهستهوت شهپ دهکا، پیاوی
 واههیه بو ناوو شۆرمهت شهپ دهکا، پیاوی واههیه تا شوینی دیار بئو بلین
 نازایه، له بهر ئه وه شهپ دهکا، ئه مانه کامه یان له بهر رمزای خودایه؟
 فهرمووی: (ههرکه سی شهپ بکا ههتا شه ریه تی خودا سه ربکه وی ئه وه له بهر
 رمزای خودایه) (تاج/ ۸- ل- ۷۲- ش/ د/ ت/ ن- ز- ۱۷).

خۆ شۆردن سوننه ته له پاش شهرو له پاش تۆز

۱۱۶۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 لَمَّا رَجَعَ يَوْمَ الْخَنْدَقِ وَوَضَعَ السَّلَاحَ وَاغْتَسَلَ فَأَتَاهُ جَبْرِيلُ وَقَدْ عَصَبَ رَأْسَهُ

الْغُبَارُ فَقَالَ: وَضَعْتَ السَّلَاحَ فَوَاللَّهِ مَا وَضَعْتُهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (فَأَيْنَ؟) قَالَ: هَا هُنَا وَأَوْمَأَ إِلَى بَنِي قُرَيْظَةَ قَالَتْ: فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث: ٢٨١٣) (٢١٩).

عائشه (همزای خوی لی بن) فہرمووی: کاتی پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر بن) لغہزای خہندہق گہرایہوہبؤ ناو شاری مہدینہ چہکی داناو خوی شورڈ، کہچی جوہرائیل (سہلامی خوی لی بن) تہشریضی ہات بؤ خزمہتی پیغہمبہر، تہپوتؤز وہک سہرپیچ لہسہری نیشتبوو، عہرزای پیغہمبہری کرد: دیارہ تؤ چہکت داناوہ، دہی بہخودا ہیشتا من چہکم دانہناوہ، زووبہ برؤ بؤ سہریان. پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر بن) فہرمووی: بچم بؤ سہر کی؟ جوہرائیل بہنی قورہیظہی پیٹیشان داو فہرمووی: برؤ بؤ سہر ئہم بی پہیمانانہ. ئیتر پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر بن) بہخوی و لہشکرہکہیہو دہچی دہورہیان دہگری... تاد. (تاج/٥/١٧٥-٤٥٤ف + تاج/٨/٢٢٠-٨٩ف غہزای بہنی نہضیر).

ئیسلام بوون و شہیدبوون ھہموو تاوانی دہشورنہوہ

١١٦٢ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (يَضْحَكُ اللَّهُ إِلَى رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ يَدْخُلَانِ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُ هَذَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْقَاتِلِ فَيُسْتَشْهَدُ) (الحديث ٢٨٢٦) (٢٢٠).

ئہبوھورہیرہ (همزای خوی لی بن) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر بن) فہرمووی: (کاری ئہم دوو پیاوہ ئہوہندہ عہنتیکہیہ، خودای گہورہ بؤ خوی پیکہنینی پییان دی، ئہوہندہ کہیفی بہکارہکہیان دی، یہکیکیان ئہوی تریان دہکوژی،

که چی ههردووکیشیان دهچنه بهههشت، لهپاشا پهکیکیان لهپښگه‌ی خودادا دهچنگی ههتا بهدهستی نه‌ویتیږي دهکوژری، لهپاشا بکوژدهکش ته‌وبه ده‌کاو خدا په‌شیمانی لږ گیرا ده‌کاو، نه‌ویش شه‌هید ده‌کری له‌نه‌نجام دا، کوژراوی په‌که‌م و بکوژده‌که‌ی که‌نه‌ویش شه‌هید کراوه، ههردوولا پیکه‌وه ده‌چنه بهههشت!) (تاج/۸/۴۹ز ۱۱-ش).

۱۱۶۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ بِخَيْبَرَ بَعْدَ مَا افْتَتَحَهَا فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَسْهَمَ لِي فَقَالَ بَعْضُ بَنِي سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ: لَا تُسْهِمَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ هَذَا قَاتِلُ ابْنِ قَوْقِلٍ فَقَالَ ابْنُ سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ: وَاعْجَبًا لَوْ بَرَّ تَدَلَّى عَلَيْنَا مِنْ قُدُومِ ضَانٍ يَنْعَى عَلَيَّ قَتَلَ رَجُلٍ مُسْلِمٍ أَكْرَمَهُ اللَّهُ عَلَى يَدَيَّ وَلَمْ يَهْنِ عَلَى يَدَيْهِ) (الحديث ۲۸۲۷) (۲۲۱).

نه‌بوهوره‌یره (پښای خوی لږ به) فهرمووی: (چوم بولای پښغه‌مبه‌ره) (درویدی خوی لږ به) له‌خه‌یبه‌ره بوو، له‌پاش نازادکردنی خه‌یبه‌ره، عه‌رزیم کرد: نه‌ی پښغه‌مبه‌ری خودا! پشکم له‌ده‌ستکه‌وتی نه‌م غه‌زایه بو دابنږ، نیبانی کوری سه‌عدی کوری عاصیش گوتی: نه‌ی پښغه‌مبه‌ری خودا! پشکی بو دامه‌نږ خو نه‌مه به‌شداری له‌نازادکردنی خه‌یبه‌ردا نه‌کردووه.

نه‌بوهوره‌یره (پښای خوی لږ به) فهرمووی: منیش گوتم: نه‌مه بکوژی نوعمانی کوری قه‌وقه‌له، که‌له‌غه‌زای ئو‌خوددا شه‌هید کرا، نیبانیش به‌ره‌رچی دامه‌وه، گوتی: ئای که‌سه‌یره! ته‌ماشای نه‌م چاله‌که‌یه ناکهن، له‌قه‌دوم ضه‌نه‌وه داباریوه به‌سه‌رماناو خو‌ی لږ کردوین به‌شتو توانجی کوشتنی پیاوړکی موسولمان له‌من دده‌ا، که‌له‌سه‌ر ده‌ستی من له‌غه‌زای ئو‌خوددا خودا شه‌هیدی به‌نسب کردووه، به‌وه نه‌و په‌ری ریژی لږ گرتووه، وه‌خوا ره‌حمی به‌من کردووه‌که‌شته‌که‌به‌پېچه‌وانه‌وه نه‌بووه، نه‌و منی نه‌کوشتووه له‌و شه‌رده‌ا، دده‌ا نه‌وپه‌ری سووکی و بږ ریژی به‌سه‌ر من ده‌هات، چونکه‌ نه‌و کاته ناموسولمان بووم).

راقه و شیکردنه وه:

په یوه ندى نهم فهرموودمپه به سهر باسه که وه له و مدایه، که پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر بی) ته فریری قسه که ی ئیانی کرد، له باره ی ریزگرتنی ئیبنو قه و قهل له سهر دهستی نه ودا به شهید بوون و بی ریزی به سهر ئیبان نه هیناوه، نه گهر کاره که به پیچه وانه بوايه و مؤلته ی داوه تا خودا ئیسلام بوونی به نسیب کردوو و نه ویش وه ئیبنو قه و قهل دینی ئیسلامی به نسیب بووو به وه شاد بووه به و په ری ریزلینانی په رومردگاری.

که سانی که له هه ندى کانا غه زایان پی باشتره له رۆژووی سونه ت

۱۱۶۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كَانَ أَبُو طَلْحَةَ لَا يَصُومُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَجْلِ الْغَزْوِ فَلَمَّا قُبِضَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ أَرَهُ مُفْطِرًا إِلَّا يَوْمَ فِطْرِ أَوْ أَضْحَى (الحدیث ۲۸۲۸) (۲۲۲).

نه نه س (بمزی خوی لى بی) فهرمووی: به سه رینی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر بی)

نه بوطه لحه رۆژووی سونه تی نه ده گرت، به لام کاتی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر بی) فهرمانی هه قی به جیهینا و مرد، ئیتر نه بوطه لحه له به رغه زا سه رومر، سال دوانزه مانگه به رۆژوو دهبوو، چل سالی ره به ق له پاش مه رگی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر بی)، سال دوانزه مانگه به رۆژوو بوو، نه مدیوه رۆژوو بشکینی له و ماوه مه دا، مه گهر له یه که م رۆژی جه ژنی ره مه زانو له رۆژی جه ژنی قوربانا.

شهید بوون جوړی زوره

۱۱۶۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الطَّاعُونَ شَهَادَةٌ لِكُلِّ مُسْلِمٍ) (الحدیث ۲۸۳۰، طرفه ی: ۵۷۳۲) (۲۲۳).

دیسان ئہو فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لہسہر بی) فہرمووی: (ئہو موسولمانہی بہہوی تاعوونہوہ ہمری شہیدہ).

خواہنی عوزر بہقہد تیکووشہران خیریان بو دہنوسری

۱۱۶۶- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ أَنَّهُ قَالَ رَأَيْتُ مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ جَالِسًا فِي الْمَسْجِدِ فَأَقْبَلْتُ حَتَّى جَلَسْتُ إِلَى جَنْبِهِ فَأَخْبَرَنِي أَنَّ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَلَى عَلَيْهِ ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ قَالَ فَبَاءَهُ: ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ وَهُوَ يُمِلُّهَا عَلَيَّ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ أَسْتَطِيعُ الْجِهَادَ لَجَاهَدْتُ وَكَانَ رَجُلًا أَعْمَى فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَفَخِذَهُ عَلَى فَخِذِي فَتَقُلْتُ عَلَيَّ حَتَّى خِفْتُ أَنَّ تُرَضَّ فَخِذِي ثُمَّ سُرِّي عَنْهُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ﴾ (الحديث ۲۸۳۲، طرفه في: ۴۵۹۲) (۲۲۴).

سہہلی کوری سہعدی ساعیدی (ہمزای خوی لن بی) فہرمووی: مہروانی کوری
 حہکہم پیئی فہرمووم: زہیدی کوری ثابیت فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لہسہر بی)
 خہریکبوو کہ ئہم ئایہتہی بو دہخویندہمہوہ تابینووسمہوہ: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾. لہم کاتہدا ئیبینو ئوممی
 مہکتووم (ہمزای خوی لن بی) ہاتہ خزمہتی و فہرمووی: (ئہی پیغہمبہری خودا)
 ئہی رہوانہکراوی خودا: یارسول اللہ!، بہخودا بہیہزدانی پاک، ئہگہر توانای
 غہزاو تیکووشان و خہباتگیرانم دہبوو، منیش دریغیم نہدہکردو تیئدہکووشام و
 غہزام دہکردا).

ثیبینو ئوممی مهکتووم پیاویکی کویر بوو؛ لهو کاته دا رانی
 پیغه مبهردا (دروودی خوی لسمر بی) له سهر رانی من بوو، دهستبه جی خودا لهم بارمیه وه
 سرووش (وه حی) بۆ نارد ه خواری، له کاتی هاتنی سرووشه که دا رانی
 پیغه مبهردا له سهر رانم وا قورس بوو، وهخته بوو رانم له ژیر رانی
 پیغه مبهردا (دروودی خوی لسمر بی) وردو خاش بی له پاشا که پیغه مبهردا (دروودی خوی لسمر بی)
 هه راموشی بۆ هات، خودای بالا دهستو شکومه ند، به سرووش نهم وشه ی بۆ
 نارد: ﴿غَيْرَ أُولِي الضَّرَرِ﴾.

واته له پاش هاتنی نهم وشه یه نایه ته که ههم بریاره که ی و ههم
 شیوه که ی و نهظم و هۆنینه وه که ی گۆراو ئاوا ی لی هات: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ - غَيْرَ أُولِي الضَّرَرِ - وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 - النساء ۹۵/۴.

واته: وهك يهك نين له پاداش و تۆله ی باش دا، نهو موسولمانانه
 که دانیشتوون و به بی به هانه یه کی رهوا، وه کوو شه لی و کویری و نه خووشی
 ته رکی غه زاو خه باتیان کردووه، له گه ل نهو موسولمانانه دا که خه بات
 ده گیرن و تی ده کۆشن له ریگه ی خودا دا. (تاج/ ۶/ ۱۱۰ ف- ۲۰ ز ۵).

خه ندهك و سه نگر هه لکه ندن سوننه تن له کاتی شهردا

۱۱۶۷ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) إِلَى الْخَنْدَقِ فَإِذَا الْمُهَاجِرُونَ وَالْأَنْصَارُ يَخْفِرُونَ فِي غَدَاةٍ بَارِدَةٍ فَلَمْ يَكُنْ
 لَهُمْ عَيْدٌ يَعْمَلُونَ ذَلِكَ لَهُمْ فَلَمَّا رَأَى مَا بِهِمْ مِنَ النَّصَبِ وَالْجُوعِ قَالَ:
 اللَّهُمَّ إِنَّ الْقَيْشَ عَيْشُ الْآخِرَةِ فَاغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ
 فَقَالُوا مُجِيبِينَ لَهُ:

لَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِيَْنَا أَبَدًا

(الحديث ۲۸۳۴، أطرافه في: ۲۸۳۵، ۲۹۶۱، ۲۷۹۵، ۲۷۹۶، ۴۰۹۹، ۴۱۰۰، ۶۴۱۳، ۷۲۰۱) (۲۲۵).

ئەنەس (رەزى خۇي لى بىن) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خۇي لەسەر بىن) كاتى دەرجوو بۇ غەزاي خەندەق، روانى وا كۆچكارو يارىدەدەران (موهاجرىن و ئەنصار) بەو بەيانىيە ساردە خەندەك ھەلدەكەنن، بەدەورى شارى مەدىنەدا، ئەو سەردەمە بەندەو كۆيلەيان نەبوو، كە ئەو جۆرە كارەميان بۇ بكا لەبەر ئەو ھەو خۇيان ئەنجاميان دەدا، جا كاتى پېغەمبەر (دروودى خۇي لەسەر بىن) لەسەر ئەو ھەو خالى شەكەتى و برسېتىيە بينىنى، فەرموۋى:

اللَّهُمَّ إِنَّ الْعَيْشَ عَيْشُ الْآخِرَةِ فَاعْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ

واتە:

ژىن ئەو ژىنەيە لەبەھەشتا بى

لەگەل كۆچكارو يارىدەردا بى

ئەوانىش بەم ھۆنراۋى تر وەلامى پېغەمبەريان دايەو:

لَحْنُ الدِّينِ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِينَا أَبَدًا

واتە:

پەيمانەو دەيكەين لەگەل موھەممەد

خەبات دەگىرىن تا بەردى ئەلھەدا!

(تاج/۵/۱۷۲-ف-۱۷-ز-۴۴- باسى گەورەيى يارىدەدەران) .

۱۱۶۷- (مكرر) وعنه في رواية قال: جَعَلَ الْمُهَاجِرُونَ وَالْأَنْصَارُ يَخْفِرُونَ الْخَنْدَقَ حَوْلَ الْمَدِينَةِ وَيَنْقُلُونَ التُّرَابَ عَلَى مُتُونِهِمْ وَيَقُولُونَ:

لَحْنُ الدِّينِ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْإِسْلَامِ مَا بَقِينَا أَبَدًا

(۲۲۵) أخرجه مسلم في الجهاد والسير، باب: غزوة الأحزاب وهي الخندق، رقم: ۱۸۰۵، انظر: رقم:

(۲۶۴ تجريد- ۴۲۸ فتح).

وَالنَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُجِيبُهُمْ وَيَقُولُ:

اللَّهُمَّ إِلَهَ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْآخِرَةِ فَبَارِكْ فِي الْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ (الحديث ٢٨٣٥) (٢٢٦).

له گپړانه وهیه کی تر دا نه نه س (په زای خوی لئ بئ) دهغه رموی: کۆچکاران و یاریده دمران (په زای خودایان لئ بئ) کاتی خه ریکی هه لکه ندنی خه ندکه که بوون، به دهوری شاری مه دینه دا له کاتی غه زای خه ندقه، وه به کۆل خو له که یان ده گواسته وه بو دمره وهی خه ندکه که، به دهم سۆز کردنه وه نه م هه لبه سته یان ده خوینده وه ده یانگوت:

لَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْإِسْلَامِ مَا بَقِيَْنَا أَبَدًا

واته:

په یمانه و ده یکه یان له گه ل موحه مده

ئیسلام په روه ر بین، تا به ردی نه لحه د!

پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر بئ) وه لای دمدانه وه ده یغه رموو:

ژین ته نیا ژینی دواوژه خوایه!

رئزی نه نصارو کۆچکاری تپایه!

رافه و شیکردنه وه:

نه م فه رموو دمه یه چه ندین فه رموو دهی تر له م بابته نیشانه و به لگه ی نه وه ن که شیعی جوان، که خزمه تی مه به سستیکی ره واکا، درووسته، به لکو و وتنیشی له سر شیوه ی سۆزو سروودی دلته ژین کاریکی باشه.

١١٦٨- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ الْأَحْزَابِ يَنْقُلُ التُّرَابَ وَقَدْ وَارَى التُّرَابُ بَيَاضَ بَطْنِهِ وَهُوَ يَقُولُ:

وَاللَّهِ لَوْ لَا أَلْتَمَأْتُنَا مَا اهْتَدَيْنَا وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا
فَالزَّلْنُ سَكِينَةً عَلَيْنَا وَكَبَّتِ الْأَقْدَامُ إِنَّ لَأَقِينَا
إِنَّ الْأَلَى قَدْ بَغَوْا عَلَيْنَا إِذَا أَرَادُوا فِتْنَةً أَبِينَا

(الحديث ٢٨٣٧، أطرافه في: ٢٨٣٦، ٣٠٣٤، ٤١٠٤، ٤١٠٦، ٦٦٢٠، ٧٢٣٦) (٢٢٧).

بۇ تېگە يىشتى تەواو، بۇ روونكر دىنەو: ى ئەم گېرپانەو، ئەم گېرپانەو ى تاجول ئوصول راگويز دەكەين، كە دەفەر موئ: بەراء (پرمزى خوى لى بى) فەر مووى: لەرؤزى غەزای خەندەمقا كە پيشى دەگوترئ: غەزای ئەحزاب، چونكە لەو غەزايەدا ناموسوئمانەكان عىلجارپان كىر دىبوو، كە لە كۆمەيان لە موسوئمانەكان كىر دىبوو، پيغەمبەر (دروودى خوى لىسر بى) دى لەگەل ئيمەدا بەكۆل خۆلى دەگواستەو لە خەندەكەكە دوورى دەخستەو، خۆل و تەپ و تۆز سىپىتى سەر سىنگى داپۆشيبوو، لەو حەلەدا خۆشەويست (دروودى خوى لىسر بى) بەسۆزەو لەسەر شىو ى سرود خويندەو دەيفەر موو:

وَاللَّهِ لَوْ لَا أَلْتَمَأْتُنَا مَا اهْتَدَيْنَا وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا
فَالزَّلْنُ سَكِينَةً عَلَيْنَا وَكَبَّتِ الْأَقْدَامُ إِنَّ لَأَقِينَا
إِنَّ الْأَلَى قَدْ بَغَوْا عَلَيْنَا إِذَا أَرَادُوا فِتْنَةً أَبِينَا

بەشيعر لەبەحرەكە ى خوى كەرەجەزە، واتە:

خودا بە تۆ قەسەم، لەفەضلى تۆيەوا

نيزو زەكاتو خيىر دەكەين و رىي رەوا

ده گرینه بهر که بوو به شهر ناسایشت
 بکهینه بهر، وه کوو سوپهر، یاسهر که وا
 قهت نایه لّین قین له دلی نازاوه گپ
 دووبه ره کی بهرپا بکا له نیوا!

به راء (رهزای خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خوی لسمه بئ) له کو تایی
 شیعره گاندا، له بهر خویه وه دهنگی له ئاخر سه روا بهرز ده کرده وه خوش
 خوش دهیغه رموو: (ئه بهینا... ئه بهینا = قهت نایه لّین قهت نایه لّین... تاد)
 (تاج/ ۸/ ۲۱۸ ف- ۳- ۸۸. غهزای خهندهق).

رافه و شیکردنه وه:

راستر ئه وهیه که ئه م چهند هه لّبه سته ی که وان له م فهرموو دهیه دا هی
 هه ستیار عه بدولّای کوری ره و احهیه. بو زانیی حوکی شیعره گو تنی و
 خویندنه وه ی له لایه نی پیغه مبهه وه. (بروانه: تاج/ ۱۰/ ۱۷۰- ۶۸ هه تا ز- ۷۱- ۱۸۰).
 ۱۱۶۹- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ فِي
 غَزَاةٍ فَقَالَ: (إِنَّ أَقْوَامًا بِالْمَدِينَةِ خَلَفْنَا مَا سَلَكْنَا شِعْبًا وَلَا وَادِيًا
 إِلَّا وَهُمْ مَعَنَا فِيهِ حَبَسَهُمُ الْعُدُورُ) (الحديث ۲۸۳۹، طرفاه فی: ۲۸۳۸،
 ۴۴۲۳) (۲۲۸).

ئه نه هس (رهزای خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خوی لسمه بئ) له غهزایه کا
 ده فهرموئ: (لهشاری مه دینه کۆمه لئ له ئیمه به جیمان و نه هاتوون له گه لمان بو
 ئه م غهزایه، له گه ل ئه وه شدا ئیمه بو ههر کوئ چووین و ههر شیوو دۆلّیکمان
 بری، ئه وان به دل له گه لمان بوون، له بهر ئه وه له پاداشیشا هاوبه شمان، به قهه
 ئیمه خپریان بو دهنوسرئ، به بی ئه وه ی له خپری ئیمه که م بکه نه وه، ئه وانیش

مه هانه ی رهوا له مائه وه گلی داونه ته وه، وهك نه خو شى و شه لی و كو یرى).

(رياض/۱/ ۴- تاج/ ۴/ ۳۴۲. العربی + تاج/ ۸/ ۷۷- ز- ۲۰- ف- ۲).

۱۱۷۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَعَدَ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا) (الحديث ۲۸۴۰).

ئه بوسه عیدی خودری (همزی خوی لى بى) فه رمووی: له پیغه مبه رم بیست دمیغه رموو: (هه ر که سى رۆژى به رۆژوو بى له ریگه ی خودادا، خودا رووی چه فتا سال له ناگری دۆزه خ دوور ده خاته وه).

خیر و پاداشی سامان خه رچ کردن له ریگه ی خودادا

۱۱۷۱- عَنْ زَيْدُ بْنُ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ جَهَّزَ غَارِيًّا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا وَمَنْ خَلَفَ غَارِيًّا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَخِيرٌ فَقَدْ غَزَا) (الحديث ۲۸۴۳).

زهیدی کوری خالید (همزی خوی لى بى) فه رمووی: پیغه مبه رمی خودا (دروودی خوی له سمر بى) فه رمووی: (ئه وه ی له بهر خوا خه باتگپری ته داره ك بكاو، چه ك و تفاقی پێیدا، ئه وه و هكوو ئه وه وایه كه خۆی بچى بۆ غهزا). (تاج/ ۸/ ۷۰- ز- ۱۶).

۱۱۷۲- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَكُنْ يَدْخُلُ بَيْتًا بِالْمَدِينَةِ غَيْرَ بَيْتِ أُمِّ سُلَيْمٍ إِلَّا عَلَى أَرْوَاحِهِ فَقِيلَ لَهُ فَقَالَ: إِنِّي أَرْحَمُهَا قَتِلَ أَخُوهَا مَعِي) (الحديث ۲۸۴۴) (۲۲۹).

ئه نه نه س (همزی خوی لى بى) فه رمووی: پیغه مبه رم (دروودی خوی له سمر بى) له مه دینه ی نازدار، بیجگه له ژنه کانی خۆی، بۆ مالى ژنى تر نه ده چوو، بۆ مالى ئوممو

سولهیمی دایکم نه بئی، به لّام بۆلای نهو ده چوو بۆ مائه وه، که له م لایه نه وه
پرسیاری لی گرا، فهرمووی: دلم پیی دسوتی به زمییم پییدا دیته وه، چونکه
براکه ی که حهرامی کورپی مه لجان بوو، له شه ری بیری مه عوونه دا، له پیناوی
نیسلا ماو له پیناوی جی به جی کردنی فهرمانی منا کوژرا وه. (تاج/ ۸- ۱۶۴-
(ز- ۴۳).

خو بۆنخۆشکردن بهر له ده ستپیکردنی شه ر

۱۱۷۳- حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّهْمَنِ حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ حَدَّثَنَا ابْنُ
عَوْنٍ عَنْ مُوسَى بْنِ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (وَذَكَرَ يَوْمَ الْيَمَامَةِ قَالَ أَتَى أَنَسٌ
ثَابِتَ بْنَ قَيْسٍ وَقَدْ حَسَرَ عَنْ فَيْحْدِيهِ وَهُوَ يَتَحَنُّطُ فَقَالَ يَا عَمَّ مَا يَحْبِسُكَ أَنْ لَا
تُجِئَ قَالَ: الْآنَ يَا ابْنَ أَخِي وَجَعَلَ يَتَحَنُّطُ يَعْنِي مِنَ الْحَنُوطِ ثُمَّ جَاءَ فَجَلَسَ فَذَكَرَ
فِي الْحَدِيثِ الْكُشَافَا مِنَ النَّاسِ فَقَالَ: هَكَذَا عَنْ وُجُوهِنَا حَتَّى لُضَارِبَ الْقَوْمِ مَا
هَكَذَا كُنَّا نَفْعَلُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِنَسَ مَا عَوَّدْتُمْ أَقْرَانَكُمْ)
(الحديث ۲۸۴۵) (۲۳۰).

ئه نه سهی کورپی مالیک (رمزی خو ی لی بهر) فهرمووی: رۆژی رووداوی یه مامه،
که موسولمانان له جه نگیکی بی سامانا، ئابلۆقه ی موسه یله مه ی که ذابیان
دابوو، چووم بۆلای ئابیتی کورپی قه یسی کورپی شه ماس، هه ردوو رانی خو ی
هه ئمالیبوون و خه ریکبوو بۆنی گیراوه ی کفنی مردووانی ده دا له خو ی، وه ک
که سی خو ی بۆ مردن و شه هید بوون ئاماده بکا (وه ک چۆن هه ندی که س
ئیستا که ده چن بۆ شه ر کفن له بهر ده که ن) عه رزیم کرد: مامه! نه وه
له بهر چی دواکه وتوو ی و بۆ په لامار ناده ی؟ فهرمووی: (ئه ی کورپی برام
واهاتم، دیسان ده ستی کرده وه به حه نوط، له خو دان، که نه و بۆنه

تایبہ تیہیہ، کہ دہدرئ لہ کفن و لہ لہشی مردوو، ئہ و جا ہات لہ ناو ریزی جہ نگا و مرہ کاندانانیش، کہ خوئیان نامادہ گردبوو بؤ جہ نگین).

ئہ نہس لہ فہرمو و دمہ کدا باسی رموینہ و مو شکستیکی موسوئمانانی کرد، جا ثابت ہئساو گوتی؛ ئادہی دپبدن بؤ ہی رشی ئیمہ، ہہ تا لہ گہل دوژمندا بہرہ نگاری یہ کتر ببین و دہست بکہین بہ لیدانی یہ کتر، ئیمہ کاتی لہ خرمہت پیغہ مہر د (درویدی خوی لہسر بن) کہ شہرمان دہ کرد ریزہ کانمان دریان نہدہدا بؤ دوژمن، بہ راستی شتیکی بہ دتان فیوری ہا ورا کانتان کردووہ.

راقہ و شیکردنہ وہ:

ثابتی کوری قہیس (ہرمی خوی لہ بن) مامی ئہ نہسی کوری مالیک نییہ، بہ لکوو لہ بہر ئہ وہ پیی دہلئ مامہ کہ لہ خوی گہ و رتروہ بؤ ریزلینان، ثابت لہم شہر دہدا شہید بوو، زریہ کی گرانبہ های دزرا بوو، پی اوئ لہ خہ ویدا دہیبینی، ثابت پیی دہلئ؛ زریہ کہم وا لہ ناو مہنجہ لیکا، والہ ژیر کورتانیکا، وا لہ و شوینہدا، و دچہند راسپی ریکہی تریشی دہکا، جا چوئی فہرمو و بوو زریہ کہ لہ ویدا بوو دؤزیانہ وہ، و مراسپی ریکہی تریشیان جئ بہ جئ کرد.

سووسہ کردن و کوکردنہ وہی ہہ وائی دوژمن

۱۱۷۴ - عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ يَأْتِنِي بِخَبَرِ الْقَوْمِ يَوْمَ الْأَحْزَابِ؟) قَالَ الزُّبَيْرُ: أَنَا ثُمَّ قَالَ: (مَنْ يَأْتِنِي بِخَبَرِ الْقَوْمِ؟) قَالَ الزُّبَيْرُ: أَنَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيًّا وَحَوَارِيَ الزُّبَيْرُ) (الحديث ۲۸۴۷) (۲۳۱).

جابر (بەزى خۇي لى بىن) فەرموۋى: لەرۋى غەزەلەلەر، پەيغەمبەر (دروۋى خۇي لەسەر بىن) ويىستى سوۋسەكارى بىنەرى سوۋسەلەر ھەۋالى دوزمى بۇ بىكە، فەرموۋى: (ئەي بۇ پىۋى بىنەرى ھەۋالى دوزمى بۇ بىنەرى؟) زوبەير فەرموۋى: مەن دەپمەن. دوۋبارە ھەمان فەرمائىشتى فەرموۋى، دىسان زوبەير فەرموۋى: مەن دەپمەن. ھەۋالى دوزمى بۇ دوزمەن بۇت دەپمەن.

پەيغەمبەر (دروۋى خۇي لەسەر بىن) ئەم ھەلۋىستەلەر زوبەيرى زۇر پى خۇش بوۋ فەرموۋى: (ھەمۋ پەيغەمبەرلەر لەسەردەمى خۇيدا، لەكەتلى زىيانى دا، يارو يارو دۇستىكى گىيانى بەگىيانى بوۋ، يارو يارو دۇستى گىيانى بەگىيانى مەنىش زوبەيرە). (تاج/۵-۷۹ف+۲).

خىرو خۇشى لەناۋچەۋانى ۋەلى بەرزە گریدراۋە

۱۱۷۵- عَنْ عُرْوَةَ الْبَارِقِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْخَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ: الْأَجْرُ وَالْمَنْعُ) (الحدیث ۲۷۵۰، أطرافه فی: ۲۸۵۲، ۳۱۱۹، ۳۶۴۳) (۲۳۲)

عوروۋى بارقى (بەزى خۇي لى بىن) فەرموۋى: خۇشەۋىست (دروۋى خۇي لەسەر بىن) فەرموۋى: (لەكەۋلۋ يالى مەيىنۋ ئەسپ خىرو خۇشى گریدراۋە ھەتا رۋى قىامەت: كە ئەم خىرو بىرە بىرىتە لەپاداشى باشى قىامەتۋ، لەمالى تالانى ھەلەل لەم دىنپادە) (تاج/۸-۸۸ف+۲۶).

عوروۋى كورى جەعدى بارقى (بەزى خۇي لى بىن) كۆمەلى فەرموۋەلەر لەپەيغەمبەر ھەم (دروۋى خۇي لەسەر بىن) گىپراۋەتەۋە، لەبوخارىدا دوۋ فەرموۋەلەر ھەيە، پەيغەمبەر نەزى بۇ كەردبوۋ كەخا پىتۋ فەر بىخاتە مامەلەيەۋە، خۇي دەفەرموۋى: نىتر لەۋەدۋا ئەگەر خۇلەم بىرپەيە قازانچەم دەكەرد

(تاج/۱۲/۳۳۸ف-۱۶۱) لهفه تحه گانی شام دا لهوئ ئاماده بوو لهوئ داده نیشته، دوايي پيشهوا عوثمان ناردی بؤ کووفه، فهرموودمه گانی لای خه لکی کووفه ههن، عوروه دهوړی حهفتا مایینی راگرتبوو بؤ غهزا.

۱۱۷۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الْبَرَكَةُ فِي نَوَاصِي الْخَيْلِ). (الحديث ۳۶۴۵) (۲۳۳).

نه نه س (رمزي خوي لن بڼ) دمفه رموئ: پيغه مبهه (درووي خوي لسمه بڼ) دمفه رموئ: (پيتو فهرو پيروزي وا بهناوچه وانی ماینه وه!).

۱۱۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ احْتَبَسَ فَرَسًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِيْمَانًا بِاللَّهِ وَتَصَدِيقًا بِوَعْدِهِ فَإِنَّ شِبَعَهُ وَرِيَّهُ وَرَوَّهَ وَبَوَّلَهُ فِي مِيزَانِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ۲۸۵۳) (۲۳۴).

نه بوهوره ميره (رمزي خوي لن بڼ) فهرموئ: پيغه مبهه (درووي خوي لسمه بڼ) دمفه رموئ: (ههركه سي ولاخي بهرزه - واته مایینو نه سب - لهريگه ی خودادا رابگري بؤ خوي و ساخ له بهر رمزي خودا تهرخانی بکا بؤ غهزا، دياره بويه نه مه دهکا چونکه باومړی هه يه به خوداو، بهو به لینه ی که نهو لهم بارميه وه داويه تی به خه باتگيران و نهو به لینه به راست دزمانی، ههركه سي ناوا بکا، نهو لهروزي قيامه تا، خواردن و خواردنه وهو ته رسو گميزی نهو ولاخه هه مووی، له تاي خيري ته رازووی خاومنه كهيدا دادهنري) (تاج/۸/۸۸ف - ۲-ز-۲۶- باشی و نيشانه ی رسمه نی ولاخي بهرزه) + (رياض الصالحين بهرگی/۱۳-/۹۶۲ف-۲۴ز-۲۳۴).

۱۱۷۸- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي حَائِطِنَا فَرَسٌ يُقَالُ لَهُ اللَّحِيفُ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ (وَقَالَ بَعْضُهُمُ اللَّخِيفُ) (الحديث ۲۸۵۵) (۲۳۵).

سه هلی کوری سه عد (دیزی خوی لئ بئ) فه رموی: پیغه مبه (درویدی خوی لئسر بئ)
 نه سپیکی هه بوو، ناوی لوحه یف بوو، له ناو چه ساری باخه که ی ئیمه دا بوو.
 بوخاری دمفه رموی: هه ندی له فه رمووده گیره وه کان دمفه رموی: ناوی لوحه یف
 بوو. واته به خیی نوخته دار. (تاج/۸/۹۵-۳۰).

۱۱۷۹- عَنْ مُعَاذٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ رِذْفَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى حِمَارٍ يُقَالُ لَهُ غَفِيرٌ فَقَالَ: يَا مُعَاذُ هَلْ تَذَرِي حَقَّ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ: (فَبِإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا) فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أُبَشِّرُ بِهِ النَّاسَ قَالَ: (لَا تُبَشِّرْهُمْ فَيَتَكَلَّبُوا). (تقدم في رقم: ۱۰۴ من المجلد الأول ص ۱۳۱). (الحديث ۲۸۵۶، أطرافه في: ۵۹۶۷، ۶۲۶۷، ۶۵۰۰، ۷۳۷۳) (۲۳۶).

موعاذی کوری جه بهل (دیزی خوی لئ بئ) فه رموی: جبارئ له پاشکوی
 پیغه مبه (درویدی خوی لئسر بئ) ، سواری گویدر یژئ بووم ناوی عوفه یر بوو،
 فه رموی: (ئه ی موعاذا! نایا دمرانی که مافی خودا له سه ر به نده کانی چیه؟ وه
 مافی به نده کان له سه ر خودا چیه؟) گوتم: خوداو پیغه مبه ری خودا دمرانن.
 فه رموی: (مافی خودا له سه ر به نده کانی ئه وه یه که به جوانی بیپه رستن، وه
 هیچ هاو به شی بو پهیدا نه که ن، وه مافی به نده کانیش له سه ر خودا ئه وه یه
 که سزای ئه وه که سه نه دا که هاوه لئ بو بریار نه دا) جا گوتم: ئه ی پیغه مبه ری
 خودا! نایا ئه م مژده خو شه بده م به وه خه لکه هه تا خو شیان تی بکه وی؟
 فه رموی: (نه، ئه م مژدمیان مه دمرئ، دهنه پشت به م مژده دبه ستن و

(۲۳۵) قال العسقلاني: لم يوافقہ مسلمٌ على حديث سهل في أسماء الخيل، راجع: (فتح/۶/۱۹۵-
 خاتمة كتاب الجهاد) المترجم.

(۲۳۶) اخرجه مسلم في الإيمان، باب: الدليل على أن من مات على التوحيد... رقم: ۳۰.

له کردنی کردهوی باش سارد ده بنه وه، پشتی لی ده که نه وه). نه م
 فهرموودمیه له پیشه وه رابوورد، له لاپه ره (۱۳۱) بهرگی یه که م، ژماره (۱۰۴).

راشه و شیکردنه وه:

له بهر نه وهی که زیان نامه ی موعاذ له مه و پیش نه نووسرا بوو، له م
 شوینه دا به سهری ده گرینه وه: موعاذی کوپی جه بهل، خه زره جیه،
 نه نصاریه، یه کی که لهو هفتا نه نصاریه ی که ناماده ی پهیمانی عه قه به
 بوون، موعاذ زانایه کی گه و ره بوو، پیشه وایه کی گه و ره یه له زانستی جه لال و
 حه رام دا، کو مه لی فهرمووده ی زوری له پیغه مبه ره وه گیرا و ته وه، گه و ره
 پیاوانی سه حابه و تابعین فهرمووده گانی نه ویان گیرا و ته وه،
 ئیبنوعه بباس و ئیبنو عومره و جابیر و نه نه س و کهسانی تریش
 فهرمووده گانی پیغه مبه ریان له ده می نه وه وه گیرا و ته وه.

ناماده ی به درو هه موو شه هیدگانی تری پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر به) بووه،
 منالی قهت نه بووه، نه نه سی کوپی مالیک (همزی خوی لی به) ده فهرموئ: (موعاذ
 یه کی که لهو جه ند که سه که مانه ی که به سه رینی پیغه مبه ر خوی (دروودی خوی
 له سر به) هه موو قورئانیان له بهر بووه). پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر به) ده یفه رموو:
 (قورئان له م چوار که سه وه فی رب) که یه کیکیان موعاذی کوپی جه بهل بوو،
 که ناماده ی غه زای به در بوو، ته مه نی بیست و یه ک سال بوو، که
 پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر به) کردی به فهرمانه روا له یه مه ن.

له باشترین و جوانترینی لاوانی یاریده دران (انصار) بوو، لاویکی جوانی
 قوژی سپی و سووری چاوقه وی چاوپژراوی ره شی سوورمه یی بالا بهرز بوو.
 دوعاو نزای زور گیرا ده بوو، هه رچی له خودا داوا ده کرد پیی ده به خشی، کاتی
 پهیمانی برایه تی به ستن له ناو هاوړپیاننا، پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر به) کردی

به برای نیبنومه سعود، پیغهمبه (دروودی خوی لمسر بی) دهیضه رموو: (له رۆزی قیامه تدا پیشهنگی زاناکانه!).

پیغهمبه (دروودی خوی لمسر بی) موعازی کرد به قازی (الجند) له یه مه ن، خه لکه که ی فیری قورئان و سوننه ت و شهریه تی ئیسلام ده کرد، و هدادگاییشی له ناوا ده کردن.

موعاذ له دهوری ته مه نی (۲۳) سالیدا، له شام، به تاعوونه که ی عه مووس، له سالی هه ژده ی کۆچی دا کۆچی دوایی کردوو، عامووس گوندیکه وا له نیوانی رهمله و به یتوله هدیسا.

۱۱۸۰ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ فَرَجٌ بِالْمَدِينَةِ فَاسْتَعَارَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرَسًا لَنَا يُقَالُ لَهُ مَثْدُوبٌ فَقَالَ: (مَا رَأَيْنَا مِنْ فَرَجٍ وَإِنْ وَجَدْنَاهُ لَبَحْرًا) (الحديث ۲۸۵۷، أطرافه في: ۲۸۲۰، ۲۸۷۲، ۲۸۶۶، ۲۸۶۷، ۲۹۰۸، ۲۹۶۸، ۲۹۶۹، ۳۰۴۰، ۶۰۳۳، ۶۲۱۲) (۲۳۷).

ئه نه س (همزی خوی لی بی) فهرمووی: جاری له مه دینه قاوه و شه له ژانی و ترسو تۆقینی رووی دا، پیغهمبه (دروودی خوی لمسر بی) ئه شپیککی له ئیمه خواست ناوی مه ندوب بوو، به سواری ئه و ئه سپه چوو به سوڤراخی کاره که وه، چهند که سیکی تریش به ره و سه رچاوه ی هو ی شه له ژانه که رۆیشتن، له و لاوه پیغهمبه (دروودی خوی لمسر بی) به رهنکاریان بوو، ده که پرایه وه ده یضه رموو: (مه شه ژین، هیچی و امان نه دی که ببی به هو ی ترسو بیم، به لام به راستی ئه م ئه سپه وه ک شه پۆلی دمیا وایه، ئه وه منده خیرایه) (تاج/۴-۲۷۰-۷-۹۰).

شوومی و به دبوومی و هه ندی باسی تری و لاخی سواری

۱۱۸۱ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّمَا الشُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ فِي الْفَرَسِ وَالْمَرْأَةِ

وَالدَّارِ) (الحديث ٢٨٥٨، طرفه في: ٩٥٢ ت= ٢٠٩٩ ف) (٢٣٨).

عہ بدوللای کوری عومہر (ہزی خواہان لی بی) فہرمووی: بہگوئی خوُم لہدہمی
پیرؤزی پیغہمبہرم بیست، دہیفہرموو: (نہ نہخوشی تہنہنہوہ ہہیہ،
نہنوقلانہی خراب پایہخی ہہیہ، شوومی و بہدبوومی ئہگہر لہشتیکدا
ہہبی، لہم سی شتہدا ہہیہ: لہمایین و ئہسپدا و، لہژنداو لہخانودا)
(تاج/٤-٢٣١-از-٧٧-باسی شوومی).

١١٨٢ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) جَعَلَ لِلْفَرَسِ سَهْمَيْنِ وَلِصَاحِبِهِ سَهْمًا) (الحديث ٢٨٦٣،
طرفه في: ٤٢٢٨) (٢٣٩).

ئیبونوعومہر (ہزی خواہان لی بی) فہرمووی: جاری پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر بی)
دہستکھوتی جہنگی دابہش کرد لہسہر ئہم شیوہیہ: دوو پشکی دانا بو
مایین و یہک پشکی دانا بو خاودنہکھی، واتہ: سی پشکی دانا بو سواری
مایین و ئہسپ، پشکی بو خوی و دوو پشک بو مایینہکھی! (تاج/٨-١٣٧-ف-٦-از-
٥٦-باسی دہستکھوتی جہنگ).

١١٨٣ - قَالَ رَجُلٌ لِلْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَفَرَرْتُمْ عَنْ رَسُولِ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ حُنَيْنٍ؟ قَالَ: لَكَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) لَمْ يَفِرَّ إِنَّ هَوَازِنَ كَانُوا قَوْمًا رُمَاةً وَإِنَّا لَمَّا لَقَيْنَاهُمْ حَمَلْنَا عَلَيْهِمْ فَأَلْهَزْمُوا
فَأَقْبَلَ الْمُسْلِمُونَ عَلَى الْغَنَائِمِ وَاسْتَقْبَلُونَا بِالسَّهَامِ فَأَمَّا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) فَلَمْ يَفِرْ فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ وَإِنَّهُ لَعَلَى بَغْلَتِهِ الْبَيْضَاءِ وَإِنَّ أَبَا سُفْيَانَ أَخَذَ بِلِجَامِهَا وَ
النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ:

(٢٣٨) قال العيني: (الحديث أخرجه مسلم في الطب) ج/١٤٩/١٤ - المترجم.

(٢٣٩) قال: (رواه الأربعة - ب، م، د، ت) تاج الأصول ج/٤ ص ٣٧٦ أخرجه مسلم في كتاب الجهاد باب:

أَنَا التَّيْبِيُّ لَا كَذِبُ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ

(الحديث ٢٨٦٤، أطرافه في: ٢٨٧٤، ٢٩٣٠، ٣٠٤٢، ٤٣١٥، ٤٣١٦، ٤٣١٧) (٢٤٠)

پیاوئ عهرزی بهرائی کوری عازیبی کرد؛ ئه‌ی ئه‌بو عوماردا ئایا راسته ئیوه‌ی هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر له‌روژی غه‌زای حونه‌ین دا هه‌له‌اتوون و ده‌وری پێغه‌مبه‌رتان چۆل کردووه؟ هه‌رمووی: ئه‌گه‌ر ئیمه هه‌موو هه‌له‌اتبین دیاره پێغه‌مبه‌ریش (دروودی خوی له‌سه‌ر بئ) له‌گه‌له‌مان بووه، نه‌به خودا شتی وا نه‌بووه، نه‌پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بئ) هه‌له‌اتو نه‌ئیمه له‌ده‌وری هه‌له‌اتین، به‌لام مه‌سه‌له‌که خۆی ئاوا بوو:

(جه‌هیل و هه‌رزه‌کاره بئ ئه‌زمونه‌کان له‌یاران و هاوڕێیانی پێغه‌مبه‌ر — دروودی خودا له‌پێغه‌مبه‌رو ره‌زای خودا له‌یاران بئ — به‌ده‌ستی رووتی بئ چه‌ك هاتبوون بۆ ئه‌و شه‌ره سه‌خته جا له‌ناکاو لووتیان ته‌قی به‌لووتی کۆمه‌له‌ی له‌شکری هه‌وازین و به‌نی نه‌سه‌روه، ئه‌وانیش هۆزێکی تیرئه‌دازی چاک بوون، ده‌ست راست بوون، مه‌گه‌ر به‌ده‌گمه‌ن تیریان به‌هه‌له به‌چوایه‌و نیشانی نه‌پێکایه، دهن‌ا تیریان له‌زه‌وی نه‌ده‌دا، ئیتر له‌پر بوو به‌شه‌ر، ئیمه له‌سه‌ره‌تاوه هه‌رکه‌پێیان گه‌یشته‌ین شالاو‌مان بۆ بردن و هێرشان بردنه سه‌ریان ئیتر ئه‌وان شکان، به‌لام پێش ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی په‌کیان بکه‌وئ، موسو‌له‌مانه‌کان ئالان به‌تالان کۆکردنه‌وه، ئیتر ئه‌وانیش هه‌لیان بۆ ره‌خساو له‌پر تیربارانیکی وایان کردین، مه‌گه‌ر چۆن‌ها دهن‌ا تیریان به‌زایه نه‌ده‌چوو، ئیتر ئه‌مه بوو به‌هۆی ئه‌وه که له‌پاش ئه‌و سه‌رکه‌وتنه سه‌ره‌تاییه، له‌شک‌ره‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر — دروودی خودا له‌پێغه‌مبه‌رو ره‌زای خودا له له‌شک‌ره‌که‌ی بئ — شکست به‌ئین.

به لّام پیغمبهر (درویدی خوی لسمر بن) و زوړی له یارانۍ خوږان راگرتو
 نه به زین و هه ښه هاتن، هه زړه (درویدی خوی لسمر بن) فهرمانی کرد به عه بیاسی
 مامه، بهو دهنګه گه وره ی خوی بانګی یاران بکاته وه بولای پیغمبهر (درویدی
 خوی لسمر بن) نه و جا یاران و موسولمانان گه پرانه وه بولای پیغمبهر و له ددوړی
 کوږونه وه، وده لته تې شیرانه یان برده سهر ناموسولمانه کان، و له گه لیاندا
 پیک هه لپړان، له وده مه دا به چاوی خوم خودی پیغمبهر م دی، به سواریی
 هیسه ماحه سپیه که ی خوی بوو، هه ر باکی له کافران نه بوو، نه و منده پشته
 به سهر که وتنی خوایی نه ستوور بوو، و نه بوسوفیانی کوری حاریتی
 عه بولوططه لیب که ناموزای خوی بوو، وده برای شیریشی بوو جلّه وی
 ولاخه که ی بؤ راده کیشا، جا هه زړه (درویدی خوی لسمر بن) دابه زی و پارایه وه داوای
 پیروزی و سهر که وتنی له خودا کرد، و مشته چه وی هه لگرت و وده شاندی
 بهرووی ناموسولمانه کاندا و فهرمووی: (شاهت الوجوه: روویان بشیوی) نه و جا
 خوش خوش دهیغه رموو:

أَلَا الثَّيْبُ لَا كَذِبُ أَلَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ

واته:

من پیغمبهرم، نه وه ک دروژن عه بدو لوططه لیب به به گه وره ی من!
 فهرمووی: نینجا هاوړپکانی خوی ریز کرده وه و سهر له نوئی هه لته تې
 شیرانه یان برده وه و دوژمنیان تیک و پیک شکاند (تاج/ ۸/ ۱۲۵-ز ۴۹- ل ۲۳۸-ز-
 ۹۶. غه زای حونه یان).

۱۱۸۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كَانَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 نَاقَةٌ تُسَمَّى الْعُضْبَاءَ لَا تُسَبِّقُ قَالَ حُمَيْدٌ أَوْ لَا تُكَادُ تُسَبِّقُ فَجَاءَ أَغْرَابِيٌّ عَلَى قَعُودٍ
 فَسَبَّقَهَا فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ حَتَّى عَرَفَهُ فَقَالَ حَقٌّ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يَرْتَفِعَ شَيْءٌ
 مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا وَضَعَهُ (الحديث ۲۸۷۲، أطرافه في: ۲۸۷۱، ۶۵۰۱) (۲۴۱).

ئەنەس (رەزى خوى لى بىن) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوى لىسەر بىن) وشترە مېنگەيەكى ھەبوو، ناوى عەضبە بوو، واتە: گوئ فەلەشاو، بەرايى بەھيج نەدەدا ئەوئەندە خېرا بوو، ولاخ نەبوو پېشى بکەوئ، روژئ عەرەبىكى دەشتەكى بەسووارى وشترىكى توپرى بەربار لەولاولە ھاتو وەپېشى عەضبە کەوت، موسولمانانىش ئەوھيان لەبەر گران بوو، کاتئ پېغەمبەر (دروودى خوى لىسەر بىن) ھەستى بەوھکرد فەرمووى: (رەوايە و بەئینە لەسەر خودا کەھەر شتئ لەم دنیا بئ بەقايە لووتى بەرزەوہ بوو، سەرى بەرزەوہ کرد خودا بدا لەلووتى، وەلەئەنجامدا سەرى نەوى بکاتەوہ کەواتە جیگەى سەر سوورمان نییە، کە ئەو بارگیرە پېش عەضبە بکەوئ) (تاج/۸/۱۰۳-۱۰۴-ز-۳۳. باسى پېشپرکئ بەولاخ).

ھاوبەشى و بەشداری کردنى ژن لەبەرەى جەنگا

۱۱۸۵- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَسَمَ مُرُوطًا بَيْنَ نِسَاءِ مِنْ نِسَاءِ الْمَدِينَةِ فَبَقِيَ مِرْطٌ جَيْدٌ فَقَالَ لَهُ بَعْضُ مَنْ عِنْدَهُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَعْطِ هَذَا ابْنَةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الَّتِي عِنْدَكَ يُرِيدُونَ أَمْ كُلُّوهُمُ بَنَاتُ عَلِيٍّ فَقَالَ عُمَرُ: أَمْ سَلِيطٌ أَحَقُّ وَأَمْ سَلِيطٌ مِنْ نِسَاءِ الْأَنْصَارِ مِمَّنْ بَايَعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ عُمَرُ فَإِنَّهَا كَانَتْ تَزْفِرُ لَنَا الْقُرْبَ يَوْمَ أُحُدٍ (الحديث ۲۸۸۱، طرفه في: ۴۰۷۱).

ئەعلەبى كورپ ئەبو مالىك (رەزى خوى لى بىن) فەرمووى: جارى ھەزرەتى عومەر (رەزى خوى لى بىن) كۆمەلى شالىنەى بەسەر ژنانى مەدينەدا دابەش کرد، شالىنەيەكى چاك مابوو، يەكئ لەدانىشتوانى خزمەتى عەرزى کرد: قوربان! ئەى فەرمانرەواى موسولمانان! ئەم چارۆكەيەش بدە بەكچەزاكەى پېغەمبەر (دروودى خوى لىسەر بىن) كە ھاوسەرى خۆتە، مەبەستى ئومموكولثومى كچى

نیمای علی بو، که له فاطیمه ی کچی پیغهمبر بووه، عومهریش فهرمووی:
(نومموسه لیط شایانتره بهم چارؤکهیه، کهیهکی بوو له ژنانی یاریده دهران
(انصار) که پهیمانی دابوو به پیغهمبر (دروودی خوی لسمبر بی)، عومهر فهرمووی:
له رۆزی غه زای ئو خوددا ئهم ئومموسه لیطه به کونده، به کۆل ئاوی ده گپرا
به سهر جهنگاو ره کاندای له بهر هی شهر دای).

۱۱۸۶- عَنْ الرُّبَيْعِ بِنْتِ مُعَوِّذٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كُنَّا نَعْرِضُ مَعَ النَّبِيِّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَتَسْقِي الْقَوْمَ وَتَخْدُمُهُمْ وَتَرُدُّ الْجَرَحَى وَالْقَتْلَى إِلَى
الْمَدِينَةِ (الحديث ۲۸۸۲، طرفاه فی: ۲۸۸۳، ۵۶۷۹).

روبه بیعی کچی موعه وویذ (همزی خوی لی بی) فهرمووی: (جاران نیمه ی ژنان
له گهل پیغهمبرو سوپاکه ی دا ده چووین بو غه زای، ئهم جوړه کارانه مان
به زوری نه نجام دهدا: ئاومان دهدا به خه باتگپره کان و خزمه تی ترمان
ده کردن، و زامارمان ده گواسته وه کوژراومان ده برد بو ناوشاری مه دینه!) (تاج/۸/۸۰+۳+۲-۲۱).

نیشک گرتن و خزمهت کردن و ئهم جوړه بابنه تانه له غه زادا

۱۱۸۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) سَهْرَ فَلَمَّا قَدِمَ الْمَدِينَةَ قَالَ: (لَيْتَ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِي
صَالِحًا يَخْرُسُنِي اللَّيْلَةَ إِذْ سَمِعْنَا صَوْتَ سِلَاحٍ) فَقَالَ: (مَنْ هَذَا؟) فَقَالَ: أَنَا سَعْدُ
بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ جِئْتُ لِأَخْرُسَكَ وَنَامَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث
۲۸۸۵، طرفه فی: ۷۲۳۱) (۲۴۲).

عائشه دایکی باومرداران (همزی خوی لی بی) فهرمووی: لهو سهرده مه دای که
حه زرمته (دروودی خوی لسمبر بی) هات بو مه دینه شه وی خه وی لی زرا، فهرمووی:

(خۇزگا ئەم شەو، پیاوئىكى باش لەھاوړپپيانى خوّم ئيشكى دەگرتەم) عانىشه
فەرمووی: زۆرى بې نهچوو گويمان له خرەى چەك بوو، پيغەمبەر (دروودی خوی
لەسر بې) فەرمووی: (ئەو کيیه؟) فەرمووی: منم سەعدى کورى ئەبو وهقاصم،
پيغەمبەر (دروودی خوی لەسر بې) فەرمووی: (بۆچى هاتووی؟) فەرمووی: مەترسيم
لەپيغەمبەر (دروودی خوی لەسر بې) هەبوو کەسى دەستدریزی لى بکا، هاتووم
ئەمشەو ئيشکت دەگرم. پيغەمبەر (دروودی خوی لەسر بې) پاراپهوهو نزای باشى بۆى
کرد، ئەوجا بەدئىاييهوه خەوت. (تاج/٨/٨٧-ز٢-١٢-فضائل سعد).

١١٨٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (تَعَسَّ عَبْدُ
الدِّينَارِ وَعَبْدُ الدَّرْهَمِ وَعَبْدُ الْخَمِصَةِ إِنْ أُعْطِيَ رَضِيَ وَإِنْ لَمْ يُعْطَ سَخِطَ تَعَسَّ
وَأَتَكَسَّ وَإِذَا شَبَّكَ فَلَا اتَّقَشَ طَوْبَى لِعَبْدٍ آخِذٍ بِعِنَانٍ فَرَسِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَشْعَثَ
رَأْسُهُ مُعْبَرَةً قَدَمَاهُ إِنْ كَانَ فِي الْحِرَاسَةِ كَانَ فِي الْحِرَاسَةِ وَإِنْ كَانَ فِي السَّاقَةِ كَانَ
فِي السَّاقَةِ إِنْ اسْتَأْذَنَ لَمْ يُؤْذَنَ لَهُ وَإِنْ شَفَعَ لَمْ يُشَفَّعْ) (الحديث ٢٨٨٧، طرفاه
في: ٢٨٨٦، ٦٤٣٥) (٢٤٣).

ئەبوھورەیرە (بەزى خوی لى بې) لەپيغەمبەرەو (دروودی خوی لەسر بې) دەفەرمووی:
(پیاوی پارەپەرست وپوولەکی داوەشئ عەمرى نەمىنى، ھەر خەریکی چلکاو
خواردن و شەخۆرییە، بەندەى خودای لەبىر نییە، دەئى نۆکەرى ئەلقە
بەگوئى قەیفەو گووروو نییە، ھەرچاوی لە بەرژەوہندى خۆیە، گوئ
لەمستى نەوسنییە، بەشى بدرئ مەمنونییە، بەشى نەدرئ لەگەل دوزمنییە.
داوەشئ و سوئى بێتەوہ ئەگەر درکىکی تى ھەلچەقى، بەمووکیشیش
دەرنەیتەوہ!

خۆشى لەوبەندەمەى خودا، کەبەسەرى ئالۆزکاوى، بەپى تۆزاوى،
لەريگەى خودادا جلەوى مایینەکەى خوئ دەگرئ ئەگەر بوو بەپاسەوان،

ئەوا پېی رازییەو بە جوانی پېی هەلەدەستیو، لەهێلی یەكەمی جەنگا بەرابەر دووژمن نیشکی سوپای ئیسلام دەگری، ئەگەر بوش بەپاشدارە ی سوپا ئەوادیسان پېی رازییەو بە جوانی بەئەرکی سەرشانی خۆی هەلەدەستیو، هەمیشە فەرمانبەرەو سەرپێچی لە فەرمانی فەرمانرەواکە ی ناکات، ئەگەر رێخوازی بکا تا بجێ بۆلای کەسی، لەبەر بێ نازی ریی پێ نادری، ئەگەر تکا بۆ کەسی بکا، لەلای مروقێ تکای ناگری! (تاج/۹/۲۹۲-۱۶-۹۴).

۱۱۸۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ خَرَجْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى خَيْبَرَ أَخَذْنَاهُ فَلَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَاجِعًا وَبَدَأَ لَهُ أُحَدُّ قَالَ: (هَذَا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ) (الحديث ۲۸۸۹، طرفه في: ۲۳۵ ت= ۳۷۱ ف) (۲۴۴).

ئەنەس (مەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: لەخزمەت پێغەمبەرەدا (دروودی خۆی لەسەر بێ) دەرچووین بۆ غەزای خەیبەر، خۆم لەو غەزایەدا لەخزمەتیدا بووم، خزمەتیم کرد، جا کاتی گەڕاینەووە بۆ مەدینە، کە لەکیوی ئوحد نزیك بووینەووە، ئوحد لەپێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) دەرکەوت، فەرمووی: (ئەم جیایە ئیمە ی خۆش دەوی، ئیمەیش ئەومان خۆش دەوی).

۱۱۹۰- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَكْثَرَنَا ظِلًّا الَّذِي يَسْتَظِلُّ بِكَسَائِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ صَامُوا فَلَمْ يَغْمُلُوا شَيْئًا وَأَمَّا الَّذِينَ أَفْطَرُوا فَبَعَثُوا الرِّكَابَ وَامْتَهَنُوا وَعَالَجُوا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (ذَهَبَ الْمُفْطِرُونَ الْيَوْمَ بِالْأَجْرِ) (الحديث ۲۸۹۰) (۲۴۵).

ئەنەس (رەزى خۇى لى بىن) فەر مووى: جارى لى خىزمەت پىغەمبەردا بووین، لەسە فەرپىكا بووین، گەشتىنە شوپىنى سىبەر نەبوو، ئەو دەمان سىبەرى گەوردى ھەبوو كە عەباى پىبوو، لەباتى چاتول دەپىكرد بەسىبەر بۇ خۇى! ئەوانەشى كە لەو رەوتەنىيەدا بەرۇژوو بوون ھىچ خىزمەتپىكىان پى نەكرا، بەلام بەپىچەوانەو ئەوانەى كە بەرۇژوو نەبوون، ھەموو كارەكان ئەوان كرىيان، ولاخەكانيان برد بۇ لەو ھەرو بۇ سەرئاو، دەستيان كىرد بەخىزمەت كىردن و نان و ئاویان بۇ ئامادەكردىن.

پىغەمبەرىش (دروودى خۇى لەسەر بىن) كە حالەكەى بىنى فەر مووى: (پاداشى ھەرە گەورە ئەمرو ئەوانە برىيان كە بەرۇژوو نەبوون!).

۱۱۹۱ - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (رَبَّاطُ يَوْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا وَمَوْضِعُ سَوْطٍ أَحَدِكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا وَالرُّوحَةُ يَرُوحُهَا الْعَبْدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ الْعَدْوَةُ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا) (الحديث ۲۸۹۲، أطرافه في: ۲۷۹۴، ۳۲۵۰، ۶۴۱۵، ۲۷۹۲، ۲۷۹۶، ۶۵۶۸، ۲۴۶) (بروانه: ژماره: ۱۱۵۰ ات = ۲۷۹۲ ف).

سەھلى كورى ئەل ساعىدى (رەزى خۇى لى بىن) فەر مووى: پىغەمبەر (دروودى خۇى لەسەر بىن) فەر مووى: (يەك رۇژ پاسەوانى سەر سنوور لەرپىگەى خودادا لەھەموو مۆلك و سامانى جىھان باشتەر، بەقەد جىگەى شوپىن قەمچىيەك لە قەمچىيەكانى ئىوہ لەبەھەشتا، لەھەرجى وا لەسەر زەوى چاكترە، تاقى كۆشش و تىكۆشان لەرپىگەى خودادا، چى تاقى بەيانى بى، چى تاقى ئىوارە بى، لەھەموو سامان و دەسلەتاتى جىھان چاكترە).

پیتو فہری نزاو پارانہوی زہ بوونان

یہ کیکہ لہ ہوی سہرکہ و تن

۱۱۹۲ - عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: رَأَى سَعْدٌ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ لَهُ فَضْلًا عَلَى مَنْ دُونَهُ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَلْ تُنْصَرُونَ وَتُرْزَقُونَ إِلَّا بِضَعْفَائِكُمْ). (الحديث ۲۸۹۶، طرفه في: ۳۵۹۴، ۳۶۴۹) (۲۴۷).

موصعه بی کوری سہعد (رحمہتی خودی لن بی) فہرمووی: باو کم بوئی گیرامہ وہ فہرمووی: خوّم به گہورہتر دمرانی لہ جاو کہسانی لہ خوّم خوارترا، لہ یارانی پیغہ مبہر (دروودی خوی لہسر بی) ، پیغہ مبہر (دروودی خوی لہسر بی) فہرمووی: (کاری وا ناجوانہ، چونکہ لہ راستی دا خودا کہ ئیوہ بہ سہر دوژمن و ناحہزی خوّتان دا سہرتان دہخا، یارزقو روژیتان دہدا، لہ بہر خاتری ہہ ژاران و لازمہ بوونہ کانتانہ، بہ ہوی نزاو پارانہوی بہ کوئی نہوانہ وہیہ).

۱۱۹۳ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (يَأْتِي زَمَانٌ يَغْزُو فِتْنَامٌ مِنَ النَّاسِ فَيَقَالُ فِيكُمْ مَنْ صَحِبَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ؟ فَيَقَالُ: نَعَمْ فَيُفْتَحُ عَلَيْهِ ثُمَّ يَأْتِي زَمَانٌ فَيَقَالُ: فِيكُمْ مَنْ صَحِبَ أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ؟ فَيَقَالُ: نَعَمْ فَيُفْتَحُ ثُمَّ يَأْتِي زَمَانٌ فَيَقَالُ: فِيكُمْ مَنْ صَحِبَ صَاحِبَ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ؟ فَيَقَالُ: نَعَمْ فَيُفْتَحُ) (الحديث ۲۸۹۷، أطرافه في: ۳۵۹۴، ۳۶۴۹) (۲۴۸).

ئہبوسہ عیدی خودری (دہزی خوی لن بی) فہرمووی: پیغہ مبہر (دروودی خوی لہسر بی) فہرمووی: (سہردہمی دادی کوّمہ لی خہ لک دمرؤن بوغہزا، دہلین: کہستان تیاہیہ کہ ہاورپیتی پیغہ مبہری کردبی، ہہتا بہ بہرہ کہتی نہوہ وہ خودا

(۲۴۷) لم يوافقہ مسلم علی تخريجہ (فتح/۱۹۵/۶ خاتمة کتاب الجہاد) - المترجم.

(۲۴۸) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: فضل الصحابة ثم الذين يلونهم.. رقم: ۲۵۲۲.

سەرتان بخت؟ دەلێن: بەلێ ھەبە، ئیتر خودا لەو غەزایەدا زالیان دەکا، و سەردەکەون و ئەو شوێنە ئازاد دەکەن.

لەپاشا سەردەمێ تر دادی عەشاماتی تر دەچن بۆ غەزا، دەلێن: ئایا کەستان ھەبە کە ھاوڕێیەتی ھاوڕێیانی پێغەمبەری کردبێ؟ دەلێن: بەلێ ھەبە، ئیتر خودا ئەوانیش زāl دەکا و سەریان دەخا.

لەپاشا سەردەمێ تریش دادی، عەشاماتی دەچن بۆ غەزا، دەلێن: ئایا کەستان واتیا کە ھاوڕێیەتی ھاوڕێیانی یارانێ پێغەمبەری کردبێ؟ دەلێن: بەلێ ھەبە، ئیتر خودا ئەوانیش زāl دەکا و سەریان دەخا، ئەو ولاتەیش ئازاد دەکەن (تاج/۵/۵-ف-۱-ش. باسی گەورەیی ھاوڕێیانی پێغەمبەر (درودی خۆی لەسەر بێ).

۱۱۹۴- عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ بَدْرٍ حِينَ صَفَفْنَا لِقَرِيشٍ وَصَفُّوا لَنَا: (إِذَا أَكْتُبُوكُمْ فَعَلَيْكُمْ بِالتَّبْلِ) (الحدیث ۲۹۰۰، طرفاء فی: ۳۹۸۴، ۳۹۸۵) (۲۴۹).

ئەبوسەید (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (درودی خۆی لەسەر بێ) لەرۆژی بەدردا، لەو کاتەدا کە ئێمە و لەشکری دۆژمن بەرابەر یەکتەری وەستاین، و ریز بووین بەرابەری یەکتەر، پێغەمبەر (درودی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: (کاتی نزیکە وە بوون لێتان، نیشانیان دا، ئەو حەلە تیربارانیان بکەن) (تاج/۸/۱۰۶-ف-۳۴- باسی تیرنەندازی).

ئەبوسەید ناوی مالیکی کۆری رەبیعی کۆری بەدنه، ئەنصارییە، نامادە غەزای بەدرو ئوحدو شەھیدگاکانی تر (مشاهد) گەکانی تر بوو، لەرۆژی ئازادی (فەتج) ی مەککەدا ئالای ھۆزی بەنی ساعیدە بەو بوو، کۆمەلێ فەرموودە لە پێغەمبەرەو گێراوەتەو، لەسەر فەرماشتی ھەدی

ساری موقه ددیمه‌ی فه‌تحو‌لباری، چوارده‌ی فهرمووده‌ی له‌بوخاری پیرۆزدا هه‌یه، که دیاره‌ی ئه‌مه‌یه‌کی‌کیانه.

ئهم زاتانه‌ی فه‌قیی بوون: کورده‌گانی خۆی: حه‌میدو زوبه‌یرو مونزیر، هه‌روا عه‌لی کورپی عوبه‌یدو ئه‌بو سه‌عید که‌نازادکراوی خۆی بوون، له‌هاورپیان: ئه‌نه‌سو سه‌هلی کورپی سه‌عد، له‌په‌یروان (تابیعین = چینی دووه‌می موسوئلمانان) : عه‌باسی کورپی سه‌هل و عه‌بدول مه‌لیکی کورپی سه‌عیدی کورپی سووه‌یدو ئه‌بو سه‌له‌مه‌و که‌سانی تریش، پێشه‌وا واقیدی (په‌حمه‌تی خودی له‌ به‌) ده‌فه‌رموئ: (کورته‌ی بالا‌یه‌کی سه‌رسپی ریش سپی، تووکن بوو) له‌گۆتایی ته‌مه‌نیدا چاوی نه‌ما‌بوو. شەش فەرمووده‌ی له‌بوخاریدا هه‌یه. له‌ته‌مه‌نی ده‌وری حه‌فتاو پینج سائی دا، له‌مه‌دینه‌ی نازدار کۆچی دوا‌یی کردووه، دوا‌هه‌مین که‌س بووه‌ له‌به‌دیه‌کان که‌ مردووه. (ره‌زاو ره‌حمه‌تی خودی گه‌وره‌ی له‌ به‌). (بیر: تاج/۵/۱۸۷-۴۸، باسی چاکی موعازی کورپی‌جەبەل).

باسی هه‌ندی که‌ره‌سته‌ی جه‌نگ و

هه‌ندی ورده‌ی بابه‌تی تری کاتی جه‌نگ

۱۱۹۵- عَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كَانَتْ أَمْوَالُ بَنِي النَّضِيرِ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِمَّا لَمْ يُوجِفْ الْمُسْلِمُونَ عَلَيْهِ بِخَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ فَكَانَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَاصَّةً وَكَانَ يُنْفِقُ عَلَى أَهْلِهِ مِنْهَا نَفَقَةً سَنَتَهُ ثُمَّ يَجْعَلُ مَا بَقِيَ فِي السَّلَاحِ وَالْكَرَاعِ غَدَّةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ (الحدیث ۲۹۰۴، أطرافه فی: ۳۰۹۴، ۴۰۳۳، ۴۸۸۵، ۵۳۵۷، ۵۳۵۸، ۶۷۲۸، ۷۳۰۵ (۲۵۰))

عومەر (پەزى خۇى لى بىن) فەر مووى: ئەو مال و تالانىيە كە لەمالى ھۆزى بەنى نەضىرى جۈلەكە دەستى پېغەمبەر (درودى خۇى لەسەر بىن) كەوت خۇى دەستى پېغەمبەرى (درودى خۇى لەسەر بىن) خستبوو، موسولمانان بەتاودانى مايىن و ئەسپ و بەغاردانى و شتر و، بەجەنگ پەيدايان نەكردبوو، وئەو مال و تالانىيە بەر بېرىرى ئەم ئايەتە دەكەوى ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾: ئەوئى كە خۇدا دەست پېغەمبەرى خۇى خست، لەمالى مفتى بى ئارەقى ھۆزى بەنى نەضىر، ئېوہ — ئەى لەشكرى ئىسلام! — بۇ بەدەستەينانى ئەو مال و سامانە، ھىچ ئەسپ و شترىكتان تاونەدابوو، بەلكوو خۇدا بەبەخشى خۇى رەخساندبووى بۆى.

عومەر (پەزى خۇى لى بىن) فەر مووى: جا لەبەر ئەو ئەو مال و سامانە بەتايبەتى بوو بوون بەھى پېغەمبەر (درودى خۇى لەسەر بىن) ئازوقەو مەسرفو خەرجى سالىكى خىزان و كەس و كاي خۇى لى دادەناو، ھەرچى لەوہ دەمايەوہ، دايدەنا بۇ ئىش و كارو پىويستى موسولمانان و خەرجى دەكرد بۇ نامادەكردنى جەنگ و تفاقى جەنگ و لاخ، لەپىگەى خودادا، دەيكرد بەكەرەستەى جەنگ. (تاج/۷/۱۸۸ف-۳ز-۴۲-سوورەتى حەشر-ش/د/ت/ن).

۱۱۹۶- عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: مَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُقَدِّي رَجُلًا بَعْدَ سَعْدٍ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: (إِزْمِ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي) (الحدِيث ۲۹۰۵، أطرافه في: ۴۰۵۸، ۴۰۵۹، ۶۱۸۴) (۲۵۱).

ئىمامى عەلى (پەزى خۇى لى بىن) فەر مووى: بۇ سەعدى كورى مالىك نەبى، پېغەمبەرم نەديوہ باوك و دايكى پىكەوہ بكا بەقوربانى كەسى، بەلام لەرؤزى غەزاي ئوحدودا خۇش خۇش بەسەعدى كورى ئەبو وەقاصى دەفەر موو: (دەى تىريان پىوہنى، باوك و دايكم بەقوربانى ئەو دەست و نىشانەت بى! ئەى

روڻهي نه بهردى چاونه ترسى جهر بهزه (تاج/ ٥/ ٨٦ز- ١٢- گه وره يى سه عدى
كوڙى نه بو ومقاص).

١١٩٧- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: لَقَدْ فَتَحَ الْفُتُوحَ قَوْمٌ مَا كَانَتْ
حِلْيَةً سُبُوفِهِمُ الذَّهَبَ وَلَا الْفِصَّةَ إِلَّا مَا كَانَتْ حِلْيَتُهُمُ الْعَلَابِيُّ وَالْأَلَكُ وَالْحَدِيدُ
(الحديث ٢٩٠٩) (٢٥٢).

نه بو نومامه (همزى خوى لى بى) فهر مووى: نه وه چيه دهبينم هه نديكتان
مشتووى شمشيرهكانتان به زيرو زيو روو كهش كردووه! شتى وا له سه رده مى
پيغه مبهردا نه بووه، نه وانهى كه له سه رده مى پيغه مبهرو هاورپيكانى نه وودا،
كه نه وه موو ولا تانه يان نازاد كرد، هيچيان خشلى شمشيرهكانيان زيرو زيو
نه بوو، به لام نه وان خشلى جهك و شمشيرهكانيان شاره گى ملي و شترو سيرمه و
قورقوشم و ناسن بوو.

١١٩٨- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) وَهُوَ فِي قُبَّةٍ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَلْشُدُّكَ عَهْدَكَ وَوَعْدَكَ اللَّهُمَّ إِن شِئْتَ لَمْ تُعَبِّدْ بَعْدَ
الْيَوْمِ) فَأَخَذَ أَبُو بَكْرٍ بِيَدِهِ فَقَالَ: حَسْبُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَدْ أَلْحَحْتَ عَلَى رَبِّكَ وَهُوَ
فِي الدَّرْعِ فَخَرَجَ وَهُوَ يَقُولُ: ﴿سَيَهْزِمُ الْجَمْعُ وَيُولُونُ الدُّبُرَ بَلَّ السَّاعَةَ مَوْعِدُهُمْ
وَالسَّاعَةَ أَذْهَى وَأَمْرُ﴾ وَفِي رَوَايَةٍ: يَوْمَ بَدْرٍ (الحديث ٢٩١٥، أطرأفه في:
٣٩٥٣، ٤٨٧٥، ٤٨٧٧) (٢٥٣).

نيبنو عه عباس (همزى خوى لى بى) فهر مووى: پيغه مبهردا (درودى خوى له سهر بى) له روڙى
غهمزى به دردا، له ناو چاتوئيكا بوو، كاتى له شكرى موسوئمانان و له شكرى نا
موسوئمانانى هه لسه نگاندا، خهم و په زاره دايجرت له بهر كه مى خوږيان و زوږيى
نه وان، جا له بهر نه وه زور به كولو و به دل دهستى كرد به نزاو پارانه ووهو

(٢٥٢) لم يوافقته على حديث أبي أمامة في حلية السيوف (فتح/ ٦/ ١٩٥) المترجم.

(٢٥٢) أخرجه مسلم في غزوة بدر، (صح/ ١٢ص ٨٤) - المترجم.

فهرمووی: (اللهم اني اتشدك عهدك ووعدك، اللهم ان شئت لم تعبد بعد اليوم) : نهی خودای من! تو خوا! نهو پهیمان و به لینهی که داوته پیم، بومی به جی بینه و بیهینه ره دی بوم و سهرم بخه، به سهر نه م دوژمنانه دا، خودایه! خوت باش باش دهرانی نه گهر من و نومم لهر شهری مان و نه مانه دا، به دهستی ناموسو لمانه کان له ناو بجین، نیت که سی نامینی له سهر رووی زهوی که له سهر شیوهیه کی رهوا تو بپهرستی، که وایه: نه گهر خوت هه وهست هه یه نهوا نیت له پاش نه مانی نیمه کهس تو ناپهرستی(۱).

هه تا نه بوبه کر جوو دهستی گرت و فهرمووی پی: قوربان! نیت به سه به راستی ورکی ته واوت له پهر وهر دگاری خوت گرت، بیگومان که خودا دیت به هاوارته وه، پیغه مبه ر(دروودی خوی له سهر بی) که له م کاته دا زریه ی له به ردا بوو، جا له چاتوله که هاته دهرمو و مژده ی دا به هاوړپییانی و نه م نایه ته ی خوینده وه: ﴿سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ﴾ نه نفال ۵۴/۵۴ - واته: بزنان که به م زوانه نهو کومه له ی که نیوه پیانیه وه دمنازن دهشکین و پشتیان دهشکی و بهشکانیکی و دهشکین، قوشقنه قهومت به ره ودوا هه لدین و کونه مشکیان لی دهبی به قه یسهری. (تاج/۶/۱۸۱-ز ۹- سوورمتی نه نفال ف-۳).

۱۱۹۹- عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَخَّصَ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَالزُّبَيْرِ فِي قَمِيصٍ مِنْ حَرِيرٍ مِنْ حِكَّةٍ كَانَتْ بَيْنَهُمَا (الحديث ۲۹۱۹، أطرافه في: ۲۹۲۰، ۲۹۲۱، ۲۹۲۲، ۵۸۳۹) (۲۵۴).

نه نه س(دزی خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر(دروودی خوی له سهر بی) ریگهی عه بدو ره حمانی کوړی عه وفو زوبه یری کوړی عه وامی دا، که ناوړیشم له بهر بکه ن، چونکه ئالوش و خورو که یی له له شیان هه بوو. (تاج/۴/۱۰۰-ف ۲۹- نامه ی جل و بهرگ - ش/د/ت).

لهگیرانه وهیه کا نه نهس (همزی خوی لی بی) فهرمووی: نه وره حمانی کوری
عه و فو زوبهیری کوری عهوام، لهغه زایه کا، له دهست نه سپی سکا لایان له
خز مهت پیغه مبهردا (دروودی خوی لسمر بی) کرد، نهویش ریگهی دان که کراسی
ناوریشمین له بهر بکه، وه لهو غه زایه دا له بهریان کرد. (تاج/۴/۱۰۱۹-۹).

شهر له گهل هه ندی نه ته وه دا

۱۲۰۰- عَنْ أُمِّ حَرَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا سَمِعَتْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (أَوَّلُ جَيْشٍ مِنْ أُمَّتِي يَغْزُونَ الْبَحْرَ قَدْ أَوْجَبُوا) قَالَتْ أُمُّ حَرَامٍ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا فِيهِمْ؟ قَالَ: (أَلْتِ فِيهِمْ) ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَوَّلُ جَيْشٍ مِنْ أُمَّتِي يَغْزُونَ مَدِينَةَ قَيْصَرَ مَغْفُورٌ لَهُمْ فَقُلْتُ: أَنَا فِيهِمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا) (الحديث ۲۹۲۴، أطرافه في: ۲۸۰۰، ۲۸۷۸، ۲۸۹۵، ۲۹۲۴، ۶۲۸۳، ۷۰۰۲ راجع: ۲۷۹۹، ۲۸۷۷، ۲۸۹۴، ۶۲۸۲، ۷۰۰۲) (۲۵۵).

نوم حهرام (همزی خوی لی بی) فهرمووی: له پیغه مبهرم ژنهوت (دروودی خوی لسمر بی)
دهیغه رموو: (یه کهم سوپا له نومه تم، که له دهریاوه غهزا ده کهن، به ههشتیان
بو خویان مسوگر کردوه). نوم حهرام فهرمووی: گوتم: قوربان! منیان
تیام؟ فهرمووی: (به لی تو یان تیای) له پاشا فهرمووی (دروودی خوی لسمر بی): (یه کهم
سوپا له نومه تم، که شاره کهی قه یسه ری روم غهزا ده کهن و نازادی ده کهن،
که شاری قه سطره نطینیه یه، خودا لی یان خوش ده بی). گوتم: قوربان! نایا
منیان تیام؟ فهرمووی: (نهه).

رافه و شیکردنه وه:

نوم حهرام (همزی خوی لی بی) کچی میلحانه، خوشکی نوم سولهیمی دایکی
نیمامی نه نه سه، زنی عوبادهی کوری صامیته، له گهل میرده کهی دا چوون بو

غەزای قیبرس، که لەقەرەخ دەریا دابەزی، و لاخیکیان بۆ هیئا سوراى بى، و لاخەکە خستیه خوارەووە مرد، لەخاکى قیبرس نىژراوه، ئەمەیش لەسالى بیست و حەوتى کۆچیدا بوو، موعاویە (پەزى خوی لى بى) فەرماندەى ئەو غەزایە بوو، ئیمامى عوسمان جینشینى سەردەم بوو، لەبوخاریدا دوو فەرموودەى هەیه (پەزى خودای لى بى).

۱۲۰۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (تُقَاتِلُونَ الْيَهُودَ حَتَّى يَخْتَبِيَ أَحَدُهُمْ وَرَاءَ الْحَجَرِ فَيَقُولُ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودِيٌّ وَرَأَيْتُ فَاقْتُلْهُ) (الحدیث ۲۹۲۵، طرفه فی: ۳۵۹۳) (۲۵۶).

ئەم فەرموودەیه لەتاج دا ئاویە کە دەفەرموی: بوخاری و موسلیم و تەرمەزى گىپراویانەتەو، (پروانە ژمارە ۱۲۰۲= ۲۹۲۶ف):

ئەبوھورەیرە (پەزى خوی لى بى) فەرمووی: حەزەرەت (پروودى خوی لەسەر بى) فەرمووی: (قیامەت هەتئاسى، هەتا موسولمانان دەچن بەگژ جوولەکەدا، جوولەکە شەرتان لەگەل دەکەن، تا لەئەنجامدا خودا ئیوہ زال دەکا بەسەر ئەواندا، کاتى موسولمانەکان دەست دەکەن بەکوشتاریان جوولەکەکان وادەشکین، لەبەن بەردو دارو بنچک و دەوئەندا خویان پەنا دەدەن و خویان دەشارنەو، بەردو دارو درەخت و دەوئەنەکە دەئین: ئەى کاکەى موسولمان! ئەى بەندەى باشى خودا! ئەى عەبدى خاسى خوا! ئەمە جوولەکەیه کە لەپشتەوہ خوی حەشارداو، وەرە ئەم دوژمنى خودا بکوژە، تەنیا دارى درکەزى وانالى، چونکە ئەمە لەدرەختى جوولەکەیه، راستیان لى نالى). (تاج/۱۰- ۲۸۵ف- ۱۰۵- ۱۰۴- باسى نیشانەى داھاتنى قیامەت).

۱۲۰۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تَقْرُمُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا الْيَهُودَ حَتَّى يَقُولَ الْحَجَرُ وَرَاءَهُ الْيَهُودِيُّ يَا مُسْلِمُ هَذَا يَهُودِيٌّ وَرَأَيْتُكَ فَاقْتُلْهُ) (الحديث ۲۹۲۶) (۲۵۷)

ومرگه پاره که می به ته وای له ژماره ی پېشوو (۱۲۰۱) دا رابوورد.

۱۲۰۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا تَقْرُمُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا التُّرْكَ صِغَارَ الْأَعْيُنِ حُمْرَ الْوُجُوهِ دُلْفَ الْأَنْوْفِ كَأَنَّ وُجُوهُهُمْ الْمَجَانُّ الْمَطْرَقَةُ وَلَا تَقْرُمُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا قَوْمًا نَعَالُهُمُ الشَّعْرُ) (الحديث ۲۹۲۸، أطرافه في: ۲۹۲۹، ۳۵۸۷، ۳۵۹۰، ۳۵۹۱) (۲۵۸)

نه بوهوره پره (همزی خوی له بی) فهرمووی: خوښه ویست (دروودی خوی له سر بی)
فهرمووی: (قیامت هه ئناسی هه تا جهنگ له گهل تورک دا نه کهن، نیشانه ی
نهم هوژدهی تورک نهومیه: چاو بجکولهن، رهنګ سوورو سپین، لووت کورتو
لوت داته پیون، روویان له بهر خړی و فله وای ده لئی فله خانه و به سیرمه ی زور
دموره گیراوه، قیامت هه ئناسی هه تا له گهل هوژیک تر ئیوه ی نه ته وهی
موسولمان ده جهنگن و شهر ده کهن، پیلای موو له پی ده کهن!).
(تاج/۱۰/۲۵۷ ف-از-۹۸. غه زا کردن له گهل تورک و حه به شه دا).

رافه و شیکردنه وه:

له راستیدا زوړینه ی نیشانه کانی قیامت که له فهرمووده ی ساغو
سیرمت و ژياننامه ی دروستی پېغه مبه ردا (دروودی خوی له سر بی) چه سباون زور زوړن،
هه نديکيان پييان ده گوتريت نيشانه ی بجوک، هه نديکيان پييان ده گوتريت:

(۲۵۷) اخرجه مسلم في الفتن واشراط الساعة، باب: لاتقوم الساعة حتى يمر الرجل .. رقم: ۲۹۲۲.
(۲۵۸) اخرجه مسلم في الفتن واشراط الساعة، باب: لاتقوم الساعة حتى يمر الرجل بقبر

نیشانه‌ی گه‌وره له‌راستیدا ئهم نیشانه‌ی سۆ شتیان پێ ده‌چه‌سپێ دوانیان له‌به‌شی هه‌والدان له‌غه‌یبن چونکه:

۱- هه‌ندیکیان که ئهم جووره‌ فه‌رمووده‌ن پێغه‌مبه‌ر (درووی خوی له‌سه‌ر بێ) چوونی فه‌رمووه، له‌پاش سه‌دان ساڵ هاتوونه‌ته‌دی. هه‌تا هه‌یانه‌ ناوی که‌سیکی تایبه‌تی تیاپه، هه‌یانه‌ ناوی شوینی، وه‌ک به‌صره، فه‌له‌ستین... تاد.

۲- هه‌یانه‌ باسی کاره‌ساتی سروشتی و شتی وایه، ئه‌مانه‌شیان زۆرتریان هاتوونه‌ته‌دی وه‌ک زۆر بوومه‌له‌رزوه‌ خه‌سف.

جا باشترین شت له‌م لایه‌نه‌وه ئه‌وه‌یه که خۆمان به‌تا عه‌تی خواوه‌ خه‌ریک بکه‌ین و له‌نزاو پارانیه‌وه بۆ ئوممه‌تی موحه‌ممه‌د درێغی نه‌که‌ین، ده‌نا له‌م لایه‌نه‌وه ده‌سه‌لاتی هه‌یچمان نییه، وه‌ئهم باسانه به‌تێرو ته‌سه‌لی له‌به‌رگی پێنجهمی تاجول ئوصولدا به‌شی عه‌رمبی هه‌یه ص ۳۰۰ هه‌تا ص ۳۵۸ له‌و مرگه‌راوه کوردیه‌که‌یدا له‌به‌رگی/ ۱۰- ۲۰۵- ۸۷ هه‌تا ل- ۳۵۰- ۸۷ هه‌تا ۱۱۵.

له‌کاتی جه‌نگ دا نزاو پارانیه‌وه په‌سه‌نده‌و به‌سووده

(هه‌روا له‌سه‌رتاوه بانگ بکړین بۆ سه‌ر نایینی ئیسلام)

۱۲۰۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: دَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ الْأَحْزَابِ عَلَى الْمُشْرِكِينَ فَقَالَ: (اللَّهُمَّ مُنزِلَ الْكِتَابِ سَرِيعَ الْحِسَابِ اللَّهُمَّ اهْزِمِ الْأَحْزَابَ اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ) (الحديث ۲۹۳۳، أطرافه في: ۲۹۶۵، ۳۰۲۵، ۴۱۱۵، ۶۳۹۲، ۷۴۸۹) (۲۵۹).

عه‌بدوڵڵای کوپی ئه‌بو ئه‌ه‌وفا (درووی خوی له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: له‌روژی غه‌زای خه‌نده‌قا، که‌ناوده‌برئ به‌ جه‌نگی ئه‌حزابیش، واته: که‌له‌کوومه، پێغه‌مبه‌ر (درووی خوی له‌سه‌ر بێ) زۆر پاراپه‌وه‌وه، نزاوی شه‌ری له‌ناموسوئمانه‌کان کردو،

فهرمووی: (اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ سَرِيعَ الْحِسَابِ اللَّهُمَّ اهْزِمِ الْأَخْزَابَ اللَّهُمَّ اهْزِمْنَهُمْ وَزَلِّزْلَهُمْ): ئەى خودايە! ئەى ئەو كەسەى كە قورئانت بەخەلات ناردووە بۆ موخەممەد! ئەى خودايە! ئەم كۆمەلەى لەشكرى كوفره كە لەدزى ئىسلام كە لەكۆمەيان كردووە، تىك شكینەو بيان بەزینەو، بيان شلەژینەو، بيان شلەقینەو. (تاج/۸/۱۲۳ف+ ۱-۲ز-۴۸).

لەدەمەدەمى كەرمەى جەنگا پارانەوہ پەسەندە

۱۲۰۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ الْيَهُودَ دَخَلُوا عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا: السَّأْمُ عَلَيْكَ فَلَعْنَتْهُمْ فَقَالَ: (مَا لَكَ) قُلْتُ: أَوْلَمْ تَسْمَعْ مَا قَالُوا؟ قَالَ: (فَلَمْ تَسْمَعْ مَا قُلْتُ؟ وَعَلَيْكُمْ) (الحديث ۲۹۳۵، أطرافه في: ۶۰۲۴، ۶۰۳۰، ۶۲۵۶، ۶۳۹۵، ۶۴۰۱، ۶۹۲۷، ۲۶۰).

بۆ روونکردنەوہ: ی ئەم فەرموودمىە رىوايەتەكەى تاج راكويزدەكەين:

عائيشە (پەزى خوى لى بى) فەرمووی: تاقمى جوولەكە هاتن بۆ لاى پيغەمبەر (درووى خوى لىسر بى) كە هاتن لەباتى سلاو گوتيان: (السَّأْمُ عَلَيْكَ) مردن بۆ تۆ: مەرگ بى بەمىوانت، منيش تىي گەيشتم و گوت: (وَعَلَيْكُمْ السَّأْمُ وَاللَعْنَةُ) : مەرگ بۆ ئىوہ لەگەل نەفرمت و لەعنەتدا، پيغەمبەريش (درووى خوى لىسر بى) فەرمووی: (ئەى عائيشە! هياوش هياوش! لەسەرە خۆبە، لەراستيدا خودا نەرم و نيانى و لەسەرەخۆيى لەهەموو شتيكدا پى خوشە!) منيش گوتم: ئاخىر ئەى پيغەمبەرى خودا! تۆ گویت لى نەبوو كە گوتيان چى؟ فەرمووی: (بەا. تى گەيشتم، بۆيە منيش ئاوا وەلامم دانەوہ، (وَعَلَيْكُمْ) ئەوہى گوتان لەسەر خوتان بى واتە: مەرگ بۆ ئىوہش). (تاج/۱۰-۱۱/۱۲۳ف-۳۷. سلاوکردن لەخاوەن نامەكان + تاج/۷-۱۷/۱۸۳ز-۴۱ باسى سوورەتى مجادلە ف-۲).

راقه و شیکردنه وه:

په یوه ندى ئه م فه رموو دپه به با ته كه وه له و رسته په دایه، كه پيغه مبه ر (دروودی خوی لسمر به) دمفه رموی: (وعليكم: مهرگ بوخوستان) چونكه ئه مهش هه ر نزيه وه، سلا و كردن له خاومن نامه كان، هه روه ها له هه موو ناموسو ئه مان يكي تر، بابه تيكي فره لقه له ناو زانا يانا راجيایي زور له م بابه ته دا هه په. به لام فه رقی رۆژ باش و شه و باش و چۆنی و چاکی له گه ل (السَّلامُ عَلَيْكُمْ رَحْمَةُ اللَّهِ بِرِكَائِهِ) هه په، له م رۆژگاره ی ئيمه دا رۆژباش و سلا و كردن له ناموسو ئه مان، به پيی كات و شوین و كه س بپرياره كه ی ده گۆرئ، به لام به شيوه په كه ی گشتی رۆژباش و سلام عليكم دروسته، دمه م رۆی موسو ئه مان به مه توحش و كيوی دادمه نرئ.

١٢٠٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَدِمَ طُفَيْلُ بْنُ عَمْرِو الدَّوْسِيُّ وَأَصْحَابُهُ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ دَوْسًا عَصَتْ وَأَبَتْ فَادْعُ اللَّهَ عَلَيْهَا فَقِيلَ هَلَكْتَ دَوْسٌ قَالَ: (اللَّهُمَّ اهْدِ دَوْسًا وَأْتِ بِهِمْ) (الحدیث ٢٩٣٧، طرفاه فی: ٤٣٩٢، ٦٣٩٧) (٢٦١).

ئه بوهوره پیره (بمزی خوی لی به) فه رمووی: طوفه یلی کوری عه مر، له مه که ده چی بو خزمه تی پيغه مبه ر (دروودی خوی لسمر به) ئيسلام ده بی، وده بی به نوينه ری پيغه مبه ر له ناو هۆزه كه ی خۆیدا، وه له ناویانا مایه وه هه تا له پاش كۆچكردن له غه زای خه یبه ردا، له گه ل ده وری هه شتا كه سی له هاوړپيانی كه ئيسلام بوو بوون، هاتن بو خزمه تی هه زمه تا (دروودی خوی لسمر به) عه رزيان كرد: قوربان! ده وس یاخی و سه ركهش بوون و له رپئ دمرچوون. نزای به دپان لی بکه، گوترا: ئای ده وس له ناوچوون چونكه پيغه مبه ر (دروودی خوی لسمر به) نزای خراپیان لی ده كا، نزای پيغه مبه ريش گيرايه، كه واته: ده وس تيا ده چی. به لام

بەپێچەوانەو پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) نزاى باشى بۆ كردن و فەرمووی: (خودایە! بەمێهرەبانى خۆت رێگەى راست نیشانى هۆزى دەوس بدەو، بەموسوڵمانى گێشیان بکە بۆ ناو ئێمە).

راڤەو شیکردنەو:

بەناوی خوداوه. طوفەیلی کۆری عەمر، دەوسییه، لەهۆزى دەوسه، ئەبو هورەیرهش لەهەمان هۆزە، لەمەککە هاتە خزمەتى حەزەرت (دروودی خۆی لەسەر بێ) موسوڵمان بوو، رۆیشتەو بۆ ناو هۆزەکەى وه زۆر لەگەڵیاندا خەریک بوو کە موسوڵمان ببێ، سوودی کەم بوو، تا لەغەزای خەیبەردا لەگەڵ نزیکەى هەشتا کەسیکا لەهۆزەکەى کەیهیکیان ئەبوهورەیره بوو هاتن بۆ خزمەتى پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) ئەبوهورەیرهو ئەو کۆمەڵە موسوڵمان بوون، طوفەیلیش لەمەدینە نیشتەجێ بوو تا کاتى مەرگی پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ).

طوفەیل (نزاى خۆی لێ بێ) عەرزی پێغەمبەرى کرد: قوربان! ئەى پێغەمبەرى خودا! هۆزى دەوس لەدەس دەرچوون، یاخى بوون، مل نادەن، نزاى شەریان لێ بکە بەلام پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) نزاى هیدایەت و رێنمایی بۆ كردن، ئیتر یەكسەر طوفەیل زانى کەنزاكەى پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) گیرایە، لەبەر ئەو یەكسەر داواى لەپێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) کرد، کە ئەو بنێرى بۆ ناویان و خەوارىق و نیشانەیهكى وایشى پێى بدا کە ببێ بەهۆى موسوڵمان بوونیان، فەرمووی: (خودایە! طوفەیل نووراوى بفرموا) ئیتر نووریكى گەش لەنیوانى هەردووچاوى پەیدا بوو.

طوفەیل فەرمووی: خودایە! دەرسم بلێن: ئەمە خۆى ئێمە پێى نواندوو، کە لەئایىنى ئێمە هەلگەراوتەو، بۆیه خوا رووى شیواندوو! جا بەفەرمانى خوا نوورەکە گوازیایەو بۆ کلکى قەمچییەکەى، سەرى

قه‌مچییه‌که‌ی وه‌ک چ‌را به‌شه‌و ده‌گ‌راو، له‌شه‌وی تاریکا ده‌ور و به‌رو به‌رده‌می
خو‌ی وه‌ک چ‌را رو‌شن ده‌کرده‌وه، جا له‌به‌ر ئه‌م که‌رامه‌ته‌ طوفه‌یلان ناونا:
(ذوالنور) واته: نو‌وردار: خاو‌ن نو‌ور. خو‌ی ده‌فه‌رمو‌ی: ج‌اری واده‌بوو
سو‌اری وش‌تر ده‌بووم به‌شه‌و، وه‌ک چ‌رای‌ی هه‌ئ‌واس‌رای‌ی به‌نوکی
قه‌مچییه‌که‌مه‌وه ئاوا بوو، به‌رده‌می خو‌می بۆ رو‌ون ده‌کرده‌مه‌وه. طوفه‌یل (پ‌ز‌ی
خو‌ی ل‌ی ب‌ی) س‌ال‌ی غه‌زای یه‌رموک له‌سه‌رده‌می ج‌ین‌شین‌ی ئی‌مام‌ی عومه‌ردا، له‌م
غه‌زایه‌دا شه‌هید بو‌وه (پ‌ز‌ی خو‌ی ل‌ی ب‌ی).

ئه‌م‌پ‌رۆ که‌شه‌وی ئی‌س‌راو می‌ع‌راج‌ه س‌ال‌ی: ۱۴۲۴ ک، بی‌ست و هه‌وتی مانگی
ره‌جه‌به‌ به‌ری‌که‌ه‌وتی ۲۰۰۳/۹/۲۳ یه‌، هه‌زده‌که‌م ئه‌م چ‌ه‌ند
سه‌رنجه‌ تو‌مار بکه‌م:

۱- د‌ن‌یا ک‌ش و مات وه‌ک م‌اری ته‌زیو

ها‌کا له‌پ‌ر بوو به‌بو‌می ته‌قیوا

۲- هم‌زه‌ ق‌د ق‌اد ج‌یش الف‌یل

خ‌ان الح‌می، مل‌عون ک‌ل ج‌یل (۳۱۲)

۳- ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾.

۱۲۰۷- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) يَقُولُ يَوْمَ خَيْرٍ: (لَأُعْطِينَ الرَّايَةَ رَجُلًا يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ) فَقَامُوا يَرْجُونَ
لِذَلِكَ أَيُّهُمْ يُعْطَى فَقَدُوا وَكُلُّهُمْ يَرْجُو أَنْ يُعْطَى فَقَالَ: (أَيْنَ عَلِيٌّ؟) فَقِيلَ: يَسْتَكْبِي
عَيْنَيْهِ فَأَمَرَ فُدْعِيَ لَهُ فَبَصَقَ فِي عَيْنَيْهِ فَبَرَأَ مَكَانَهُ حَتَّى كَانَهُ لَمْ يَكُنْ بِهِ شَيْءٌ فَقَالَ:
لِقَاتِلَهُمْ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَنَا فَقَالَ: (عَلَى رِسْلِكَ حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى
الْإِسْلَامِ وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يَجِبُ عَلَيْهِمْ فَوَاللَّهِ لَأَنْ يُهْدَى بِكَ رَجُلٌ وَاحِدٌ خَيْرٌ لَكَ مِنْ
حُمْرِ النَّعَمِ) (الحديث ۲۹۴۲، أطرافه في: ۳۰۰۹، ۳۷۰۱، ۴۲۱۰) (۲۶۳).

(۳۱۲) (قد- ۱۰۴) ر‌ه‌م‌زی سو‌ورمت‌ی هم‌زم‌یه (قاد- ۱۰۵) ژمار‌ی سو‌ورمت‌ی ف‌یل‌ه (و‌م‌ر‌گ‌ی‌ر).

(۳۱۲) ا‌خ‌ر‌ج‌ه م‌س‌لم ف‌ی ف‌ض‌ائ‌ل الص‌ح‌اب‌ه، باب: م‌ن ف‌ض‌ائ‌ل ع‌ل‌ی ب‌ن ا‌ب‌ی ط‌ال‌ب (ر‌م‌ی ب‌ه ع‌ت‌ه)، ر‌ق‌م: ۲۴۰۶.

سەھلی کۆری سەعد (مەزای خۆی لى بى) فەرمووی: لەغەزای خەیبەردا گویم لە پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بى) بوو، فەرمووی: ئەم ئالایە سبەینى دەدم بەپیاوی، خوداو پێغەمبەری خودای خۆش دەوی، خوداو پێغەمبەری خواش ئەویان خۆش دەوی، لەسەر دەستی ئەودا خودا خەیبەر ئازاد دەکا، ئیتەر ئەو شەو هەتا بەیانى خەلکەکە هەر رەملىان لى دەدا ناخۆ ئالاکە دەدرى بەکى، وەکام لەوان ئەم شانازییە بى مانەندەى دەست دەکەوی، جا کە رۆژەو بوو مەردومەکە زوو چوونە خزمەتى حەزەرەت (دروودی خۆی لەسەر بى) هەرکەسەیان لەدڵەو بەتەما بوو کە ئالاکە بدرى بەو، پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بى) فەرمووی: (عەلى کۆرى ئەبوطالیب لەکوێیە؟) عەرزىان کرد: ئەى پێغەمبەرى خودا! هەردووچاوى ديشين. فەرمووی: (بنيرن بەشوینیا).

کە عەلى هات، پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بى) تفى خۆى کردە ناو هەردوو چاوەکانیەو، نزای چاکبوونەو بۆى کرد بۆپاراپیەو، ئیتەر دەست بەجى چاوەکانى واکاک بوونەو. دەتگوت کە هەر چاوى نەئیشاوە! ئەوسا ئالاکەى پيدا، عەلى فەرمووی: ئەى پێغەمبەرى خودا! هەتا وەك ئیمەیان لى دى هەر شەریان لەگەل بکەم؟

فەرمووی: (بەئاهىستەو هیڤى و هیواشى لەسەرەخۆ لەگەل سوپاکەتا بکشی و برۆن هەتا دەچیتە مەیدان بۆیان و دەگەیتە قەراخ مالهەکانیان، لەوئ بانگیان بکە بۆ موسوئمان بوون، ئەوێ مافى خودایەو لەئایینی ئیسلام لەسەریان پێویستە، ئەوێان بۆ روون بکەرەو، جا ئەگەر ژنەوتیان و ئیسلام بوون ئەوا باشە، ئەگینا ئەوسا شەر بکەن لەگەلئانا، دەسا بەو خودایەى کەکەسى لەرەنگ نییە ئەگەر بەهۆى تۆوە خودا تاقە پیاوی رینمایى بکا، رینگای راستى ئایینی خودای پى نیشان بدا، ئەو بەو تۆ باشترە لەهەرچى و شترى سوور هەیه، کە نایابترین مالى عەرەبە) (تاج/۵/۶۰-۲. گەورەى ئیمامى عەلى ش+ تاج/۱-ال/۸۶-۱۵-ف.۵. باسى راگەیانندنى زانست پێویستە).

خواحافیزی و دەرچوون بۆ سهفهرو بۆ غهزا له روژی پینج شه ممه‌دا سونه‌ته

١٢٠٨- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كَانَ يَقُولُ لَقَلَّمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَخْرُجُ إِذَا خَرَجَ فِي سَفَرٍ إِلَّا يَوْمَ الْخَمِيسِ (الحديث ٢٩٤٩، أطرافه في: ٢٩٤٧، ٢٩٤٨، ٢٩٤٩، ٢٩٥٠، ٣٠٨٨، ٣٥٥٦، ٣٨٨٩، ٣٩٥١، ٤٤١٨، ٤٦٧٣، ٤٦٧٦، ٤٦٧٧، ٤٦٧٨، ٦٢٥٥، ٦٦٩٠، ٧٢٢٥) (٢٦٤).

كه‌عبی كوری مالیک (ه‌زی خوی لێ بێ) فه‌رمووی: كه‌م واده‌بوو، كه‌پێغه‌مبه‌ر (ه‌روودی خوی له‌سه‌ر بێ) دهرچێ بۆ سه‌فه‌ر له‌غه‌یری روژی پینج شه‌مه‌دا، هه‌میشه‌ هه‌زی ده‌کرد كه‌ له‌روژی پینج شه‌مه‌دا دهرچێ بۆ سه‌فه‌ر. (تاج/٨/٨٤. باسی سه‌فه‌ر. ز-٢٤).

١٢٠٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْثٍ وَقَالَ لَنَا: (إِنْ لَقِيتُمْ فَلَانًا وَفُلَانًا لِرَجُلَيْنِ مِنْ قُرَيْشٍ سَمَاهُمَا فَحَرِّقُوهُمَا بِالنَّارِ) قَالَ: ثُمَّ أَتَيْنَاهُ نُوَدَّعُهُ حِينَ أَرَدْنَا الْخُرُوجَ فَقَالَ: (إِنِّي كُنْتُ أَمَرْتُكُمْ أَنْ تُحَرِّقُوا فَلَانًا وَفُلَانًا بِالنَّارِ وَإِنَّ النَّارَ لَا يُعَذِّبُ بِهَا إِلَّا اللَّهُ فَإِنْ أَخَذْتُمُوهُمَا فَاقْتُلُوهُمَا) (الحديث ٢٩٥٤، طرفه في: ٣٠١٦) (٢٦٥).

ئه‌به‌هوره‌میره‌ (ه‌زی خوی لێ بێ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (ه‌روودی خوی له‌سه‌ر بێ) له‌ناو کۆمه‌له‌یی له‌سوپادا، ناریدینی بۆ فه‌رمانێ فه‌رمووی پیمان: (ئه‌گه‌ر فیساره‌که‌سو و فیساره‌که‌ستان تووشبوو به‌ئاگر بیانسووتین) ناوی دوو پیاوی قوره‌یشی بۆ دیاری کردین، فه‌رمووی: جا له‌وکاته‌دا كه‌ دهرچووين پيش

(٢٦٤) من المتفق عليه (عيني/١٤ص٢١٦) حيث قال: وذكر صاحب التلويح بعد ذكر هذا الحديث الحديثين بعده: خرجه الستة.. - المترجم.

(٢٦٥) قال العسقلاني: لم يوافق على حديث أبي هريرة في التحريق (فتح/٦/١٩٥) - المترجم.

ئەوھى كە بكەوينە پى، بۇ خواخافىزى چووينەوھ بۇ خزمەتى پىغەمبەر (درودى خوى لەسر بى) فەرمووى: (ئەوھ بوو من فەرمانم پى كەردبوون كەھەر كاتى تووشى ئەو دووپىاوھ بوون، مۆلەتیا مەدەن بەناگرى سوور بيانسوتىن، بەلام لەراستىدا ھەر بۇ خوا ھەيە كە بەناگرى سزى كەسى يا شتى بدا، لەبەر ئەوھ ئەگەر بەرھەويلتان كەوتن بەناگر مەيانسوتىن، بەلام بەكوشتن بيانكوژن).

عەينى و مامۇستاي حافظ أحمد كورپى عەلى كورپى حەجەر عەسقەلانى (رمز او رحمتى خوديان لى بى) سەبارەت بەم دوو پىاوھ دەفەرموون: ناويان ھەببارى كورپى ئەسوھدو نافعى كورپى عەبدقەيس بوو، بەرھەويلى ئەو لقە ھەناردەيە ناگەون، ھەبار دوايى موسوئلمان دەبى و موسوئلمانى جوانى لى دەرەچى، خەلك لەسەر رابووردوى خرابى لەپاش موسوئلمان بوونى جەينى پى دەدەن، سكالاي ئەوھ لەخزمەت پىغەمبەردا (درودى خوى لەسر بى) دەگا، دەفەرموى: (تۆش جەينيان پى بدمرەوھ). نىتر خەلكەكە وازيان لى ھىنا. بەلام چارەنووسى نافعى كورپى عەبدقەيس ديار نىيە، رەنگ بى پىش موسوئلمان بوونى مردبى. (تاج/۸-۱۳۱-۱۳۱-۵۳)

فەرمانبەرىي فەرمانرەواو پەيمان پى دانى

۱۲۱۰- عَنْ ابْنِ عَمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ حَقٌّ مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِالْمَعْصِيَةِ فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ) (الحدِيث ۲۹۵۵، طَرَفُهُ فِي: ۷۱۴۴) (۲۶۶).

ئەينى و عومەر (رمز او خوديان لى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (درودى خوى لەسر بى) دەفەرموى: (گوپرايەلى و فەرمانبەرى فەرمانرەوا مافىكى رەوايە لەئەستوى

ملہ تھا بہ مہرجیٰ فہرمان نہ کریؔ بہ نافہرمانیٰ خودا، دہنا نہ گہر شتی واکرا
نہ گویراہیہ لی دہمینیؔ و نہ فہرمانبہریؔ).

۱۲۱۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَلَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لَحْنُ الْآخَرُونَ السَّابِقُونَ) وَيَقُولُ: (مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ يُطِيعِ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ يَعْصِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي وَإِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيَتَّقَى بِهِ فَإِنْ أَمَرَ بِتَقْوَى اللَّهِ وَعَدَلَ فَإِنَّ لَهُ بِذَلِكَ أَجْرًا وَإِنْ قَالَ بِغَيْرِهِ فَإِنَّ عَلَيْهِ مِنْهُ) (الحديث ۲۹۵۷، طرفه في: ۷۱۳۷) (۲۶۷).

نہ بوہورہ میرہ (ہمزای خوی لب ہی) فہر مووی: بہ گوئی خوم لہ زاری پیروزی
پیغہ مبہرم ژنہ وتووہ، دہیفہر موو: (ہہر کہسیٰ فہرمانبہری من بکا نہوہ
فہرمانبہری خودا دہکا، چونکہ من ہہموو شتی لہسہر فہرمانی نہو دہکم،
وہ ہہر کہسیٰ لہفہرمانی فہرمانرہوای من دہرجیٰ نہوہ لہفہرمانی من
دہردہچیؔ). وہفہر مووی (درودی خوی لہسہر ہی): (پیشہوای نیسلام قہ لایہ، موسوئمان
لہدہوری پووہرہ دہدہن و لیٰ کؤدہبنہوہو، لہگہلیا جہنگ دہکمن لہدزی
دوژمن، لہہہمان کاتا پشتو پہناشہ بویان، جا نہگہر فہرمانی کرد
بہلہ خواترسیو، پیشہوایہکی دادپہروہر بوو، نہوہ لہجیاتی نہوہ پاداشتیکی
گہورہی بو ہہیہ، وئہگہر فہرمانیشی کرد بہشتیکی تر، نہوہ شتیکی
ترہ). (تاج/۲-۲۷۷-ز-۱۰۵-ش/ن + ز-۱۰۶-ال-۲۸۶-ش).

۱۲۱۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: رَجَعْنَا مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ فَمَا اجْتَمَعَ مِنَّا اثْنَانِ عَلَى الشَّجَرَةِ الَّتِي بَايَعْنَا تَحْتَهَا كَانَتْ رَحْمَةً مِنَ اللَّهِ فَسَأَلْتُ نَافِعًا عَلَى أَيِّ شَيْءٍ بَايَعَهُمْ عَلَى الْمَوْتِ قَالَ: لَا بَلْ بَايَعَهُمْ عَلَى الصَّبْرِ (الحديث ۲۹۵۸) (۲۶۸).

ثیبنو عومەر (عزى خوى لى بى) دمه رموى: سالى ريكه وتنى حوده ييبىيه كه له ژير سيبه رى دار سه مووره يه كا، په يمانى به يعه تو لرضوانمان له گهل پيغه مبهردا (درووى خوى لى بى) به ست، كه خودا له قورئانى پيروزدا به م نايه ته باسى دمه رموى: **﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُوكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾**. جا له سالى ناپينده دا كه گه راپينه وه بؤ حوده ييبىيه، كاتى چووين بؤ عه مره ويستان نه وه داره سه مووره يه، كه سالى پيشو وه ژيريدا به يعه تمان دابوو به پيغه مبهردا (درووى خوى لى بى)، بيدوزينه وه، به لام نه مان دوزيبه وه، به شيوه يه كى وا ليان گوزا هيچ دوو كه سيكمان يه كمان نه گرت له سر نه وه كه نه وه دره خته نه وه، نه وه وش له رحمه تى خودا وه بوو كه ونبوو ليان وه نه مان دوزيبه وه، تا نه بى به مايه ي نازا وه فيتنه بؤ هه ندئ مروى نه قام، زياد له پيوست ته عظيمى بكه و به ره به ره بيه رستن.

عه رزى نافع گرا، له م په يمانه دا پيغه مبهردا (درووى خوى لى بى) له سه رچى په يمانى له گهل هاوړيكانى دا به ست، ناي له سر نه وه كه هه تا دوا هه ناسه له به رى شهر هه ل نه يه ن؟ فه رموى: نه، له سر نه وه نه بوو، به لكو له سر نه وه بوو كه خوراگر بن. (بروانه ژماره: (۳۳۱ تجريد= ۵۶۳ فتح).
 ۱۲۱۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا كَانَ زَمَنُ الْحَرَّةِ أَتَاهُ آتٍ فَقَالَ لَهُ: إِنَّ ابْنَ حَنْظَلَةَ يُبَايِعُ النَّاسَ عَلَى الْمَوْتِ فَقَالَ: لَا أَبَايِعُ عَلَى هَذَا أَحَدًا بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۲۹۵۹، طرفه في: ۴۱۶۷) (۲۶۹).

عه بدوللاى كورى زميد (عزى خوى لى بى) فه رموى: له سه رده مى هه راكه ي نه له حررهدا، پياوئ هات گوتى پيم: ناگات لييه كه عه بدوللاى كورى حه نظله (عزى خوى لى بى)، له سر مهرگ په يمان به جه نكاو مره كان ددها؟ عه بدوللا فه رموى: له پاش پيغه مبهردا (درووى خوى لى بى) له سر مهرگ په يمان به كه س ناده م.

رافه و شیکردنه وه:

ئه م فهرموودمیه رافه و روونکردنه وه: یه کی دوورو درپژێ دهوئ:

۱. ئیبینو ئه ئیر (په مهنه ئی خودی ئی بێ) له نهیهیه دا دهفه رموئ: رۆژی ئه لحه ره رۆژیکه ناسراوه له میژووی ئیسلاما، له سه رده می یه زیدی کورپی موعاوییه دا رووی دا، سوپایه کی زۆری هینا له خه لکی شام، به سه رگرده می موسلیمی کورپی عوقبه ی ئه لوپرپی، له مانگی قوربانای سائی شه ست و سئی کۆچیدا (۶۸۳ز) ده ستیان کرد به گوشت و بری خه لکی مه دینه، وه شاری مه دینه یان تالان کرد، سه حابه و تابعیه ئیکی زۆریان شه هید کرد. هه ره خره به رداوییه که، وا له ده وری مه دینه، به ردیکی ره شی زۆری والی، جه نگه ی کوشتره که له ویدا روی دا.

۲. مه وله وای (په مهنه ئی خودی ئی بێ) دهفه رموئ:

له عنی یه زیدی چ به حنی نه ده مین طول

ئیمان په نهانه و، خاتیمه مه جهوول

راسته نه عمالی قه بیجی زۆر کرد

به لام چوو زانی ئیمانی نه ببرد

جا بۆ به رگری له م جۆره به دره فته ریه ی یه زیدو، بۆ سکا لای حال و نامۆزگاری خیر، له هه موو لایه که وه ده نگی نارمزیی به رزه وه بوو، به لام سوودی نه بوو، جا له م روانگه یه وه، وه فدی له خه لکی مه دینه له گه ل عه بدو لای کورپی حه ظه له دا چوون بۆ لای یه زید، جا پاش هه ول و کۆششیک زۆری بئ سوود، کۆمه لی کاری بئ شه رعی و نا په سه ندیان له یه زیدو ده ستو به سه ته که ی بینی، جا کاتئ گه رانه وه بۆ مه دینه له پاش راویژ یه زیدیان له خه لافه ت خه لک کردو بریاریان دا که یه زید له م رۆ به داوه جینشین نییه، له شوینی ئه و عه بدو لای کورپی زوبه یریان کرد به جینشین و په یمانیان پێ دا.

جا ئەوەبوو یەزید ئەو لەشکرە بەفەرماندەیی موسلیمی کۆری عوقبە نارد بۆ سەریان، کوشتاریکی گەلی گەورە لەخەلکی مەدینە کرد، هەزارو حەوسەدکەسی لەبیاوماقولاتی شار، لەصەحابو تابیعین، کوشت، وە لەپەشەخەلکیش لەژن و منال و پیرو کاسبکار دەهەزار کەسی تری کوشت، جا لەپاش رۆژەکە ئەلحەررە موسلیم جاری دا، کەسی رۆژ شاری مەدینە بەرەلایە، بێستانی بێ خاوەنە، چیدەکەن لەکوشتن و برین و تالانی و ژن تالانی کردن بیکەن!!

جا موسوڵمانان بەم بۆنەییەو فەرماندە شەپەکە، کەناوی (موسلیم) بوو، ناوەکەیان گۆڕی چونکە مسلم واتە: بێوەی و ناشتیخواز، وەلەناوەکە و لەواقیعی حالی، ناویکی تازەیان بۆ داتاشی و ناویان نا (مُسرف) واتە: زیادەپەرەویکار لەخوینپرشتن دا!! وەیهزید خۆی لەپاش ئەم زوڵم و زۆرە لەناو چوو، بوو بەمیوانی مەرگی رەش.

٣- ئەمە ئەمڕۆ لەسوریا روودەدا، حافظ أسد بەیەك دوورۆژ لەحمص و حما، دەهەزار کەس دەرکۆژی، ئەژدەهاکە عێراق بەسەدان هەزار مەروفی بێتاوانی موسوڵمان ئەنفال دەرکاو زیندەبەچال دەرکاو، دووبارە بوونەوێهەکی کردەوێهەکانی یەزید و موسریفی کۆری عوقبەییە. جا خوا بکا کوردەکانی خۆشان نەکەوێهە ئەم هەلەنەوێهە.

لەرستیدا ئەمڕۆ ئەم عەلانییەتە وای لەو خەلکە کردووێهە باوەری بەهیچ نەماوە، مەگەر بەبەرژەوێهەندی خۆی، و مەزۆرداریش لەزۆرداری پێش خۆی بەند و عیرەت و مەرنەگەری، لەبەرئەوێهە دەبینین هەموو زۆرداری لەئەوێهە پێش خۆی خراپترە، و ئەوێهە چیکردووێهە ئەمیش دەیکا بەزیادەوێهە!

بەروانە: (بەرگی یەکەم لاپەرە: ٩٧ ژایاننامە ئەسماء کەدایکی عەبدوللای کۆری زوبەیرە، فەرموودە ژمارە: ٧٥ + تاج / ٥ / ٧٩ ز - ١٠ف - ٢. مەزنای زوبەیری کۆری عەوام + تاج / ١٠ - ٢٥٤ ز - ٩٧. لەهۆزی ئەقیف هەلاتبازی و

خوینمزیک پهیدا دهن + ریاض/ال - ۱۸۶ ژ - ۲۰۲۰ ز - ۲۵. باسی دابهش کردنی که له پووره کهی زوبهیر).

۴- حه نظله لی باوکی نه م عه بدوللایه ناسراوه به: (غسل الملائکة: شوراوی فریشته) چونکه له غه زای نوحوددا به له شی گرانه وه شهید بوو، فریشته شور دبوویان و له شپسیسیان دمر کردبوو.

۱۲۱۴- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَايَعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ عَدَلْتُ إِلَى ظِلِّ الشَّجَرَةِ فَلَمَّا خَفَّ النَّاسُ قَالَ: يَا ابْنَ الْأَكْوَعِ أَلَا تُبَايِعُ؟ قَالَ: قُلْتُ: قَدْ بَايَعْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: وَأَيْضًا فَبَايَعْتُهُ الثَّانِيَةَ فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا مُسْلِمٍ عَلَى أَيِّ شَيْءٍ كُنْتُمْ تُبَايِعُونَ يَوْمَئِذٍ قَالَ عَلَى الْمَوْتِ (الحدیث ۲۹۶۰، أطرافه فی: ۴۱۶۹، ۷۲۰۶، ۷۲۰۸) (۲۷۰).

سه له مهی کوری نه کوه (مزی خوی لی بی) فهرمووی: له به یعه تو لریضوانا واته: له په یمانی خو شنوودیدا، له روژی حوده یبیه دا، په یمانم له گه ل پیغه مبه (دروودی خوی لسمر بی) به ست، نه و جا چوومه بن سیبه ری شیخه لی، کاتی بهر به ره په یمانکاره کان هاتنه گزی و موسولمان هه موو په یمانیان به ست له گه ل پیغه مبه ردا (دروودی خوی لسمر بی) ، پیی فهرمووم: (نهی کوری نه کوه نه دی و مره په یمان و مر بگره) سه له مه فهرمووی: عه رزیم کرد: قوربان! من په یمانم له تو و مر گرت. فهرمووی (دروودی خوی لسمر بی) : (دیسانه وهیش په یمان و مر بگره وه، قازانجی هه یه زیانی نییه).

جامنیش بو جاری دووم په یمانم پی دا. عه رزی سه له مه کرا: نه و سه رده مه له سه رچی په یمانتان به پیغه مبه (دروودی خوی لسمر بی) ددها؟ فهرمووی: (په یمانمان پی ددها که نه گه ر کوژ راویشین له به ره ی جهنگا رانه کهین) (تاج/۸- ۷۹ ز ۲۱- ۲ ش/ت. باسی په یمان به ستن له سه ر غه زاگردن).

رافه و روونکردنه وه:

نهم فهرمووده یهش یهکی تره له فهرمووده سیانییهکانی بوخاری،
بروانه: بهرگی دووهم لاپه‌ره: (۲۷۸) هه‌روا — ۱۱۳ بهرگی یهکه‌م ژماره: (۹۰)
+ ژماره: (۴۸) + بهرگی دووهم ل ۱۱۶-۶۹۴، فهرمووده‌ی ژماره یازده‌ی سیانییه.
۱۲۱۵- عَنْ مُجَاشِعٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) أَنَا وَأَخِي فَقُلْتُ: بَايَعْنَا عَلَى الْهَجْرَةِ فَقَالَ: (مَضَتْ الْهَجْرَةُ لِأَهْلِهَا) فَقُلْتُ:
عَلَامَ تَبَايَعْنَا؟ قَالَ: (عَلَى الْإِسْلَامِ وَالْجِهَادِ) (الحدِيث ۲۹۶۲، أطرافه فی: ۳۰۷۸،
۴۳۰۵، ۴۳۰۷) و (الحدِيث ۲۹۶۳، أطرافه فی: ۳۰۷۹، ۴۳۰۶، ۴۳۰۸) (۲۷۱).

موجاشیعی کورێ مه‌سه‌وود (عزێ خوی له‌ بێ) فهرمووی: له‌پاش ئازادبوونی
مه‌که‌که‌ له‌گه‌ڵ موجالییدی کورێ مه‌سه‌وودی براما، چوین بۆ خزمه‌تی
پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بێ) عه‌رزیم کرد: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! په‌یمانمان
بده‌ری له‌سه‌ر کۆچکردن بۆلات بۆ مه‌دینه. فهرمووی: (کۆچکردن
به‌سه‌رچوو، ئه‌وه‌ی کۆچی کرد له‌کاتی خۆیدا، ده‌ستی خۆی وه‌شاندا) گوتم:
ئه‌ی له‌سه‌ر چی په‌یمانمان له‌گه‌ڵ ده‌به‌ستی؟ فهرمووی: (په‌یمانمان بده‌نی
له‌سه‌ر خزمه‌تی ئایینی ئیسلام و عه‌زاکردن) (تاج/۳- ۲۷۳ف — ۱۰۴. باسی
په‌یمان به‌ستن).

رافه و روونکردنه وه:

موجاشیعی کورێ مه‌سه‌وود و موجالییدی کورێ مه‌سه‌وود بران،
هه‌ردوکیان سه‌حابه‌ن، موجاشیع له‌بوخاری و موسلیم دا گێڕانه‌وه‌ (ریوایه‌) ی
هه‌یه، وه‌ک نهم فهرمووده‌ی ئێره‌ که‌ هه‌ردوو پیر گێڕاویانه‌ته‌وه‌، له‌سه‌ر

فهرمایشتی ئیصابه دولابی دمفه رموی: موحاشیع شاری کابولی له ولاتی هیند غه زاکرد، موحاشیع ده چیته ناو ژووری بتخانه که گوهه ری له چاوی بتی دمرددهینی و دمباو، دمفه رموی: بو ئه وه وام کرد ههتا بزنان که ئه وه به نه زیان ده به خشی و نه سوود، موحاشیع یه ک فهرمووده ی له بوخاری دا ههیه، له روداوی ئه لجه مه لدا کوژراوه — رمزاو رهحه مه تی خودای لی بی له خوی و له موحالیدی برای.

ئه رکێ ده خریته سه رشانێ غه زاکار که له ووژه ی دا هه بی

۱۲۱۶- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَقَدْ أَتَانِي الْيَوْمَ رَجُلٌ فَسَأَلَنِي عَنْ أَمْرِ مَا دَرَيْتُ مَا أَرُدُّ عَلَيْهِ فَقَالَ: أَرَأَيْتَ رَجُلًا مُؤَدِّيًا نَشِيطًا يَخْرُجُ مَعَ أَمْرَانَا فِي الْمَغَازِي فَيَغْزِمُ عَلَيْنَا فِي أَشْيَاءَ لَا نُحْصِيهَا؟ فَقُلْتُ لَهُ: وَاللَّهِ مَا أَذْرِي مَا أَقُولُ لَكَ إِلَّا أَنَّا كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَعَسَى أَنْ لَا يَغْزِمَ عَلَيْنَا فِي أَمْرٍ إِلَّا مَرَّةً حَتَّى نَفْعَلَهُ وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَنْ يَزَالَ بِخَيْرٍ مَا اتَّقَى اللَّهَ وَإِذَا شَكَّ فِي نَفْسِهِ شَيْءٌ سَأَلَ رَجُلًا فَشَفَّاهُ مِنْهُ. وَأَوْشَكَ أَنْ لَا تَجِدُوهُ وَالَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مَا أَذْكُرُ مَا غَبَرَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا كَالْغُبْرِ شَرِبَ صَفْوُهُ وَبَقِيَ كَدْرُهُ (الحديث ۲۹۶۴) (۲۷۲).

عهبدوولای کوری مهسعود (مزی خوی لی بی) فهرمووی: (ئه مرۆ پیاوی هات بۆلام، له باره ی شتی که وه پرسیا ری لی کردم نه مزانی چۆن وهلامی بدهمه وه، گوتی: پیم بلی، پیاویکی ته وانا ی گورج و گۆل له گه ل فهرمانره واکانمانا دمردده چی بو غهزا، فهرمانره واکهیشی زیاد له توانا ئه رک و ئیش و کاری ده دا به سه ریداو، جه ختی لی دهکا که ئه نهجامیان بدا، جا چاری ئه م جوړه پیاوه چیه؟ ئه م جوړه فهرمانانه به چی بهینی یان نا؟.

منیش پییم گوت: به خوا نازانم چیت پی بلیم، به لام نه و منده ههیه، ئیمه کاتی له خزمهت پیغه مبهردا (بروودی خوای لسهه بی) بووین، جاروبار له کاتی ناچاریدا تاقه فهرمانیکی لهم شیوهی تو دهیلئیت لی داوا دهکردین و جهختی لی دهکردین که نهنجامی بدهین، وهئیمهیش نهنجامان دداو ئیتر نهیدهکرد بهدوو کارو سی کار.

وهکی تریش گرنگ نهوهیه که ئیوه تهقوا کاربن و لهتهقوای خوا دمرنهچن چونکه ههتا تهقوای خودا نهنجام بدهن چاکه کارن، نهوهیش پیووستی بهمه ههیه: کاتی کارئ دیته پیش مروف نهگهر خوای برپارهکهی زانی نهوه بهپی نهوه بهبوون و نهبوون دهیکا، به لام ههرکاتی کهسی لهکارئ دوودل بوو، نهیدهزانی کهدروسته یان نا، نهوه با لهزانایی بپرسی، ههتا دهرمانی دمردی نهزانیهکهی بکاو، وهلامیکی وای بداتهوه بوی بی بهدهرمان بو نهوه دوو دلیه، هاکا نهوه جوړه زانایانهشتان دهست نهکهوئ، کهبتوانی وهلامی راستی پرسیارهکانتان بداتهوه.

بهو خودایه که ههر خوای خودایه بوباشی و خراپی دنیا، نهه جیهانهه ناوا دیته بهرچاو وهک: نهستیلئیکی زهلکاوی وایه، که ناوه سافو روون و ساردهکهی خورابیتهوهو، خلتهو لیلاوو قورو لیتهکهی بنی مابی (۱).

راقه و شیکردنهوه:

کورت و پوخت: وهلامهکه نهمهیه بهپی توانا، نهوه مندهی لهوزهی مروفا ههیه، دهبی فهرمانی فهرمانپرواکانی جی بهجی بکا، بهمهرجی فهرمانپیکراوهکه بهپی تهقوای خودا بی و مایه رمزای نهوه بی.

کاتی ههلبزاردی دهست پیکردنی جهنگ

۱۲۱۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ أَيَّامِهِ الَّتِي لَقِيَ فِيهَا انْتِظَرَ حَتَّى مَالَتْ الشَّمْسُ ثُمَّ قَامَ فِي

النَّاسِ خَطِيبًا قَالَ أَيُّهَا النَّاسُ لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ وَسَلُّوْا اللَّهَ الْعَافِيَةَ فَإِذَا لَقِيتُمْهُمْ فَاصْبِرُوا وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ وَمُجْرِيَ السَّحَابِ وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ اهْزِمْهُمْ وَانصُرْنَا عَلَيْهِمْ (الحديث ٢٩٦٥، طرفه في: (١٢٠٤ تجريد= ٢٩٣٣ فتح) (٢٧٣).

عبداللہ کوری نے ہوئے وہوفا (ہمزی خودی لے ہی) دمفہرموی: (رؤژی پیغہمبہر) (درویدی خودی لے ہوئے) خودی نامادہ دمکرد بو بہرمنگاریبہوئے دوزمنی، جا چاومروانی کرد ہوتا خور لار بووہ، ئەوسا ہەئسایەوہو وتاریکی دا بہخەئکەکەہی فہرموو: (ئەہی مەردوم! ئاوات مەخوازن بو گەیشتن و بہرمنگاروہ بوونی دوزمن، بەئکو لەخودا داوای ئاسوودەہی و بیوہی بکەن، کاتیکیش تووشی دوزمن بوون و بہرمنگاری یەکتر بوون، خوگرو بہپشوو بن، وەبزانن کەبەہەشت و لەژێر سایەہی سیبەری شمشیردا) ئەوجا فہرموی: (اللہمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، وَمُجْرِيَ السَّحَابِ، وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ، اهْزِمْهُمْ وَانصُرْنَا عَلَيْهِمْ) : خودایہ! ئەہی ئەو کەسەہی کە قورئانت بہخەلات ناردووہ بو موخەممەد! ئەہی ئەو کەسەہی کە بہتەوانایی خۆت با ہەئدەکەیت و، بہہەموو لایەکا ہەوری پئی دەخەیتە پئی، ئەہی ئەو کەسەہی کە بہتەنیا خۆت گەلەکوئەہی کوئەئەہی دوزمنانی ئیسلامت لەرؤژی ئەحزابا تیک شکاندا ئەہی خودایہ! لەم غەزایەشدا بیانشکینە، وە سەرمان بخە بەسەریانا). (تاج/٨/١٣٣ ز-٤٨ ف ١-ش/ت).

راقہو شیکردنەوہ:

(بروانہ: ریاض / ٣-٩٥١-٢٣٤-١٨)

١- ئەوہوی (پەحمەتی خودی لے ہی) دمفہرموی: لەفہرموو دەکانا زۆر باسی -العافیة- کراوہ، مەبەست لەم وشەہیہ: داواکردنی لابردنی ہەموو جوۆرہ ناخۆشییەکی

دین و دنیا، که مرؤف به بیوهی به لهشی ساغ، له سیبهری نایینی خودادا، له جیهانا بژی، له وجیهانیش هه روا.

۲- مه بهست له وه که دهفه رموی: (به ههشت وا له ژیر سایه شیردا...) ته مه یه: که به ههشت له خه باتگێرانی ریگهی خوداوه له هه موو که سی تر نزیکتره.

باسی ئالاو کریکار له غه زاداوه هندی هوی سه رکه وتن و ورده شتی تر

۱۲۱۸- عَنْ الْعَبَّاسِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ لِلزُّبَيْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): هَا هُنَا أَمَرَكَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تَرْكُزَ الرَّأْيَةَ (الحديث ۲۹۷۶، طرفه في: ۴۲۸۰) (۲۷۴).

عه عباس (همزی خوی له بن) فه رموی: به زوبه پیری کوری عه وام: ئالیره دا - واته: له حه جون- پیغه مبه (دروودی خوی لسه بن) له غه زای ئازادکردنی مه که هدا، فه رمانی پی کردیت که ئالا که ی پیغه مبه (دروودی خوی لسه بن) داچه قینیت. بو باسی ئالا پروانه: (تاج / ۸-۱۱۱ز-۴۱).

رائه و شیکردنه وه:

عه باسی کوری عه بدولوطه لیب هه ق مامه ی پیغه مبه ره، برای باوکیه تی به دوو سال له پیغه مبه (دروودی خوی لسه بن) گه وره تره، دایکی ناوی نه ثله ی کچی خه بابه، به منالی عه عباس ون ده بی، دایکی نه ذر ده کا نه گهر بیدۆزیته وه، بهرگی ئاوریشم بو که عه بکا، که دهیدۆزیته وه، نه زره که ی جی به جی ده کات، یه که م ژن بووه که بهرگ بو که عه بکا، عه عباس له پیش ئازادبوونی مه که هدا ئیسلام بوو بوو، به لام به نهینی هه والی قوره یشی بو پیغه مبه (دروودی خوی لسه بن)

دەنارد، لە کاتی ئازادبوونی مەككەدا ئیسلام بوونی خۆی ئاشکرا کرد، ئامادهی غەزای حوڤهین و طائف بوو، لە غەزای حوڤهین دا لە گەڵ چەند کەسیکی تری کەم دا، دەوری پێغەمبەریان چۆڵ نەکرد، لە پاش ئەبو طالیبی برای لە هەموو کەسی زیاتر یاری دەی پێغەمبەری دەدا، عەباس زۆر سەخی بوو، نانێدە بوو، سیلە ی رەحمی زۆر بە جێ دەهێنا، عومەر و عوسمان ئەگەر بەسواریی بەلایا رەت ببوونایێ بۆ ریز بۆ ئەو لە وڵاخە کە دادەبەزین، تالی ی رەت دەبوون.

عەباس پیاویکی جوانی سپی کاری بالاناهەندی بوو، دوو پەلکە ی هەبوو، کۆمەلێ فەرموودە ی لە پێغەمبەرەوه گیراوتەوه. پێنج فەرموودە ی لە بوخاری پیرۆزدا هەیه، ئیمامی عەباس (ڕەزای خۆی لێ هە) لەتەمەنی هەشتاو نوو سالی دا، لە مەدینە، لە رۆژی هەینی دا، لەسیازدە ی رەجەبی سالی سی و دوو ی کۆچیدا مردووه، بەر لە شەهید بوونی عوسمان بە دوو سال، لەبەقیع نیژراوه، عەبدوللای کوری دایهێشتە ناو گۆرە کە یەوه، لەئیسلا ما سی و دوو سال ژیاوه، بەر لەهاتنی ئیسلامیش پەنجاو دوو سال ژیاوه.

لەسالی بێبارانی دا ئیمامی عومەر دەیکرد بەو سیلە و هۆکار لەلای خوا کەبارانیان بۆ ببارینی، وەخوا نزاکە ی گیرا دەکردن، (بەروانە: بەرگی/ ۲- ۱۴۹ ژ ۷۲۱+) (تاج/ ۵- ۱۰۳- ۱۷. باسی گەورەیی عەباس) + (تەجرید. ژمارە: ۵ بەرگی یەکەم ل- ۱۹+ بەرگی دووهم ل- ۲۰۶ ژ - ۷۸۸ + ژ - ۷۸۲ + ژ - ۷۲۸).

۱۲۱۹- عَنْ يَعْلَى بْنِ أُمَيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَزْوَةَ تَبُوكَ فَحَمَلْتُ عَلَى بَكْرِ فَهُوَ أَوْتَقَ أَعْمَالِي فِي نَفْسِي فَاسْتَأْجَرْتُ أُجَيْرًا فَقَاتَلَ رَجُلًا فَعَضَّ أَحَدَهُمَا الْآخَرَ فَانْتَرَعَ يَدُهُ مِنْ فِيهِ وَنَزَعَ ثِيْبُهُ فَأَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَهْدَرَهَا فَقَالَ: (أَيَدْفَعُ يَدُهُ إِلَيْكَ فَتَقْضُمُهَا كَمَا يَقْضُمُ الْفَخْلُ) (الحديث ۲۹۷۳، أطرافه في: ۱۸۴۸، ۲۲۶۹، ۴۴۱۷، ۶۸۹۳) (۲۷۵).

یه‌علای کوری نومه‌ییه (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر
خویدا (دروودی خوی لسم بئ) غه‌زای ته‌بوکمان کرد، له‌م غه‌زایه‌دا و شتره‌ نیره‌یه‌کم دا
به‌غهمزاکاری له‌پښگه‌ی خودادا سواری بوو، له‌باری دلم دا نه‌م هاوکاریه‌م له‌م
بابه‌ته‌دا باشترین کرده‌وی باشم بوو، که‌لای‌خودا ببی به‌زه‌خیره‌ بوم.

له‌م غه‌زایه‌دا پیاوړیکم به‌کړی گرت، له‌گه‌ل پیاوړیکی تر‌دا بوو به‌شهری
یه‌کیکیان ده‌ستی نه‌ویتیانی برد به‌ده‌ماو گازی لئ گرت، نه‌ویش له‌تاوانا
ده‌ستی خوی له‌ده‌می راپسکاند، یه‌کی له‌ددانه‌ دووینه‌کانی خست!

کابرای ددانکه‌وتوو بۆ سکاڵا هات بۆلای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسم بئ) نه‌ویش
فهرمووی: (وه‌ک نیره‌ و شتر ده‌ستی برای خو‌تان ده‌کروژن، خوینت ناکه‌وی)
(تاج/۳-ل-۲۲۶ ف ۱-ز-۸۷).

۱۲۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) قَالَ: (بُعِثْتُ بِجَمَاعٍ الْكَلِمِ وَلَصِرْتُ بِالرُّعْبِ فَيَبِّتَا أَنَا نَائِمٌ أُتِيتُ بِمَفَاتِيحِ
خَزَائِنِ الْأَرْضِ فَوُضِعَتْ فِي يَدَيَّ) قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَقَدْ ذَهَبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَنْتُمْ تَنْتَلُونَهَا) (الحديث ۲۹۷۷، أطرافه‌ في: ۶۹۹۸، ۷۰۱۳،
۷۲۷۳ (۲۷۶).

نه‌بوهوره‌یره‌ (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسم بئ) فهرمووی:
(خودا منی کرده‌ به‌پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌ی کردوم بۆ سهر نه‌و خه‌لکه‌، قسه‌ی
نه‌سته‌قو فهرمووده‌ی پر مه‌عنای پی به‌خشیووم، وه‌تا مانگه‌ ریبه‌ک دوزمن
له‌سامو شکوی خووم له‌شکرم زهنده‌قیان ده‌چی و وره‌ به‌رده‌ده‌ن و نه‌مه‌ بووه
به‌هو‌ی سه‌رکه‌وتن بۆ ئیمه‌) وه‌هه‌روا فهرمووی: (له‌خه‌ونا بووم کلپله‌کانی
گه‌نجینه‌کانی زه‌ویم پی دراو، خرا‌نه‌ ناو ده‌ستم).

ئەبۇھورەیرە (دەزى خۇى لى بىن) فەرمووى: (ئەھوتتا پېغەمبەر (دروودى خۇى لىسەر بىن) خۇى نەماوھو ئىوھ بەرودوا لەپاش ئەو، خەزنىەى ناو ئەو گەنجانە دەر دەھىنن و بەكىشىان دەكەن و ولات لەدوا ولات نازادى دەكەن! مەبەست لە (جوامع الكلم) ئايەتەكانى قورئان وفەرمووده پىرواتاكانى پېغەمبەرە (بىر: ژ: ۲۱۷ تەجربىد=۳۳۵ فەتھ + تاج/۱-۳۴۳ ف ۴).

۱۲۲۱- عَنْ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ صَنَعْتُ سُفْرَةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَيْتِ أَبِي بَكْرٍ حِينَ أَرَادَ أَنْ يَهَاجِرَ إِلَى الْمَدِينَةِ قَالَتْ فَلَمْ نَجِدْ لِسُفْرَتِهِ وَلَا لِسِقَائِهِ مَا نُرْبِطُهُمَا بِهِ فَقُلْتُ لِأَبِي بَكْرٍ وَاللَّهِ مَا أَحَدٌ شَيْئًا أُرْبِطُ بِهِ إِلَّا نِطَاقِي قَالَ: فَشَقَّيْهِ بَاثْنَيْنِ فَأَرْبِطِيهِ بِوَاحِدِ السَّقَاءِ وَبِالْآخِرِ السُّفْرَةَ فَفَعَلْتُ فَلِذَلِكَ سُمِّيَتْ ذَاتُ النِّطَاقَيْنِ (الحديث ۲۹۷۹، طرفاه في: ۳۹۰۷، ۵۳۸۸) (۲۷۷).

ئەسمای كچى ئەبۇبەكر (دەزى خۇى لىسەر بىن) فەرمووى: ئەوكاتە كە پېغەمبەر (دروودى خۇى لىسەر بىن) وىستى لەگەل باوكم دا، لەمەككەوھ كوچ بكەن بو مەدىنە، لەتاو زۆر بوھىنانى ناموسوئمانەكان، خۆم توپشەبەرەكەى پېغەمبەرم دروست كرد، بەلام شتى نەبوو دەمى توپشەبەرەكەو دەمى كوندەكەى پىبەستىن. بەباوكم گوت: بەخوا ھىچم دەست ناكەوئ بىكەم بەدەمبىن مەگەر پىشتىنەكەى خۆم؟ ئەوئش فەرمووى: دەى باشە پىشتىنەكەت بكە بەدوو لەتەوھ، بەيەكىكىان دەمى كوندەكە ببستەو بەوئترىشىان دەمى توپشەبەرەكە، منىش وام كرد، جا لەمەوھ ناوئرام: (ذات النطاقين) واتە: دوو پىشتىن خان. (تاج/۴/۳۱۴ ف ۳-۱۰۱. باسى كوچكردن).

۱۲۲۲- عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَكِبَ عَلَى حِمَارٍ عَلَى إِكْفٍ عَلَيْهِ قَطِيفَةٌ وَأَرْدَفَ أَسَامَةَ وَرَأَاهُ (الحديث ۲۹۸۷، أطرافه في: ۴۵۶۶، ۵۶۶۳، ۵۹۶۴، ۶۲۰۷) (۲۷۸).

(۲۷۷) لاحظ ما جاء في خاتمة كتاب الجهاد (فتح/۶ص ۱۹۵) - المترجم.

(۲۷۸) أخرجه مسلم في الجهاد والسير، باب: في دعاء النبي (صلى الله عليه وسلم) وصبره على أذى... برقم: ۱۷۹۸.

نوسامه‌ی کوری زهید (پژای خوی لب بن) فہر مووی: پیغہ مہر (درویدی خوی لہسر بن)
لہسر کورتانی کہ وہ سورای گوید ریڑی بوو، سہر کورتانہ کہ قہیفہ بوو،
منیشی لہ پاشکوی خویہ وہ سوار کرد. (تاج/۸/۱۰۰ ف-۳۲- دہستوورہ گانی
سواری).

۱۲۲۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَقْبَلَ يَوْمَ الْفَتْحِ مِنْ أَعْلَى مَكَّةَ عَلَى رَاحِلَتِهِ مُرْدِفًا أَسَمَةَ بْنَ زَيْدٍ وَمَعَهُ بِلَالٌ وَمَعَهُ عُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ مِنَ الْحِجَابَةِ حَتَّى أُنَاخَ فِي الْمَسْجِدِ فَأَمَرَهُ أَنْ يَأْتِيَ بِمِفْتَاحِ الْبَيْتِ فَفَتَحَ وَدَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعَهُ أَسَمَةُ وَبِلَالٌ وَعُثْمَانٌ فَمَكَثَ فِيهَا نَهَارًا طَوِيلًا ثُمَّ خَرَجَ فَاسْتَبَقَ النَّاسُ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ أَوَّلَ مَنْ دَخَلَ فَوَجَدَ بِلَالًا وَرَاءَ الْبَابِ قَائِمًا فَسَأَلَهُ أَيْنَ صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَشَارَ لَهُ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي صَلَّى فِيهِ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ فَتَسَيَّتُ أَنْ أَسْأَلَهُ كَمْ صَلَّى مِنْ سَجْدَةٍ (الحديث ۲۹۸۸، أطرافه في: ۳۹۷، ۴۶۸، ۵۰۴، ۵۰۶، ۱۱۶۷، ۱۵۹۸، ۱۵۹۹، ۲۹۸۸، ۴۲۸۹، ۴۴۰۰) (۲۷۹).

عہد و لای کوری عومہر (پژای خوی لب بن) فہر مووی: پیغہ مہر (درویدی خوی لہسر بن)
روزی نازاد کردنی مہککہ لہ لای سہروی مہککہ وہ بہ سواری و شترہ کہی ہاتہ
ناو مہککہ وہ، نوسامہ‌ی کوری زمیدی خستبوویہ پاشکوی خویہ وہ، بیلای
لہ گہل بوو، عوسمانی کوری طہلحہ‌ی لہ گہل بوو، کہیہ کئی بوو
لہ زیوانہ گانی بہیت، پیغہ مہر (درویدی خوی لہسر بن) بہ سوای تہ شریفی ہات، ہہتا
گہیشتہ مزگہوت، لہ حہوشی مزگہوتدا و شترہ کہی ییخ دا، نہوجا فہرمانی
بہ عوسمانی کوری طہلحہ کرد، کلیلی بہیتی ہیناو دمرگای کابہی کردہ وہو،
پیغہ مہر (درویدی خوی لہسر بن) چوہ ژوورہ وہو نوسامہ و بیلال و عوسمانیش
لہ گہلایا چوونہ ژوورہ وہ، دنیا روژ بوو.

پیغمبرو نهو چهند که سهیه ماو دیه کی زور له ژووره وه مانه وه، نهو جا هاته دمره وه خه لکه کهش په لاماری ژووره وه بیان دا، ئیبنو عومر په کهم کهس بوو که خوی کرد به ژوورا، روانی بیلال له پشت دمرگا که وه وه ستاوه، ئی دهرسی: ئایا پیغمبر (درویدی خوی لسمر بی) له کویدا نویژی سوننه تی ناو بهی تی کرد؟ نهویش نهو جیگه یه ی پی نشان دها که حه زمرت نویژی تیا دا کرد بوو، ئیبنو عومر فهرمووی: به لام له بیرم نه بوو که له بیلال بیرسم که خوشه ویست (درویدی خوی لسمر بی) چهند رکات نویژی تیا کرد. (تاج/ ۸/ ۲۳۶ ف- ۸) + (تاج ۱۲- ۲۷۲ ف- ۲- باسی نویژ کردن له ناو مالی کابه دا- ش/ د/ ت/ ن).

سه فهر به قورئان بو ولاتی دوژمن ناباشه، ذیکر له سه فهدا

۱۲۲۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى أَنْ يُسَافَرَ بِالْقُرْآنِ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ (الحدیث ۲۹۹۰) (۲۸۰).

عه بدولای کوری عومر (همزی خواهان لئ بی) فهرمووی: پیغمبر (درویدی خوی لسمر بی) ریگه نه دها که قورئان بری بو ولاتی دوژمن. چونکه مه ترسی نهو ده کری که ده ستکاری قورئان بکری، یا بیریزی پی بکری له لایه نی دوژمنه وه.

روونکردنه وه:

مه به ست لهه جوړه بابته و برپاره، لهو روژگارمدا بوو که هیشتا مه ترسی نهو ده کری، که به هو دی ده ستکاری قورئانه وه، قورئان گوړانکاری تیا بکری، به لام ئیستا نهه مه ترسییه نه ماوه، چونکه به سه دان مه لیون نوسخه له قورئان، له ده سخه تو له چاپکراو، به جیهان بلاو بوته وه، بگره ئیستا باشتین

چاپی قورئان ئەو ھەيە کە لە ولاتە ناموسوئلمانەکان چاپ دەکری لەبەر ئەو ەواباشە بۆ ئەو بەرپزانەي کە لەولاتی ئیسلا مەو ە، کۆچ یاسەفەر، دەکەن بۆ ولاتە ناموسوئلمانەکان، قورئان و کتییی حەدیث و تەفسیر و شەریعەت لەگەڵ خۆیان بەرن، یا ەهول بەدن کە پەیدایان بکەن، چونکە یەکی لەهوی بەردەوامبوونی بیرو باومر ئەو ەيە کە ھۆکاری روونکردنەو ە: و پەخشەو ە بوونی لەبەردەستدای.

جا لەکاتی نەقل و گواستنەو ەي ئەم جۆرە شتانەدا، بەم مەبەستە رەوايە موسامەحە و چاپووشی لەهەندئ گيرو گرتی پيشهات دەکری، وەك دوور نییە کە کتیبە پیرۆزەکان، لەناو پاپۆرو خۆشپۆو شتی وادا، لەجیگەي شایانی خۆیان دانەنرین، یا لەلایەن کریکارو حەمال و دەستەي کارمەندان ی بەرپرسیاری ئەم جۆرە کارو فرمانانەو ە ریزی شایانی خۆیان پی نەدری، بەلام لەهەمان کاتدا وەك پیویست ئەرکی سەرشانی خۆیان ئەنجام دەدن، و ئەو ەي مەبەستی ەموو لایەکە دیتەدی. لەبەر ئەو ە موسامەحە و چاپووشی لەم جۆرە گرفتارنە دەکری و بەرنەو جۆرە یاسایە دەکەوی کە دەفەر موی: (للضرورات احکامها: ناچار یەکان بریاری تایبەتی خۆیان ەه یە).

۱۲۲۵- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَكُنَّا إِذَا أَشْرَفْنَا عَلَى وَادٍ هَلَّلْنَا وَكَبَّرْنَا ارْتَفَعَتْ أَصْوَاتُنَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْبَعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَلَكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمًّا وَلَا غَائِبًا إِنَّهُ مَعَكُمْ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ تَبَارَكَ اسْمُهُ وَتَعَالَى جَدُّهُ) (الحدیث ۲۹۹۲، أطرافه فی: ۴۲۰۵، ۶۳۸۴، ۶۴۰۹، ۶۶۱۰، ۷۳۸۶) (۲۸۱).

ئەبومووسای ئەشعەری (مەزەب خەوای لێ بێ) فەرمووی: لەسەفەرێکدا لەخەزمەتی
 حەزەرتدا بووین، گشت جارێ کە دەگەشتینە سەر بەرزاییەک کە دەپروانی
 بەسەر شیوو دۆلیکا، دەستمان دەکرد بەگوتنی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ)
 بەدەنگی بەرز، پێغەمبەریش (دروودی خەوای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەو موسوڵمانانە!
 بەزەویتان بەخۆتانان بێتەوه، ئەم هاتو هاواری پێناوی، خۆ ئێوە هاوار
 لەکەرو لال یا لە نادیار ناکەن، ئێوە بانگی کەسێ دەکەن و لەکەسێ
 دەپارێنەوه، کەناگای لەخشە مارو میرووه، کە خەوای گەورەیه، کەبیسەرەو
 لەهەموو شتێ نزیکترە، پێرۆزبێ ناوی و پیت و فەری مەزن بێ).

۱۲۲۶ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كُنَّا إِذَا صَعِدْنَا
 كَبْرًا وَإِذَا نَزَلْنَا سَبَّحْنَا) (الحديث ۲۹۹۳، طرفه في: ۲۹۹۴) (۲۸۲).

جابیری کوری عەبدوڵلای (مەزەب خەوای لێ بێ) فەرمووی: جاران دەستوورمان
 وابوو کەسەرەدەکەوتینە سەر بەرزایی (اللَّهُ أَكْبَرُ) مان دەکرد، کە دادەبەزین بۆ
 شوینی نەزم و نەوی (سبحان الله) مان دەکرد.

۱۲۲۷ - عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا مَرَضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كُتِبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ مُقِيمًا صَحِيحًا)
 (الحديث ۲۹۹۶) (۲۸۳).

ئەبومووسای ئەشعەری (مەزەب خەوای لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ)
 فەرمووی: (لەکاتی نەخۆشی و لەکاتی سەفەردا بەندەدێ خودا، چی پیاووبێ،
 چی ژن، کاتی لەش ساغ بوووە لەمالەوه بوو، چی کاریکی باشی کردبێ و
 چی پەرستشێکی ئەنجام دابێ، وەک قورئانخویندن و شەو نوێژ و رۆژووی
 سوننەت و شتی تری وا، کە لەبەر نەخۆشی یالەبەر سەفەر، ئەوێ بۆ ئەنجام

(۲۸۲) لم يوافقہ مسلم علی تخريج حديث جابر في التيسير (فتح ۱۹۵/۶) خاتمة كتاب الجهاد والسير - المترجم.

(۲۸۳) لم يوافقہ مسلم علی تخريج حديث أبي موسى: (إذا مرض العبد) المصدر السابق - المترجم.

نەدرئ، ئەو خودا پاداشتی وێنەى ئەوەى لەکاتى نەخۆشى و لەماوەى سەفەرەکەیدا بۆ دهنوسیت).

ئەم بەهرانە لەم فەرموودەیه وەردەگیرئ:

۱- مەبەست لە (عبد) موسوڵمانە، نیربى یا مئ.

۲- ھەرکارئ موسوڵمان خووی پێوە بگرئ و لەکاتى لەشساغیدا بیکات، ئەگەر نەخۆش کەوت، وەلەبەر نەخۆشیەکەى ئەو کارە باشەى بۆ ئەنجام نەدرا، ئەوە خیرى کردنى ئەو کارە باشەى بۆ دهنووسرئ، بەمەرجى نیازى کردنى ئەو کارە باشەى ھەبئ، لەکاتى نەخۆشیەکەدا، کەناپکات نەخۆشیەکە رێگرە لئى.

۳- نەکردنى کارى سوننەت چى بەھۆى نەخۆشیەوہ بئ، یا بەھۆى سەفەرەوہبئ، یا بەھۆى عوزرەوہبئ، وەك زۆربۆھینانى خەو، رێك وەك حالەتى نەخۆشى وایە، بەلام سەفەرەکە نابئ سەفەرى گوناھ بئ.

۴- ئەنجامدانى کارى فەرز، لەکاتى ھەبوونى مەھانەى رەوادا، لەسەر شیوہبئ کەنەگاتە شیوہى ھەرەتەواوى ئەنجامدانى ئەو کارە لەکاتى لەش ساغیدا، ئەوہ ھەمان پاداشتى کاتى لەش ساغى بۆ ھەيە، بە وێنە: نەخۆشى کەنوێژەکەى بەدانیشتنەوہ بکا بەقەد پاداشتى کاتى لەش ساغى بۆ دهنوسرئ، کە نوێژەکەى بەپێوە دەکا.

۵- نەکردنى کارى خراپ، بەھۆى نەخۆشى و سەفەر و شتى واوہ، گوناھى کاتى لەش ساغى بۆ نهنوسرئ، کە ئەو کارانەى لەو کاتەدا کردووە، ئەوہ رەحمەتێکە لەخوداوە.

۶- نەخۆش و رێبوار ئەگەر زەحمەت بکێشن و ئەوہى لەکاتى لەش ساغى و لەکاتى بوونیان لەمالەوہ کردوویانە، لەکاتى نەخۆشى و لەکاتى سەفەردا، ھەمان شت بکەن خیرى زیاترە بۆیان مەگەر دەقئ ھەبئ لەسەر ئەوہ کە نەکردنى ئەو کارە، لەو دوو کاتەدا باشترە لەکردنى، وەك گرتنى رۆژووى

رؤزی نۆمینهی حاجیان، بۆ حاجی لهکیوی عهرفه، که لهو رۆژمدا حاجی
سهرگهرمی کردنی چهجه. (بر: تاج/ ۲ ل- ۱۳۴)

سهفهکردن بهتهنها یا به بی فهرمانی باوک و دایک

۱۲۲۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي الْوَحْدَةِ مَا أَعْلَمُ مَا سَارَ رَاكِبٌ بَلِيلٍ وَخَدَهُ
(الحديث ۲۹۹۸) (۲۸۴).

ئیبنوعومەر (رەزای خوی لێ بێ) دهمهرموئ: خوشهویست (دروودی خوی لسم بێ)
دهمهرموئ: (ئهووی من دهیزانم لهبارهی تهنهاییهوه نهگهر خهئکیش وهک
من بیزانن، هیچ کهسی بهشهو بهتهنها خوی، بهبی هاوپی نهدمرپوشت بۆ
هیچ شوینی) (تاج/ ۸ ل- ۸۵ ف- ۴- ۲۴. باسی سهفهر..).

رافهو و شیکردنهوه:

مه بهست لهم فهرموودیه ئهوویه کهشهو جیگهی مهترسییه، زیاتر
لهروژ ههمو جانهومرئ لهشهو دا دهکهوئتهکار، وهکی تریش جنۆکهو
شهياتینیش لهشهو دا دهکهونه گهر، دوور نیهخوئانی نیشان بدهن
بهههرشیومی بووه تووشی ئیش و نازارو خایهلهی بکهن، ئهووی لهبهر چاوه
ههتاوهکو ئیستاش نهخوشی دموونی و شیئی زۆربهی لهشهو دا تووشی
توشبوان دهبن، خودا پهنامان بدات.

۱۲۲۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاسْتَأْذَنَهُ فِي الْجِهَادِ فَقَالَ: (أَحْيٍ وَالِدَاكَ؟) قَالَ: نَعَمْ قَالَ:
(فَفِيهِمَا فَجَاهِدْ) (الحديث ۳۰۰۴، طرفه في: ۵۹۷۲) (۲۸۵).

(۲۸۴) لم يوافق على إخراج حديث ابن عمر في السير وحده (فتح/ ۱۹۵/۶) - المترجم.

(۲۸۵) أخرجه مسلم في البر والصلة والآداب، باب: بر الوالدين... رقم: ۲۵۴۹.

عہدوللای کوری عہمر (درویدی خوی لئ ہی) فہرمووی: پیاوی ہات بو خزمہتی پیغہمبہر (درویدی خوی لئسر ہی) پرسى پئی کرد کہ ریگہی بدا بجی بو غہزا، پئی فہرموو: (نایا باوک و دایکت ماون؟) گوتی: بہلئ. فہرمووی: دەى کہواتہ برؤ بوخزمہتی ئەوان تیکۆشەو غەزای تۆ ئەوہیہ کہخزمہتی ئەوان بکہی!) (تاج/ ٨٨- ٧٨ز - ٢٠ خاومنى مەہانەى رەوا ئەگەر نەشچى بو غەزا قەیناکا).

هەندى بابەتى جيا لەكاتى غەزادا، وەهەندى مەہانەى رەوا

١٢٣٠- عَنْ أَبِي بَشِيرٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ اللَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ وَالنَّاسُ فِي مَيْتِهِمْ فَأَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَسُولًا: (أَنْ لَا يَتَّقِينَ فِي رَقَبَةِ بَعِيرٍ قِلَادَةً مِنْ وَتَرٍ أَوْ قِلَادَةً إِلَّا قُطِعَتْ) (الحديث ٣٠٠٥) (٢٨٦).

ئەبوبەشیری ئەنصارى (درویدی خوی لئ ہی) فہرمووی: لەسەفەریکا لەگەڵ پیغہمبەردا بووین خەلکەکہە شوینی شەویان گرتبوو، کەمى بلاو بوو بوونەوہ پیغہمبہر (درویدی خوی لئسر ہی) رابەریکی نارد بۆلایان، کەپیان رابگەيەنئ: کہ ہەر و شترئ ملیوانکەى ژيى کەوانى لەمەل دایە، یاخود ہەر ملیوانکەيەکی دیکەى لەگەردندايە، بپچرپننەوہو لەملى دابکەن!) (تاج/ ٨٨/ ٩٥- ٢٩٩ف- ١)

هۆى ئەم نەهيە وەك شیخی عەینی دەفەرموئ: ژيى کەوان زۆر قايەمە لەبەر ئەوہ هەندى کيشە دروست دەکا، وەك:

١- هەندى کەس هەندى شت دەکەنە ملى ولاخ بەنيازی چاوەزار.

۲- شہرِ فہرمانیان پیٰ دہکا بہ پچراندنی چونکہ نہو جوڑہ شتانہ نابن بہ چاوہزار لہ بہر نہوہ زیانیان ہہیہ نہوہک قازانج، وہک لہ بینیان توند دہبی و دہیان خنکینی یا دہگیریٰ لہ قہ لہیہک و دہبیۃ ہویٰ خنکاندنی ناژہلہکہ۔ بہ لّام چاوہزار بہ ناوہ جوانہکانی خواو بہ صیفاتہکانی و بہ نایاتی قورٹان دروستہ (بروانہ: فہر موودہی ژمارہ: ۱۰۰۶ لہم بہرگہیہدا) و منہوہ بہر نہم نہہیہ ناکہوئی بہ لّام شتی وایش دہبیٰ بہ شیوہیکی شایان بہ و لاخ و ناژہلہکہدا ہہ لواسری، وہک نہوہ بہ بہ نیکی ناقایم بکریۃ ملی، یا بہ جل و کورتان و سہرکہللہو زین و سہرزینی و لاخہکہدا دادووریٰ یا لہ شوینیکی شایانا لہ تہ ویلہو وپشتیرو جیگہی ناژہلہکہ دابنری۔ شہرِ ریگہی شتی وادہدا، چونکہ بناغہی شہرِ لہ سہر ناسانکاری و بہرژہ و ہندی بہ ندہکانہ۔

نہبوبہ شیری نہ نصاریٰ ہاورپی پیغہ مہرہ، لہ ناو ہاورپیانی پیغہ مہرہدا کہ سیکی تر نییہ بہم ناوہ، بہ لّام ہہیانہ کہ کہ سناو (کونیہ) ی نہبو بہ شیر بی، وہک: بہراء پیچی دہگوتری: نہبوبہ شیر۔

نہبوبہ شیر لہ پاش رووداوی ٹہل حہررہ مردوہ (بروانہ: ژمارہ: ۱۲۱۳) نامادہی غہزای ٹوحدو غہزای خہندہق بووہ، دہلین: تہمہن دریژ بووہ۔

۱۲۳۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لَا يَخْلُونُ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ وَلَا تُسَافِرُنَّ امْرَأَةً إِلَّا وَمَعَهَا مُحْرَمٌ فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اكْتُنِيتُ فِي غَزْوَةٍ كَذَا وَكَذَا وَخَرَجْتُ امْرَأَتِي حَاجَةً؟ قَالَ: (اذهَبْ فَحُجِّ مَعَ امْرَأَتِكَ). (الحديث ۳۰۰۶، أطرافه في: ۱۹۶۲، ۳۰۰۶، ۳۰۶۱، ۵۲۳۳) (۲۸۷)۔

ٹیبنو عہباس (مزی خوی لس ہن) فہر مووی: لہ پیغہ مہرہ ژنہوت دہیفہر موو: (نابیٰ پیاوو ژنی بیانی بہ تہنہا، دوو بہ دوو، لہ شوینیکا

کۆببنهوه، ئافرهتیش نابێ بچێ بۆ سهفهری دوور مهگهر خۆیی (مهحرهم) ی لهگهڵدا بێ). پیاوێ ههستا گوتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! من خۆم بۆ فیساره غه‌زا ناوئوس کراوم و ژنه‌که‌شم چوووه بۆ چه‌ج؟! فه‌رمووی: (ده‌ی خوشت برۆ له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌تا بۆ چه‌ج) (بروانه: ژماره: ٨٥١ به‌هرگی دووهم باسی سه‌فه‌رکردنی ژن به‌ته‌نها به‌بێ که‌سیکی خۆیی..).

کۆشتنی ژن و منال و سووتاندن به‌ئاگرو دیل و بارمه‌و....

١٢٣٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (عَجِبَ اللَّهُ مِنْ قَوْمٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ فِي السَّلَاسِلِ). (الحديث ٣٠١٠، طرفه في: ٤٥٥٧) (٢٨٨)

ئه‌بوهوره‌یره‌ (ه‌زای خوای لێ بێ) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خوای لاسمه‌ر بێ) دمفه‌رمووی: (خودا ته‌عه‌جوب ده‌کا سه‌یری دێ له‌هه‌وزێ که‌به‌زنجیرو کۆته‌وه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه) (بروانه: تاج/ ٨- ١٧١ف١).

١٢٣٣- عَنْ الصَّعْبِ بْنِ جَثَامَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَرَّ بِي النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْأَبْوَاءِ أَوْ بَوْدَانَ وَسُئِلَ عَنْ أَهْلِ الدَّارِ يُبَيِّتُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَيُصَابُ مِنْ نِسَائِهِمْ وَذَرَارِيِّهِمْ قَالَ: (هُمْ مِنْهُمْ) وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: (لَا حِمَى إِلَّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)). (الحديث ٣٠١٢، طرفه في: ١٠٤١ تجريد = ٢٣٧٠ فتح) (٢٨٩).

سه‌عبی کوری جه‌ثامه‌ (ه‌زای خوای لێ بێ) فه‌رمووی: له‌ ئه‌بواء، یا له‌ وه‌ددان، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای لاسمه‌ر بێ) ته‌شریفی هات، ئه‌م پرسیاره‌یان لێ کرد: له‌شه‌ودا ده‌درێ به‌سه‌ر ناموسو‌لما‌نانی جه‌نگی (حه‌ربی) دا، له‌ناو ما‌له‌کا‌نیانا له‌کاتی

ئەو شەبە یخوونەدا، ژن و منائیان بەردەكەون ئایا بەكوشتن یا بەزامار بوون، ئایا حوكم و برپاری ئەو ژن و منالانە چییە؟ فەرمووی: (ئەوانیش لەوانن لەبەرناچاری برپاری كوشتنی ژن و منال و شەركەریان لەحالی وادا - كەستەمە لەیەكتری جیاكریڤنەو- وەك یەكەو دروستە) (بروانە: تاج/۸- ۱۳۰- ۵۲ف- ۲. باسی ژن و مندال و پیرەمێرد ناكوژرین) + (ژمارە: ۱۰۴۱ تجرید).

۱۲۳۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَخْبَرَهُ أَنَّ امْرَأَةً وَجَدَتْ فِي بَعْضِ مَغَازِي النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَقْتُولَةً فَأَلْكَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَتَلَ النِّسَاءِ وَالصَّبِيَّانِ. (الحديث ۳۰۱۴، طرفه في: ۳۰۱۵) (۲۹۰)

عەبدوللای کوری عومەر (ەزای خوی لی ەئ) فەرمووی: لەغەزایەکا لەغەزاکانی پیڤغەمبەر (دروودی خوی لەسەر ەئ) لاشە ی ژنیکی کوژراو دۆزرایەو، پیڤغەمبەر (دروودی خوی لەسەر ەئ) كوشتنی ژن و منائی بەناپەسەند دانا. (تاج/۸- ۱۳۰- ۵۲- باسی ژن و منال و پیرەمێردو کۆیلەو سوتان).

۱۲۳۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) لَمَّا بَلَغَهُ أَنَّ عَلِيًّا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: لَوْ كُنْتُ أَنَا لَمْ أَحْرِقْهُمْ لِأَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تُعَذِّبُوا بَعْدَ اللَّهِ) وَلَقَتْلُهُمْ كَمَا قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ) (الحديث ۳۰۱۷، طرفه في: ۶۹۲۲) (۲۹۱).

عیكرەمە (ەزای خوی لی ەئ) فەرمووی: عەلی (ەزای خوی لی ەئ) دەستەییکی سووتاند، كە لەئیسلام وەرگەراپوون، كە ئەمە گەیشتەو بەئیبنووعەبباس (ەزای خوی لی ەئ) فەرمووی: ئەگەر من بومایە لەشوینی عەلی نەمدەسووتاندن چونكە پیڤغەمبەر (دروودی خوی لەسەر ەئ) دەفەرموی: (بەسزای تایبەتی خودا، كەبریتییه لەسزادان بەناگر، كەس سزا مەدن) بەلام ئەوانەم دەكوشت چونكە

(۲۹۰) أخرجه مسلم في الجهاد والسير، باب: تحريم قتل النساء والصبيان في الحرب، رقم: ۱۷۴۴.

(۲۹۱) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث ابن عباس مع علي (فتح/۶/۱۹۵) - المترجم.

پیغہ مبہر (درویدی خوی لمسر بی) دمفہ رموی: (ہمر کہسی نایینی خوی گوری
بیکوزن) (تاج ۳۱-۲۲۹ ف-۲۸-۸۸. باسی حوکی و مرگہ راوہ لہ دین).
۱۲۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (قَرَصَتْ نَمْلَةٌ نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَأَمَرَ بِقَرِيَةِ
التَّمْلِ فَأُخْرِقَتْ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَنْ قَرَصَتْكَ نَمْلَةٌ أَخْرِقْتَ أُمَّةً مِنَ الْأُمَمِ تُسَبِّحُ
(الحديث ۳۰۱۹، طرفه في: ۳۳۱۹) (۲۹۲).

نہ بوہور دیرہ (درویدی خوی لن بی) فہر مووی: ژنہ وتم لہ خو شہ ویست (درویدی خوی لمسر
بی) دمیفہ رموو: (جاری میروولہ ی پیغہ مبہری لہ پیغہ مبہر دکان دہگہ زی،
پیغہ مبہر دکان فہرمان دمدا شارد میروولہ کہ ہموو دہسوتین، جا خودا
لہسر نہوہ گلہ یی لی دمکاو سروشی بو دہنیری، خو تو تاقہ یہک میروولہ
گہستی کہچی نہتہ و میہکت لہ نہتہ و دکان سہر توپ سووتاند کہ حالیان
وابوو تہ سبیحات و سوپاس و ستایشی خویان دہکرد) (تاج ۴/۱۵-۱۵-۴
گیانلہ بہری کوشتنی فہدہ غہ بی).

۱۲۳۷- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): (أَلَا تُرِيدُنِي مِنْ ذِي الْخَلَصَةِ وَكَانَ بَيْنَا فِي خُتْمٍ يُسَمَّى كَعْبَةَ الْيَمَانِيَةِ
قَالَ: فَأُطْلِقْتُ فِي خَمْسِينَ وَمِائَةً فَارِسٍ مِنْ أَحْمَسَ وَكَانُوا أَصْحَابَ خَيْلٍ قَالَ
وَكُنْتُ لَا أَثْبُتُ عَلَى الْخَيْلِ فَضَرَبَ فِي صَدْرِي حَتَّى رَأَيْتُ أَثَرَ أَصَابِعِهِ فِي صَدْرِي
وَقَالَ: (اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ وَاجْعَلْهُ هَادِيًا مَهْدِيًّا) فَأُطْلِقَ إِلَيْهَا فَكَسَرَهَا وَحَرَّقَهَا ثُمَّ بَعَثَ إِلَى
رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُخْبِرُهُ فَقَالَ رَسُولُ جَرِيرٍ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ
مَا جِئْتُكَ حَتَّى تَرَكْتُهَا كَأَنَّهَا جَمَلٌ أَجُوفٌ أَوْ أَجْرَبُ قَالَ: (فَبَارَكَ فِي خَيْلِ أَحْمَسَ
وَرَجَالِهَا خَمْسَ مَرَّاتٍ) (الحديث ۳۰۲۰، أطرافه في: ۳۰۳۶، ۳۰۷۶، ۳۸۲۳،
۴۳۵۵، ۴۳۵۶، ۶۰۹۰، ۴۳۵۷، ۶۳۳۳) (۲۹۳).

(۲۹۲) أخرجه مسلم في السلام، باب: التهي عن قتل التمل، رقم: ۲۲۴۱.

(۲۹۳) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: فضائل جرير بن عبد الله، رقم: ۲۴۷۶.

جهریری کوری عهبدوڻلا (رهزی خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خوی لسمهر بی) فهرمووی پیم: (نهری بوتخانهی ذولخه صهه له کۆل ناکه یته وه) بوتخانهیی له یه مهن هه بوو ناوی ذولخه له سه بوو، پیان دهگوت: که عه بهی یه مانی، له بهر نه وهی که له ولاتی یه مهن بوو.

فهرمووی: منیش به سه دو په نجا سواره وه له هۆزی نه حمهس که هۆزی خۆمن، تاوم دایه، وهک دهمانین هۆزی نه حمهس خاوهن رهوگن، به لام من خۆم به سهر ماینه وه پی نه دهگیرا نه وهم عهرزی پیغه مبهەر (دروودی خوی لسمهر بی) کرد، جا پیغه مبهەر (دروودی خوی لسمهر بی) بو موفرکی، به نیازی خۆگرتن به سهر و لاخی سوار ییه وه دهستی دا به سینگما، ته نانهت شوینه واری لیدانی په نجه کانی به سهر سینگمه وه دیار بوو، وه فهرمووی: (خودایه راگیری بهر موو وه بیکه بهر اهریکی شارمزا) نیت له وه دو جهریر قهت له مایین نه که وته خواره وه، نه و جا خۆم له شکره که رویشتین بو گیانی بوتخانه که و به ته که مان شکان و خانوه که مان رمان و نه وهشی له وی بوو کوو شتمان و دواپی کابه درۆینه که مان به ته و اوای سووتاند، نه و جا رابه ریگمان نارد بو خزمهتی پیغه مبهەر (دروودی خوی لسمهر بی) نه م هه واته خوشه ی پی راگه یاند، رابه ره که ی جهریر عهرزی حمه زمرت دهکا: به و که سه ی که ته ی کردووه به پیغه مبههری راست و دروست و رهوانه ی کردووی بو سه رنیمه، که هاتم بتخانه که سووتابوو نه ته ووت و شتری گه ره و قه ترانی لی دراوه، ناوا رهش داگیرسابوو! وهک که لاوه یه کی کۆن چۆل و هۆل بوو! گوتی: جا پیغه مبهەر (دروودی خوی لسمهر بی) پینج جار نزای پیروزی بو رهوگ و پیوانی هۆزی نه حمهس فهرموو) (تاج/ ۵۰- ۲۳۰- ف ۲۲- ز ۶۵. گه وره یی جهریر ش / ت).

روونکردنه وه:

باخ سووتاندن و ژن و منال کوشتن و دی سووتاندن و باخ و رمز داهینان و گه لی شتی تری له م بابه تانه، بریاره که یان به پیی هه لویست و بهرزه موندی گشتی موسولمانان دهگۆری، به شیوه یه کی گشتی نه م جوړه شتانه هه تا له کاتی روودانی

جہنگا ناباش و نارہوان و نابیٰ نہنجام بدرین. بہ لام نہ گہر شہر گہرم بوو
جہنگاومر نہیدہ پەرژایہ سہر جیاگردنہوی جہنگاومریان لہنا جہنگاومریان، یا
بوو بہ شہرہ تۆپو شہرہ فرۆک و لہہردوولا مال و منال و پیرو بہککوتہ
کوژران و پیوہ بوون، نہوہ لہبہر ناچاری ری بہو جوړہ شتانه دہدری.

لہراستیدا بۆ نہم سہردمہ مہلاو زاناکان تا رادہیی دوورن لہہلہسورانی
جہنگو دوورہ شہرن و لہبہر نہوہ کہمتر ناگایان لہبارودوخی دہروونی
جہنگاومرہکان ہہیہ، کہوہک تہندووری داخراو کلپہ کلپہتہ! لہبہر نہوہ
برپارہکانیان لہم لایہنہوہ ہہر برپارہ کوژنہکانہو، تارادہیی نیوہ ناچلہ.

۱۲۳۸ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: (هَلْكَ كِسْرَى ثُمَّ لَا يَكُونُ كِسْرَى بَعْدَهُ وَقِصْرٌ لِيَهْلِكَنَّ
ثُمَّ لَا يَكُونُ قِصْرٌ بَعْدَهُ وَلَتَقْسَمَنَّ كُنُوزُهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) (الحديث ۳۰۲۷ أطرافه
في: ۳۱۲۰، ۳۶۱۸، ۶۶۳۰) (۲۹۴)

نہبوہورہیرہ (ہمزای خوی لہ بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر بن) فہرمووی:
(وا کیسرا لہناو چوو نیتر لہپاش نہو کیسرای تر نابی، قہیسہریش لہناو
نہچی و لہپاش نہویش قہیسہری تر نابی، بہو کہسہ کہ گیانی منی
بہدہستہ، گہنج و سامان و گہنجینہی نہم دوو پادشایہ دہست موسولمانان
دہکہون و بہخت دہکریں لہپیٹاوی خودادا) (تاج/ل-۳۶۷ ف-۷-۱۱۲).

- وَعَنْهُ فِي رَوَايَةٍ: قَالَ سَمِيُّ النَّبِيِّ (دروودی عروای لہسر بن) الْحَرْبُ خَدْعَةٌ (الحديث
۳۰۲۹، طرفه في: ۳۰۲۸).

دیسان نہبوہورہیرہ (ہمزای خوی لہ بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر بن)
فہرمووی: (شہر فروفیلہ، جہنگ بہ فرو فیل دہبریتہوہ) (تاج/ل-۱۲۸ ف-۲-ز-
۵۰. شوینہ گومکی لہشہر دا پہسہندہ).

دووبہرہ کی وہ گوی نہ کردنی فہرمانی سہریازی و

ہہ ندی بابہ تی تر

۱۲۳۹- عن البراء بن عازب (رضی اللہ عنہما) یحدث قال: جعل النبی (صلی اللہ علیہ وسلم) علی الرجالِ یومَ أحدٍ وکأنوا خمسين رجلاً عبد اللہ بن جُبیر فقال: (إن رأیتُمونا تخطفنا الطیر فلا تبرحوا مکانکم ہذا حتی أرسل إلیکم وإن رأیتُمونا ہزمنا القوم وأوطأناہم فلا تبرحوا حتی أرسل إلیکم) فہزموہم قال: فأنا واللہ رأیت النساء یشتدذن قد بدت خلاجلہن وأسوفہن رافعات ثیابہن فقال أصحاب عبد اللہ بن جُبیر: الغنیمۃ أی قوم الغنیمۃ ظہر أصحابکم فما تنتظرون؟ فقال عبد اللہ بن جُبیر: أنسیتم ما قال لکم رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم) قالوا: واللہ لتأتین الناس فلنصین من الغنیمۃ فلما أتوہم صرفت وجوہہم فأقبلوا منہزمین فذاک إذ یدعوہم الرسول فی أخراہم فلم یبق مع النبی (صلی اللہ علیہ وسلم) غیر اثنی عشر رجلاً فأصابوا منا سبعین وکان النبی (صلی اللہ علیہ وسلم) وأصحابہ أصابوا من المشرکین یوم بدر أربعین ومائۃ سبعین أسیراً وسبعین قتیلاً فقال أبو سفیان أفی القوم محمد ثلاث مرأت فنہاہم النبی (صلی اللہ علیہ وسلم) أن یجیبوہ ثم قال أفی القوم ابنُ أبی قحافۃ ثلاث مرأت ثم قال: أفی القوم ابنُ الخطاب ثلاث مرأت ثم رجع إلی أصحابہ فقال أما ہؤلاء فقد قتلوا فما ملک عمر نفسہ فقال: کذبت واللہ یا عدو اللہ إن الدین عددت لأخیاء کلہم وقد بقي لک ما یسوءک.

قال: یوم یوم بدر والحرب سجال إلیکم ستجدون فی القوم مثلۃ لم آمر بہا ولم تسؤنی ثم أخذ یرتجزأغل ہبلأغل ہبل قال النبی (صلی اللہ علیہ وسلم) ألا تُجیبوا لہ قالوا: یا رسول اللہ ما نقول؟ قال: (قولوا: اللہ أعلی وأجل) قال: إن لنا العزى ولا عزى لکم فقال النبی (صلی اللہ علیہ وسلم): (ألا تُجیبوا لہ؟) قال: قالوا: یا رسول اللہ ما نقول؟ قال: (قولوا: (اللہ مولانا ولا مولى لکم) (الحديث ۳۰۳۹، أطرافہ فی: ۳۹۸۶، ۴۰۴۳، ۴۰۶۷، ۴۵۶۱).

بەراء (پەزى خەلىق لى بى) فەرموۋى: لەرۋى غەزاي ئوچۇددا، پېغەمبەر (دروۋى خەلىق لى بى) عەبدوللاى كۆپى جۈبەيرى كىرد بەسەر كىردە پىادەكان، كە پەنجا پىاۋى تىر ھاۋىز بوون پىي فەرموون: ئەگەر بەچاۋى خۇتان ئىمەتان دى لەوناۋەدا كۆزراۋىن و لاشەمان كەوتوۋە مەل و مۆرۈ جانەومر دەمان خۇن، ئىۋە لەم شوپنەى خۇتان مەجولئىن و پىشتمان چۆل مەكەن، ھەتا خۇم دەنىرم بەشوپنەتانا لەجىگەى خۇتان مەبزوئىن.

جا سوپاى ئىسلام لەشكرى ناموسولمانەكانىان تىك شكان، بەراء فەرموۋى: بەخودا بەچاۋى خۇم ئافرەتە ناموسولمانەكانى قورەشىم بىنى، قۇلئان ھەئەلى بوو خۇخال و لاقىان بەدەرەۋە بوو، بەرەۋە لوتكەى شاخەكە لەترسى دىل كىردن، بەھەزەكەردن ھەلدەھاتن! چاك و دامىنى كراسەكەيان كىردبوو بەلادا، ھەتا باش بتوانن رابكەن.

ئىتر ھاۋىزكانى عەبدوللاى كۆپى جۈبەير گوتىان: خىزمىنە! رۋى تالانە، زوۋكەن فرىاكەون، ئەۋەتا سوپاى خۇمان سەر كەوتوون و ئىتر چاۋمروانى چىدەكەن؟ عەبدوللاى سەر كىردەيان پىي فەرموون: ئەى لەيادتان چوۋە كە پېغەمبەر (دروۋى خەلىق لى بى) چى پىي فەرموون؟ گوتىان بەخوۋا دىمروئىن بۇ ناۋ مەردومەكە بەشى خۇمان تالان دەگرىن، ئىتر سەنگەرەكانى خۇيان چۆل كىرد، عەبدوللاۋ چەند كەسى لەۋى مانەۋە، ھەموۋىان شەھىد كىران، ئەۋانى تىران چوون بۇ تالانى كۆكردنەۋە.

جا كاتى رۇيشتن بۇناۋ خەلكەكە سەريان لى تىك چوۋ، نەيان دەزانى سەربەج لاپەكا دىر بىكەن و بەرەۋە دوا شكان و ھەلەتەن، ھۆى ئەۋەش ئەۋەبوو ئەمانە كەپشتى سوپاى ئىسلامىان چۆل كىردو، ئالان بەتالان و پىرو پىتى جىھانەۋە، لەم كاتە ناسكەدا، خالىدى كۆپى ولىد، كە ئەۋكاتە لەگەل سوپاى ناموسولمانەكان بوو ھەلى دەست كەۋتو ھىرشى بىردو بوو بەھۆى تىك شكاندىنى سوپاى ئىسلام، ئەمە ئەۋ روۋادەۋىيە كە خودا لەقورئانا بەم ئايەتە

باسی دمکاو دمه رموی: إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَاكُمْ ۖ جا موسوئلمانان زور خراب شکان و هه موو هه ئهاتن، تهنه دوازده پیاو رایان نه کرد که له خه زمهت پیغه مبهردا مانه وه، دوژمن حهفتا کهسی له ئیمه شهید کرد پیغه مبهرو هاوړپییانی له غه زای به دردا زیانی سه دو چل کهسیان له دوژمن دابوو، حهفتا دیل و حهفتا کوژراویان هه بوو.

جا نه بو سوفیان که نه و روزه سهرؤکی بی باوه رکان بوو، کردیه سهر بهرزییه ک و بانگی کرد: ئایا موحه ممه د خوی ماوه یا کوژراوه؟ سی جار نه مهی دووباره کرده وه، پیغه مبهر (درویدی خوی لسه بی) فهرمووی: وه لامی مه دهنه وه، نه و جا هه مان پرسپاری سه بارهت به نه بو به کړو عومهری کوړی خه طاب سی جار دووباره کرده وه، نه و جا بایدایه وه بو ناو کوومه له کهی و گوتی: دیاره که نه مانه هه موویان کوژراون، نه گینا نه گهر زیندوو بونایه وه لامیان دمدایه وه.

عومهریش خوی پی رانه گرا، فهرمووی: دروت کرد نهی دوژمنی خودا! نه و ناوانه ی که تو یه که یه که هه ئیانته دا له سایه ی خودا وه هه موویان ماون، خودا مایه ی خه و خهفت و ناخوشی بو تو هیشتوته وه که پیی بته قی!

دوایی نه بو سوفیان گوتی: نه م روزه بهرؤزه کهی به در، بزائن شه پش به سه ریه هه رجاره ی لایه ک دمیاته وه، وه ک سه تلئ سهر بیر وایه، هه رساته ی وا به ده ست که سی که وه! هه روا گوتیشی: له ناو تهرمه کانتانا هه یه که تهرمه کهی شیواوه و لچو لیوو لوت و گوئ کراون، نه وه هه رچه ند به فهرمانی من نه بوو، به لام پیشم ناخوش نه بووه!

نه و جا له خوشیانا دهستی کرد به سوز کردن و سروود گوتن و به دهنگی بهرز خوش خوش دمیگوت: (اعل هبل، اعل هبل: سهر بهرزی بو هوبه ل! سهر بهرزی بو هوبه ل!) هوبه ل ناوی بوتی که وره یان بوو!

پیغمبره ریش (درویدی خوی لیسر بن) فہرمووی: (نہوہ بو وہلامی نادمہوہ؟) عہرزبان کرد: قوربان بلّیین چی؟ فہرمووی: (بلّیین: اللہ اعلیٰ اجل). واتہ: خودا گہورہ ترو شکومہ نندترہ.

نہبوسوفیانش گوتی: نیّمہ خودایہ تریشمان ہہیہ ناوی عوززایہ، نیوہ نہومتان نییہ، پیغمبره ریش (درویدی خوی لیسر بن) فہرمووی: (نہوہ بو وہلامی نادمہوہ؟) گوتیان: قوربان بلّیین چی؟ فہرمووی: (بلّیین: نیّمہ خودای گہورہ خاومہ و سہرومرمانہ، بہلام نیوہ بی خاومہ و بی سہرومرن!). (تاج/۶-۸۵ف-۲۶ز-۴. سوورہتی نالی عیمران + تاج/۸-۲۰۹ز-۸۷. باسی غہزای ثوحود).

۱۲۴۰- عَنْ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْتُ مِنَ الْمَدِينَةِ ذَاهِبًا نَحْوَ الْعَابَةِ حَتَّى إِذَا كُنْتُ بِبَيْتَةِ الْعَابَةِ لَقِيتُ غُلَامَ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ قُلْتُ: وَيْحَكَ مَا بِكَ قَالَ: أَخَذْتُ لِقَاحَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قُلْتُ: مَنْ أَخَذَهَا؟ قَالَ غَطَفَانُ وَفَزَارَةُ فَصَرَخْتُ ثَلَاثَ صَرَخَاتٍ أَسْمَعْتُ مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا يَا صَبَاحَا يَا صَبَاحَا ثُمَّ أَلْدَفْتُ حَتَّى أَلْقَاهُمْ وَقَدْ أَخَذَوْهَا فَجَعَلْتُ أَرْمِيهِمْ وَأَقُولُ:

أَلَا ابْنُ الْأَكْوَاعِ وَالْيَوْمَ يَوْمَ الرُّضْعِ

فَاسْتَنْقَذْتُهَا مِنْهُمْ قَبْلَ أَنْ يَشْرَبُوا فَأَقْبَلْتُ بِهَا أَسْرِفُهَا فَلَقِيتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْقَوْمَ عِطَاشٌ وَإِنِّي أَغْلَجْتُهُمْ أَنْ يَشْرَبُوا سَقَيْتُهُمْ فَأَبَعْتُ فِي إِثْرِهِمْ فَقَالَ يَا ابْنَ الْأَكْوَاعِ مَلَكْتُ فَأَسْجَحْ إِنَّ الْقَوْمَ يُقْرُونَ فِي قَوْمِهِمْ) (الحديث ۳۰۴۱، طرفہ فی: ۴۱۹۴) (۲۹۵).

سہلہ مہی کوری نہکوہ (عہزای خوی لیسر بن) فہرمووی: دمرچووم بو جہنگہ لہکہ کہنزیکہی بہریدی لہمہ دینہوہ دوورہ، بہریدی دوو فہرسہخہ، کاتی گہیشتمہ ملہی جہنگہ لہکہ، خولامی کی عہبدورہ حمانی کوری عہوفم پیگہیشٹ پەشوکا بوو، گوتم: نہوہ جیتہ ہاوار لہخوت؟ گوتی: وشترہ شیردارہکانی پیغمبره ریان فراند. گوتم: کی فراندی؟ گوتی: جہتہی ہوزی

غەطەفان و ھۆزی فەزارە، جامنیش وەك باوە لەكاتی وادا، سێ جار بەھەموو دەنگم بەرمو مەدینە ھاوارم کرد: ئای لەم دەمە دەمی بەیانییەدا، خەڵکەكە! فریاكەون قەوماوە! بەم قیزدییە لەم پەری مەدینەووە ھەتا ئەو پەری مەدینەم ئاگادار کردووە. سەلەمە لەم غەزایەدا پیادە بوو و لاخی سواری پێ نەبوو ئەوجا خۆم بەتەنھا گوژم داو بەرمو چەتەكان تێم تەقان و پاش ماومیی گرتەنەووە، دەبینم و شترە دزیەكانیان واپێ، جابەتێر دام گرتن و بەدەم تیر تیگرتەنەووە ھۆرم دەکردو دەمگوت:

أَا ابْنُ الْأَكْرَعِ وَالْيَوْمُ يَوْمُ الرُّضْعِ

واتە:

ئەمن سەلەمە کۆری ئەکوەعم نامەرد دەکوژم بەئەمری شەرعم

ئیتەر بەشەرە تیر ھەلەم فراندن و و شترەكانم لێ سەندنەووە مەودای ئەووم نەدان كەبگەنە سەرئاو و ئاو بخۆنەووە، ئەوجا بەرمو مەدینە لێم خورپن و گەرامەووە. جا لەپێ پێغەمبەر و ھاوڕێیانی كەھاتبوون بەدەم ئەم رووداووە پێم گەشتن، عەرزیم کرد: ئەی پێغەمبەری خودا! دۆژمن حالیان شەرە ماندوو و مردوو و تینوون، منیش بەپەلە ھەلەم فراندن، نەمەشت پاراو ببن، ئەگەر سوپایی بنێری بەدوایانا دەیانگرنەووە و تۆلەسی بەرودوایان لێ دەسێنن!

فەرمووی (دروودی خۆی ئەسەر بێ): (ئەی کۆری ئەکوەع! بەمرازی خۆت گەشتوی داخی دلی خۆت پێ رشتوون، پێ لێ ھەلپرنیش زۆر باش نییە، كەواتە لێبوردنت ھەبێ باشە! چاوپۆشی بکە، وەکی تریش ئیستا گەشتوونەتە جیگە قایم، وان لەناو ولات و ھۆزی خۆيانا، ھۆزەكەیان یاریدەیان دەدەن بشنێرین بەشوینیا سوودی نییەو، ھەر بەئاسانی بۆمان زەوت ناکرێن).

راقه و شیکردنه وه:

ئهم فهرموودهیه دوازدهههم فهرموودهی سیانی (ثلاثی) یه، له بوخاری پیرۆزدا (بروانه فهرموودهی ژماره: ۱۲۱۴ ات = ۲۹۶۰ ف).

۱۲۴۱- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فُكِّرُوا الْعَانِيَّ يَغْنِي الْأَسِيرَ وَأَطْعِمُوا الْجَائِعَ وَعَوِّدُوا الْمَرِيضَ. (الحديث ۳۰۴۶، أطرافه في: ۵۱۷۴، ۵۳۷۳، ۵۶۴۹، ۷۱۷۳) (۲۹۶).

ئهبوموسا (بەزێ خۆی لێ بێ) فهرمووی: پێغه مبهەر (برووی خۆی لێ بێ) ده فهرمووی: (دیل رزگار بکهن، برسی تیر بکهن، بچن بو سهردانی نهخۆش و بو هه والهر سینی).

۱۲۴۲- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قُلْتُ لِعَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ مِنَ الْوَحْيِ إِلَّا مَا فِي كِتَابِ اللَّهِ قَالَ لَا وَالَّذِي فَلَقَ الْحَبَّةَ وَبَرَأَ النَّسَمَةَ مَا أَعْلَمُهُ إِلَّا فَهَمَّا يُعْطِيهِ اللَّهُ رَجُلًا فِي الْقُرْآنِ وَمَا فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ قُلْتُ وَمَا فِي الصَّحِيفَةِ قَالَ الْعَقْلُ وَفَكَأُكَ الْأَسِيرِ وَأَنْ لَا يُقْتَلَ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ (الحديث ۳۰۴۷، أطرافه في: ۱۱۱، ۱۸۷۰، ۳۰۴۷، ۳۱۷۲، ۳۱۷۹، ۶۷۵۵، ۶۹۰۳، ۶۹۱۵، ۷۳۰۰) (۲۹۷).

ئهبوجو حه یفه (بەزێ خۆی لێ بێ) فهرمووی: به عه لیم گوت: ئیوه که بنه ماله ی پێغه مبهرن، ئایا هیج نامه و نووسراو و سرووشیکی تایبه تیتان والا، که لای ئهو خه لکه ی تر نه بێ، وهک هه ندی که س ئهم داوا یه ده کهن ؟ فهرمووی: (به و که سه که تۆمه دمه قینێ و ده یروینێ و، به و که سه که هه موو گیانه به رانی دروست کردووه، شتی وامان لانییه، جگه له قورئان که نامه ی

(۲۹۶) لاحظ خاتمة كتاب الجهاد (فتح/ ۶ ص ۱۹۵۹) المترجم.

(۲۹۷) قال صاحب التاج الجامع للأصول في احاديث الرسول رواه الشيخان (تاج/ ۱ ص ۶۹ تاج/ ۲

خودایه، مه‌گهر تی‌گه‌یشتن و فه‌همی که‌خودا بیدا به‌موسولمان، له‌باردی قورئانی پیرۆزه‌وه، له‌گه‌ل ئه‌مه‌ش که‌وا له‌م تۆماره نووسراوه‌دا. گوتم: باشه ئه‌م تۆماره چی لی نووسراوه؟.

فه‌رمووی: (باسی چۆنی‌تی خویندان و، نه‌ندازه‌و چه‌شنی خوینبایی و باسی سه‌رانه‌و بارمته‌ی دیل و، ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌یش که‌ موسولمان له‌باتی بی باوهر (کافر) ناکوژریته‌وه). (تاج/۱/ ۱۶-۸۸. زانین دهنووسریته‌وه - ش/ت).

۱۲۴۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ اسْتَأْذَنُوا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ اإِذْنُ فَلَنُتْرِكَ لَابْنَ أَخْتِنَا عَبَّاسٍ فِدَاءَهُ فَقَالَ: لَا تَدْعُونَ مِنْهَا دِرْهَمًا (الحديث ۳۰۴۸، طرفاه فی: ۲۵۳۷، ۴۰۱۸ (۲۹۸)

ئه‌نه‌س (ره‌زی خوی لی بی) فه‌رمووی: کاتی عه‌بباسی مامه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (درویدی خوی لسه‌ر بی) له‌غه‌زای به‌دردا، دیل کرا، ویستی سه‌رانه‌و بداو خوی ئازادبکا، پیاوانی له‌ئه‌نصاره‌کان، که‌خالوانی عه‌بدو لموطه‌لیبی باوکی عه‌بباس بوون، عه‌رزى پی‌غه‌مبه‌ریان کرد: قوربان! ری‌گه‌مان پی‌ بده، که‌هه‌ندی له‌سه‌رانه‌که‌ی عه‌بباسی خوشکه‌زامان خوش ببین، و هه‌ندی له‌بارمته‌که‌ی که‌م بکه‌ینه‌وه؟ پی‌غه‌مبه‌ر (درویدی خوی لسه‌ر بی) فه‌رمووی: (یه‌ک دره‌م جیه‌ی له‌بارمته‌که‌ی سه‌ری که‌م ناکه‌نه‌وه).

۱۲۴۴- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَيْنٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَهُوَ فِي سَفَرٍ فَجَلَسَ عِنْدَ أَصْحَابِهِ يَتَحَدَّثُ ثُمَّ انْفَتَلَ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اطْلُبُوهُ وَأَقْتُلُوهُ فَقَتَلَهُ فَتَقْلَهُ سَلْبَهُ (الحديث ۳۰۵۱ (۲۹۹)

(۲۹۸) لم يوافقهم مسلم على حديث أنس في قصة عباس (فتح/ ۵).

(۲۹۹) أنظر: مسلم: الجهاد والسير، باب: استحقات القاتل سلب القتيل، رقم: ۱۷۵۴.

سه‌له‌مه‌ی کوری نه‌گوه‌ع (همزی خوی لی بی) فهرمووی: له‌غه‌زای هه‌وازینا
خه‌فیه‌یه‌کی ناموسولمانه‌کان هات بو سووسه‌گردنی هه‌والی پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خوی لسم‌ر بی) له‌ناو هاوړپیکانی دا دانیشتو دهستی کرد به‌قسه‌و باس، له‌پاشدا
دزکه‌ی لی کردو فرکه‌ی لی کرد. پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسم‌ر بی) فهرمووی:
(بیدوژنه‌وه بیکوژن) منیش شوینی که‌وتم و کوستم و وشره‌که‌ی ژیریم هی‌نا
بو لای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسم‌ر بی) نه‌ویش تفاق و وشره‌که‌ی دابه‌خوم له‌گه‌ل
چه‌که‌که‌یدا.

١٢٤٥ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ قَالَ: يَوْمَ الْخَمِيسِ وَمَا يَوْمُ
الْخَمِيسِ ثُمَّ بَكَى حَتَّى خَضَبَ دَمْعُهُ الْحَصْبَاءَ فَقَالَ: اشْتَدَّ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَجَعُهُ يَوْمَ الْخَمِيسِ فَقَالَ: (اِثْنُونِي بِكِتَابٍ أَكْتُبُ لَكُمْ كِتَابًا لَنْ تَضِلُّوا
بَعْدَهُ أَبَدًا) فَتَنَازَعُوا وَلَا يَتَّبِعِي عِنْدَ نَبِيِّ تَنَازَعُ فَقَالُوا: هَجَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (دَعُونِي فَإِلَّذِي أَنَا فِيهِ خَيْرٌ مِمَّا تَدْعُونِي إِلَيْهِ) وَأَوْصَى عِنْدَ مَوْتِهِ
بِثَلَاثٍ: (أَخْرِجُوا الْمُشْرِكِينَ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَأَجِيزُوا الْوَفْدَ بِخَوْرِ مَا كُنْتُ
أَجِيزُهُمْ) وَكَسَبَتْ الثَّالِثَةَ (الْحَدِيثُ ٣٠٥٣، طَرَفُهُ فِي: ٩٣ تَجْرِيد = ١١٤ فَتَح
الْبَارِي) (٣٠٠).

ئیب‌نو عه‌بباس (همزی خوی لی بی) فهرمووی: ئای له‌و روژی پینج شه‌مه‌یه
چی روژی بوو؟! نه‌وجا ئیب‌نو عه‌بباس زور گریا، هه‌تا به‌فرمی‌سک چه‌وی
به‌رپی‌ی خو‌ی ته‌رکرد، نه‌وجا فهرمووی: له‌روژی پینج شه‌مه‌دا،
نه‌خوشیه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسم‌ر بی) ته‌واو که‌شه‌نگ بوو، فهرمووی:
(نامه‌یه‌کم بو به‌ینن، هه‌تا نامه‌یه‌کتان بو بنووسم، ئیتر له‌پاش نه‌و وه‌سیه‌ت
نامه‌یه‌ هه‌تا هه‌تایه‌ ری‌گه‌ی راست وون نا‌که‌ن و سه‌رتان لی ناشی‌وی!) به‌لام
یاران له‌ناو خو‌یان‌ا بوو به‌هه‌رایان، خزمه‌تی پیغه‌مبه‌رانیش شوینی مش‌تو

مېرو بگرمو بهردهو شوینی ههراو هوریا نییه و نابی شتی وا روو بدا، نهوه بوو ههندی کهس ووتیان: پیغه مبهەر (دروودی خوی لسمەر بئ) دهبړسکینی! چه زمرت — سهرو مائو منال و باوک و دایک و ههست و نهست به قوربانی گهردی سهر گوړی پیرۆزی بئ — فهرمووی: (که وای لئ هات لیم گه پین باخه ریکی حالی خوّم بم و خوّم ناماده بکه م بۆ شادبوون به خزمهتی پهرومردگارم، نهم حاله ی خوّم گه لئ باشترو چاکتره له مه ی که ئیوه له منتان دهوئ!).

فهرمووی: چه زمرت (دروودی خوی لسمەر بئ) له کاتی مردنی دا سئ راسپړی موسو لمانانی کرد: فهرمووی (دروودی خوی لسمەر بئ) : (فره خواکان له دوورگه ی عهرمب دمرکه ن و، وهک خوّم به جوانی نوینهر (ومفد) به پړئ بکه ن..). فهرمووی: راسپړی سیهه میانم له یاد نه ماوه. (تاج/ ۸- ۱۸۸ ف — ۸۱- باسی دمرکردنی ناموسو لمانه کان له له دوورگه ی عهرمب) + (بړ: ژ- ۹۳).

۱۲۴۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَامَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي النَّاسِ فَأَتَى عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ ذَكَرَ الدَّجَالَ فَقَالَ: (إِنِّي أُنَذِرُكُمْهُ وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أُنْذِرَ قَوْمَهُ لَقَدْ أُنْذِرَهُ نُوحٌ قَوْمَهُ وَلَكِنْ سَأَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ: تَعْلَمُونَ أَأَنْتُمْ أَغْوَرُ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَرَ) (الحديث ۳۰۵۷، أطرافه في: ۳۳۳۷، ۳۴۳۹، ۴۴۰۲، ۶۱۷۵، ۷۱۲۳، ۷۱۲۷، ۷۴۰۷) (۳۰۱).

ئیبنو عومهر (پړزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خوی لسمەر بئ) هه لسا یه وه دوانیکی بۆ مهردومه که دا سوپاسی که شایسته ی خودا بئ کردی و، ئینجا هاته سهر باسی جه جال و فهرمووی: (من هو شیارتان ده که مه وه مه ترسیتان ده که مه بهر له جه جال، هه موو پیغه مبه ره کانی تریش له پیش مندا که له کانی خو یان ناگادار کردۆته وه مه ترسی نه ویان خستونه ته بهر، به لام

من قسه یه گتان بۆ ده کهم له بابته ئهو نه حله تیه وه، که هیچ پیغه مبه ری ئهم قسه یه ی نه کردوو ده بۆ گه لی خو ی، ئه ویش ئه مه یه که جه جال یه که له چاوه دیاره که خودای گه وره یه که له چاوه نییه - ش/د/ت) (تاج/ ۱۰- ۳۱۴ ف- از ۱۱۲ نیشانه گانی جه جاله ...) .

۱۲۴۷- عَنْ حَدِثَةٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (اَكْتُبُوا لِي مَنْ تَلَفَّظَ بِالْإِسْلَامِ مِنَ النَّاسِ) فَكُتِبَ لَهُ أَلْفٌ وَخَمْسَ مِائَةِ رَجُلٍ فَقُلْنَا نَخَافُ وَنَحْنُ أَلْفٌ وَخَمْسُ مِائَةٍ فَلَقَدْ رَأَيْنَا ابْتِلَاءَنَا حَتَّى إِنَّ الرَّجُلَ لَيَصِلِّي وَحَدَّهُ وَهُوَ خَائِفٌ (الحديث ۳۰۶۰) (۳۰۲)

حوزمه یفه (همزی خوی لی بی) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بی) فه رمووی: (ئه وانه ی که موسولمان بوون ناویانم بۆ بنووسن) کاتی ناوه گانمان نووسی هه زارو پینج سهد پیاو بوون له ناو خو مانا ده مانگوت: تازه ئیمه له دوژمن بترسین، وه لحال هه زارو پینج سهد کهس بین، به لام له وه دوا خودا تووشی تافیکردنه وه مه کی وای کردین ته نانه ت پیاو به ته نهایش نویژی بکر دایه هه ر ده ترسا، که پپی بزانی و تووشی ئازاوه وه ته نه ی بکه ن.

۱۲۴۸- عَنْ أَبِي طَلْحَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ كَانَ إِذَا ظَهَرَ عَلَى قَوْمٍ أَقَامَ بِالْعَرَصَةِ ثَلَاثَ لَيَالٍ. (الحديث ۳۰۶۵، طرفه فی: ۳۹۷۶) (۳۰۳)

ئه بو طه لحه (همزی خوی لی بی) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بی) جاران کاتی که زال دهبو به سهر هۆزیکا، سی شهو له لاما لانه که یان له دیاریان ده مایه وه، هه تا خو یان پشویی بدهن و دوژمنیش به ته واوی داماوو چاو ترسین ببی) (تاج/ ۸- ۱۲۳ ف- ز- ۴۷- کاتو ده می شه ر خو ش بوون).

(۳۰۲) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: الإستسرار بالإيمان للخائف رقم: ۱۴۹.

(۳۰۳) أشار العسقلاني والعيني إلى أن مسلماً أخرج متابعة عبد الأعلى لهذا الحديث (فتح الباري

۱۲۴۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ ذَهَبَ فَرَسٌ لَهُ فَأَخَذَهُ الْعَدُوُّ فَظَهَرَ عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ فَرَدَّ عَلَيْهِ فِي زَمَنِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبَقَ عَبْدٌ لَهُ فَلَحِقَ بِالرُّومِ فَظَهَرَ عَلَيْهِمُ الْمُسْلِمُونَ فَرَدَّهُ عَلَيْهِ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ بَعْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۳۰۶۷، أطرافه في: ۳۰۶۸، ۳۰۶۹) (۳۰۴).

نایب‌نوع‌ومهر (همزی خوی لن بی) فہرمووی: نہسپیکم ہہبوو تہرا بوو، دوژمن گرتیان و بردیانہوہ بو خویان، لہپاش دا کہسوپای موسوئمانان سہرکہوت بہسہریاندا، نہسپہکہیان دایہوہ بہخؤم، نہمہیش بہسہرینی پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر بی) خوی بوو، لہسر فہرمانی خؤشی دایانہوہ پیم لہپاش مہرگی پیغہمبہریش (درویدی خوی لہسر بی)، کؤیلہیہکم ہہبوو ہہلہاتو رایکردہ ناو رؤمہوہ، کاتئ کہ موسوئمانان سہرکہوتن بہسہریان دا، خالیدی کوری وہلید کہسہرکردہی سوپای ئیسلام بوو، لہو سہرکہوتنہدا کؤیلہکہی دایہوہ بہخؤم) (تاج/۸/۱۵۰-ز ۶۳- ناموسوئمانی جہنگی نابئ بہخاوہنی مائی موسوئمان).

۱۲۵۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَبَحْنَا بُهَيْمَةً لَنَا وَطَحْنَتْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ فَتَعَالَ أَلْتَ وَنَفَرٌ فَصَاحَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (يَا أَهْلَ الْخَنْدَقِ إِنَّ جَابِرًا قَدْ صَنَعَ سُوزًا فَحَيَّ هَلَا بِكُمْ) (الحديث ۳۰۷۰، طرفاه في: ۴۱۰۱، ۴۱۰۲) (۳۰۵).

جابیری کوری عہدوللا (همزی خوی لن بی) فہرمووی: رؤژی غہزای خہندہق لہکاتی ہہلگہندنی خہندہکہکہدا، سہرنجم دا پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر بی) تہواو برسی بوو، جا چوومہوہ بو لای ژنہکہم و پیم گوت: ہیچمان ہہیہ؟ دہبینم پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر بی) تہواو برسییہتی نہویش ہہمانہیہکی ہیئا

مەنئ جۆی تیا بوو، بەرخۆلەپەکی دەستەمۆشمان ھەبوو ئەویشم سەربری، جا ئەو جۆکە ی ھاری و منیش بەرخەکەم جنی و کردمە ناو دیزمەکیەو ھە و مھەردو کمان پیکەو ھە لئ بوینەو ھە ..

ئەو جا چووم عەرزی پیغەمبەر م کرد: قوربان! بەرخۆلەپە کمان سەربریو مەنئ جۆشمان ھاریو ھە بۆ نان، خۆت و چەند کەسئ بفرموون، وەرن بۆ نیومرۆژە بۆ مائی ئیمە پیغەمبەریش (دروودی خوی لەسەر ھە) بانگەوازی ھەلداو فەرمووی: ئەی ئەھلی خەندەق! جابیر قارو ھەلتی واتە: نیومرۆژە ی دروست کردو ھە بفرموون بەزووی بچین! (تاج/ ۴- ۳۴۰ ف- ۲- یەکی تر لە موەجیزەکانی پیغەمبەر زۆرکردنی نان و چیشتە).

۱۲۵۱- عَنْ أُمِّ خَالِدٍ بِنْتِ خَالِدِ بْنِ سَعِيدٍ قَالَتْ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَعَ أَبِي وَعَلَيَّ قَمِيصٌ اصْفَرُّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (سَنَّهُ سَنَهُ) قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: وَهِيَ بِالْحَبَشِيَّةِ حَسَنَةٌ قَالَتْ: فَذَهَبْتُ أَلْعَبُ بِخَاتَمِ التُّبُورَةِ فَرَبَّرَنِي أَبِي قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (دَعَهَا) ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَبْلِي وَأَخْلَفِي ثُمَّ أَبْلِي وَأَخْلَفِي) (الحدیث ۳۰۷۱، أطرافه فی: ۳۸۷۴، ۵۸۲۳، ۵۸۴۵، ۵۹۹۳) (۳۰۶).

ئوم خالید کچی خالیدی کوری سەعید (زەوی خوی لئ ھە) فەرمووی: لەخزمەت باوکم دا منال بووم چووم بۆ خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر ھە) کراسیکی زەردم لەبەردا بوو پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر ھە) فەرمووی: (سەنە سەنە) ئەم ووشە یە بەزمانی ھەبەشی واتە: جوانە جوانە، ئوم خالید فەرمووی: جاجووم یاریم بەمۆری پیغەمبەرایەتی کرد کەلوولەپەکی سوور بوو بەقەد ھێلکە ی کۆترئ دەبوو، بەناوشانیەو ھە بوو باوکیشم تیئ خوریم کەشتی وانەکەم، پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر ھە) فەرمووی: قەیناکە وازی لئ بێنە).

له پاشان پیڅه مبه ر (دروودی خوی لسمر بن) دوعای بو کړدم و فه رمووی: (جار له گه ل جارا بڑیت، تا نهم جله و ونه ی کون ده که یت) (بروانه: تاج/ ۴-ل ۱۳۲-ف ۲۹-ستایش کردن له کاتی جل پو شینا + تاج/ ۴-ل ۲۸۰-ز ۹۲-ف ۱، ۲، ۳، + تاج/ ۴-ل ۲۵۷-ف ۸-ز ۸۳ - نیشانه کانی جهسته ی پیروزی پیڅه مبه ر (دروودی خوی لسمر بن).

گری و ده سپیسی و به ری کړدن و پیښواری خه باتگیران

۱۲۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَامَ فِينَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرَ الْغُلُولَ فَعَظَّمَهُ وَعَظَّمَ أَمْرَهُ قَالَ: لَا أَلْفَيْنَ أَحَدَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ شاةٌ لَهَا ثَغَاءٌ عَلَى رَقَبَتِهِ فَرَسٌ لَهُ حَمْحَمَةٌ يَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أْبْلَعْتُكَ وَعَلَى رَقَبَتِهِ بَعِيرٌ لَهُ رُغَاءٌ يَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أْبْلَعْتُكَ وَعَلَى رَقَبَتِهِ صَامِتٌ يَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أْبْلَعْتُكَ أَوْ عَلَى رَقَبَتِهِ رِقَاعٌ تَخْفِقُ فَيَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أْبْلَعْتُكَ (الحديث ۳۰۷۳، طرفه في: ۲۶۷۰ = ۱۴۰۲ ت = ب/ ۲-ل ۹۵) (۳۰۷).

ومرگه پراوه که ی به ته وای واله پیښه وه له ژماره: ۶۷۰ دا رابوورد.

۱۲۵۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ عَلَى ثَقَلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ: كِرْكِرَةٌ فَمَاتَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هُوَ فِي النَّارِ) فَذَهَبُوا يَنْظُرُونَ إِلَيْهِ فَوَجَدُوا عَبَاءَةً قَدْ غُلَّتْهَا (الحديث ۳۰۷۴) (۳۰۸).

(۳۰۷) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: غلظ تحريم الفلول، رقم: ۸۲۱.

(۲۰۸) قال العسقلاني: لم يوافق مسلم على تخريج حديث عبدالله بن عمرو، في قصة الفال

(فتح/ ۶ ص ۱۹۵ - خاتمة كتاب الجهاد والسير) - المترجم.

عەبدوللای کورپی عەمر (پەرزە خەوی لێ بێ) فەرمووی: پیاوی هەبوو ناوی
کەرکەرە بوو، بارگەچی پێغەمبەر بوو، کاتی مرد پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ)
فەرمووی: (کەرکەرە لەناو ناگری دۆزەخ دایە).

کەچوون تەماشایان کرد بەلاپۆشیکیان دۆزییەوه، کە کەرکەرە (پەرزە خەوی لێ
بێ) لەتالانی دزیبوی بۆ خۆی (تاج/٨/١٦٧-٦٧).

١٢٥٤- عَنْ ابْنِ الزُّبَيْرِ لَابْنِ جَعْفَرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) أَتَدَّكُرُ إِذْ تَلَقَّيْنَا رَسُولَ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَا وَأَلْتِ وَأَبْنُ عَبَّاسٍ قَالَ نَعَمْ فَحَمَلْنَا وَتَرَكَكَ
(الحديث ٣٠٨٢) (٣٠٩).

عەبدوللای کورپی زوبەیر بە عەبدوللای کورپی جەعفەری فەرموو (پەرزە خەوی
لێ بێ) : ئایا لەیادتە کە من و تۆو ئێبنو عەباس چوین بەپیری پێغەمبەرەوه
(دروودی خەوی لەسەر بێ) کاتی تەشریفی هات بۆ مەککە؟ فەرمووی: بەلێ لەبیرمە،
ئەوهبوو ئێمە هەڵگرت و تۆی هەڵنەگرت، چونکە یەکیکمانی خستە
پاشکۆی و یەکیکمانی خستە بەردەمی). (تاج/٨/٨٧-٢٥ بەرپکردن و
پیشوازی خەباتگیران-ش).

١٢٥٥- عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دَهَبْنَا نَتَلَقَّى
رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَعَ الصَّبَّانِ إِلَى ثِيَّةِ الْوَدَاعِ (الحديث
٣٠٨٣، طرفاه في: ٤٤٢٦، ٤٤٢٧) (٣١٠).

سائیپی کورپی یەزید (پەرزە خەوی لێ بێ) فەرمووی: هەتا ئەنیەتو لوداع، لەگەڵ
منالاندا چووین بەپیری پێغەمبەرەوه (دروودی خەوی لەسەر بێ). (تاج/٨-٨٧ ف-٢٥-٢٥
تودیع الغزاة واستقبالهم).

ثەننیه: واتە: ملە، وەك لەلای پێنجوین شوێنی هەیه پێی دەگوتری: ملەكەو. جابەدەوری مەدینەدا چەند ملەیی هەیه كە جاران باو بوو كاتی رێبوارێکی نازیز بەرپێدەكرا یادەچوون بەپیریەو تا ئەو جێگەیه بەرپیان دەکرد، یا دەچوون بەپیریەو، كەواتە وشە (ثنیة الوداع) واتە: ملە ی خواحافیزی.

۱۲۵۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَقْفَلُهُ مِنْ عُسْفَانَ وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى رَاحِلِهِ وَقَدْ أُرْدَفَ صَفِيَّةُ بِنْتُ حُيٍّ فَعَثَرَتْ نَاقَتُهُ فَصُرِعَا جَمِيعًا فَاقْتَحَمَ أَبُو طَلْحَةَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ قَالَ: (عَلَيْكَ الْمَرْأَةُ) فَقَلَبَ ثَوْبًا عَلَى وَجْهِهِ وَأَتَاهَا فَأَلْقَاهُ عَلَيْهَا وَأَصْلَحَ لَهُمَا مَرَكِبُهُمَا فَرَكِبَا وَاكْتَفَنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمَّا أَشْرَفْنَا عَلَى الْمَدِينَةِ قَالَ: (آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ) فَلَمْ يَزَلْ يَقُولُ ذَلِكَ حَتَّى دَخَلَ الْمَدِينَةَ (الحديث ۳۰۸۵، طرفه في: ۲۳۵ ت= ۳۷۱ ف) (۳۱۱).

ئەنەس (بەزێ خۆی لێ بێ) فەرمووی: لەخزمەت پێغەمبەردا بووین کاتی لەغەزای عوسفان گەڕایەو، حەزەمت (درووی خۆی لەسەر بێ) بەسواری و شترەکی خۆی بوو، صەفییە خێزانی خستبوە پاشکۆی خۆی، و شترەکیان سەرسمێکی دا، هەردووکیان پێکەو کەوتنە خوارەو ئەبوطەلحەش خۆی هەڵدایە خوارەو گوتی: ئەو پێغەمبەری خودا! خودا بمکات بەقوربانی تۆ! فەرمووی: (ئاگات لەصەفییە بێ) جا ئەبوطەلحە بەزوویی جلیکی دا بەرووی خۆیداو پەلاماری ژنەکیداو ئەو جلکە ی دا بەسەر ژنەکیداو، رزگاری کرد لەو هەلۆیستە ئالۆزەو، و لاخەکی سازکردەو بۆیان و، هەردووکیان سوار بوونەو. ئیتر وەك خەرمانە ی مانگ ناخڵەمان

له پیغهمبهردا، جا کاتی مه دینه مان لی دمرگهوت، ههتا چووینه ناوشاری مه دینه، پیغهمبهرد (دروودی خوی لی بن) ههر دمیغه رموو: (آیون تائبون عابدون لربنا حامدون: واگه راینه وه بو لای خودای خو مان، په شیمانین له ههموو خراپی خو مان، خودای خو مان دمه رستین و به کو لی دل سو پاس و ستایشی ده کهین!) (تاج/ ۸- ۱۰۰ ف- ۵- ۳۲- دستوور ده کانی سواری) + (ریاض/ ۳- ۱۰۲- ۱۷۷).

۱۲۵۷- عَنْ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ ضَحَّى دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ (الحديث ۳۰۸۸، أطرافه في: ۲۷۵۷، ۲۹۴۷، ۲۹۴۸، ۲۹۴۹، ۲۹۵۰، ۳۵۵۶، ۳۸۸۹، ۴۴۱۸، ۴۶۷۳، ۴۶۷۶، ۴۶۷۷، ۴۶۷۸، ۶۲۵۵، ۶۶۹۰، ۷۲۲۵).

که عبی کوری مالیک (همزی خوی لی بن) فهرمووی: دستووری پیغهمبهرد (دروودی خوی لی بن) وابوو، کاتی له کاتی چی شته نگاودا له سه فهر بهات بایه ته وه، له پیشا ده چوو بو مزگهوت و له وی بهر له وه دابنیشی دوورکات نویژی سوننه تی ده کرد) (ریاض/ ۳- ۱۰۳- ۱۷۸ ف- ۱- و سوننه ته که ریبار که گه شته جی له پیش دا بجی بو مزگهوت..).

ماموستای ماموستایان (الحافظ أحمد بن علي بن حجر العسقلاني) له پایانی ئه م نامه ی (الجهاد والسير) دا ده فهرمووی: نامه ی خه بات و تی کو شان و غه زاو ژین نامه، له سه ره تا وه ههتا ئیره (۳۷۱) سی سه دو حه فتاو شهش فهرمووده ی بهرزه وه بووی واتیدا، چلیان بی رشتن (موعه لله قن = ته علی قن = بی رشتن) ئه وانی تریشیان په یوه ستن (واته: موصولن) دوو بارمبو وه گانیان (۲۶۶) دوو سه دو شهشت و شهش فهرمووده ن، پوخته که یان: (۲۶۶- ۱۱۰) سه د فهرمووده ن، موسلیمیش هه موویانی ده ره ئنا وه بی جگه له مانه یان:

- ١- فهرموودهى ژماره: ١١٤٩ ت = ٢٧٩٠ ف = (الجنة مائة درجة).
- ٢- فهرموودهى ژماره: ٢٧٩٧ فتح له ته جريده كه دا نبيه: (لولا أن رجلاً من....).
- ٣- فهرموودهى ژماره: ٢٨١٥ فتح له ته جريده كه دا نبيه: (اصطح ناس الحمرة...).
- ٤- فهرموودهى موعه پرهى كورى شوعبه: (بلغنا نبينا) وا له پيش ژماره: ٢٨٨ ف.
- ٥- فهرموودهى عومهر: (أليس قتلانا في الجنة) وا له پيش ژماره: ٢٨٨ ف.
- ٦- ژ: ٢٨٢٤ ف له (ت) دا نبيه: (.. طلحة يحدث عن يوم أحد...).
- ٧- ژ: ١١٦٤ ت = ٢٨٢٨ ف: (.. كان أبو طلحة لا يصوم... من أجل الغزو...).
- ٨- ژ: ١١٧٣ ت = ٢٨٤٥ ف: (وقد حسر عن فخذيه وهو يتحنط...).
- ٩- ژ: ١١٧٨ ت = ٢٨٥٥ ف: (فرس يُقال له اللحيق...).
- ١٠- ژ: ١١٨٤ ت = ٢٨٧٢ ف: (.. ناقة تسمى العضباء لأتسبق...).
- ١١- ژ: ١١٩٢ ت = ٢٨٩٦ ف: (رأى سعد أن له فضلاً على من دونه...).
- ١٢- ژ: ٢٨٩٩ ف له (ت) نبيه: (.. إرموا فأنا معكم كلكم...).
- ١٣- ژ: ١١٩٤ ت = ٢٩٠٠ ف: (إذا أكتبوكم فعليكم بالتبلي...).
- ١٤- ژ: ١١٩٧ ت = ٢٩٠٩ ف: (ما كانت حلية سيوفهم الذهب الفضة...).
- ١٥- ژ: حديث ابن عمر بعثت بين يدي الساعة.
- ١٦- ژ: ١١٩٨ ت = ٢٩١٥ ف. لكن أخرجه من طريق أخرى عن ابن عباس عن عمر: (.. سيهزم الجمع ويولون الدبر...).
- ١٧- حديث عمرو بن تغلب، رقم: ٢٩٢٧ ف. له (ت) نبيه: (.. قتال الترك...).
- ١٨- ژ: ١٢٠٩ ت = ٢٩٥٤ ف: (.. وإذا لقيتم فلاناً وفلاناً فحرّوهما بالنار...).
- ١٩- ژ: ١٢١٦ ت = ٢٩٦٤ ف: (.. ما غبر من الدنيا إلا كالغلب...).
- ٢٠- ژ: ٢٩٧٤ ف له (ت) نبيه: (.. قيس بن سعد أراد الحج فرحل...).

- ۲۱- ژ: ۱۲۲۶ ت = ۲۹۹۳ ف: (...أذا نزلنا سبّحنا...).
- ۲۲- ژ: ۱۲۱۸ ت = ۲۹۷۶ ف: (... هاهنا أن تركزَ الرّاية...).
- ۲۳- ژ: ۱۲۲۶ ت = ۲۹۹۳ ف: (...أذا نزلنا سبّحنا...).
- ۲۴- ژ: ۱۲۲۷ ت = ۲۹۹۶ ف: (إذا مرضَ العبدُ المؤمنُ ... كَتَبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ).
- ۲۵- ژ: ۱۲۲۸ ت = ۲۹۹۸ ف: (لو يعلمُ النَّاسُ ما في الوحدة).
- ۲۶- ژ: ۱۲۳۲ ت = ۳۰۱۰ ف: (عجب الله من قومٍ يدخلون الجنةَ في السلاسل).
- ۲۷- ژ: ۱۲۳۵ ت = ۳۰۱۷ ف: (من بدلَ دينه فاقتلوه...).
- ۲۸- ژ: ۳۰۴۵ ف. له تهجریده کهدا لهم شوینه دا نییه، داستانه که ی خوبه ییب. و فیه حدیث بنت عیاض.
- ۲۹- ژ: ۱۲۴۴ ت = ۳۰۵۱ ف: (أتى النبیُّ عینَ المشرکین).
- ۳۰- ژ: ۳۰۵۹ ف له (ت) نییه: (واتقِ دعوة المظلوم ... فإنها مستجابة).
- ۳۱- ژ: ۱۲۵۳ ت = ۳۰۷۴ ف: (كان على ثقل النبیّ... قصة کرکرة).
- ۳۲- ژ: ۱۲۵۵ ت = ۳۰۸۳ ف: (تلقی رسول الله.... إلى ثنية الوداع).
- ههروا دمفهرموی: بیستو چهوت بیستراو (اثر) ی هاوه لانیشی واتیادا
خودا بو خوئی باشتری لی دهزانی.
- بروانه: فیهقی ناسان، بهرگی سییه م ل ۸۶۵-ژ ۲۴۶ ههتا ل ۸۹۸-ز ۳۵۷
+ نامه ی خهبات و تیکووشان - ریاض الصالحین/۳-ژ ۹۳۶ زنجیره/۲۳۴ ههتا ل-
۹۷۸ ز ۲۳۵.
- ل= لاپه ره، ز= زنجیره،. ته رجهمه کوردییه که.
- نامه ی خهبات و تیکووشان (الجهاد) له ریاض الصالحین دا وا له
لاپه ره/ ۹۳۶ بهرگی سییه م. زنجیره /۲۳۴ ههتا ل ۹۹۵-ز ۲۴۱.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٦١- باسه كاني بيتج يهك (أبواب الخمس)

(بروانه: تاج/ ٨ ل- ١٣٣ز ٥٦ + ل ٣٩ز ٥٨ - ل ١٤٠ز ٥٩)

١٢٥٨- عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسٍ بْنِ الْحَدَثَانِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَا أَنَا جَالِسٌ فِي أَهْلِي حِينَ مَتَعَ النَّهَارُ إِذَا رَسُولُ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَأْتِينِي فَقَالَ: أَجِبْ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَأُطْلَقْتُ مَعَهُ حَتَّى أَذْخُلَ عَلَى عُمَرَ فَإِذَا هُوَ جَالِسٌ عَلَى رِمَالِ سَرِيرٍ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ فِرَاشٌ مُتَكِيٌّ عَلَى وَسَادَةٍ مِنْ أَدَمٍ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ ثُمَّ جَلَسْتُ فَقَالَ: يَا مَالُ إِنَّهُ قَدِمَ عَلَيْنَا مِنْ قَوْمِكَ أَهْلُ آيَاتٍ وَقَدْ أَمَرْتُ فِيهِمْ بِرَضَخٍ فَأَقْبِضْهُ فَأَقْسِمُهُ بَيْنَهُمْ فَقُلْتُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ لَوْ أَمَرْتُ بِهِ غَيْرِي قَالَ أَقْبِضْهُ أَيُّهَا الْمَرْءُ فَبَيْنَا أَنَا جَالِسٌ عِنْدَهُ أَنَاهُ حَاجِبُهُ يَرْفَأُ فَقَالَ هَلْ لَكَ فِي عُثْمَانَ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَالزُّبَيْرِ وَسَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ يَسْتَأْذِنُونَ؟ قَالَ: نَعَمْ فَأَذِنَ لَهُمْ فَدَخَلُوا فَسَلَّمُوا وَجَلَسُوا ثُمَّ جَلَسَ يَرْفَأُ يَسِيرًا ثُمَّ قَالَ هَلْ لَكَ فِي عَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ قَالَ نَعَمْ فَأَذِنَ لَهُمَا فَدَخَلَا فَسَلَّمَا فَجَلَسَا.

فَقَالَ عَبَّاسٌ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَقْضِ بَيْنِي وَبَيْنَ هَذَا وَهُمَا يَخْتَصِمَانِ فِيمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ مَالِ بَنِي النَّضِيرِ فَقَالَ: الرَّهْطُ عُثْمَانُ وَأَصْحَابُهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَقْضِ بَيْنَهُمَا وَأَرْخِ أَحَدَهُمَا مِنَ الْآخَرِ.

قَالَ عُمَرُ: تَيَّدَكُمْ أَنْشَدَكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي يَأْذِنُهُ تَقُومُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تُورَثُ مَا تَرَكَنا صَدَقَةً) يُرِيدُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَفْسَهُ قَالَ الرَّهْطُ: قَدْ قَالَ ذَلِكَ فَأَقْبَلَ عُمَرُ عَلَى عَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ فَقَالَ: أَنْشَدُكُمَا اللَّهُ أَتَعْلَمَانِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ قَالَ: ذَلِكَ قَالَا قَدْ قَالَ ذَلِكَ قَالَ عُمَرُ: فَإِنِّي أَحَدْتُكُمْ عَنْ هَذَا الْأَمْرِ إِنَّ اللَّهَ قَدْ خَصَّ رَسُولَهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي هَذَا الْفَيْءِ بِشَيْءٍ لَمْ يُعْطِهِ أَحَدًا غَيْرَهُ ثُمَّ قَرَأَ ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾ إِلَى قَوْلِهِ قَدِيرٌ فَكَانَتْ هَذِهِ خَالِصَةً لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَاللَّهُ مَا اخْتَارَهَا ذَوْنُكُمْ وَلَا اسْتَأْثَرَ بِهَا

عَلَيْكُمْ قَدْ أَعْطَاكُمْوهَا وَبَثَّهَا فِيكُمْ حَتَّى بَقِيَ مِنْهَا هَذَا الْمَالُ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُنْفِقُ عَلَى أَهْلِهِ نَفَقَةً سَتَيْهِمْ مِنْ هَذَا الْمَالِ ثُمَّ يَأْخُذُ مَا بَقِيَ فَيَجْعَلُهُ مَجْعَلًا مَالِ اللَّهِ فَعَمِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِذَلِكَ حَيَّاهُ أَلَسْتُدُّكُمْ بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمُونَ ذَلِكَ قَالُوا: نَعَمْ.

ثُمَّ قَالَ لِعَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ: أَلَسْتُدُّكُمْ بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمَانِ ذَلِكَ قَالَ عُمَرُ ثُمَّ تَوَفَّى اللَّهُ نَبِيَّهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَنَا وَلِيُّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَبَضَهَا أَبُو بَكْرٍ فَعَمِلَ فِيهَا بِمَا عَمِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُ فِيهَا لَصَادِقٌ بَارٌّ رَاشِدٌ تَابِعٌ لِلْحَقِّ ثُمَّ تَوَفَّى اللَّهُ أَبَا بَكْرٍ فَكُنْتُ أَنَا وَلِيُّ أَبِي بَكْرٍ فَقَبَضْتُهَا سَتَتَيْنِ مِنْ إِمَارَتِي أَعْمَلُ فِيهَا بِمَا عَمِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَا عَمِلَ فِيهَا أَبُو بَكْرٍ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنِّي فِيهَا لَصَادِقٌ بَارٌّ رَاشِدٌ تَابِعٌ لِلْحَقِّ ثُمَّ جِئْتُمَانِي تُكَلِّمَانِي وَكَلِمَتُكُمَا وَاحِدَةٌ وَأَمْرُكُمَا وَاحِدٌ جِئْتَنِي يَا عَبَّاسُ تَسْأَلْنِي نَصِيكَ مِنْ ابْنِ أَخِيكَ وَجَاءَنِي هَذَا يُرِيدُ عَلِيًّا يُرِيدُ نَصِيْبَ امْرَأَتِهِ مِنْ أَبِيهَا فَقُلْتُ لَكُمَا: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَا تَوَرُّثُ مَا تَرَكَنَا صَدَقَةً فَلَمَّا بَدَأَ لِي أَنْ أَدْفَعَهُ إِلَيْكُمَا قُلْتُ: إِنْ شِئْتُمَا دَفَعْتُهَا إِلَيْكُمَا عَلَى أَنْ عَلَيْكُمَا عَهْدُ اللَّهِ وَمِيثَاقُهُ لَتَعْمَلَانِ فِيهَا بِمَا عَمِلَ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَبِمَا عَمِلَ فِيهَا أَبُو بَكْرٍ وَبِمَا عَمِلْتُ فِيهَا مِنْذُ وَلَيْتُهَا فَقُلْتُمَا أَدْفَعُهَا إِلَيْنَا فَبِذَلِكَ دَفَعْتُهَا إِلَيْكُمَا فَأَلَسْتُدُّكُمْ بِاللَّهِ هَلْ دَفَعْتُهَا إِلَيْهِمَا بِذَلِكَ؟ قَالَ الرَّهْطُ نَعَمْ.

ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى عَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ فَقَالَ أَلَسْتُدُّكُمْ بِاللَّهِ هَلْ دَفَعْتُهَا إِلَيْكُمَا بِذَلِكَ قَالَا: نَعَمْ قَالَ فَتَلَمَّسَانِ مِنِّي قَضَاءَ غَيْرِ ذَلِكَ فَوَاللَّهِ الَّذِي بِإِذْنِهِ تَقُومُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ لَا أَقْضِي فِيهَا قَضَاءَ غَيْرِ ذَلِكَ فَإِنْ عَجَزْتُمَا عَنْهَا فَادْفَعَاهَا إِلَيَّ فَإِنِّي أَكْفِيكُمَاهَا (الحديث ٣٠٩٤، أطرافه في: ٢٩٠٤، ٤٠٣٣، ٤٨٨٥، ٥٣٥٧، ٥٣٥٨، ٦٧٢٨، ٧٣٠٥) (٣١٢).

مالیکی کوپی ئهوسی کوپی هه دئان (ههزی خوی لێ به) فهرمووی: له مالی خۆم له ناو کهسو کارم دانیشتبووم، چیشته نگاوێکی درهنگ بوو، له ودهمه دا نێردراوی عومهری کوپی خهطاب هات به دواما، گوتی: فهرمانپهروای موسوڵمانان منی ناردوو به شوینتا که بجی بۆ خزمهتی منیش له گه ئیا چووم و چوومه خزمهتی ته ماشام کرد له سهر تهخته یهکی به په لکه خورما چنراوی رووت دانیشتوو، دۆشهک و رایه خو شتی وای له سهر رانه خراوه، به لکو رێک له سهر تهخته رهق و تهقه که پال کهوتوو، و له سهر پشتیهکی چهرمین شانی داداوه، سلاوو روژ باشیم لێ کردو ئهوجا له خزمهتیدا دانیشتم.

فهرمووی: (ماله! چه ند بنه ماله یی له هه زه که ی تۆ هاتوون بۆ لامان، منیش هه ندی یارمه تیم بپارداوه بۆیان، وهری بگهرو خۆت دابهشی بکه به سه ریانا. منیش گوتم: قوربان! خۆزگه فهرمانت ده کرد به که سیکی تر که به م کاره هه ئسی. فهرمووی: دهبی ههر وهری بگری ئه ی بیاوی باش!

من ههر هیشتا له خزمهتی دا دانیشتبووم که په رده دار (دهرگاوان) ده که ی که ناوی په رفهه بوو، هات بۆ خزمهتی و عه رزی کرد: قوربان! عوسمانی کوپی عه ففان و عه بدو په رحمانی کوپی عه وفو زوبه یری کوپی عه وام و سه عدی کوپی ئه بو وه قاص، له دمه ره وه چاو په روان ده که ن، که جه نابتان رێگه یان پێ بدن بێن بۆ خزمهتتان، فهرمانتان به چییه؟

عومه ر فهرمووی: با بێن، ئه ویش فهرمووی لێ کردن و هاتنه ژوو ره وه و سلاویان کردو دانیشتن. ئه و جا په رفهه که می تر له شوینی خۆی دانیشته وه و هاته وه و گوتی: عه لی و عه بباسیش چاو په روان رێگه خوازی ده که ن، فهرمانت به چییه؟ فهرمووی: به لێ بابێن! ئه ویش فهرمووی له وانیش کردو ئه وانیش هاتن و سلاویان کردو دانیشتن، جا عه بباس فهرمووی: ئه ی فهرمانپهروای موسوڵمانان! دادگایی نیوان من و نیوانی ئه مه بکه، عه بباس و عه لی

کیشیه کیان هه بوو، سه بارمت به دابهش کردنی ئه و دهستکه وهی که له م
 نایه ته دا باس کراوه: ﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾ (بروانه: ژماره: ۱۱۹۵ ات
 = ۲۹۰۴ ف) کۆمه له گهش واته: عوسمان وهاوه له کانی فهرموویان: ئه ی
 فهرمانه وای موسو لمانان! ب فهرموو دادگایی نیوان ئهم
 دوانه بکه رزگاریان بکه له دهستی یه کتری، چونکه گیرۆده بوون
 به دهستی ئهم کیشیه وه.

نیمامی عومهر (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: (له سه ره خوئن، توو ئه و
 خودایه ی که به فهرمانی ئه و نه رزو ئاسمان راوستاوه، نایا ئاگاتان لیه که
 پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ سهر بئ) فهرموویه تی: (که له پوور له نیمه ی پیغه مبه ران
 ناگیرئ ئه وه ی له دارایی دنیا له نیمه به جئ بمینئ له پاش مهرگمان ده بی
 به خیر و خهرج ده کړئ، له به رژه وه ندی ئیسلامدا) ، دیاره پیغه مبه ر (دروودی خوی
 لئ سهر بئ) به م فهرمووده یه خو شی مه به سه ته، نایا نه مه دزمانن یا نا؟ کۆمه له که
 فهرموویان: به لئ ئه وه ی فهرمووه .

ئه و جا عومهر رووی کرده عه لی و عه بباس پئی فهرموون: توو خودا نایا
 ئیوهش ئه مه دزمانن؟ هه ردووکیان گو تی ان به لئ ئه وه ی فهرمووه، عومهر
 فهرمووی: ده با باسی ئهم کارمتان بو بکه م، هه موو دزمانین که خودا له م
 فهین، له م مفته ماله، هه ندئ شتی ته رخان کردووه بو پیغه مبه ر خو ی،
 و نه وه ی به که سی تر نه داوه، ئنجا بو روونکردنه وه: ی ئه و شته ی که ته رخان
 کراوه بو پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ سهر بئ) ئهم نایه ته ی خوینده وه که باسی ئه و شته
 ده کا، که ده فه رموئ: ﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ
 وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ که
 مه عناکه ی له پێشه وه رویش ت عومهر (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: (ده ی ئه مه
 تایبه ت بوو به پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ سهر بئ) به لام سویندم به خودا، که رچی ئه مه
 وایه و خودا خو ی ئهم به شه ی ته رخان کردبوو بو پیغه مبه ر، به لام

پېغهمبهر (دروودی خوی لسمر بی) هر بۆخوی به تهنه نه مهی خهرج نه ده کردو
نیوهی لی بی بهش بکا، به لکوو بهشی نیومشی لی دهاو په خشی ده کرد
به ناوتانا، تا نه م سامانهی که نیستا نیوه کی شه تانه له سهری مایه وه بۆ
پېغهمبهر خوی.

پېغهمبهر (دروودی خوی لسمر بی) له ژپانی خویدا نازوقه ی سالانه ی خیزانه کانی
له و مالی فهینه دابین ده کرد، ومنه ومیشی له وه ده مایه وه حیسابی مالی خوی
بۆ ده کرد، و دایده نا بۆ ئیش و کار و پئویستی موسو لمانان جا هه تا
پېغهمبهر (دروودی خوی لسمر بی) خوی مابوو، له ژپانی خویدا نه م حاله به رده وام بوو،
توو زاتی خودا ئایا ناگاتان له مه هیه یا نا ؟ کۆمه له که فهرموویان: به لی
ناگامان لییه تی و چۆن ده فهرموئ وایه. نه و جا نیمامی عومهر به عه لی و
عه عباسی فهرموو: (توو زاتی خودا نیومش وه که نه وان نه م باس و خواسه
دمزان یا نا؟) نه وانیش فهرموویان: به لی دیزانین.

عومهر فهرمووی: کاتی پېغهمبهر (دروودی خوی لسمر بی) خودا بر دیه وه و پیا له ی
مه رگی نو شی، نه بوبه کری صدیق که بوو به جین شینی نه و فهرمووی: من
سه روه سی تی شهرعی پېغهمبهر و له جی نه و کار و باره کانی نه نجام ده دم،
نه و مابوو نه بوبه کر نه و مالی و مرگرت ریک به پی به رنامه که ی
پېغهمبهر (دروودی خوی لسمر بی) دابه شی ده کرد، خودا بۆ خوی دمزانی: که نه بوبه کر
نه و مالی به راست و دروستی زۆر به باشی به پی هه ق وه که پېغهمبهر خوی
به بی که م و زیاد خهرج ده کرد، تا کاتی نه بوبه کریش خودا بر دیه وه بۆ لای
خوی و منیش بووم به سه روه سی تی نه بوبه کرو نه م مالی و مرگرت، وه تا
ماوه ی دوو سال به رنامه که ی پېغهمبهر و به رنامه که ی نه بوبه کر، سه باره ت
به م مالی په پره و ده کرد.

وه خودا بۆ خوی به و بانی سه روه و ناگاداره که من له م کاره دا راست و
دروست بووم و چاکه کار و ریگه ی هه ق گربووم، په پره ی ره واییم ده کرد،

که چی نه وه بوو ئیوه همدووکتان بهمه رازی نه بوون همدووکتان بهیه که وه هاتن بولام و قسه تان کردبوو بهیه که نهی عه بباس! تو هاتبووی داوای پشکه که له پووری خوئت لهبرازا که ت دهکرد، عه لیش هاتبوو داوای بهشی ژنه که ی له میراتی باوکی دهکرد، نه وه بوو منیش پیتانم گوت: پیغه مبهری خودا (برووی خوی لاسر بهی) دهفه رموی: (که له پوورمان لی ناگیرئ، همرچی له ئیمه له پاش مهرگ به چی بمینئ دهبی به خیر و صه دهقه).

به لام کاتی بوم دهرکه وت که ته سلیمی ئیوه ی بکه م سهرم سوکتر دهبی، نه وه بوو بهم مهرجه ته سلیمی ئیوه م کرد: (به ئین و پهیمان بیت دهی دهیدین به خودای گه وره سه بارمت بهم ماله، په پرده ی نه و بهرنامه یه بکه یین که پیغه مبهر له سهرده می خویدا و نه بو بهر له سهرده می خویدا و، من له ماوه ی نه م دوو ساله دا چی به جیمان کردوه) وه ئیوه ش بهمه قایل بوون و من له سهر نه م بنه مایه یه، نه م ماله م ته سلیمی ئیوه کرد که ئیوه سهر و هسیه ت بن بو دابه شکردنی سالانه ی به سهر پیشیا و انیدا، جا سویندتان ددهم به خودا ئایا من له سهر نه م شیوه یه نه م ماله م ته سلیم بهم دوانه کرد یا نا؟ کو مه له که فهرموویان: به لی وایه.

نه و جا رویکرده عه لی و عه باسیش و پیانی فهرموو: سویندتان ددهم به خودا ئایا من له سهر نه م شیوه یه و به پیی نه م مهرجه نه م ماله م ته سلیم به ئیوه کردوه یا نا؟ همدووکیان گوتیان: به لی چون دهفه رموی وایه. عومه ر فهرمووی: (نه ی ئیتر جیتان له من دهوی، دیاره برپاریکی ترتان له من دهوی له م بارمیه وه! دهی سویندم به و خودایه ی که نه م ناسمان و زه مینه به فهرمانی نه و هه لده سوپین، برپاری تری جگه له مه له م بارمیه وه ناده م، چونکه ههر برپاریکی تر بده م ناهه قه و منیش شتی ناهه ق ناکه م، بهمه رازین نه و ا باشه، خو نه گهر ناتوانن نه م بهرنامه یه ی ئیمه چی به چی بکه و

دهبی به کی شهو بهرمتان له سهری، نهوا روو بهرووی خو می بکه نه وه، من چاره سهری ده کم بۆتان. (بروانه: ژماره: ٩٧٧ ت = ٢١٧٤ ف).

١٢٥٩ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ أَخْرَجَ ثَعْلَيْنِ جَرْدَاوَيْنِ لَهُمَا قَبَالَانِ فَحَدَّثَتَا لَهُمَا نَعْلَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ٣١٠٧، طرفاه في: ٥٨٥٧، ٥٨٥٨) (٣١٣).

نه نهس (زمزی خوی لئ بئ) جووتی سۆلی چه رمینی بئ مووی دمهینا، دوو بهر مزوانه یان هه بوو، بریتی بوون له دوو زویل قایش قایم کرابوون له پیشی سۆ له کان، پارچه یه کیان سه ریکی به ند کرابوو به سه ریکی سۆ له که وه و نهو سه ره که ی تری به و به سه ری سۆ له که وه، ده که وته نیوان په نجه که له و په نجه که ی ته نیشتیه وه، وه پارچه کی تریشیان هه رو هها بوو، به لام نه میان ده که وته نیوان په نجه ی ناو مر است و په نجه ی براتووته وه، تاکی دوو ده می ش هه رو هها، وه نه نهس (زمزی خوی لئ بئ) فه رمووی: نه مه سۆ له کانی پیغه مبه ره (دروودی خوی له سه ر بئ) (تاج/٤/١٢١-٣٦- پیلا و- ب/د/ت/ن).

- ١- به یوه ندی نه م فه رمو ودانه به پینج یه که وه، له چه ند رووی ه که وه یه وه ک:
 - ١- به لگه ی هه بوونی پینج یه ک و چه سپاندنی.
 - ٢- سه ره تای چه سپانی پینج یه ک.
 - ٣- پینج یه ک له چی ده که وئ و له چی نا که وئ، کئ دابه شی ده کا.
 - ٤- نهو شتانه ی له پیغه مبه ره (دروودی خوی له سه ر بئ) به جیماون، په یوه ندییان به پینج یه که وه چییه، وه ک سۆل و شمشیرو خانوو.. تاد.
 - ٥- ماله کانی هاو سه ره کانی له م لایه نه وه بریار یان چییه.

١٢٦٠ - عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا أَخْرَجَتْ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) كِسَاءً مُلَبَّدًا وَقَالَتْ فِي هَذَا نُرْعَ رُوحَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي رَاوِيَةٍ: أَنَّهَا أَخْرَجَتْ إِلَيْنَا عَائِشَةَ

إِزَارًا غَلِيظًا مِمَّا يُصْنَعُ بِالْيَمَنِ وَكِسَاءً مِنْ هَذِهِ الَّتِي يَدْعُوهَا الْمَلْبَدَةُ (الحديث ۳۱۰۸، طرفه في: ۵۸۱۸) (۳۱۴).

نه بو بورده (برحمته خودی لی بی) فهرمووی: چه زره تی عایشه (برمزی خوی لی بی) پو شاکلی کی نه ستووری پیناوی دهرهینا و فهرمووی: ناته له مه دا گیانی پیغه مبهری خودا کی شرا. له گیرانه وه یه کا نه بو بورده دم فهرمووی: چووم بو دینی دایکه عایشه بو ماله وه، بهرکوش (نیزار) یکی نه ستووری دهرهینا، لهو جوړه بهرکوش و نیزارانه که له یه مه ن دروست ده کرین، له گهل جلیکی تری پینه پینا ویدا، نینجا سویندی بو مان خوارد به خوا: که پیغه مبهر (درووی خوی لسمر بی) له کاتی گیان کی شانیداو، له سهره مهرگ دا، نه دوو جلکه ی له بهر دا بوو (تاج/ ۱۰۹/ ۴- ف ۳- ز ۳۲- ش/ د/ ت).

۱۲۶۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ قَدَحَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْكَسَرَ فَاتَّخَذَ مَكَانَ الشَّعْبِ سِلْسِلَةً مِنْ فِصَّةٍ (الحديث ۳۱۰۹، أطرافه في: ۵۶۳۸) (۳۱۵).

نه نه س (برمزی خوی لی بی) فهرمووی: جامه که ی پیغه مبهر (درووی خوی لسمر بی) که ناوو شتی وای بی ده خوارد وه شکا، جیگه ی قلیشه که ی به کشته کیکی زیو پینه کرد. ۱۲۶۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ وَلَدَ لِرَجُلٍ مِنَّا غُلَامٌ فَسَمَّاهُ الْقَاسِمَ فَقَالَتِ الْأَنْصَارُ لَا نَكْنِيكَ أَبَا الْقَاسِمِ وَلَا نُنْعِمُكَ عَيْنًا فَأَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَدَ لِي غُلَامٌ فَسَمَّيْتُهُ الْقَاسِمَ فَقَالَتِ الْأَنْصَارُ لَا نَكْنِيكَ أَبَا الْقَاسِمِ وَلَا نُنْعِمُكَ عَيْنًا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحْسَنْتَ الْأَنْصَارُ سَمُّوا بِاسْمِي وَلَا تَكْنُوا بِكُنْيَتِي فَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ (الحديث ۳۱۱۵، أطرافه في: ۳۱۱۴، ۳۵۳۸، ۶۱۸۶، ۶۱۸۷، ۶۱۸۹، ۶۱۹۶) (۳۱۶).

(۲۱۴) قال العيني: (واخرجه مسلم في اللباس) (عيني/ ۱۵/ ۲۲) - المترجم.

(۲۱۵) قال في الفتوح/ ۶/ ۲۸۵: لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أنس في القدح - المترجم.

(۲۱۶) اخرجه مسلم في الآداب، باب: النهي عن التكني بأبي القاسم....، رقم: ۲۱۱۲.

جاییری کوری عہدوللا (ہمزای خوی لئ ہی) فہرمووی: پیاوئیکی ئہنصاری کورپیکی بوو ناوی نا قاسم، یاران پییان فہرموو: نہپیت دہلین ئہبولقاسم و نہبہم کہسناوہ (نہبہم کونیہیہ) چاوو دلت روشن دہکہینہوہ (چونکہ ئہبولقاسم کہسناوی پیغہمبہروہ ہر قابیل بہخویہتی). پیاوہکەش چوو بو لای پیغہمبہرو ئہمہی بو باس کرد، فہرمووی (دروودی خوی لہسر ہی) : (ئافہریم بو ئہنصار! ناوی من کہ محمدو ئہحمەد و... ناوہکانی ترمہ، بکہن بہناو بو خوتان، بو منالو کہسو کارتان، بہلام کہسناوہکەم کہ ئہبولقاسمہ- مہکەن بہکەسناو بو خوتان، لہراستیدا من قاسم -واتہ: پشک دابہش کارم - لہناوتاندا، بہلام بہشہکە خوی کەمہ، یا زورہ، بہدہستی خوایہ، بہدہستی من نییہ) (تاج/۱۰-۱۵۵-۶۲ - کونیہو کہسناوی پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر ہی).

۱۲۶۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا أُعْطِيَكُمْ وَلَا أَمْنَعُكُمْ إِلَّا مَا أَنَا قَاسِمٌ أَضَعُ حَيْثُ أُمِرْتُ) (الحديث ۳۱۱۷) (۳۱۷).

ئہبوہورہیرہ (ہمزای خوی لئ ہی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر ہی) فہرمووی: (نہپیدانی بہش بہدہست منہو نہ نەدانی، من تەنیا دابہشکارم، خودا خوی بہشی گہورہو بہشی بچوک دہدا، ومنہندازہو جووری دیاری دہکا، ئہوہی بہدہستی منہ ئہوہیہ: ئہوہی خوا دہیدا لہناوتانا، بہپئی فہرمانی خودا خوی دابہشی بکہم بہسہرتانا).

۱۲۶۴- عَنْ خَوْلَةَ الْأَصَارِيَّةِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّ رَجُلًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بِغَيْرِ حَقِّ فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ۳۱۱۸) (۳۱۸).

(۳۱۷) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (ما أعطيكم ولا أمنعكم...) (فتح/۶/۲۸۵) المترجم.

(۳۱۸) لم يوافقه على تخريج حديث خولة: (إن رجلاً يخوضون في مال الله بغير حق...) المصدر السابق - المترجم.

خەولەى ئەنصارىيە (بەزى خەولەى لىس بەن) فەرمووى: لەپىڭەمبەرم بىست دەيفەرموو: (پىاو گەلىكى زۆر بەنارەوا لرف لەمالو سامانى خوا دەدەن، بەهەقو بەنارەق مالى بەندەكانى خوا دەخۆن، يازيانى سامانيان لى دەدەن). (تاج/۱/ ۱۳۶/۸ ف-۳- ۵۶).

روونکردنەوه:

خەولە (بەزى خەولەى لىس بەن) ئەنصارىيە، سەحابىيە، راستەر ئەوهەيه: كەناوى خەولەى كچى قەيسى كورى فەهەدە، كونيەى: ئوم موخەممەدە، لەپىشا ژنى حەمزەى مامى پىڭەمبەر (دروودى خەولەى لىس بەن) بووه، لەدوا ئەو شووى كردوو بەپىاوئىكى ئەنصارى لەهۆزى بەنى زريق، لەبوخارى پىرۆزدا يەك فەرموودەى هەيه. كە ئەم فەرموودەيه واين لەخزمەتيدا.

۱۲۶۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (غَزَا نَبِيٌّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَقَالَ لِقَوْمِهِ: لَا يَتَّبِعُنِي رَجُلٌ مَلَكَ بُضْعَ امْرَأَةٍ وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يَنْبِيَّ بِهَا وَلَمَّا يَنْبِيَّ بِهَا وَلَا أَحَدٌ بَنَى يُبُوتًا وَلَمْ يَرْفَعْ سُقُوفَهَا وَلَا أَحَدٌ اشْتَرَى غَنَمًا أَوْ خِلْفَاتٍ وَهُوَ يَنْتَظِرُ وَلَا ذَهَابًا فَغَزَا فَدَنَا مِنَ الْقَرْيَةِ صَلَاةَ الْعَصْرِ أَوْ قَرِيبًا مِنْ ذَلِكَ فَقَالَ لِلشَّمْسِ: إِنَّكَ مَأْمُورَةٌ وَأَنَا مَأْمُورٌ اللَّهُمَّ احْبِسْهَا عَلَيْنَا فَحَبَسَتْ حَتَّى فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ فَجَمَعَ الْغَنَائِمَ فَجَاءَتْ يَغْنِي النَّارَ لِتَأْكُلَهَا فَلَمْ تَطْعَمَهَا فَقَالَ: إِنَّ فِيكُمْ غُلُولًا فَلْيَبَايِعْنِي مِنْ كُلِّ قَبِيلَةٍ رَجُلٌ فَلَزِقَتْ يَدُ رَجُلٍ بِيَدِهِ فَقَالَ: فِيكُمْ الْغُلُولُ فَلْيَبَايِعْنِي قَبِيلَتِكَ فَلَزِقَتْ يَدُ رَجُلَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةٍ بِيَدِهِ فَقَالَ: فِيكُمْ الْغُلُولُ فَجَاءُوا بِرَأْسٍ مِثْلِ رَأْسِ بَقَرَةٍ مِنَ الذَّهَبِ فَوَضَعُوهَا فَجَاءَتْ النَّارُ فَأَكَلَتْهَا ثُمَّ أَحَلَّ اللَّهُ لَنَا الْغَنَائِمَ رَأَى ضَعْفَنَا وَعَجَزَنَا فَأَحَلَّهَا لَنَا) (الحديث ۳۱۲۴، طرفه في: ۵۱۵۷ (۳۱۹).

ئەبۇھورەيرە (بەزى خۇي لى بىر) فەرمۇۋى: پېڭمىبەر (دروۋى خۇي ئەسەر بىر) فەرمۇۋى:

(پېڭمىبەر) لە پېڭمىبەر - دروۋى خۇي گەورە لەسەر ھەممۇيان - ويىسى بىچى بۇ غەزايى بەگەلەكەي خۇي فەرمۇۋى: ئەو پياۋى كەژنى مارەپرىۋە دەپھوۋى كە بىگۈيىزىتەۋە ۋە نەيگۈيىزەۋە، با ئەو جۆرە پياۋە لەگەلما نا نەيەت بۇ ئەم غەزايە، ھەروھە ئەو كەسەيش كە خانويەكى دروست كىردە ھىشتا سەرى نەگرتوۋە، ھەروھە ئەو كەسەيش كە بىزىن ۋە مەرو مالىياتى ئاۋسى لەسەر گۈانى كىرپوۋە چاۋمىروانى زايىنيان دەكات.

فەرمۇۋى: ئەۋجا چوۋ بۇ غەزاكەۋ، دەمى نوپۇزى غەسر، يانزىكى كاتى نوپۇزى غەسر، لەدىكە نىزىكەۋە بوۋ پېڭمىبەر كە بەخۇرى فەرمۇۋى: تۇيش فەرمانىبەرى ۋە منىش فەرمانىبەرم، خۇدايە! ئەم خۇرە رابگىرە بۇمان ۋە مەيەلە ئاۋا بىيى ھەتا فەرمانى خۇمان ئەنجام دەدەين ۋە ئەم گۈندە ئازاد دەكەين، ئىتر خۇدا خۇرەكەي راگرت بۇي ۋە خۇرەكە ئاۋا نەبوۋ ھەتا خۇدا شارەكەي فەتەج كىرد بۇي، فەرمۇۋى: ئەنجا ھەرچى تالانىان گىرتبوۋ كۇيان كىردەۋە لەسەر دەستوۋرو ياساى پېشىنەي پېڭمىبەر لەشۈيىنىكى بەرزى بەرچاۋا خىران كىردەۋە، دايان نا ھەتا ئاگر لەئاسمانەۋە بەفەرمانى خۇدا بىت بىخۇا، بۇ دوۋپات كىردەۋە ئەۋەي كە غەزاكەيان لەبەر خۇدا بوۋە لەبەر تەماي مالى دىنا نەبوۋە، كەچى ئاگرەكە ھات جەشكەي نەكرد!

ئىتر پېڭمىبەر كە زانى كەگىزى ۋە دىزى ۋە دەسپىسى لە تالانىيەكە كراۋە، بۇيە فەرمۇۋى: گىزىتان لەتالانىيەكە كىردەۋە بۇيە ئاگرەكە ناخۇا كەۋايە با لەھەر خىلى پياۋى پەيمانم بەداتى، جا لەكاتى پەيمان كىردەكەدا، دەستى پياۋى لەسەر خىللەكان نوۋسا بەدەستى پېڭمىبەر كەۋە. فەرمۇۋى: دىيەكە ۋا لەناۋ ئىۋەدا، باخىللەكەي تۇ بىن يەكەيەكە پەيمانم بەدەن، كاتى ئەۋ خىللە پەيمانم پى دا، دەستى پياۋى يا دوۋ پياۋ لكا بەدەستى پېڭمىبەر كەۋە دىزەكان دۇزراۋەۋە فەرمۇۋى: دىيەكە ئىۋە كىردەتەنە.

ئەوجا پارچەیی زێریان هێنا بۆ پیڤه مبه ره که، له سه ر شیوه ی سه ره گا وابوو، ئەویشیان له سه ر مائی تالانییه که دانا، که له سه ر زمویه که دانرابوو ئەوجا ناگره که له ناسمانه وه هاتو هه مووی خوارد! هه زره ت (دروودی خوی له سه ر بێ) فه رمووی: له پێش ئیمه دا خواردنی تالانی بۆ که سی تر هه لال نه بووه، به لام له پاش دا خودای پاک و پیرۆزو که وه ره، که دی حالی ئیمه ی که لی ئیسلام که وه بێ هیزه وه زه بوونین، به زه وه ی پیامان دا هاته وه وه، بۆی هه لال کردین) (تاج ۸/ ۱۳۵-ش).

۱۲۶۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَ سَرِيَّةً فِيهَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ قَبْلَ تَجْدٍ فَعِنُمَا إِيلًا كَثِيرَةً فَكَانَتْ سِهَامُهُمْ اثْنِي عَشَرَ بَعِيرًا أَوْ أَحَدَ عَشَرَ بَعِيرًا وَثَقُلُوا بَعِيرًا بَعِيرًا (الحديث ۳۱۳۴، طرفه في: ۴۳۳۸) (۳۲۰).

ئیبنو عومه ر (بزی خوی لی بێ) فه رمووی: پیڤه مبه ره (دروودی خوی له سه ر بێ) په لی له شکری نارد به ره وه نه جد بۆ غه زا، من خۆم له ناویانا بووم، رانه وشتره که له یه که ی زۆرمان به تالان گرت، گه شتمان هه ریه که ی سه ره و دوازه وشتر، پشکمان به رکه وت. پیڤه مبه ریش هه ریه که ی سه ره و وشتری تری به زیاده به ش پیمان دا. (تاج ۸/ ۱۳۶-ز ۵۶-ف ۴+۵).

۱۲۶۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ يَتَنَمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْسِمُ غَنِيمَةً بِالْجِفْرَانَةِ إِذْ قَالَ لَهُ رَجُلٌ اغْدِلْ فَقَالَ: لَهُ لَقَدْ شَقِيتُ إِنْ لَمْ أَغْدِلْ (الحديث ۳۱۳۸) (۳۲۱).

جابیری کوری عه بدوللا (بزی خوی لی بێ) فه رمووی: جاری پیڤه مبه ره (دروودی خوی له سه ر بێ) له جهه رانه تالانی دابه ش ده کرد به سه ر یارانی دا، له پاش غه زای

ههوازین، لهو دهمه دا پیاوی که ناوی ذولخو دیصهره دی ته میمی بوو، پیی گوت: شته که به عه دالهت دابه شکه! پیغه مبه ریش پیی فهرموو: (به دبه خت خوّم نه گهر عادل و دادپه روهر نه بیه!). (بروانه: ژماره: ۱۸۳ = ۲۸۶۴ ف + ژماره: ۱۰۱۵ ات = ۲۳۰۷ ف).

۱۲۶۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَصَابَ جَارِيَتَيْنِ مِنْ سَبْيِ حُنَيْنٍ فَوَضَعَهُمَا فِي بَعْضِ بُيُوتِ مَكَّةَ قَالَ فَمَنْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى سَبْيِ حُنَيْنٍ فَجَعَلُوا يَسْعَوْنَ فِي السَّككِ فَقَالَ عُمَرُ يَا عَبْدَ اللَّهِ انْظُرْ مَا هَذَا فَقَالَ مَنْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى السَّبْيِ قَالَ اذْهَبْ فَأَرْسِلَ الْجَارِيَتَيْنِ (الْحَدِيثُ ۳۱۴۴، طَرَفُهُ فِي: ۹۲۹ تجرید = ۲۰۳۲ فتح الباری).

ئیب نو عومهر (درویدی خوی لى بى) فهرمووی: عومهر (درویدی خوی لى بى) له ژنه دیله کانی غه زای حونه یی دوو که نیزمکی ده ست که وت، له مه که له مالی دایانی نا، کاتی پیغه مبه ر (درویدی خوی لى بى) به پیاوhti ژن و مناله دیله کانی هوژی ههوازینی بهردا، له خو شیاندا خه لکه که به ناو کو لانه کان دا رایان ده کردو ده هاتن و ده چوون. عومهر فهرمووی: عه بدوللا بزانه ئه م قال قاله جیه؟ منیش پاش تیگه یشتن له کاره که عه رزیم کرد: پیغه مبه ر (درویدی خوی لى بى) به پیاوhti ژنه دیله کانی هوژی ههوازینی نازاد کردوو. باوکم فهرمووی: ده توش بچو ئه و دوو که نیزمکی منیش که له دیله کانی غه زای ههوازین بهرم که وتوون بهرهللا بکه.

۱۲۶۹- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ بَيْنَا أَنَا وَاقِفٌ فِي الصَّفِّ يَوْمَ بَدْرٍ فَتَنَظَرْتُ عَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي فَإِذَا أَنَا بِغُلَامَيْنِ مِنَ الْأَنْصَارِ حَدِيثَةٍ أَسْنَأُهُمَا تَمَنَيْتُ أَنْ أَكُونَ بَيْنَ أَضْلَعٍ مِنْهُمَا فَعَمَزَنِي أَحَدُهُمَا فَقَالَ يَا عَمَّ هَلْ تَعْرِفُ أَبَا جَهْلٍ؟ قُلْتُ: نَعَمْ مَا حَاجَتُكَ إِلَيْهِ يَا ابْنَ أَخِي؟ قَالَ: أَخْبَرْتُ أَنَّهُ يَسُبُّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَنْ رَأَيْتُهُ لَا يَفَارِقُ سَوَادِي سَوَادَهُ

حَتَّى يَمُوتَ الْأَعْجَلُ مِنَّا فَتَعَجَّبْتُ لِذَلِكَ فَعَمَزَنِي الْآخَرُ فَقَالَ لِي مِثْلَهَا فَلَمْ أَلْشَبْ أَنْ نَظَرْتُ إِلَى أَبِي جَهْلٍ يَجُولُ فِي النَّاسِ قُلْتُ أَلَا إِنَّ هَذَا صَاحِبُكُمَا الَّذِي سَأَلْتُمَانِي فَأَبْتَدَرَاهُ بِسَيْفَيْهِمَا فَضَرَبَاهُ حَتَّى قَتَلَاهُ ثُمَّ انْصَرَفَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرَاهُ فَقَالَ: (أَيُّكُمَا قَتَلَهُ؟) قَالَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا: أَنَا قَتَلْتُهُ فَقَالَ: (هَلْ مَسَحْتُمَا سَيْفَيْكُمَا؟) قَالَا: لَا فَنَظَرَ فِي السَّيْفَيْنِ فَقَالَ: (كِلَاكُمَا قَتَلَهُ سَلْبُهُ لِمُعَاذِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْجُمُوحِ) وَكَانَا مُعَاذُ بْنُ عَفْرَاءَ وَمُعَاذُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ الْجُمُوحِ (الحدیث ٣١٤١، طرفاه فی: ٣٩٦٤، ٣٩٨٨).

عەبدوڕەحمانی کۆری عەوفا (مەزى خوى لى بن) فەرمووی: لەڕۆژی غەزای بەردا وا لەریزی شەڕکردن دا راوەستاوم، کەسەیری راست و چەپی خۆم کرد وادوو کۆری میرد مندالی ئەنصاری وان لەراست و چەپمەوه، لەدلی خۆما گوتم: خۆزگە لەنیوانی دوو پیاوی لەمانە دلێرتدا بوومایە، کە کارامە بوونایە و ئەزموونی جەنگیان هەبوایە.

جا یەکیکیان تیوەی ژەندم و گوتی: مامەکە! ئایا ئەبوجەهل دەناسیت؟ گوتم: بەلێ، بۆچییتە، ئەی کۆری بڕام؟ گوتی: بیستوومە جەمێن بە پیڤەمبەر (دروندی خوى لى بن) دەدا، بەو کەسە گیانی منی وا لەدەسا، ئەگەر ببینم لەکوێ نابمەوه تا یادەمکوژی یا دەیکوژم، دیارە ئەو هەمان دەکوژری کە زووتر ئاکامی دێت! منیش لەم قەسەیه سەرسام بووم و لەلام سەپرو عەنتیکە بوو، ئەوی تریشیان هەروا، ئەو هەندەى نەبرد، تەماشام کرد ئەبوجەهل جی بەخۆی ناگری، وەك سەگی هار دێ و دەجێ. جابەدوو لاوەکەم گوت: وریابن ئەمە یارۆکەتانە کە لەبارەیهوه لەمنتان پرسى، ئەوه ئەبوجەهله ئیتر هەردوکیان بەشمشیری رووتەوه پەلاماریان دا، وەدایانە بەرشیر، هەتا کوشتیان.

ئەوجا چوون بۆ خزمەتی پیڤەمبەر و پێان گوت: ئەبوجەهلەمان کوشت، فەرمووی: کامتان کوشتتان؟ هەردووکیان گوتیان: من کوشتم. فەرمووی: ئایا

شمشیر هکانتان سرپوه ؟ گوتیان: نهء که ته ماشای شمشیر هکانی کردن
فه رمووی: راست ده کهن به همر دو و وکتان کوشتو وتانه.

نه و جا تفاق و که لوپه له رو و تکر او ده کی دا به موعادی کوری جه مووح، وه
نه و دو و لا و هیش: موعادی کوری عه فرا و موعادی کوری جه مووح بوون.
(بروانه: تاج/ ۸- ۱۴۸ از - ۶۲- که سی له غه زادا ناموس و لمانی بکوژی
تفاق و که لوپه له کی بؤ خو به تی + ل- ۲۰۸ ف- از - ۸۶- کوشتنی نه بوجه هل
له عنه تی خودای لی بی).

۱۲۷۰- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
(إِنِّي أُعْطِي قُرَيْشًا أَتَأَلَّفُهُمْ لِأَنَّهُمْ حَدِيثُ عَهْدٍ بِجَاهِلِيَّةٍ)
(الحديث ۳۱۴۶، أطرافه في: ۳۱۴۷، ۳۵۲۸، ۳۷۷۸، ۳۷۹۳، ۴۳۳۱،
۴۳۳۲، ۴۳۳۳، ۴۳۳۴، ۴۳۳۷، ۵۸۶۰، ۶۷۶۲، ۷۴۴۱) (۳۲۲).

نه نه س (همزای خوی لی بی) فه رمووی: پیغه مبه ر (درووی خوی لمسر بی) فه رمووی: (من
بویه له مالی پینج یه ک و شتی ودها به شی قورمیش ددهم چونکه دهمه وی
هوگری نیسلامیان بکه و بیانلاوینم و دلیان رابگرم، چونکه نو موسو لمانن و
تازه له باوو نه ریتی سه رده می نه فامی پیش نیسلامه تی دابراون) (بروانه:
تاج/ ۸- ۱۵۲ از - ۶۵- باسی خه لات کردنی نو موسو لمان).

۱۲۷۱- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ أَنَّ نَاسًا مِنَ الْأَنْصَارِ قَالُوا لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَمْوَالِ هَوَازِنَ مَا أَفَاءَ فَطَفِقَ يُعْطِي رَجُلًا مِنْ قُرَيْشٍ الْمِائَةَ مِنَ الْإِبِلِ فَقَالُوا يَغْفِرُ اللَّهُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعْطِي قُرَيْشًا وَيَدْعُنَا وَسُيُوفُنَا تَقْطُرُ مِنْ دِمَائِهِمْ قَالَ أَنَسُ فَحَدَّثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَقَالَتِهِمْ فَأَرْسَلَ إِلَى الْأَنْصَارِ فَجَمَعَهُمْ فِي قُبَّةٍ مِنْ أَدَمٍ وَلَمْ يَدْغُ مَعَهُمْ أَحَدًا غَيْرَهُمْ.

فَلَمَّا اجْتَمَعُوا جَاءَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (مَا كَانَ حَدِيثٌ بَلَغَنِي عَنْكُمْ) قَالَ لَهُ: فَقَهَاؤُهُمْ: أَمَا ذُوو آرَائِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلَمْ يَقُولُوا شَيْئًا وَأَمَّا أَنَسٌ مِنَّا حَدِيثُهُ أَسْنَاهُمْ فَقَالُوا: يَغْفِرُ اللَّهُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعْطِي قُرَيْشًا وَيَتْرُكُ الْأَنْصَارَ وَسَيُوفُنَا تَقَطُّرُ مِنْ دِمَائِهِمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنِّي أُعْطِي رَجُلًا حَدِيثٌ عَنْهُمْ يَكْفُرُ أَمَّا تَرْضَوْنَ أَنْ يَذْهَبَ النَّاسُ بِالْأَمْوَالِ وَتَرْجِعُوا إِلَى رِحَالِكُمْ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَوَاللَّهِ مَا تَنْقَلِبُونَ بِهِ خَيْرٌ مِمَّا يَنْقَلِبُونَ بِهِ) قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ رَضِينَا فَقَالَ لَهُمْ: (إِنَّكُمْ سَتَرُونَ بَعْدِي أَثَرَةً شَدِيدَةً فَاصْبِرُوا حَتَّى تَلْقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْحَوْضِ) قَالَ أَنَسٌ: فَلَمْ نَصْبِرْ (الحديث: ۳۱۴۷، طَرَفُهُ سَبَقَ فِي الْحَدِيثِ الَّذِي قَبْلَهُ، أَيْ فِي رَقْم: ۱۲۷۰ ت= ۳۱۴۶ ف) (۳۲۳).

ئەنەس(بەزى خەيلى بى) فەرەمۆي: رۆژى غەزاي حوڤەين كە خوداي گەورە مالىكى زۆرى بى ئارەقى مفتى زۆرى رەخساند بۆ پيغەمبەر(دروودى خەيلى لەسەر بى) لەو مالىەى كە بەتالانى لەهۆزى هەوازين گيرا، پيغەمبەر(دروودى خەيلى لەسەر بى) دەستى كرد بەبەخشين لىي، وەچەند پياوى لەقورەيش يەكى سەر و سەد و شترى دا پييان، جا چەند كەسى لە ياريدەدمەران گوتيان: خودا لە پيغەمبەر خۆش بى دەچى بەشى قورەيشيەكان دەدات، كە هەتا دوينى بى باوەر بوون شەريان لەگەل ئيمە دەكردو بەرەهەستى ئيسلاميان دەكرد، كەچى بەشى ئيمە نادات، كەهيشتا خوينى ئەوانەى كەبەشيان دەدات، لەشمشيرەكانمان دەتكيو، ئەوان لەچاو ئيمەدا دوينى موسولمان بوون!! ئيتەر بۆ بەشى ئەوان دەداتو بەشى ئيمە نادات ؟.

پېغەمبەرىش (درودى خىلەسەر بىر) قىسەكەيانى بەرگۈى كەوتەو، ناردى بەشۈپ يارىدەدەران داو لەخىۋەتۈكى چەرمىن دا كۆيكرەنەو، كە كۆبۈنەو خۇشى چۈۈ بۇ ناويان و فەرموۋى: (ئەو قىسەيە چىيە كە لەئىۋە وە پېم گەيشتۈتەو؟)!

پىاۋە زاناو ھۆشمەندەكانى يارىدەدەران —انصار— فەرموۋىان: ئەى پېغەمبەرى خدا! پىاۋماقۇلەكانمان و دىنا دىدەكانمان ھىچيان نەگوتوۋە، كە دلى تۇ گەردى پى بگرى ئەوئەندە ھەيە چەند كەسىكى مىرد منالمان لەھەرزەكارەكانمان لەروۋى نازەو، گلەييان كىردوۋە گوتوۋىانە: خدا لە پېغەمبەر خۇش بى دەچى بەشى نۇ موسولمانەكان لەتالان دەدا كەچى بەشى ئىمە نادات، وەلحال ئەوان لەم رۇزانەدا، بە زەبرى شمشىرى ئىمە موسولمان بوون!

پېغەمبەرىش (درودى خىلەسەر بىر) فەرموۋى: (بەلى ئەمە وايە وادەبى كەمن خەلاتى ھەندى پىاۋ دەكەم، لەبەر ئەۋەى كە نۇ موسولمانان و تازە لە كوفرو بى باۋەرى دابراۋن، چۈنكە دەمەۋى دلىان رابگرم و دئەۋاييان بكەم و ھۆگرى ئىسلاميان بكەم و بيانلاۋىنم، و بەجۋانى بيانكەمە خۇم، بەلام ئەمە مەعنەى وانىە كە من باۋى ئەوان دەدەم بەسەر ئىۋەدا، دەى باشە ئايا ئىۋە بەشى خۇتان دەگۈرەۋە بەبەشى ئەو خەلكە، دەى پېم بلىن: ئايا ئىۋە بەو بەشە رازى نابن كە خەلكى مالو پىرو پىتى دىنا لەگەل خۇيان بىنەۋە و، بەلام ئىۋە لەجىياتى ئەۋە پېغەمبەرى خدا بىنەۋە لەگەل خۇتان بۇ مالەۋەتان، سابەو خدا گەۋرەيە، ئەم بەشەى كەئىۋە دەيبەنەۋە، كە برىتىيە لە خۇشەۋىستى و لى رازى بوۋنى خداۋ پېغەمبەرى خدا، گەلى گەلى باشترەو گەۋرەترە لەۋبەشەى كە ئەو خەلكەى تر دەيبەنەۋە كە برىتىيە لەپروپىتى جىهان!

گوتيان: بەلى، ئەي پېغەمبەرى خودا! رازى دەبين و زياتریش،
فەرمووی: (دەى بزانن كە ئیوھ لەپاش من تووشى خو خۆییهكى سەخت
دەبن هەندى كەس و كار بە دەست و فەرمانپەرەى وا پەیدا دەبن كەهەر بەلای
خۆيانا رایدەكێشن و كەسى تریان لەبەر نییه، بەلام ئیوھ خۆتان رابگرن و
بەهیچ جۆرى لایەنى هەق و ئیسلام بەرمەدەن، هەتا دەمرن و لەو دنیا
دەچنەو بەر دیوانى خودا، وەمن خۆم لەسەر حەوزى كەوسەرم چاوەڕوانتان
دەكەم، ئەوانەى كە ئارام دەگرن لەبەر هیچ مەهانەو بیانووێك لەخەتى
ئىسلام لانادەن، خەلات و پاداشى باش و گەورە وەردەگرن).

ياریدەدەران -انصار- یش فەرموویان: ئیمەیش بەئینەو دەیدەین سەبر و
ئارام دەگرین! (ش) (تاج/ ۸-ل ۱۵۳-ز ۶۵-ف ۱-باسى خەلات کردنى نۆ موسوڵمان).

رافەو شیکردنەو:

ئەم فەرموودمە بەلگەى ئەوێه: كەهەندى كار بە دەست لەموسوڵمانان
پەیدا دەبن، زۆر خۆپەرست و بەرژمەند پەرست، وە خۆخۆییهكى زۆر
دەكەن هەتا خۆیان و كەس و كارى خۆیان وەستابى، كەسى تریان لەبەر نییه،
ئەم فەرموودمە لەولاتى ئیمەدا، لەم رۆژگارەى ئیمەدا بەلگەى لەسەر
ئەم دووشتە:

۱- كار بە دەستانى كوردستان نمونەى كە زیندوون لەم جۆرە كار بە دەستە
خۆپەرستە موسوڵمانانە، لە خوا بەزىادى هېشتا موسوڵمان!! لەبەر
ئەوە تەكایە بوختانى ناموسوڵمانیان بۆ مەكەن.

۲- هەر موسوڵمانى سەبر و ئارام بگرى لەسەر ئەم خۆخۆی و خۆپەرستى
ئەم زۆر بەرپێزانە، مژدەى لى بى كەلەرۆزى قیامەتدا، لەسەر حەوزى
كەوسەر بەخزمەتى پېغەمبەر (دروودى خۆى لەسەر بى) دەگا (۲۳۴).

۱۲۷۲- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ بَيْنَا هُوَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعَهُ النَّاسُ مُقْبِلًا مِنْ حُنَيْنٍ عَلِقَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْأَعْرَابُ يَسْأَلُونَهُ حَتَّى اضْطَرُّوهُ إِلَى سِمْرَةٍ فَخَطِفَتْ رِدَاءَهُ فَوَقَفَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (أَعْطُونِي رِدَائِي فَلَوْ كَانَ عَدُوٌّ هَذِهِ الْأَعْضَاءِ نَعْمًا لَقَسَمْتُه بَيْنَكُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُونِي بَخِيلًا وَلَا كَذُوبًا وَلَا جَبَانًا) (الحديث ۳۱۴۸، طرفه في: ۲۸۲۱) (۳۲۵).

جوبهیری کوری موطعم (مزی خوی لئ بی) فہرمووی: لەخزمەتی
 ھەزەرەتدا (دروودی خوی لئسر بی) بووم، لەغەزای حونەین دەگەراییەو، ەمرەبە
 بەدەوہکان تیئ ئالان وداوای دەسەنەو بەشیان لئ کرد، تەنگیان پئ
 ھەلچنی و ئالاندیانە بنجئ درکەزی، عاباکە ی ئالا لەبنکە درکەزییەکەو،
 ئەو جا وەستاو فہرمووی: (عاباکەم بەدەنەو ئەگەر بەقەدەر ئەم درکەزییانە
 ئازەلم ببئ ھەمووی دا بەش دەکەم بەسەرتانا، قەت بە رژدی و چرووکی و
 درۆزنی و ترسنۆکی من نابینن) (ریاض/ ۲- ۱۱۱ زباسی سەخاوەت ف- ۱۲/ ۵۵۵).

۱۲۷۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعَلَيْهِ بُرْدٌ تَجْرَانِي غَلِيظُ الْحَاشِيَةِ فَأَذْرَكَهُ أَعْرَابِيٌّ فَجَذَبَهُ جَذَبَةً شَدِيدَةً حَتَّى نَظَرْتُ إِلَى صَفْحَةِ عَاتِقِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ أَثَرَتْ بِهِ حَاشِيَةُ الرِّدَاءِ مِنْ شِدَّةِ جَذْبَتِهِ ثُمَّ قَالَ مُرْ لِي مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَكَ فَالْتَفَتَ إِلَيْهِ فَضَحِكَ ثُمَّ أَمَرَ لَهُ بِعَطَاءٍ (الحديث ۳۱۴۹، طرفاه في: ۵۸۰۹، ۶۰۸۸) (۳۲۶).

مسوولی خوێشه دەست کئ دەکەوئ
 گوئ ئەدا بەهێج، بزئ وەک خەوگەل
 لەتەر بخوات و لە وشک و بخەوئ
 نەترسئ لەخوا، نەشەرمئ لە گەل (وەرگێڕ)
 (۲۲۵) اشار العسقلاني إلى موافقة مسلم له في خاتمة كتاب الجهاد (ج/ ۶ ص ۱۹۵- المترجم).
 (۲۲۶) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: إعطاء من سأل بفحش.. رقم: ۱۰۵۷.

عبداللہ کی کوہی مہسعود (پڑی خوی لہ ہئ) فہرمووی: کھروڑی غہزای
 حونہین رووی دا پڳھمبہر (درووی خوی لہسر ہئ) لہمالی تالانی جہنگ، بہشی
 چہند کھسیکی زیاتر دا، سہد وشتری دا بہ ئہقرمعی کوہی حابیس سہدیشی
 دا بہعویہینہ و، بہشی چہند کھسیکی تریشی لہخانہدانہکانی عہرمب بہم
 شیومیہ دا، لہو روژمدا ئہوانہی لہبہش پڳداندا جیاکردمہو بہشی زور باشی
 پڳدان! پیاوئیکیش گوتی: خودایہ! ئہم بہشکردنہ نہ بہہقو وعدالہت بوو،
 وہنہ بؤ رمزای خودا بوو، گوتی: منیش گوتہ: بہخودا دمبی بیگپر مہوہ بؤ
 پڳھمبہر (درووی خوی لہسر ہئ).

جا چووم بۆ خزمهتی و قسهی کابرام بۆ گێڕایهوه بۆی، رهنگی چهزمت وهك خوین سوور داگیرسا لهپاشا فهرمووی: (ئهگهر خوداو پێغه‌مبه‌ری خودا شت به‌هه‌ق و دادپه‌روهری نه‌که‌ن، ئه‌ی کێی تر ئه‌وه ده‌کا؟!). دوا‌یی فهرمووی: (ره‌حمه‌تی خودا له پێغه‌مبه‌ر مووسا، له‌لایه‌نی گه‌له‌که‌یه‌وه له‌مه‌یش زیاتر ئازار ده‌درا، به‌لام ددانی به‌خۆدا گرت، که‌واته شتی وا، سه‌بر له‌سه‌ر ئازاری نه‌فامان و اعراض و چاپۆشی له‌هه‌له‌یان ره‌فتاری پێغه‌مبه‌رانه، منیش پابه‌ندی ئه‌مه ده‌بم).

ئه‌نه‌س فهرمووی: منیش له‌دئی خۆما گوتم: وای لێ هات! که‌واته هه‌تا هه‌تایه دوا‌ی ئه‌م جاره هه‌یج قسه‌یه‌کی له‌م بابه‌ته‌ی بۆ نابه‌مه‌وه! (تاج/٨- ١٥٦ز-٦٥- خه‌لاتکردنی نۆ موسو‌لمان).

١٢٧٥- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ كُنَّا نَصِيبُ فِي مَغَازِينَا الْعَسَلِ وَالْعَنْبَ فَنَأْكُلُهُ وَلَا نَرْفَعُهُ (الحديث ٣١٥٤) (٣٢٨).

ئیب‌ن‌وعومەر (رم‌زای خ‌وایان لێ بێ) فهرمووی: جاران له‌غه‌زادا هه‌نگوین و تری‌و میوه‌و شتی وامان ده‌ست ده‌که‌وت، بۆ خۆمان ده‌مانخواردو نه‌مان ده‌برده خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خ‌وی له‌سه‌ر بێ) هه‌تا بیخاته سه‌ر تالانییه‌که‌و دوا‌یی دابه‌شی بکا به‌سه‌ر پێشیاوانی دا. (تاج/٨-١٧٨ز-٧٣ف-٢).

تێبینی:

١- نامه‌ی خه‌بات و تیک‌و‌شان (الجهاد) له‌ریاض الصالحین دا و له (ل-٩٣٦ هه‌تا ٩٩٥).

۲- پروانه: فیهی ناسان، بهرگی سییهم، لاپه‌ره/۸۷۹ زنجیره/۳۵۱ باسی دابه‌ش کردنی مالی تالانی + ز- ۳۵۲ ل -۸۸۴ + ز-۳۵۳ -برپارده‌گانی سهرانه + ز ۳۵۴ ل -۸۸۷ + ز-۳۵۵ ل-۸۸۹ نه‌ندازه‌ی سهرانه + ز-۳۵۶ ل-۸۹۶ -نیشانه‌کردنی جل و بهرگیان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۶۲- باسی سهرانه و نه‌شهر و نه‌جه‌نگ (أبواب الجزية و الموادة)

۱۲۷۶- عن عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ كَتَبَ إِلَى أَهْلِ الْبَصْرَةِ قَبْلَ مَوْتِهِ بِسَنَةٍ: (فَرَّقُوا بَيْنَ كُلِّ ذِي مَحْرَمٍ مِنَ الْمَجُوسِ) وَلَمْ يَكُنْ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخَذَ الْجَزِيَّةَ مِنَ الْمَجُوسِ حَتَّى شَهِدَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخَذَهَا مِنْ مَجُوسِ هَجَرَ) (الحديث ۳۱۵۶) (۳۲۹).

عومه‌ری کوری خه‌تاب (رمزی خوی لئ بئ) له‌پیش مه‌رگیدا به‌سالی، نامه‌ی نارد بو خه‌لکی به‌سره هه‌ر ژن و می‌ردی له‌ناگرپه‌رسته‌کان، که له‌ناو خویانا خویین و به‌پیی شهرعی نیسلام به‌یه‌کتری ناشین، له‌یه‌گیان جیابکه‌نه‌وه.

وهه‌تا عه‌بدوپه‌حمانی کوری عه‌وف شایه‌تی نه‌دا: که پیغه‌مبه‌ر (برودی خوی نسر بئ) سهرانه‌ی له‌ناگرپه‌رسته‌کان و مرده‌گرت، هه‌زهرتی عومه‌ر سهرانه‌ی لئ و مرنه‌ده‌گرتن، به‌لکوو به‌س نیسلامی لئ فه‌بوول ده‌کردن، ده‌نا به‌شیر ده‌کوژران. (تاج/۸/۱۶۰ ف- ۱- ز- ۶۶- سهرانه).

روونکر نه‌وه:

۱- مه‌جووس واته: ناگرپه‌رست به‌پیی ئایینی خویان، خوشک له‌برای خوی مارده‌که‌ن، شتی و له‌نیسلاما هه‌رامه، له‌به‌ر ئه‌وه هه‌رکاتی

له قه له مرموی دهوله تی موسولمانا، شتی وا رووی دا دمی قه دمه بکری و ریگهی نه وهیان نه دری.

۲- ناگر په رست بو ئیمه ژن و ژنخوازی لیان دروست نییه، له مه دا له گاورو جوله که جیان، وه به نه هلی کیتاب دانانرین. به لام بو سهرانه دروسته سهرانه یان لی و مر بگری، بو نه مه یان حیسابی خاوه ن نامه یان بو ده کری، شهریان له گه ل ده کری هه تا یابه سهرانه رازی دهن، یا نیسلام دهن.

۱۲۷۷- عَنْ عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَهُوَ حَلِيفٌ لِّبَنِي عَامِرِ بْنِ لُؤَيٍّ وَكَانَ شَهِيدًا بَدْرًا أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ الْجَرَّاحِ إِلَى الْبَحْرَيْنِ يَأْتِي بِحِزْبَتِهَا وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هُوَ صَالِحُ أَهْلِ الْبَحْرَيْنِ وَأَمَرَ عَلَيْهِمُ الْعَلَاءُ بْنَ الْحَضْرَمِيِّ فَقَدِمَ أَبُو عُبَيْدَةَ بِمَالٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ فَسَمِعَتْ الْأَنْصَارُ بِقُدُومِ أَبِي عُبَيْدَةَ فَوَافَتْ صَلَاةَ الصُّبْحِ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمَّا صَلَّى بِهِمُ الْفَجْرَ انْصَرَفَ فَتَعَرَّضُوا لَهُ فَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ رَأَوْهُمْ وَقَالَ: (أَطْنُكُمْ قَدْ سَمِعْتُمْ أَنَّ أَبَا عُبَيْدَةَ قَدْ جَاءَ بِشَيْءٍ) قَالُوا: أَجَلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: (فَأَبْشِرُوا وَأَمْلُوا مَا يَسْرُكُمُ فَوَاللَّهِ لَا الْفَقْرَ أَخْشَى عَلَيْكُمْ وَلَكِنْ أَخْشَى عَلَيْكُمْ أَنْ تُبْسَطَ عَلَيْكُمُ الدُّنْيَا كَمَا بُسِطَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا وَتُهْلِكَكُمْ كَمَا أَهْلَكْتَهُمْ) (الحديث ۳۱۵۸، طرفاه في: ۴۰۱۵، ۶۴۲۵) (۳۳۰).

عه مری کوری عه و فی نه نصاری به دری (رمزی خوی لی به) که سویند خوری به نی عامیری کوری لوته ی بوو، که ناماده ی جهنگی به در بوو بوو، له ریزی سوپای نیسلاما، له دزی له شکری بی باو مران، نه مه مره فهرمووی:

(پېغهمبهر (دروودی خوی لمسر بئ) نه بو عوبه یدە کوری جه پراخی نارد بو به حرهین، که سه رانه ی ولاتی به حرهین بیئی، چونکه له وه بهر پېغهمبهر (دروودی خوی لمسر بئ) له گه ل خه لکی ولاتی به حرهین دا ریک که وتبوو، عه لای کوری حه ضره می کردبوو به سه رداریان، که نه بو عوبه یدە هاته وه مائیکی زوری له به حرهینه وه هیئا بوو، یاریده دمرانیش انصار- بیستیانه وه که نه بو عوبه یدە هاتوته وه ئیتیر بو نو یژی به یانی هاتن بو خزمه تی پېغهمبهر (دروودی خوی لمسر بئ) نه ویش نو یژی بو کردن و گه رایه وه، جا یاریده دمران له وکاته دا داوای به شیان لی کرد.

پېغهمبهریش (دروودی خوی لمسر بئ) که له سه ر نه م حاله بینینی بزیه ک گرتی و فه رمووی: (واده زانم که ژنه وتوتوانه که نه بو عوبه یدە شتیکی هیئا وه!) عه رزیان کرد: به لی وایه نه ی پېغهمبهری خودا! فه رمووی: (ده مژده بی) له ئیوه و خوشیتان لی بئ دسا به زاتی خودا له هه ژاری لی تان ناترسم، به لام به پېچه وانه وه، مه ترسی نه وم هیه که ئیوه ش وه ک نه ته وه کانی پیش ئیوه خوشی دنیا روتان تی بکاو، دنیا بییت به پیرتانه وه و ئیوه ش وه ک نه وان به ده ست وده م په لاماری دنیا بده ن و باوه شی پیا بکه ن و تی و روو کین!.

جا نه و کاته وه ک چۆن نه وانی له ناو برد ناوا ئیوه ش له ناو ببات (تاج/ ٨٨- ١٦١ز- ٦٦- سه رانه).

١٢٧٨- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ حَيَّهَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ بَعَثَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) النَّاسَ فِي أَقْنَاءِ الْأَمْصَارِ يُقَاتِلُونَ الْمُشْرِكِينَ فَأَسْلَمَ الْهَرْمُزَانُ فَقَالَ: إِنِّي مُسْتَشِيرُكَ فِي مَقَازِي هَذِهِ قَالَ نَعَمْ مَثَلُهَا وَمَثَلُ مَنْ فِيهَا مِنَ النَّاسِ مِنْ عَدُوِّ الْمُسْلِمِينَ مَثَلُ طَائِرٍ لَهُ رَأْسٌ وَلَهُ جَنَاحَانِ وَلَهُ رِجْلَانِ فَإِنْ كُسِرَ أَحَدُ الْجَنَاحَيْنِ نَهَضَتْ الرَّجْلَانِ بِجَنَاحٍ وَالرَّأْسُ فَإِنْ كُسِرَ الْجَنَاحُ الْآخَرُ نَهَضَتْ الرَّجْلَانِ وَالرَّأْسُ وَإِنْ شُدَّ الرُّأْسُ ذَهَبَتْ الرَّجْلَانِ وَالْجَنَاحَانِ وَالرَّأْسُ فَالرَّأْسُ كِسْرَى وَالْجَنَاحُ قَيْصَرُ وَالْجَنَاحُ الْآخَرُ فَارِسُ فَمُرُّ الْمُسْلِمِينَ فَلْيَنْفِرُوا إِلَى كِسْرَى.

وَقَالَ بَكْرٌ وَزِيَادٌ جَمِيعًا عَنْ جُبَيْرِ بْنِ حَيَّةَ قَالَ فَتَدَبَّنَا عُمَرُ وَاسْتَعْمَلَ عَلَيْنَا
 التُّعْمَانُ بْنُ مُقَرِّنٍ حَتَّى إِذَا كُنَّا بِأَرْضِ الْعَدُوِّ وَخَرَجَ عَلَيْنَا عَامِلٌ كِسْرَى فِي أَرْبَعِينَ
 أَلْفًا فَقَامَ تَرْجُمَانٌ فَقَالَ لِيَكْلَمْنِي رَجُلٌ مِنْكُمْ فَقَالَ الْمُغِيرَةُ: سَلْ عَمَّا شِئْتَ قَالَ: مَا
 أَنْتُمْ؟ قَالَ: نَحْنُ أَنْاسٌ مِنَ الْعَرَبِ كُنَّا فِي شَقَاءٍ شَدِيدٍ وَبَلَاءٍ شَدِيدٍ نَمَصُّ الْجِلْدَ
 وَالتَّوْرَى مِنَ الْجُوعِ وَنَلْبَسُ الْوَبَرَ وَالشَّعَرَ وَنَعْبُدُ الشَّجَرَ وَالْحَجَرَ فَيُنَا نَحْنُ كَذَلِكَ
 إِذْ بَعَثَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِينَ تَعَالَى ذِكْرَهُ وَجَلَّتْ عَظَمَتُهُ إِلَيْنَا نَبِيًّا مِنْ
 أَنْفُسِنَا نَعْرِفُ أَبَاهُ وَأُمَّهُ فَأَمَرَنَا نَبِيُّنَا رَسُولُ رَبِّنَا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ
 نَقَاتِلَكُمْ حَتَّى تَعْبُدُوا اللَّهَ وَخُدُّوا أَوْ تُؤَدُّوا الْجِزْيَةَ وَأَخْبَرَنَا
 نَبِيُّنَا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ رَسُولِ رَبِّنَا أَنَّهُ مَنْ قُتِلَ مِنَّا صَارَ إِلَى الْجَنَّةِ فِي نَعِيمٍ
 لَمْ يَرِ مِثْلَهَا قَطُّ وَمَنْ بَقِيَ مِنَّا مَلَكَ رِقَابَكُمْ (الحديث: ٣١٥٩ طرفه في: ٧٥٣٠).
 فَقَالَ التُّعْمَانُ: رَبُّمَا أَشْهَدُكَ اللَّهُ مِثْلَهَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ
 يُنْذِمَكَ وَلَمْ يُخْزِكَ وَلَكِنِّي شَهِدْتُ الْقِتَالَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 كَانَ إِذَا لَمْ يُقَاتِلْ فِي أَوَّلِ النَّهَارِ انْتَظَرَ حَتَّى تَهْبُ الْأَرْوَاحُ وَتَخْضَرَ الصَّلَوَاتُ
 (الحديث ٣١٦٠) (٣٣١).

جوبهیری کوری حهیهه (همزی خوی لب بن) فهرمووی: نیمامی عومهر (همزی خوی لب بن)
 بهن) خه لکی دهنارد لهناو گه وره شارهکانا کوشتاری بتههرستهکانیان دهکرد، لهو
 ماوهیهدا هورموزان کهسه رکردهی یهکی لهسوپاکانی فارس بوو، وه ناوی
 رؤستهه بوو موسولمان بوو، جا عومهر (همزی خوی لب بن) پیی فهرموو: من لهه
 غهزهواتانهدا پرسو راویژرت پی دهکهه، رای تو چونه پیه بلئی؟ نهویش
 گوئی: بهلئی باشه، خه لکی نهه ولاتانه که نیستا دوزمنی موسولمانان، وهک
 بالندهیهه وان که سه رییک و دوو بال و دوو قاجی ههیه، بالندهکه نهگهر
 بالئیکی بشکی، ههر دوو قاجهکهی لهگهل نهه بالهکهی تریدا بهزمبری
 سههرهکهی هه لدهسنهوه، نهگهر بالهکهی تریشی بشکی ههر دوو قاجهکهی و

سەرەگەى ھەلەدەسنەو، بەلام ئەگەر سەرەگەى بشكى ئىتر ھەم بال و ھەم قاج و ھەم سەرەگەى ھەموو تىادەچن!

لەم پەندەدا مەبەست لەسەرەگە کيسراى شای ئيرانە، مەبەست لەبالتىکیان قەيسەرە، مەبەست لەبالتکەى تریان فارسە، جا ئەى خەلیفە! فەرمان بەدە بە موسولمانان کە عیلاجارى لى بکەن وەدەرچن بۆ سەرکيسرا. گوتى: ئىتر عومەرىش بەرپى کردین و نوعمانى کورى موقەپرینی کرد بەسەرکرەدمان، رۆشتین تا چووینە خاکى دوزمن، لەوئ سەرکاری کيسرا بەچل ھەزار کەسەو پيشى لى گرتین، زمانزانەکیان ھات و گوتى: باپاویکتان بى قسم لەگەل بکا، موغەیرمیش پى گوت: چى ھەز دەگەى بپرسە. گوتى: ئیوہ چین؟ فەرمووی: ئیمە کەسانیکین لە عەرب لەمەپیش لە بەدبەختییەکی ناھەموار و گرفتارییەکی دزواردا بووین، حالمان زۆر خراپ بوو لەبرسانا پیستەمان دەخواردو، ناوکە خورمانان دەمژئو، کوئک و موومان لەبەر دەگرد، دارو بەردمان دەپرست. ھەتا خودای ھەموو ئاسمانەکان و ھەموو زەمینەکان — ھەمیشە ناو و یادى پایەداربى و گەورەبى و شکۆمەندى بەرقەراربى — لەناکا و پیغەمبەرئیکى نارد بۆمان، لەخۆمانەو دەزانین باوک و دایکى کین و کى نین، وە زۆر باش رەسەنى دەزانین ھەتا بلایى خانەدانەو، ناکەس بەچە نییە، ھەلەل زادەبەو نەوہى ھەلەل زادەبە، جا ئەم پیغەمبەرەى ئیمە کە پیغەمبەرى راست و دروستى خودا خۆبەتى، فەرمانى پى کردوین کە جەنگتان لەگەل بکەین ھەتا بەیەکى لەم دووشتە رازى دەبن: یان وەك ئیمە ئیسلاام دەبن و خودای تاک و تەنیا بەتەنیا خۆى دەپرستن و، ئىتر حالتان وەك حالى ئیمە وایە لەخۆشى و ناخۆشى دا.

یان ئەگەر بەمە رازى نابن دەبى سەرمانەمان بدمنى ئەم پیغەمبەرە نازدارەمان - لەسەر راسپیری پەر و مردگارمان و لەسەر زمانى ئەو وەو - ھەوالى بەئیمە داوہ: (کە ئەوہى لەئیمە دەکوژرئ دەچى بۆ بەھەشت و دەکەوئ بەسەر ناز و خۆشى داو دەکەوئتە ناز و نىعمەتیکى واوہ کە ھەرگیز شتى وای

نەدیڤی، ئەوەدیشی لەئێمە ماو، نەکوژرا، ئەوا زال دەبی بەسەر ئیوهدا، دەبی بە ئاغاتان).

نوعمان بە موغیرە کوری شوعبە فەرموو: کاتی موغیرە ویستی کەپەکسەر پاش ئەم گفتوگۆیە، لەسەرمتای رۆژەو دەست بەجەنگ بکری، پێی فەرموو: (بێگومان ئەو موغیرە! وا بوو تۆ لەخزمەتی پیغەمبەردا، لەغەزاکانیدا، تووشی هەلۆیستی دژوار و سەختی بووی، وەخوا بەکەرەمی خۆی نەپەشیمانی کردوویتەو، نەتەریقی بەسەر هیناوی بەلام پیویست بەم پەلەپەلە ناکات، چونکە منیش لەخزمەتی پیغەمبەردا (دروودی خوی لەسەر بی) ، نامادە دەستپێکردنی جەنگین بووم، دەستووری پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بی) وابوو ئەگەر سەرلەبەییانی دەستی نەکردایە بەجەنگ کردن، شەپ دەستپێکردنی دواوەخست هەتا دەبوو بەنیومرۆ، و باهەلی دەکرد، و نەصرو سەرکەوتن و پیرۆزی دادەبەزی، بەتایبەتی کاتی نوێژی عەصر دەبی) (تاج/ ۸- ۱۲۲ف = ۱ فەرموودە ژمارە: ۳۱۶۰ فتح+ تاج/ ۸- ۱۶۲ف = ۴ فەرموودە ژمارە: ۳۱۵۹ فتح).

راڤە و شیکردنەو:

راسته کەراوی ئایا صەحابی بی، یاکەسیکی تر بی، دەگاتە پلەوپایە عەدالەت، وەدەبی بەثیقە و جیگە متمانە، و ئەوەندەبەسە بۆ ئەوەی کە فەرموودە ناسە کە گەورەکان گیرانەوێ لێو ئەنجام بدن، بەلام بەهیچ جوړی ئەو واتای وانییە کە ئیتر ئەو جوړە کەسە دوورە لەهەڵە و قەت هەڵە ناکات، رێ دەکەوێ هەڵە گەورە گەورەش دەکا، جاری وادەبی لەمەتنی فەرموودە کەدا هەڵە دەکا، یالەپشتەکە دا، یالە ژمارە کەسەکاندا، یا لەرۆژە کەیدا، یالە سەڵە کەیدا یاتیکەل و پیکەلیەکی زەینی پەیدا دەبی و فەرموودەیی لەجەند فەرموودەییەکی تر جیا جیا دروست دەکات وەراوی

لەمانەدا بەقەستی شتی وا ناکات، وەئەم جوۆرە ھەلەو باسو خواسانە
لەپەرپاوەکانی زانستی فەرموودەدا بەدووورو درێژی باسکراون وەك تەدریبی
راوی ئیمامی سیوطی، وەلەصحیحەینیش دا ئەم جوۆرە ھەلەو ھەیە:

جا لەسەر ئەم بنیاتە لەم فەرموودەیە دا چەند ھەلەو ھەیە، لێرەدا
لەبەر کەمی کات مەودای ساخکردنەوی ئەو ھەلەو ھەلەو ھەلەو ھەلەو ھەلەو
موتالای شەرحە گەورەکانی ئەم فەرموودەیە بکری بۆ ئەم لایەنە. بەلام
لێرەدا ئاماژە دەکەین بۆ ئەم چەند خالە گرنگە:

١- پرۆژە گرنتی عێراق لەلایەنی ئەمریکاوە کە ئەمساڵ ٢٠٠٣ز ئەنجام
درا، لەسەرەتاوە بەعەمەلییە قەطعی راس دەستی پێکرا،
دەق وەك پیاوێ کردنی بۆ ئەویردۆزە سەربازییە کە لەم فەرموودەیەدا،
رەچاوکراوە.

٢- ھورموزان ھەروا بەئاسانی ئیسلام نەبوو بەلکو پاش شەڕێکی قورس،
موسوڵمانان دیلیان کردو بەدیلاکراوی ناریدیان بۆ ئیمامی عومەر، لەوێ
موسوڵمان بوو، عومەر ریزی دەگرتو لەخۆی نزیک دەکردەوو، راویژی
پێ دەکرد ھەتا ھەزرەتی عومەر پێکرا، عوبەیدوللای کۆری عومەری
کۆری خەطاب، تۆمەتی پیلانکاری لە ھورموزان دا، کە گواپە لەگەڵ ئەبو
لەوئەوی فارسی دا دەستی ھەیە لەکوشتنی باوکیدا، کاتی عومەر شەھید
بوو عوبەیدوللای پەلاماری داو کوشتی.

٣- دروستەر ئەوێ: کە جوبەیری کۆری ھەییە ھاوڕێیە، واتە: صەحابیە
لەسەردەمی پێغەمبەرەدا منال بوو، ناوی تەواوی جوبەیری کۆری
ھەییە کۆری مەسعودی ئەلئەفەفیە، برازای عورووی کۆری مەسعودە.
فەرموودە لە بوخاری دا ھەیە، لەبنەمالەییەکی خانەدانی گەورەییە،
مامەیی کە عورووی کۆری مەسعودە لەسەردەمی خۆیا، سەرۆکی ھۆزی

ئەقەف بوو کە ھۆزىكى گەورەى عەرەبن، لەسەردەمى پىغەمبەردا ئەم ھۆزى ئەقەفە سەرچەم موسوئمان بوون، ئەویش بەلگەيە لەسەر ئەو ھۆزى جوبەير صەحابىيە، چونکە ئىبنو عەبدولبەرر دىفەر موئ: (لەسالى حەجى مائاواييدا کەس نەما لە ھۆزى قورمىش و لە ھۆزى ئەقەف کە ئىسلام نەبووبى، و ھەمووشيان لە خەزەمت پىغەمبەردا خەريكى حەجى مائاوايى بوون، ديارە کە جوبەريش يەکیکە لەوان..).

لەسەردەمى جىنشینی عەبدولەليک دا کۆچى دوايى کردوو. موغیرەى کورپى شوعبە کە ئامۆزای بوو، جوبەير گىرانەوئى لەو ھۆزى لە عومەرى خەطاب و لەنوعمانى بەشیرەو ھەيە.

موغەيرەى ئامۆزای پياوئىكى بەخۆو بوو، لەپیش سالى عەمرەى حودەيبیەدا ئىسلام بوو، ئامادەى پەيمانى خۆشەودى بوو، لەو پەيمانەدا رۆئىكى جوانى بوو، چاويكى لەغەزای يەرموکدا کویر بوو، شەعبى دەلى: (بليمة تەکانى عەرەب ئەم چوارەن: موعاويەى کورپى ئەبوسوفیان و عەمرى کورپى عاص و موغیرەى کورپى شوعبە و زیاد).

لەئىصابەدا دىفەر موئ: (عومەر کردى بەسەرکارى بەحرەين، حەزىان لى نەبوو لەلای عومەر شاکاتيان لى کرد لای برد، دوايى مەترسى ئەوميان ھەبوو کە بىگىرپتەو ھۆ سەريان، سەدھەزار پارەيان کۆکردەو کۆخاکەيان ھەلى گرت و چوو ھۆ لای عومەر و پىي گوت: ئەمە موغیرە دزیوئەتى و لەلای من دایناو کە ھۆ ھەلگرم، عومەريش بانگى کردو لى پرسى، گوتى: درۆ دەکا سەد ھەزار نىيە دوسەد ھەزارە!).

عومەريش پىي فەر موو: (دەى جى ئەمەى پى کردیت؟) گوتى: زۆرى خىزان! کوئخا ھەستى بەھەلەى خۆى کردو سوئندى گەورەى بۆ ئىمامى عومەر خوارد کەشتەکە درۆى رووتە. نە زۆرو نەکەم پارەو پوولى لەلای ئەو

دانه ناوه، نیمامی عومهر به موغیرهی فهرموو: نهی بو وات گوت؟
گوتی: چونکه نهو نهه بوختانه گه وره ی بو من کرد، منیش ویستم تهریقی
به سهر بهینم.

۱۲۷۹- عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: غَرَوْنَا
مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَبُوكَ وَأَهْدَىٰ مَلِكُ أَيْلَةَ
لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَغْلَةً بَيْضَاءَ وَكَسَاهُ بُرْدًا وَكَتَبَ لَهُ بِخَرِجِهِمْ (الْحَدِيثُ
۳۱۶۲- طرفه فی: ۷۱۳ ت = ۱۴۸۱ ف).

واته ی فهرمووده که لهو جیگه یه دا رابوورد (به رگی ۲/ لاپه ره: ۱۳۵)
فهرمووده ی ژماره: (۷۱۳ ت = ۱۴۸۱ ف).

۱۲۸۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ
النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ وَإِنَّ رِيحَهَا
تُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا) (الْحَدِيثُ ۳۱۶۶، طرفه فی: ۶۹۱۴) (۳۳۲).

عه بدوللای کوری عه مر (مژای خوی لب بر) فهرمووی: پیغهمبه ر (درووی خوی لسمه بر)
ده فهرمووی: (ههر که سی یه کی له نه هلی نیممه بکوژی بوئی به هه شت ناکات
وه لحال بوئی به هه شت چل سال ریگه دپروا!) (تاج/ ۲- ۲۰۷ ف- ۱۳ ز- ۸۱ -
باسی هه ره شه کردن له پیاو کوژی).

۱۲۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ لَمَّا فُتِحَتْ خَيْبَرُ أُهْدِيَتْ لِلنَّبِيِّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَاةٌ فِيهَا سُمٌّ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (اجْمَعُوا
إِلَيَّ مَنْ كَانَ هَاهُنَا مِنْ يَهُودَ) فَجُمِعُوا لَهُ فَقَالَ:
(إِنِّي سَأَلْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَهَلْ أَنتُمْ صَادِقِي عَنْهُ؟) فَقَالُوا: نَعَمْ قَالَ لَهُمْ
النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ أَبَوْكُمْ؟) قَالُوا: فَلَانَ فَقَالَ:

(كَذَبْتُمْ بَلْ أَبُوكُمْ فُلَانٌ) قَالُوا: صَدَقْتَ قَالَ: (فَهَلْ أَنْتُمْ صَادِقِي عَنْ شَيْءٍ إِنْ سَأَلْتُ عَنْهُ؟) فَقَالُوا: نَعَمْ يَا أَبَا الْقَاسِمِ وَإِنْ كَذَبْنَا عَرَفْتَ كَذَبْنَا كَمَا عَرَفْتَهُ فِي آبِنَا فَقَالَ لَهُمْ: (مَنْ أَهْلُ النَّارِ؟) قَالُوا: نَكُونُ فِيهَا يَسِيرًا ثُمَّ تَخْلَفُونَا فِيهَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (اخْسَنُوا فِيهَا وَاللَّهِ لَا تَخْلَفُكُمْ فِيهَا أَبَدًا) ثُمَّ قَالَ: (هَلْ أَنْتُمْ صَادِقِي عَنْ شَيْءٍ إِنْ سَأَلْتُكُمْ عَنْهُ؟) فَقَالُوا: نَعَمْ يَا أَبَا الْقَاسِمِ قَالَ: (هَلْ جَعَلْتُمْ فِي هَذِهِ الشَّاةِ سُمًّا؟) قَالُوا: نَعَمْ قَالَ: (مَا حَمَلَكُمْ عَلَى ذَلِكَ؟) قَالُوا: أَرَدْنَا إِنْ كُنْتَ كَاذِبًا نَسْتَرِيحُ وَإِنْ كُنْتَ نَبِيًّا لَمْ يَضُرَّكَ) (الحديث ٣١٦٩، طرفاه في: ٤٢٤٩، ٥٧٧٧) (٣٣٣).

نه بوهوره ريره (پڑی خوی لی بی) فہرمووی: لہ کاتی گرتنی قہ لای خہ بیدردا، مہرپیکی زہراویان دانا بو پیغہ مہرو یارانی، ہم پیغہ مہر خوی و ہم یارانی ہنئی لہو مہرہیان خوارد، لہ گہرمہی خواردندا بوون پیغہ مہر (درویدی خوی لہ سمر بی) پیی فہرموون: (دہست بگرنہوہ نہم مہرہ دہلی پیم زہری پیوہ کراوہ!).

نہ و جا فہرمووی: (ہہرچی جولہ کھی والیہردا کویان بکہنہوہ بوم)، کہ کویان کردنہوہ بوی، فہرمووی پییان: (من پرسیار شتیکتان لی دہکم نایا نیوہ راستیم پی دہلین؟) گوتیان: بہ لی، فہرمووی پییان: (کی باوکی نیوہیہ؟)، گوتیان: باوکی نیمہ فیسارہ پیاوہ، فہرمووی: (دروڈہکن، بہ لکو باوکی نیوہ فیسارہ کسہ، نہوہک نہو پیاوہی نیوہ دہلین). گوتیان: راست دہکی قسہی تو تہواوہ.

فہرمووی: (پرسیار شتیکی ترتان لی دہکم نایا راستم پی دہلین؟) گوتیان: بہ لی راست پی دہلین نہی نہبولقاسم! چونکہ نہگہر دروت لہگہل بکہین تو بہدروکمان دہزانی، وہک چوں بو مہسہلہکھی باوکمان پیٹ زانی.

فهرمووی پښان: (کې دۆزه خپه؟) گوتیان: ئیښه نه ختی له دۆزه دا ده بین، به لام ئیوه له پاش دهر جوونی ئیښه هر تیا دا ده میننه وهو ده بن به جیگری ئیښه له دۆزه خا!

پښه مبه (درویدی خوی لسمر بن) پښی فهرموون: (چغه تان لی بی! دۆزه خ جیگه ی ئیوه یه، به یه زدانې پاک هر گیزو هر گیز ئیښه له پاش ئیوه له وی نامیننه وه) نه و جا پښی فهرموون: (نه گهر شتیکی تر تان لی بیرسم نه مجارمیان راستیم پی ده لئین؟) گوتیان: به لی. فهرمووی: (نایا زه هرتان کردوته ناو گوشتی نه م مېره برزا وهو، که ئیستا ئیښه لیمان خوار د؟) گوتیان: ناستیمان کردوه، فهرمووی: (چی نه مه ی پی کردوون و له بهر چی نه مه تان کرد؟) گوتیان: ویستمان تاقیت بکهینه وهو، گوتمان: نه گهر پښه مبه ری راستی نه بی و پښه مبه ره دروژنه بیت، نه و ده تکوژین، به م زه ره و رزگار ده بین، له ده ست، به لام نه گهر پښه مبه ری راستی بیت نه وه نه م زه ره کارت لی ناکات و زیانت پی ناگه یه نی. (تاج/ ٤- ١٨١- ٥٥- باسی زهر - پروانه: ف ١- ٢+ ٣+ ٤، بو تیگه یشتنی ته و او له م داستانه).

١٢٨٢- عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَتْمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: انْطَلَقَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَهْلٍ وَمُحَيِّصَةُ بْنُ مَسْعُودٍ بْنُ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) إِلَى خَيْبَرَ وَهِيَ يَوْمَئِذٍ صُلْحٌ فَتَفَرَّقَا فَأَتَى مُحَيِّصَةُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَهْلٍ وَهُوَ يَتَشَحَّطُ فِي دَمِهِ قَتِيلًا فَدَفَنَهُ ثُمَّ قَدِمَ الْمَدِينَةَ فَانْطَلَقَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلٍ وَمُحَيِّصَةُ وَخُوَيْصَةُ ابْنَا مَسْعُودٍ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَهَبَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ يَتَكَلَّمُ فَقَالَ كَبَّرَ كَبَّرَ وَهُوَ أَحَدُ الْقَوْمِ فَسَكَتَ فَتَكَلَّمَا فَقَالَ تَخْلِفُونَ وَتَسْتَحِقُّونَ قَاتِلَكُمْ أَوْ صَاحِبَكُمْ قَالُوا وَكَيْفَ نَخْلِفُ وَلَمْ نَشْهَدْ وَلَمْ نَرِ قَالَ فَتُبْرِكُكُمْ يَهُودُ بِخَمْسِينَ فَقَالُوا كَيْفَ نَأْخُذُ أَيْمَانَ قَوْمٍ كُفَّارٍ فَعَقَلَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ عِنْدِهِ (الْحَدِيثُ ٣١٧٣، أُرَافُهُ فِي: ٢٧٠٢، ٦١٤٣، ٦٨٩٤، ٧١٩٢) (٣٣٤).

سەھلى كۆرى ئەبو خەيشەمە (پەزى خۇي لى ۋى) فەرموۋى: عەبدوللای كۆرى سەھل و موخەيىصەى كۆرى مەسعودى كۆرى زەيد (پەزى خۇيان لى ۋى) دەچن بۇ خەيبەر، خەيبەر ئەو سەردەمە ئاشت و بى شەپو شۆپ دەبى، و لەوى بەناو باخە خورماكان دا بالو دەبنەوہ لەوى عەبدوللايان دەكوژرى، كە موخەيىصەى ئامۇزای دەيدۇزىتەوہ دەبىنى لەخوینى خۇيدا گەوزاوہ، جا لەوى دەينىزى و دەگەرپىتەوہ بۇ مەدينە. وەگومان دەخەنە سەر جولەكەكان، جا عەبدورەحمانى براى كوژراوہكەو دوو ئامۇزای - كە حومەيىصەو موخەيىصە بوون- هاتنە خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خۇي لەسر ۋى) جا عەبدورەحمان كەبەتەمەن لەوان بچوكتر بوو، وىستى باسى كوشتنى براكەى بكا پىغەمبەر (دروودى خۇي لەسر ۋى) فەرموۋى: (رېزى لەخۆت گەورەتر بگرە) دووچار واى فەرموو، ئەويش بى دەنگ بوو، جا ئەوان باسى داستانى كوشتنى ئامۇزاكەيانيان كرد، پىغەمبەرىش (دروودى خۇي لەسر ۋى) : فەرموۋى: (پەنجا كەس لەئىوہ سوپند بخۆن لەسەر بياوى لەوان كەئەو بەرپرسە لەم كوشتنە، ئەو بياوہ پەت دەكرى و دەدرپتە دەستى ئىوہ، لەباتى كوژراوہكەتان بىكوژنەوہ).

گوتيان: قوربان! شتى كەبەديارىەوہ نەبووين چۆن لەخۇمانەوہ سوپندى لەسەر بخۆين، شتى واکەين. فەرموۋى (دروودى خۇي لەسر ۋى) : (كەواتە جولەكەكان پەنجا كەسيان سوپندتان بۇ دەخۆن بەوہ پاكانەتان بۇ دەكەن، وخۇيان بەوہ دەپەرپىننەوہ). گوتيان: قوربان! ئەى پىغەمبەرى خودا! ھۆزىكى بى باومپن وەدەربەستى سوپندو سوپندكارى نايەن، سوپندى ئەوانە كوا بايەخى ھەيە.

جا پىغەمبەر (دروودى خۇي لەسر ۋى) بۇ بەرژەوہندى گشتى بۇ بنەبەركردنى ئازاوہ خۇي لەوشترى زەكات خوینى كوژراوہكەى (دا) (تاج/۳-۲۲۵-۸۶- باسى پاكانە (قەسامە) + (فيقھى ئاسان، بەرگى سىيەم، لاپەرە: ۸۰۰. باسى پاكانە (قەسامە).

سه هلی کوری نه بو خهینه مه (رمزی خوی لی بی) نه نصارییه، نهوسییه، راستر نهودیه که له کاتی کۆچی دواپی پیغه مبهردا (دروودی خوی لمسر بی) ، ته مه نی شهش جهوت سالانه بووه، وه له هاوړی بجوکه کانه، ریوایه تی له پیغه مبهردوه ههیه، سههل له بوخاری دا سی فهرمووده ی ههیه.

۱۲۸۳- عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَجَرَ حَتَّى كَانَ يُخِيلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ صَنَعَ شَيْئًا وَلَمْ يَصْنَعْهُ (الحديث ۳۱۷۵، أطرافه في: ۳۲۶۸، ۵۷۶۳، ۵۷۶۶، ۶۰۶۳، ۶۳۹۱) (انظر: رقم: ۱۳۲۱= ۳۲۶۸ ف) (۳۳۵).

عائیشه (رمزی خوی لی بی) دهفه رموی: پیغه مبهرد (دروودی خوی لمسر بی) جادوی لی کرا ته نانهت شتی وا هه بوو که پیغه مبهرد (دروودی خوی لمسر بی) نه یکردبوو به لام به خه یال وای دانه نا که نهو شته ی کردوو.

۱۲۸۴- عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ وَهُوَ فِي قُبَّةٍ مِنْ أَدَمَ فَقَالَ اغْدُذْ سِتًّا بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ مَوْتِي ثُمَّ فَتَحْ بَيْتَ الْمَقْدِسِ ثُمَّ مَوْتَانِ يَأْخُذُ فِيكُمْ كَقَعَاصِ الْغَنَمِ ثُمَّ اسْتِيفَاضَةُ الْمَالِ حَتَّى يُعْطَى الرَّجُلُ مِائَةَ دِينَارٍ فَيُظْلُ سَاخِطًا ثُمَّ فِتْنَةٌ لَا يَبْقَى بَيْتٌ مِنَ الْعَرَبِ إِلَّا دَخَلَتْهُ ثُمَّ هُدَّتْ تَكُونُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ بَنِي الْأَصْفَرِ فَيُعْدِرُونَ فَيَأْتِيَتْكُمْ تَحْتَ ثَمَانِينَ غَايَةً تَحْتَ كُلِّ غَايَةٍ اثْنَا عَشَرَ أَلْفًا (الحديث ۳۱۷۶) (۳۳۶).

عهوفی کوری مالیک فهرمووی: له غه زای ته بوو کا چوو مه خزمه تی جه زه مت (دروودی خوی لمسر بی) له ناو چاتو لی کی چه رمینا بوو فهرمووی: (له به رده می هه لسانی قیامه ته وه نه م شهش نیشانه یه بزمیره: یه که م:

مردنی من، دووهم: گرتن و نازادکردنی بهیتوله قیدیس (خانهی خاوین: خانهی پیروژ)، نهوجا قهره مردنیکتان تی دهکهوئی وهک رانی پزوو بگری ئاوا، یا گهلهیی مافهته لی ی بدا ئاوا، نهوجا مال بهجوریکی وا دهبی بهلیشاو، پیای وادهبی سهد لیره زیپی دهرییتی کهچی هیشتا ههر لووتهلایه و، نارازییه و لیی دمتوری، ئینجا فهرته نهیی بهرپا دهبی مالی عهرمب نامینی کهسهری پیادا نهکا، نهوجا له نیوانی ئیوه و له نیوانی رۆم دا پیکهاتن و شهر وهستانی دهبی، بهلام له نهنجاما نهوان ناپاک دمردهچن و بهیمان دهشکینن و، بهههشتا لهشکروه دین بۆسهرتان، که ههر لهشکری ئالای تایبهتی خوی ههیه و هه موونا لایه کیش دوازه ههزار کهسی له ژیر فهران دایه (تاج/ ١٠ ال - ٢٧٨ ف- ٩).

عهوفی کوری مالیکی نه شجعهی (بمزی خوی لی بی) یه کهم شههیدگا که ئامادهی بووه خه یبه ره، له روژی نازادکردنی خه یبه ردا ئالای هوژی نه شجعه به و بوو، له شام نیشته جی بوو، له بوخاری دا یه که فهرموودهی ههیه، راوی له چینی دووهمی موسولمانان زۆره، نه بوهوره یرمش ریوایه تی لیوه نهنجام داوه، سالی ههفتا و سیی کۆچی له سه رده می عه بدوله لیکی کوری مه روان دا کۆچی دواپی کردوو - رمزاو رهحمهت و دروودی خودای لی بی-.

١٢٨٥ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا لَمْ تَجْتَنِبُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا؟ فَقِيلَ لَهُ وَكَيْفَ تَرَى ذَلِكَ كَائِنًا يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟ قَالَ: إِي وَالَّذِي نَفْسُ أَبِي هُرَيْرَةَ بِيَدِهِ، عَنْ قَوْلِ الصَّادِقِ الْمَصْدُوقِ، قَالُوا: عَمَّ ذَاكَ؟ قَالَ: تُنْتَهَكُ ذِمَّةُ اللَّهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيَشِدُّ اللَّهُ عَزْرَ جُلُ قُلُوبِ هَلِ الذِّمَّةُ، فَيَمْنَعُونَ مَا فِي أَيْدِيهِمْ. (الحدیث: ٣١٨٠) (٣٣٧).

ئەبۇھورەيرە (رەزى خۇدائى لىي) فەرەمۇۋى: (دەبىي ۋەزەتەن چۇن بىي ئەۋ سەردەمەي كە نە سەرەنەۋ نە خەراجى دىنارو درەمتەن دەست دەكەۋى؟) عەرزى ئەبۇھورەيرە كرا: قوربان! جا بە بۇچۇنى تۇ ئەۋە چۇن روو دەدات؟ فەرەمۇۋى: بەئى ئەۋ كەسە كەگىيانى منى ۋا لەدەستە ئەمە قەسە من نىيە بەئكو فەرمايشتى ئەۋ پېغەمبەرە نازدارەيە، كە خۇي راستگۇۋ جوبرائىلىش ھەمىشە قەسە راستى بۇ كەدوۋە) گوتيان: باشە ھۇي رودانى ئەم بارودۇخە چىيە؟ فەرەمۇۋى: نافەرمانى ۋ بىي فەرمانىيەكى زۇرى خودا دەكرى رىزى پەيمانى خوداۋ پەيمانى پېغەمبەرى خودا، ۋەك پىۋىست ناگىرى، جا خوداۋ بالادەست ۋاۋەن شەكۇ دىي ئەھلى نىمە رەق دەكاۋ دىيان قايم دەبىي، ئىتر ئەۋ سەرەنەۋ خەراجەي لەسەريانە نایدەن) (تاج/۱۰-۲۷۸ف-۷- نىشانەي داھاتنى قىامەت).

۱۲۸۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لِكُلِّ غَادِرٍ لَوَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، قَالَ أَحَدُهُمَا: يُنْصَبُ، وَقَالَ الْآخَرُ: يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَعْرِفُ بِهِ) (الحديثان: ۳۱۸۶، ۳۱۸۷).

عەبدوللاي كورى مەسعودو ئەنەس (رەزى خۇبايان لىي) فەرەمۇۋى: پېغەمبەر (رەزى خۇدائى لىي) دەفەرەمۇۋى: (لەرۋى قىامەتدا، لەئىستگاگانا بۇ ھەموو سەمگەرۋ بىي پەيمانى، ئالايەكى تايبەتى خۇي ھەيە، لەدىار سەرى بۇي ھەلدەكرى ھەتا پىي بناسرىتەۋەو رىسۋا بىي، بانگەۋاز ھەلدەدرى ئەمە نىشانەي ناپاكي ۋ پەيمان شەكىنى ئەم كابرايەيە) (تاج/۳-۲۷۵-۷- باسى پەيمان -ز-۱۰۴) + (تاج/۸/۱۳۲-ز-۵۵).

پايانى (خاتمە)

پىشەۋا (الحافظ أحمد بن على بن حجر العسقلاني) لىرەدا دەفەرەمۇۋى: باسەگانى پىنج يەك ۋ سەرەنەۋ نەشەرۋ نەجەنگ، سەدو شازدە فەرەمۇۋەدى بەرزەۋەبوۋى ۋاۋىادا ھەقدە رىگەيان بىرپشتەن ئەۋانى تريان پەيۋەستەن

دووباره گانیان شہست و جہوت فہرموودہیہ، پوختہ گہیان: (۱۱۶-۶۷=۴۹) چل و نو فہرموودہن، موسلیمیش وەك مامؤستای بوخاری ھەموویانی دمرھیناوە، بیجگە لەمانەیان:

۱- فہرموودەکەى ئەنەس: (صفة نقش الخاتم = ۳۱۰۶ فتح).

۲- فہرموودەکەى ئەنەس: (أخرج نعلین جرداوين: ۱۲۵۹ ت= ۳۱۰۷ ف).

۳- فہرموودەکەى ئەنەس: (... مکان الشعب سلسلة من فضة = ۱۲۶۱ ت = ۳۱۰۹ ف).

۴- فہرموودەکەى ئەبوھورەیرە: (ما أعطیکم ولا أمنعکم = ۱۲۶۳ ت = ۳۱۱۷ ف).

۵- فہرموودەکەى خەولەى ئەنصارییە: (إن رجلاً لا یخوضون = ۱۲۶۴ ت = ۳۱۱۸ ف).

۶- حدیث تركة الزبیر: (۳۱۲۹ فتح). لەتە جرییدە کەدا نییە. بڕوانە: (ریاض

صالحین. بەرگی یەكەم لاپەرە: ۱۸۶ چاپی دووہم. زنجیرە: ۲۵. باسی

فەرمان کردن بەدانەوہى ئەمانەت فہرموودەى ژمارە: ۲۰۲/۴).

۷- حدیث سؤال ہوازن من طریق عمرو بن شعیب، بڕوانە پێش ژمارە: ۳۱۳۱

لەگەڵ شەرھى (ما سأل ہوازن النبی ﷺ برضاعہ ص ۳۶۷ ج/۶).

۸- حدیث إعطاء جابر من تمر خیر (بڕوانە: پێش ژمارە: ۳۱۳۱ فتح).

۹- فہرموودەى: (ثم یعتمر من الجعراة) = ۳۱۴۴ ف.

۱۰- فہرموودەى: (کنّا نصیبُ فی مغازینا العسل) = ۱۲۷۵ ت = ۳۱۵۴ ف

۱۱- حدیث عبد الرحمن بن عوف فی الجوس و حدیث عمر فیہ

(۱۲۷۶ ت = ۳۱۵۶ ف).

۱۲- حدیث (من قتل معاهدًا = ۱۲۸۰ ت = ۳۱۶۶ ف).

۱۳- حدیث ابن شہاب فیمن سحر: (تعلیقہ کەى ابن و مہەب وا لەپێش ۳۱۷۵ فتحەوہ).

۱۴- حدیث عوف فی الملاحم = (۱۲۸۴ تجرید = ۳۱۷۶ فتح).

۱۵- فہرموودەکەى ئەبوھورەیرە: (کیف أنتم إذا لم تجتنبوا.. = ۱۲۸۵ ت = ۳۱۸۰ ف).

ھەروا دەفەر موی: بیست بیستراو اثر- یشی واتیادا. بڕوانە: بەرگی ۳/ ۳۸۷-ز-

۲۵۰ ھەتا-ل ۸۹۶ز - ۲۵۶.

٦٣- نامہی سہرہ تہای دروستبوان (مہ خلوقات)

(کتاب بدء الخلق)

١٢٨٧- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ جَاءَ نَفَرٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (يَا بَنِي تَمِيمٍ أَبْشِرُوا) قَالُوا: بَشَرْتَنَا فَأَعْطِنَا فَتَغَيَّرَ وَجْهُهُ فَجَاءَهُ أَهْلُ الْيَمَنِ فَقَالَ: (يَا أَهْلَ الْيَمَنِ اقْبَلُوا الْبَشْرَى إِذْ لَمْ يَقْبَلَهَا بُنُو تَمِيمٍ) قَالُوا: قَبِلْنَا فَأَخَذَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَدِّثُ بَدْءَ الْخَلْقِ وَالْعَرْشِ فَجَاءَ رَجُلٌ فَقَالَ يَا عِمْرَانُ رَأَيْتُكَ تَقْلُتُ لَيْتَنِي لَمْ أَقُمْ) (الحديث ٣١٩٠، أطرافه في: ٣١٩١، ٤٣٦٥، ٤٣٨٦، ٧٤١٨، (٣٣٨)).

عیمرائی کوپی حوصہین (ہزی خوی لہ ہن) فہرمووی: چوومہ خزمہتی
خوشہ ویست (درویدی خوی لہ ہن) لہبہر دہمی مزگہوتہ کھدا و شترہ کھم نہ شکیل
کرد، کؤمہ لیکہی بہنی تہ میمی ہاتن بو خزمہتی، فہرمووی پئیان: نہی
ہوڑی بہنی تہ میم! لہ پیت و فہرو پیرؤزی نیسلامہود، موڑدہی بہہ شت و
پایہی بہر زتان دہدہمی! بہ شارمت و مزگینی و ہر بگرن) گوتیان: موڑدہت پی
داوین موڑدانہ کھ چییہ ہماندہری!

دووجار پیغہ مہر (درویدی خوی لہ ہن) ناوای پی فہرموون: نہ وانیش
لہمہ بہستہ کھی پیغہ مہر (درویدی خوی لہ ہن) تی نہ گہیشتن و ناوایان و ہلام
دایہود. لہود لامہ کھیان رووی پیغہ مہر (درویدی خوی لہ ہن) تیئک چوو، رہنگی
پہستی لی نیشٹ لہ پاشا کؤمہ لی لہ خہ لکی یہ مہن ہاتنہ خزمہتی،
کھنہ بوموسای نہ شعہری و ہاورپکانی بوون، پی فہرموون: (نہی خہ لکی
یہ مہن کھ بہنی تہ میم! موڑدہیان قہ بوول نہ کرد نیوہ قہ بوولی بکھن)

گوتیان: ئەه ی پیغه مبهری خودا! ئیمه فه بولمانه وا ئەو موزدهیه مان و مرگرت، ئیتر پیغه مبهر (دروودی خووی لاسر بی) دهستی کرد به باسکردنی دروستبوونی بوونه و هرو عهرشو باره گای خودا، له م دهمه دا پیاوی هات گوتی: ئەه ی عیمران! وشتره کهت بهر بووه و به له سه بووه، فریای که وه منیش کۆره کهم به جی هیشت و چووم بۆ وشتره کهم، خۆزگه مه جلیسه که ی پیغه مبهرم به جی نه هیشتا بۆ وشتری و، به ته واوی فه رمایشته کانیم گوئ لئ بوایه). (تاج/ ١٠- ١٩٨ز- ٨٥- باسی سه ره تای دروستبوونی بوونه و مر. ف- ١).

١٢٨٧م- وَغْنَهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فِي رَايَةِ: (قَالَ دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعَقَلْتُ نَاقِي بِالْبَابِ فَأَتَاهُ نَاسٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ فَقَالَ: اقْبُلُوا الْبُشْرَى يَا بَنِي تَمِيمٍ قَالُوا قَدْ بَشَرْتَنَا فَأَعْطِنَا مَرَّتَيْنِ ثُمَّ دَخَلَ عَلَيْهِ نَاسٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ فَقَالَ اقْبُلُوا الْبُشْرَى يَا أَهْلَ الْيَمَنِ إِذْ لَمْ يَقْبَلْهَا بَنُو تَمِيمٍ قَالُوا قَدْ قَبَلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالُوا: جِئْنَاكَ نَسْأَلُكَ عَنْ هَذَا الْأَمْرِ قَالَ: (كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ وَكُتِبَ فِي الذِّكْرِ كُلِّ شَيْءٍ وَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ) فَنَادَى مُنَادٍ ذَهَبَتْ نَاقَتُكَ يَا ابْنَ الْخُصَيْنِ فَأُطْلِقَتْ فَإِذَا هِيَ يَقْطَعُ دُونَهَا السَّرَابُ فَوَاللَّهِ لَوَدِدْتُ أَنِّي كُنْتُ تَرَكْتُهَا). (الحدیث ٣١٩١، طرفه ی: ٣١٩٠) (٣٣٩).

له گیرانه و دهیه کی تر دا فه رمووی: عه رزیان کرد: قوربان! بۆیه هاتووینه ته خزمهت که بارودوخی ئەم جیهانه مان تی بگهیهنی، که چۆن دروست بووه، فه رمووی: (له پێش پێش سه ره تاوه ته نیا خودا هه ر خووی بووه و هیچی تر نه بووه، له پاشا له پێش دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی دا، خودا ئاوو عهرشی دروستکرد، عهرشی خودا له سه ر ئاو بوو (واته بیجگه له عهرشی خودا و ئاو هیچی تر نه بوو) هه روا خودا له تابلوی

پاریز را ودا واته: له له وحو له حفوظلدا، هه موو شتی که دروست ده کری، هه مووی نووسی، وه خودا ئاسمانه کان وزه وی له نه بوون له ماوه ی شهش رۆژدا دروست کرد).

عیمران فه رمووی: جیگه ی داخه له م وه خته دا بانگه ری بانگی کردم نه ی عیمران! وشتر مکه ت رۆی ئیتر منیش به شوینیدا چووم، که ته ماشام کرد ناوی کردوو وه ته واو دوور که وتۆته وه. سویندم به خوا چه زم ده کرد که گویم له فه رمایشته کانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بن) بگرتایه وه هه قم به سه ر وشتر مکه وه نه بووايه (بروانه: ژ- ۱۲۸۷+ تاج// ۱- ۲۴۰- ۱۲- ف- ۲).

۱۲۸۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَرَاهُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (يَشْتُمُنِي ابْنُ آدَمَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَشْتُمَنِي وَيُكَذِّبَنِي وَمَا يَنْبَغِي لَهُ أَمَا شَتْمُهُ فَقَوْلُهُ: إِنَّ لِي وَلَدًا وَأَمَّا تَكْذِيبُهُ فَقَوْلُهُ لَيْسَ يُعِيدُنِي كَمَا بَدَأَنِي) (الحديث ۳۱۹۳، طرفاه في: ۴۹۷۴، ۴۹۷۵) (۳۴۰).

ئه بوهوره پیره (مزی خوی لسه ر بن) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بن) فه رمووی: (خودای گه وه ده فه رموی: ناده میزاد راده ی ئه وه ی نییه که جنیو به من بدا، یامن به درۆ بخته وه، که چی ده چی شتی وا ده کا، ئه و میان که جنیو به من ده دا ئه و قسه یه تی که ده ئی: گوایه من منالم هه یه! ئه وه یشی که من به درۆ ده خاته وه ئه و قسه یه تی که ده ئی: گوایه من ناتوانم له پاش مردنی وه ک جارانی، سه ر له نوێ دروستی بکه مه وه) (تاج/ ۱- ۱۴- ۲).

(۳۴۰) روى البخاري - رحمه الله تعالى- هذا الحديث على ما جاء في فتح الباري في ثلاث مواضع عن أبي هريرة هنا (۳۱۹۳) وفي التفسير رقم: ۴۹۷۴ء رقم: ۴۹۷۵. ومن الغريب أنه قال العسقلاني، في خاتمة كتاب التفسير: (لم يوافقه مسلم على تخريج حديث ابن عباس: كذبني ابن آدم). (فتح/ ۸ص ۷۴۳- المترجم).

۱۲۸۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَمَّا قَضَى اللَّهُ الْخَلْقَ كَتَبَ فِي كِتَابِهِ فَهُوَ عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ إِنَّ رَحْمَتِي غَلَبَتْ غَضَبِي) (الحديث ۳۱۹۴، أطرافه في: ۷۴۰۴، ۷۴۲۲، ۷۴۵۷، ۷۵۵۳، ۷۵۵۴) (۳۴۱).

نه بوهوره پیره (رمزی خوی لى بن) فهرمووی: پیغهمبه (درودی خوی لى بن) دمفه رموی: (کاتی خودای گه وره بریاری دا نه م بوونه و مره دروست بکا، له نامه یه کا نووسی رحمت و میهرمانی من پیش رق و خه شمع ده که وی، به حری رحمت هم هه رکاتی هاته جوش و خروش، ناگرو بلیسه ی کوره ی رق و غه ضه بم ده کوژینیت هوه، وه نه و نامه یه ش که نه مه ی تیا نوو سراوه له لای خودا خویه تی، له سهرو تهخت و بارهگا (عه رشه) وه دایناوه!) (تاج/ال- ۳۷ ز ۶- باسی باومر به چارمنووس ش/ت).

۱۲۹۰- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ الزَّمَانَ قَدْ اسْتَدَارَ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ السَّنَةَ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ثَلَاثُ مُتَوَالِيَاتٍ ذُو الْقَعْدَةِ وَذُو الْحِجَّةِ وَالْمَحَرَّمُ وَرَجَبُ مُضَرَ الَّذِي بَيْنَ جُمَادَى وَشَعْبَانَ) (الحديث ۳۱۹۷، أطرافه في: ۶۰ ت = ۶۷ ف = بهرگی یه که م لاپه ره/۸۶) (۳۴۲).

نه بوبه کره (رمزی خوی لى بن) فهرمووی: پیغهمبه (درودی خوی لى بن) فهرمووی: (چهرخ چوته وه ده وری جارانى خوی و زه مان هه لى سو وراوته وه سه ره نه و شیوه ی خوی، که خودای گه وره ناسمانه کان و زه وى دروست کرد و، شه وو روژو مانگو و سالی دانا، نیمسال سال بوته وه به دوانزه مانگو هه موو مانگی له دوانزه مانگی خوا که وتوته وه شوینی راسته قینه ی خوی و نه سیئ نه ما، وه ک سه رده می پیغهمبه ره کان (درودی خوا له پیغهمبه ری خوشمان و له وانیش

بئ) ئەووی رەوایە بووئەتەو بەرەوای ئەووی ناردەوایە بووئەتەو بەناردەوایە،
وئەو گۆرانی و دەستکاری شەریعەتە کە لەسەر دەمی ئەزانی دا کرابوون، راست
کرانەو.

وئەم مانگانە چواریان مانگی حەرامن و خاوەن رێزو قەدر و نرخن و
لەبەر ئەو شەپۆ شۆڕ و هەراو جەنگیان زۆر تیا حەرامە، وە لەم چوار مانگە
سێیان بەرودوان و بەشوین یەکا دین کە ناو جەژنان و نۆمینیە و موخە پەرم،
ئەو تریشیان کە تەنیا یە مانگی رەجەبە کە ناو دار و ناسراوە بەرەجەبی
هۆزی موزەر، لەبەر ئەو کە هۆزی موزەر زۆر رێزی دەگرن، کە
دەکەوێتە بەینی جومادای دوو هەم و کۆلە مانگەو (تاج/ ١٢- ٢٢١- ٢٣- ١١٢-
وتاری رۆژی جەژن).

١٢٩١- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
لَأَبِي ذَرٍّ حِينَ غَرَبَتِ الشَّمْسُ: (أَتَذَرِي أَيْنَ تَذْهَبُ؟) قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ:
(فَإِنَّهَا تَذْهَبُ حَتَّى تَسْجُدَ تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَسْتَأْذِنُ فَيُؤْذَنُ لَهَا وَيُوشِكُ أَنْ تَسْجُدَ فَلَا
يُقْبَلُ مِنْهَا وَتَسْتَأْذِنُ فَلَا يُؤْذَنُ لَهَا يُقَالُ لَهَا: ارْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ فَتَطْلُعُ مِنْ
مَغْرِبِهَا فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ﴾). (الحدیث ٣١٩٩، أطرافه فی: ٤٨٠٢، ٤٨٠٣، ٧٤٢٤،
٧٤٣٣) (٣٤٣).

ئەبوزەر (بەڕەوای خەوای بئ) فەرەمۆی: لەکاتی ئاوابوونی خۆردا، لەمزگەوت
لەخزمەتی خۆشەوێست دا بووم فەرەمۆی: (ئەو ئەبوزەر! دزمانی کە ئەم
خۆرە بۆ کۆی دەچی و لەکۆی ئاوادەبی؟) گوتم: خودا و پیغەمبەری خودا
باشتر دزمانن. (بەروانە: تاج/ ١٢- ٢٨٧- ٢٠- ١٠٥).

فهرمووی: (ئەم خۆره هەروا دمرواتو، هەموو روژی ئەمە ئیشیەتی دەجیّت لەژێر عەرشا کورنوشو نووج دەباو داوا لەخودا دەکاتەو: کە دیسانەووە رێگای پێداتەووە تا لەشوینی خۆیەووە هەلبیّتەووە، هەر لەکورنوشدا دەبی تا خودا رێگە پێدەداو سەر لەنوێ، وەك جاری جارێ لەشوینی خۆیەووە هەلبیّتەووە، بەلام ھاكا ئەو روژهات کە خۆر دەچی وەك جارێ کورنوش دەباو لێ قەبول ناکرێ و داوای روخصەت دەکا، کەووەك جارێ لەشوینی خۆیەووە هەلبیّتەووە، خودا رێگە ئەووە پێنادا و دەفهرموێ پێی: بەسەر شوپی خۆتا رێك بگەرێرمووە دواو، لەو شوینەووە هەلبی کەلێ ئاوا بووی، ئیتر خۆر لە خۆرئاواوە هەلبی، مەبەست ئەمەیه لەو ئایەتە قورئان کە دەفهرموێ: ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ یسین- ۳۸/۳۶- واتە: خۆر لەسەر ئەم یاسای ھاتوچۆی خۆیە کەئیستا ھەیه، ھەموو روژی بەرێکوپێکی بەردەوام دەبی و دێ و دەچی و، لەخۆرھەلاتەووە هەلبی و لەخۆرئاواوە ئاوا دەبی). (تاج/۷-۱۱۴ از ۱۹ف-۲ سوورەتی یاسین).

۱۲۹۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ مُكْرَرَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ۳۲۰۰) (۳۴۴).

ئەبوھورەیرە (ڕەزای خوی لێ ھێ) فەرمووی: پێغەمبەر (درویدی خوی لەسەر ھێ) دەفەرموێ: (لەرۆژی قیامەتا خۆرو مانگ دەپێچرێنەووەو لوول دەدرێن و رووناکیان نامینی!!) (بروانە: باسی نیشانەکانی ھاتنی قیامەت= تاج/۱۰-۱۱-۲۷۴ز-۱۰۵).

۱۲۹۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا رَأَى مَخِيلَةً فِي السَّمَاءِ أَقْبَلَ وَأَذْبَرَ وَدَخَلَ وَخَرَجَ وَتَغَيَّرَ وَجْهُهُ فَإِذَا أَمْطَرَتِ السَّمَاءُ سُرِّيَ عَنْهُ فَعَرَفْتُهُ عَائِشَةُ ذَلِكَ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):

(مَا أَذْرِي لَعَلَّهُ كَمَا قَالَ قَوْمٌ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمُ الْآيَةَ) (الحديث ٣٢٠٦، طرفه في: ٤٨٢٩) (٣٤٥).

عائيشه (همزای خوی لی بی) فہرمووی: قہت نہمدیووه کہ پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر بی) وا پیبکہنی، کہ زمانہ بجکولہی دہریکہوئی و دہم دابچہقینئی و بدا لہفاقای پیکہنین! بہلام بہسہلاری بہزہردہخہنہوہ پیدہکہنی.

عائیشہ (همزای خوی لی بی) فہرمووی: کاتی ہہور یابا ہہلی دہکرد، رنگی پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر بی) دہگورپا خیرا خیرا جیگورکیی دہکردو دہاتہ ژوورموہو دہچوہو دمرہوہ، عہرزیم کرد: ئہی پیغہمبہری خودا! خہلک کہہہور دہبینن خوئی دہکہن، بہنومیدی ئہوہ کہبارانی پیوہ بی، کہچی دہبینم تو کہہہور دہبینی خہم و بہزارہ لہرووت دیارہ؟ فہرمووی: ئہی عائیشہ! دہترسم کہئہوہ ہہوری مہینہت و سزابی، عادی ہوزی ہوود (سہلامی خوی لی بی) کاتی سزاکہ ہاتہ سہریان و بہچاوی خویان شہپولی باو، گہردہلوولہکہیان دی چاویان بہبہرایی سزاکہ کہوت. گوتیان: ہہذا عارضٌ مُمطرٌنا ۶۶/۲۴- واتہ: ئہمہ ہہوری بارانہ، بارانمان بو دہبارینئی، بہلام ئہو ہہورہ ہہوری باران نہبوو، بہلکوو ہہوری غہزب بوو، سزایہکی سہخت بوو).

رافہو شیکردنہوہ:

ئہم فہرمووددیہ مہبہست لی ی ئہمہ بوو کہنووسیمان وەک زاناکان دہفہرموون: (الحديثُ يفسرُ بعضُهُ بعضاً) ئہمہ دہقی ریواہیتیکی تری ئہم فہرمووددیہیہ کہ ژمارہکی لہ (فتح الباری) دا (٤٨٢٩) یہ، کہطہرہفی ئہم فہرمووددیہیہ. (ہروانہ: تاج/٧-١٣٨-٢-٢٩- سوورمتی ئہحقاف).

١٢٩٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ قَالَ: (إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ مَلَكًا فَيُؤَمِّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ وَيُقَالُ لَهُ اكْتُبْ عَمَلَهُ وَرِزْقَهُ وَأَجَلَهُ وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ ثُمَّ يُنْفَخُ فِيهِ الرُّوحُ فَإِنَّ الرَّجُلَ مِنْكُمْ لَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ كِتَابُهُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ وَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ). (الحديث ٣٢٠٨، أطرافه في: ٣٣٣٢، ٦٥٩٤، ٧٤٥٤) (٣٤٦).

عبدالوللای کوری مسعود (رحمہ اللہ) فرموی: پیغمبرہری راستگو کہ فرمایشتی جی باومرہ، دہ فرموی: ہر یہ کی لہ نیوہ کہ خودا دروستی دہکا چل روژ بہ تو مہی (نوطفہ یی) لہ سکی دایکیا کؤدہ کریتہ وہو، دہ می نیئتہ وہو، نینجا بہ چل روژی تریش دہبی بہ پارچہ خوینیکی مہیو، نینجا بہ چل روژی تریش دہبی بہ پارچہ گوشتی بہ قہد پارووی، نینجا گیانی بہ بہردا دہ کری، جا خودای گہورہ فرمان دہکا بہو فریشتہ یہ کہ گیان دہکا بہ بہریا ئہم چوار وشہیہ بنوسی:

یہ کہم رزق و روژی ئہم منالہ جیہو چی نیہ. دووہم: ئہ جہل و ئاکامی کہیہو کہی نیہ، سیہم: کارو کردہ وہی، چوارہم: بہدبہخت و بہدکار دہبی یاکامہران و بہختیار دہبی، دہسا بہ وفاقہ خودایہ، کہہر خوئی خودایہ، کہسی واہیہ کردارو رفتاری وہک کردارو رفتاری بہہشتی وایہ، لہ خہلک وایہ بہہشتیہ، بہ لام نامہی چارہ نووسی دہست پی شخہری لی دہکا و دہست دہکا بہ کردنی کاری خہلکی دؤزخ، و دہجیتہ ناو دؤزخہ وہ، کہسی واشتان ہہیہ بہ کردارو رفتار بی لہ دؤزخہی دہجی، لہ خہلک وایہ جہہ نذہمیہ،

به لّام نامه‌ی چارمنووسی پیش دهستی لّی دهکا و، خاتیمه‌ی به خیر دهگه‌ری و دهست دهکا به‌کردنی کرده‌وی باش و ده‌چیته ناو به‌هه‌شت و ده‌بی به‌به‌هه‌شتی! (تاج/ال-٤٠ ز-٦ ف-٤) باسی باومر به‌چارمنووس).

رافه و شیکردنه وه:

بو تیگه‌یشتنی ته‌واو له‌م جوړه شوینه، توپژینه‌وه‌یه‌کی دوورو دریژی ده‌وی به‌لام کورت و پوخت مه‌به‌ست نه‌مه‌یه: چارمنووسی خودایی سهرچاوه‌ی هه‌موو به‌سهرهات و هه‌لسووکه‌وتی به‌نده‌یه، جا چارمنووس، واته: قه‌دمر چیه‌و چۆنه‌و چۆن شتی‌وا ده‌بی نه‌وش باب‌ه‌تیکی زور دوورو دریژه، هه‌تا شه‌ن و که‌وی بکه‌ی خه‌ست تر ده‌بی، چاری نه‌وه‌یه به‌بی چهن و چوون خوٚت بده‌یته ده‌ست خواو، ته‌سلیمی قه‌زاو قه‌دمر بی، و خواو پیغه‌مبه‌رانی خوا له‌م بارمه‌وه چیان فهرمووه، قه‌بوئمانه‌و له‌سهر چاوانه. من به‌ش به‌حالی خوٚم ئاوا له‌چارمنووسی خودایی تی ده‌گه‌م:

په‌پووله پازده‌ی ده‌می به‌شه‌با سهر خوا بزانی: با بو کویت ده‌با

١٢٩٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَتَابَعَهُ أَبُو عَاصِمٍ عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ قَالَ أَخْبَرَنِي مُوسَى بْنُ عُقْبَةَ عَنْ نَافِعٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ نَادَى جِبْرِيلُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَخْبِنَهُ فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ فَيُنَادِي جِبْرِيلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَخْبِرُوهُ فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ يُرْضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ) (الحدیث ٣٢٠٩، طرفاه فی: ٦٠٤٠، ٧٤٨٥) (٣٤٧).

ئه‌بوهوره‌یره (ه‌زی خ‌وی لّی ه‌) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (ه‌روودی خ‌وی له‌سهر ه‌) فهرمووی: کاتی خ‌وی گه‌وره به‌نده‌ییکی خو‌شویست بانگی جو‌برائیل ده‌کا، و

دەفەر مۆی: ئەهی جوهرائیل! خودای گەورە فیسارە بەندەدی خوۆش دەوۆ، دەی تۆیش خوۆش بوۆ، ئیتر جوهرائیلیش خوۆشی دەوۆ و جار دەدا بەناو خەلکی ئاسمانا خودا فیسارە بەندەدی خوۆش دەوۆ، گەواتە ئیویش خوۆشان بوۆ، ئیتر خەلکی ئاسمانیش هەموو خوۆشیان دەوۆ، ئەوجا لەناو دانیشتوانی زەوی دا، رمزای سووک و شیرین دەبیو، بەشیووی گشتی لەناو خەلکی دا پەسەند دەکری.

وەکاتی خودای گەورە رقی لەکەسی بۆ جوهرائیل بانگ دەکاو دەفەر مۆی: من رقم لەفیسارە کەسە، دەی تۆیش رقی لێ بگرە، جوهرائیلیش رقی لێ دەگریو، ئەوجا بەئاسمانا بانگەواز دەکاو دەفەر مۆی: خوا ی گەورە رقی لەفیسارە کەسە ئیویش رقی لێ بگر! ئیتر لەزەویشا رمزای تال دەبیو، لەبەر چاوی خەلک ئیسکی قورس دەبی (وەک زۆر لەکار بەدەستانی خوۆمان خوا پەنامان بدا). (ریاض/١- ٣٠٢ف- ٣٨٧ز- ٤٧- باسی نیشانە ی خوۆشەویستی خودا...)+ (تاج/٧ ل- ٢٥ز- ٢٢ف- ٨- باسی سوورەتی مەریەم).

١٢٩٦- حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي مَرْيَمَ أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي جَعْفَرٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَنْزِلُ فِي الْعَنَانِ وَهُوَ السَّحَابُ فَتَذْكُرُ الْأَمْرَ قُضِيَ فِي السَّمَاءِ فَتَسْتَرْقِي الشَّيَاطِينُ السَّمْعَ فَتَسْمَعُهُ فَتُوحِيهِ إِلَى الْكُفَّانِ فَيَكْذِبُونَ مَعَهَا مِائَةَ كَذْبَةٍ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ) (الحديث ٣٢١٠، أطرافه في: ٣٢٨٨، ٥٧٦٢، ٦٢١٣، ٧٥٦١) (٣٤٨).

عائیشە (رمزای خۆی لێ بێ) کەهاوسەری پێغەمبەرە (دروودی خۆی لەسەر بێ) فەر مۆوی: بەگوێی خوۆم لەپێغەمبەرم ژنەوت دمیفەر مۆو: (فریشتە لەناو هەورا دینە

خوارووه، باسی کارى دمهکن که خودای گه وره له ناسمان به بوون یا به نه بوون، برپاری له سهر داوه، دپوه کانیش که به عه ربی پټیان دهگوترى؛ شه پاتینی گوئ هه لده خه، بۆ گفتوگوئ فریشته کان، که باسی نه و کاره دمهکن که له ناسمان برپاری له سهر دراوه، وه جاروبار وارپ دمهکوئ نه و جنۆکه و دپوانه قسه یه له و باره یه وه، له دهمی فریشته کان ده بیستن و ده یفرپنن بۆ خویان، له پاشا به سرته ده یچرپنن به گوئی برادر مه کانیا، له کوئه نانی و فالچی و نه مجوره غه یبجپانه، نه وانیش له گیرفانی خویانه وه سه د درؤی تری پپوه دهنین، جا له مه وه یه جاروبار قسه ی نه م کوئه نانی یانه راست دمرده چى (ریاض/ ٤- ١٢٢١ ز- ٣٠٣ ف- ١- باسی نه هی کردن له هاموشؤکردنی کوئه نانی و نه ستیره گره وه و فالچی + تاج/ ٤- ٢٢٥ ز ٧٩- باسی کاهینی و کوئه نانی و دانه گرتنه وه و رهمل گرتنه وه).

رافه و شیکردنه وه:

یه کئ له و موسیبه تانه ی که له م رۆژگاره ی ئیمه دا، تووشی ئیمانداران بووه، نه م جۆره بابه تانه یه که به زۆر شیوه سهریان هه لداوه، به تایبه تی به ناوی پټیبینی کردنی چۆنیتی دوارۆزی مرؤف به ناوی بورجه وه، یابه ناوی قاوه گرتنه وه و فالگرتنه وه و خویندنی له پی دهسته وه نه م جۆره بابه تانه له که ناله ناسمانیه کانى راگه یاندنه وه له سهر شیوه یه کی ساده و بهرچاو، سه رنجی خه لکه که راده کیش و وا له برپواداری ساویلکه ده کا، که له خه وى خوش و خه یالئ مه ستانه دا بزی، شه پاتانیس وه ک له م فه رموده پیرۆزه دا باس کراوه یارمه تی نه م که ناله شه پتانیه ده دا، به مه به ستی سه ر لیشیوان له ده ستی برپواداران، هه تا به ره به ره خه لکه که به گشتی و نه هلی دین به تایبه تی بینه سه ر نه و بیروباومره که دینیش شتیکه له م بابته، برپواداریش وه ک دواگه وتوانی کوئه نانی و فالچیان که سیکه که له خه یان

پلاودا دمزی و ئهوهی واله بهرچا و پالنه وانانی ئهم جۆره بابته شهیتانیانه، لهکۆن و نۆدا جووله کهو لایهنگرانی جووله کهن، وه زۆرینهی پی هه ئه تهتاوانی ئهم جۆره بیروبامپر چه واشه کارانه ژنان و لاوانی دواکه و تووی له کاروان به جیماوی به ئاوات نه که یشتوون.

جا بهندهی دلسۆزو دوعاگۆی ئیوه عهرزی ئازیزانی خۆم ده کهم و ده ئیم؛ سویندم به خودا گوینگرتن له لازگه لازگی ئهم کوئه نانی و جووکی و فالچی و دانه و هگرانه، عهینی گومرایی و سه رلیشیوان و گومراییه، مایهی خۆشنوودی و رمزانه ندی شهیتان و دهستهی شهیتانه، وه هۆی توپه بوون و قاری خودا و پیغه مبهری خودایه، وه ئه وهی له م سه رده مهی ئیمه دا پیی ده گوتری؛ قاوه گرتنه وه و ناوله پ خویندنه وه و به خت گرتنه وه و بورج و تهنجیم و فالچی و قرائتهی موسته قبل و شتی تری له م بابته تانه، که دوور نییه به ناوی تریشه وه سه ره له بدن، ئه مانه هه موو که له وه حی شهیتانن، زیانیان بۆ دین و دنیا ی هه موومان هیه، ئه وهی دوا ی ئهم جۆره کردارانه بکه وئ له خوا له پیغه مبهر، له ئایینی پیروزی ئیسلام دوور ده که و یته وه، نیشانهی درووستی ئهم قسه یه ییش، سه رمای فه رمووده ی راست و دروستی زۆر، ئه مه یه؛

(که ناله گانی راگه یانندن، چ دهنگ، چ رهنگ، چ تۆمارو نووسین، به تایبه تی ئه وانه یان که عه لمانین و، زمانیان بپری قسه ی خیر بۆ ئایین و په یره وانی ئایین ناکه ن به تایبه تی ئهم جۆره که ناله له خوا دوورانه، زۆر زۆر گرنگی به م بابته شهیتانیانه ده دن، وه له سه ر شیومه یه کی رازا وه دنگیرو سه رنج راکیش، پر و پاگه نده یان بۆ ده که ن و بره میان پیده دن و پێشکه شیان به جه ماور ده که ن!).

به راستی له م سه رده مه دا ئهم جۆره بابته شه ییحه ئامیزانه بوون به تلیاک و به نگی سڤکه ری جه ماور ده ساویلکه که، هه تا سه روک کۆماره

ملهور مکان و سهرک پارتی شهیتانییه کان بهمه یان زانییوه، له بهر ئه وه له م لایه نه وه ایحاء بۆ جه ماومره قور به سهرکه دهکن: که وهک ران شوین ئه وان بکه ون بیر له هیچی تر نه که نه وه!! چونکه ئه ستیره ی به ختی به ریزی له که شانه وه دایه!!

١٢٩٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ كَانَ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ الْمَلَائِكَةُ يَكْتُبُونَ الْأَوَّلَ فَلِأَوَّلٍ فَإِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ طَوَّأَ الصُّحُفَ وَجَاءُوا يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ) (الحديث ٣٢١١، طرفه في: ٩٢٩) (٣٤٩).

ئه بهوهرهیره (هزی خوی لی هه) فهرمووی: پیغه مبهه (هرووی خوی لسهه هه) فهرمووی: (کاتی رۆژی ههینی دی له بهر دهرگاکی هه موو مزگه وتی فریشه ناماده ده بن و قه له مو دمه ته به دهسته وه ده گرن، یه که له دوا ی یه که به ریز ناوی ئه وانه دمنووسن که دین بۆ نوێزی ههینی، تا ئه وکاته ی که پيشنوێز دی و ده چیه سهر دوانگه، ئیتر ئه وانیش دمه ته ره گانیان ده پيچنه وه و، ده چن گوێ له ووتاره که ی ده گرن!) (هروانه: تاج/١٧- ٤١٨ ز- ١٤٢ ف- ٢- نوێزی ههینی + ریاض/٣/ ٨٧٧ ز- ٢١٠ ف- ٩).

١٢٩٨- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِحَسَّانَ: (اهْجُئْهُمْ أَوْ هَاجِهِمْ وَجَبْرِيلُ مَعَكَ) (الحديث ٣٢١٣، أطرافه في: ٤١٢٣، ٤١٢٤، ٦١٥٣).

بهراء (هزی خوی لی هه) فهرمووی: ژنه وتم له پیغه مبهه (هرووی خوی لسهه هه) به ههسانی کوری ثابیتی دمه ره موو: (ئه ی هه سان! به شیعری هه جو دهسته ی بیباومر ان شر بکه و، به تانه و ته شه ره دایان شو ره، له م کاره پیرۆزه داکه له به ره وه مندی ئیسلامه و له زیانی بیباومرانه، جو برائیل به فهرمانی خودا

لهگه‌لته و پشتت ده‌گری) (بروانه: تاج/۵- ۱۹۰ ز- ۵۷ ف- ۲- باسی چاکیتی
حه‌سانی کوری ثابت+ تاج/۵- ۱۹۴ ف- ۵ ز- ۵۷).

۱۲۹۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ
لَهَا: يَا عَائِشَةُ هَذَا جِبْرِيلُ يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ فَقَالَتْ: وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ تَرَى مَا لَا أَرَى تُرِيدُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ۳۲۱۷،
أطرافه في: ۳۷۶۸، ۶۲۴۹، ۶۲۰۱، ۶۱۵۳) (۳۵۰).

عائیشه (همزای خوی لب بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسم‌ر بی) پیی فه‌رمووم:
(نایشی! نه‌مه جوهر‌منیله ته‌ش‌ریضی هاتوو‌ه بؤ‌لای من سلاوت لب‌ ده‌کا)
منیش گوت‌م: (وعليه السلام ورحمة الله وبركاته: سلاوو رحمت‌و بیت‌و
پیر‌وزیه‌کانی خودا له‌س‌ر نه‌ویش بی. تو‌ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! گه‌لی
شتی وا ده‌بینی که‌به‌من نابین‌ری) (تاج/۵/۱۵۴ ز- ۳۷).

۱۳۰۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِحَبْرِيلَ: (أَلَا تَزُورُنَا أَكْثَرَ مِمَّا تَزُورُنَا؟) قَالَ: فَتَزَلْتُ ﴿وَمَا نَنْتَزِلُ إِلَّا
بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا﴾ (الآية) (الحديث ۳۲۱۸، طرفاه في:
۴۷۳۱، ۷۴۵۵) (۳۵۱).

نیبنو عه‌باس (همزای خوه‌بان لب بی) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خوی لسم‌ر بی) به
جوهر‌انیلی فه‌رموو: (نه‌وه بؤ‌جی نافه‌رمووی زیات‌ر بیی بؤ‌ دینی‌و
سه‌ردان‌مان!) فه‌رمووی: جا بؤ‌ وه‌لامی نه‌م پی‌شنیاره‌ی خو‌شه‌ویست نه‌م
نایه‌ته هاته‌ خواره‌وه، که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا نَنْتَزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا
وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ مریم ۶۴/۱۹ واته:

(۳۵۰) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: في فضل عائشة...، رقم: ۲۴۴۷.

(۳۵۱) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث ابن عباس في زيارة جبريل (فتح/۶ ص ۳۶۰ اوص ۵۸

ئەى خۆشەويست! ئىمە بەبى فەرمانى خوداى گەورە نايەينە خوارەو،
هاتنى ئىمەى فريشته گەل بۆ خزمەتى تۆو پيغەمبەرانى پيش تۆ بەدەست
خۆمان نييه و لەسەر فەرمانى خودايە، لەنەزەل هەتا نەبەد، لەسەرمتا هەتا
کۆتا، کاروبارى هەردوو جيهان لەراستيدا و لەدەستى خودادا و، خودا خۆى
هەمووى زۆر بەباشى دەزانى و ئەم بوونەومرە هەمووى بەبى جياوازى،
مولک و دروستکراوى خۆيەتى، ئاگای لەهەموويەتى هيجى لى و ن نابى،
گەردى بەرووى بەردىكى ناو هەردىكى ناو ريزە چياو شاخ و هەلەت و هەزار
بەهەزارەو، لەعيلمى خودا دا چوون يەكە لەگەل کۆمەلەى رۆزیدا، لەناو
کاکەشانى خۆیدا.

ئەى خۆشەويست! ئەى موحەممەد! کەدرەنگ ديين بۆ خزمەت
حیکمەت و دانایى خودايى واتیادا، خودا هيجى لەبیرناچى هەموو شتى و الە
زانستى خودادا، و جيگەو ريگەى ديارى بۆ دانراو، خودا داناو زانايە
بەهەموو شتى) (تاج/ ٥ ل- ٢٢ ز- ٢- سوورەتى مەريەم. ف- ٤. لەتاجەگەدا

هەلەيهكى چاپ هەيه، خوا يارىي لەچاپەکانى ناييندەدا راست دەکريتهوه).
١٣٠١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: (أَقْرَأْنِي جَبْرِيلُ عَلَى حَرْفٍ فَلَمْ أَزَلْ أَسْتَرِيدُهُ حَتَّى
اتَّهَى إِلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ) (الحديث ٣٢١٩، طرفه في: ٤٩٩١) (٣٥٢)

ئيبنو عبەباس (بەزى خاوبان لى بى) فەرمووى: پيغەمبەر (دروودى خۆى لەسەر بى)
فەرمووى: (جوبرائيل لەسەر يەك شيۆه (شيۆه، حەرف، قيرائەت) قورناني پى
دەخويندم، منيش هەمو جارى هەر داوام لى دەکرد، کە شيۆهکانم بۆ زياد
بکا، ئەويش هەر بۆى زياتر دەکردم، هەتا لەئەنجاما لەسەر فەرمانى خودا
خۆى، ژمارەى شيۆهکانى خویندن (قيرائەت) ى قورئان لەسەر حەوت شيۆه
جوان کۆتاييان پيّهات). ش- (تاج/ ٥ ل- ٢٢٥ ز- ٩٣- شيۆهکانى خویندنى قورئان).

١٣٠٢- عَنْ يَعْلَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ عَلَى الْمُنْبَرِ وَكَادُوا يَا مَالِكُ قَالَ سُفْيَانُ فِي قِرَاءَةِ عَبْدِ اللَّهِ وَكَادُوا يَا مَالِ) (الحديث ٣٢٣٠، طرفاه في: ٣٢٦٦، ٤٨١٩) (٣٥٣)

یهعلا (رمزی خوی لی بی) ههرمووی: بهگوئی خوّم لهزاری پیغه مبهرم ژنهوت لهسر دوانگه (لهسر مینبهر) ئەم نایهتهی ئاوا خویند: ﴿وَنَادُوا يَا مَالِ﴾.

رافه و شیکردنه وه:

قیرائەت واتە: شیوهی خویندن و خویندنه وهی قورنانی پیروژ بو تیگه یشتنی تهواو لهم بابەتە توێژینه وهیهکی دوورو درێزمان دهوی، که ئیره مهودای نهوهی نییه، کورت و پوخت دهلین: ههندی وشه له قورنانی پیروژ بهچەند شیوهیی دهخویندریتهوه، ههروا ههنی رستهو ههندی نایەت، بهپیی شیوه خویندنه کانی، وشهیی زیادی ههیه یا کهمی ههیه، ومه مه ههونه ریکی بهرزه لهزانسته کانی قیرائات دا به دوورو درێژی قسهی لی کراوه، چەند نموونهیی لهم خویندنه وانه بهوینه:

١- (مالک) لهم نایهته دا بهم چەند شیومیه خویندراو متهوه:
١- یا مالک.

ب - (یا مال) بهبی کاف لهسر شیوهی مونا دای مورەخەم، بهکه سره ی لام.
ج- (یا مال) بهبی کاف لهسر شیوهی مونا دای مورەخەم، که مامه لهی مونا دای موفردهی مهعریفه ی بو کرابی، واتە: مهبنی بیّت لهسر ضمه ی دواپیتی که لامه که یهتی ئاوا: (یا مال = یا مالو).

٢- (مالک يوم الدين) (ملك يوم الدين) یش خویندراو متهوه.

۱۳۰۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَدَّثَتْهُ أَنَّهَا قَالَتْ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هَلْ أَتَى عَلَيْكَ يَوْمٌ كَانَ أَشَدَّ مِنْ يَوْمٍ أُخِذَ قَالَ: لَقَدْ لَقِيتُ مِنْ قَوْمِكَ مَا لَقِيتُ وَكَانَ أَشَدَّ مَا لَقِيتُ مِنْهُمْ يَوْمَ الْعَقَبَةِ إِذْ عَرَضْتُ نَفْسِي عَلَى ابْنِ عَبْدِ يَالِيلَ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ فَلَمْ يُجِئْنِي إِلَيَّ مَا أَرَدْتُ فَأَنْطَلَقْتُ وَأَنَا مَهْمُومٌ عَلَى وَجْهِي فَلَمْ أَسْتَفِقْ إِلَّا وَأَنَا بِقَرْنِ الثَّعَالِبِ فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَإِذَا أَنَا بِسَحَابَةٍ قَدْ أَظْلَنَتْنِي فَظَرْتُ فَإِذَا فِيهَا جَبْرِيلُ فَنَادَانِي فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ وَمَا رَدُّوا عَلَيْكَ وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْكَ مَلَكَ الْجِبَالِ لِتَأْمُرَهُ بِمَا شِئْتَ فِيهِمْ فَنَادَانِي مَلَكُ الْجِبَالِ فَسَلَّمَ عَلَيَّ ثُمَّ قَالَ يَا مُحَمَّدُ فَقَالَ ذَلِكَ فِيمَا شِئْتَ إِنَّ شِئْتَ أَنْ أَطْبِقَ عَلَيْهِمُ الْأَخْشَبِينَ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَخُذَهُ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا) (الحديث ۳۲۳۱، طرفه في: ۷۳۸۹) (۳۵۴).

عائشہی ہاوسہری پیغہمبہر- دروودی خودا لہسہر پیغہمبہرو رمزای خودا لہ ہاوسہرہکانی - فہرمووی: عہرزای پیغہمبہرم کرد: نہی پیغہمبہری خودا! روژی وات بہسہر ہاتووه کہلہروژی ٹوحد سہختربئی؟ فہرمووی: (لہم ہوزہی تووہ تووشی دمردی سہری و ٹیش و نازاری یہکجار زور بووم، بہتایبہتی لہروژہکھی عہقہبہدا تہواو سہخلہتیاں کردم، مہبہستم نہو روژہیہ کہلہعہقہبہی مینادا خوُم پیشکشی عہبدویالیلی برای عہبدوکہلال کرد، لہپاشا چووم بوَلایان بو طائیف و دمرؤز لہناویانا مامہوہ، لہویش دیسان داوام لہخوی و لہہوزہکھی تہقیف کرد، کہئیسلاام بین و بین بہبشت وپہنای ئیسلاام، بہلام مرازمیان نہداو بہگوئیان نہکردم.

نیتز منیش - بہخہم باری و بہپہریشانی- کہوتہ ری و بہبی ناگا ریگہم گرته بہرو رویشتم، کاتی ہوشم ہاتہوہو بہناگا ہاتہوہ تہماشام کرد وام

له قهرنو شه عالیب، که سهرم هه لپری ته ماشام کرد واپه له یی هه ور بهراسه رمه وه راوه ستاوه و بووه به سیبهر بۆم، که سه رنجم دا جو برائیلیم له ناودا بینی، جو برائیل بانگی کردم و فه رمووی: یه زدانی هیژاو سه رومر ناگای لی بوو، که هۆزه کهت چییان پی گوتیت و چۆنیان وه لām دایته وه، نه و فریشته ی کیوانی بۆ ناردویت چی فه رمانیکت هه یه پی بفه رموو، چۆن تۆ چه زده کهیت ئاویان لی دهکا، جا فریشته ی کیوانیش بانگی لی کردم و سلّوی لی کردم و فه رمووی: نه ی موحه ممه دا! خودا گوپی لی بوو که هۆزه کهت چۆن به ناشیرینی وه لāmیان دایته وه و دالده یان نه دایت، نه وه من فریشته ی سه رکاری چیاکانه و هه موو کیوو چیاکان به دهستی منه و من بهرپرسم لییان، نه گهر نارمزوو ده که ی هه ردوو کیوه که ته بخ ده کهم به سه ریاندا، کیوی نه بو قوبه یس و کیوی فه یقوعان، که شاری مه کهه ده که ویتته نیوانیانه وه، ده دم به سه ر به یه کا!).

حه زمه ت (دروودی خوی لسه ر بی) دمه فه رموی: (خه پرا من شتی واداواناکه م، به لککو من ئومید ده کهم که خودا له پشتی نه مانه نه وه یی بخاته وه که نه وان خودا بهرستن و، به تاک و ته نیای بزنان و هیج هاوبه شی بۆ دانه نین!) (تاج/ ۸- ۱۹۲ ز- ۸۲ ف- ۳- باسی ئازاردانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بی).

۱۳۰۴- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ الشَّيْبَانِيِّ قَالَ سَأَلْتُ زُرَّ بْنَ حُبَيْشٍ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى قَالَ أَكُنَّ رَأَى جِبْرِيلَ لَهُ سِتُّ مِائَةِ جَنَاحٍ (الحدیث ۳۲۳۲، طرفاه فی: ۴۸۵۶، ۴۸۵۷) (۳۰۰).

شه یبانی (ده مستی خوی لی بی) فه رمووی: پرسیارم له زیر کرد له باره ی فه رمووده ی خودا وه: فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى، فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى، مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى ﴿ نه جم/ ۵۳/ ۹-۱۱-واته: پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بی)

لهسهفهري ئيسرادا ودها جوبرائيل ليهوه نزیکهوه بوو، که نیوانیان بهقهه دوو کهوان دهبوو یا کهمتر، جا لهو شوینهدا جوبرائیل وهحی و سروشی هیئا بو لای بهندهی خۆشهویستی خودا که موحهممهده، نهو سروشو وهحیه حهقانیق و تهفاصیل و نهسرارو نهینیهکانی، ههر خوداو پیغهمبهر خۆیان زۆر باش دمرانن، که چیهه و چی نییه، نهوهی که موحهممهده بهچاوی سهر بیننی، بهچاوی دلش بیننی و ههست و هۆش لهبۆنی رحمهت و رهفیی زهحمهت مهست بوون و چاوو دل بو یهکتری بوون بهشایهتی داوای یهکتری!) (بپر: تاج/٦- ١٦٠ ز- ٧- سوورمهتی نهنعام ف-٨).

شهیبانی فهرمووی: لهوهلاما زیر فهرمووی: لهه بارهیهوه عهبدوللای کورپی مهسعود ههوالی بهنیمه داوه: (که پیغهمبهر (درودی خوی لسمه بن) لهه جیکهیهدا جوبرائیلی دیوه، درودی خودا لهسهر ههر دوکیان بئ- شهش سهده بالی بووه!) (ش/ت-تاج/٧- ١٦٣ ف-١ سوورمهتی نهجم).

١٣٠٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾ قَالَ: رَأَى رَفْرَفًا أَخْضَرَ سَدَّ أَفْقَ السَّمَاءِ. (الحديث ٣٢٣٣، طرفه في: ٤٨٥٨) (٣٥٦).

ديسان عهبدوللای کورپی مهسعود لهبارهی نایهتی: ﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾ وه، فهرمووی: پیغهمبهر (درودی خوی لسمه بن) تارایهکی سهوزی دیبوو کهناری ئاسمانی داگرتبوو.

١٣٠٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ مَنْ زَعَمَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَأَى رَبَّهُ فَقَدْ أَغْظَمَ وَلَكِنْ رَأَى جِبْرِيلَ فِي صُورَتِهِ وَخَلْقِهِ سَادًّا مَا بَيْنَ الْأُفُقِ (الحديث ٣٢٣٤، أطرافه في: ٣٢٣٥، ٤٦١٢، ٤٨٥٥، ٧٣٨٠، ٧٥٣١) (٣٥٧).

(٣٥٦) من المتفق عليه، على ما جاء في خاتمة كتاب بدء الخلق (فتح/٦ ص ٣٦٠ + ٥٨) - المترجم.

(٣٥٧) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: معنى قول الله ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً...﴾ رقم: ١٧٧.

مەسروق (دەستى خەلىق لى) ڧەرەمۆى: جارى لاي عانىشەى پوورم بووم،
پالەم دادا بوو، ڧەرەمۆى: ھەرکەسى يەكئى لەم سى ڧەسەيە بکا ئەو دەبەرەستى
ھەلاتىكى گەلى گەورە ھەلە دەبەستى بۇ خوا:

ئەو ەى بلى موحەممەد (درووى خەلىق لى) خەلىق خەلىق بەجەوى سەر ديوە،
ئەو بەرەستى درۆيەكى گەلى زى ھەلەبەستو، بەدەم خەلىق، چەنكە خەلىق
بۇ خەلىق دەڧەرەمۆى: ﴿لَا تُذِرْكَ الْأَبْصَارَ وَهُوَ يُذِرُكَ الْأَبْصَارَ﴾ جەوانى سەر
خەلىق نەبىنە و دەركى كەنەى و جەيەتەى ئەو نەكەن، بەلام خەلىق زور باش
دەركى جەوان و خەوان جەوان دەکا، تا ئەوئى كە مەسروق دەڧەرەمۆى: كە
پوورم وای ڧەرەمۆى مەنىش رىك دانىشەم و گەتەم: ئەى دايكى مەسولمانان
مۆلەتم بەدەم پەلەم لى مەكە، ئەى ئەو نەيە كە خەلىق دەڧەرەمۆى: ﴿وَلَقَدْ
رَأَىٰ نَزْلَةَ أُخْرَىٰ﴾ ۱۳/۵۳- واتە: لەگەل ئەو دەکا كە جەلىكى دىكەش
لەدەپەرەنەىكى دىكەدا، لەلەى درەختى سەدرەتولونتەھادا، جەزەمەت ئەو
بەنى، لەزورەووى ئاسمانى جەوتەمەو، ئەى ئەو نەيە خەلىق دەڧەرەمۆى:
﴿وَلَقَدْ رَأَىٰ بِالْأُفُقِ الْمُنِينَ﴾ ۲۳/۸۱- واتە: موحەممەد (درووى خەلىق لى) بەجەوى
سەر لەكەنارى ئاسماندا بەروونى ئەو بەنى و جەلى پەى كەوت. كەواتە ئەى
پوورە عانىشە! تۇ چۆن وادەلەيت؟ عانىشەش ڧەرەمۆى: مەن خەلىق يەكەم
كەس بووم كە ئەم پەرسىارەى تۆم لەجەزەمەت كەرد، ڧەرەمۆى (درووى خەلىق لى) :
(ئەو ەى كە مەن جەلى پەى كەوتو و جەلى بول، تەنەى ئەم دوو جەرى لەسەر
شەوى خەلىق جەلى بول، واتە: لەسەر ئەو جەزەمەت و شەوى بەى كە خەلىق
لەسەرەتەو لەسەرى دروستى كەردو و).

پەغەمبەر (درووى خەلىق لى) ڧەرەمۆى: جەلى بولەى دى لەئاسمانەو دەپەرەى،
قەلەفەتەى ئەو نەندە گەورە بوو وەلەش و لارى ئەو نەندە زل بوو، نەو نەندە
ئاسمان و زەوى دەرەتەو (بەروانە: تەج/۶- ۱۵۸ ڧ ۸ ز ۷- سەورەتى
ئەنەم).

۱۳۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا لَعَنَتَهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ) (۳۵۸).

ئەبوھورەیرە (مەزەن خەوای لێ بێ) فەرەمووی: پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) فەرەمووی: (کاتی پیاو داوای سەرچی لەژێرکەیی بکا، وژنەکەیی ملی پێنەدا، ئەو شەو تەبەیانێ فریشتەکان لەعنەت و نەفرەت لەو ژنە دەکەن!) (ش/د) (تاج/۳-ل ۱۱۳-ف ۲۲- ۴۶ مافی مێرد لەسەر ژنی خۆی).

۱۳۰۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (رَأَيْتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي مُوسَى رَجُلًا آدَمَ طَوَالًا جَعَدًا كَأَلَّهُ مِنْ رِجَالِ شَنْوَةِ وَرَأَيْتُ عِيسَى رَجُلًا مَرْبُوعًا مَرْتُوعَ الْخَلْقِ إِلَى الْحُمْرَةِ وَالْبَيَاضِ سَبَطَ الرَّأْسِ وَرَأَيْتُ مَالِكًا خَازِنَ النَّارِ وَالْذَّجَالَ فِي آيَاتِ أَرَاهُنَّ اللَّهُ إِيَّاهُ فَلَا تُكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ) (الحديث ۳۲۳۹، طرفه في: ۳۳۹۶) (۳۵۹).

ئەبنو عەبباس (مەزەن خەوان لێ بێ) فەرەمووی: پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) فەرەمووی: (ئەو شەو بێ کە بەردەمیان بوو شەو ڕەوی کە ناسراوە بە شەوی نەیسرا، پێغەمبەر مووسام بینی، پیاویکی گەنم ڕەنگی درێژی قز لۆولە، لەگەنم ڕەنگی و درێژی دا دەق لە پیاوانی ھۆزی شەنووئە دەکات، وە پێغەمبەر عیسا شەم بینی پیاویکی مامناوەندییە نە زۆر کورت وە نە زۆر درێژ، نە زۆر کراوە و پان و پۆر، ڕەنگی سوورو سپی دەنێواند قزێ خا و بوو، مایکی سەرۆکی و مردیانەکانی دۆزەخم بینی، ھەرودھا جە جالم بینی، ھەرودھا جەندین نیشانەیی گەورە گەورەم بینی، کە خودا ئەوانەیی بە من پێشان دا. پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) پاش ئەم فەرەمایدانە فەرەمووشی: ئەو

موسولمان! لهاتن و بینینی جه جال گومانته نه بی) (تاج/ل-٣٨٤ ز- ١١٧ ف-٢-
باسی گه ورهیی عیسا + تاج/ل- ٣٧٨ ز- ١١٥- گه ورهیی هه ندی له پیغه مبه ران. ف-
٤+ تاج/ل- ٣٠٦ ز- ١٠٠ ف- ٣- باسی نیسراء).

١٣٠٩- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا مَاتَ أَحَدُكُمْ فَإِنَّهُ يُعْرَضُ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْقِدَاقِ وَالْعِشِيِّ فَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ) (الحديث ٣٢٤٠، طرفه في: ٦٥٨ ت = ١٣٧٩ ف). (٣٦٠).

ئهم فهرموودیه لهوی ته رجه مه کهی به ته واوی رویشته = بهرگی دووهم،
لا په ٥/٧٨.

١٣١٠- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (اطَّلَعْتُ فِي الْجَنَّةِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا الْفُقَرَاءَ وَاطَّلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ). (الحديث ٣٢٤١، أطرافه في: ٥١٩٨، ٦٤٤٩، ٦٥٤٦) (٣٦١).

عیمرانی کوپی حوصهین (همزی خوی لن بی) فهرمووی: خو شه ویست (درویدی خوی لیسر
بی) دم فهرمووی: (له شهوی نیسرادا سهرنجی ناو به هه شتم دا، ته ماشام کرد
زۆربهی خه لکه کهی هه ژاران بوون، سهرنجی ناو دۆزه خیشم دا روانیم
زۆربهی خه لکه کهی ژنان بوون). (ش/ت-تاج/ل- ٩- ٣١٢ ز- ٩٨ ف- ١٠- باسی گه ورهیی
به هرهی هه زاری).

١٣١١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذْ قَالَ: (بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُنِي فِي الْجَنَّةِ فَإِذَا امْرَأَةٌ تَتَوَضَّأُ إِلَيَّ جَانِبَ قَصْرِ فَقُلْتُ: لِمَنْ هَذَا الْقَصْرُ؟ فَقَالُوا: لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَذَكَرْتُ غَيْرَتَهُ

(٣٦٠) أخرجه مسلم في الجنة (راجع: رقم: ٦٥٨) - المترجم.

(٣٦١) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عمران: (اطلعت في الجنة) (فتح/٦/٣٦٠) - المترجم.

فَرَلَيْتُ مُذِيرًا) فَبَكَى عُمَرُ وَقَالَ: أَعَلَيْكَ أَغَارٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ (الحديث ٣٢٤٢، أطرأفه في: ٣٦٨٠، ٥٢٢٧، ٧٠٢٣، ٧٠٢٥) (٣٦٢).

نه‌بوهوره‌میره (م‌زای خوی لی بن) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی ل‌س‌ر بن) فهرمووی: (خه‌وتبووم، واله‌خه‌وما وام له‌ناو به‌هه‌شتا، که‌ته‌ماشام کرد وا ئافره‌تی له‌پال کۆشکیکا ده‌ستنویژ ده‌گری، گوتم: ئه‌م کۆشک و ته‌لاره‌ هی کییه؟ گو‌تیان: هی عومه‌ری کورپی خه‌طابه‌. جا ویستم بچمه‌ ناوی و ته‌ماشای بکه‌م به‌لام که‌بیری غیره‌تی عومه‌رم که‌وته‌وه، که‌چه‌نده به‌ته‌نگ نامووسه‌وه دیت ئیت‌ر نه‌چووم و به‌رمودوا گه‌رامه‌وه). (ش) (تاج/٥٥-٢٣-ز ٤-ف-باسی گه‌وره‌یی حه‌زرم‌تی عومه‌ر).

رافه‌و شیکردنه‌وه:

١- خه‌وی پیغه‌مبه‌ران حه‌قه‌و، سرووش و نیگایه‌ له‌خواوه، رووداوی پیده‌چه‌سپ، برپاری لی و مرده‌گیری، کار به‌و برپاره‌ ده‌گری وه‌ک خه‌وی خه‌لکانی تر نییه‌.

٢- ده‌ستنویژو زۆر په‌رستشی تر له‌به‌هه‌شتا هه‌یه‌ وه‌ک ته‌س‌بیح و ته‌کبیرکردن و حه‌مدو سوپاسکردن و کورن‌ووش بردن (بر: به‌رگی ١/ ل- ١٧٨ — ١٧٩).

٣- په‌یومندی ئه‌م فهرموودمیه‌ به‌ فهرمووده‌کانی پیشی هه‌روا فهرمووده‌کانی پاشی به‌س‌ر باسه‌که‌وه که‌ (سه‌ره‌تای دروستبوون = بدء الخلق) ه، له‌چه‌ند روویه‌که‌ومیه‌، وه‌ک ئه‌وه هه‌ندی راجیایی هه‌یه‌ له‌باره‌ی هه‌بوونی فریشته‌و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و شتی تره‌وه، جاشیخی بوخاری رای خوی دهردم‌برئو، ئه‌و ئایه‌ت و فهرموودانه‌ ده‌کا به‌به‌لگه‌و نیشانه‌و شایه‌ت

له سەر راو بۆ چوونه که ی خۆی، گەلی جار بە لێگهی فەرمووده که له سەر باسه که روون و ناشکرایه، وهک ئەم فەرموودانه: (ژماره: ١٢٨٧، ١٢٩٠، ١٢٩١، ١٢٩٤، ١٢٩٥، ١٢٩٦، ١٢٩٧) هەتا ئێره. چونکه ئەم فەرموودانه بە ناشکرا باس له سەرهای دروستبوونی مەخلوقات و عەرشو ئاسمان و زەوی و سال و مانگو خۆرو فریشتەو جوهرائیل و شەیاتین و بەهەشت و دۆزهخ دمهکن، وه ئەم جوهره شتانه دروستکراون و نیستا هەن.

بەلام هەندێ جار بە لێگهی فەرمووده که له سەر باسه که، که می پەنهانه، وهک: ژماره: ١٢٩٢. ئەمە که دهگەرێینه وه بۆ سەر سه حیحی بوخاری، دهبینین که سەر باسه که که به دئی خەلقه، جهند لاباسی کی لی بۆته وه، لاباسی ژماره: ٤ به ناو نیششانی: باسی چۆنی تی خۆرو مانگه، نه و کاته دمه که وێ بۆمان که په یوهندی فەرمووده ی ژماره: ١٢٩٢، به باسه که ی خۆیه وه زۆر ناشکرا و روونه، وه ههروا نهوانی تریش.

تیبینی:

گەلی جار من لاباسه کان ناووسم و ئیکتیفا به سەر باسه سەر ده کییه که ده که م، چونکه لاباسه کان زۆر گرنگ نین، به تایبه تی نه گەر دهق نه بن له بپاری شهرعی دا، له باتی نه وه له کو تای فەرمووده کاند، نامازه ده که م بۆ سەر باسی له بارتر بۆ فەرمووده که وهک تاجولئصول کردوویه تی، یا ریاض الصالحین، یا سه حیحی موسلیم... تاد.

١٣١٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَلْجُ الْجَنَّةَ صُورَتُهُمْ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَا يَنْصُقُونَ فِيهَا وَلَا يَمْتَحِطُونَ وَلَا يَتَغَوَّطُونَ آيَتُهُمْ فِيهَا الذَّهَبُ أَمْشَاطُهُمْ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِصَّةُ وَمَجَامِرُهُمُ الْأَلْوَةُ وَرَشْحُهُمُ الْمِسْكُ وَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ يُرَى مُخٌ سَوْقَهُمَا

مِنْ وَرَاءِ اللَّحْمِ مِنَ الْحُسْنِ لَا اخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ وَلَا تَبَاغُضَ قُلُوبُهُمْ قَلْبٌ وَاحِدٌ يُسَبِّحُونَ اللَّهَ بُكْرَةً وَعَشِيًّا (الحديث ٣٢٤٥، أطرافه في: ٣٢٤٦، ٣٢٥٤، ٣٣٢٧) (٣٦٣).

نه‌بوهورمیره (همزی خوی لئ نئ) فہرمووی: خوشہویست (درویدی خوی لئسر بئ)
فہرمووی: (یہ کہم دستہ یی کہ دہ چنہ بہہشت لہ سہر شیوہی مانگی شہوی
چواردمن، ناوا جوان و گہشو ناسک و نازدارن، لہناو ریزی بہہشتیہ گانی
تردا دیارن، دستہی دواۓ نہوان و ہک گہشترین نہستیرہی ناسمان وان،
خہ لکی بہہشت نہ گمیز دہ کمن، نہ سہراو دہ کمن، نہ چلم دہ سرن، نہ تفو
بہ لغہم رؤد مہ کمن، (نہ فرخنن نہ لرخنن) شانہ گانیان زپرہ ئارہ قیان میسکہ،
بخووریان عوودہ، ژنہ گانیان پھرییہ چاوجوانہ گانی بہہشتہ، رمفتارو
رہوشتیان و ہک یہک جوانہ، لہ سہر شیوہی قہ لافہتی نادہمی باوکیانن، بالآیان
شہست بال درپژہ).

لہ گیرانہ و میہ کا: ہمر پیاوہی دوو ژنی ہہیہ، پیاوی رہبہن لہ بہہشتا
نییہ، ہہموو ژندارن، ژنہ گانیان لہ بہر جوانی و ناسکی و نازداری مؤخی ناو
لاقیان لہ ژپر جہرم و گوشت و نیسکہ کہوہ دیارہ، و ہک لہناو مینادابی ناوایہ
جیاوازی و دزایہ تی و ناخوشی و ناگوکیان لہ نیوان دا نییہ، و ہرقو دہ غہزو
کینہ لہ یہ کتر ناکیشن، لہناو خوینا زور تہ باو ریکن، ہہموویان یہک دل و
یہک مہ شرمبن، دلیان لہ ناستی یہ کتر پاکہ، بہیانی و ئیواری خہریکی یادو
تہ سبجاتی خوادۓ گہورہن (ش/ت) (نہمہ دہقی ئەم فہرموودمیہ لہ تاج دا،
بہرگی ۱۰/ ۴۶۳- ز- ۱۴۲ - باسی چوئیتی و شیوہی دانیشٹوانی بہہشت.
بروانہ: تاج/ ۶۱- ۵- ز- ۳. باسی سوورمتی بہ قہرہ. ف- ۲ +

تاج/ ١٠ - ٤٦٤ ف - ٥ ز - ١٤٢) + (رياض/ ٤ ل - ٣٩٤ - ٣ + ل - ١٣٩٢ ف - ١ ز - ٣٧٢.
باسی نهو خویشی و بههرانهی که خوا له بههشتا نامادهی کردوو به
موسولمان).

١٣١٢ م - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ وَالَّذِينَ عَلَى إِثْرِهِمْ كَأَشَدَّ كَوْكَبٍ إِضَاءَةً قُلُوبُهُمْ عَلَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ لَا اخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ وَلَا تَبَاغُضَ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ كُلُّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا يُرَى مُخٌ سَاقِيهَا مِنْ وَرَاءِ لَحْمِهَا مِنَ الْحُسْنِ يُسَبِّحُونَ اللَّهَ بُكْرَةً وَعَشِيًّا لَا يَسْتَقْمُونَ وَلَا يَمْتَحِطُونَ وَلَا يَنْصُقُونَ آيَتُهُمُ الذَّهَبُ وَالْفِضَّةُ وَأَمْشَاتُهُمُ الذَّهَبُ وَوَقُودُ مَجَامِرِهِمُ الْأَلْوَةُ قَالَ أَبُو الْيَمَانِ يَعْنِي الْعُودَ وَرَشَحُهُمُ الْمِسْكُ) (الحديث ٣٢٤٦، طرفه في: ١٣١٢ ت = ٣٢٤٥ ف) (٣٦٤).

واتهی نهه گپرانه و ديه بهته و اوی له فهرموود دهکهی پيشيه وه رؤی، ته نیا
لیره نهه دوو زیاد میه و اتیا؛ (قاپ و دمفره گانیان زیرو زیوه) ومنه وهش که
دمفرموی؛ (لایسقمون؛ نه خویش ناکه ون).

١٣١٣ م - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَيَدْخُلَنَّ مِنْ أُمَّتِي سَبْعُونَ أَلْفًا أَوْ سَبْعُ مِائَةِ أَلْفٍ لَا يَدْخُلُ أُولَهُمْ حَتَّى يَدْخُلَ آخِرُهُمْ وَجُوهُهُمْ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ) (الحديث ٣٢٤٧، طرفاه في: ٦٥٤٣، ٦٥٥٤) (٣٦٥).

سههلی کوری سههعد (همزی خوی لس بن) فهرموی؛ خوشه ویست (دروودی خوی لسمر بن)
فهرموی؛ (لهنؤمه تی من حهفتا ههزار کهس، یا فهرموی؛ سهدههزار کهس
بهیههک ریز بهیههک جار دهچنه ناو بهههشت، بهریز دهستی یهکتریان

گرتووه، وهك له‌ریزی نوپژدا راوه‌ستابن ناوا، له‌سەر ئەم حاله‌ هه‌موویان پێكه‌وه له‌یهك كاتا ده‌چنه‌ ژوو‌روه‌وه‌ بۆ ناو به‌هه‌شت، ده‌مووچاویان ئەوه‌نده‌ جوان و به‌شه‌وه‌قه، وهك مانگی شه‌وی چوارده‌، ده‌دره‌وشیته‌وه‌ (ش= شه‌یخه‌ین= ئیمامی بوخاری و ئیمامی موس‌لیم گ‌ی‌راویانه‌ته‌وه‌) (تاج/ ١٠ ل- ٤٦٩ ز- ١٤٤٤هـ ف- ٥).

١٣١٤- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَهْدَيْ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَبَّةً سُنْدُسٍ وَكَانَ يَنْهَى عَنِ الْحَرِيرِ فَعَجِبَ النَّاسُ مِنْهَا فَقَالَ: (وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَمَتَادِيلُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فِي الْجَنَّةِ أَحْسَنُ مِنْ هَذَا) (الحديث ٣٢٤٩، أطرافه في: ٣٨٠٢، ٥٨٣٦، ٦٦٤٠، (٣٦٦)).

ئهنه‌سی (برزی خوی لێ بێ) فهرمووی: جبه‌یه‌کی ئاوریشمینیان به‌دیاری ه‌ینا بۆ پێغه‌مبه‌ر (درووی خوی لیسر بێ) ، پێغه‌مبه‌ر (درووی خوی لیسر بێ) ده‌ستووری وابوو نه‌یی له‌جل و به‌رگی ئاوریشم ده‌کرد، خه‌لكه‌كه‌ سه‌رسام بوون له‌جوانی ئه‌و جبه‌یه‌، پێغه‌مبه‌ر (درووی خوی لیسر بێ) فهرمووی: (سه‌یرتان له‌مه‌دی! ده‌ی به‌و خودایه‌ی كه‌ گیانی منی به‌ده‌سته‌، ده‌سته‌ سه‌ر ده‌گانی سه‌عه‌دی كوری مو‌عاذ له‌به‌هه‌شتا له‌مه‌ باشته‌!) (تاج/ ٤ ل- ٩٨ ز- ٢٩ هـ- ٣. باسی جل و به‌رگ).

١٣١٥- وَعَنْ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا) (الحديث ٣٢٥١ (ر انظر ٣٢٥٢) (٣٦٧)).

ئهنه‌سی (برزی خوی لێ بێ) فهرمووی: خۆشه‌ویسته‌ (درووی خوی لیسر بێ) فهرمووی: (درمختی هه‌یه‌ له‌به‌هه‌شتا سواری ئه‌سه‌بی خ‌ی‌رای زۆر چاك كه‌مه‌شق دیدهب‌ی و ناماده‌ كرایی بۆ قوچ و ته‌راتین، سه‌د سال به‌غار به‌بن سی‌به‌ری

لقه کانی دا دمړوا ناگاته نهو په‌ړی! (ش/ت-تاج/۱۰-ال- ۴۴۲ ز-۱۳۷ ف -۲. باسی دارو دره‌ختو میوه‌ی به‌ه‌شت).

۱۳۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّائِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَفْطَعُهَا وَاقْرَأُوا إِنَّ شَيْئًا وَظِلَّ مَمْدُودٍ وَلِقَابُ قَوْسٍ أَحَدِكُمْ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ أَوْ تَغْرُبُ) (الحديث ۳۲۵۲، طرفه في: ۴۸۸۱ + الحديث ۳۲۵۳، طرفه في: رقم: ۱۱۵۱ تجريد = ۲۷۹۳ فتح) (۳۶۸).

نه‌بوهوره‌یر (همزی خوی لن بی) فهرمووی: خوشه‌ویست (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: له‌م گیرانه‌و‌ده‌ا: (... نه‌گهر چه‌زیش ده‌کهن نه‌م نایه‌ته بخویننه‌وه که دم‌فهرمووی: ﴿و‌ظِلِّ مَمْدُودٍ﴾ -۳۰/۵۶- واته: وه وان له‌سیبه‌ری خه‌ستی دریژی ناو‌ر‌شینکراودا. ومبه‌قه‌د جی‌گه‌ی که‌وانی له‌به‌ه‌شتا، که‌هی یه‌کی له‌نویوه بی چاک‌تره له‌هه‌موو سامان و مولکی هه‌موو جیهان). (ش/ت- تاج/۷۷ - ۱۷۵ز -۳۹- سوور‌ه‌تی واقیعه).

۱۳۱۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَتَرَاءَوْنَ أَهْلَ الْغُرَفِ مِنْ فَوْقِهِمْ كَمَا يَتَرَاءَوْنَ الْكَوْكَبَ الدَّرِّيَّ الْغَابِرَ فِي الْأُفُقِ مِنَ الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ لِتَفَاضُلِ مَا بَيْنَهُمْ) قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: تِلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبِيَاءِ لَا يَبْلُغُهَا غَيْرُهُمْ؟ قَالَ: (بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ رَجُلًا آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَدَّقُوا الْمُرْسَلِينَ) (الحديث ۳۲۵۶، طرفه في: ۶۵۵۶) (۳۶۹).

نه‌بوسه‌عی‌دی خودری (همزی خوی لن بی) فهرمووی: خوشه‌ویست (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (به‌ه‌شتیه‌کان که‌ته‌ماشای خه‌کی ناو باله‌خانه‌کان ده‌کهن که‌وان

(۳۶۸) قال العسقلاني: لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (إن في الجنة شجرة...) (فتح/ ۶ ص ۳۶۰ + ۵۸ ص. طبعة جديدة) -الترجم.

(۳۶۹) أخرجه مسلم في الجنة وصفة نعميها وأهلها، باب: ترائي أهل الجنة.. رقم: ۲۸۳۱.

لەسەر وویانەو، وەها پیاواندا هەڵدەپروانن وەك چا و بۆ ئەستێرە بگێرن ئاوا، دەق وەك ئیوێ چۆن چا و دگێرن بۆ ئەو ئەستێرە گەشانی كە تەوا و تەوا و دووركەوتوونەتەو، لەكەناری ئاسمان نزیك بوونەتەو و لەخۆرەلاتەو یا لەخۆرئاوا وە خەریكێن ئاوا دەبن، دیارە كە ئەم بەرزى و نزمییەیش لەبەر جیاوازی پلە و پایەى نیاوانیانەو.

یاران فەرموویان: ئەى پێغەمبەرى خودا! دیارە ئەو جێگە بەرزانه هەوارو بارەگای پێغەمبەران، پێغەمبەران نەبێ كى دەگاتە ئەو؟ فەرمووی: (وانییە، بەو خودایە كە هەر خۆى خودایە كە گیانى هەموومان والە دەستى تەوانایی ئەودا، زۆر كەسى تریش هەیه، كە دەگەنە ئەو پلە و پایە بەرزانه، لەگەڵ ئەو هەش پێغەمبەر نەبوون، بەلام لەئۆمەتەكانیان بوون، باومەرى ساخیان بەخودا هەبوو، بەدەم و بەدڵ و بەكردمەوى باش باومەریان بەپێغەمبەران بوو) (ش/ت- تاج/ ١٠ - ٤٤٣ ز- ١٣٨ ف- ١. باسى ھۆد و مالى بەهەشتیەكان).

١٣١٨- عَنْ عَائِشَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْحُمَّى مِنْ فَنِحْ جَهَنَّمَ فَأَبْرُدُوهَا بِالْمَاءِ) (الحديث: ٣٢٦٣، أطرافه في: ٣٢٦١، ٥٧٢٥، ٣٢٦٢، ٥٧٢٦، ٣٢٦٤، ٥٧٢٣) (٣٧٠).

عائيشە (مەزى خۆى لى) فەرمووی: خۆشەوێست (درووى خۆى لەسەر بێ) دەفەر موی: (تا لەھاواى دۆزەخە بەئاو فینكى بكەنەو) (ش/ت- تاج/ ٤ ل- ٢٠٥ ز- ٦٦ ف- ١. باسى: ئا و بۆ چارەسەرى تادار).

ئەم فەرموودمەى بوخارى ئەم تەرجەمەىەى بۆ داناو: (باب: صفة النار وأنها مخلوقة). واتە: پێشەوا بوخارى ئەم فەرموودمەى لەژێر ناوێشانى:

١٣١٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (نَارُكُمْ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ) قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ كَأَنَّكَ لَكَافِيَةٌ قَالَ: (فُضِّلْتُ عَلَيْهِنَّ بِسَعَةِ وَسِتِّينَ جُزْءًا كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرِّهَا) (الحديث ٣٢٦٦، طَرَفُهُ فِي: رَقْم: ١٣٠٢ = ٣٢٣٠) (فِي (٣٧١)).

١٣٢٠- عَنْ أُسَامَةَ قَالَ: سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (يُجَاءُ بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ فَتَنْدَلِقُ أَقْتَابُهُ فِي النَّارِ فَيَدُورُ كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ بِرَحَاهُ فَيَجْتَمِعُ أَهْلُ النَّارِ عَلَيْهِ فَيَقُولُونَ أَيُّ فُلَانٍ مَا شَأْنُكَ أَلَيْسَ كُنْتَ تَأْمُرُنَا بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَانَا عَنِ الْمُنْكَرِ؟ قَالَ: كُنْتُ أَمُرُكُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ وَأَنْهَأُكُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتِيهِ). (الحديث ٣٢٦٧، طرفه في: ٧٠٩٨) (٣٧٢).

ٲوسامهى كورې زهيد(زمزى خوى لى بهى) فهرمووى؛ پيغه مبهري خودا(درووى خوى لمسر بهى) : (له رۆزى قيامه تا بازى پياو دين و توري دهمنه ناو ئاگرموه، ريخوله گاني

(٣٧١) أخرجه مسلم في الجنة وصفة نعميها وأهلها، باب: في شدة حر نار جهنم، رقم: ٢٨٤٣.

(٣٧٢) أخرجه مسلم في الزهد والرفائق، باب: عقوبة من يأمر بالمعروف ولا يفعله، رقم: ٢٩٨٩.

دمرژیتسه به ربیی وهك گای گیره به دهوری خو یا ده خولیتسه وه و ریخۆله کانی خو ی گیره دهکا، دۆزه خیه کان له دهوری کۆمه له ده کهن و پیی ده لئین: فلانه کهس! نه مه خو تی؟ تو چییته؟ تو چی ده که ی لی ره؟ خو تو له لای خو ت نامۆزگاری باشی ئیمهت ده کرد! نه مهت له چی و نه مهت له چی؟ نه ویش ده لئ: به لئ وابوو، به لام داخه کهم بو خو م وانه بووم، به پیچه وانه وه، به ئیوهم ده گوت چاکه بکه ن و خو م نه یم ده کرد، به ئیوهم ده گوت: خراپه مه که ن، که چی بو خو م خراپه م ده کرد، نه مه ی ده یبینن سزای نه و که سانه یه که نه مه رهفتارو کرداریانه) (ش = متقف علیه ریاض / ۱ - ۱۸۱ ف ۱۹۸ ز - ۲۴. باسی سزای نه و که سه ی که به پیچه وانه ی قسه ی باشی خو ی رهفتار بکات) + (تاج / ۱۰ - ۷۹ ز - ۲۰ ف - ۳ باسی فه رمانکردن به چاکه و جله و گیری له خراپه).

۱۳۲۱ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَحَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ مِنْ بَنِي زُرَيْقٍ يُقَالُ لَهُ لَبِيدُ بْنُ الْأَعْصَمِ حَتَّى كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ كَانَ يَفْعَلُ الشَّيْءَ وَمَا فَعَلَهُ حَتَّى إِذَا كَانَ ذَاتَ يَوْمٍ أَوْ ذَاتَ لَيْلَةٍ وَهُوَ عِنْدِي لَكِنَّهُ دَعَا وَدَعَا ثُمَّ قَالَ: (يَا عَائِشَةُ أَشَعَرْتَ أَنَّ اللَّهَ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ أَتَانِي رَجُلَانِ فَقَعَدَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي) فَقَالَ أَحَدُهُمَا: لِصَاحِبِهِ مَا وَجَعَ الرَّجُلُ؟ فَقَالَ: مَطْبُوبٌ قَالَ: مَنْ طَبَّهُ قَالَ لَبِيدُ بْنُ الْأَعْصَمِ قَالَ: فِي أَيِّ شَيْءٍ؟ قَالَ: فِي مُشْطٍ وَمُشَاطَةٍ وَجُفٍّ طَلَعَ نَخْلَةً ذَكَرَ قَالَ: وَأَيْنَ؟ هُوَ قَالَ: فِي بَنَرٍ ذُرْوَانَ فَأَتَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي نَاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَجَاءَ فَقَالَ: (يَا عَائِشَةُ كَأَنَّمَا هَا ثِقَاعَةُ الْحِنَاءِ أَوْ كَأَنَّ رُءُوسَ نَخْلٍهَا رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا اسْتَخْرَجْتَهُ قَالَ: (قَدْ عَافَانِي اللَّهُ فَكَرِهْتُ أَنْ أَتُورَّ؟ عَلَى النَّاسِ فِيهِ شَرٌّ فَأَمَرَ بِهَا فِدْفِنْتُ). (الحديث ۵۷۶۳، ۵۷۶۵، ۵۷۶۶، ۶۰۶۳، ۶۳۹۱، ۳۲۶۸، طرفه في: ۱۲۸۳ ات = ۳۱۷۵ ف) (۳۷۳).

عائیشه (رمزی خوی لی بر) فہرمووی: جوولہکےپہکی بہنی زورہپقی، کہناوی
لہبیدی کوری ئہعصہم بوو، جادووی لہپیغہمبہر (درویدی خوی لہسر بر) کردبوو،
ہہتا ہندی جار شتی وا ہہبوو، کہ پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر بر) نہیکردبوو
کہچی بہخہیال وایدہزانی کہ کردوویہتی!

ہہتا رۆژیکیان، یا شہویکیان، پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر بر) زۆر زۆر لہخودا
پاراپیہوہ، کہ ئہم ودیہی لہکۆل بخت، لہپاشا فہرمووی: (ئہی عائیشہ! ناگات
لییہ کہخودا ہات بہدہمہوہو چارہی دہردہکہمی پی فہرمووم: دوو پیاو
ہاتن بۆ لام، یہکیکیان لہسہرینمہوہ دانیشٹ ئہوی تریان لہپاینمہوہ
دانیشٹ، ئہوہیان کہ لہپاینمہوہ بوو گوتی بہوہیان کہ لہسہرینمہوہ بوو:
نازاری ئہم پیاوہ چییہ؟ گوتی: جادووی لی کراوہ. گوتی: کی جادووی لی
کردووہ؟ گوتی: لہبیدی کوری ئہعصہم. گوتی: لہچی دا؟ گوتی: لہشانہو
کۆلک و مووی دہمی شانہ، کہ لہکاتی مووداھیانندا بہردہبیٹہوہ، یا لہناو
ددانہکانی شانہدا دہمینیتہوہ و، لہکیف (قاوغ) ی ہیٹشووی خورمای نیردا،
گوتی: جا ئہوہ لہکوییہ؟ گوتی: وا لہناو بیری ذی ئہروان دا.

عائیشہ فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر بر) لہگہل دہستہیی لہپارانی
خویا، جوون بۆ ئہوی، لہپاشا گہراپیہوہ فہرمووی: ئہی عائیشہ! بہو تاقہ
خودایہ ناوہکہی دہلئی لینجاوی خہنہیہ، و دارخورماکانی دہلئی سہرو
گوٹلاکی شہیتانن وا رمزا قورس و نالہبارن. گوتم: ئہی پیغہمبہری خودا! نایا
دہریت ہیئا لہبیرہکہ؟ فہرمووی: (نہ، بہلام من خودا چاکی کردمہوہو
حہزیشم نہکرد کہ شہر بوروژینم لہخہلک، جا لہبہر ئہوہ دہستوورم دا
بیرہکہیان پپرکردہوہو گہرامہوہ). (ش) (تاج/٤- ١٧٩- ٥٤٤-١). باسی
جادووبازی).

١٣٢٢- عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (صلى الله
عليه وسلم): (يأتي الشيطان أحدكم فيقول من خلق كذا من خلق

كَذَا حَتَّى يَقُولَ مَنْ خَلَقَ رَبِّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَهُ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَلْيُنْتِهِ (الحديث ٣٢٧٦). (٣٧٤).

ئەبوھورەیرە (مەزەبى خواى لى بى) فەرەمۆى: پەيغەمبەر (دروودى خواى لى بى) فەرەمۆى: شەیتان دى بەلای یەکیکتانەو، دەجیته بن کلێشەى و ختە ختەى دەداو دەلى: کى ئەمەى دروست کردوو؟ کى ئەوێ دروست کردوو؟ هەتا بەرمبەرە دەلى: ئەى کى خودای تۆى دروست کردوو؟ کە کار گەشت بەم رادەپە پەنا بگرن بەخودا، واز بێنن لەم جوړە ووتو ویرمیه) (ش/د-تاج/١ ل ٢٨- ز- ٣-ف- ٣. باسى باومر زیادو کەم دەکاو وەسوسە زیانی پێناگەيەن).

١٣٢٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُشِيرُ إِلَى الْمَشْرِقِ فَقَالَ: (هَآ إِنِّ الْفِتْنَةَ هَآ هُنَا إِنِّ الْفِتْنَةَ هَآ هُنَا مِنْ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ) (الحديث ٣٢٧٩، طرفه في: ٣١٠٤، ٣٥١١، ٥٢٩٦، ٧٠٩٢، ٧٠٩٣) (٣٧٥).

عەبدوللای کورێ عومەر (مەزەبى خوايان لى بى) فەرەمۆى: بەچاوى خۆم پەيغەمبەرم بىنى ئاماژەى بۆ خۆرەهلات دەکردو دەيەرموو: (بىدارى! بەراستى ئاليرەو لە خۆرەهلاتەو ئاشووب وەرتهنەو ئازاودى گەورە گەورە سەر هەلدەدن، هەر لەوێشەو شاخى شەیتان قوت دەبێتەو هەل دى) (تاج/٥- ٢٥٥ز- ٧٢. باسى گەورەى ولاتى شام. ف- ١، ٢، ٣، ٤، ٥).

١٣٢٤- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا اسْتَجَنَحَ اللَّيْلُ أَوْ قَالَ: جُنَحَ اللَّيْلِ فَكُفُّوا صَيِّئَاتِكُمْ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْشِيرُ حَبِيذًا فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ الْعِشَاءِ فَخَلَوْهُمْ وَأَغْلِقْ بَابَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ وَأَطْفِئْ مِصْبَاحَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ وَأَوْكِ سِقَاءَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ وَخَمِّرْ إِيَّكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ).

اللَّهُ وَلَوْ تَعَرَّضُ عَلَيْهِ شَيْئًا) (الحديث ٣٢٨٠، أطرافه في: ٣٣٠٤، ٣٣١٦، ٥٦٢٣، ٥٦٢٤، ٦٢٩٥، ٦٢٩٦) (٣٧٦).

جابر (همزای خوی لی بر) فہر مووی: پیغہ مبہر (درویدی خوی لیسر بر) فہر مووی: (کہ سہرمتای شہو داهات) یا فہر مووی: (کہ بہرایی تاریکی شہو دہستی پیگرد، نیتر لہو دمہدا منالہ کانتان بگرنہ وہو مہیلن لہو کاتہدا بلاو ببہوہ بہم لاو بہ ولادا، چونکہ دیوہکان، واتہ: شہ یاطینی، حہ زیان لہ تاریکیہ، رقیان لہرووناکییہ، لہ تاریکی و رمشایی و دوخی وادا دہکونہ ہہ لہو چالاکی نواندن. بہ لام کاتی تاوی لہ شیوان تی پیری و بوو بہ شہوی تہواو، نیتر ریگہی هاموشویان لی مہگرن. ودمرگاگہت دابخہ و ناوی خودا بہینہ، و لہ کاتی پیویستدا چراگہت بکوژینہ وہو ناوی خودا بہینہ، ودمہ مبینی کوندہو مہشکہگہت ببہستہ و ناوی خودا بہینہ، سہری دمفرو حاجہ تہگہت داپوشہ و ناوی خودا بہینہ، خوئہ گہر ہیچت دہست نہکہوت، چلی دار لہ سہر باری پانی، لہ سہر دہمی قاپ و حاجہ تہکہ دابنی و ناوی خودا بہینہ) (تاج/ ٤٤- ٦٤ ز- ١٩ - باسی دمفرو قاپ و حاجہت. ف- ٣+١+٢).

١٣٢٥- عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ قَالَ كُنْتُ جَالِسًا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَرَجُلَانِ يَسْتَبَانِ فَأَحَدُهُمَا أَحْمَرٌ وَجْهُهُ وَاتَّفَخَتْ أَوْذَانُهُ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ لَوْ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ) فَقَالُوا لَهُ: (إِنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ تَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَقَالَ: وَهَلْ بِي جُنُونٌ) (الحديث ٣٢٨٢، طرفاه في: ٦٠٤٨، ٦١١٥) (٣٧٧).

(٣٧٦) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: الأمر بتغطية الإناء... رقم: ٢٠١٢.

(٣٧٧) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: فضل من يملك نفسه عند الغضب، رقم: ٢٦١٠.

سولهیمانی کورپی صورهدی کورپی ئه لجون، پیاویکی پیاوانه ی خیرۆمه ند بوو، ئاییندارو خواپهرستیکی جوان بوو، له سه رده می نه زانیدا ناوی یه سار بوو، پیغه مبه ردا (دروودی خوی لسه ر بی) ناوه که ی گوژی و ناوی نا سولهیمان. له کوفه نیشته جی بوو، یه که م جار که موسولمانان کوفه یان ئاوه دانکرده وه، ئه ویش له وئ خانویه کی بۆ خۆی دروست کردو ئیتر بوو به نیشته جیی ئه وئ، پیاویکی خانه دانی به ته مه ن بوو، خاومنی ریزو قه دریکی تایبه تی بوو، له هۆزه کهیدا قسه ی دەرۆیی و دم سپیان بوو.

له گه ل عه لی دا ئاماده ی شه ری صه فین بوو، له دژی هه زره تی عانیشه، و له صه فین له موبارزه میه کا، چوو مه یدان بۆ هه وشه بی ذوظه لیم، وه کوشتی. له گه ل خه لکی کوفه دا نامه یه کیان نووسی بۆ حوسه یینی کورپی عه لی، که بجی بۆ ناویان، ئه وان پشتگیری ده که ن، به لام که حوسه یین چوو ئه وان پشتگیریان نه کرد، کاتی حوسه یین شه هید بوو ئه وان په شیمان بوونه وه.

رافه و شیکردنه وه:

سولهیمانی کورپی صورهدی کورپی ئه لجون، پیاویکی پیاوانه ی خیرۆمه ند بوو، ئاییندارو خواپهرستیکی جوان بوو، له سه رده می نه زانیدا ناوی یه سار بوو، پیغه مبه ردا (دروودی خوی لسه ر بی) ناوه که ی گوژی و ناوی نا سولهیمان. له کوفه نیشته جی بوو، یه که م جار که موسولمانان کوفه یان ئاوه دانکرده وه، ئه ویش له وئ خانویه کی بۆ خۆی دروست کردو ئیتر بوو به نیشته جیی ئه وئ، پیاویکی خانه دانی به ته مه ن بوو، خاومنی ریزو قه دریکی تایبه تی بوو، له هۆزه کهیدا قسه ی دەرۆیی و دم سپیان بوو.

له گه ل عه لی دا ئاماده ی شه ری صه فین بوو، له دژی هه زره تی عانیشه، و له صه فین له موبارزه میه کا، چوو مه یدان بۆ هه وشه بی ذوظه لیم، وه کوشتی. له گه ل خه لکی کوفه دا نامه یه کیان نووسی بۆ حوسه یینی کورپی عه لی، که بجی بۆ ناویان، ئه وان پشتگیری ده که ن، به لام که حوسه یین چوو ئه وان پشتگیریان نه کرد، کاتی حوسه یین شه هید بوو ئه وان په شیمان بوونه وه.

جا لهناو خۆيانا گوتيان: تهوبه و په شيمانيمان قه بوول نيينه، مه گهر له سهر نيمامي حوسه ين خۆمان بده ين به کوشته، جا له سهر نهم بناغه يه له سهره تاي مانگي ره بعي دوو دما، سالي شه ستو پينجي کؤچي له شكريان کردو له نه خيله کؤبوونه وه و، سوله يمانی کوري صوره ديان کرد به فهرمان پره وای خۆيان، و مناويان نا فهرمان پره وای تهوبه کاران (امير التوابين).

ئه و جا خۆي و موسه ييبی کوري نه جيبه له گهل له شكريکی چوار هزار که سيدا له تهوبه کاران که و تنه پړئ، له (عين الوردة) که ناوی شوينیکه بهرنگاری سوپای عوبه يدوللای کوري زياد بوون، له نه بهرديکا سوله يمان و موسه ييب و سوپاکه يان هه موو کوژران، ئه و دهمه ی شه هيد بوو ته مه نی نه وه دو سئ سال بوو، ئه وه ی کوشتي ناوی په زیدی کوري حوصه ينی کوري به هز بوو، تيریکي پيونه ناو به و تيره مرد، جا سهری سوله يمان و سهری موسه ييبان بری و، به ديارى برديان بؤ مهروانی کوري ئه لحه که ما! (بروانه: ژماره: ١٠١٥ ت ٢٣٠٧ ف).

١٣٢٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْتَّائِبُ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُرْدْهُ مَا اسْتَطَاعَ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا قَالَ هَذَا ضَحِكَ الشَّيْطَانُ) (الحديث ٣٢٨٩، طرفاه في: ٦٢٢٣، ٦٢٢٦) (٣٧٨).

ئهبه و ره ديره (همزی خوی لن بئ) فهرمووی: پينغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بئ) فهرمووی: (باویشک له شه يتانه وه يه، جا نه گهر يه کيکتان باویشکی هات، با هه تا دمتوانی بهری بگری و بيداته ده واه، چونکه کاتي ئيوه باویشک دهمه و له کاتي باویشکدانه که دا دم داده چه قين و ده لين: هاها، شه يتان له خوشييانا به وه

پييده كهنى (١) (رياض/٢- ٣٢٩ ف- ٨٧٨ ز- ١٤٢ - باسى: دهستورده كانى نزاى پزمين و باویشك).

١٣٢٧- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ مِنَ اللَّهِ وَالْحُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا حَلَمَ أَحَدُكُمْ حُلْمًا يَخَافُهُ فَلْيَنْصُقْ عَنْ يَسَارِهِ وَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ) (الحديث ٣٢٩٢، أطرافه في: ٥٧٤٧، ٦٩٨٤، ٦٩٨٦، ٧٠٠٥، ٦٩٩٥، ٧٠٤٤) (٣٧٩).

نهم فهرموودميه له تاج دا ناوايه، كه دمبى بهروونكرندنه وه: ى تهواو بو گيرانه وهى نيره:

نه بوقه تاده (مزمى غوى لى بى) فهرمووى: جارى واده بوو خه ونى وام دهبينى نه خوشى ده خستم، هه تا جارى گويم لى بوو له سه روهر دهيفه رموو: (خه ونى باش له خودا وديه و خه ونى خراب له شهيتانه وهيه، جا هه ركاتى به كيكتان خه ويكى خوشى دى بانه يگيرپته وه بو كهس، مه گهر بو دوست و خه وزن، به لام نه گهر خه ويكى ناخوشى دى، با له لای چه پيه وه سى تف روكا، وه په نا بگرى به خودا له شهري شهيتان و له شهري نه وه خه ونه و، نيتر بو كهسى نه گيرپته وه، نيتر خوا ياربى زيانى بوى نابى) (تاج/٨-١٥-١١. باسى خه ون و خه ون بينين. ف- ٣).

١٣٢٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَنَامِهِ فَتَوَضَّأَ فَلْيَسْتَنْشِرْ ثَلَاثًا فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَبِيتُ عَلَى خَيْشُومِهِ) (الحديث ٣٢٩٥) (٣٨٠).

(٢٧٩) قال في التاج: (رواه الأربعة: البخاري ومسلم وأبو داود والترمذي) ولاحظ ما جاء بصدد هذا

الحديث في خاتمة كتاب بدء الخلق في فتح الباري - المترجم.

(٢٨٠) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: الإيتار في الإستنثار.. رقم: ٢٢٨.

ئەبوھورەیرە (رمزی خەوی لى بى) فەرەمۆى: لەخۆشەوێستەوه (دروودى خەوی لەسەر بى)

دەفەرەمۆى: (كاتى لەخەو خەبەرەتان دەبێتەوه دەستەنۆیژى بشۆرن، دەسێ جار هەنگ بکەن و ئاو لە لووتدان رادەن، تالووتان لەنازار پاك بێتەوه، چونکە شەیتان لەناو سەرەووى کونە لووتى نووستوودا شەو دەکاتەوه).

١٣٢٩- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَخْطُبُ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: (اقْتُلُوا الْحَيَاتِ وَقَاتِلُوا ذَا الطَّفِيتَيْنِ وَالْأَبْتَرِ فَإِنَّهُمَا يَطْمِسَانِ الْبَصَرَ وَيَسْتَسْقِطَانِ الْحَبْلَ) (الحديث ٣٢٩٧، أطرافه في: ٣٣١٠، ٣٣١٢، ٤٠١٦، ٤٠١٧) (٣٨١).

ئەبىنەو عومەر (رمزی خەویان لى بى) فەرەمۆى: جارێ پێغەمبەر (دروودى خەوی لەسەر بى)

لەسەر مەنبەر ووتارى دەدا، گویم لى بوو دەیفەرەمۆو: (هەموو جۆرە مارێ بکوژن، بەتایبەتى ئەو چەشنە مارانەى کە دوو هێلێ رەش وەک هێلێ پەلکە خورما وابەسەر پەشتیانەوه هەروا کوڵەوهیباب، چونکە ئەم دوو جۆرە مارە ئاوى چاوە دەبەن و سەك لەبارى ژن دەبەن، ئەوەندە رمزایان تالە و ئێسکیان قورسو و رمزایان بى رمزایە، تەنانەت بەچاوپێکەوتنیان ئاوى چاوە دادى و کۆرپەلە لەبار دەجێ!) (تاج/٤- ١٩- ز- ٥ ف ١- باسى مارى مالى ناوماڵ..).

١٣٣٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (رَأْسُ الْكُفْرِ نَحْوُ الْمَشْرِقِ وَالْفَخْرُ وَالْخِيَلَاءُ فِي أَهْلِ الْخَيْلِ وَالْإِبِلِ وَالْفَدَّادِينَ أَهْلُ الْوَبَرِ وَالسَّكِينَةُ فِي أَهْلِ الْقَنَمِ) (الحديث ٣٣٠١، أطرافه في: ٣٤٩٩، ٤٣٨٨، ٤٣٨٩، ٤٣٩٠) (٣٨٢).

ئەبوھورەیرە (رمزی خەوی لى بى) فەرەمۆى: پێغەمبەر (دروودى خەوی لەسەر بى) فەرەمۆى:

(سەرچاوەى کوفرو بێباومرێ لەلای خۆرەلاتەوهیە، شانازیکردن و فیزو

ددهيه نواندن پيشهى خاومن رهوگو و خاومن رانه وشترو و شترداره گانه، به لام هيمنى و سه لارى پيشهى خاومن پهزو خاومن ران و مالاته). (ش/ت) (تاج/٥٧- ٢٣٨ ز- ٦٦ ف- ٣، ٤، ٥. باسى چاكىي چهن هوزيكى عه رهب).

١٣٣١- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَمْرِو أَبِي مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَشَارَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِيَدِهِ نَحْوَ الْيَمَنِ فَقَالَ: (الْإِيمَانُ يَمَانٌ هَا هُنَا أَلَا إِنَّ الْقَسْوَةَ وَغَلْظَ الْقُلُوبِ فِي الْفُتَادَيْنِ عِنْدَ أَصُولِ أَذْنَابِ الْإِبِلِ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنَا الشَّيْطَانِ فِي رِبْعَةٍ وَمُضَرٍّ) (الحديث ٣٣٠٢، أطرافه في: ٣٤٩٨، ٤٣٨٧، ٥٣٠٣ (٣٨٣)).

عوقبهى كورى عه مر، ناسراو به نه بو مه سعوود (همزى خوى لى به) فهر مووى: پيغهمبر (درووى خوى لى سر به) به ده ستى ثا مازهى بو لاي يه مهن كردو فهر مووى: (يه مهن كانگهى باومرو نيمانه، دلرهمقى و دلرهمشيش وا له ناو قيژنه دهنك در او مگانا، نه وانهى كه ههر خه ريكى خزمه تى رهوگو و شترو گاو گولك و كولك وموون!

كه لهو جوړه جيگايانه دا، لهو شوينانه دا دوو شاخه ي شهيتان هه لى، كه نه م مالاتدارى و نازده لدارييه پيشه ي هوزى رهميعه و هوزى موضهره) (تاج/٥٧- ٢٣٩ ف- ٣ + ٤ + ٥).

١٣٣٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهيقَ الْجَمَارِ فَتَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا) (الحديث ٣٣٠٣ (٣٨٤)).

(٢٨٢) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: تفضل أهل الإيمان فيه ورجحان أهل اليمن فيه، رقم: ٥١.

(٢٨٤) أخرجه مسلم في الذكر والدعاء والتوبة، باب: استحباب الدعاء عند صياح الديك،

ئەبوھورەیرە (مەزى خوى لى بى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) فەرمووى: (كاتى گويىتان لەقوڤەى كەلە شىر بوو، داواى بەھرمو بەخشش لەخودا بکەن، چونکە ئەو بەو دەخوینى فريشتهى بينیوه، کاتى گويىتان لەزمەرى كەريش بوو، پەنا بگرن بەخودا لەشەرى شەيتان، بلىن: اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، پەنا دەگرم بەخودا لەشەرى شەيتان، چونکە ئەو ئەو كەرە كە دەزمەپىنى شەيتانى دیوه). (ش/د/ت/ن. تاج/٩٩- ٢٢٥ز- ٧٧. باسى گوتەى كاتى خویندنى كەلەبابو كاتى زمەپىنى گويدريژ).

١٣٣٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (فُقِدَت أُمَّةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا يُدْرَى مَا فَعَلَتْ وَإِنِّي لَا أَرَاهَا إِلَّا الْفَارَ إِذَا وَضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الْإِبِلِ لَمْ تَشْرَبْ وَإِذَا وَضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الشَّاءِ شَرِبَتْ) فَحَدَّثْتُ كَعْبًا فَقَالَ: أَنْتَ سَمِعْتَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُهُ: قُلْتُ: نَعَمْ قَالَ لِي مِرَارًا فَقُلْتُ: أَفَأَقْرَأُ التَّوْرَةَ؟ (الحديث ٣٣٠٥) (٣٨٥).

ئەبوھورەیرە (مەزى خوى لى بى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) فەرمووى: بەرەپى ئەنەوێ ئیسرائیل، واتە: لەملەتى جوولەگە، بزرپوون و بى سەروشوین رۆیشتوون، كەس نازانى چىيان بەسەر هاتوو، وەمن وادمانم كەبوون بەمشك، وە ئەم مشكانەى ئیستا هەن لەو بەرەبابەن، چونکە مشكیش وەك جوولەگە ئەگەر شیری وشتری بۆ دابنری، ناىخواتەو، بەلام ئەگەر شیری مەپى بۆ دابنری دەىخواتەو.

جا كاتى ئەم فەرموودمەىم بۆ كەعبوللەهبار گێراپەو، گوتى: تۆ خۆت ئەمەت بىست كە پېغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) وا بفەرمووى؟ گوتم: بەلى، چەند جارێ ئەمەى لىم دووبارەكردو، منیش لەو بىزارپووم و پىم گوت: خۆ من تەوراتت بۆ ناخوینمەو، هەتا تۆ مەوداى رەخنەگرتنت هەبى،

له گیرانه وه که ی من به وینه بلی: که ی شتی وا له ته وراتا هه یه، من
فهرمووده ی پیغه مبهرت بو ده خوینمه وه و ته و او! (ش-تاج/٤ل- ١٨ز- ٤ف- ١٠.
باسی نه و گیانله به رانه ی که گوشتیان ناخوری).

١٣٣٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): (إِذَا وَقَعَ الدُّبَابُ فِي شَرَابٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْمِسْهُ ثُمَّ لِيَنْزِعْهُ
فَبِإِنِّ فِي إِحْدَى جَنَاحَيْهِ دَاءٌ وَالْأُخْرَى شِفَاءٌ) (الحديث ٣٣٢٠، طرفه ی:
٥٧٨٢) (٣٨٦).

ئه بوهوره ر (مزی خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خوی لسمه بی) فهرمووی:
(ئه گهر ریکه وت میش که وت نه ناو خوار دنه وه ی که سیکتانه وه، بابه چوکل ی یا
به شتی نوقمی بکا، نه و جا دمری بهینی و فره ی بدا، حیکمه تی نه وه ش
ئه مه یه: چونکه بالیکی دمری پیوه یه و نه و باله که ی تری دمرمان جا کاتی
ده که وینه ناو شتی که وه دمرده که پیش ده خا، که باله که ی تریشی نوقم بوو،
دمرمانه که ش کاری گهری خوی ده بینی!).

١٣٣٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: (غُفِرَ لَأَمْرَأَةٍ مُوسِمَةٍ مَرَّتْ بِكَلْبٍ عَلَى رَأْسِ رَكْبٍ يَلْهَثُ قَالَ: كَاذَ
يَقْتُلُهُ الْعَطَشُ فَتَزَعَتْ خُفَّهَا فَأَوْتَقَتْهُ بِخِمَارِهَا فَتَزَعَتْ لَهُ مِنَ الْمَاءِ فَغُفِرَ لَهَا بِذَلِكَ)
(الحديث ٣٣٢١، طرفه ی: ٣٤٦٧) (٣٨٧).

واتای نه م فهرمووده یه به ته و او ی له پیشه وه رابوورد، له م بهر گه دا، ژماره:
١٠٣٨ ته جرید= ٢٣٦٣ فتح. جیاوازییه که هه یه له گیرانه وه ی پیشه وه
ئاودمره که به سه گه که بیاوه، لی ره ژنیکی سوزانی داوینپیه.

نامەى بەدئى خەلق تەواو سەرەى نامەى (احاديث الأنبياء) ه شەوى نوؤى
رەمەزانى سالى ١٤٢٤ ك = ٢٠٠٣/١١/٤ ز سلىمانى. مالى خوۆمان خوابىپارىزى.
ئامىن. سەعات سى چارەكى كەمى شەو. سەرەى بەرگى چوارەمە خوایارى
بە (احاديث الأنبياء) دەست پى دەكا.

خوادايە بەبەرەكەتى ئەم كەتیبەو بەبەرەكەتى ئەم مانگە دەرەتەم بۆ
بەرەخسەنى، كەلەپاش بەرگى چواری ئەم كەتیبە پىرۆزە (مختصر صحيح
مسلم للحافظ المنذري) یش تەرەجەمە بکەم و وری بگپرەمە سەر زبانی
شیرینی کوردی، وەلەم ماوەیەدا بەناسوودە بژین لەسای سیبەری ئەم
باخچەگەلانەدا خوۆمان و مال و مال و دوست و برادەرمان و هەرکەسى
خزمەتى ئەم كەتیبە پىرۆزانە دەكا. ئامىن.

بەرگى سیهەم تەواو، خوا یارى سەرەى بەرگى چوارەمە لەم پەرەو
پىرۆزە، كە دوابەرگە، كەبە (كتاب احاديث الأنبياء) دەست پى دەكا.

وەرگپر نوری فارس حەمەخان حەسەن

٢٠٠٣/١١/٤ زایینی

پیرستی بابہ تہ کان

لا پەرہ

بابہ ت

- ۳۹۔ نامہ ی کرین و فروشتن (کتاب البیوع) ۵
- باسی مامہ لہ خوشی ۱۷
- باسی بازارو سہوداو مامہ لہو ئہ یارہو پیوانہ ۳۰
- باسی ہندی دستووری فروشتنی خوراک و شت شاردنہ وہ بؤکاتی گران ۳۹
- ہندی مامہ لہو سہودای تایبہ تی، یا نہیی لیگراو ۴۴
- باسی کرینی وینہی شتی بی گیان ۶۳
- مرؤفی نازاد نافروشری ۶۴
- ۴۰۔ نامہ ی سہلہ م ۶۹
- ۴۱۔ نامہ ی شونعہ ۷۱
- ۴۲۔ نامہ ی بہ کریدان (کتاب الإجارة) ۷۴
- ۴۳۔ نامہ ی بہرہ و روکردنہ وہ - حوالہ (کتاب الحوالات) ۸۸
- قہرزی مردوویش دروستہ ہوالہ ی سہرکسہ تر بکری ۸۹
- ۴۴۔ نامہ ی دہستہ بہریوون (کہ فالہ ت) (کتاب الکفالة) ۹۰
- ۴۵۔ نامہ ی جینداری، وانہ: وہ کالہ ت (کتاب الوکالة) ۹۲
- ۴۶۔ نامہ ی کیتان و زہوی دان بہ مولکانہ (باب الحرث والمزارعة) ۱۰۵
- باسی زہوی بی خاومن و ناودان کردنہ وہ ۱۱۵
- ۴۷۔ نامہ ی باخہوانی (مساقات) و شت خواردنہ و خیری ناوو بیرو ۱۲۱
- شتی تری لہم بابہ تہ (کتاب المساقاة) (الشرب) ۱۲۱
- باسی زہوی و زاری خہلاتی ۱۳۶
- باسی مافی ہاموشو ناودان و شتی وا ۱۳۷
- ۴۸۔ نامہ ی قہر زکردن و دانہ وہی قہرزو دہست سست و نابووتی ۱۳۹
- (کتاب الإستقراض وأداء الديون والحجر والتفليس) ۱۳۹
- ۴۹۔ نامہ ی دزایہ تی (کتاب الخصومات) ۱۴۴
- ۵۰۔ نامہ ی دؤزراوہ (کتاب في اللقطة) ۱۴۸

- ۱۵۰ - ۵۱- نامه‌ی نازده واییه‌کان (کتاب المظالم)
- ۱۶۴ - ۵۲- نامه‌ی هاوبه‌شی (کتاب الشریکه)
- ۱۷۳ - ۵۳- نامه‌ی بارمته (کتاب الرهن)
- ۱۷۵ - ۵۴- نامه‌ی کؤیله نازادکردن (کتاب العتق)
- ۱۸۲ - نامه‌ی نامه‌نووسی (کتاب الکاتب)
- ۱۸۵ - ۵۵- نامه‌ی به‌خشینو به‌هره‌ی شت به‌خشینو دیاری
- ۲۰۶ - ۵۶- نامه‌ی شایه‌تیدان (کتاب الشهادات)
- ۲۰۶ - هره‌شه‌کردن له‌شایه‌تی درؤ
- ۲۰۷ - شایه‌تی کوئرو بانگو و سه‌وداو مامه‌له‌ی و شتی تری وای که به‌یومندی
به‌دمنگه‌وه بی دروسته
- ۲۰۸ - داستانی هه‌لات و بوختانه گه‌وره‌که (حدیث الإفک)
- ۲۲۹ - ۵۷- نامه‌ی ریکه‌وتن (سولج) (کتاب الصلح)
- ۲۳۶ - ۵۸- نامه‌ی مهرجه‌کان (کتاب الشروط)
- ۲۳۷ - مهرجی که شهرعی نه‌بی بووجه
- ۲۴۰ - باسی مهرج له‌غەزاداو، ریکه‌وتن له‌گەل دوژمن و ده‌سته‌ی جه‌نگ دا
- ۲۶۵ - ۵۹- نامه‌ی راسپیتری (وه‌سیت) (کتاب الوصایا)
- ۲۷۶ - ۶۰- نامه‌ی خه‌بات و تیکۆشان و غەزاو ژیننامه
- ۲۷۶ - باسی گه‌ورمیی خه‌بات و غەزاکردن و ژیننامه
- ۲۸۰ - باسی پهرییه‌ جاو به‌له‌که‌کان و چۆنییه‌تی شیوه‌ی شیرینیان
- ۲۸۹ - خۆ شۆردن سوننه‌ته له‌پاش شه‌رو له‌پاش تۆز
- ۲۹۰ - ئیسلام بوون و شه‌هیدبوون هه‌موو تاوانی دمه‌شۆرنه‌وه
- ۲۹۲ - شه‌هید بوون چۆری زۆره
- ۲۹۳ - خاوه‌نی عوزر به‌قه‌د تیکۆشه‌ران خیریان بۆ دمه‌سورئ
- ۲۹۴ - خه‌نده‌کو و سه‌نگه‌ر هه‌له‌که‌ندن سوننه‌تن له‌کاتی شه‌ردا
- ۲۹۹ - خیریو پاداشی سامان خه‌رج کردن له‌ریگه‌ی خودادا
- ۳۰۰ - خۆ بۆنخۆشکردن به‌ر له‌ده‌سته‌پیکردنی شه‌ر

